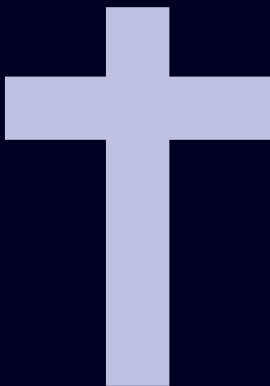

መጽሐፍ ቅዱስ

The New Testament in the Amharic language of Ethiopia

መጽሐፍ ቅዱስ
The New Testament in the Amharic language of
Ethiopia

copyright © 1962, 2003 United Bible Societies

Language: አማርኛ (Amharic)

Amharic NT

Revised Amharic Bible in XML (2003).

Printed version by United Bible Societies (C)1962.

E-Text in transliterated ASCII format by Lapsley/Brooks Foundation 1994.

Unicode UTF-8 transformation and XML-tagging by Dirk Röckmann 2003 (www.nt-text.net).

With kind permission of the Bible Society of Ethiopia.

Every non-commercial work using this data in any form must fully include this copyright statement!

Every commercial use of parts or the complete data in any form needs written permission of the Bible Society of Ethiopia!

2014-09-09

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 18 Apr 2025 from source files dated 31 Aug 2023

2432e07d-4260-5d76-afcb-ce35bd1c48b7

Contents

የማቴዎስ ወንጌል . . . 1
የማርቆስ ወንጌል . . . 37
የሉቃስ ወንጌል . . . 60
የዮሐንስ ወንጌል . . . 99
የሐዋርያት ሥራ . . . 129
ወደ ሮሜ ሰዎች . . . 166
1ኛ ወደ ቆሮንቶስ ሰዎች . . . 181
2ኛ ወደ ቆሮንቶስ ሰዎች . . . 197
ወደ ገላትያ ሰዎች . . . 207
ወደ ኤፌሶን ሰዎች . . . 213
ወደ ፊልጶስጥስ ሰዎች . . . 218
ወደ ቆላስይስ ሰዎች . . . 222
1ኛ ወደ ተስሎንቄ ሰዎች . . . 226
2ኛ ወደ ተስሎንቄ ሰዎች . . . 229
1ኛ ወደ ጠሞቴዎስ . . . 231
2ኛ ወደ ጠሞቴዎስ . . . 235
ወደ ቲቶ 238
ወደ ፊልሞና 240
ወደ ዕብራውያን 241
የያዕቆብ መልእክት 251
1ኛ የጴጥሮስ መልእክት 255
2ኛ የጴጥሮስ መልእክት 259
1ኛ የዮሐንስ መልእክት 262
2ኛ የዮሐንስ መልእክት 266
3ኛ የዮሐንስ መልእክት 267
የይሁዳ መልእክት 268
የዮሐንስ ራእይ 270

የማቴዎስ ወንጌል

፩ የዳዊት ልጅ የአብርሃም ልጅ የኢየሱስ ክርስቶስ ትውልድ መጸሐፍ።

፪ አብርሃም ይስሐቅን ወለደ፤ ይስሐቅም ያዕቆብን ወለደ፤ ያዕቆብም ይሁዳንና ወንድሞቹን ወለደ፤

፫ ይሁዳም ከትዕማር ፋሬስንና ዛራን ወለደ፤ ፋሬስም ኤስርምን ወለደ፤

፬ ኤስርምም አራምን ወለደ፤ አራምም አሚናዳብን ወለደ፤ አሚናዳብም ነአሶንን ወለደ፤ ነአሶንም ስልምንን ወለደ፤

፭ ስልምንም ከራኬብ ቦኤዘን ወለደ፤ ቦኤዘም ከሩት ኢዮቤድን ወለደ፤ ኢዮቤድም እሴይን ወለደ፤

፮ እሴይም ንጉሥ ዳዊትን ወለደ።

፯ ስሎምንም ርብዓምን ወለደ፤ ርብዓምም አቢያን ወለደ፤ አቢያም አሣፍን ወለደ፤

፰ አሣፍም ኢዮሣፍጥን ወለደ፤ ኢዮሣፍጥም ኢዮራምን ወለደ፤ ኢዮራምም ያዘያንን ወለደ፤

፱ ያዘያንም ኢዮአታምን ወለደ፤ ኢዮአታምም አካዘን ወለደ፤

፲ አካዘም ሕዝቅያስን ወለደ፤ ሕዝቅያስም ሞናሴን ወለደ፤ ሞናሴም አሞፀን ወለደ፤

፲፩ አሞፀም ኢዮስያስን ወለደ፤ ኢዮስያስም በባቢሎን ምርኮ ጊዜ ኢኮንያንንና ወንድሞቹን ወለደ።

፲፪ ከባቢሎንም ምርኮ በኋላ ኢኮንያን ሰላትያልን ወለደ፤ ሰላትያልም ዘሩባቤልን ወለደ፤

፲፫ ዘሩባቤልም አብዩድን ወለደ፤ አብዩድም ኤልያቄምን ወለደ፤ ኤልያቄምም አዛርን ወለደ፤

፲፬ አዛርም ሳዶቅን ወለደ፤ ሳዶቅም አኪምን ወለደ፤ አኪምም ኤልዩድን ወለደ፤

፲፭ ኤልዩድም አልዓዛርን ወለደ፤ አልዓዛርም ማታንን ወለደ፤ ማታንም ያዕቆብን ወለደ፤

፲፮ ያዕቆብም ክርስቶስ የተባለውን ኢየሱስን የወለደች የማርያምን እጮኛ የሴፍን ወለደ።

፲፯ እንግዲህ ትውልድ ሁሉ ከአብርሃም እስከ ዳዊት አሥራ አራት ትውልድ፣ ከዳዊትም እስከ ባቢሎን

ምርኮ አሥራ አራት ትውልድ፣ ከባቢሎንም ምርኮ እስከ ክርስቶስ አሥራ አራት ትውልድ ነው።

፲፰ የኢየሱስ ክርስቶስም ልደት እንዲህ ነበረ። እናቱ ማርያም ለየሴፍ በታጩች ጊዜ ሳይገናኙ ከመንፈስ ቅዱስ ፀንሳ ተገኘች።

፲፱ እጮኛም የሴፍም ጻድቅ ሆኖ ለገልጣት ሰላልወደደ በሰውር ሊተዋት አሰበ።

፳ እርሱ ግን ይህን ሲያሰብ፣ እነሆ የጌታ መልእክ በሕልም ታየው፣ እንዲህም አለ። የዳዊት ልጅ የሴፍ ሆይ፣ ከእርስዎ የተፀነሰው ከመንፈስ ቅዱስ ነውና እጮኛህን ማርያምን ለመውሰድ አትፍሩ።

፳፩ ልጅም ትወልዳለች፤ እርሱ ሕዝቡን ከኃጢአታቸው ያድናቸዋልና ሰውን ኢየሱስ ትለዋለህ።

፳፪ በነቢይ ከጌታ ዘንድ።

፳፫ እነሆ፣ ድንግል ትፀንሳለች ልጅም ትወልዳለች፣ ሰውንም አማኑኤል ይሉታል የተባለው ይፈጸም ዘንድ ይህ ሁሉ ሆኖአል፣ ትርጓሜውም። እግዚአብሔር ከእኛ ጋር የሚል ነው።

፳፬ የሴፍም ከእንቅልፋ ነቅቶ የጌታ መልእክ እንዳዘዘው አደረገ፤ እጮኛውንም ወሰደ፤

፳፭ የበኩር ልጅዋንም እስክትወልድ ድረስ አላወቃትም፤ ሰውንም ኢየሱስ አለው።

፪

፩-፫ ንጉሡ ሄሮድስም ሰምቶ ደነገጠ፣ ኢየሩሳሌምም ሁሉ ከእርሱ ጋር፤

፪ የካህናትንም አለቆች የሕዝቡንም ጻፎች ሁሉ ሰብሰቦ ክርስቶስ ወዴት እንዲወለድ ጠየቃቸው።

፫-፮ ከዚህ በኋላ ሄሮድስ ሰብአ ሰገልን በሰውር ጠርቶ ኮከቡ የታየበትን ዘመን ከእነርሱ በጥንቃቄ ተረዳ፣

፯ ወደ ቤተ ልሔምም እነርሱን ሰድዶ። ሂዱ፣ ስለ ሕፃኑ በጥንቃቄ መርምሩ፤ ባገኛችሁትም ጊዜ እኔ ደግሞ መጥቼ እንድሰግድለት ንገሩኝ አላቸው።

፱ እነርሱም ንጉሡን ሰምተው ሄዱ፤ እነሆም፣ በምሥራቅ ያዩት ኮከብ ሕፃኑ ባለበት ላይ መጥቶ እስኪቆም ድረስ ይመራቸው ነበር።

፲ ኮከቡንም ባዩ ጊዜ በታላቅ ደስታ እጅግ ደስ አላቸው።

፲፩ ወደ ቤትም ገብተው ሕፃኑን ከእናቱ ከማርያም ጋር እየት። ወድቀውም ሰገዱለት። ሣጥኖቻቸውንም ከፍተው እጅ መንሻ ወርቅና ዕጣን ከርቤም አቀረቡለት።

፲፪ ወደ ሄሮድስም እንዲያመለሱ በሕልም ተረድተው በሌላ መንገድ ወደ እገራቸው ሄዱ።

፲፫ እነርሱም ከሄዱ በኋላ እነሆ፣ የጌታ መልእክ በሕልም ለዮሴፍ ታይቶ። ሄሮድስ ሕፃኑን ለገድለው ይፈልገዋልና ተነሣ። ሕፃኑንና እናቱንም ይዘህ ወደ ግብፅ ሸሽ። እስክንግርህም ድረስ በዚያ ተቀመጥ አለው።

፲፬-፲፮ ከዚህ በኋላ ሄሮድስ ሰብአ ሰገል እንደ ተሣለቀበት ባዩ ጊዜ እጅግ ተቆጣና ልኮ ከሰብአ ሰገል እንደ ተረዳው ዘመን በቤተ ልሔምና በአውራጃዋ የነበሩትን፣ ሁለት ዓመት የሆናቸውን ከዚያም የሚያንሱትን ሕፃናት ሁሉ እስገደለ።

፲፯-፲፰ ሄሮድስም ከሞተ በኋላ፣ እነሆ፣ የጌታ መልእክ በግብፅ ለዮሴፍ በሕልም ታይቶ።

፳ የሕፃኑን ነፍስ የፈለጉት ሞተዋልና ተነሣ። ሕፃኑን እናቱንም ይዘህ ወደ እስራኤል አገር ሂድ አለ።

፳፩ እርሱም ተነሥቶ ሕፃኑንና እናቱን ያዘና ወደ እስራኤል አገር ገባ።

፳፪ በአባቱም በሄሮድስ ፈንታ አርኬላዎስ በይሁዳ እንደ ነገሠ በሰማ ጊዜ፣ ወደዚያ መሄድን ፈራ፤ በሕልምም ተረድቶ ወደ ገሊላ አገር ሄደ፤

፳፫ በነቢያት። ናዘራዊ ይባላል የተባለው ይፈጸም ዘንድ፣ ናዘሬት ወደምትባል ከተማ መጥቶ ኖረ።

፫

፳፭ በነቢዩ በእሳይያስ። የጌታን መንገድ አዘጋጁ ጥርጊያውንም አቅኑ እያለ በምድረ በዳ የሚጮህ ሰው ድምፅ የተባለለት ይህ ነውና።

፳፮ ራሱም ዮሐንስ የግመል ጠጉር ልብስ ነበረው፣ በወገቡም ጠፍር ይታጠቅ ነበር፤ ምግቡም አንበጣና የበረሀ ማር ነበረ።

፳፯ ያን ጊዜ እየሩሳሌም ይሁዳም ሁሉ በዮርዳኖስም ዙሪያ ያለ አገር ሁሉ ወደ እርሱ ይወጡ ነበር፤

፳ ኃጢአታቸውንም እየተናዘዙ በዮርዳኖስ ወንዝ ከእርሱ ይጠመቅ ነበር።

፳፯ ዳሩ ግን ከፈሪሳውያንና ከሰዲቃውያን ብዙዎች ወደ ጥምቀቱ ሲመጡ ባዩ ጊዜ፣ እንዲህ አላቸው። እናንተ የእፋኝት ልጆች፣ ከሚመጣው ቊጣ እንድትሸሹ ማን አመለከታችሁ?

፳፰ እንግዲህ ለንስሐ የሚገባ ፍሬ አድርጉ፤

፳፱ በልባችሁም። ኦብርሃም አባት አለን እንደምትሉ አይምስላችሁ፤ እላችኋለሁና። ከነዚህ ድንጋዮች ለኦብርሃም ልጆች ሊያስነሣለት እግዚአብሔር ይችላል።

፳ አሁንስ ምሳር በዛፎች ሥር ተቀምጦአል፤ እንግዲህ መልካም ፍሬ የማያደርግ ዛፍ ሁሉ ይቆረጣል ወደ አሳትም ይጣላል።

፳፲ እኔስ ለንስሐ በውኃ አጠምቃችኋለሁ፤ ጫማውን እሸከም ዘንድ የማይገባኝ ከእኔ በኋላ የሚመጣው ግን ከእኔ ይልቅ ይበረታል፤ እርሱ በመንፈስ ቅዱስ በአሳትም ያጠምቃችኋል፤

፳፯ መንሹም በእጁ ነው፣ አውድማውንም ፈጽሞ ያጠራል፣ ስንዴውንም በጎተራው ይከታል፣ ገለባውን ግን በማይጠፋ አሳት ያቃጥላዋል።

፳፯ ያን ጊዜ ኢየሱስ በዮሐንስ ሊጠመቅ ከገሊላ ወደ ዮርዳኖስ መጣ።

፳፱ ዮሐንስ ግን። እኔ በአንተ ልጠመቅ ያስፈልገኛል አንተም ወደ እኔ ትመጣለህን? ብሎ ይከለክለው ነበር።

፳፻ ኢየሱስም መልሶ። አሁንስ ፍቀድልኝ፤ እንዲህ ጽድቅን ሁሉ መፈጸም ይገባናልና አለው። ያን ጊዜ ፈቀደለት።

፳፻፲ ኢየሱስም ከተጠመቀ በኋላ ወዲያው ከውኃ ወጣ፤ እነሆም፣ ሰማያት ተከፈቱ የእግዚአብሔርም መንፈስ እንደ ርግብ ሲወርድ በእርሱ ላይም ሲመጣ እየ፤

፳፻፯ እነሆም፣ ድምፅ ከሰማያት መጥቶ። በእርሱ ደስ የሚለኝ የምወደው ልጄ ይህ ነው አለ።

፬

፩ ከዚያ ወዲያ ኢየሱስ ከዲያብሎስ ይፈተን ዘንድ መንፈስ ወደ ምድረ በዳ ወሰደው።

፪ አርባ ቀንና አርባ ሌሊትም ከጦመ በኋላ ተራቡ።

፫ ፈታኝም ቀርቦ። የእግዚአብሔር ልጅ ከሆንህ፤ እነዚህ ድንጋዮች እንጀራ እንዲሆኑ በል አለው።

፬ አርሱም መልሶ። ሰው ከእግዚአብሔር አፍ በሚወጣ ቃል ሁሉ እንጂ በእንጀራ ብቻ አይኖርም ተብሎ ተጽፎአል አለው።

፭ ከዚህ በኋላ ዲያቢሎስ ወደ ቅድስት ከተማ ወሰደውና አርሱን በመቅደስ ጫፍ ላይ አቁሞ።

፮ መላእክቱን ስለ እንተ ያዘላለፈ እግርህንም በድንጋይ ከቶ እንዳትሰናከል በእጃቸው ያነሡሃል ተብሎ ተጽፎአልና የእግዚአብሔር ልጅስ ከሆንህ፤ ወደ ታች ራስህን ወርውር አለው።

፯ ኢየሱስም። ጌታን አምላክህን አትፈታተነው ተብሎ ደግሞ ተጽፎአል አለው።

፰ ደግሞ ዲያቢሎስ እጅግ ረጅም ወደ ሆነ ተራራ ወሰደው፤ የዓለምንም መንግሥታት ሁሉ ክብራቸውንም አሳይቶ።

፱ ወድቀህ ብትሰግድልኝ ይህን ሁሉ እሰጥሃለሁ አለው።

፲ ያን ጊዜ ኢየሱስ። ሂድ፤ እንተ ሰይጣን ለጌታህ ለአምላክህ ሰገድ እርሱንም ብቻ አምልክ ተብሎ ተጽፎአልና አለው።

፲፩ ያን ጊዜ ዲያቢሎስ ተወው፤ እነሆም፤ መላእክት ቀርበው ያገለግሉት ነበር።

፲፪ ኢየሱስም ዮሐንስ አልፎ እንደ ተሰጠ በሰማ ጊዜ ወደ ገሊላ ፈቀቀ ብሎ ሄደ።

፲፫ ናዘሬትንም ትቶ በዛብሎንና በንፍታሌም አገር በባሕር አጠገብ ወደ አለችው ወደ ቅፍርናሆም መጥቶ ኖረ።

፲፬-፲፯ የተባለው ይፈጸም ዘንድ ይህ ሆነ። ከዚያ ዘመን ጀምሮ ኢየሱስ። መንግሥተ ሰማያት ቀርባለችና ንስሐ ግቡ እያለ ይሰብክ ጀመር።

፲፰ በገሊላ ባሕር አጠገብ ሲመላለስም ሁለት ወንድማማች ጴጥሮስ የሚሉትን ሰምዖንን

ወንድሙንም እንድርያሰን መረባቸውን ወደ ባሕር ሲጥሉ እየ፣ ዓሣ አጥማጆች ነበሩና።

፲፱ እርሱም። በኋላዬ ኑና ሰዎችን አጥማጆች እንድትሆኑ አደርጋችኋለሁ አላቸው።

፳ ወዲያውም መረባቸውን ትተው ተከተሉት።

፳፩ ከዚያም እልፍ ብሎ ሌሎችን ሁለት ወንድማማች የዘብዴዎስን ልጅ ያዕቆብን ወንድሙንም ዮሐንስን ከአባታቸው ከዘብዴዎስ ጋር በታንኳ መረባቸውን ሲያበጁ እየ፣ ጠራቸውም።

፳፪ እነርሱም ወዲያው ታንኳይቱንና አባታቸውን ትተው ተከተሉት።

፳፫ ኢየሱስም በምኩራቦቻቸው እያሰተማረ የመንግሥትንም ወንጌል እየሰበከ በሕዝብም ያለውን ደዌና ሕማም ሁሉ እየፈወሰ በገሊላ ሁሉ ይዘር ነበር።

፳፬ ዝናውም ወደ ሶርያ ሁሉ ወጣ፤ በልዩ ልዩ ደዌና ሥቃይም ተይዘው የታመሙትን ሁሉ አጋንንትም ያደሩባቸውን በጨረቃም የሚነሣባቸውን ሽባዎችንም ወደ እርሱ አመጡ፤ ፈወሳቸውም።

፳፭ ከገሊላም ከአሥሩ ከተማም ከኢየሩሳሌምም ከይሁዳም ከዮርዳኖስም ማዶ ብዙ ሕዝብ ተከተሉት።

፭

፩ ሕዝቡንም አይቶ ወደ ተራራ ወጣ፤ በተቀመጠም ጊዜ ደቀ መዛሙርቱ ወደ እርሱ ቀረቡ፤

፪ አፋንም ከፍቶ አስተማራቸው እንዲህም አለ።

፫ በመንፈስ ድሆች የሆኑ ብፁዓን ናቸው፤ መንግሥተ ሰማያት የእነርሱ ናትና።

፬ የሚያዝኑ ብፁዓን ናቸው፤ መፅናናትን ያገኛሉና።

፭ የዋሆች ብፁዓን ናቸው፤ ምድርን ይወርሳሉና።

፮ ጽድቅን የሚራቡና የሚጠሙ ብፁዓን ናቸው፤ ይጠግባሉና።

፯ የሚሞሩ ብፁዓን ናቸው፤ ይማራሉና።

፰ ልብ ንጹሐች ብፁዓን ናቸው፤ እግዚአብሔርን ያዩታልና።

፱ የሚያስተራርቁ ብጹዓን ናቸው፤ የእግዚአብሔር ልጆች ይባላሉና።

፲ ስለ ጽድቅ የሚሰደዱ ብጹዓን ናቸው፤ መንግሥተ ሰማያት የእነርሱ ናትና።

፲፩ ሲነቅፉአችሁና ሲያሳድዱአችሁ በእኔም ምክንያት ክፋውን ሁሉ በውሸት ሲናገሩባችሁ ብጹዓን ናችሁ።

፲፪ ዋጋችሁ በሰማያት ታላቅ ነውና ደስ ይበላችሁ፤ ሐሴትም አድርጉ፤ ከእናንተ በፊት የነበሩትን ነቢያትን እንዲሁ አሳድደዋቸዋልና።

፲፫ እናንተ የምድር ጨው ናችሁ፤ ጨው አልጫ ቢሆን ግን በምን ይጣፍጣል? ወደ ውጭ ተጥሎ በሰው ከመረገጥ በቀር ወደ ፊት ለምንም አይጠቅምም።

፲፬ እናንተ የዓለም ብርሃን ናችሁ። በተራራ ላይ ያለች ከተማ ልትሰወር አይቻላትም።

፲፭ መብራትንም አብርተው ከዕንቅብ በታች አይደለም እንጂ በመቅረዙ ላይ ያኖሩታል በቤት ላሉት ሁሉም ያበራል።

፲፮ መልካሙን ሥራችሁን አይተው በሰማያት ያለውን አባታችሁን እንዲያከብሩ ብርሃናችሁ እንዲሁ በሰው ፊት ይብራ።

፲፯ እኔ ሕግንና ነቢያትን ለመሻር የመጣሁ አይምሰላችሁ፤ ልፈጽም እንጂ ለመሻር አልመጣሁም።

፲፰ እውነት እላችኋለሁ፤ ሰማይና ምድር እስኪያልፍ ድረስ፣ ከሕግ እንዲት የውጣ ወይም እንዲት ነጥብ ከቶ አታልፍም፤ ሁሉ እስኪፈጸም ድረስ።

፲፱ እንግዲህ ከነዚህ ከሁሉ ካነሱት ትእዛዛት እንዲቱን የሚሸር ለሰውም እንዲሁ የሚያስተምር ማንም ሰው በመንግሥተ ሰማያት ከሁሉ ታናሽ ይባላል፤ የሚያደርግ ግን የሚያስተምርም ማንም ቢሆን እርሱ በመንግሥተ ሰማያት ታላቅ ይባላል።

፳ እላችኋለሁና። ጽድቃችሁ ከጻፎችና ከፈሪሳውያን ጽድቅ ካልበለጠ፣ ወደ መንግሥተ ሰማያት ከቶ አትገቡም።

፳፩ ለቀደሙት። አትገደል እንደ ተባለ ሰምታችኋል፤ የገደለም ሁሉ ፍርድ ይገባዋል።

፳፪ እኔ ግን እላችኋለሁ፤ በወንድሙ ላይ የሚቆጣ ሁሉ ፍርድ ይገባዋል፤ ወንድሙንም ጨርቃም የሚለው ሁሉ የሸንጎ ፍርድ ይገባዋል፤ ደንቆር የሚለውም ሁሉ የገሃነመ አሳት ፍርድ ይገባዋል።

፳፫ እንግዲህ መባህን በመሠዊያው ላይ ብታቀርብ፤ በዚያም ወንድምህ እንዲች በእነተ ላይ እንዳለው ብታሰብ፤

፳፬ በዚያ በመሠዊያው ፊት መባህን ትተህ ሂድ፤ አስቀድመህም ከወንድምህ ጋር ታረቅ፤ በኋላም መጥተህ መባህን አቅርብ።

፳፭ አብረኸው በመንገድ ሳለህ ከባላጋራህ ጋር ፈጥነህ ተሰማማ፤ ባላጋራ ለዳኛ እንዳይሰጥህ ዳኛም ለሎሌው፣ ወደ ወህኒም ትጣላለህ፤

፳፮ እውነት አልሃለሁ፤ የመጨረሻዎን ሳንቲም እስክትከፍል ድረስ ከቶ ከዚያ አትወጣም።

፳፯ አታመንዝር እንደ ተባለ ሰምታችኋል።

፳፰ እኔ ግን እላችኋለሁ፤ ወደ ሴት ያየ ሁሉ የተመኛትም ያን ጊዜ በልቡ ከእርሰዋ ጋር አመንዝርክልል።

፳፱ ቀኝ ዓይንህም ብታሰናክልህ አውጥተህ ከእነተ ጣላት፤ ሙሉ ሰውነትህ በገሃነም ከሚጣል ይልቅ ከአካላትህ አንድ ቢጠፋ ይሻልሃልና።

፴ ቀኝ እጅህም ብታሰናክልህ ቆርጠህ ከእነተ ጣላት፤ ሙሉ ሰውነትህ በገሃነም ከሚጣል ይልቅ ከአካላትህ አንድ ቢጠፋ ይሻላልና።

፴፩ ሚስቱን የሚፈታት ሁሉ የፍችዋን ጽሕፈት ይሰጣት ተባለ።

፴፪ እኔ ግን እላችኋለሁ፤ ያለ ዘሙት ምክንያት ሚስቱን የሚፈታ ሁሉ አመንዝራ ያደርጋታል፤ የተፈታችውንም የሚያገባ ሁሉ ያመንዝራል።

፴፫ ደግሞ ለቀደሙት። በውሸት አትማል ነገር ግን መሐላዎችህን ለጌታ ሰጥ እንደተባለ ሰምታችኋል።

፴፬ እኔ ግን እላችኋለሁ። ከቶ አትማሉ፤ በሰማይ አይሆንም የእግዚአብሔር ዙፋን ነውና፤

፴፭ በምድርም አይሆንም የእግሩ መረገጫ ናትና፤ በኢየሩሳሌምም አይሆንም የታላቁ ንጉሥ ከተማ ናትና፤

፲፮ በራስህም አትማል፤ እንዲቱን ጠጉር ነጭ ወይም ጥቁር ልታደርግ አትችልምና።

፲፱ ነገር ግን ቃላችሁ አዎን አዎን ወይም አይደለም አይደለም ይሁን፤ ከነዚህም የወጣ ከክፋው ነው።

፳ ዓይን ስለ ዓይን ጥርሰም ስለ ጥርሰ እንደ ተባለ ሰምታችኋል።

፳፱ እኔ ግን እላችኋለሁ። ክፋውን አትቃወሙ፤ ዳሩ ግን ቀኝ ጉንጭህን በጥሬ ለሚመታህ ሁሉ ሁለተኛውን ደግሞ አዙርለት፤

፳፻ እንዲከሰህም እጅ ጠባብህንም እንዲወስድ ለሚወድ መሳናጸፊያህን ደግሞ ተውለት፤

፳፻፱ ማንም ሰው አንድ ምዕራፍ ትሄድ ዘንድ ቢያሰገድድህ ሁለተኛውን ከእርሱ ጋር ሂድ።

፳፻፲ ለሚለምንህ ሰጥ። ከአንተም ይበደር ዘንድ ከሚወደው ፈቀቅ አትበል።

፳፻፲፱ ባልንጀራህን ውደድ ጠላትህንም ጥላ እንደ ተባለ ሰምታችኋል።

፳፻፲፱-፳፻፲፱ የሚወዱአችሁን ብትወዱ ምን ዋጋ አላችሁ? ቀራጮችሰ ያንኑ ያደርጉ የለምን?

፳፻፲፱ ወንድሞቻችሁንም ብቻ እጅ ብትነሡ ምን ብልጫ ታደርጋላችሁ? አሕዛብሰ ያንኑ ያደርጉ የለምን?

፳፻፲፱ እንግዲህ የሰማዩ አባታችሁ ፍጹም እንደ ሆነ እናንተ ፍጹማን ሁኑ።

፮

፩ ለሰዎች ትታዩ ዘንድ ምጽዋታችሁን በፊታቸው እንዳታደርጉ ተጠንቀቁ፤ ያለዚያ በሰማያት ባለው አባታችሁ ዘንድ ዋጋ የላችሁም።

፪ እንግዲህ ምጽዋት ስታደርግ፣ ግብዘች በሰው ዘንድ ሊከበሩ በምኩራብ በመንገድም እንደሚያደርጉ በፊትህ መለከት አታሰነፋ፤ እውነት እላችኋለሁ። ዋጋቸውን ተቀብለዋል።

፫ ስትጸልዩም እንደ ግብዘች አትሁኑ፤ ለሰው ይታዩ ዘንድ በምኩራብና በመንገድ ማዕዘን ቆመው መጸለይን ይወዳሉና፤ እውነት እላችኋለሁ። ዋጋቸውን ተቀብለዋል።

፬ አንተ ግን ስትጸልይ፣ ወደ እልፍኝህ ግባ መዘጊያህንም ዘግተህ

በሰውር ላለው አባትህ ጸልይ፤ በሰውር የሚያይ አባትህም በግልጥ ይከፍልሃል።

፭ አሕዛብም በመናገራቸው ብዛት እንዲሰሙ ይመስላቸዋልና ስትጸልዩ እንደ እነርሱ በከንቱ አትድገሙ።

፮ ስለዚህ አትምሰሉአቸው፤ ሳትለምኑት አባታችሁ የሚያሰፈልጋችሁን ያውቃልና።

፯ እንግዲህ እናንተሰ እንዲህ ጸልዩ። በሰማያት የምትኖር አባታችን ሆይ።

፲ ስምህ ይቀደስ፤ መንግሥትህ ትምጣ፤ ፈቃድህ በሰማይ እንደ ሆነች እንዲሁ በምድር ትሁን፤

፲፩ የዕለት እንጀራችንን ዛሬ ሰጠን፤

፲፪ እኛም ደግሞ የበደሉንን ይቅር እንደምንል በደላችንን ይቅር በለን፤

፲፫ ከክፋም አድነን እንጂ ወደ ፈተና አታግባን፤ መንግሥት ያንተ ናትና ኃይልም ክብርም ለዘለዓለሙ፤ አሜን።

፲፬ ለሰዎች ኃጢአታቸውን ይቅር ብትሉ፣ የሰማዩ አባታችሁ እናንተን ደግሞ ይቅር ይላችኋልና፤

፲፭ ለሰዎች ግን ኃጢአታቸውን ይቅር ባትሉ፣ አባታችሁም ኃጢአታችሁን ይቅር አይላችሁም።

፲፮ ስትጠሙም፣ እንደ ግብዘች አትጠውልጉ፤ ለሰዎች እንደ ጠመኛ ሊታዩ ፊታቸውን ያጠፋሉና፤ እውነት እላችኋለሁ። ዋጋቸውን ተቀብለዋል።

፲፯-፲፰ ብልና ዝገት በሚያጠፋት ሌቦችም ቆፍረው በሚሠርቁት ዘንድ ለእናንተ በምድር ላይ መዝገብ አትሰብሰቡ፤

፳ ነገር ግን ብልም ዝገትም በማያጠፋት ሌቦችም ቆፍረው በማይሠርቁት ዘንድ ለእናንተ በሰማይ መዝገብ ሰብሰቡ፤

፳፩ መዝገብህ ባለበት ልብህ ደግሞ በዚያ ይሆናልና።

፳፪ የሰውነት መብራት ዓይን ናት። ዓይንህ እንግዲህ ጤናማ ብትሆን፣ ሰውነትህ ሁሉ ብሩህ ይሆናል፤

፳፫ ዓይንህ ግን ታማሚ ብትሆን፣ ሰውነትህ ሁሉ የጨለመ ይሆናል። እንግዲህ በእነተ ያለው ብርሃን ጨለማ ከሆነ፣ ጨለማውስ እንዴት ይበረታ!

፳፬ ለሁለት ጌቶች መገዛት የሚቻለው ማንም የለም፤ ወይም

አንዲን ይጠላል ሁለተኛውንም ይወዳል፤ ወይም ወደ አንዲ ይጠጋል ሁለተኛውንም ይንቃል፤ ለእግዚአብሔርና ለገንዘብ መገዛት አትችሉም።

፳፭ ስለዚህ አላችኋለሁ፡ ስለ ነፍሳችሁ በምትበሉትና በምትጠጡት፡ ወይም ስለ ሰውነታችሁ በምትለብሱት አትጨነቁ፤ ነፍስ ከሙብል ሰውነትም ከልብስ አይበልጥምን?

፳፬ ወደ ሰማይ ወፎች ተመልከቱ፤ አይዘሩም እያጮዱምም በጎተራም አይከቱም፡ የሰማይ አባታችሁም ይመግባቸዋል፤ እናንተ ከእነርሱ እጅግ አትበልጡምን?

፳፮ ከእናንተ ተጨነቆ በቁመቱ ላይ አንድ ክንድ መጨመር የሚችል ማን ነው?

፳፯ ስለ ልብስሰ ስለ ምን ትጨነቃላችሁ? የሜዳ አበቦች እንዴት እንዲያድጉ ልብ አድርጋችሁ ተመልከቱ፤

፳፰ አይደክሙም አይፈትሉምም፤ ነገር ግን አላችኋለሁ፡ ስሎምንስ እንኳ በክብሩ ሁሉ ከነዚህ አንድ አንዱ አልለብሰም።

፳፱ እግዚአብሔር ግን ዛሬ ያለውን ነገም ወደ እችን የሚጣለውን የሜዳን ሣር እንዲህ የሚያለብሰው ከሆነ፡ እናንተ እምነት የጎደላችሁ፡ እናንተንም ይልቁን እንዴት?

፳፻ እንግዲህ። ምን እንበላለን? ምንስ እንለብሳለን? ብላችሁ አትጨነቁ፤

፳፻፱ ይህንስ ሁሉ አሕዛብ ይፈልጋሉ፤ ይህ ሁሉ እንዲያስፈልጋችሁ የሰማይ አባታችሁ ያውቃልና።

፳፻፲ ነገር ግን አስቀድሞችሁ የእግዚአብሔርን መንግሥት ጽድቅንም ፈልጉ፡ ይህም ሁሉ ይጨመርላችኋል።

፳፻፲፱ ነገ ለራሱ ይጨነቃልና ለነገ አትጨነቁ፤ ለቀኑ ክፋቱ ይበቃዋል።

፯

፳፻፲፱ በወንድምህም ዓይን ያለውን ጉድፍ ስለምን ታያለህ፡ በዓይንህ ግን ያለውን ምስሶ ስለ ምን አትመለከትም?

፳፻፲፱ ወይም ወንድምህን። ከዓይንህ ጉድፍ ላውጣ ፍቀድልኝ እንዴትስ

ትለዋለህ? እነሆም፡ በዓይንህ ምስሶ አለ።

፳፻፲፱ አንተ ግብዝ፡ አስቀድመህ ከዓይንህ ምስሶውን አውጣ፡ ከዚያም በኋላ ከወንድምህ ዓይን ጉድፍን ታወጣ ዘንድ አጥርተህ ታያለህ።

፳፻፲፱ በአገራቸው እንዳይረግጡት ተመልሰውም እንዳይነክሱአችሁ፡ የተቀደሰውን ለውሾች አትሰጡ፡ ዕንቁዎቻችሁንም በአሪያዎች ፊት አትጣሉ።

፳፻፲፱ ለምኑ፡ ይሰጣችሁማል፤ ፈልጉ፡ ታገኙማላችሁ፤ መዝጊያን እንኳኩ፡ ይከፈትላችሁማል።

፳፻፲፱ የሚለምነው ሁሉ ይቀበላልና፡ የሚፈልገውም ያገኛል፡ መዝጊያንም ለሚያንኳኳ ይከፈትለታል።

፳፻፲፱ ወይስ ከእናንተ፡ ልጄ እንጀራ ቢለምነው፡ ድንጋይን የሚሰጠው ከእናንተ ማን ሰው ነው?

፳፻፲፱ ዓሣስ ቢለምነው አባብን ይሰጠዋልን?

፳፻፲፱ እንኪያስ እናንተ ክፋዎች ስትሆኑ ለልጆቻችሁ መልካም ሰጦታ መስጠትን ካወቃችሁ፡ በሰማያት ያለው አባታችሁ ለሚለምኑት እንዴት አብልጦ መልካም ነገርን ይሰጣቸው?

፳፻፲፱ እንግዲህ ሰዎች ሊያደርጉላችሁ የምትወዱትን ሁሉ እናንተ ደግሞ እንዲሁ አድርጉላቸው፤ ሕግም ነቢያትም ይህ ነውና።

፳፻፲፱ በጠበበው ደጅ ግቡ፤ ወደ ጥፋት የሚወሰደው ደጅ ሰፊ፡ መንገዱም ትልቅ ነውና፡ ወደ እርሱም የሚገቡ ብዙዎች ናቸው፤

፳፻፲፱ ወደ ሕይወት የሚወሰደው ደጅ የጠበበ፡ መንገዱም የቀጠነ ነውና፡ የሚያገኙትም ጥቂቶች ናቸው።

፳፻፲፱ የበግ ለምድ ለብሰው ከሚመጡባችሁ በውሥጣቸው ግን ነጣቂዎች ተኩላዎች ከሆኑ ከሐስተኞች ነቢያት ተጠንቀቁ።

፳፻፲፱ ከፍሬያቸው ታውቋቸዋላችሁ። ከእሾህ ወይን ከኩርንችትስ በለስ ይለቀማልን?

፳፻፲፱ እንዲሁ መልካም ዛፍ ሁሉ መልካም ፍሬ ያደርጋል፡ ክፋም ዛፍ ክፋ ፍሬ ያደርጋል።

፳፻፲፱ መልካም ዛፍ ክፋ ፍሬ ማፍራት፡ ወይም ክፋ ዛፍ መልካም ፍሬ ማፍራት አይቻለውም።

፲፱ መልካም ፍሬ የማያደርግ ዛፍ ሁሉ ይቆረጣል ወደ እሳትም ይጣላል።

፳ ስለዚህም ከፍሬያቸው ታውቋቸዋልችሁ።

፳፩ በሰማያት ያለውን የእባቱን ፈቃድ የሚያደርግ እንጂ፣ ጌታ ሆይ፣ ጌታ ሆይ፣ የሚለኝ ሁሉ መንግሥተ ሰማያት የሚገባ አይደለም።

፳፪ በዚያ ቀን ብዙዎች። ጌታ ሆይ፣ ጌታ ሆይ፣ በሰምህ ትንቢት አልተናገርንምን፣ በሰምህስ አጋንንትን አላወጣንምን፣ በሰምህስ ብዙ ተአምራትን አላደረግንምን? ይሉኛል።

፳፫ የዚያን ጊዜም። ከቶ አላወቅኋችሁም፤ እናንተ ዓመፀኞች፣ ከእኔ ራቆ ብዬ እመሰክርባቸዋለሁ።

፳፬ ስለዚህ ይህን ቃሉን ሰምቶ የሚያደርገው ሁሉ ቤቱን በዓለት ላይ የሠራ ልባም ሰውን ይመስላል።

፳፭ ዝናብም ወረደ ጎርፍም መጣ ነፋስም ነፈሰ ያንም ቤት ገፋው፣ በዓለት ላይም ስለ ተመሠረተ አልወደቀም።

፳፮ ይህንም ቃሉን ሰምቶ የማያደርገው ሰው ሁሉ ቤቱን በእሸቀ ላይ የሠራ ስነፍ ሰውን ይመስላል።

፳፯ ዝናብም ወረደ ጎርፍም መጣ ነፋስም ነፈሰ ያንም ቤት መታው፣ ወደቀም፣ አወደደቁም ታላቅ ሆነ።

፳፰ ኢየሱስም ይህን ነገር በጨረሰ ጊዜ ሕዝቡ በትምህርቱ ተገረሙ፤ እንደ ጻፎቻቸው ሳይሆን

፳፱ እንደ ባለ ሥልጣን ያስተምራቸው ነበርና።

፳

፳ ከተራራም በወረደ ጊዜ ብዙ ሕዝብ ተከተሉት።

፳ እነሆም፣ ለምጻም ቀርቦ። ጌታ ሆይ፣ ብትወድስ ልታነጻኝ ትችላለህ እያለ ሰገደለት።

፳ እጅንም ዘርግቶ ዳሰሰውና። አወዳለሁ፣ ነጻ አለው። ወዲያውም ለምጹ ነጻ።

፳ ኢየሱስም። ለማንም እንዳትናገር ተጠንቀቅ፣ ነገር ግን ሄደህ ራስህን ለካህን አሳይ፣ ለእነርሱም ሞሰክር እንዲሆን ሙሴ ያዘዘውን መባ አቅርብ አለው።

፳ ወደ ቅፍርናሆምም በገባ ጊዜ የመቶ አለቃ ወደ እርሱ ቀርቦ። ጌታ ሆይ፣

፳ ብላቴናዬ ሸባ ሆኖ እጅግ እየተሣቀየ በቤት ተኝቶአል ብሎ ለመነው።

፳ ኢየሱስም። እኔ መጥቼ አፈውሰዋለሁ አለው።

፳ የመቶ አለቃውም መልሶ። ጌታ ሆይ፣ በቤቴ ጣራ ከታች ልትገባ አይገባኝም፤ ነገር ግን ቃል ብቻ ተናገር፣ ብላቴናዬም ይፈወሳል።

፳ እኔ ደግሞ ለሌሎች ተገዥ ነኝና፣ ከእኔም በታች ጭፍሮ አለኝ፤ አንዲንም። ሂድ ብለው ይሄዳል፣ ሌላውንም። ና ብለው ይመጣል፣ ባሪያዬንም። ይህን አድርግ ብለው ያደርጋል አለው።

፳ ኢየሱስም ሰምቶ ተደነቀና ለተከተሉት እንዲህ አለ። እውነት አላችኋለሁ፣ በእስራኤል እንኳ እንዲህ ያለ ትልቅ እምነት አላገኘሁም።

፳ አላችኋለሁም፣ ብዙዎች ከምሥራቅና ከምዕራብ ይመጣሉ ከእብርሃምና ከይስሐቅ ከያዕቆብም ጋር በመንግሥተ ሰማያት ይቀመጣሉ፤

፳ የመንግሥት ልጆች ግን በውጭ ወደ አለው ጨለማ ይጣላሉ፤ በዚያ ልቅሶና ጥርስ ማፋጨት ይሆናል።

፳ ኢየሱስም ለመቶ አለቃ። ሂድና አንዳመንህ ይሁንልህ አለው። ብላቴናውም በዚያች ሰዓት ተፈወሰ።

፳ ኢየሱስም ወደ ጴጥሮስ ቤት ገብቶ አማቴን በንዲድ ታማ ተኝታ አያት፤

፳ እጅቀንም ዳሰሰ፣ ንዲዲም ለቀቃት፤ ተነሥታም አገለገለቻቸው።

፳-፳ ኢየሱስም ብዙ ሰዎች ሲከቡት አይቶ ወደ ማዶ እንዲሻገሩ አዘዘ።

፳ እንድ ጻፊም ቀርቦ። መምህር ሆይ፣ ወደምትሄድበት ሁሉ እስተልሃለሁ አለው።

፳ ኢየሱስም። ለቀበሮዎች ጉድጓድ ለሰማይም ወፎች መሳፈሪያ አላቸው፣ ለሰው ልጅ ግን ራሱን የሚያስጠጋበት የለውም አለው።

፳ ከደቀ መዛሙርቱም ሌላው። ጌታ ሆይ፣ አስቀድሜ እንድሄድ አባቱን እንድቀብር ፍቀድልኝ አለው።

፳ ኢየሱስም። ተከተለኝ፣ መታናቸውንም እንዲቀብሩ መታንን

ተዋቸው አለው።
፳፫ ወደ ታንኳም ሲገባ ደቀ መዛሙርቱ ተከተሉት።

፳፬ እነሆም፡ ማዕበሉ ታንኳይቱን አስኪደፍናት ድረስ በባሕር ታላቅ መናወጥ ሆነ፤ እርሱ ግን ተኝቶ ነበር።

፳፭ ደቀ መዛሙርቱም ቀርበው። ጌታ ሆይ፡ አድነን፤ ጠፋን እያሉ አሰነሡት።

፳፮ እርሱም፡ እናንተ እምነት የገደላችሁ፤ ስለ ምን ትፈራላችሁ? አላቸው፤ ከዚህ በኋላ ተነሥቶ ነፋሱንና ባሕሩን ገሠጸ፡ ታላቅ ጸጥታም ሆነ።

፳፯ ሰዎቹም፡ ነፋሳትና ባሕርስ ሰንኳ የሚታዘዙለት፤ ይህ እንዴት ያለ ሰው ነው? እያሉ ተደነቁ።

፳፰ ወደ ማደም ወደ ጌርጋሴን አገር በመጣ ጊዜ፡ አጋንንት ያደሩባቸው ሁለት ሰዎች ከመቃብር ወጥተው ተገናኙት፤ እነርሱም ሰው በዚያ መንገድ ማለፍ አስኪሳነው ድረስ እጅግ ክፉዎች ነበሩ።

፳፱ እነሆም፡ ኢየሱስ ሆይ፡ የእግዚአብሔር ልጅ፡ ከአንተ ጋር ምን አለን? ጊዜው ሳይደርስ ልትሣቅዩን ወደዚህ መጣህን? እያሉ ጮኹ።

፴ ከእነርሱም ርቆ የብዙ እሪያ መንጋ ይሰማሩ ነበር።

፴፩ አጋንንቱም፡ ታወጣንስ እንደሆንህ፤ ወደ እሪያው መንጋ ሰደደን ብለው ለመኑት፡ ሂዱ አላቸው።

፴፪ እነርሱም ወጥተው ወደ እሪያዎቹ ሄዱና ገቡ፤ እነሆም፡ የእሪያዎቹ መንጋ ሁሉ ከአፋፋ ወደ ባሕር እየተጣደፉ ርጡ በውኃም ውሰጥ ሞቱ።

፴፫ እሪያችንም ሸሹ፡ ወደ ከተማይቱም ሄደው ነገሩን ሁሉ አጋንንትም በአደሩባቸው የሆነውን አወሩ።

፴፬ እነሆም፡ ከተማው ሁሉ ኢየሱስን ለገናኝ ወጣ፤ ባዩትም ጊዜ ከእገራቸው እንዲሄድላቸው ለመኑት።

፱

፩ በታንኳም ገብቶ ተሻገረና ወደ ገዛ ከተማው መጣ።

፪ እነሆም፡ በአልጋ የተኛ ሸባ ወደ እርሱ አመጡ። ኢየሱስም እምነታቸውን አይቶ ሸባውን።

አንተ ልጅ፡ አይዘህ፤ ኃጢአትህ ተሰረየኛልህ አለው።

፫ እነሆም፡ ከጻፎቹ አንዳንዱ በልባቸው። ይህ ሰው ይሳደባል አሉ።

፬ ኢየሱስም እሳባቸውን አውቆ እንዲህ አለ። ስለ ምን በልባችሁ ክፉ ታሰባላችሁ?

፭ ኃጢአትህ ተሰረየኛልህ ከማለት ወይስ፡ ተነሣና ሂድ ከማለት ማናቸው ይቆላል?

፮ ነገር ግን በምድር ላይ ኃጢአትን ያስተሰርይ ዘንድ ለሰው ልጅ ሥልጣን እንዳለው እንድታውቁ፡ በዚያን ጊዜ ሸባውን። ተነሣ፤ አልጋህን ተሸከምና ወደ ቤትህ ሂድ አለው።

፯ ተነሥቶም ወደ ቤቱ ሄደ።

፰ ሕዝቡም አይተው ተደነቁ፡ ለሰውም እንዲህ ያለ ሥልጣን የሰጠ እግዚአብሔርን አከበሩ።

፱ ኢየሱስም ከዚያ አልፎ በመቅረጫው ተቀምጦ የነበረ ማቴዎስ የሚባል አንድ ሰው አየና። ተከተለኝ አለው። ተነሥቶም ተከተለው።

፲ በቤቱም በማዕድ ተቀምጦ ሳለ፡ እነሆ፡ ብዙ ቀራጮችና ኃጢአተኞች መጥተው ከኢየሱስና ከደቀ መዛሙርቱ ጋር አብረው ተቀመጡ።

፲፩ ፈሪሳውያንም አይተው ደቀ መዛሙርቱን። መምህራችሁ ከቀራጮችና ከኃጢአተኞች ጋር አብር ስለ ምን ይበላል? አሉአቸው።

፲፪ ኢየሱስም ሰዎቶ፡ ሕመምተኞች እንጂ ባለ ጤናዎች ባለ መድኃኒት አያስፈልጋቸውም፤

፲፫ ነገር ግን ሄዳችሁ። ምሕረትን እወዳለሁ መሥዋዕትንም አይደለም ያለው ምን እንደ ሆነ ተማሩ፤ ኃጢአተኞችን ወደ ንስሐ እንጂ ጻድቃንን ልጠራ አልመጣሁምና አላቸው።

፲፬ በዚያን ጊዜ የዮሐንስ ደቀ መዛሙርት ወደ እርሱ ቀርበው። እኛና ፈሪሳውያን፡ ብዙ ጊዜ የምንጠመው፡ ደቀ መዛሙርትህ ግን የማይጠመት ስለ ምንድር ነው? አሉት።

፲፭ ኢየሱስም እንዲህ አላቸው። ሚዜዎች ሙሽራው ከእነርሱ ጋር ሳለ ሊያዝኑ ይችላሉን? ነገር ግን ሙሽራው ከእነርሱ የሚወሰድበት

ወራት ይመጣል፤ በዚያ ጊዜም ይጠማሉ።

፲፮ በአረጅ ልብስ አዲስ እራፊ የሚያኖር የለም፤ መጣፊያው ልብሱን ይቦጭቀቀልና፤ መቀደዱም የባሰ ይሆናል።

፲፯ በአረጅ አቁማዳ አዲስ የወይን ጠጅ የሚያኖር የለም፤ ቢደረግ ግን፣ አቁማዳው ይፈነዳል፤ የወይን ጠጅም ይፈሳል አቁማዳውም ይጠፋል፤ ነገር ግን አዲሱን የወይን ጠጅ በአዲስ አቁማዳ ያኖረቀል፤ ሁለቱም ይጠባበቃሉ።

፲፰ ይህንም ሲነግራቸው፣ አንድ መከጋን መጥቶ። ልጄ አሁን ሞተኝ፤ ነገር ግን መጥተህ እኛህን ጫንባት፤ በሕይወትም ትኖራለች እያለ ሰገደለት።

፲፱ ኢየሱስም ተነሥቶ ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ተከተለው።

፳ እነሆም፣ ከአሥራ ሁለት ዓመት ጀምሮ ደም የሚፈሰሳት ሴት በኋላው ቀርባ የልብሱን ጫፍ ዳሰሰች፤

፳፱ በልብዋ። ልብሱን ብቻ የዳሰሰሁ እንደ ሆነ፣ እድናለሁ ትል ነበረችና።

፳፻ ኢየሱስም ዘወር ብሎ አያትና። ልጄ ሆይ፣ አይዘሽ፤ እምነትሽ አድኖሻል አላት። ሴቲቱም ከዚያች ሰዓት ጀምሮ ዳነች።

፴፩ ኢየሱስም ወደ መከጋንቲ ቤት በደረሰ ጊዜ፣ እምቢልተኞችንና የሚንጫጫውን ሕዝብ አይቶ።

፴፪ ብላቴናይቲ ተኝታለች እንጂ አልሞተችምና ፈቀቅ በሉ አላቸው። በጣምም ሳቁበት።

፴፫ ሕዝቡን ግን ከአሰወጡ በኋላ ገብቶ እጅቀን ያዛት፣ ብላቴናይቲም ተነሣች።

፴፬ ያም ዝና ወደዚያ አገር ሁሉ ወጣ።

፴፭ ኢየሱስም ከዚያ ሲያልፍ ሁለት ዕውሮች። የዳዊት ልጅ ሆይ፣ ማረን ብለው እየጮሁ ተከተሉት።

፴፮ ወደ ቤትም በገባ ጊዜ ዕውሮቹ ወደ እርሱ ቀረቡ፣ ኢየሱስም። ይህን ማድረግ እንድችል ታምናላችሁን? አላቸው። አዎን፣ ጌታ ሆይ አሉት።

፴፯ በዚያን ጊዜ። እንደ እምነታችሁ ይሁንላችሁ ብሎ ዓይኖቻቸውን ዳሰሰ።

፵ ዓይኖቻቸውም ተከፈቱ።

፲፩ ኢየሱስም። ማንም እንዲያውቅ ተጠንቀቁ ብሎ በብርቱ አዘዛቸው። እነርሱ ግን ወጥተው በዚያ አገር ሁሉ ስለ እርሱ አወሩ።

፲፪ እነርሱም ሲወጡ እነሆ፣ ጋኔን ያደረበትን ዲዳ ሰው ወደ እርሱ አመጡ።

፲፫ ጋኔንም ካወጣው በኋላ ዲዳው ተናገረ። ሕዝቡም። እንዲህ ያለ በእስራኤል ዘንድ ከቶ አልታየም እያሉ ተደነቁ።

፲፬ ፈሪሳውያን ግን። በአጋንንት አለቃ አጋንንትን ያወጣል አሉ።

፲፭ ኢየሱስም በምኩራቦቻቸው እያሰተማረ፣ የመንግሥትንም ወንጌል እየሰበከ፣ በሕዝብም ያለውን ደቄና ሕማም ሁሉ እየፈወሰ፣ በከተማዎችና በመንደሮች ሁሉ ይዘር ነበር።

፲፮ ብዙ ሕዝብም ባየ ጊዜ፣ እርኛ እንደ ሌላቸው በጎች ተጨንቀው ተጥለውም ነበርና አዘነላቸው።

፲፯ በዚያን ጊዜ ደቀ መዛሙርቱን። መከሩሰ ብዙ ነው፣ ሠራተኞች ግን ጥቂቶች ናቸው፤

፲፰ እንግዲህ የመከሩን ጌታ ወደ መከሩ ሠራተኞች እንዲልክ ለምኑት አላቸው።

I

፩ አሥራ ሁለቱን ደቀ መዛሙርቱን ወደ እርሱ ጠርቶ፣ እንዲያወጡአቸው በርኩሳን መናፍሰት ላይ ደቄንና ሕማምንም ሁሉ እንዲፈውሱ ሥልጣን ሰጣቸው።

፪ የአሥራ ሁለቱም ሐዋርያት ስም ይህ ነው፤ መጀመሪያው ጴጥሮስ የተባለው ስምዖን ወንድሙ እንድርያሰም፣ የዘብዳምስ ልጅ ያዕቆብም ወንድሙ ዮሐንስም፣

፫ ፊልጶስም በርተሎሜዎስም፣ ቶማስም ቀራጩ ማቴዎስም የእልፍዮስ ልጅ ያዕቆብም ታዳዎስም የተባለው ልብድዮስ፣

፬ ቀናዊውም ስምዖን ደግሞም አሳልፎ የሰጠው የእስቆርቲ ይሁዳ።

፭ እነዚህን አሥራ ሁለቱን ኢየሱስ ላካቸው፣ አዘዛቸውም፣ እንዲህም አለ። በአሕዛብ መንገድ አትሂዱ፣ ወደ ሳምራውያንም ከተማ አትግቡ፤

፮ ይልቅስ የእስራኤል ቤት ወደሚሆኑ ወደ ጠፋት በጎች ሂዱ እንጂ።

፳ ሄዳችሁም። መንግሥተ ሰማያት ቀርባለች ብላችሁ ሰበኩ።

፳ ድውዮችን ፈውሱ፤ ሙታንን አስነሡ፤ ለምጻሞችን አንጹ፤ አጋንንትን አውጡ፤ በከንቱ ተቀበላችሁ። በከንቱ ሰጡ።

፳ ወርቅ ወይም ብር ወይም ናስ በመቀነታችሁ።

፳ ወይም ለመንገድ ከረጢት ወይም ሁለት እጅ ጠባብ ወይም ጫማ ወይም በትር አታግኙ፤ ለሠራተኛ ምግብ ይገባዎልና።

፳ በምትገቡባትም በማናቸይቱም ከተማ ወይም መንደር፣ በዚያ የሚገባው ማን እንደ ሆነ በጥንቃቄ መርምሩ፤ እስክትወጡም ድረስ በዚያ ተቀመጡ።

፳ ወደ ቤትም ስትገቡ ሰላምታ ሰጡ፤

፳ ቤቱም የሚገባው ቢሆን ሰላማችሁ ይድረስለት፤ ባይገባው ግን ሰላማችሁ ይመለስላችሁ።

፳ ከማይቀበላችሁም ቃላችሁንም ከማይሰሙ ሁሉ፣ ከዚያ ቤት ወይም ከዚያች ከተማ ስትወጡ የእግራችሁን ትቢያ አራግፉ።

፳ እውነት አላችኋለሁ። በፍርድ ቀን ከዚያች ከተማ ይልቅ ለሰደምና ለገሞራ አገር ይቀልላችዎል።

፳ እነሆ፣ እኔ እንደ በጎች በተኩላዎች መካከል እልካችኋለሁ፤ ስለዚህ እንደ እባብ ልባሞች እንደ ርግብም የዋሆች ሁኑ።

፳ ነገር ግን ወደ ሸንጎ አሳልፈው ይሰጡክችኋል። በምኩራቦቻቸውም ይገርፉክችኋልና ከሰዎች ተጠበቁ፤

፳ ለእነርሱና ለአሕዛብም ምስክር እንዲሆን፣ ስለ እኔ ወደ ገዥዎች ወደ ነገሥታትም ትወሰዳላችሁ።

፳ አሳልፈውም ሲሰጡክችሁ፣ የምትናገሩት በዚያች ሰዓት ይሰጣችኋልና እንዴት ወይስ ምን እንድትናገሩ አትጨነቁ፤

፳ በእናንተ የሚናገር የእባታችሁ መንፈስ ነው እንጂ፣ የምትናገሩ እናንተ አይደላችሁምና።

፳ ወንድምም ወንድሙን፣ አባትም ልጄን ለሞት አሳልፎ ይሰጣል። ልጆችም በወላጆቻቸው ላይ ይነሣሉ ይገድሉአቸውማል።

፳ በሁሉም ስለ ሰሜ የተጠላችሁ ትሆናላችሁ፤ እስከ መጨረሻ የሚጸና ግን እርሱ ይድናል።

፳ በእንዲቱ ከተማም መከራ ቢያሳዩአችሁ ወደ ሌላይቱ ሸሹ፤ እውነት አላችኋለሁና፣ የሰው ልጅ እስኪመጣ ድረስ የእስራኤልን ከተማዎች አትዘልቁም።

፳ ደቀ መዝሙር ከመምህሩ፣ ባሪያም ከጌታው አይበልጥም።

፳ ደቀ መዝሙር እንደ መምህሩ፣ ባሪያም እንደ ጌታው መሆኑ ይበቃዋል። ባለቤቱን ብዔል ዜቡል ካሉት፣ ቤተሰቦቹንም እንዴት አብዝተው አይሉአቸው!

፳ እንግዲህ አትፍሩአቸው፤ የማይገለጥ የተከደነ፣ የማይታወቅም የተሰወረ ምንም የለምና።

፳ በጨለማ የምነግራችሁን በብርሃን ተናገሩ፤ በጆሮም የምትሰሙትን በሰገነት ላይ ሰበኩ።

፳ ሥጋንም የሚገድሉትን ነፍስን ግን መግደል የማይቻላቸውን አትፍሩ፤ ይልቅስ ነፍስንም ሥጋንም በገሃነም ሊያጠፋ የሚቻለውን ፍሩ።

፳ ሁለት ድንቢጦች በአምስት ሳንቲም ይሸጡ የለምን? ከእነርሱም አንዲቱ ያለ እባታችሁ ፈቃድ በምድር ላይ አትወድቁም።

፳ የእናንተሰ የራሳችሁ ጠጉር ሁሉ እንኳ ተቁጥሮአል።

፳ እንግዲህ አትፍሩ ከብዙ ድንቢጦች እናንተ ትበልጣላችሁ።

፳ ስለዚህ በሰው ፊት ለሚመሰክርልኝ ሁሉ እኔ ደግሞ በሰማያት ባለው በአባቱ ፊት እመሰክርለታለሁ፤

፳ በሰው ፊትም የሚክደኝን ሁሉ እኔ ደግሞ በሰማያት ባለው በአባቱ ፊት እክደዋለሁ።

፳ በምድር ላይ ሰላምን ለማምጣት የመጣሁ አይምሰላችሁ፤ ሰይፍን እንጂ ሰላምን ለማምጣት አልመጣሁም።

፳ ሰውን ከአባቱ፣ ቤት ልጅንም ከእናትዋ፣ ምራትንም ከአማትዋ አለያይ ዘንድ መጥቻለሁና፤

፳ ለሰውም ቤተ ሰዎቹ ጠላቶች ይሆኑበታል።

፳ ከእኔ ይልቅ አባቱን ወይም እናቱን የሚወድ ለእኔ ሊሆን አይገባውም፤ ከእኔ ይልቅም ወንድ

ልጁን ወይም ሴት ልጁን የሚወድ ለእኔ ሊሆን አይገባውም፤

፲፱፻ መስቀሉንም የማይዝ በኋላም የማይከተለኝ ለእኔ ሊሆን አይገባውም።

፲፱፻ ነፍሱን የሚያገኝ ያጠፋታል፡ ነፍሱንም ስለ እኔ የሚያጠፋ ያገኛታል።

፳፻ እናንተን የሚቀበል እኔን ይቀበላል፡ እኔንም የሚቀበል የላካኝን ይቀበላል።

፳፻ ነቢይን በነቢይ ሰም የሚቀበል የነቢይን ዋጋ ይወስዳል፡ ጸድቅንም በጸድቅ ሰም የሚቀበል የጸድቅን ዋጋ ይወስዳል።

፳፻ ማንም ከእነዚህ ከታናናሾቹ ለእንዲ ቀዝቃዛ ጽዋ ውኃ ብቻ በደቀ መዝሙር ሰም የሚያጠጣ፤ እውነት አላችኋለሁ፡ ዋጋው አይጠፋበትም።

፲፩

፩ እየሱሱም አሥራ ሁለቱን ደቀ መዛሙርቱን ማዘዝ በፈጸመ ጊዜ በከተሞቻቸው ሊያሰተምርና ሊሰብክ ከዚያ አለፈ።

፪ የሐንሰም በወህኒ ሳለ የክርስቶስን ሥራ ሰምቶ ከደቀ መዛሙርቱ ሁለት ላከና።

፫ የሚመጣው አንተ ነህን? ወይስ ሌላ እንጠብቅ? አለው።

፬ እየሱሱም መልሶ እንዲህ አላቸው። ሄዳችሁ ያያችሁትን የሰማችሁትንም ለየሐንሰ አውሩለት፤

፭ ዕውሮች ያያሉ እንካሳችሁም ይሄዳሉ፡ ለምጻሞችም ይነጻሉ ደንቆሮችም ይሰማሉ፡ ሙታንም ይነሣሉ

፮ ለድሆችም ወንጌል ይሰበካል፤ በእኔም የማይሰናከለው ሁሉ ብፁዕ ነው።

፯ እነዚያም ሲሄዱ እየሱሰ ለሕዝቡ ስለ የሐንሰ ሊናገር ጀመረ እንዲህም አለ። ምን ልታዩ ወደ ምድረ በዳ ወጣችሁ?

፰ ነፋስ የሚወዘውዘውን ሸምበቆን? ወይስ ምን ልታዩ ወጣችሁ? ቀጭን ልብስ የለበሰ ሰውን? እነሆ፤ ቀጭን ልብስ የለበሱ በነገሥታት ቤት አሉ።

፱ ወይስ ምን ልታዩ ወጣችሁ? ነቢይን? አዎን አላችኋለሁ፡ ከነቢይም የሚበልጠውን።

፲ እነሆ፤ መንገድህን በፊትህ የሚጠርግ መልክተኛዬን በፊትህ አልካለሁ

፲፩ ተብሎ የተጻፈለት ይህ ነውና። እውነት አላችኋለሁ፡ ከሴቶች ከተወለዱት መካከል ከመጥምቁ የሐንሰ የሚበልጥ አልተነሣም፤ በመንግሥተ ሰማያት ግን ከሁሉ የሚያንሰው ይበልጠዋል።

፲፪ ከመጥምቁም ከየሐንሰ ዘመን ጀምሮ እስከ ዛሬ ድረስ መንግሥተ ሰማያት ትገፋላች፡ ግፊቶችም ይናጠቋታል።

፲፫ ነቢያት ሁሉና ሕጉ እስከ የሐንሰ ድረስ ትንቢት ተናገሩ፤

፲፬ ልትቀበሉትሰ ብትወዱ፡ ይመጣ ዘንድ ያለው ኤልያስ ይህ ነው።

፲፭ የሚሰማ ጆሮ ያለው ይሰማ።

፲፮ ነገር ግን ይህን ትውልድ በምን አመሰለዋለሁ? በገበያ የሚቀመጡትን ልጆች ይመሰላሉ፡ እነርሱም ባልንጀሮቻቸውን እየጠሩ።

፲፯ እንቢልታ ነፋንላችሁ ዘፈንም አልዘፈናችሁም ሙሾ አወጣንላችሁ ዋይ ዋይም አላላችሁም ይሉአቸዋል።

፲፰ የሐንሰ ሳይበላና ሳይጠጣ መጣ፡ እነርሱም። ጋኔን አለበት አሉት።

፲፱ የሰው ልጅ እየበላና እየጠጣ መጣ፡ እነርሱም። እነሆ፤ በላተኛና የወይን ጠጅ ጠጭ፡ የቀራጮችና የጋጢአተኞች ወዳጅ ይሉታል። ጥበብም በልጆችዋ ጸደቀች።

፳ በዚያን ጊዜ የሚበዙ ተአምራት የተደረገባቸውን ከተማዎች ንስሐ ስላልገቡ ሊነቅፋቸው ጀመረ እንዲህም አለ።

፳፩ ወዮልሽ ኮራዚ፤ ወዮልሽ ቤተ ሳይዳ፤ በአናንተ የተደረገው ተአምራት በጢሮስና በሲዳና ተደርጎ ቢሆን፤ ማቅ ለብሰው አመድም ነሰንሰው ከብዙ ጊዜ በፊት ንስሐ በገቡ ነበርና።

፳፪ ነገር ግን አላችኋለሁ፤ በፍርድ ቀን ከእናንተ ይልቅ ለጢሮስና ለሲዳና ይቀልላቸዋል።

፳፫ አንቺም ቅፍርናሆም፡ እስከ ሰማይ ከፍ አልሸን? ወደ ሲኦል ትወርጃለሽ፤ በአንቺ የተደረገው ተአምራት በሰዶም ተደርጎ ቢሆን፤ እስከ ዛሬ በፍረች ነበርና።

፳፬ ነገር ግን እላችኋለሁ፡፡ በፍርድ ቀን ከእነዚህ ይልቅ ለሰዶም አገር ይቀልላታል፡፡

፳፭ በዚያን ጊዜ ኢየሱስ መልሶ እንዲህ አለ፡፡ አባት ሆይ፡፡ የሰማይና የምድር ጌታ፡፡ ይህን ከጥበበኞችና ከአስተዋዮች ሰውረህ ለሕፃናት ስለ ገለጥህላቸው አመሰግንሃለሁ፤

፳፮ አዎን፡፡ አባት ሆይ፡፡ ፈቃድህ በፊትህ እንዲህ ሆኖአልና፡፡

፳፯ ሁሉ ከእባቱ ዘንድ ተሰጥቶኛል፤ ከአብ በቀር ወልድን የሚያውቅ የለም፡፡ ከወልድም በቀር ወልድም ለገለጥለት ከሚፈቅድ በቀር አብን የሚያውቅ የለም፡፡

፳፰ እናንተ ደካሞች ሸክማችሁ የከበደ ሁሉ፡፡ ወደ እኔ ኑ፡፡ እኔም አሳርፋችኋለሁ፡፡

፳፱ ቀንበረን በላያችሁ ተሸከሙ ከእኔም ተማሩ፡፡ እኔ የዋህ በልቤም ትሑት ነኝና፡፡ ለነፍሳችሁም ዕረፍት ታገኛላችሁ፤

፴ ቀንበሪ ልዝብ ሸክማም ቀሊል ነውና፡፡

16

፩ በዚያን ጊዜ ኢየሱስ በሰንበት ቀን በእርሻ መካከል አለፈ፤ ደቀ መዛሙርቱም ተራቡና እሸት ይቀጥፋ ይበሉም ጀመር፡፡

፪ ፈሪሳውያንም አይተው፡፡ እነሆ፡፡ ደቀ መዛሙርትህ በሰንበት ማድረግ ያልተፈቀደውን ያደርጋሉ አሉት፡፡

፫-፭ ካህናትም በሰንበት በመቅደስ ሰንበትን እንዲያረክሱ ኃጢአትም እንዳይሆንባቸው በሕጉ አላነበባችሁምን?

፬ ነገር ግን እላችኋለሁ፡፡ ከመቅደስ የሚበልጥ ከዚህ አለ፡፡

፭ ምሕረትን እወዳለሁ መሥዋዕትንም አይደለም ያለው ምን እንደሆነ ብታውቁስ ኃጢአት የሌለባቸውን ባልኩነናችሁም ነበር፡፡

፮ የሰው ልጅ የሰንበት ጌታ ነውና፡፡

፯ ከዚያም አልፎ ወደ ምኩራባቸው ገባ፡፡

፲ እነሆም፡፡ እጁ የሰለለች ሰው ነበረ፤ ይከሱትም ዘንድ፡፡ በሰንበት መፈወስ ተፈቅዶአልን? ብለው ጠየቁት፡፡

፲፩ እርሱ ግን፡፡ ከእናንተ አንድ በግ ያለው በሰንበት በጉድጓድ

ቢወድቅበት፡፡ ይዞ የማያወጣው ሰው ማን ነው?

፲፪ እንግዲህ ሰው ከበግ ይልቅ እንደምን አይበልጥም! ስለዚህ በሰንበት መልካም መሥራት ተፈቅዶአል አላቸው፡፡

፲፫ ከዚያም በኋላ ሰውየውን፡፡ እጅህን ዘርጋ አለው፡፡ ዘረጋትም፡፡ እንደ ሁለተኛይቱም ደህና ሆነች፡፡

፲፬ ፈሪሳውያን ግን ወጥተው እንዴት አድርገው እንዲያጠፉት ተማከሩበት፡፡

፲፭ ኢየሱስም እውቆ ከዚያ ፈቀቅ አለ፡፡ ብዙ ሰዎችም ተከተሉት፡፡ ሁሉንም ፈወሳቸው፡፡ እንዳይገልጡትም አዘዛቸው፤

፲፮-፲፯ እነሆ የመረጥሁት ብላቴናዬ፡፡ ነፍሴ ደስ የተሰኘችበት ወዳጄ፤ መንፈሴን በእርሱ ላይ አኖራለሁ፡፡ ፍርድንም ለእሕዛብ ያወራል፡፡

፲፱ እይከራከርም አይጮህምም፡፡ ድምፁንም በእደባባይ የሚሰማ የለም፡፡

፳ ፍርድን ድል ለመንሣት እስኪያወጣ፡፡ የተቀጠቀጠን ሸምበቆ አይሰብርም የሚጤሰን የጥዋፍ ክርም አያጠፋም፡፡

፳፰ እሕዛብም በሰሙ ተሰፋ ያደርጋሉ፡፡

፳፱ ከዚህም በኋላ ጋኔን ያደረጉበትን ዕውሩም ዲዳም ወደ እርሱ አመጡ፤ ዕውሩም ዲዳውም እስኪያይና እስኪናገር ድረስ ፈወሰው፡፡

፳፻ ሕዝቡም ሁሉ ተገረሙና፡፡ እንጂ ይህ ሰው የዳዊት ልጅ ይሆንን? አሉ፡፡

፳፻፬ ፈሪሳውያን ግን ሰምተው፡፡ ይህ በብዔል ዜቡል በአጋንንት አለቃ ካልሆነ በቀር አጋንንትን አያወጣም አሉ፡፡

፳፻፭ ኢየሱስ ግን አሳባቸውን እውቆ እንዲህ አላቸው፡፡ እርስ በርስ የምትለያይ መንግሥት ሁሉ ትጠፋላች፡፡ እርስ በርሱ የሚለያይ ከተማም ሁሉ ወይም ቤት አይቆምም፡፡

፳፻፮ ሰይጣንም ሰይጣንን የሚያወጣ ከሆነ፡፡ እርስ በርሱ ተለያየ፡፡ እንግዲህ መንግሥቱ እንዴት ትቆማለች?

፳፻፯ እኔስ በብዔል ዜቡል አጋንንትን የማወጣ ከሆንሁ፡፡ ልጆቻችሁ በማን ያወጡአቸዋል? ስለዚህ እነርሱ ፈራጆች ይሆኑባችኋል፡፡

፳፰ እኔ ግን በእግዚአብሔር መንፈስ አጋንንትን የማወጣ ከሆንሁ፡ እንግዲህ የእግዚአብሔር መንግሥት ወደ እናንተ ደርሳለች።

፳፱ ወይስ ሰው አስቀድሞ ኃይለኛውን ሳያስር ወደ ኃይለኛው ቤት ገብቶ እቃውን ሊነጥቀው እንዴት ይችላል? ከዚያም ወዲያ ቤቱን ይበዘብዛል።

፴ ከእኔ ጋር ያልሆነ ይቃወመኛል፡ ከእኔ ጋርም የማያከማች ይበትናል።

፴፩ ስለዚህ እላችኋለሁ፡ ኃጢአትና ሰድብ ሁሉ ለሰዎች ይሰረይላቸዋል፡ ነገር ግን መንፈስ ቅዱስን ለሰደብ አይሰረይለትም።

፴፪ በሰው ልጅ ላይ ቃል የሚናገር ሁሉ ይሰረይለታል፤ በመንፈስ ቅዱስ ላይ ግን የሚናገር ሁሉ በዚህ ዓለም ቢሆን ወይም በሚመጣው አይሰረይለትም።

፴፫ ዛፍ ከፍሬዋ ትታወቃለችና ዛፍዋን መልካም፡ ፍሬዋንም መልካም አድርጉ፡ ወይም ዛፍዋን ክፋ ፍሬዋንም ክፋ አድርጉ።

፴፬ እናንተ የእፋኝት ልጆች፡ ክፋዎች ስትሆኑ መልካም ለመናገር እንዴት ትችላላችሁ? በልብ ሞልቶ ከተረፈው አፍ ይናገራልና።

፴፭ መልካም ሰው ከልቡ መልካም መዝገብ መልካም ነገርን ያወጣል፡ ክፋ ሰውም ከክፋ መዝገብ ክፋ ነገርን ያወጣል።

፴፮ እኔ እላችኋለሁ፡ ሰዎች ስለሚናገሩት ስለ ከንቱ ነገር ሁሉ በፍርድ ቀን መልስ ይሰጡበታል፤

፴፯ ከቃልህ የተነሣ ትጸድቃለህና ከቃልህም የተነሣ ትከብራለህ።

፴፰ በዚያን ጊዜ ከጻፎችና ከፈሪሳውያን አንዳንዶቹ መለሱና። መምህር ሆይ፡ ከእነተ ምልክት አንድናይ እንወዳለን አሉ።

፴፱ እርሱ ግን መልሶ እንዲህ አላቸው። ክፋና አመንዝራ ትውልድ ምልክት ይሻል፡ ከነቢዩም ከዮናስ ምልክት በቀር ምልክት አይሰጠውም።

፵ ዮናስ በዓሣ አንባሪ ሆኖ ሦስት ቀንና ሦስት ሌሊት እንደ ነበረ፡ እንዲሁ የሰው ልጅ በምድር ልብ ሦስት ቀንና ሦስት ሌሊት ይኖራል።

፵፩ የነዌ ሰዎች በፍርድ ቀን ከዚህ ትውልድ ጋር ተነሥተው

ይፈርዱበታል፤ በዮናስ ሰብከት ንስሐ ገብተዋልና፡ እነሆም፡ ከዮናስ የሚበልጥ ከዚህ አለ።

፵፪ ንግሥተ ዓዜብ በፍርድ ቀን ከዚህ ትውልድ ጋር ተነሥታ ትፈርድበታለች፤ የሰሎሞንን ጥበብ ለመሰማት ከምድር ዳር መጥታለችና፡ እነሆም፡ ከሰሎሞን የሚበልጥ ከዚህ አለ።

፵፫ ርኩስ መንፈስ ግን ከሰው በወጣ ጊዜ፡ ዕረፍት እየፈለገ ውኃ በሌለበት ቦታ ያልፋል፡ አያገኝምም።

፵፬ በዚያን ጊዜም። ወደ ወጣሁበት ቤቴ እመለሳለሁ ይላል፤ ቢመጣም ባዶ ሆኖ ተጠርጎና አጊጦ ያገኘዋል።

፵፭ ከዚያ ወዲያ ይህድና ከእርሱ የከፋትን ሰባት ሌሎችን አጋንንት ከእርሱ ጋር ይወስዳል፡ ገብተውም በዚያ ይኖራሉ፤ ለዚያም ሰው ከፊተኛው ይልቅ የኋለኛው ይብሰበታል። ለዚህ ክፋ ትውልድ ደግሞ እንዲሁ ይሆንበታል።

፵፮ ገናዎ ለሕዝቡ ሲናገር፡ እነሆ፡ እናቴና ወንድሞቼ ሊነጋገሩት ፈልገው በውጭ ቆመው ነበር።

፵፯ እንዲያም። እነሆ፡ እናትህና ወንድሞችህ ሊነጋገሩህ ፈልገው በውጭ ቆመዋል አለው።

፵፰ እርሱ ግን ለነገረው መልሶ። እናቴ ማን ናት? ወንድሞቼስ እነማን ናቸው? አለው።

፵፱ እጅንም ወደ ደቀ መዛሙርቱ ዘርግቶ። እነሆ እናቴና ወንድሞቼ፤

፶ በሰማያት ያለውን የአባቴን ፈቃድ የሚያደርግ ሁሉ፡ እርሱ ወንድሜ እሳቴም እናቴም ነውና አለ።

፲፫

፩ በዚያን ቀን ኢየሱስ ከቤት ወጥቶ በባሕር አጠገብ ተቀመጠ፤

፪ እርሱም በታንኳ ገብቶ እስኪቀመጥ ድረስ ብዙ ሰዎች ወደ እርሱ ተሰበሰቡ፡ ሕዝቡም ሁሉ በወደቡ ቆመው ነበር።

፫ በምሳሌም ብዙ ነገራቸው እንዲህም አላቸው። እነሆ፡ ዘሪ ሊዘራ ወጣ።

፬ እርሱም ሲዘራ አንዳንዱ በመንገድ ዳር ወደቀ፡ ወፎችም መጥተው በሉት።

፭ ሌላውም ብዙ መሬት በሌለበት በጭንጫ ላይ ወደቀ፤ ጥልቅ

መሬትም ስላልነበረው ወዲያው በቀለ።

፮ ፀሐይ በወጣ ጊዜ ግን ጠወለገ። ሥርም ስላልነበረው ደረቀ።።

፯ ሌላውም በእሾህ መካከል ወደቀ። እሾህም ወጣና አነቀው።።

፰ ሌላውም በመልካም መሬት ወደቀ፤ አንዱም መቶ፣ አንዱም ስድሳ፣ አንዱም ሠላሳ ፍሬ ሰጠ።።

፱ የሚሰማ ጆሮ ያለው ይሰማ።።

፲ ደቀ መዛሙርቱም ቀርበው። ስለ ምን በምሳሌ ትነግራችሁላህ? አሉት።።

፲፩ እርሱም መልሶ እንዲህ አላቸው። ለእናንተ የመንግሥተ ሰማያትን ምሥጢር ማወቅ ተስጥቶአችኋል። ለእነርሱ ግን አልተስጣቸውም።።

፲፪ ላላው ይሰጠዋልና ይበዛላትማል፤ ከሌለው ግን ያው ያለው እንኳ ይወስድበታል።።

፲፫ ስለዚህ እያዩ ስለማያዩ እየሰሙም ስለሚይሰሙ ስለማያስተውሉም በምሳሌ እነግራችሁላህ።።

፲፬ መስማት ትስማላችሁና አታስተውሉም፤ ማየትም ታያላችሁና አትመለከቱም።።

፲፭ በዓይናቸው እንዲያዩ፣ በጆርአቸውም እንዲይሰሙ፣ በልባቸውም እንዲያስተውሉ፣ ተመልሰውም እንዳልፈውሳቸው፣ የዚህ ሕዝብ ልብ ደንድኖአልና ጆሮአቸውም ደንቁርአል ዓይናቸውንም ጨፍነዋል የሚል የኢሳይያስ ትንቢት በእነርሱ ይፈጸማል።።

፲፮ የእናንተ ግን ዓይናቸችሁ ስለሚያዩ ጆሮቻችሁም ስለሚሰሙ ብፁዓን ናቸው።።

፲፯ እውነት እላችኋለሁ። ብዙዎች ነቢያትና ጳጳሮችን የምታዩትን ሊያዩ ተመኝተው አላዩም፣ የምትሰሙትንም ሊሰሙ ተመኝተው አልሰሙም።።

፲፰ እንግዲህ እናንተ የዘሪውን ምሳሌ ሰሙ።።

፲፱ የመንግሥትን ቃል ሰምቶ በማያስተውል ሁሉ፣ ክፋው ይመጣል። በልቡ የተዘራውንም ይነጥቃል፤ በመንገድ ዳር የተዘራው ይህ ነው።።

፳ በጭንጨ ላይ የተዘራውም ይህ ቃሉን ሰምቶ ወዲያው በደስታ የሚቀበለው ነው፤።

፳፩ ነገር ግን ለጊዜው ነው እንጂ በእርሱ ሥር የለውም። በቃሉ ምክንያትም መከራ ወይም ሰደት በሆነ ጊዜ ወዲያው ይሰናከላል።።

፳፪ በእሾህ መካከል የተዘራውም ይህ ቃሉን የሚሰማ ነው። የዚህም ዓለም አሳብና የባለጠግነት መታለል ቃሉን ያንቃል። የማያፈራም ይሆናል።።

፳፫ በመልካም መሬት የተዘራውም ይህ ቃሉን ሰምቶ የሚያስተውል ነው፤ እርሱም ፍሬ ያፈራል አንዱም መቶ አንዱም ስድሳ አንዱም ሠላሳ ያደርጋል።።

፳፬ ሌላ ምሳሌ አቀረባላቸው እንዲህም አለ። መንግሥተ ሰማያት በእርሻው መልካም ዘርን የዘራን ሰው ትመስላለች።።

፳፭ ሰዎቹ ሲተኙ ግን ጠላቱ መጣና በሰንዴው መካከል እንክርዳድን ዘርቶ ሄደ።።

፳፮ ሰንዴውም በበቀለና በአፈራ ጊዜ እንክርዳዱ ደግሞ ያን ጊዜ ታየ።።

፳፯ የባለቤቱም ባሮች ቀርበው። ጌታ ሆይ፣ መልካምን ዘር በእርሻህ ዘርተህ አልነበርህምን? እንክርዳዱንስ ከወዴት አገኘ? አሉት።።

፳፰ እርሱም። ጠላት ይህን አደረገ አላቸው። ባሮቹም። እንግዲህ ሄደን ብንለቅመው ትወዳለህን? አሉት።።

፳፱ እርሱ ግን። እንክርዳዱን ስትለቅሙ ሰንዴውን ከእርሱ ጋር እንዳትነቅሉት አይሆንም።።

፴ ተወአቸው፤ እስከ መከር ጊዜ አብረው ይደገ፤ በመከር ጊዜም አጫጆችን። እንክርዳዱን አስቀድማችሁ ልቀሙ በእሳትም ለማቃጠል በየነደው እስሩ፣ ሰንዴውን ግን በገተራዬ ክተቱ እላለሁ አለ።።

፴፩ ሌላ ምሳሌ አቀረባላቸው እንዲህም አለ። መንግሥተ ሰማያት ሰው ወሰደ በእርሻው የዘራትን የሰናፍጭ ቅንጣት ትመስላለች፤።

፴፪ እርሰቀም ከዘር ሁሉ ታንሳለች። በአደገች ጊዜ ግን፣ ከእታክልቶች ትበልጣለች የሰማይም ወፎች መጥተው በቅርንጫፎችቀ እስኪሰፍሩ ድረስ ዛፍ ትሆናለች።።

፴፫ ሌላ ምሳሌ ነገራቸው እንዲህም አለ። መንግሥተ ሰማያት ሁሉ እስኪሰካ ድረስ ሴት ወሰዳ በሦስት መስፈሪያ ዲቄት የሸሸገችውን እርሾ ትመስላለች።።

፲፬-፲፮ በዚያን ጊዜ ሕዝቡን ትቶ ወደ ቤት ገባ። ደቀ መዛሙርቱም ወደ እርሱ ቀርበው። የእርሻውን እንክርዳድ ሞሳሌ ተርጉሞልን አሉት።

፲፯ እርሱም መልሶ እንዲህ አላቸው። መልካምን ዘር የዘራው የሰው ልጅ ነው፤ እርሻውም ዓለም ነው፤

፲፰ መልካሙም ዘር የመንግሥት ልጆች ናቸው፤

፲፱ እንክርዳዱም የክፋው ልጆች ናቸው። የዘራውም ጠላት ዲያብሎስ ነው፤ መከሩም የዓለም መጨረሻ ነው። አጫጆችም መላእክት ናቸው።

፳ እንግዲህ እንክርዳድ ተለቅሞ በአሳት እንደሚቃጠል፣ በዓለም መጨረሻ እንዲሁ ይሆናል።

፳፩ የሰው ልጅ መላእክቱን ይልካል፣ ከመንግሥቱም እንቅፋትን ሁሉ ዓመፅንም የሚያደርጉትን ይለቅማሉ።

፳፪ ወደ አቶን አሳትም ይጥሉአቸዋል፤ በዚያ ልቅሶና ጥርስ ማፋጨት ይሆናል።

፳፫ በዚያን ጊዜ ጳድቃን በአባታቸው መንግሥት እንደ ፀሐይ ይበራሉ። የሚሰማ ጆሮ ያለው ይሰማ።

፳፬ ደግሞ መንግሥተ ሰማያት በእርሻ ውስጥ የተሰወረውን መዝገብ ትመሰላለች፤ ሰውም አግኝቶ ሰወረው፣ ከደሰታውም የተነሣ ሄዶ ያለውን ሁሉ ሸጠና ያን እርሻ ገዛ።

፳፭ ደግሞ መንግሥተ ሰማያት መልካምን ዕንቁ የሚሻ ነጋዴን ትመሰላለች፤

፳፮ ዋጋዋም እጅግ የበዛ እንዲት ዕንቁ በእገኘ ጊዜ ሄዶ ያለውን ሁሉ ሸጠና ገዛት።

፳፯ ደግሞ መንግሥተ ሰማያት ወደ ባሕር የተጣለች ከሁሉም ዓይነት የሰበሰቦች መረብን ትመሰላለች፤

፳፰ በሞላችም ጊዜ ወደ ወደቡ አወጡአት፣ ተቀምጠውም መልካሙን ለቅመው በዕቃዎች ውስጥ እከማቹ ክፋውን ግን ወደ ውጭ ጣሉት።

፳፱ በዓለም መጨረሻ እንዲሁ ይሆናል፤ መላእክት መጥተው ኃጢአተኞችን ከጳድቃን መካከል ይለዩአቸዋል፣ ወደ አቶን አሳትም ይጥሉአቸዋል፤

፻ በዚያ ልቅሶና ጥርስ ማፋጨት ይሆናል።

፻፩ ኢየሱስም። ይህን ሁሉ አስተዋላችሁን? አላቸው አዎን አሉት።

፻፪ እርሱም። ስለዚህ የመንግሥተ ሰማያት ደቀ መዛሙር የሆነ ጳፊ ሁሉ ከመዝገቡ እዲሱንና እርጌውን የሚያወጣ ባለቤትን ይመስላል አላቸው።

፻፫ ኢየሱስም እነዚህም ሞሳሌዎች ከጨረሰ በኋላ ከዚያ ሄደ።

፻፬ ወደ ገዛ አገሩም መጥቶ እስኪገረሙ ድረስ በምኩራባቸው ያስተምራቸው ነበር፤ እንዲህም አሉ። ይህን ጥበብና ተአምራት ይህ ከወዴት አገኘው?

፻፭ ይህ የጸራቢ ልጅ አይደለምን? እናቴስ ማርያም ትባል የለምን? ወንድሞቼስ ያዕቆብና ዮሳ ስምዖንም ይሁዳም አይደሉምን?

፻፮ እሳቶቹስ ሁሉ በእኛ ዘንድ ያሉ አይደሉምን? እንኪያስ ይህን ሁሉ ከወዴት አገኘው? ተሰናከሉበትም።

፻፯ ኢየሱስ ግን። ነቢይ ከገዛ አገሩና ከገዛ ቤቱ በቀር ሳይከበር አይቀርም አላቸው።

፻፰ በአለማመናቸውም ምክንያት በዚያ ብዙ ተአምራት አላደረገም።

1፬

፳ በዚያ ዘመን የአራተኛው ክፍል ገዥ ሄሮድስ የኢየሱስን ዝና ሰማ፣

፳ ለሎሌዎቹም። ይህ መጥምቁ ዮሐንስ ነው፤ እርሱ ከሙታን ተነሥቶአል፣ ስለዚህም ኃይል በእርሱ ይደረጋል አለ።

፳ ሄሮድስ በወንድሙ በፊልጶስ ሚስት በሄሮድያዳ ምክንያት ዮሐንስን አስይዞ አሳሰሮት በወህኒ እኑሮት ነበርና፤

፳ የሐንስ። እርሰሞ ለአንተ ትሆን ዘንድ አልተፈቀደም ይለው ነበርና።

፳ ለገድለውም ወደ ሳለ፣ ሕዝቡ እንደ ነቢይ ስለ አዩት ፈራቸው።

፳ ነገር ግን ሄሮድስ የተወለደበት ቀን በሆነ ጊዜ፣ የሄሮድያዳ ልጅ በመካከላቸው ዘፈነች ሄሮድስንም ደስ አሰኘችው፤

፳ ስለዚህም የምትለምነውን ሁሉ እንዲሰጣት በመሐላ ተሰፋ አደረገላት።

፳ እርሰዎም በእናትዎ ተመክራ። የመጥምቁን የዮሐንስን ራስ በዚህ በወጭት ሰጠኝ አለኝው።

፳፯ ንጉሡም አዘነ፤ ነገር ግን ስለ መሐላው ከእርሱም ጋር ተቀምጠው ሰላሉት ሰዎች እንዲሰጡአት አዘዘ፤

፳፰ ልኮም የዮሐንስን ራስ በወህኒ አሰቆረጠው።

፳፱ ራሱንም በወጭት አምጥተው ለብላቴናይቱ ሰጡአት፤ ወደ እናትዎም ወሰደችው።

፴ ደቀ መዛሙርቱም ቀርበው በድኑን ወሰዱና ቀበሩት፤ መጥተውም ለኢየሱስ አወሩለት።

፴፫ ኢየሱስም በሰማ ጊዜ ከዚያ ብቻውን ወደ ምድረ በዳ በታንኳ ፈቀቅ አለ፤ ሕዝቡም ሰምተው ከከተማዎቹ በእግር ተከተሉት።

፴፬ ወጥቶም ብዙ ሕዝብ እየና አዘነላቸው ድውዮቻቸውንም ፈወሰ።

፴፭ በመሸም ጊዜ ደቀ መዛሙርቱ ወደ እርሱ ቀርበው። ቦታው ምድረ በዳ ነው እሁንም ሰዓቱ አልፎአል፤ ወደ መንደሮች ሄደው ለራሳቸው ምግብ እንዲገዙ ሕዝቡን አሰናብት አሉት።

፴፮ ኢየሱስም። እናንተ የሚበሉትን ሰጡአቸው እንጂ ሊሄዱ እያሰፈልግም አላቸው።

፴፯ እነርሱም። ከአምስት እንጀራና ከሁለት ዓሣ በቀር በዚህ የለንም አሉት።

፴፰ እርሱም። እነዚያን ወደዚህ አምጡልኝ አላቸው።

፴፱ ሕዝቡም በሣር ላይ እንዲቀመጡ አዘዘ፤ አምስቱንም እንጀራና ሁለቱን ዓሣ ይዞ ወደ ሰማይ አሻቅቦ እየና ባረከ፤ እንጀራውንም ቆርሶ ለደቀ መዛሙርቱ ሰጠ፤ ደቀ መዛሙርቱም ለሕዝቡ።

፵ ሁሉም በልተው ጠገቡ፤ የተረፈውንም ቁርስራሽ አሥራ ሁለት መሶብ ሙሉ አነሡ።

፵፩ ከሴቶችና ከልጆችም በቀር የበሉት አምስት ሺህ ወንዶች ያህሉ ነበር።

፵፪ ወዲያውም ሕዝቡን ሲያሰናብት ሳለ፤ ደቀ መዛሙርቱ በታንኳይቱ ገብተው ወደ ማዶ እንዲቀድሙት ግድ አላቸው።

፵፫ ሕዝቡንም አሰናብቶ ይጸልይ ዘንድ ብቻውን ወደ ተራራ ወጣ። በመሸም ጊዜ ብቻውን በዚያ ነበረ።

፳፬ ታንኳይቱም እሁን በባሕር መካከል ሳለች፤ ነፋስ ከወደ ፊት ነበርና በማዕበል ትጨነቅ ነበር።

፳፭ ከሌሊቱም በአራተኛው ክፍል ኢየሱስ በባሕር ላይ እየሄደ ወደ እነርሱ መጣ።

፳፮ ደቀ መዛሙርቱም በባሕር ላይ ሲሄድ ባዩት ጊዜ። ምትሐት ነው ብለው ታወኩ በፍርሃትም ጮኹ።

፳፯ ወዲያውም ኢየሱስ ተናገራቸውና። እይዘአችሁ፤ እኔ ነኝ፤ አትፍሩ አላቸው።

፳፰ ጴጥሮስም መልሶ። ጌታ ሆይ፤ አንተስ ከሆንህ በውኃው ላይ ወደ አንተ እንድመጣ እዘዘኝ አለው።

፳፱ እርሱም። ና አለው። ጴጥሮስም ከታንኳይቱ ወርዶ ወደ ኢየሱስ ሊደርስ በውኃው ላይ ሄደ።

፴ ነገር ግን የነፋሱን ኃይል አይቶ ፈራ፤ ሊሰጥምም በጀመረ ጊዜ። ጌታ ሆይ፤ አድነኝ ብሎ ጮኹ።

፴፩ ወዲያውም ኢየሱስ እጁን ዘርግቶ ያዘውና። አንተ እምነት የጎደለህ፤ ስለምን ተጠራጠርህ? አለው።

፴፪ ወደ ታንኳይቱም በወጡ ጊዜ ነፋሱ ተወ።

፴፫ በታንኳይቱም የነበሩት። በእውነት የእግዚአብሔር ልጅ ነህ ብለው ሰገዱለት።

፴፬ ተሻግረውም ወደ ጌንሴሬጥ ምድር መጡ።

፴፭ የዚያ ቦታ ሰዎችም ባወቁት ጊዜ በዙርያው ወዳለ አገር ሁሉ ላኩ፤ ሕመምተኞችንም ሁሉ ወደ እርሱ አመጡ፤

፴፮ የልብሱንም ጫፍ ብቻ ሊዳሰሱ ይለምኑት ነበር፤ የዳሰሱትም ሁሉ ዳኑ።

፲፭

፩ በዚያን ጊዜ ጸፎችና ፈሪሳውያን ከኢየሩሳሌም ወደ ኢየሱስ ቀረቡና።

፪ ደቀ መዛሙርትህ ስለ ምን የሽማግሎችን ወግ ይተላለፋሉ? እንጀራ ሲበሉ እጃቸውን አይታጠቡምና አሉት።

፫ እርሱም መልሶ እንዲህ አላቸው። እናንተስ ስለ ወጋችሁ የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ስለ ምን ትተላለፋላችሁ?

፩ እግዚአብሔር። አባትህንና እናትህን እክብር፤ ደግሞ። አባቱን ወይም እናቱን የሰደበ ፈጽሞ ይሙት ብሎአልና፤

፪ እናንተ ግን። አባቱን ወይም እናቱን። ከእኔ የምትጠቀምበት መባ ነው የሚል ሁሉ።

፫ አባቱን ወይም እናቱን አያከብርም ትላላችሁ፤ ስለ ወጋችሁም የእግዚአብሔርን ቃል ሻራችሁ።

፬ እናንተ ግብዘቶች። ኢሳይያስ ስለ እናንተ።

፭ ይህ ሕዝብ በከንፈሩ ያከብረኛል፤ ልቡ ግን ከእኔ በጣም የራቀ ነው፤

፮ የሰውም ሥርዓት የሆነ ትምህርት እያሰተማሩ በከንቱ ያመልኩኛል ብሎ በእውነት ትንቢት ተናገረ።

፯ ሕዝቡንም ጠርቶ። ሰሙ አስተውሉም፤

፲፬ ሰውን የሚያረክሰው ወደ እፍ የሚገባ አይደለም፤ ከእፍ የሚወጣው ግን ሰውን የሚያረክሰው ይህ ነው አላቸው።

፲፭ በዚያን ጊዜ ደቀ መዛሙርቱ ቀርበው። ፈሪሳውያን ይህን ቃል ሰምተው እንደ ተሰናከሉ አወቅህን? አሉት።

፲፮ እርሱ ግን መልሶ። የሰማዩ አባቱ ያልተከለው ተክል ሁሉ ይነቀላል።

፲፱ ተወላቸው፤ ዕውሮችን የሚመሩ ዕውሮች ናቸው፤ ዕውርም ዕውርን ቢመራው ሁለቱም ወደ ጉድጓድ ይወድቃሉ አለ።

፳ ጴጥሮስም መልሶ። ምሳሌውን ተርጉምልን አለው።

፳፩ ኢየሱስም እንዲህ አለ። እናንተ ደግሞ አሰካሁን የማታስተውሉ ናችሁን?

፳፪ ወደ እፍ የሚገባ ሁሉ ወደ ሆድ አልፎ ወደ እዳሪ እንዲጣል አትመለከቱምን?

፳፫ ከእፍ የሚወጣ ግን ከልብ ይወጣል፤ ሰውንም የሚያረክሰው ያ ነው።

፳፬ ከልብ ክፉ አሳብ፤ መግደል፣ ምንዘርነት፣ ዝሙት፣ መሰረቅ፣ በውሸት መመስከር፣ ሰድብ ይወጣልና።

፳፭ ሰውን የሚያረክሰው ይህ ነው እንጂ፣ ባልታጠበ እጅ መብላት ሰውን አያረክሰውም።

፳፮ ኢየሱስም ከዚያ ወጥቶ ወደ ጢርሰና ወደ ሲዶና አገር ሄደ።

፳፯ እነሆም፣ ከነናዊት ሴት ከዚያ አገር ወጥታ። ጌታ ሆይ፣ የዳዊት ልጅ፣ ማረኝ፤ ልጄን ጋኔን ክፋኛ ይዘአታል ብላ ጮኸች።

፳፰ እርሱ ግን አንዳች አልመለሰላትም። ደቀ መዛሙርቱም ቀርበው። በኋላችን ትጮኸለችና አሰናብታት እያሉ ለመኑት።

፳፱ እርሱም መልሶ። ከእስራኤል ቤት ለጠፉት በጎች በቀር አልተላከሁም አለ።

፳፳ እርሰቀ ግን መጥታ። ጌታ ሆይ፣ እርዳኝ እያለች ሰገደችለት።

፳፲ እርሱ ግን መልሶ። የልጆችን እንጀራ ይዞ ለቡችሎች መጣል አይገባም አለ።

፳፯ እርሰቀም። አዎን ጌታ ሆይ፤ ቡችሎችም እኮ ከጌቶቻቸው ማዕድ የወደቀውን ፍርፋሪ ይበላሉ አለች።

፳፳ በዚያን ጊዜ ኢየሱስ መልሶ። አንቺ ሴት፣ አምነትሽ ታላቅ ነው፤ አንደወደድሽ ይሁንልሽ አላት። ልጅዎም ከዚያች ሰዓት ጀምሮ ዳነች።

፳፻ ኢየሱስም ከዚያ አልፎ ወደ ገሊላ ባሕር አጠገብ መጣ፣ ወደ ተራራም ወጥቶ በዚያ ተቀመጠ።

፷ ብዙ ሕዝብም እንካሳችን፣ ዕውሮችንም፣ ዲዳዎችንም፣ ጉንድሾችንም፣ ሌሎችንም ብዙ ይዘው ወደ እርሱ ቀረቡ። በኢየሱስም እግር አጠገብ ጣሉአቸው፤ ፈወሳቸውም፤

፷፩ ስለዚህም ሕዝቡ ዲዳዎች ሲናገሩ፣ ጉንድሾችም ሲድኑ፣ እንካሳችም ሲሄዱ፣ ዕውሮችም ሲያዩ አይተው ተደነቁ፤ የእስራኤልንም እምልክ አከበሩ።

፷፪ ኢየሱስም ደቀ መዛሙርቱን ጠርቶ። ሕዝቡ ከእኔ ጋር እሰካሁን ሦስት ቀን ውለዋልና የሚበሉት ስለ ሌላቸው አዘንላቸዋለሁ፤ በመንገድም እንዳይዘሉ ጦማቸውን ላሰናብታቸው አልወድም አላቸው።

፷፫ ደቀ መዛሙርቱም። ይህን ያህል ሕዝብ የሚያጠግብ ይህን ያህል እንጀራ በምድረ በዳ ከወዳት እናገኛለን? አሉት።

፷፬ ኢየሱስም። ሰንት እንጀራ አላችሁ? አላቸው። እነርሱም።

ሰባት፡ ጥቂትም ትንሽ ዓሣ አሉት።
 ፲፭ ሕዝቡም በምድር ላይ እንዲቀመጡ አዘዘ፤
 ፲፮ ሰባቱንም እንጀራ ዓሣውንም ይዞ አመሰገነ ቈርሶም ለደቀ መዛሙርቱ ሰጠ፤ ደቀ መዛሙርቱም ለሕዝቡ።
 ፲፯ ሁሉም በሉና ጠገቡ፤ የተረፈውንም ቁርሰራሽ ሰባት ቅርጫት ሙሉ አነሡ።
 ፲፰ የበሉትም ከሴቶችና ከልጆች በቀር አራት ሺህ ወንዶች ነበሩ።
 ፲፱ ሕዝቡንም ካሰናበተ በኋላ ወደ ታንኳይቱ ገብቶ ወደ መጌዶል አገር መጣ።

፲፮

፩ ፈሪሳውያንና ሰዲቃውያንም ቀርበው ሲፈትኑት ከሰማይ ምልክት እንዲያሳያቸው ለመኑት።
 ፪ እርሱ ግን መልሶ እንዲህ አላቸው። በመሸ ጊዜ። ሰማዩ ቀልቶአልና ብራ ይሆናል ትላላችሁ፤
 ፫ ማለዳም። ሰማዩ ደምኖ ቀልቶአልና ዛሬ ይዘንባል ትላላችሁ። የሰማዩን ፊትማ መለየት ታውቃላችሁ። የዘመኑን ሰማዩ ከመለየት መለየት አትችሉምን?
 ፬ ክፋና አመንዘራ ትውልድ ምልክት ይሻል። ከነቢዩም ከዮናስ ምልክት በቀር ምልክት አይሰጠውም። ትቶአቸውም ሄደ።
 ፭ ደቀ መዛሙርቱም ወደ ማዶ በመጡ ጊዜ እንጀራ መያዝን ረሱ።
 ፮ ኢየሱስም። ከፈሪሳውያንና ከሰዲቃውያን እርሾ ተጠንቀቁና ተጠበቁ አላቸው።
 ፯ እነርሱም። እንጀራ ባንይዝ ነው ብለው እርስ በርሳቸው ተነጋገሩ።
 ፰ ኢየሱስም አውቆ እንዲህ አላቸው። እናንተ እምነት የጌደላችሁ። እንጀራ ስለ ሌላችሁ ስለ ምን እርስ በርሳችሁ ትነጋገራላችሁ? ገና አታስተውሉምን?
 ፱ ለእምስቱ ሺህ እምስቱ እንጀራ፤ ሰንት መሶብም እንዳነሣችሁ ትዝ አይላችሁምን?
 ፲ ወይስ ለአራቱ ሺህ ሰባቱ እንጀራ፤ ሰንት ቅርጫትም እንዳነሣችሁ ትዝ አይላችሁምን?
 ፲፩ ከፈሪሳውያንና ከሰዲቃውያን እርሾ እንድትጠበቁ ብዬ ስለ

እንጀራ እንዳልተናገርኋችሁ እንዴት አታስተውሉምን?
 ፲፪ እነርሱም ከፈሪሳውያንና ከሰዲቃውያን ትምህርት እንጂ ከእንጀራ እርሾ እንዲጠበቁ እንዳላላቸው ያን ጊዜ አስተዋሉ።
 ፲፫ ኢየሱስም ወደ ፊልጶስ ቄሣርያ አገር በደረሰ ጊዜ ደቀ መዛሙርቱን። ሰዎች የሰውን ልጅ ማን እንደ ሆነ ይሉታል? ብሎ ጠየቀ።
 ፲፬ እነርሱም። እንዳንዲ መጥምቁ የሐንሰ። ሌሎችም ኤልያስ፤ ሌሎችም ኤርምያስ ወይም ከነቢያት እንዲ ነው ይላሉ አሉት።
 ፲፭ እርሱም። እናንተስ እኔን ማን እንደ ሆነህ ትላላችሁ? አላቸው።
 ፲፮ ሰምዖን ጴጥሮስም መልሱ። አንተ ክርስቶስ የሕያው እግዚአብሔር ልጅ ነህ አለ።
 ፲፯ ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አለው። የዮና ልጅ ሰምዖን ሆይ፤ በሰማያት ያለው አባቱ እንጂ ሥጋና ደም ይህን አልገለጠልህምና ብፁዕ ነህ።
 ፲፰ እኔም አልሃለሁ። አንተ ጴጥሮስ ነህ። በዚችም ዓለት ላይ ቤተ ክርስቲያንን እሠራለሁ። የገሃነም ደጆችም አይችሉአትም።
 ፲፱ የመንግሥተ ሰማያትንም መክፈቻዎች እስጥሃለሁ፤ በምድር የምታስረው ሁሉ በሰማያት የታስረ ይሆናል። በምድርም የምትፈታው ሁሉ በሰማያት የተፈታ ይሆናል።
 ፳ ያን ጊዜም እርሱ ክርስቶስ እንደ ሆነ ለማንም እንዳይነግሩ ደቀ መዛሙርቱን አዘዛቸው።
 ፳፩ ከዚያን ቀን ጀምሮ ኢየሱስ ወደ ኢየሩሳሌም ይሄድ ዘንድ ከሽማግሌቶች ከካህናት አለቆች ከጳጳሮችም ብዙ መከራ ይቀበልና ይገደል ዘንድ በሃስተኛውም ቀን ይነሣ ዘንድ እንዲገባው ለደቀ መዛሙርቱ ይገልጥላቸው ጀመር።
 ፳፪ ጴጥሮስም ወደ እርሱ ወሰደ። አይሁንብህ ጌታ ሆይ፤ ይህ ከቶ አይደርስብህም ብሎ ለገሥጸው ጀመር።
 ፳፫ እርሱ ግን ዘወር ብሎ ጴጥሮስን። ወደ ኋላዬ ሄድ፤ አንተ ሰይጣን፤ የሰውን እንጂ የእግዚአብሔርን አታስብምና ዕንቅፋት ሆነህብኛል አለው።

፳፬ በዚያን ጊዜ ኢየሱስ ለደቀ መዛሙርቱ እንዲህ አለ። እኔን መከተል የሚወድ ቢኖር፣ ራሱን ይካድ መስቀሉንም ተኸክሞ ይከተላኝ።

፳፭ ነፍሱን ሊያድን የሚወድ ሁሉ ያጠፋታል፤ ስለ እኔ ግን ነፍሱን የሚያጠፋ ሁሉ ያገኛታል።

፳፮ ሰው ዓለሙን ሁሉ ቢያተርፍ ነፍሱንም ቢያጎድል ምን ይጠቅመዋል? ወይስ ሰው ስለ ነፍሱ ቤዛ ምን ይሰጣል?

፳፯ የሰው ልጅ ከመላእክቱ ጋር በአባቱ ክብር ይመጣ ዘንድ አለውና፤ ያን ጊዜም ለሁሉ እንደ ሥራው ያሰረክበዋል።

፳፰ እውነት እላችኋለሁ፡ የሰው ልጅ በመንግሥቱ ሲመጣ እስኪያዩ ድረስ እዚህ ከሚቆሙት ሞትን የማይቀምሱ እንዳንድ አሉ።

፲፯

፩ ከሰድስት ቀንም በኋላ ኢየሱስ ጴጥሮስንና ያዕቆብን ወንድሙንም የሐንሰን ይዞ ወደ ረጅም ተራራ ብቻቸውን አወጣቸው።

፪ በፊታቸውም ተለወጠ። ፊቱም እንደ ፀሐይ በራ፣ ልብሱም እንደ ብርሃን ነጭ ሆነ።

፫ እነሆም፣ ሙሴና ኤልያስ ከእርሱ ጋር ሲነጋገሩ ታዩአቸው።

፬ ጴጥሮስም መልሶ ኢየሱስን። ጌታ ሆይ፣ በዚህ መሆን ለእኛ መልካም ነው፤ ብትወድስ፣ በዚህ ሦስት ዳስ እንዲን ለእነተ እንዲንም ለሙሴ እንዲንም ለኤልያስ እንሥራ አለ።

፭ እርሱም ገና ሲናገር፣ እነሆ፣ ብሩህ ደመና ጋረዳቸው፣ እነሆም፣ ከደመናው። በእርሱ ደስ የሚለኝ የምወደው ልጄ ይህ ነው፤ እርሱን ሰሙት የሚል ድምፅ መጣ።

፮ ደቀ መዛሙርቱም ሰምተው በፊታቸው ወደቁ እጅግም ፈርተው ነበር።

፯ ኢየሱስም ቀርቦ ዳስሳቸውና። ተነሡ እትፍሩም አላቸው።

፰ ዓይናቸውንም አቅንተው ሲያዩ ከኢየሱስ ብቻ በቀር ማንንም አላዩም።

፱ ከተራራውም በወረዱ ጊዜ ኢየሱስ። የሰው ልጅ ከሙታን እስኪነሣ ድረስ ያያችሁትን ለማንም አትነገሩ ብሎ አዘዛቸው።

፲ ደቀ መዛሙርቱም። እንግዲህ ጻፎች። ኤልያስ አስቀድሞ ሊመጣ ይገባዋል ስለ ምን ይላሉ? ብለው ጠየቁት።

፲፩ ኢየሱስም መልሶ። ኤልያስማ አስቀድሞ ይመጣል ሁሉንም ያቀናል፤

፲፪ ነገር ግን እላችኋለሁ፡ ኤልያስ ከዚህ በፊት መጣ፤ የወደዱትንም ሁሉ አደረጉበት እንጂ አላወቁትም፤ እንዲሁም ደግሞ የሰው ልጅ ከእነርሱ መከራ ይቀበል ዘንድ አለው አላቸው።

፲፫ በዚያን ጊዜ ደቀ መዛሙርቱ ስለ መጥምቁ ስለ የሐንሰ እንደ ነገራቸው አስተዋሉ።

፲፬ ወደ ሕዝቡም ሲደርሱ እንድ ሰው ወደ እርሱ ቀረብና ተንበርክኩ። ጌታ ሆይ፣ ልጄን ማርልኝ፣ በጨረቃ እየተነሣበት ክፋኛ ይሣቀያልና፤

፲፭ ብዙ ጊዜ በእሳት ብዙ ጊዜም በውኃ ይወድቃልና።

፲፮ ወደ ደቀ መዛሙርትህም አመጣሁት ሊፈውሱትም አቃታቸው አለው።

፲፯ ኢየሱስም መልሶ። የማታምን ጠማማ ትውልድ ሆይ፣ እስከ መቼ ከእናንተ ጋር እኖራለሁ? እስከ መቼስ እታገሣችኋለሁ? ወደዚህ ወደ እኔ አምጡት አለ።

፲፰ ኢየሱስም ገሠጸው ጋኔኑም ከእርሱ ወጣ፣ ብላቴናውም ከዚያች ሰዓት ጀምሮ ተፈወሰ።

፲፱ ከዚህ በኋላ ደቀ መዛሙርቱ ብቻቸውን ወደ ኢየሱስ ቀረቡና። እኛ ልናወጣው ያልቻልን ስለ ምን ነው? አሉት።

፳ ኢየሱስም። ስለ እምነታችሁ ማነሰ ነው፤ እውነት እላችኋለሁ፡ የሰናፍጭ ቅንጣት የሚያህል እምነት ቢኖራችሁ፣ ይህን ተራራ። ከዚህ ወደዚያ አለፍ ብትሉት ያልፋል፤ የሚሳናችሁም ነገር የለም።

፳፩ ይህ ዓይነት ግን ከጸሎትና ከጠም በቀር አይወጣም አላቸው።

፳፪ በገሊላም ሲመላለሱ ኢየሱስ። የሰው ልጅ በሰዎች እጅ አልፎ ይሰጥ ዘንድ አለው፣ ይገድሉትማል።

፳፫ በሦስተኛውም ቀን ይነሣል አላቸው። እጅግም አዘኑ።

፳፬ ወደ ቅፍርናሆምም በመጡ ጊዜ ግብር የሚቀበሉ ሰዎች ወደ ጴጥሮስ ቀረቡና። መምህራችሁ

ሁለቱን ዲናር*ፍ1* አይገብርምን? አሉት።

፳፭ እዎን ይገብራል አለ። ወደ ቤትም በገባ ጊዜ ኢየሱስ አስቀድሞ። ስምዖን ሆይ፤ ምን ይመስልሃል? የምድር ነገሥተት ቀረጥና ግብር ከማን ይቀበላሉ? ከልጆቻቸውን ወይስ ከእንግዶች? አለው።

፳፬ ጴጥሮስም። ከእንግዶች ባለው ጊዜ ኢየሱስ። እንኪያስ ልጆቻቸው ነጻ ናቸው።

፳፯ ነገር ግን እንዳናስናክላቸው፤ ወደ ባሕር ሄድና መቃጥን ጣል፤ መጀመሪያም የሚወጣውን ዓሣ ውሰድና አፋን ስትከፍት እስታቴር*ፍ2* ታገኛለህ፤ ያን ወሰደህ ስለ እኔና ስለ አንተ ሰጣቸው አለው።

፲፰

፩ በዚያች ሰዓት ደቀ መዛሙርቱ ወደ ኢየሱስ ቀርበው። በመንግሥተ ሰማያት ከሁሉ የሚበልጥ ማን ይሆን? አሉት።

፪ ሕፃንም ጠርቶ በመካከላቸው አቆመ

፫ እንዲህም አለ። እውነት እላችኋለሁ፤ ካልተመለሳችሁ እንደ ሕፃናትም ካልሆናችሁ፤ ወደ መንግሥተ ሰማያት ከቶ አትገቡም።

፬ እንግዲህ እንደዚህ ሕፃን ራሱን የሚያዋርድ ሁሉ፤ በመንግሥተ ሰማያት የሚበልጥ እርሱ ነው።

፭ እንደዚህም ያለውን አንድ ሕፃን በሰሜ የሚቀበል ሁሉ እኔን ይቀበላል፤

፮ በእኔም ከሚያምኑ ከነዚህ ከታናሾቹ እንዲን የሚያሰናክል ሁሉ፤ የወፍጮ ድንጋይ በእንገቱ ታሰር ወደ ጥልቅ ባሕር መሰጠም ይሻለው ነበር።

፯ ወዮ ለዓለም ስለ ማሰናከያ፤ ማሰናከያ ሳይመጣ አይቀርምና፤ ነገር ግን በእርሱ ጠንቅ ማሰናከያ ለሚመጣበት ለዚያ ሰው ወዮለት።

፰ እጅህ ወይም እግርህ ብታሰናክልህ፤ ቈርጠህ ከአንተ ጣላት፤ ሁለት እጅ ወይም ሁለት እግር ኖሮህ ወደ ዘላለም እሳት ከምትጣል ይልቅ አንካሳ ወይም ጉንድሽ ሆነህ ወደ ህይወት መግባት ይሻልሁል።

፱ ዓይነህ ብታሰናክልህ እውጥተህ ከአንተ ጣላት፤ ሁለት ዓይነ ኖሮህ ወደ ገሃነመ እሳት ከምትጣል ይልቅ አንዲት ዓይነ ኖራህ ወደ ሕይወት መግባት ይሻልሃል።

፲ ከነዚህ ከታናሾቹ እንዲን እንዳትንቁ ተጠንቀቁ፤ መላእክቶቻቸው በሰማያት ዘወትር በሰማያት ያለውን የአባቴን ፊት ያያሉ እላችኋለሁና።

፲፩ የሰው ልጅ የጠፋውን ለማዳን መጥቶአልና።

፲፪ ምን ይመስላችኋል? ለአንድ ሰው መቶ በጎች ቢኖሩት ከእነርሱም አንዱ ቢባዝን፤ ዘጠና ዘጠኙን በተራራ ትቶ ሄደም የባዘነውን አይፈልግምን?

፲፫ ቢያገኘውም፤ እውነት እላችኋለሁ፤ ካልባዘኑቱ ከዘጠና ዘጠኙ ይልቅ በእርሱ ደስ ይለዋል።

፲፬ እንደዚሁ ከእነዚህ ከታናሾቹ አንዱ እንዲጠፋ በሰማያት ያለው አባታችሁ ፈቃድ አይደለም።

፲፭ ወንድምህም ቢበድልህ፤ ሄደህ አንተና እርሱ ብቻችሁን ሆናችሁ ውቀሰው። ቢሰማህ፤ ወንድምህን ገንዘብ አደረግኸው፤

፲፮ ባይሰማህ ግን፤ በሁለት ወይም በሦስት ምስክር አፍ ነገር ሁሉ እንዲጸና፤ ዳግመኛ እንድ ወይም ሁለት ከአንተ ጋር ውሰድ፤

፲፯ እነርሱንም ባይሰማ፤ ለቤተ ክርስቲያን ነገራት፤ ደግሞም ቤተ ክርስቲያንን ባይሰማት፤ እንደ አረመኔና እንደ ቀራጭ ይሁንልህ።

፲፰ እውነት እላችኋለሁ፤ በምድር የምታሰሩት ሁሉ በሰማይ የታሰረ ይሆናል፤ በምድርም የምትፈቱት ሁሉ በሰማይ የተፈታ ይሆናል።

፲፱ ደግሞ እላችኋለሁ፤ ከእናንተ ሁለቱ በምድር በማናቸውም በሚለምኑት ነገር ሁሉ ቢሰማሙ በሰማያት ካለው ከአባቴ ዘንድ ይደረግላቸዋል።

፳ ሁለት ወይም ሦስት በሰማይ በሚሰበሰቡበት በዚያ በመካከላቸው እሆናለሁና።

፳፩ በዚያን ጊዜ ጴጥሮስ ወደ እርሱ ቀርቦ። ጌታ ሆይ፤ ወንድሜ ቢበድለኝ ሰንት ጊዜ ልተውለት? እስከ ሰባት ጊዜን? አለው።

፳፪ ኢየሱስ እንዲህ አለው። እስከ ሰባ ጊዜ ሰባት እንጂ እስከ ሰባት ጊዜ አልልህም።

፳፫ ስለዚህ መንግሥተ ሰማያት ባርቹን ሊቆጣጠር የወደደን ንጉሥ ትመሰላለች።

፳፬ መቆጣጠርም በጀመረ ጊዜ፣ አልፍ መክለት ዕዳ ያለበትን አንድ ሰው ወደ እርሱ አመጡ።

፳፭ የሚከፍለውም ቢያጣ፣ እርሱና ሚስቱ ልጆቹም ያለውም ሁሉ እንዲሸጥና ዕዳው እንዲከፈል ጌታው አዘዘ።

፳፮ ስለዚህ ባሪያው ወድቆ ሰገደለትና። ጌታ ሆይ፣ ታገሠኝ፣ ሁሉንም እከፍልሃለሁ አለው።

፳፯ የዚያም ባሪያ ጌታ አዘነለትና ለቀቀው፣ ዕዳውንም ተወለት።

፳፰ ነገር ግን ያ ባሪያ ወጥቶ ከባልንጀሮቹ ከባርቹ መቶ ዲናር ዕዳ ያለበትን እንዲን አገኘና። ዕዳህን ክፈለኝ ብሎ ያዘና አነቀው።

፳፱ ስለዚህ ባልንጀራው ባሪያ ወድቆ፣ ታገሠኝ፣ ሁሉንም እከፍልሃለሁ ብሎ ለመነው።

፴ እርሱም አልወደደም፣ ግን ሄዶ ዕዳውን እስኪከፍል ድረስ በወሳኒ አኖረው።

፴፩ ባልንጀሮቹ የሆኑ ባርቹም ያደረገውን እይተው እጅግ አዘኑ፣ መጥተውም የሆነውን ሁሉ ለጌታቸው ገለጡ።

፴፪ ከዚያ ወዲያ ጌታው ጠርቶ። አንተ ክፉ ባሪያ፣ ስለ ለመንኸኝ ያን ዕዳ ሁሉ ተውሁልህ፤

፴፫ እኔ እንደ ማርሁህ ባልንጀራህ የሆነውን ያን ባሪያ ልትምረው ለአንተስ አይገባህምን? አለው።

፴፬ ጌታውም ተቆጣና ዕዳውን ሁሉ እስኪከፍለው ድረስ ለሚሣቅዩት አሳልፎ ሰጠው።

፴፭ ከእናንተ እያንዳንዱ ወንድሙን ከልቡ ይቅር ካላለ፣ እንዲሁ ደግሞ የሰማዩ አባቱ ያደርግባችኋል።

፲፱

፩ ኢየሱስም ይህን ነገር ከፈጸመ በኋላ፣ ከገሊላ ሄዶ ወደ ይሁዳ አውራጃ ወደ ዮርዳኖስ ማዶ መጣ።

፪ ብዙ ሕዝብም ተከተሉት፣ በዚያም ፈወሳቸው።

፫ ፈሪሳውያንም ወደ እርሱ ቀረቡና ሲፈትኑት። ሰው በሆነው ምክንያት ሁሉ ሚስቱን ሊፈታ ተፈቅዶለታልን? አሉት።

፬ እርሱ ግን መልሶ እንዲህ አለ። ፈጣሪ በመጀመሪያ ወንድና ሴት አደረገቸው።

፭ አለም። ስለዚህ ሰው አባቱንና እናቱን ይተዋል፣ ከሚስቱም ጋር ይተባበራል፣ ሁለቱም አንድ ሥጋ ይሆናሉ የሚለውን ቃል አላነበባችሁምን?

፮ ስለዚህ አንድ ሥጋ ናቸው እንጂ ወደ ፊት ሁለት አይደሉም። እግዚአብሔር ያጣመረውን እንግዲህ ሰው አይለየው።

፯ እነርሱም። እንኪያሰ ሙሴ የፍቶን ጽሕፈት ሰጥተው እንዲፈቱአት ስለ ምን አዘዘ? አሉት።

፰ እርሱም። ሙሴስ ስለ ልባችሁ ጥንካራ ሚስቶቻችሁን ትፈቱ ዘንድ ፈቀደላችሁ፤ ከጥንት ግን እንዲህ አልነበረም።

፱ እኔ ግን አላችኋለሁ፣ ያለ ዝሙት ምክንያት ሚስቱን ፈትቶ ሌላዩቱን የሚያገባ ሁሉ ያመነዝራል፣ የተፈታችውንም የሚያገባ ያመነዝራል አላቸው።

፲ ደቀ መዛሙርቱም። የባልና የሚስት ሥርዓት እንዲህ ከሆነ መጋባት አይጠቅምም አሉት።

፲፩ እርሱ ግን። ይህ ነገር ለተሰጣቸው ነው እንጂ ለሁሉ አይደለም፤

፲፪ በእናት ማኅፀን ጃንደረቦች ሆነው የተወለዱ አሉ፣ ሰውም የሰለባቸው ጃንደረቦች አሉ፣ ስለ መንግሥተ ሰማያትም ራሳቸውን የሰለቡ ጃንደረቦች አሉ። ሊቀበለው የሚችል ይቀበለው አላቸው።

፲፫ በዚያን ጊዜ እጁን እንዲጫንባቸውና እንዲጸልይ ሕፃናትን ወደ እርሱ አመጡ፤ ደቀ መዛሙርቱም ገሠጹአቸው።

፲፬ ነገር ግን ኢየሱስ። ሕፃናትን ተዉአቸው፣ ወደ እኔም ይመጡ ዘንድ አትከልክሉአቸው፤ መንግሥተ ሰማያት እንደነዚህ ላሉ ናትና አለ፤

፲፭ እጁንም ጫንባቸውና ከዚያ ሄደ።

፲፮ እነሆም፣ አንድ ሰው ቀርቦ። መምህር ሆይ፣ የዘላለምን ሕይወት

እንዳገኝ ምን መልካም ነገር ላድርግ?
አለው።

፲፯ እርሱም። ስለ መልካም ነገር ለምን ትጠይቀኛለህ? መልካም የሆነ አንድ ነው፤ ወደ ሕይወት መግባት ብትወድ ግን ትእዛዛትን ጠብቅ አለው።

፲፰ እርሱም። የትኞችን? አለው። ኢየሱስም። አትግደል፣ አታመንዝር፣ አትሰረቅ፣ በሐሰት አትመሰክር።

፲፱ አባትህንና እናትህን አክብር፣ ባልንጀራህንም እንደ ራስህ ውደድ አለው።

፳ ጌብዙም። ይህንን ሁሉ ከሕፃንነቴ ጀምሮ ጠብቄአለሁ፣ ደግሞስ የሚጌድለኝ ምንድር ነው? አለው።

፳፩ ኢየሱስም። ፍጹም ልትሆን ብትወድ፣ ሂድና ያለህን ሽጠህ ለድሆች ሰጥ፣ መዝገብም በሰማያት ታገኛለህ። መጥተህም ተከተለኝ አለው።

፳፪ ጌብዙም ይህን ቃል በሰማ ጊዜ ብዙ ንብረት ነበረውና እያዘነ ሄደ።

፳፫ ኢየሱስም ለደቀ መዛሙርቱ። እውነት እላችኋለሁ፣ ለባለጠጋ ወደ መንግሥተ ሰማያት መግባት ጭንቅ ነው።

፳፬ ዳግመኛም እላችኋለሁ፣ ባለጠጋ ወደ እግዚአብሔር መንግሥተ ከሚገባ ግመል በመርፌ ቀዳዳ ቢገባ ይቀላል አለ።

፳፭ ደቀ መዛሙርቱም ሰምተው እጅግ ተገረሙና። እንኪያስ ማን ሊድን ይችላል? አሉ።

፳፮ ኢየሱስም እነርሱን ተመልክቶ። ይህ በሰው ዘንድ አይቻልም በእግዚአብሔር ዘንድ ግን ሁሉ ይቻላል አላቸው።

፳፯ በዚያን ጊዜ ጴጥሮስ መልሶ። እነሆ፣ እኛ ሁሉን ትተን ተከተልንህ፤ እንኪያስ ምን እናገኝ ይሆን? አለው።

፳፰ ኢየሱስም እንዲህ አላቸው። እውነት እላችኋለሁ፣ እናንተስ የተከተላችሁኝ፣ በዳግመኛ ልደት የሰው ልጅ በክብሩ ዙፋን በሚቀመጥበት ጊዜ፣ እናንተ ደግሞ በአሥራ ሁለቱ የእስራኤል ነገድ ስትፈርዱ በአሥራ ሁለት ዙፋን ትቀመጣላችሁ።

፳፱ ስለ ሰሜም ቤቶችን ወይም ወንድሞችን ወይም እሳቶችን ወይም አባትን ወይም እናትን ወይም ሚስትን

ወይም ልጆችን ወይም እርሻን የተወ ሁሉ መቶ እጥፍ ይቀበላል የዘላለምንም ሕይወት ይወርሳል።

፺ ነገር ግን ብዙዎቹ ፊተኞች ኋለኞች፣ ኋለኞችም ፊተኞች ይሆናሉ።

፳

፳ መንግሥተ ሰማያት ለወይኑ አትክልት ሠራተኞችን ሊቀጥር ማልዶ የወጣ ባለቤት ሰውን ትመሰላለችና።

፳፱ ሠራተኞችንም በቀን አንድ ዲናር ተሰማዎቶ ወደ ወይኑ አትክልት ሰደዳቸው።

፴ በሦስት ሰዓትም ወጥቶ ሥራ የፈቱ ሌሎችን በአደባባይ ቆመው አየ።

፴፱ እነዚያንም። እናንተ ደግሞ ወደ ወይኑ አትክልት ሂዱ የሚገባውንም እስጣችኋለሁ አላቸው። እነርሱም ሄዱ።

፴፲ ደግሞም በሰድስትና በዘጠኝ ሰዓት ወጥቶ እንዲሁ አደረገ።

፴፯ በአሥራ አንደኛውም ሰዓት ወጥቶ ሌሎችን ቆመው አገኘና። ሥራ ፈትታችሁ ቀኑን ሁሉ በዚህ ሰለ ምን ትቆማላችሁ? አላቸው።

፴፰ የሚቀጥረን ሰለ አጣን ነው አሉት። እርሱም። እናንተ ደግሞ ወደ ወይኑ አትክልት ሂዱ የሚገባውንም ትቀበላላችሁ አላቸው።

፴፱ በመሸም ጊዜ የወይኑ አትክልት ጌታ አዛዥን። ሠራተኞችን ጥራና ከኋለኞች ጀምረህ እስከ ፊተኞች ድረስ ደመወዝ ሰጣቸው አለው።

፵ በአሥራ አንደኛው ሰዓትም የገቡ መጥተው እያንዳንዳቸው አንድ ዲናር ተቀበሉ።

፶ ፊተኞችም በመጡ ጊዜ አብዛተው የሚቀበሉ መሰሎአቸው ነበር፤ እነርሱም ደግሞ እያንዳንዳቸው አንድ ዲናር ተቀበሉ።

፶፯-፶፰ እርሱ ግን መልሶ ከእነርሱ ለአንዱ እንዲህ አለው። ወዳጄ ሆይ፣ አልበደልሁህም በአንድ ዲናር አልተሰማሚኸኝምን?

፶፱ ድርሻህን ውሰድና ሂድ፤ እኔ ለዚህ ለኋለኛው እንደ አንተ ልሰጠው አወዳለሁ፤ በገንዘቤ የወደድሁትን አደርግ ዘንድ መብት የለኝምን?

፷ ወይስ እኔ መልካም ሰለ ሆንሁ ዓይነህ ምቀኛ ናትን?

፲፮ እንዲሁ ኋለኞች ፊተኞች፤ ፊተኞችም ኋለኞች ይሆናሉ፤ የተጠሩ ብዙዎች፤ የተመረጡ ግን ጥቂቶች ናቸውና።

፲፱ ኢየሱስም ወደ ኢየሩሳሌም ሊወጣ ሳለ፤ በመንገድ አሥራ ሁለቱን ደቀ መዛሙርት ብቻቸውን ወደ እርሱ አቅርቦ።

፳፬ እነሆ፤ ወደ ኢየሩሳሌም እንወጣለን፤ የሰው ልጅም ለካህናት አለቆችና ለጳጳሮች ይሰጣል፤ የሞት ፍርድም ይፈርዱበታል።

፳፭ ሊዘገቡበትም ሊገርፉትም ሊሰቅሉትም ለአሕዛብ አሳልፈው ይሰጡታል። በሦስተኛውም ቀን ይነሣል አላቸው።

፳፮ በዚያን ጊዜ የዘብዳዎስ ልጆች እናት ከልጆቻቸው ጋር እየሰገደችና እንደ ነገር እየለመነች ወደ እርሱ ቀረበች።

፳፯ እርሱም። ምን ትፈልገሃለሽ? አላት። እርሰዋለሁ። እነዚህ ሁለቱ ልጆቼ እንዲ በቀኝህ እንዲሆኑ በገራህ በመንግሥትህ እንዲቀመጡ እዘዝ አለችው።

፳፰ ኢየሱስ ግን መልሶ። የምትለምኑትን አታውቁም። እኔ ልጠጣው ያለውን ጽዋ ልትጠጡ እኔም የምጠመቀውን ጥምቀት ልትጠመቁ ትችላላችሁን? አለ። እንችላለን አሉት።

፳፱ እርሱም። ጽዋዬንሰ ትጠጣላችሁ፤ በቀኝና በግራ መቀመጥ ግን ከአባቴ ዘንድ ለተዘጋጀላቸው ነው እንጂ እኔ የምሰጥ አይደለሁም አላቸው።

፳፲ አሥሩም ሰምተው በሁለቱ ወንድማማች ተቆጡ።

፳፯ ኢየሱስ ግን ወደ እርሱ ጠርቶ እንዲህ አላቸው። የአሕዛብ አለቆች እንዲገዙላቸው ታላላቆቹም በላያቸው እንዲሠለጥኑ ታውቃላችሁ።

፳፰ በእናንተስ እንዲህ አይደለም፤ ነገር ግን ማንም ከእናንተ ታላቅ ሊሆን የሚወድ የእናንተ አገልጋይ ይሁን፤

፳፱ ከእናንተም ማንም ፊተኛ ሊሆን የሚወድ የእናንተ ባሪያ ይሁን፤

፳፲ እንዲሁም የሰው ልጅ ሊያገለግል ነፍሱንም ለብዙዎች ሌዛ ሊሰጥ እንጂ እንዲያገለግሉት

አልመጣም።
፳፱ ከኢያሪኮም ሲወጡ ብዙ ሕዝብ ተከተሉት።

፴ እነሆም፤ ሁለት ዕውሮች በመንገድ ዳር ተቀምጠው፤ ኢየሱስ እንዲያልፍ በሰሙ ጊዜ። ጌታ ሆይ፤ የዳዊት ልጅ፤ ማረን ብለው ጮኹ።

፴፩ ሕዝቡም ዝም እንዲሉ ገሠጹአቸው፤ እነርሱ ግን። ጌታ ሆይ፤ የዳዊት ልጅ፤ ማረን እያሉ አብዝተው ጮኹ።

፴፪ ኢየሱስም ቆሞ ጠራቸውና። ምን ላደርግላችሁ ትወዳላችሁ? አለ።

፴፫ ጌታ ሆይ፤ ዓይኖቻችን ይከፈቱ ዘንድ አሉት።

፴፬ ኢየሱስም እዘነላቸውና ዓይኖቻቸውን ዳሰሰ፤ ወዲያውም አዩና ተከተሉት።

፳፭

፮ ወደ ኢየሩሳሌምም ቀርበው ወደ ደብረ ዘይት ወደ ቤተ ፋጌ ሲደርሱ፤ ያንጊዜ ኢየሱስ ከደቀ መዛሙርቱ ሁለት ላከ።

፯ እንዲህም አላቸው። በፊታችሁ ወዳለችው መንደር ሂዱ፤ በዚያን ጊዜም የታሰረችን አህያ ውርንጫም ከእርሰዋ ጋር ታገኛላችሁ፤ ፈትታችሁ አምጡልኝ።

፮ ማንም እንዳች ቢላችሁ። ለጌታ ያሰፈልጉታል በሉ፤ ወዲያውም ይሰዳችዋል።

፯፮ ደቀ መዛሙርቱም ሄደው ኢየሱስ እንዳዘዘቸው አደረጉ።

፯ አህያይቱንና ውርንጫዋንም አመጡለት፤ ልብሳቸውንም በእነርሱ ላይ ጫኑ፤ ተቀመጠባቸውም።

፯ ከሕዝቡም እጅግ ብዙዎች ልብሳቸውን በመንገድ ላይ እነጠፉ፤ ሌሎችም ከዛፍ ጫፍ ጫፋን እየቆረጡ በመንገድ ላይ ያነጥፉ ነበር።

፯ የሚቀድሙትም ሕዝብ የሚከተሉትም። ሆሣዕና ለዳዊት ልጅ በጌታ ስም የሚመጣ የተባረከ ነው፤ ሆሣዕና በእርያም እያሉ ይጮኹ ነበር።

፯ ወደ ኢየሩሳሌምም በገባ ጊዜ መላው ከተማ። ይህ ማን ነው? ብሎ ተናወጠ።

፲፩ ሕዝቡም። ይህ ከገሊላ ናዝሬት የመጣ ነቢዩ ኢየሱስ ነው አሉ።

፲፪ ኢየሱስም ወደ መቅደስ ገባና በመቅደስ የሚሸጡትንና የሚገዙትን ሁሉ አወጣ። የገንዘብ ለቀጮችንም ገበታዎች የርግብ ሻጮችንም ወንበሮች ገለበጠና።

፲፫ ቤቴ የጸሎት ቤት ትባላለች ተብሎ ተጽፎአል። እናንተ ግን የወንበሮች ዋሻ አደረጋችኋት አላቸው።

፲፬ በመቅደስም ዕውሮችና እንካሶች ወደ እርሱ ቀረቡና ፈወሳቸው።

፲፭ ነገር ግን የካህናት አለቆችና ጳጳሮች ያደረገውን ድንቃ ድንቅ በመቅደስም። ሆሣዕና ለዳዊት ልጅ እያሉ የሚጮኹትን ልጆች ባዩ ጊዜ፣ ተቆጥተው።

፲፮ እነዚህ የሚሉትን አትሰማምን? አሉት። ኢየሱስም። እስማላሁ፤ ከሕፃናትና ከሚጠቡት አፍ ምስጋናን ለራሱህ አዘጋጀህ የሚለውን ቃል ከቶ አላነበባችሁምን? አላቸው።

፲፯ ትቶአቸውም ከከተማ ወደ ቢታንያ ወጣ በዚያም አደረ።

፲፰ በማለዳም ወደ ከተማ ሲመለስ ተራቦ።

፲፱ በመንገድም አጠገብ በለስ አይቶ ወደ እርሰቀ መጣ፤ ከቅጠልም ብቻ በቀር ምንም አላገኘባትምና። ለዘላለሙ ፍሬ አይገኝብሽ አላት። በለሲቱም ያንጊዜውን ደረቀች።

፳ ደቀ መዛሙርቱም ይህን አይተው። በለሲቱ ያንጊዜውን እንዴት ደረቀች? ብለው ተደነቁ።

፳፩ ኢየሱስም መልሶ። እውነት እላችኋለሁ። እምነት ቢኖራችሁ ባትጠራጠሩም። በበለሲቱ እንደ ሆነባት ብቻ አታደርጉም፤ ነገር ግን ይህን ተራራ እንኳ። ተነቅለህ ወደ ባሕር ተወርወር ብትሉት ይሆናል፤

፳፪ እምናችሁም በጸሎት የምትለምኑትን ሁሉ ትቀበላላችሁ አላቸው።

፳፫ ወደ መቅደስም ገብቶ ሲያስተምር የካህናት አለቆችና የሕዝብ ሸማግሎች ወደ እርሱ ቀረቡና። በምን ሥልጣን እነዚህን ታደርጋለህ? ይህንን ሥልጣን ማን ሰጠህ? አሉት።

፳፬ ኢየሱስም መልሶ። እኔ ደግሞ እንዲት ነገር አጠይቃችኋለሁ፤

እናንተም ያችን ብትነግሩኝ እኔ ደግሞ እነዚህን በምን ሥልጣን እንዳደርግ እነግራችኋለሁ፤

፳፭ የዮሐንስ ጥምቀት ከወዳት ነበረች? ከሰማይን ወይስ ከሰው? አላቸው። እነርሱም እርሰ በርሳቸው ሲነጋገሩ። ከሰማይ ብንል። እንኪያስ ስለ ምን አላመናችሁበትም? ይለናል፤

፳፮ ከሰው ግን ብንል። የዮሐንስን ሁሉም እንደ ነቢይ ያዩታልና ሕዝቡን እንፈራለን አሉ።

፳፯ ለኢየሱስም መልሰው። እናውቅም አሉት። እርሱም ደግሞ። እኔም በምን ሥልጣን እነዚህን እንዳደርግ አልነግራችሁም አላቸው።

፳፰ ነገር ግን ምን ይመስላችኋል? አንድ ሰው ሁለት ልጆች ነበሩት፤ ወደ እንደኛው ቀርቦ። ልጄ ሆይ፣ ዛሬ ሂድና በወይኔ አትክልት ሥራ አለው።

፳፱ እርሱም መልሶ። አልወድም አለ፤ ኋላ ግን ተጸጸተና ሄደ።

፴ ወደ ሁለተኛውም ቀርቦ እንዲሁ አለው እርሱም መልሶ። እሺ ጌታዬ አለ፤ ነገር ግን አልሄደም።

፴፩ ከሁለቱ የአባቱን ፈቃድ ያደረገ ማን ነው? ፊተኛው አሉት። ኢየሱስ እንዲህ አላቸው። እውነት እላችኋለሁ። ቀራጮችና ጋለሞቶች ወደ እግዚአብሔር መንግሥት በመግባት ይቀድሙኝኋል።

፴፪ የዮሐንስ በጽድቅ መንገድ መጥቶላችሁ ነበርና፤ አላመናችሁበትም፤ ቀራጮችና ጋለሞቶች ግን አመኑበት፤ እናንተም ይህን አይታችሁ ታምኑበት ዘንድ በኋላ ንስሐ አልገባችሁም።

፴፫ ሌላ ምሳሌ ሰሙ። የወይን አትክልት የተከለ ባለቤት ሰው ነበረ፤ ቅጥርም ቀጠረለት። መጥመቂያም ማሰለት። ግንብም ሠራና ለገበሬዎች አከራይቶ ወደ ሌላ አገር ሄደ።

፴፬ የሚያፈራበትም ጊዜ ሲቀርብ፣ ፍሬውን ሊቀበሉ ባሮቹን ወደ ገበሬዎች ላከ።

፴፭ ገበሬዎቹም ባሮቹን ይዘው እንዲን ደበደቡት እንዲንም ገደሉት ሌላውንም ወገሩት።

፴፮ ደግሞ ከፊተኞች የሚበዙ ሌሎች ባሮችን ላከ። እንዲሁም አደረጉባቸው።

፴፯ በኋላ ግን። ልጄን ስ ያፍሩታል ብሎ ልጄን ላከባቸው።

፴፯ ገበሬዎቹ ግን ልጁን ባዩ ጊዜ እርሰ በርሳቸው። ወራሹ ይህ ነው፤ ኑ፤ እንግደለውና ርሰቱን እናገኝ ተባባሉ።

፴፱ ይዘውም ከወይኑ አትክልት አወጡና ገደሉት።

፵ እንግዲህ የወይኑ አትክልት ጌታ በሚመጣ ጊዜ በእነዚህ ገበሬዎች ምን ያደርግባቸዋል?

፵፩ እነርሱም። ክፋዎችን በክፋ ያጠፋቸዋል። የወይኑንም አትክልት ፍሬውን በየጊዜው ለሚያስረክቡ ለሌሎች ገበሬዎች ይሰጠዋል አሉት።

፵፪ አየሱስ እንዲህ አላቸው። ግንበኞች የናቁት ድንጋይ እርሱ የማዕዘን ራስ ሆነ፤ ይህም ከጌታ ዘንድ ሆነ፤ ለዓይኖቻችንም ድንቅ ነው የሚለውን ከቶ በመጽሐፍ አላነበባችሁምን?

፵፫ ስለዚህ አላችኋለሁ። የእግዚአብሔር መንግሥት ከእናንተ ትወሰዳለች ፍሬዎንም ለሚያደርግ ሕዝብ ትሰጣለች።

፵፬ በዚህም ድንጋይ ላይ የሚወድቅ ይቀጠቀጣል፤ ድንጋዩ ግን የሚወድቅበትን ሁሉ ይፈጠዋል።

፵፭ የካህናት አለቆችና ፈሪሳውያንም ምሳሌዎቹን ስምተው ስለ እነርሱ እንደ ተናገረ አስተዋሉ፤

፵፮ ሊይዙትም ሲፈልጉት ሳሉ ሕዝቡ እንደ ነቢይ ሰላዩት ፈሩአቸው።

፳፪

፳ እየሱስም መለሰ ደግሞም በምሳሌ ነገራቸው እንዲህም አለ።

፳፩ መንግሥተ ሰማያት ለልጁ ስርግ ያደረገ ንጉሥን ትመስላለች።

፳፪ የታደሙትንም ወደ ስርጉ ይጠሩ ዘንድ ባሮቹን ላክ ሊመጡም አለወደዱም።

፳፫ ደግሞ ሌሎችን ባሮች ልኩ። የታደሙትን። እነሆ። ድግሴን አዘጋጀሁ። ኮርማዎቹና የሰቡት ከብቶቹ ታርደዋል። ሁሉም ተዘጋጅቶአል፤ ወደ ስርጉ ኑ በሉአቸው አለ።

፳፬ እነርሱ ግን ቸል ብለው እንዲ ወደ እርሻው፣ ሌላውም ወደ ንግዱ ሄደ፤

፳፭ የቀሩትም ባሮቹን ይዘው እንገላቱአቸው ገደሉአቸውም።

፳ ንጉሡም ተቈጣ፣ ጭፍሮቹንም ልኩ እነዚያን ገዳዮች አጠፋ፤ ከተማቸውንም አቃጠለ።

፳፯ በዚያን ጊዜ ባሮቹን። ስርጉስ ተዘጋጅቶአል። ነገር ግን የታደሙት የማይገባቸው ሆኑ፤

፳፰ እንግዲህ ወደ መንገድ መተላለፊያ ሄዳችሁ ያገኛችሁትን ሁሉ ወደ ስርጉ ጥሩ አለ።

፳፱ እነዚያም ባሮች ወደ መንገድ ወጥተው ያገኙትን ሁሉ ክፋዎችንም በጎዎችንም ሰበሰቡ፤ የስርጉንም ቤት ተቀማጭች ሞሉት።

፳፲ ንጉሡም የተቀመጡትን ለማየት በገባ ጊዜ በዚያ የስርግ ልብስ ያለበስ እንድ ሰው አየና። ወዳጄ ሆይ።

፳፯ የስርግ ልብስ ሳትለብስ እንዴት ወደዚህ ገባህ? አለው እርሱም ዝም አለ።

፳፮ በዚያን ጊዜ ንጉሡ አገልጋዮቹን። እጁንና እግሩን አስራችሁ በውጭ ወደለው ጨለማ አውጡት፤ በዚያ ልቅሶና ጥርስ ማፋጨት ይሆናል አለ።

፳፯ የተጠሩ ብዙዎች፣ የተመረጡ ግን ጥቂቶች ናቸውና።

፳፰ ስለዚህ ፈሪሳውያን ሄዱና እንዴት አድርገው በነገር እንዲያጠምዱት ተማከሩ።

፳፱ ደቀ መዛሙርታቸውንም ከሄሮድስ ወገን ጋር ላኩበት፣ እነርሱም። መምህር ሆይ፣ እውነተኛ እንደ ሆንህ በእውነትም የእግዚአብሔርን መንገድ እንድታስተምር እናውቃለን፤ ለማንምም አታደላም፣ የሰውን ፊት አትመለከትምና፤

፳፲ እንግዲህ ምን ይመስልሃል? ነገረን ለቁሃር ግብር መስጠት ተፈቅዶአልን ወይስ አልተፈቀደም? አሉት።

፳፯ እየሱስም ክፋታቸውን አውቆ። እናንተ ግብዘች፣ ስለ ምን ትፈትኑኛላችሁ?

፳፮ የግብሩን ብር አሳዩኝ አለ። እነርሱም ዲናር አመጡለት።

፳፯ እርሱም። ይህች መልክ ጽሕፈቱቱስ የማን ናት? አላቸው።

፳፰ የቁሃር ነው አሉት። በዚያን ጊዜ። እነኪያስ የቁሃርን ለቁሃር የእግዚአብሔርንም ለእግዚአብሔር አስረክቡ አላቸው።

፳፪ ይህንም ስምተው ተደነቁ፤ ትተውትም ሄዱ።

፳፫ በዚያን ቀን። ትንሣኤ መታገ የለም የሚሉ ሰዶቃውያን ወደ እርሱ ቀረቡ።

፳፬ እንዲህም ብለው ጠየቁት። መምህር ሆይ፤ ሙሴ እንድ ሰው ልጅ ሳይወልድ ሲሞት ወንድሙ ሚስቱን አግብቶ ለወንድሙ ዘር ይተካ እላ።

፳፭ ሰባት ወንድማማች በእኛ ዘንድ ነበሩ፤ ፊተኛውም ሚስት አግብቶ ሞተ፤ ዘርም ስለሌለው ሚስቱን ለወንድሙ ተወለት፤

፳፮ እንዲሁ ደግሞ ሁለተኛው ሦስተኛውም፤ እስከ ሰባተኛው ድረስ።

፳፯ ከሁሉም በኋላ ሴቲቱ ሞተች።

፳፰ ሁሉ አግብተዋታልና በትንሣኤ ቀንስ፤ ከሰባቱ ለማናቸው ሚስት ትሆናለች?

፳፱ ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው። መጻሕፍትንና የእግዚአብሔርን ኃይል አታውቁምና ትስታላችሁ።

፴ በትንሣኤስ እንደ እግዚአብሔር መላእክት በሰማይ ይሆናሉ እንጂ አያገቡም አይገቡምም።

፴፩-፴፫ ሕዝቡም ይህን ስምተው በትምህርቱ ተገረሙ።

፴፬ ፈሪሳውያንም ሰዶቃውያንን ዝም እንዲሰኛቸው በሰሙ ጊዜ አብረው ተሰበሰቡ።

፴፭ ከእነርሱም አንድ ሕግ አዋቂ ሊፈትነው።

፴፮ መምህር ሆይ፤ ከሕግ ማናቸይቱ ትእዛዝ ታላቅ ናት? ብሎ ጠየቀው።

፴፯ ኢየሱስም እንዲህ አለው። ጌታ አምላክህን በፍጹም ልብህ በፍጹም ነፍስህም በፍጹም አሳብህም ውደድ።

፴፰ ታላቂቱና ፊተኛይቱ ትእዛዝ ይህች ናት።

፴፱ ሁለተኛይቱም ይህችን ትመሰላለች፤ እርሰዋም። ባልንጀራህን እንደ ነፍስህ ውደድ የምትለው ናት።

፵ በእነዚህ በሁለቱ ትእዛዛት ሕጉም ሁሉ ነቢያትም ተሰቅለዋል።

፵፩-፵፭ ደዊትስ ጌታ ብሎ ከጠራው፤ እንዴት ልጅ ይሆናል? አላቸው።

፵፮ አንድም ቃል ሰንኳ ይመልሰለት ዘንድ የተቻለው የለም፤ ከዚያ ቀንም ጀምሮ ወደ ፊት ማንም ሊጠይቀው አልደፈረም።

፳፫

፩ በዚያን ጊዜ ኢየሱስ ለሕዝቡና ለደቀ መዛሙርቱ እንዲህ ብሎ ነገራቸው።

፪ ጻፎችና ፈሪሳውያን በሙሴ ወንበር ተቀምጠዋል።

፫ ስለዚህ ያዘዙአችሁን ሁሉ አድርጉ ጠብቁትም፤ ነገር ግን እየተናገሩ እያደርጉትምና እንደ ሥራቸው አታድርጉ።

፬ ከባድና እስቸጋሪ ሸክም ተብትበው በሰው ትከሻ ይጭናሉ፤ እነርሱ ግን በጣታቸው ሰንኳ ሊነኩት አይወዱም።

፭ ለሰውም እንዲታዩ ሥራቸውን ሁሉ ያደርጋሉ፤ ስለዚህ አሸንክታባቸውን ያሰፋሉ ዘርፉንም ያሰረዘማሉ።

፮ በምሳም የከበሬታ ስፍራ፤ በምኩራብም የከበሬታ ወንበር፤

፯ በገበያም ስላምታና። መምህር ሆይ መምህር ሆይ ተብለው እንዲጠሩ ይወዳሉ።

፰ እናንተ ግን። መምህር ተብላችሁ አትጠሩ፤ መምህራችሁ አንድ ስለ ሆነ እናንተም ሁላችሁ ወንድማማች ናችሁ።

፱ አባታችሁ እንዲ እርሱም የሰማዩ ነውና በምድር ላይ ማንንም። አባት ብላችሁ አትጥሩ።

፲ ሊቃኙሁ አንድ እርሱም ክርስቶስ ነውና። ሊቃውንት ተብላችሁ አትጠሩ።

፲፩ ከእናንተም የሚበልጠው አገልጋያችሁ ይሆናል።

፲፪ ራሱን ከፍ የሚያደርግ ሁሉ ይዋረዳል፤ ራሱንም የሚያዋርድ ሁሉ ከፍ ይላል።

፲፫ እናንተ ግብዙች ጻፎችና ፈሪሳውያን፤ መንግሥተ ሰማያትን በሰው ፊት ስለምትዘገ፡ ወዮላችሁ እናንተ አትገቡም የሚገቡትንም እንዳይገቡ ትከለክላላችሁ።

፲፬ እናንተ ግብዙች ጻፎችና ፈሪሳውያን፤ በጸሎት ርዝመት እያመካኛችሁ የመበለቶችን ቤት ስለምትበሉ፤ ወዮላችሁ፤ ስለዚህ የባለ ፍርድ ትቀበላላችሁ።

፲፭ እናንተ ግብዙች ጻፎችና ፈሪሳውያን፤ አንድ ሰው ልታሳምኑ በባሕርና በደረቅ ስለምትዘሩ፤ በሆነም ጊዜ ከእናንተ ይልቅ

ሁለት እጥፍ የባሰ የገሃነም ልጅ ስለምታደርጉት፡ ወዮላችሁ።

፲፮ እናንተ። ማንም በቤተ መቅደስ የሚምል ምንም የለበትም፤ ማንም በቤተ መቅደስ ወርቅ የሚምል ግን በመሐላው ይያዛል የምትሉ፡ ዕውሮች መሪዎች፡ ወዮላችሁ።

፲፯ እናንተ ደንቆሮዎችና ዕውሮች፡ ማናቸው ይበልጣል? ወርቁ ነው? ወይስ ወርቁን የቀደሰው ቤተ መቅደስ?

፲፰ ደግማችሁም። ማንም በመሠዊያው የሚምል ምንም የለበትም፤ ማንም በላዩ ባለው መባ የሚምል ግን በመሐላው ይያዛል ትላላችሁ።

፲፱ እናንተ ደንቆሮዎችና ዕውሮች፡ ማናቸው ይበልጣል? መባው ነው? ወይስ መባውን የሚቀድሰው መሠዊያው?

፳ እንግዲህ በመሠዊያው የሚምለው በእርሱና በእርሱ ላይ ባለው ሁሉ ይምላል፤

፳፱ በቤተ መቅደስም የሚምለው በእርሱና በእርሱ በሚኖረው ይምላል፤

፳፲ በሰማይም የሚምለው በእግዚአብሔር ዙፋንና በእርሱ ላይ በተቀመጠው ይምላል።

፳፫ እናንተ ግብዘች ጻፎችና ፈሪሳውያን፡ ከእዝሙድና ከእነሰላል ከከሙንም አሥራት ስለምታወጡ፡ ፍርድንና ምሕረትን ታማኝነትንም፡ በሕግ ያለውን ዋና ነገር ስለምትተዉ፡ ወዮላችሁ፤ ሌላውን ሳትተዉ ይህን ልታደርጉ ይገባችሁ ነበር።

፳፬ እናንተ ዕውሮች መሪዎች፡ ትንኝን የምታጠሩ ግመልንም የምትውጡ።

፳፭ እናንተ ግብዘች ጻፎችና ፈሪሳውያን፡ በውሰጡ ቅሚያና ስሰት ሞልቶ ሳለ የጽዋውንና የወጭቱን ውጭ ስለምታጠሩ፡ ወዮላችሁ።

፳፮ እንተ ዕውር ፈሪሳዊ፡ ውጭው ደግሞ ጥሩ እንዲሆን አስቀድመህ የጽዋውንና የወጭቱን ውሰጡን አጥራ።

፳፯ እናንተ ግብዘች ጻፎችና ፈሪሳውያን፡ በውጭ አምረው የሚታዩ በውሰጡ ግን የሙታን አጥንት ርኩሰትም ሁሉ የተሞሉ በኖራ የተለሱ መቃብሮችን ስለምትመሰሉ፡ ወዮላችሁ።

፳፰ እንዲሁ እናንተ ደግሞ በውጭ ለሰው እንደ ጻድቃን ትታያላችሁ፡ በውሰጣችሁ ግን ግብዝነትና ዓመፀኝነት ሞልቶባችኋል።

፳፱ እናንተ ግብዘች ጻፎችና ፈሪሳውያን፡ የነቢያትን መቃብር ስለምትሠሩ የጻድቃንንም መቃብር ስለምታሰጡና።

፴ በአባቶቻችን ዘመን ኖረን በሆነሰ በነቢያት ደም ባልተባበርናቸውም ነበር ስለምትሉ፡ ወዮላችሁ።

፴፩ እንግዲያስ የነቢያት ገዳዮች ልጆች እንደሆናችሁ በራሳችሁ ላይ ትመስክሩላችሁ።

፴፪ እናንተ ደግሞ የአባቶቻችሁን መስፈሪያ መሉ።

፴፫ እናንተ አባቦች፡ የእፋኝት ልጆች፡ ከገሃነም ፍርድ እንዴት ታመልጣላችሁ?

፴፬ ስለዚህ፡ እነሆ፡ ነቢያትንና ጥበቦቻችን ጻፎችንም ወደ እናንተ አልካለሁ፤ ከእነርሱም ትገድላላችሁ ትሰቅሉማላችሁ፡ ከእነርሱም በምኩራባችሁ ትገርፋላችሁ ከከተማም ወደ ከተማ ታሳድሩላችሁ፤

፴፭ ከጻድቁ ከእቤል ደም ጀምሮ በቤተ መቅደስና በመሠዊያው መካከል እስከ ገደላችሁት እስከ በራክዩ ልጅ እስከ ዘካርያስ ደም ድረስ በምድር ላይ የፈሰሰው የጻድቁ ደም ሁሉ ይደርስባችሁ ዘንድ።

፴፮ እውነት እላችኋለሁ፡ ይህ ሁሉ በዚህ ትውልድ ላይ ይደርሳል።

፴፯ ኢየሩሳሌም ኢየሩሳሌም ሆይ፡ ነቢያትን የምትገድል ወደ እርሰዋ የተላኩትንም የምትወግር፡ ደሮ ጫጩትቸዋን ከክንፎችዋ በታች እንደምትሰበሰብ ልጆችሽን እሰበሰብ ዘንድ ሰንት ጊዜ ወድሁ! አልወደዳችሁምም።

፴፰ እነሆ፡ ቤታችሁ የተፈታ ሆኖ ይቀርላችኋል።

፴፱ እላችኋለሁና፡ በጌታ ስም የሚመጣ የተባረከ ነው እስክትሉ ድረስ ከእንግዲህ ወዲህ አታዩኝም።

፳፬

፳ እየሱስም ከመቅደስ ወጥቶ ሄደ፡ ደቀ መዛሙርቱም የመቅደሱን ግንቦች ሊያሳዩት ቀረቡ።

፪ እርሱ ግን መልሶ። ይህን ሁሉ ታያላችሁን? እውነት እላችኋለሁ። ድንጋይ በድንጋይ ላይ ሳይፈርስ በዚህ አይቀርም አላቸው።

፫ እርሱም በደብረ ዘይት ተቀምጦ ሳለ። ደቀ መዛሙርቱ ለብቻቸው ወደ እርሱ ቀርበው። ነገረን። ይህ መቼ ይሆናል? የመምጣትህና የዓለም መጨረሻ ምልክቱስ ምንድር ነው? አሉት።

፬ ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው። ማንም እንዳያስታችሁ ተጠንቀቁ።

፭ ብዙዎች። እኔ ክርስቶስ ነኝ እያሉ በሰሜ ይመጣሉና፤ ብዙዎችንም ያስታሉ።

፮ ጦርንም የጦርንም ወሬ ትሰሙ ዘንድ አላችሁ፤ ይህ ሊሆን ግድ ነውና ተጠበቁ። አትደንግጡ፤ ዳሩ ግን መጨረሻው ገና ነው።

፯ ሕዝብ በሕዝብ ላይ መንግሥትም በመንግሥት ላይ ይነሣልና። ራብም ቸንፈርም የምድርም መናወጥ በልዩ ልዩ ሰፍራ ይሆናል፤

፰ እነዚህም ሁሉ የምጥ ጣር መጀመሪያ ናቸው።

፱ በዚያን ጊዜ ለመከራ አሳልፈው ይሰጡኦችኋል ይገድሉኦችሁማል። ስለ ሰሜም በእሕዛብ ሁሉ የተጠላችሁ ትሆናላችሁ።

፲ በዚያን ጊዜም ብዙዎች ይሰናከላሉ እርስ በርሳቸውም እሳልፈው ይሰጣጣሉ እርስ በርሳቸውም ይጣላሉ፤

፲፩ ብዙ ሐሰተኞች ነቢያትም ይነሣሉ ብዙዎችንም ያስታሉ፤

፲፪ ከዓመፅም ብዛት የተነሣ የብዙ ሰዎች ፍቅር ትቀዘቅዛለች።

፲፫ እስከ መጨረሻ የሚጸና ግን እርሱ ይድናል።

፲፬ ለእሕዛብም ሁሉ ምስክር እንዲሆን ይህ የመንግሥት ወንጌል በዓለም ሁሉ ይሰበካል። በዚያን ጊዜም መጨረሻው ይመጣል።

፲፭ እንግዲህ በነቢዩ በዳንኤል የተባለውን የጥፋትን ርኩስት በተቀደሰችው ሰፍራ ቆሞ ሰታዩ። እንባቢው ያሰተውል።

፲፮ በዚያን ጊዜ በይሁዳ ያሉት ወደ ተራራዎች ይሸኙ።

፲፯ በሰገነትም ያለ በቤቱ ያለውን ሊወሰድ አይውረድ።

፲፰ በእርሻም ያለ ልብሱን ይወሰድ ዘንድ ወደ ኋላው አይመለስ።

፲፱ በዚያችም ወራት ለርጉዞችና ለሚያጠቡ ወዮላቸው።

፳ ነገር ግን ሸሽታችሁ በክረምት ወይም በሰንበት እንዳይሆን ጸልዩ፤

፳፩ በዚያን ጊዜ ከዓለም መጀመሪያ ጀምሮ እስከ ዛሬ ድረስ ያልሆነ እንግዲህም ከቶ የማይሆን ታላቅ መከራ ይሆናል።

፳፪ እነዚያ ቀኖችሰ ዓያጥሩ ሥጋ የለበሰ ሁሉ ባልዳነም ነበር፤ ነገር ግን እነዚያ ቀኖች ስለ ተመረጡት ሰዎች ያጥራሉ።

፳፫ በዚያን ጊዜ ማንም። እነሆ። ክርስቶስ ከዚህ አለ ወይም። ከዚያ አለ ቢላችሁ አትመኑ፤

፳፬ ሐሰተኞች ክርስቶሶችና ሐሰተኞች ነቢያት ይነሣሉና ቢቻላቸውስ የተመረጡትን እንኳ እስኪያስቱ ድረስ ታላላቅ ምልክትና ድንቅ ያሳያሉ።

፳፭ እነሆ። አስቀድሜ ነገርኋችሁ።

፳፮ እንግዲህ። እነሆ። በበረሀ ነው ቢሉኦችሁ። አትውጡ፤ እነሆ። በእልፍኝ ነው ቢሉኦችሁ። አትመኑ፤

፳፯ መብረቅ ከምሥራቅ ወጥቶ እስከ ምዕራብ እንደሚታይ። የሰው ልጅ መምጣት እንዲሁ ይሆናልና፤

፳፰ በድን ወዳለበት በዚያ ኦሞራዎች ይሰበሰባሉ።

፳፱ ከዚያች ወራትም መከራ በኋላ ወዲያው ፀሐይ ይጨልማል። ጨረቃም ብርሃንን አትሰጥም። ከዋክብትም ከሰማይ ይወድቃሉ።

፴ የሰማያትም ኃይላት ይናወጣሉ። በዚያን ጊዜም የሰው ልጅ ምልክት በሰማይ ይታያል። በዚያን ጊዜም የምድር ወገኖች ሁሉ ዋይ ዋይ ይላሉ። የሰው ልጅንም በኃይልና በብዙ ክብር በሰማይ ደመና ሲመጣ ያዩታል፤

፴፩ መላእክቱንም ከታላቅ መለከት ድምፅ ጋር ይልካቸዋል። ከሰማያትም ዳርቻ እስከ ዳርቻው ከአራቱ ነፋሳት ለእርሱ የተመረጡትን ይሰበሰባሉ።

፴፪ ምሳሌውንም ከበለሰ ተማሩ፤ ጫፍዋ ሲለሰልሰ ቅጠልዋም

ሲያቆጠቀሩት፤ ያን ጊዜ በጋ እንደ ቀረበ ታውቃላችሁ፤

፲፫ እንዲሁ እናንተ ደግሞ ይህን ሁሉ ስታዩ በደጅ እንደ ቀረበ እውቁ።

፲፬ እውነት እላችኋለሁ። ይህ ሁሉ እስኪሆን ድረስ ይህ ትውልድ እያልፍም።

፲፭ ሰማይና ምድር ያልፋሉ፤ ቃሉ ግን እያልፍም።

፲፮ ስለዚያች ቀንና ስለዚያች ሰዓት ግን ከአባት ብቻ በቀር የሰማይ መላእክትም ቢሆኑ ልጅም ቢሆን የሚያውቅ የለም።

፲፯ የኖሳ ዘመን እንደ ነበረ የሰው ልጅ መምጣት እንዲሁ ይሆናል።

፲፰ በዚያች ወራት ከጥፋት ውኃ በፊት፤ ኖሳ ወደ መርከብ እስከገባበት ቀን ድረስ፤ ሲበሉና ሲጠጡ ሲያገቡና ሲጋቡም እንደ ነበሩ፤

፲፱ የጥፋት ውኃም መጥቶ ሁሉን እስከ ወሰደ ድረስ እንዳላወቁ፤ የሰው ልጅ መምጣት ደግሞ እንዲሁ ይሆናል።

፳ በዚያን ጊዜ ሁለት ሰዎች በእርሻ ይሆናሉ፤ አንዱ ይወስዳል አንዱም ይቀራል፤

፳፩ ሁለት ሴቶች በወፍጮ ይፈጩሉ፤ አንዲቱ ትወስዳለች አንዲቱም ትቀራለች።

፳፪ ጌታችሁ በምን ሰዓት እንዲመጣ አታውቁምና እንግዲህ ነቁ።

፳፫ ያን ግን እውቁ፤ ባለቤት ከሌሊቱ በየትኛው ክፍል ሌባ እንዲመጣ ቢያውቅ ኖር፤ በነቃ ቤቱም ሊቆፈር ባልተወጣ ነበር።

፳፬ ስለዚህ እናንተ ደግሞ ተዘጋጅታችሁ ኑሩ፤ የሰው ልጅ በማታስቡበት ሰዓት ይመጣልና።

፳፭ እንኪያስ ምግባቸውን በጊዜው ይሰጣቸው ዘንድ ጌታው በቤተ ሰዎች ላይ የሾመው ታማኝና ልባም ባሪያ ማን ነው?

፳፮ ጌታው መጥቶ እንዲህ ሲያደርግ የሚያገኘው ያ ባሪያ ብፁዕ ነው፤

፳፯ እውነት እላችኋለሁ። ባለው ሁሉ ላይ ይሾመዋል።

፳፰ ያ ክፉ ባሪያ ግን። ጌታዬ እስኪመጣ ይዘገያል ብሎ በልቡ ቢያሰብ፤

፳፱ ባልንጀሮቹን ባሮች ሊመታ ቢጀምር ከሰካሮችም ጋር ቢበላና ቢጠጣ፤

፳ የዚያ ባሪያ ጌታ ባልጠበቃት ቀን ባላወቃትም ሰዓት ይመጣል።

፳፩ ከሁለትም ይሰነጥቀዋል። እድሉንም ከግብዘኙ ጋር ያደርግበታል፤ በዚያ ልቅሶና ጥርስ ማፋጨት ይሆናል።

፳፭

፩ በዚያን ጊዜ መንግሥተ ሰማያት መብራታቸውን ይዘው መብራታቸውን ሊቀበሉ የወጡ አሥር ቆንጆጅትን ትመስላላች።

፪ ከእነርሱም አምስቱ ሰነፎች አምስቱም ልባሞች ነበሩ።

፫ ሰነፎቹ መብራታቸውን ይዘው ከእነርሱ ጋር ዘይት አልያዙምና፤

፬ ልባሞቹ ግን ከመብራታቸው ጋር በማሰሮአቸው ዘይት ያዙ።

፭ መብራታቸውም በዘገየ ጊዜ ሁሉ እንቅልፍ እንቅልፍ አላቸውና ተኙ።

፮ እኩል ሌሊትም ሲሆን። እነሆ፤ መብራታቸው ይመጣል፤ ትቀበሉት ዘንድ ወጡ የሚል ውኅታ ሆነ።

፯ በዚያን ጊዜ እነዚያ ቆንጆጅት ሁሉ ተነሡና መብራታቸውን አዘጋጁ።

፰ ሰነፎቹም ልባሞቹን። መብራታችን ሊጠፋብን ነው፤ ከዘይታችሁ ሰጡን አሉአቸው።

፱ ልባሞቹ ግን መልሰው። ምናልባት ለእኛና ለእናንተ ባይበቃስ፤ ይልቅስ ወደሚሸጡት ሄዳችሁ ለራሳችሁ ግዙ አሉአቸው።

፲ ለገዙም በሄዱ ጊዜ መብራታቸው መጣ፤ ተዘጋጅተው የነበሩትም ከእርሱ ጋር ወደ ስርግ ገቡ፤ ደጃም ተዘጋ።

፲፩ በኋላም ደግሞ የቀሩቱ ቆንጆጅት መጡና። ጌታ ሆይ ጌታ ሆይ፤ ክፈትልን አሉ።

፲፪ እርሱ ግን መልሶ። እውነት እላችኋለሁ። አላውቃችሁም አሉ።

፲፫ ቀንቲንና ሰዓቲቱን አታውቁምና እንግዲህ ነቁ።

፲፬ ወደ ሌላ አገር የሚሄድ ሰው ባሮቹን ጠርቶ ያለውን ገንዘብ እንደ ሰጣቸው እንዲሁ ይሆናልና፤

፲፭ ለእያንዳንዱ እንደ ዓቅሙ፤ ለአንዱ አምስት መክሊት ለአንዱ

ሁለት ለአንዱም አንድ ሰጠና ወደ ሌላ አገር ወዲያው ሄደ።

፲፮ አምስት መክሊትም የተቀበለው ሄደ ነገደበት ሌላም አምስት አተረፈ፤

፲፯ እንዲሁም ሁለት የተቀበለው ሌላ ሁለት አተረፈ።

፲፰ አንድ የተቀበለው ግን ሄደ ምድርን ቁፈረና የጌታውን ገንዘብ ቀበረ።

፲፱ ከብዙ ዘመንም በኋላ የእነዚያ ባሮች ጌታ መጣና ተቆጣጠራቸው።

፳ አምስት መክሊት የተቀበለውም ቀረበና ሌላ አምስት መክሊት አሰረክሶ። ጌታ ሆይ፣ አምስት መክሊት ሰጥተኸኝ ነበር፤ እነሆ፣ ሌላ አምስት መክሊት አተረፍሁበት አለ።

፳፩ ጌታውም፡፡ መልካም፣ አንተ በጎ ታማኝም ባሪያ፤ በጥቂቱ ታምነሃል፣ በብዙ እሾምሃለሁ፤ ወደ ጌታህ ደስታ ግባ አለው።

፳፪ ሁለት መክሊትም የተቀበለው ደግሞ ቀርቦ። ጌታ ሆይ፣ ሁለት መክሊት ሰጥተኸኝ ነበር፤ እነሆ፣ ሌላ ሁለት መክሊት አተረፍሁበት አለ።

፳፫ ጌታውም፡፡ መልካም፣ አንተ በጎ ታማኝም ባሪያ፤ በጥቂቱ ታምነሃል፣ በብዙ እሾምሃለሁ፣ ወደ ጌታህ ደስታ ግባ አለው።

፳፬ አንድ መክሊትም የተቀበለው ደግሞ ቀርቦ። ጌታ ሆይ፣ ካልዘራህባት የምታጭድ ካልበተንህባትም የምትሰበሰብ ጨካኝ ሰው መሆንህን አውቃለሁ፤

፳፭ ፈራሁም ሄጄም መክሊትህን በምድር ቀበርሁት፤ እነሆ፣ መክሊትህ አለህ አለ።

፳፮ ጌታውም መልሶ እንዲህ አለው። አንተ ክፋና ሃኬተኛ ባሪያ፣ ካልዘራሁባት እንዳጭድ ካልበተንህባትም እንድስበሰብ ታውቃለህን?

፳፯ ስለዚህ ገንዘቤን ለለዋጮች አደራ ልትሰጠው በተገባህ ነበር፣ እኔም መጥቼ ያለኝን ከትርፉ ጋር አወሰደው ነበር።

፳፰ ስለዚህ መክሊቱን ውሰዱበት አሥር መክሊትም ላለው ሰጡት፤

፳፱ ላለው ሁሉ ይሰጠዋልና ይበዛላትማል፤ ከሌለው ግን ያው ያለው እንኳ ይወሰድበታል።

፴ የማይጠቅመውንም ባሪያ በውጭ ወዳለው ጨለማ አውጡት፤

በዚያ ልቅሶና ጥርስ ማፋጨት ይሆናል።

፴፩ የሰው ልጅ በክብሩ በሚመጣበት ጊዜ ከእርሱም ጋር ቅዱሳን መላእክቱ ሁሉ፣ በዚያን ጊዜ በክብሩ ዙፋን ይቀመጣል፤

፴፪ አሕዛብም ሁሉ በፊቱ ይሰበሰባሉ፤ እረኛም በገቹን ከፍየሎች እንደሚለይ እርስ በርሳቸው ይለያቸዋል።

፴፫ በገቹን በቀኙ ፍየሎችንም በግራው ያቆማቸዋል።

፴፬ ንጉሡም በቀኙ ያሉትን እንዲህ ይላቸዋል። እናንተ የአባቱ ቡሩካን፣ ኑ፤ ዓለም ከተፈጠረበት ጊዜ ጀምሮ የተዘጋጀላችሁን መንግሥት ውረሱ።

፴፭ ተርቤ አብልታችሁኛልና፣ ተጠምቼ አጠጥታችሁኛልና፣ እንግዳ ሆኜ ተቀብላችሁኛልና፣ ታርዜ አልብሳችሁኛልና።

፴፮ ታምሜ ጠይቃችሁኛልና፣ ታሰሪ ወደ እኔ መጥታችኋልና።

፴፯ ደድቃንም መልሰው ይሉታል። ጌታ ሆይ፣ ተርበህ አይተን መቼ አበላንህሰ? ወይስ ተጠምተህ አይተን መቼ አጠጣንህ?

፴፰ እንግዳ ሆነህሰ አይተን መቼ ተቀበልንህ? ወይስ ታርዘህ አይተን መቼ አለበሰንህ?

፴፱ ወይስ ታመህ ወይስ ታሰረህ አይተን መቼ ወደ አንተ መጣን?

፵ ንጉሡም መልሶ። እውነት እላችኋለሁ። ከሁሉ ከሚያንሱ ከእነዚህ ወንድሞቹ ለአንዱ እንኳ ስላደረጋችሁት ለእኔ አደረጋችሁት ይላቸዋል።

፵፩ በዚያን ጊዜ በግራው ያሉትን ደግሞ ይላቸዋል። እናንተ ርጉማን፣ ለሰይጣንና ለመላእክቱ ወደ ተዘጋጀ ወደ ዘላለም እሳት ከእኔ ሄዱ።

፵፪ ተርቤ አላበላችሁኝምና፣ ተጠምቼ አላጠጥቻችሁኝምና፣ እንግዳ ሆኜ አልተቀበላችሁኝምና።

፵፫ ታርዜ አላለበሳችሁኝምና፣ ታምሜ ታሰሪም አልጠየቃችሁኝምና።

፵፬ እነርሱ ደግሞ ይመልሱና። ጌታ ሆይ፣ ተርበህ ወይስ ተጠምተህ ወይስ እንግዳ ሆነህ ወይስ ታርዘህ ወይስ ታመህ ወይስ ታሰረህ መቼ አይተን አላገለገልንህም? ይሉታል።

፵፭ ያን ጊዜ። እውነት እላችኋለሁ። ከሁሉ ከሚያንሱ ከእነዚህ ለእንዲ ሰላላደረጋችሁት ለእኔ ደግሞ አላደረጋችሁትም ብሎ ይመልሰላቸዋል።

፵፮ እነዚያም ወደ ዘላለም ቅጣት፣ ጻድቃን ግን ወደ ዘላለም ሕይወት ይሄዳሉ።

፳፱

፩ ኢየሱስም እነዚህን ቃሎች ሁሉ በፈጸመ ጊዜ።

፪ ለደቀ መዛሙርቱ። ከሁለት ቀን በኋላ ፋሲካ እንዲሆን ታውቃላችሁ። የሰው ልጅም ሊሰቀል አልፎ ይሰጣል አለ።

፫ በዚያን ጊዜ የካህናት አለቆች የሕዝብም ሽማግሎች ቀያፋ በሚባለው በለቀ ካህናቱ ግቢ ተሰበሰቡ።

፬ ኢየሱስንም በተንኩል ሊያሰይዙት ለገድሉትም ተማከሩ፤

፭ ነገር ግን። በሕዝቡ ዘንድ ሁከት እንዲይነሣ በበዓል አይሁን አሉ።

፮ ኢየሱስም በቢታንያ በለምጸሙ በሰምዖን ቤት ሳለ።

፯ እንዲት ሴት ዋጋው እጅግ የበዛ ሸቱ የሞላው የአልባስጥርስ ብልቃጥ ይዛ ወደ እርሱ ቀረበች በማዕድም ተቀምጦ ሳለ በራሱ ላይ አፈሰሰችው።

፰ ደቀ መዛሙርቱም ይህን አይተው ተቈጡና። ይህ ጥፋት ለምንድር ነው?

፱ ይህ በብዙ ዋጋ ተሸጦ ለድሆች ሊሰጥ ይቻል ነበርና አሉ።

፲ ኢየሱስም ይህን አውቆ እንዲህ አላቸው። መልካም ሥራ ሠርታልኛለችና ሴቲቱን ሰለ ምን ታደክሙአታላችሁ?

፫ ድሆች ሁልጊዜ ከእናንተ ጋር ይኖራሉና። እኔ ግን ሁልጊዜ ከእናንተ ጋር አልኖርም፤

፬ እርስዎ ይህን ሸቱ በሰውነቱ ላይ አፍሰሳ ለመቃብሬ አደረገች።

፭ እውነት እላችኋለሁ። ይህ ወንጌል በዓለም ሁሉ በማናቸውም ሰፍራ በሚሰበክበት እርስዎ ያደረገችው ደግሞ ለእርስዎ መታሰቢያ እንዲሆን ይነገራል።

፩ በዚያን ጊዜ የአስቆሮቱ ይሁዳ የሚባለው ከአሥራ ሁለቱ አንዱ ወደ ካህናት አለቆች ሄደ።

፪ ምን ልትሰጡኝ ትወዳላችሁ እኔም አሳልፌ እስጣችኋለሁ? እነርሱም ሠላሳ ብር መዘኑለት።

፫ ከዚያችም ሰዓት ጀምሮ አሳልፎ ሊሰጠው ምቹ ጊዜ ይሻ ነበር።

፬ በቂጣው በዓል በመጀመሪያ ቀን ደቀ መዛሙርቱ ወደ ኢየሱስ ቀርበው። ፋሲካን ትብላ ዘንድ ወዴት ልናሰናዳለህ ትወዳለህ አሉት።

፭ እርሱም። ወደ ከተማ ከአገሌ ዘንድ ሄዳችሁ። መምህር፣ ጊዜዬ ቀርቦአል፤ ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ከእንተ ዘንድ ፋሲካን አደርጋለሁ ይላል በሉት አለ።

፮ ደቀ መዛሙርቱም ኢየሱስ እንዳዘዛቸው አደረጉ ፋሲካንም አሰናዱ።

፯ በመሸም ጊዜ ከአሥራ ሁለቱ ደቀ መዛሙርቱ ጋር በማዕድ ተቀመጠ።

፳ ሲበሉም። እውነት እላችኋለሁ። ከእናንተ አንዱ እኔን አሳልፎ ይሰጣል አለ።

፳፩ እጅግም አዝነው እያንዳንዱ። ጌታ ሆይ፣ እኔ እሆንን? ይሉት ጀመር።

፳፪ እርሱም መልሱ። ከእኔ ጋር እጅግ በወጭቱ ያጠለቀ፣ እኔን አሳልፎ የሚሰጥ እርሱ ነው።

፳፫ የሰው ልጅስ ስለ እርሱ እንደ ተጻፈ ይሄዳል። ነገር ግን የሰው ልጅ አልፎ ለሚሰጥበት ለዚያ ሰው ወዮለት፤ ያ ሰው ባልተወለደ ይሻለው ነበር አለ።

፳፬ አሳልፎ የሚሰጠው ይሁዳም መልሱ። መምህር ሆይ፣ እኔ እሆንን? አለ፤ አንተ አልህ አለው።

፳፭ ሲበሉም ኢየሱስ እንጅራን እንሥቶ ባረከ ቈርሶም ለደቀ መዛሙርቱ ሰጠና። እንካችሁ፣ ብሉ ይህ ሥጋዬ ነው አለ።

፳፮ ጽዋንም እንሥቶ አመሰግኖም ሰጣቸው እንዲህም አለ። ሁላችሁ ከእርሱ ጠጡ፤

፳፯ ስለ ብዙዎች ለኃጢአት ይቅርታ የሚፈስ የአዲስ ኪዳን ደሜ ይህ ነው።

፳፰ ነገር ግን እላችኋለሁ። በአባቱ መንግሥት ከእናንተ ጋር ከዚህ ከወይን ፍሬ አዲሱን እስከምጠጣበት

እስከዚያ ቀን ድረስ ከዛሬ ጀምሮ አልጠጣውም።

፱ መዝሙርም ከዘመሩ በኋላ ወደ ደብረ ዘይት ወጡ።

፲፪ በዚያን ጊዜ ኢየሱስ። በዚች ሌሊት ሁላችሁ በእኔ ትሰናከላላችሁ፤ እረኛውን እመታለሁ የመንጋውም በጎች ይበተናሉ የሚል ተጽፎአልና፤

፲፫ ከተነሣሁ በኋላ ግን ወደ ገሊላ እቀድማችኋለሁ አላቸው።

፲፬ ጴጥሮስም መልሶ። ሁሉም በእነተ ቢሰናከሉ እኔ ከቶ አልሰናከልም አለው።

፲፭ ኢየሱስ። እውነት እልሃለሁ። በዚች ሌሊት ደር ሳይጮኽ ሦስት ጊዜ ትክደኛለህ አለው።

፲፮ ጴጥሮስ። ከእነተ ጋር መሞት እንኳ የሚያስፈልገኝ ቢሆን፤ ከቶ አልክድህም አለው። ደቀ መዛሙርቱ ሁሉ ደግሞ እንደዚሁ አሉ።

፲፯ በዚያን ጊዜ ኢየሱስ ከእነርሱ ጋር ጌቲሴማኒ ወደምትባል ሰፍራ መጣ ደቀ መዛሙርቱንም። ወዲያ ሄጄ ሰጸልይ ሳለ በዚህ ተቀመጡ አላቸው።

፲፰ ጴጥሮስንም ሁለቱንም የዘብዳዎሰን ልጆች ወሰደ ሊያዝን ሊተክዝም ጀመር።

፲፱ ነፍሴ እስከ ሞት ድረስ እጅግ አዘነች፤ በዚህ ቆይ ከእኔም ጋር ትጉ አላቸው።

፳፱ ጥቂትም ወደ ፊት እልፍ ብሎ በፊቱ ወደቀና ሲጸልይ። አባቴ፣ ቢቻልሰ፣ ይህች ጽዋ ከእኔ ትለፍ፤ ነገር ግን እንተ እንደምትወድ ይሁን እንጂ እኔ እንደምወድ አይሁን አለ።

፳ ወደ ደቀ መዛሙርቱም መጣ፤ ተኝተውም አገኛቸውና ጴጥሮስን። እንዲሁም ከእኔ ጋር እንዲት ሰዓት እንኳ ልትተጉ አልቻላችሁምን?

፳፩ ወደ ፈተና እንዳትገቡ ትጉና ጸልዩ፤ መንፈስሰ ተዘጋጅታለች ሥጋ ግን ደካማ ነው አለው።

፳፪ ደግሞ ሁለተኛ ሄዶ ጸለየና። አባቴ፣ ይህች ጽዋ ሳልጠጣት ታልፍ ዘንድ የማይቻል እንደ ሆነ፣ ፈቃድህ ትሁን አለ።

፳፫ ደግሞም መጥቶ ዓይኖቻቸው በእንቅልፍ ከብደው ነበርና ተኝተው አገኛቸው።

፳፬ ደግሞም ትቶአቸው ሄደ፣ ሦስተኛም ያንኑ ቃል ደግሞ ጸለየ።

፳፭ ከዚያ ወዲያ ወደ ደቀ መዛሙርቱ መጥቶ። እንግዲህስ ተኝ ሰረፋም፤ እነሆ፣ ሰዓቲቱ ቀርባለች የሰው ልጅም በጋጢአተኞች እጅ አልፎ ይሰጣል።

፳፮ ተነሡ። አንሂድ፤ እነሆ፣ አሳልፎ የሚሰጠኝ ቀርቦአል አላቸው።

፳፯ ይህንም ገና ሲናገር፣ እነሆ፣ ከእሥራ ሁለቱ አንዱ ይሁዳ መጣ፣ ከእርሱም ጋር ብዙ ሕዝብ ሰይፍና ጉመድ ይዘው ከካህናት አለቆችና ከሕዝቡ ሽማግሎች ዘንድ መጡ።

፳፰ አሳልፎ የሚሰጠውም። የምሰመው እርሱ ነው፤ ያዙት ብሎ ምልክት ሰጥቶአቸው ነበር።

፳፱ ወዲያውም ወደ ኢየሱስ ቀረበና። መምህር ሆይ፣ ሰላም ለእነተ ይሁን ብሎ ሳመው።

፶ ኢየሱስም። ወዳጄ ሆይ፣ ለምን ነገር መጣህ? አለው። በዚያን ጊዜ ቀረቡ እጅቸውንም በኢየሱስ ላይ ጭነው ያዙት።

፶፩ እነሆም፣ ከኢየሱስ ጋር ከነበሩት አንዱ እጅን ዘርግቶ ሰይፉን መዘዘና የለቀ ካህናቱን ባሪያ መትቶ ጀርድን ቈረጠው።

፶፪ በዚያን ጊዜ ኢየሱስ እንዲህ አለው። ሰይፍ የሚያነሡ ሁሉ በሰይፍ ይጠፋሉና ሰይፍህን ወደ ሰፍራው መልሰ።

፶፫ ወይስ አባቴን እንድለምን እርሱም እሁን ከእሥራ ሁለት ጭፍሮች የሚበዙ መላእክት እንዲሰድልኝ የማይቻል ይመስልሃልን?

፶፬ እንዲህ ከሆነሰ። እንደዚህ ሊሆን ይገባል የሚሉ መጻሕፍት እንዴት ይፈጸማሉ?

፶፭ በዚያን ሰዓት ኢየሱስ ለሕዝቡ። ወንበዴን እንደምትይዙ ሰይፍና ጉመድ ይዛችሁ ልትይዙኝ ወጣችሁን? በመቅደስ ዕለት ዕለት እያሰተማርሁ ከእናንተ ጋር ሰቀመጥ ሳለሁ አልያዛችሁኝም።

፶፮ ነገር ግን ይህ ሁሉ የሆነ የነቢያት መጻሕፍት ይፈጸሙ ዘንድ ነው አለ። በዚያን ጊዜ ደቀ መዛሙርቱ ሁሉ ትተውት ሸሹ።

፶፯ ኢየሱስን የያዙትም ጻፎችና ሽማግሎች ወደ ተከማቹበት ወደ ሊቀ ካህናቱ ወደ ቀያፋ ወሰዱት።

፶፰ ጴጥሮስ ግን እስከ ሊቀ

ካህናቱ ግቢ ድረስ ሩቅ ሆኖ ተከተለው። የነገሩንም ፍጻሜ ያይ ዘንድ ወደ ውስጥ ገብቶ ከሎሌዎቹ ጋር ተቀመጠ።

፱ የካህናት አለቆችና ሽማግሎች ሸንጌውም ሁሉ እንዲገድሉት በኢየሱስ ላይ የሐሰት ምስክር ይፈልጉ ነበር። አላገኙም፤

፳ ብዙም የሐሰት ምስክሮች ምንም ቢቀርቡ አላገኙም።

፳፩ በኋላም ሁለት ቀርበው። ይህ ሰው። የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ አፍርሼ በሦስት ቀን ልሠራው እችላለሁ ብሎአል አሉ።

፳፪ ሊቀ ካህናቱም ተነሥቶ። እነዚህ ለሚመስክሩብህ እንድ ሰንኳ አትመልሰህም? አለው።

፳፫ ኢየሱስ ግን ዝም አለ። ሊቀ ካህናቱም። አንተ የእግዚአብሔር ልጅ ክርስቶስ የሆንህ እንደ ሆነ እንድትነግረን በሕያው እግዚአብሔር አምልሃለሁ አለው።

፳፬ ኢየሱስም። አንተ አልህ ነገር ግን እላችኋለሁ። ከእነግዲህ ወዲህ የሰው ልጅ በኃይል ቀኝ ሲቀመጥ በሰማይም ደመና ሲመጣ ታያላችሁ አለው።

፳፭ በዚያን ጊዜ ሊቀ ካህናቱ ልብሱን ቀደ። ተሳድቦአል እንግዲህ ወዲህ ምስክሮች ስለ ምን ያስፈልገናል? እነሆ። ሰድቡን አሁን ስምታችኋል፤ ምን ይመስላችኋል? አለ።

፳፮ እነርሱም። ሞት ይገባዋል ብለው መለሱ።

፳፯ በዚያን ጊዜ በፊቱ ተፋበት፤ ጌሰሙትም። ሌሎችም በጥፊ መትተው። ክርስቶስ ሆይ፣ በጥፊ የመታህ ማን ነው?

፳፰ ትንቢት ተናገርልን አሉ።

፳፱ ጴጥሮስም ከቤት ውጭ በአጥሩ ግቢ ተቀምጦ ነበር፤ እንዲት ገረድም ወደ እርሱ ቀርባ። አንተ ደግሞ ከገሊላው ከኢየሱስ ጋር ነበርህ አላችው።

፷ እርሱ ግን። የምትደውን አላውቀውም ብሎ በሁሉ ፊት ካደ።

፷፩ ወደ በሩም ሲወጣ ሌላይቱ አየችውና በዚያ ላሉት። ይህ ደግሞ ከናዘሬቱ ከኢየሱስ ጋር ነበረ አላች።

፷፪ ዳግመኛም ሲምል። ሰውየውን አላውቀውም ብሎ ካደ።

፷፫ ጥቂትም ቈይተው በዚያ ቆመው የነበሩ ቀርበው ጴጥሮስን። እነጋገርህ ይገልጥሃልና በእውነት አንተ ደግሞ ከእነርሱ ወገን ነህ አሉት።

፷፬ በዚያን ጊዜ። ሰውየውን አላውቀውም ብሎ ሊራገምና ሊምል ጀመረ። ወዲያውም ደሮ ጮኹ።

፷፭ ጴጥሮስም። ደሮ ሳይጮኹ ሦስት ጊዜ ትክደኛለህ ያለው የኢየሱስ ቃል ትዝ አለው፤ ወደ ውጭም ወጥቶ መራራ ልቅሶ አለቀሰ።

፳፯

፩ ሲነጋም የካህናት አለቆችና የሕዝቡ ሽማግሎች ሁሉ ሊገድሉት በኢየሱስ ላይ ተማከሩ፤

፪ አሰረውም ወሰዱት። ለገዢው ለጴጥሮስም ጴጥሮስም አሳልፈው ሰጡት።

፫ በዚያን ጊዜ አሳልፎ የሰጠው ይሁዳ እንደ ተፈረደበት አይቶ ተጸጸተ። ሠላሳውንም ብር ለካህናት አለቆችና ለሽማግሎች መልሶ።

፬ ንጹሕ ደም አሳልፎ በመሰጠቱ በድያለሁ አለ። እነርሱ ግን። እኛስ ምን አግዶን? አንተው ተጠንቀቅ አሉ።

፭ ብሩንም በቤተ መቅደስ ጥሎ ሄደና ታንቆ ሞተ።

፮ የካህናት አለቆችም ብሩን አንሥተው። የደም ዋጋ ነውና ወደ መባ ልንጨምረው አልተፈቀደም አሉ።

፯ ተማክረውም የሸክላ ሠራውን መሬት ለእነግደች መቃብር ገዙበት።

፰ ስለዚህ ያ መሬት እስከ ዛሬ ድረስ የደም መሬት ተባለ።

፱ በዚያን ጊዜ በነቢዩ በኤርምያስ የተባለው። ከእስራኤል ልጆችም እንዳንደቹ የገመቱትን፣ የተገመተውን ዋጋ ሠላሳ ብር ያዙ።

፲ ጌታም እንዳዘዘኝ ስለ ሸክላ ሠሪ መሬት ሰጡት። የሚል ተፈጸመ።

፲፩ ኢየሱስም በገዢው ፊት ቆመ፤ ገዢውም። የአይሁድ ንጉሥ አንተ ነህ? ብሎ ጠየቀው፤ ኢየሱስም። አንተ አልህ አለው።

፲፪ የካህናት አለቆችም ሽማግሎችም ሲከሱት ምንም አልመለሰም።

፲፫ በዚያን ጊዜ ጴጥሮስ። ሰንት ያህል እንዲመስክሩብህ አትሰማህም? አለው።

፲፬ ገዢውም እጅግ እስኪደነቅ ድረስ እንዲት ቃል ሰንኳ አልመለሰለትም።

፲፭ በዚያም በዓል ሕዝቡ የወደዱትን እንድ እሰረኛ ሊፈታላቸው ለገዢው ልማድ ነበረው።

፲፮ በዚያን ጊዜም በርባን የሚባል በጣም የታወቀ እሰረኛ ነበራቸው።

፲፯ እንግዲህ እነርሱ ተሰብስበው ሳሉ ጸላጦሰ። በርባንን ወይስ ክርስቶስ የተባለውን ኢየሱስን ማንኛውን ልፈታላችሁ ትወዳላችሁ? አላቸው፤

፲፰ በቅንዓት አሳልፈው እንደ ሰጡት ያውቅ ነበርና።

፲፱ እርሱም በፍርድ ወንበር ተቀምጦ ሳለ ሚስቱ። ስለ እርሱ ዛሬ በሕልም እጅግ መከራ ተቀብያለሁና በዚያ ጻድቅ ሰው ምንም አታድርግ ብላ ላከችበት።

፳ የካህናት አለቆችና ሽማግሎች ግን በርባንን እንዲለምኑ ኢየሱስን ግን እንዲያጠፉ ሕዝቡን አባበሉ።

፳፩ ገዢውም መልሶ። ከሁለቱ ማንኛውን ልፈታላችሁ ትወዳላችሁ? አላቸው፤ እነርሱም። በርባንን አሉ።

፳፪ ጸላጦሰ። ክርስቶስ የተባለውን ኢየሱስን እንግዲህ ምን ላድርገው? አላቸው፤ ሁሉም። ይሰቀል አሉ።

፳፫ ገዢውም። ምን ነው? ያደረገው ክፋት ምንድር ነው? አለ፤ እነርሱ ግን። ይሰቀል እያሉ ጩኸት አበዙ።

፳፬ ጸላጦሰም ሁከት እንዲጀመር እንጂ እንዳች እንዳይረባ ባየ ጊዜ፣ ውኃ እንሥቶ። እኔ ከዚህ ጻድቅ ሰው ደም ንጹሕ ነኝ፤ እናንተ ተጠንቀቁ ሲል በሕዝቡ ፊት እጂን ታጠቡ።

፳፭ ሕዝቡም ሁሉ መልሰው። ደው በእኛና በልጆቻችን ላይ ይሁን አሉ።

፳፮ በዚያን ጊዜ በርባንን ፈታላቸው፣ ኢየሱስን ግን ገርፎ ሊሰቀል አሳልፎ ሰጠ።

፳፯ በዚያን ጊዜ የገዢው ወታደሮች ኢየሱስን ወደ ገዢው ግቢ ውስጥ ወሰዱት ጭፍራውንም ሁሉ ወደ እርሱ አከማቹ።

፳፰ ልብሱንም ገፈው ቀይ ልብስ አለበሱት።

፳፱ ከእሾህም አክሊል ጎንጉነው በራሱ ላይ፣ በቀኝ እጅም መቃ አኖሩ፣ በፊቱም ተንበርክከው። የአይሁድ

ንጉሥ ሆይ፣ ሰላም ለአንተ ይሁን እያሉ ዘበቱበት፤

፴ ተፋቡትም መቃውንም ይዘው ራሱን መቱት።

፴፩ ከዘበቱበትም በኋላ ቀዩን ልብስ ገፈፉት፣ ልብሱንም አለበሱት ሊሰቅሉትም ወሰዱት።

፴፪ ሲወጡም ሰምዖን የተባለው የቀሪናን ሰው እገኝ፤ እርሱንም መስቀሉን ይሸከም ዘንድ አስገደዱት።

፴፫ ትርጉሜው የራስ ቅል ሰፍራ ወደሚሆን ጎልጎታ ወደሚባለው ሰፍራ በደረሱ ጊዜም፣

፴፬ በሐሞት የተደባለቀ የወይን ጠጅ ሊጠጣ አቀረቡለት፤ ቀምሶም ሊጠጣው አልወደደም።

፴፭ ከስቀሉትም በኋላ ልብሱን ዕጣ ጥለው ተካፈሉ።

፴፮ በዚያም ተቀምጠው ይጠብቁት ነበር።

፴፯ ይህ ኢየሱስ የአይሁድ ንጉሥ ነው የሚል የክሱን ጽሕፈት ከራሱ በላይ አኖሩ።

፴፰ በዚያን ጊዜ ሁለት ወንበዶች እንዲ በቀኝ እንዲም በግራ ከእርሱ ጋር ተሰቀሉ።

፴፱ የሚያልፉትም ራሳቸውን እየነቀነቁ ይሰድቡት ነበርና።

፵ ቤተ መቅደስን የምታፈርስ በሦስት ቀንም የምትሠራው፣ ራሱህን አድን፤ የእግዚአብሔር ልጅስ ከሆንህ ከመሰቀል ውረድ አሉት።

፵፩ እንዲሁም ደግሞ የካህናት አለቆች ከጻፎችና ከሽማግሎች ጋር እየዘበቱበት እንዲህ አሉ።

፵፪ ሌሎችን አዳነ፣ ራሱን ሊያድን አይችልም፤ የእስራኤል ንጉሥ ከሆነ፣ አሁን ከመሰቀል ይውረድ እኛም እናምንበታለን።

፵፫ በእግዚአብሔር ታምኖአል፤ የእግዚአብሔር ልጅ ነኝ ብሎአልና ከወደደውስ አሁን ያድነው።

፵፬ ከእርሱ ጋር የተሰቀሉት ወንበዶች ደግሞ ያንኑ እያሉ ይነቅፉት ነበር።

፵፭ ከሰድስት ሰዓትም ጀምሮ እስከ ዘጠኝ ሰዓት ድረስ በምድር ሁሉ ላይ ጨለማ ሆነ።

፵፮ በዘጠኝ ሰዓትም ኢየሱስ። ኤሎሄ ኤሎሄ ላማ ሰበቅታኒ? ብሎ በታላቅ ድምፅ ጮኸ።

ይህም። አምላኬ አምላኬ፣ ስለ ምን ተውኸኝ? ማለት ነው።

፵፱ በዚያም ከቆሙት ሰዎች ስምተው። ይህስ ኤልያስን ይጠራል አሉ።

፶፬ ወዲያውም ከእነርሱ አንዱ ርጠ፤ ሰፍነግም ይዞ ሆምጣጤ ሞላበት፣ በመቃም አድርጎ አጠጣው።

፶፱ ሌሎቹ ግን። ተው፣ ኤልያስ መጥቶ ያድነው እንደ ሆነ እንይ አሉ።

፶ እያሱስም ሁለተኛ በታላቅ ድምፅ ጮኹ ነፍሱን ተው።

፶፮ እነሆም፣ የቤተ መቅደስ መጋረጃ ከላይ እስከ ታች ከሁለት ተቀደደ፣ ምድርም ተናወጠች፣ ዓለቶችም ተሰነጠቁ፤

፶፯ መቃብሮችም ተከፈቱ፣ ተኝተው ከነበሩትም ከቅዱሳን ብዙ ሥጋዎች ተነሡ፤

፶፸ ከትንሣኤውም በኋላ ከመቃብሮች ወጥተው ወደ ቅድስት ከተማ ገቡና ለብዙዎች ታዩ።

፶፻ የመቶ አለቃም ከእርሱም ጋር ኢየሱስን የሚጠብቁ መናወጡንና የሆነውን ነገር አይተው። ይህ በእውነት የእግዚአብሔር ልጅ ነበረ ብለው እጅግ ፈሩ።

፷፩ ኢየሱስን እያገለገሉ ከገለላ የተከተሉት ብዙ ሴቶች በሩቅ ሆነው ሲመለከቱ በዚያ ነበሩ፤

፷፪ ከእነርሱም መግደላዊት ማርያምና የያዕቆብና የዮሳ እናት ማርያም የዘብዳዎስም የልጆቹ እናት ነበሩ።

፷፫ በመሸም ጊዜ ዮሴፍ የተባለው ባለ ጠጋ ሰው ከእርማትያስ መጣ፣ እርሱም ደግሞ የኢየሱስ ደቀ መዝሙር ነበረ፤

፷፬ ይኸውም ወደ ጴላጦስ ቀርቦ የኢየሱስን ሥጋ ለመነው።

፷፭ ጴላጦስም እንዲሰጡት አዘዘ። ዮሴፍም ሥጋውን ይዞ በንጹሕ በፍታ ከፈነው።

፷፮ ከዓለት በወቀረው በአዲሱ መቃብርም አኖረው፣ በመቃብሩም ደጃፍ ታላቅ ድንጋይ እንከባሎ ሄደ።

፷፯ መግደላዊት ማርያምም ሁለተኛይቱም ማርያም በመቃብሩ እንጻር ተቀምጠው በዚያ ነበሩ።

፷፰ በማግሥቱም ከመዘጋጀት በኋላ በሚሆነው ቀን፣ የካህናት

አለቆችና ፈሪሳውያን ወደ ጴላጦስ ተሰበሰቡና።

፷፱ ጌታ ሆይ፣ ያ አሳች በሕይወቱ ገና ሳለ። ከሦስት ቀን በኋላ እነሣለሁ እንዳለ ትዝ አለን።

፸፬ እንግዲህ ደቀ መዛሙርቱ መጥተው በሌሊት እንዳይሰርቁት ለሕዝቡም። ከሙታን ተነሣ እንዳይሉ፣ የኋለኛይቱ ሰሕተት ከፊተኛይቱ ይልቅ የከፋች ትሆናለችና መቃብሩ እስከ ሦስተኛ ቀን ድረስ እንዲጠበቅ አዘዘ አሉት።

፸፭ ጴላጦስም። ጠባቆች አሉአችሁ፤ ሄዳችሁ እንዳወቃችሁ አስጠብቁ አላቸው።

፸፮ እነርሱም ሄደው ከጠባቆች ጋር ድንጋዩን አትመው መቃብሩን አስጠበቁ።

፳፰

፩ በሰንበትም መጨረሻ መጀመሪያው ቀን ሲነጋ መግደላዊት ማርያምና ሁለተኛይቱ ማርያም መቃብሩን ሊያዩ መጡ።

፪ እነሆም፣ የጌታ መልእክ ከሰማይ ስለ ወረደ ታላቅ የምድር መናወጥ ሆነ፤ ቀርቦም ድንጋዩን እንከባሎ በላዩ ተቀመጠ።

፫ መልኩም እንደ መብረቅ ልብሱም እንደ በረዶ ነጭ ነበረ።

፬ ጠባቆቹም እርሱን ከመፍራት የተነሣ ተናወጡ እንደ ሞቱም ሆኑ።

፭ መልእኩም መልሶ ሴቶቹን አላቸው። እናንተሰ አትፍሩ የተሰቀለውን ኢየሱስን እንድትሹ አውቃለሁና፤

፮ እንደ ተናገረ ተነሥቶአልና በዚህ የለም፤ የተኛበትን ስፍራ ኑና እዩ።

፯ ፈጥናችሁም ሄዱና። ከሙታን ተነሣ፣ እነሆም፣ ወደ ገሊላ ይቀድሙኝኋል በዚያም ታዩታላችሁ ብላችሁ ለደቀ መዛሙርቱ ንገሩአቸው።

፰ እነሆም፣ ነገርኋችሁ። በፍርሃትና በታላቅ ደስታም ፈጥነው ከመቃብር ሄዱ፣ ለደቀ መዛሙርቱም ሊያወሩ ሮጡ።

፱ እነሆም፣ ኢየሱስ አገኛቸውና። ደስ ይበላችሁ አላቸው። እነርሱም ቀርበው እግሩን ይዘው ሰገዱለት።

፲ በዚያን ጊዜ ኢየሱስ። አትፍሩ፤ ሄዳችሁ ወደ ገሊላ እንዲሄዱ

ለወንድሞቼ ተናገሩ፤ በዚያም ያዩኛል አላቸው።

፲፭ ሲሄዱም ሳሉ እነሆ፤ ከጠባቆቹ አንዳንድ ወደ ከተማ መጥተው የሆነውን ሁሉ ለካህናት አለቆች አወሩ።

፲፬ ከሸማግሎች ጋርም ተሰብስበው ተማከሩና ለጭፍሮች ብዙ ገንዘብ ሰጥተዋቸው።

፲፫ እኛ ተኝተን ሳለን ደቀ መዛሙርቱ በሌሊት መጥተው ሰረቁት በሉ።

፲፬ ይህም በገዢው ዘንድ የተሰማ እንደ ሆነ፤ እኛ እናስረዳለን እናንተም ያለ ሥጋት እንድትሆኑ እናደርጋለን አሉአቸው።

፲፭ እነርሱም ገንዘቡን ተቀብለው እንደ አስተማሩአቸው አደረጉ። ይህም ነገር በአይሁድ ዘንድ እስከ ዛሬ ድረስ ሲወራ ይኖራል።

፲፮ አሥራ አንዱ ደቀ መዛሙርት ግን ኢየሱስ ወዳዘዛቸው ተራራ ወደ ገሊላ ሄዱ፤

፲፯ ባዩትም ገዜ ሰገዱለት፤ የተጠራጠሩ ግን ነበሩ።

፲፰-፳ ኢየሱስም ቀረበና እንዲህ ብሎ ተናገራቸው። ሥልጣን ሁሉ በሰማይና በምድር ተሰጠኝ።

የማርቆስ ወንጌል

፩ የእግዚአብሔር ልጅ የኢየሱስ ክርስቶስ ወንጌል መጀመሪያ።

፪ የሐንስ በምድረ በዳ እያጠመቀ የነበረውን ጥምቀት ለኃጢአት ስርየት እየሰበከ መጣ።

፫ የይሁዳም አገር ሁሉ የኢየሩሳሌም ሰዎች ሁሉ ወደ እርሱ ይወጡ ነበር። ኃጢአታቸውንም እየተናዘዙ በዮርዳኖስ ወንዝ ከእርሱ ይጠመቁ ነበር።

፬ የሐንሰም የግመል ጠጉር ለብሶ በወገቡ ጠፍሮ ይታጠቅ አንበጣና የበረሀ ማርም ይበላ ነበር።

፭ ተጎንብሎ የጫማውን ጠፍሮ መፍታት የማይገባኝ ከእኔ የሚበረታ በኋላ ይመጣል።

፮ እኔ በውኃ አጠመቅኋችሁ እርሱ ግን በመንፈስ ቅዱስ ያጠምቃችኋል እያለ ይሰብክ ነበር።

፯ በዚያ ወራትም ኢየሱስ ከገሊላ ናዝሬት መጥቶ ከዮሐንስ በዮርዳኖስ ወንዝ ተጠመቀ።

፰ ወዲያውም ከውኃው በወጣ ጊዜ ሰማያት ሲቀደዱ መንፈስም እንደ ርግብ ሲወርድበት አየና። የምድህ ልጄ እንተ ነህ።

፲፪ በአንተ ደስ ይለኛል የሚል ድምፅ ከሰማያት መጣ።

፲፫ ወዲያውም መንፈስ ወደ ምድረ በዳ አወጣው።

፲፬ በምድረ በዳም ከሰይጣን እየተፈተነ እርባ ቀን ስንበተ ከአራዊትም ጋር ነበረ። መላእክቱም አገለገሉት።

፲፭-፲፮ በገሊላ ባሕርም አጠገብ ሲያልፍ ሰምዖንን ወንድሙንም እንድርያሰን መረባቸውን ወደ ባሕር ሲጥሉ አየ። ዓሣ አጥማጆች ነበሩና።

፲፯ ኢየሱሱም። በኋላዬ ኑና ሰዎችን አጥማጆች እንድትሆኑ አደርጋችኋለሁ አላቸው።

፲፰ ወዲያውም መረባቸውን ትተው ተከተሉት።

፲፱ ከዚያም ጥቂት አልፍ ብሎ የዘብዳዎስን ልጅ ያዕቆብን ወንድሙንም የሐንሰን ደግሞ በታንኳ ላይ መረባቸውን ሲያበጁ አየ።

፳ ወዲያውም ጠራቸው አባታቸውንም ዘብዳዎስን ከሞያተኞቹ ጋር በታንኳ ላይ ትተው ተከተለውት ሄዱ።

፳፩ ወደ ቅፍርናሆምም ገቡ፤ ወዲያውም በሰንበት ወደ ሞኩራብ ገብቶ አስተማረ።

፳፪ እንደ ባለ ሥልጣን ያስተምራቸው ነበር እንጂ እንደ ጳጳሮች አይደለምና በትምህርቱ ተገረሙ።

፳፫ በዚያን ጊዜም በምኩራባቸው ርኩስ መንፈስ ያለው ሰው ነበረ፤

፳፬ እርሱም። የናዝሬቱ ኢየሱስ ሆይ፣ ከአንተ ጋር ምን አለን? ልታጠፋን መጣህን? ማን እንደ ሆነህ አውቄአለሁ። የእግዚአብሔር ቅዱሱ ብሎ ጮኸ።

፳፭ ኢየሱሱም። ዝም በል ከእርሱም ውጣ ብሎ ገሠጸው።

፳፮ ርኩሱም መንፈስ እንፈራገጠውና በታላቅ ድምፅ ጮኸ ከእርሱ ወጣ።

፳፯ ሁሉም። ይህ ምንድር ነው? በሥልጣን ርኩሳን መናፍሰትን ያዝዛል፤ እነርሱም ይታዘዙለታልና ይህ አዲስ ትምህርት ምንድር ነው? ብለው እስኪጠያየቁ ድረስ አደነቁ።

፳፰ ዝናውም ወዲያው በየስፍራው ወደ ገሊላ ዙሪያ ሁሉ ወጣ።

፳፱ ወዲያውም ከምኩራብ ወጥቶ ከያዕቆብና ከዮሐንስ ጋር ወደ ሰምዖንና ወደ እንድርያስ ቤት ገባ።

፴ የሰምዖንም አማት በንዳድ ታማ ተኝታ ነበር። ስለ እርሰዎም ወዲያው ነገሩት።

፴፩ ቀርቦም እጅዋን ይዞ አስነሣት ንዳዱም ወዲያው ለቀቃትና አገለገላቸው።

፴፪ ፀሐይም ገብቶ በመሸ ጊዜ፣ የታመሙትን አጋንንት ያደረባቸውን ሁሉ ወደ እርሱ አመጡ፤

፴፫ ከተማይቱም ሁላ በደጅ ተሰብስባ ነበር።

፴፬ በልዩ ልዩ ደዌም የታመሙትን ብዙዎችን ፈወሰ። ብዙዎችንም አጋንንት አወጣ። አጋንንትም ክርስቶስ መሆኑን አውቀው ነበርና ሊናገሩ አልፈቀደላቸውም።

፴፭ ማለዳም ተነሥቶ ገና ሌሊት ሳለ ወጣ ወደ ምድረ በዳም ሄደ በዚያ ጸለየ።

፱፮ ሰምዖንና ከእርሱ ጋር የነበረትም ገሥግሠው ተከተሉት።

፱፯ ባገኙትም ጊዜ። ሁሉ ይፈልጉሃል አሉት።

፱፰ እርሱም። በዚያ ደግሞ ልሰብክ ወደ ሌላ ስፍራ በቅርብ ወዳሉ መንደሮች እንሂድ ስለዚህ ወጥቻለሁና አላቸው።

፱፱ በምኩራባቸውም እየሰበከ አጋንንትንም እያወጣ ወደ ገሊላ ሁሉ መጣ።

፺ ለምጻምም ወደ እርሱ መጥቶ ተንበረከከና። ብትወድስ ልታነጻኝ ትችላለህ ብሎ ለመነው።

፺፩ እየሱስም አዘነለት እጁንም ዘርግቶ ዳሰሰውና። እወድዳለሁ፤ ንጹ አለው።

፺፪ በተናገረም ጊዜ ለምጹ ወዲያው ለቀቀውና ነጻ።

፺፫ በብርቱም ተናግሮ ወዲያው አወጣው፤

፺፬ ለማንም እንዳች እንዳትናገር ተጠንቀቅ። ነገር ግን ሄደህ ራስህን ለካህን አሳይ ለእነርሱም ምስክር እንዲሆን ስለ መንጻትህ ሙሴ ያዘዘውን አቅርብ አለው።

፺፭ እርሱ ግን ሰወጣ ብዙ ሊሰብክና ነገሩን ሊያወራ ጀመረ። ስለዚህም እየሱስ ተገልጦ ወደ ከተማ መግባት ወደ ፊት ተሳነው። ነገር ግን በውጭ በምድረ በዳ ይኖር ነበር፤ ከየሰፍራውም ወደ እርሱ ይመጡ ነበር።

፪

፺ ከጥቂት ቀን በኋላ ወደ ቅፍርናሆም ደግሞ ገብቶ በቤት እንደ ሆነ ተሰማ።

፺ በደጅ ያለው ሰፍራም እስኪጠባቸው ድረስ ብዙ ሰዎች ተሰበሰቡ፤ ቃሉንም ይነግራቸው ነበር።

፺ አራት ሰዎችም የተሸከሙትን ሸባ አመጡለት።

፺ ስለ ሕዝቡም ብዛት ወደ እርሱ ማቅረብ ቢያቅታቸው እርሱ ያለበትን የቤቱን ጣራ አነሡ። ነድለውም ሸባው የተኛበትን አልጋ አወረዱ።

፺ እየሱስም እምነታቸውን አይቶ ሸባውን። አንተ ልጅ፣ ኃጢአትህ ተሰረየችልህ አለው።

፺ ከጻፍኝም እንዳንደቹ በዚያ ተቀምጠው ነበር በልባቸውም። ይህ

ሰው ስለ ምን እንደዚህ ያለ ሰድብ ይናገራል?

፺ ከእንዲ ከእግዚአብሔር በቀር ኃጢአት ሊያስተሰርይ ማን ይችላል? ብለው አሰቡ።

፺ ወዲያውም እየሱስ በልባቸው እንዲህ እንዳሰቡ በመንፈስ አውቆ እንዲህ አላቸው። በልባችሁ ይህን ስለ ምን ታሰባላችሁ?

፺ ሸባውን። ኃጢአትህ ተሰረየችልህ ከማለት ወይስ። ተነሣ አልጋህንም ተሸከምና ሂድ ከማለት ማናቸው ይቀላል?

፺ ነገር ግን ለሰው ልጅ በምድር ላይ ኃጢአትን ሊያስተሰርይ ሥልጣን እንዳለው እንድታውቁ፤

፺ ሸባውን። አንተን አልሃለሁ፣ ተነሣ፣ አልጋህን ተሸከምና ወደ ቤትህ ሂድ አለው።

፺ ተነሥቶም ወዲያው አልጋውን ተሸክሞ በሁሉ ፊት ወጣ፣ ስለዚህም ሰዎች ሁሉ ተገረሙና። እንዲህ ያለ ከቶ አላየንም ብለው እግዚአብሔርን አከበሩ።

፺ ደግሞም በባሕር አጠገብ ወጣ፤ ሕዝቡም ሁሉ ወደ እርሱ መጡና አስተማራቸው።

፺ ሲያልፍም በመቅረጫው ተቀምጦ የነበረውን የእልፍዮስን ልጅ ሊዊን አየና። ተከተለኝ አለው። ተነሥቶም ተከተለው።

፺ በቤቱም በማዕድ ተቀምጦ ሳለ፣ ብዙ ቀራጮችና ኃጢአተኞች ከእየሱስና ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ተቀመጡ፤ ብዙ ነበሩ ይከተሉትም ነበር።

፺ ጻፎችና ፈሪሳውያንም ከቀራጮችና ከኃጢአተኞች ጋር ሲበላ አይተው ለደቀ መዛሙርቱ። ከቀራ ጮችና ከኃጢአተኞች ጋር የሚበላና የሚጠባ ስለ ምንድር ነው? አሉ።

፺ እየሱስም ሰምቶ። ሕመምተኞች እንጂ ብርቱዎች ባለ መድኃኒት እያሰፈልጋቸውም ኃጢአተኞችን እንጂ ጻድቃንን ልጠራ አልመጣሁም አላቸው።

፺ የዮሐንስ ደቀ መዛሙርትና ፈሪሳውያን ይጠሙ ነበር። መጥተውም። የዮሐንስና የፈሪሳውያን ደቀ መዛሙርት የሚጠሙት የአንተ ደቀ መዛሙርት ግን የማይጠሙት ስለ ምንድር ነው? አሉት።

፲፱ ኢየሱስም አላቸው። ሙሽራው ከእነርሱ ጋር ሳለ ሚዜዎች ሊጠሙ ይችላሉ? ሙሽራው ከእነርሱ ጋር ሳለ ሊጠሙ አይችሉም።

፳ ነገር ግን ሙሽራው ከእነርሱ የሚወሰድበት ወራት ይመጣል። በዚያ ወራትም ይጠማሉ።

፳፩ በአረጅ ልብስ አዲስ እራፊ የሚጥፍ የለም፤ ቢደረግ ግን፣ አዲሱ መጣፊያ አሮጌውን ይበጭቀዋል። መቀደዱም የባሰ ይሆናል።

፳፪ በአረጅ አቁማዳም አዲስ የወይን ጠጅ የሚያኖር የለም፤ ቢደረግ ግን፣ የወይን ጠጅ አቁማዳውን ያፈነዳል የወይኑም ጠጅ ይፈሳል አቁማዳውም ይጠፋል አዲሱን የወይን ጠጅ ግን በአዲስ አቁማዳ ያኖራሉ።

፳፫ በሰንበትም በእርሻ መካከል ሲያልፍ ደቀ መዛሙርቱ እየሄዱ እሽት ይቀጥፋ ጀመር።

፳፬ ፈሪሳውያንም። እነሆ፣ በሰንበት ያልተፈቀደውን ስለ ምን ያደርጋሉ? አሉት።

፳፭ እርሱም። ዳዊት ባሰፈለገውና በተራብ ጊዜ፣ እርሱ አብረውት ከነበሩት ጋር ያደረገውን፣ አብያተር ሊቀ ካህናት በነበረ ጊዜ ወደ እግዚአብሔር ቤት እንደ ገባ፣

፳፮ ከካህናት በቀር መብላት ያልተፈቀደውን የመሥዋዕትን እንጀራ እንደ በላ፣ ከእርሱም ጋር ለነበሩት እንደ ሰጣቸው ከቶ አላነበባችሁምን? አላቸው።

፳፯ ደግሞ። ሰንበት ስለ ሰው ተፈጥሮአል እንጂ ሰው ስለ ሰንበት አልተፈጠረም፤

፳፰ እንዲሁም የሰው ልጅ ለሰንበት እንኳ ጌታዋ ነው አላቸው።

፫

፩ ደግሞም ወደ ምኩራብ ገባ፣ በዚያም እጅ የሰለለች ሰው ነበር፤

፪ ሊከሱትም፣ በሰንበት ይፈውሰው እንደ ሆነ ይጠባበቁት ነበር።

፫ እጅ የሰለለችውንም ሰው። ተነሥተህ ወደ መካከል ና አለው።

፬ በሰንበት በጎ ማድረግ ተፈቅዶአል? ወይስ ክፉ? ነፍስ ማዳን ወይስ መግደል? አላቸው፤ እነርሱም ዝም አሉ።

፭ ስለ ልባቸውም ድንዛዜ አዘኖ ዙሪያውን እየተመለከተ በቀጣ እያቸው፣ ሰውየውንም። እጅህን ዘርጋ አለው።

፮ ዘርጋትም፣ እጅም ዳነች። ፈሪሳውያንም ወጥተው ወዲያው እንዴት አድርገው እንዲያጠፉት ከሄሮድስ ወገን ጋር ተማከሩበት።

፯ ኢየሱስም ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ወደ ባህር ፈቀቅ አለ፤ ከገሊላ የመጡም ብዙ ሰዎች ተከተሉት፤

፰ እንዴት ትልቅ ነገርም እንዳደረገው ሰምተው ብዙ ሰዎች ከይሁዳ ከኢየሩሳሌምም ከኤደምያስም ከዮርዳኖስ ማዶም ከጢርሰና ከሲዶና ምድርም ወደ እርሱ መጡ።

፱ ሰዎቹም እንዳያጋፉት ታንኳን ያቆዩለት ዘንድ ደቀ መዛሙርቱን አዘዛቸው፤

፲ ብዙ ሰዎችን አድኖ ነበርና፣ ስለዚህም ሥቃይ ያለባቸው ሁሉ እንዲዳሰሱት ይወድቁበት ነበር።

፲፩ ርኩሳን መናፍሰትም ባዩት ጊዜ በፊቱ ተደፍተው። እንተ የእግዚአብሔር ልጅ ነህ እያሉ ጮኹ።

፲፪ እንዳይገልጡትም በጣም አዘዛቸው።

፲፫ ወደ ተራራም ወጣ፣ ራሱም የወደዳቸውን ወደ እርሱ ጠራ፣ ወደ እርሱም ሄዱ።

፲፬ ከእርሱም ጋር እንዲኖሩና ለመሰበክ እንዲልካቸው፣

፲፭ ድውዮችንም ሊፈውሱ አጋንንትንም ሊያወጡ ሥልጣን ይሆንላቸው ዘንድ አሥራ ሁለት አደረገ፤

፲፮ ሰምዖንንም ጴጥሮስ ብሎ ሰየመው፤

፲፯ የዘብዳዎስንም ልጅ ያዕቆብን የያዕቆብንም ወንድም የሐንሰን ቦእኔርጌስ ብሎ ሰየማቸው፣ የነገድጓድ ልጆች ማለት ነው፤

፲፰ እንድርያስንም ፊልጶስንም በርተሎሜውስንም ማቴዎስንም ቶማስንም የእልፍዮስን ልጅ ያዕቆብንም ታዴዎስንም ቀነናዊውንም ሰምዖንን፣

፲፱ አሳልፎ የሰጠውንም የአስቆርቱን ይሁዳን።

፳ ወደ ቤትም መጡ፤ እንጀራም መብላት ሰንኳ እስኪሳናቸው ድረስ እንደ ገና ብዙ ሰዎች ተሰበሰቡ።

፳፩ ዘመዶቹም ሰምተው። አበደ ብለዋልና ሊይዙት ወጡ።

፳፪ ከአየሩሳሌም የወረዱ ጻፎችም። ብዔል ዜቡል አለበት፤ ደግሞ። በአጋንንት አለቃ አጋንንትን ያወጣል ብለው ተናገሩ።

፳፫ እነርሱንም ወደ እርሱ ጠርቶ በምሳሌ አላቸው። ስይጣን ስይጣን ሊያወጣው እንዴት ይችላል?

፳፬ መንግሥትም እርስ በርስ ባሉ ከተለያዩት ያች መንግሥት ልትቆም አትችልም፤

፳፭ ቤትም እርስ በርሱ ከተለያዩ ያ ቤት ሊቆም አይችልም።

፳፮ ስይጣንም ራሱን ተቃውሞ ከተለያዩ፣ መጨረሻ ይሆንበታል እንጂ ሊቆም አይችልም።

፳፯ ነገር ግን አስቀድሞ ኃይለኛውን ሳያስር ወደ ኃይለኛው ቤት ገብቶ ዕቃውን ሊበዘብዝ የሚችል የለም፤ ከዚያም ወዲያ ቤቱን ይበዘብዛል።

፳፰ እውነት እላችኋለሁ፤ ለሰው ልጆች ኃጢአት ሁሉ የሚሳደቡትም ስድብ ሁሉ ይሰረይላቸዋል፤

፳፱ በመንፈስ ቅዱስ ላይ የሚሳደብ ሁሉ ግን የዘላለም ኃጢአት ዕዳ ይሆንበታል እንጂ ለዘላለም አይሰረይላትም።

፴ ርኩስ መንፈስ አለበት ይሉ ነበርና።

፴፩ እናቱና ወንድሞቹም መጡ በውጭም ቆመው ወደ እርሱ ልከው አስጠሩት።

፴፪ ብዙ ሰዎችም በዙሪያው ተቀምጠው ነበሩና። እነሆ፣ እናትህ ወንድሞችህም በውጭ ቆመው ይፈልጉሃል አሉት።

፴፫ መልሰም። እናቱ ማን ናት? ወንድሞቹስ እነ ማን ናቸው? አላቸው።

፴፬ በዙሪያው ተቀምጠው ወደ ነበሩትም ተመለከተና። እነሆ እናቱ ወንድሞቹም።

፴፭ የእግዚአብሔርን ፈቃድ የሚያደርግ ሁሉ፣ እርሱ ወንድሜ ነው እሳቴም እናቴም አለ።

፬

፩ ደግሞም በባሕር ዳር ሊያስተምር ጀመረ። እጅግ ብዙ ሰዎችም ወደ እርሱ ስለ ተሰበሰቡ እርሱ በታንኳ ገብቶ በባሕር ላይ

ተቀመጠ፤ ሕዝቡም ሁሉ በባሕር ዳር በምድር ላይ ነበሩ።

፪ በምሳሌም ብዙ ያስተምራቸው ነበር። በትምህርቱም አላቸው። ስሙ።

፫ ሌላውም ብዙ መሬት በሌለበት በጭንጫ ላይ ወደቀና ጥልቅ መሬት ስላልነበረው ወዲያው በቀለ፤

፬ ፀሐይም ሲወጣ ጠወለገ፣ ሥርም ስላልነበረው ደረቀ።

፭ ሌላውም በእሾህ መካከል ወደቀ፣ እሾህም ወጣና አነቀው፣ ፍሬም አልሰጠም።

፮ ሌላውም በመልካም መሬት ላይ ወደቀና ወጥቶ አድጎ ፍሬ ሰጠ፤ እንዲም ሠላሳ እንዲም ስድሳ እንዲም መቶ አፈሩ።

፯ የሚሰማ ጆሮ ያለው ይሰማ አለ።

፰ ብቻውንም በሆነ ጊዜ፣ በዙሪያው የነበሩት ከአሥራ ሁለቱ ጋር ስለ ምሳሌው ጠየቁት።

፱-፲ አላቸውም። ይህን ምሳሌ አታውቁምን? እንዴትስ ምሳሌዎቹን ሁሉ ታውቃላችሁ?

፲ ዘሪው ቃሉን ይዘራል። ቃልም በተዘራበት በመንገድ ዳር የሆኑት እነዚህ ናቸው።

፲፩ በሰሙት ጊዜም ስይጣን ወዲያው መጥቶ በልባቸው የተዘራውን ቃል ይወስዳል።

፲፪ እንዲሁም በጭንጫ ላይ የተዘሩት እነዚህ ናቸው፣ ቃሉንም ሰምተው ወዲያው በደስታ ይቀበሉታል።

፲፫ ለጊዜውም ነው እንጂ በእነርሱ ሥር የላቸውም፣ ኋላም በቃሉ ምክንያት መከራ ወይም ስደት በሆነ ጊዜ ወዲያው ይሰናከላሉ።

፲፬ በእሾህም የተዘሩት ሌሎች ናቸው፣ ቃሉን የሰሙት እነዚህ ናቸው።

፲፭ የዚህም ዓለም አሳብና የባለጠግነት ማታለል የሌላውም ነገር ምኞት ገብተው ቃሉን ያንቃሉ፣ የማያፈራም ይሆናል።

፳ በመልካምም መሬት የተዘሩት ቃሉን ሰምተው የሚቀበሉት እንዲም ሠላሳ እንዲም ስድሳ እንዲም መቶ ፍሬ የሚያፈሩት እነዚህ ናቸው።

፳፩ እንዲህም አላቸው። መብራትን ከዕንቅብ ወይስ ከአልጋ በታች

ሊያኖሩት ያመጡታልን? በመቅረዝ ላይ ሊያኖሩት አይደለምን?

፳፪ እንዲገለጥ ባይሆን የተሰወረ የለምና፤ ወደ ግልጥ እንዲመጣ እንጂ የተሸሸገ የለም።

፳፫ የሚሰማ ጆሮ ያለው ቢኖር ይሰማ።

፳፬ አላቸውም። ምን እንድትሰሙ ተጠበቁ። በምትሰፍሩበት መስፈሪያ ይሰፈራላችኋል ለእናንተም ይጨመርላችኋል።

፳፭ ላለው ይሰጠዋልና፤ ከሌለውም ያው ያለው እንኳ ይወስድበታል።

፳፮ እርሱም አለ። በምድር ዘርን እንደሚዘራ ሰው የእግዚአብሔር መንግሥት እንደዚህ ናት ሌሊትና ቀን ይተኛልም ይነሣልም።

፳፯ እርሱም እንዴት እንደሚሆን ሳያውቅ ዘሩ ይበቅላል ያድግማል።

፳፰ ምድሪቱም አውቃ በመጀመሪያ ቡቃያ ኋላም ዛላ ኋላም በዛላው ፍጹም ሰብል ታፈራለች።

፳፱ ፍሬ ግን ሲበሰል መከር ደርሶአልና ወዲያው ማጭድ ይልካል።

፴ እርሱም አለ። የእግዚአብሔርን መንግሥት በምን እናስመሰላታለን? ወይስ በምን ምሳሌ እንመሰላታለን?

፴፩ እንደ ሰናፍጭ ቅንጣት ናት። እርሰዋም በምድር በተዘራች ጊዜ በምድር ካለ ዘር ሁሉ ታንሳለች፤ በተዘራችም ጊዜ ትወጣለች ከአትክልትም ሁሉ የምትበልጥ ትሆናለች።

፴፪ የሰማይ ወፎችም በጥላዋ ሊሰፍሩ እስኪችሉ ታላላቅ ቅርንጫፎች ታደርጋለች።

፴፫ መሰማትም በሚችሉበት መጠን እነዚህን በሚመሰል በብዙ ምሳሌ ቃሉን ይነግራቸው ነበር፤ ያለ ምሳሌ ግን አልነገራቸውም።

፴፬ ለብቻቸውም ሲሆኑ ነገሩን ሁሉ ለገዛ ደቀ መዛሙርቱ ይፈታላቸው ነበር።

፴፭ በዚያም ቀን በመሸ ጊዜ። ወደ ማዶ እንሻገር አላቸው።

፴፮ ሕዝቡንም ትተው በታንኳ እንዲያው ወሰዱት። ሌሎች ታንኳዎችም ከእርሱ ጋር ነበሩ።

፴፯ ብርቱ ዐውሎ ነፋስም ተነሣና ውኃ በታንኳይቱ እስኪሞላ ድረስ ማዕበሉ በታንኳይቱ ይገባ ነበር።

፴፰ እርሱም በስተኋላዋ ትራሰ ተንተርሶ ተኝቶ ነበር፤ እንቅተውም። መምህር ሆይ፣ ሰንጠፋ አይገድህምን? አሉት።

፴፱ ነቅቶም ነፋሱን ገሠጸው ባሕሩንም። ዝም በል፣ ፀጥ በል አለው። ነፋሱም ተወ ታላቅ ፀጥታም ሆነ።

፵ እንዲህ የምትፈሩ ስለ ምን ነው? እንዴትስ እምነት የላችሁም? አላቸው።

፵፩ እጅግም ፈሩና። እንግዲህ ነፋስም ባሕርም የሚታዘዙለት ይህ ማን ነው? ተባባሉ።

፳

፩ ወደ ባሕር ማዶም ወደ ጌርጌሴኖን አገር መጡ።

፪ ከታንኳይቱም በወጣ ጊዜ፣ ርኩስ መንፈስ የያዘው ሰው ከመቃብር ወጥቶ ወዲያው ተገናኘው፤

፫ እርሱም በመቃብር ይኖር ነበር፤ በሰንሰለትም ሰንኳ ማንም ሊያሰረው በዚያን ጊዜ አይችልም ነበር፤

፬ ብዙ ጊዜ በእግር ብረትና በሰንሰለት ይታሰር ነበርና ዳሩ ግን ሰንሰለቱን ይበጣጥሰ እግር ብረቱንም ይሰባብር ነበር፤ ሊያሸንፈውም የሚችል አልነበረም፤

፭ ሁልጊዜም ሌሊትና ቀን በመቃብርና በተራራ ሆኖ ይጮኽ ነበር ሰውነቱንም በድንጋይ ይቃጠር ነበር።

፮ ኢየሱስንም ከሩቅ ባየ ጊዜ ሮጦ ሰገደለት።

፯ በታላቅ ድምፅም እየጮኸ። የልዑል እግዚአብሔር ልጅ ኢየሱስ ሆይ፣ ከአንተ ጋር ምን አለኝ? እንዴታሠቃዩኝ በእግዚአብሔር አምልሃለሁ አለ፤

፰ አንተ ርኩስ መንፈስ፣ ከዚህ ሰው ውጣ ብሎት ነበርና።

፱ ስምህ ማን ነው? ብሎ ጠየቀው። ብዙዎች ነገና ሰሜ ሌጌዎን ነው አለው።

፲ ከአገርም ውጭ እንዳይሰዳቸው አጥብቆ ለመነው።

፲፩ በዚያም በተራራ ጥግ ብዙ የእሪያ መንጋ ይሰማራ ነበርና።

፲፪ ወደ እሪያዎቹ እንድንገባ ሰደደን ብለው ለመኑት።

፲፫ ኢየሱስም ፈቀደላቸው። ርኩሳን መናፍሰቱም ወጥተው ወደ እሪያዎቹ ገቡ። ሁለት ሺህም የሚያህል መንጋ ከእፋፋ ወደ ባሕር ተጣደፋና በባሕር ሰጠው።

፲፬ እረኞቹም ሸሽተው በከተማውና በእገሩ እውሩ፤ ነገሩም ምን እንደ ሆነ ለማየት መጡ።

፲፭ ወደ ኢየሱስም መጡ፤ አጋንንትም ያደሩበትን ሌጌዎንም የነበረበትን ሰው ተቀምጦ ለብሶም ልሱም ተመልሶ እየና ፈሩ።

፲፮ ያዩት ሰዎችም አጋንንት ላደሩበት ሰው የሆነውንና ስለ እሪያዎቹ ተረኩላቸው።

፲፯ ከእገራቸውም እንዲሄድላቸው ይለምኑት ጀመር።

፲፰ ወደ ታንኳይቱም በገባ ጊዜ አጋንንት አድረውበት የነበረው ሰው ከእርሱ ጋር እንዲኖር ለመገው።

፲፱ ኢየሱስም አልፈቀደለትም፣ ነገር ግን። ወደ ቤትህ በቤተ ሰዎችህ ዘንድ ሄደህ ጌታ እንዴት ያለ ታላቅ ነገር እንዳደረገልህ እንዴትስ እንደ ማረህ አውራላቸው አለው።

፳ ሄደም ኢየሱስ እንዴት ያለ ታላቅ ነገር እንዳደረገለት አሥር ከተማ በሚባል አገር ይሰብክ ጀመር፤ ሁሉም ተደነቁ።

፳፩ ኢየሱስም ደግሞ በታንኳይቱ ወደ ማዶ ከተሻገረ በኋላ ብዙ ሰዎች ወደ እርሱ ተሰበሰቡ፤ በባሕርም አጠገብ ነበረ።

፳፪ ኢያኢሮስ የተባለ ከምኩራብ አለቆች አንዱ መጣ፤ ባየውም ጊዜ በእግሩ ላይ ወደቀና።

፳፫ ታናሽቱ ልጅ ልትሞት ቀርባለችና እንድትድንና በሐይወት እንድትኖር መጥተህ እጅህን ጫንባት ብሎ አጥብቆ ለመነው።

፳፬ ከእርሱም ጋር ሄደ። ብዙ ሕዝብም ተከተሉት አጋፋትም።

፳፭ ከአሥራ ሁለት ዓመትም ጀምሮ ደም የሚፈሳት ሴት ነበረች።

፳፮ ከብዙ ባለ መድኃኒቶችም ብዙ ተሠቃዮች፤ ገንዘብዋንም ሁሉ ከሰራ ባሰባት እንጂ ምንም አልተጠቀመችም፤

፳፯ የኢየሱስንም ወሬ ሰምታ በሰተኋላው በሰዎች መካከል መጥታ ልብሱን ዳሰሰች።

፳፰ ልብሱን ብቻ የዳሰሰሁ እንደ ሆነ እድናለሁ ብላለችና።

፳፱ ወዲያውም የደም ምንጭ ደረቀ ከሥቃይዋም እንደዳነች በሰውነትዋ አወቀች።

፴ ወዲያውም ኢየሱስ ከእርሱ ኃይል እንደ ወጣ በገዛ ራሱ አውቆ በሕዝቡ መካከል ዘወር ብሎ። ልብሱን የዳሰሰ ማን ነው? አለ።

፴፩ ደቀ መዛሙርቱም። ሕዝቡ ሲያገፉህ እያየህ። ማን ዳሰሰኝ ትላለህ? አሉት።

፴፪ ይህንም ያደረገችውን ለማየት ዘወር ብሎ ይመለከት ነበር።

፴፫ ሴቲቱ ግን የተደረገላትን ሰላወቀች፤ እየፈራች እየተንቀጠቀጠችም፤ መጥታ በፊቱ ተደፋች እውነቱንም ሁሉ ነገረችው።

፴፬ እርሱም። ልጅ ሆይ፣ እምነትሽ አድናቻል፤ በሰላም ሂጂ ከሥቃይሽም ተፈወሽ አላት።

፴፭ እርሱም ገና ሲናገር ከምኩራብ አለቃው ቤት ዘንድ የመጡት። ልጅህ ሞታለች፤ ስለ ምን መምህሩን አሁን ታደክመዋለህ? አሉት።

፴፮ ኢየሱስ ግን የተናገሩትን ቃል አድምጦ ለምኩራቡ አለቃ። እመን ብቻ እንጂ አትፍራ አለው።

፴፯ ከጾጥርሰም ከያዕቆብም ከያዕቆብም ወንድም ከዮሐንስ በቀር ማንም እንዲከተለው አልፈቀደም።

፴፰ ወደ ምኩራቡ አለቃ ቤትም መጥቶ ሰዎች ሲንጫጩና ሲያለቅሱ ዋይታም ሲያበዙ አየ፤

፴፱ ገብቶም። ስለ ምን ትንጫጫላችሁ ታለቅሳላችሁም? ብላቴናይቱ ተኝታለች እንጂ አልሞተችም አላቸው።

፵ በጣምም ሳቁበት። እርሱ ግን ሁሉን እሰወጥቶ የብላቴናይቱን አባትና እናትም ከእርሱ ጋር የነበሩትንም ይዞ ብላቴናይቱ ወዳለችበት ገባ።

፵፩ የብላቴናይቱንም እጅ ይዞ። ጣሊታ ቁሚ አላት፤ ፍችውም እንቺ ብላቴና ተነሽ አልሻለሁ ነው።

፵፪ ብላቴናይቱም የአሥራ ሁለት ዓመት ልጅ ነበረችና ወዲያው ቆማ ተመላለሰች። ወዲያውም ታላቅ መገረም ተገረመ።

፱ ይህንም ማንም እንዲያውቅ አጥብቆ አዘጋጅቶ። የምትበላውን ሰጡት አላቸው።

፮

፩ ከዚያም ወጥቶ ወደ ገዛ አገሩ መጣ ደቀ መዛሙርቱም ተከተሉት።

፪ ስንበትም በሆነ ጊዜ በምኩራብ ያስተምር ጀመር፤ ብዙዎችም ሰምተው ተገረሙና። እነዚህን ነገሮች ይህ ከወዴት አገኛቸው? ለዚህ የተሰጠችው ጥበብ ምንድን ናት? በእጇም የሚደረጉ እንደነዚህ ያሉ ተእምራት ምንድን ናቸው?

፫ ይህስ ጸራቢው የማርያም ልጅ የያቆብም የዮሳም የይሁዳም የሰምንም ወንድም አይደለምን? እኅዳቱስ በዚህ በእጅ ዘንድ አይደሉምን? አሉ፤ ይሰናከሉበትም ነበር።

፬ አያሱሰም። ነቢይ ከገዛ አገሩና ከገዛ ዘመዶቹ ከገዛ ቤቱም በቀር ሳይከበር አይቀርም አላቸው።

፭ በዚያም በጥቂቶች ድውዮች ላይ እጇን ጭኖ ከመፈወስ በቀር፣ ተእምር ሊያደርግ ምንም አልቻለም።

፮ ስለ አለማመናቸውም ተደነቀ። በመንደሮችም እያስተማረ ይዘር ነበር።

፯ አስራ ሁለቱንም ወደ እርሱ ጠራ ሁለት ሁለቱንም ይልካቸው ጀመር፣ በርኩሳን መናፍስትም ላይ ሥልጣን ሰጣቸው።

፰ ለመንገድም ከበትር በቀር እንጀራም ቢሆን ከረጢትም ቢሆን መሐለቅም በመቀነታቸው ቢሆን እንዲይዙ አዘዛቸው።

፱ በእግራችሁ ጫማ አድርጉ እንጂ ሁለት እጅ ጠባብ አትልበሱ አለ።

፲ በማናቸውም ሰፍራ ወደ ቤት ብትገቡ ከዚያ እስክትወጡ ድረስ በዚያው ተቀመጡ።

፲፩ ከማይቀበሉአችሁና ከማይሰሙአችሁ ሰፍራ ሁሉ፣ ከዚያ ወጥታችሁ ምስክር ይሆንባቸው ዘንድ ከእግራችሁ በታች ያለውን ትቢያ አራግፋ። እውነት አላችኋለሁ፣ ከዚያች ከተማ ይልቅ ለሰደምና ለገሞራ በፍርድ ቀን ይቀልላቸዋል አላቸው።

፲፪ ወጥተውም ንስሐ እንዲገቡ ሰበኩ፣ ብዙ አጋንንትንም አወጡ።

፲፫ ብዙ ድውዮችንም ዘይት እየቀቡ ፈወሱአቸው።

፲፬ ሰውም ተገልጦአልና ንጉሡ ሄሮድስ በሰማ ጊዜ። መጥምቁ የሐንስ ከሙታን ተነሥቶአል ስለዚህም ኃይል በእርሱ ይደረጋል አለ።

፲፭ ሌሎችም። ኤልያስ ነው አሉ፤ ሌሎችም። ከነቢያት እንደ አንዱ ነቢይ ነው አሉ።

፲፮ ሄሮድስ ግን ሰምቶ። እኔ ራሱን ያስቆረጥሁት የሐንስ ይህ ነው እርሱ ከሙታን ተነሥቶአል አለ።

፲፯ ሄሮድስ የወንድሙን የፊልጶስን ሚስት ሄሮድያዳን አግብቶ ነበርና በእርሰዋ ምክንያት ራሱ ልኮ የሐንስን አሰይዞ በወሳኒ አሳሰርት ነበር፤

፳ የሐንስ ሄሮድስን። የወንድምህ ሚስት ለአንተ ልትሆን አልተፈቀደም ይለው ነበርና።

፳፱ ሄሮድያዳ ግን ተቃውማው ልትገድለው ትፈልግ ነበር አልቻለችም፤

፳፻ ሄሮድስ የሐንስ ጸድቅና ቅዱስ ሰው እንደ ሆነ አውቆ ይፈራውና ይጠባበቀው ነበር፤ እርሱንም ሰምቶ በብዙ ነገር ያመነታ ነበር፤

፳፻፱ በደስታም ይሰማው ነበር። ሄሮድስም በተወለደበት ቀን ለመኳንንቱና ለገላላቶቹ ለገላላም ሹማምንት ግብር ባደረገ ጊዜ ምቹ ቀን ሆነላትና

፳፻፺ የሄሮድያዳ ልጅ ገብታ ስትዘፍን ሄሮድስንና ከእርሱ ጋር የተቀመጡትን ደስ አስኘቻቸው። ንጉሡም ብላቴናይቱን። የምትወጀውን ሁሉ ለምኚኝ እስጥሽማለሁ አላት፤

፳፻፺፱ የመንግሥቱ እኩሌታ ስንኳ ቢሆን የምትለምኚውን ሁሉ እስጥሻለሁ ብሎ ማለላት።

፳፻፺፻ ወጥታም ለእናትዋ። ምን ልለምነው? አላች። እርሰዋም። የመጥምቁን የዮሐንስን ራስ አላች።

፳፻፺፻፱ ወዲያውም ፈጥና ወደ ንጉሡ ገብታ። የመጥምቁን የዮሐንስን ራስ በወጭት እሁን ልትሰጠኝ እወዳለሁ ብላ ለመነታው።

፳፻፺፻፺፱ ንጉሡም እጅግ አዝና ስለ መሐላው ከእርሱም ጋር ስለ ተቀመጡት ሊነሣት አልወደደም።

፳፯ ወዲያውም ንጉሡ ባለ ወግ ልኮ ራሱን እንዲያመጣ አዘዘው። ሄደም በወሳኒ ራሱን ቈረጠ።

፳፰ ራሱንም በወጭት አምጥቶ ለብላቴናይቱ ሰጣት፤ ብላቴናይቱም ለእናትዋ ሰጠች።

፳፱ ደቀ መዛሙርቱም ሰምተው መጡ በድኑንም ወሰደው ቀበሩት።

፴ ሐዋርያትም ወደ እየሱስ ተሰብስበው ያደረጉትንና ያሰተማሩትን ሁሉ ነገሩት።

፴፩ እናንተ ራሳችሁ ብቻችሁን ወደ ምድረ በዳ ኑና ጥቂት ዕረፋ አላቸው፤ የሚመጡና የሚሄዱ ብዙዎች ነበሩና፤ ለመብላት እንኳ ጊዜ አጡ።

፴፪ በታንኳውም ብቻቸውን ወደ ምድረ በዳ ሄዱ።

፴፫ ሰዎችም ሲሄዱ አይቶቸው ብዙዎችም አወቁአቸውና ከከተሞች ሁሉ በእግር እየሮጡ ወዲያ ቀደመ-አቸው ወደ እርሱም ተሰበሰቡ።

፴፬ እየሱስም ወጥቶ ብዙ ሕዝብ አየና አረኛ እንደሌላቸው በጎች ስለ ነበሩ አዘነላቸው፤ ብዙም ነገር ያሰተምራቸው ጀመር።

፴፭ በዚያን ጊዜም ብዙ ሰዓት ካለፈ በኋላ ደቀ መዛሙርቱ ወደ እርሱ ቀርበው። ቦታው ምድረ በዳ ነው አሁንም መሸቶአል፤

፴፮ የሚበሉት የላቸውምና በዙሪያ ወዳሉ ገጠሮችና መንደሮች ሄደው እንጀራ ለራሳቸው እንዲገዙ አሰናብታቸው አሉት።

፴፯ እርሱ ግን መልሶ። እናንተ የሚበሉትን ሰጡአቸው አላቸው። ሄደን እንጀራ በሁለት መቶ ዲናር እንግዛላቸውን? እንዲበሉም እንሰጣቸውን? አሉት።

፴፰ እርሱም። ሰንት እንጀራ አላችሁ? ሄዱና እዩ አላቸው። ባወቁም ጊዜ። አምስት፤ ሁለትም ዓሣ አሉት።

፴፱ ሁሉንም በየክፍሉ በለመለመ ሣር ላይ እንዲያስቀምጡአቸው አዘዛቸው።

፵ መቶ መቶውና አምሳ አምሳው እየሆኑ በተራ በተራ ተቀመጡ።

፵፩ አምስቱንም እንጀራ ሁለቱንም ዓሣ ይዞ ወደ ሰማይ አሻቅቦ አየና ባረከ። እንጀራውንም ቈርሶ እንዲያቀርቡላቸው ለደቀ መዛሙርቱ ሰጠ።

፵፪ ሁለቱን ዓሣ ደግሞ ለሁሉ ከፈለ። ሁሉም በልተው ጠገቡ፤

፵፫ ከቀሩሰራሹም አሥራ ሁለት መሶብ የሞላ እነሡ ከዓሣውም ደግሞ።

፵፬ እንጀራውንም የበሉት ወንዶች አምስት ሺህ ነበሩ።

፵፭ ወዲያውም ሕዝቡን ሲያሰናብት ሳለ ደቀ መዛሙርቱ በታንኳ ገብተው ወደ ማዶ ወደ ቤተ ሳይዳ እንዲቀድሙት ግድ አላቸው።

፵፮ ካሰናበታቸውም በኋላ ሊጸልይ ወደ ተራራ ወጣ።

፵፯ በመሸም ጊዜ ታንኳይቱ በባሕር መካከል ሳለች እርሱ ብቻውን በምድር ላይ ነበረ።

፵፰ ነፋስ ወደ ፊታቸው ነበረና እየቀዘፉ ሲጨነቁ አይቶ፤ ከሌሊቱ በአራተኛው ክፍል በባሕር ላይ እየሄደ ወደ እነርሱ መጣ፤ ሊያልፋቸውም ይወድ ነበር።

፵፱ እነርሱ ግን በባሕር ላይ ሲሄድ ባይት ጊዜ ምትሀት መሰላቸውና ጮኹ።

፶ ሁሉ አይተውታልና፤ ታወኩም። ወዲያውም ተናገራቸውና። አይዘአችሁ፤ እኔ ነኝ፤ እትፍሩ አላቸው።

፶፩ ወደ እነርሱም ወደ ታንኳይቱ ገባ፤ ነፋሱም ተወ፤ በራሳቸውም ያለ መጠን እጅግ ተገረሙ፤

፶፪ ስለ እንጀራው አላሰተሞሉምና፤ ነገር ግን ልባቸው ደንዘዘ ነበር።

፶፫ ተሻግረውም ወደ ምድር ወደ ጌንሴሬጥ ደረሱ ታንኳይቱንም አሰጠጉ።

፶፬ ከታንኳይቱም ሲወጡ ወዲያው አውቀውት

፶፭ በዚያች አገር ሁሉ ዙሪያ ሮጡና እርሱ እንዳለ ወደ ሰሙበት ሰፍራ ሕመምተኞችን በእልጋ ላይ ያመጡ ጀመር።

፶፮ በገባበትም ሰፍራ ሁሉ፤ መንደርም ከተማም ገጠርም ቢሆን፤ በገበያ ድውዮችን ያኖሩ ነበር፤ የልብሱንም ጫፍ እንኳ ሊዳሰሱ ይለምኑት ነበር የዳሰሱትም ሁሉ ዳኑ።

፯

፩ ፈሪሳውያንና ከጻፎች ወገን ከእየሩሳሌም የመጡትም ወደ እርሱ

ተሰበሰቡ።

፪ ከደቀ መዛሙርቱም አንዲንድ በርኩስ ማለት ባልታጠበ እጅ እንጀራ ሲበሉ አዩ።

፫ ፈሪሳውያንና አይሁድም ሁሉ የሽማግሎችን ወግ ሲጠብቁ እጆቻውን ደኅና አድርገው ሳይታጠቡ አይበሉምና።

፬ ከገበያም ተመልሰው ካልታጠቡ አይበሉም፤ ጽዋንም ማድጋንም የናስ ዕቃንም አልጋንም እንደ ማጠብ ሌላ ነገር ሊጠብቁት የተቀበሉት ብዙ አለ።

፭ ፈሪሳውያንም ጻፎችም። ደቀ መዛሙርትህ እንደ ሽማግሌዎች ወግ ስለ ምን አይሄዱም? ነገር ግን እጆቻውን ሳይታጠቡ እንጀራ ይበላሉ ብለው ጠየቁት።

፮ እርሱ ግን እንዲህ አላቸው። አሳይያሰ ስለ እናንተ ስለ ግብዙች። ይህ ሕዝብ በከንፈሩ ያክብረኛል ልቡ ግን ከእኔ በጣም የራቀ ነው፤

፯ የሰውም ሥርዓት የሆነ ትምህርት እያሰተማሩ በከንቱ ያመልኩኛል ተብሎ እንደ ተጻፈ በእውነት ትንቢት ተናገረ።

፰ የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ትታችሁ ጽዋን ማድጋንም እንደ ማጠብ የሰውን ወግ ትጠብቃላችሁ። ይህንም የመሰለ ብዙ ሌላ ነገር ታደርጋላችሁ።

፱ እንዲህም አላቸው። ወጋችሁን ትጠብቁ ዘንድ የእግዚአብሔርን ትእዛዝ እጅግ ነቃችኋል።

፲ ሙሴ። አባትህንና እናትህን አክብር፤ ደግሞ። አባቱን ወይም እናቱን የሰደበ ፈጽሞ ይሙት ብሎአልና።

፲፩ እናንተ ግን ትላላችሁ። ሰው አባቱን ወይም እናቱን። ከእኔ የምትጠቀምበት ነገር ሁሉ ቍርባን ማለት መባ ነው ቢል።

፲፪ ለአባቱና ለእናቱ ምንም እንኳ ሊያደርግ ወደ ፊት አትፈቅዱለትም፤

፲፫ ባስተላለፋችሁትም ወግ የእግዚአብሔርን ቃል ትሸራላችሁ፤ እንደዚሁም ይህን የሚመስል ብዙ ነገር ታደርጋላችሁ።

፲፬ ደግሞም ሕዝቡን ጠርቶ። ሁላችሁ እኔን ሰሙ አስተውሉም።

፲፭ ከሰው የሚወጡት ሰውን የሚያረክሱ ናቸው እንጂ ከሰው ውጭ

የሚገባው ሊያረክሰው የሚችል ምንም የለም።

፲፮ የሚሰማ ጆር ያለው ቢኖር ይሰማ አላቸው።

፲፯ ከሕዝቡ ዘንድ ወደ ቤት ከገባ በኋላ ደቀ መዛሙርቱ ምሳሌውን ጠየቁት።

፲፰ እርሱም። እናንተ ደግሞ እንደዚህ የማታስተውሉ ናችሁን? ከውጭ ወደ ሰው የሚገባ ሊያረክሰው ምንም እንዳይችል አትመለከቱምን?

፲፱ ወደ ሆድ ገብቶ ወደ እዳሪ ይወጣል እንጂ ወደ ልብ አይገባምና፤ መብልን ሁሉ እያጠራ አላቸው።

፳ እርሱም አለ። ከሰው የሚወጣው ሰውን የሚያረክስ ያ ነው።

፳፩ ከውስጥ ከሰው ልብ የሚወጣ ክፉ አሳብ።

፳፪ ዝሙት፣ መሰረቅ፣ መግደል፣ ምንዘርነት፣ መጐምጀት፣ ክፋት፣ ተንኩል፣ መዳራት፣ ምቀኝነት፣ ስድብ፣ ትዕቢት፣ ሰንፍና ናቸውና፤

፳፫ ይህ ክፉው ሁሉ ከውስጥ ይወጣል ሰውን ያረክሰዋል።

፳፬ ከዚያም ተነሥቶ ወደ ጢርሶና ወደ ሲዶና አገር ሄደ። ወደ ቤትም ገብቶ ማንም እንዳያውቅበት ወደደ ሊሰወርም አልተቻለውም፤

፳፭ ወዲያው ግን ታናሽቱ ልጅዋ ርኩስ መንፈስ ያደረገት እንዲት ሴት ስለ እርሱ ስምታ መጣችና በእግሩ ላይ ተደፋች

፳፮ ሴቲቱም ግሪክ፣ ትውልድዋም ሲርፊኒቃዊት ነበረች፤ ከልጅዋ ጋኔን ያወጣለት ዘንድ ለመነቸው።

፳፯ እየሱስ ግን። ልጆቹ በፊት ይጠግቡ ዘንድ ተዪ የልጆቹን እንጀራ ይዞ ለቡችሎች መጣል አይገባምናአላት።

፳፰ እርሰዋም መልሳ። አዎን፣ ጌታ ሆይ፣ ቡችሎች እንኳ ከማዕድ በታች ሆነው የልጆችን ፍርፋሪ ይበላሉ አላችው።

፳፱ እርሱም። ስለዚህ ቃልሽ ሂጂ ጋኔ ከልጅሽ ወጥቶአል አላት።

፴ ወደ ቤትዋም ሄዳ ጋኔ ወጥቶ ልጅዋም በአልጋ ላይ ተኝታ አገኘች።

፴፩ ደግሞም ከጢርሶ አገር ወጥቶ በሲዶና አልፎ አሥር ከተማ በሚባል አገር መካከል ወደ ገሊላ ባሕር መጣ።

፲፪ ደንቆሮና ኩልታፋም የሆነ ሰው ወደ እርሱ አመጡ።

፲፫ እጁንም ይጫንበት ዘንድ ለመኑት። ከሕዝቡም ለይቶ ለብቻው ወሰደው። ጣቶችንም በጆሮቹ አገባ እንትፍም ብሎ መላሱን ዳሰሰ፤

፲፬ ወደ ሰማይም አሻቅቦ አይቶ ቃተተና። ኤፍታህ አለው። እርሱም ተከፈት ማለት ነው።

፲፭ ወዲያውም ጆሮቹ ተከፈቱ የመላሱም እሰራት ተፈታ አጥርቶም ተናገረ።

፲፮ ለማንም አትንገሩ ብሎ አዘዛቸው እነርሱ ግን ባዘዛቸውም መጠን ይልቅ እጅግ አወሩት።

፲፯ ያለ መጠንም ተገረሙና። ሁሉን ደኅና አድርጎአል፤ ደንቆሮችም እንዲሰሙ ዲዳዎችም እንዲናገሩ ያደርጋል አሉ።

፳

፩ በዚያ ወራት ደግሞ ብዙ ሕዝብ ነበረ የሚበሉትም ስለሌላቸው ደቀ መዛሙርቱን ጠርቶ።

፪ ሕዝቡ ከእኔ ጋር እስካሁን ሦስት ቀን ውለዋልና የሚበሉት ስለሌላቸው አዘንላቸዋለሁ፤

፫ ከእነርሱም አንዳንዶቹ ከሩቅ መጥተዋልና ጠማቸውን ወደ ቤታቸው ባሰናብታቸው በመንገድ ይዘላሉ አላቸው።

፬ ደቀ መዛሙርቱም። በዚህ በምድረ በዳ እንጀራ ከየት አግኝቶ ሰው እነዚህን ማጥገብ ይችላል? ብለው መለሱለት።

፭ እርሱም። ሰንት እንጀራ አላችሁ? ብሎ ጠየቃቸው። እነርሱም። ሰባት አሉት።

፮ ሕዝቡም በምድር እንዲቀመጡ አዘዘ። ሰባቱንም እንጀራ ይዞ አመሰገነ። ቁርሶም እንዲያቀርቡላቸው ለደቀ መዛሙርቱ ሰጠ። ለሕዝቡም አቀረቡ።

፯ ጥቂትም ትንሽ ዓሣ ነበራቸው፤ ባረከውም ይህንም ደግሞ እንዲያቀርቡላቸው አዘዘ።

፰ በሉም ጠገቡም፣ የተረፈውንም ቍርሰራሽ ሰባት ቅርጫት አነሡ።

፱ የበሉትም አራት ሺህ ያህል ነበሩ።

፲ አስናበታቸውም። ወዲያውም ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ወደ ታንኳይቱ ገብቶ ወደ ዳልማኑታ አገር መጣ።

፲፩ ፈሪሳውያንም ወጡና ሊፈትኑት ከሰማይ ሞልክት ከእርሱ ፈልገው ከእርሱ ጋር ይከራከሩ ጀመር።

፲፪ በመንፈሱም እጅግ ቃተተና። ይህ ትውልድ ስለ ምን ሞልክት ይፈልጋል? እውነት እላችኋለሁ። ለዚህ ትውልድ ሞልክት አይሰጠውም አለ።

፲፫ ትቶአቸውም እንደ ገና ወደ ታንኳይቱ ገብቶ ወደ ማዶ ሄደ።

፲፬ እንጀራ መያዝም ረሱ። ለእነርሱም ከአንድ እንጀራ በቀር በታንኳይቱ አልነበራቸውም።

፲፭ እርሱም። ተጠንቀቁ፤ ከፈሪሳውያንና ከሃሮድስ እርሾ ተጠበቁ ብሎ አዘዛቸው።

፲፮ እርስ በርሳቸውም። እንጀራ ስለሌለን ይሆናል ብለው ተነጋገሩ።

፲፯ ኢየሱስም እውቆ እንዲህ አላቸው። እንጀራ ስለሌላችሁ ስለ ምን ትነጋገራላችሁ? ገና አልተመለከታችሁምን? አላስተዋላችሁምን?

፲፰ ልባችሁስ ደንዝዘአልን? ዓይን ሳላችሁ አታዩምን? ጆሮስ ሳላችሁ አትሰሙምን? ትዝስ አይላችሁምን?

፲፱ አምሰቱን እንጀራ ለአምስት ሺህ በቁረስሁ ጊዜ፣ ቍርሰራሹ የሞላ ሰንት መሶብ አነሣችሁ? እነርሱም። አሥራ ሁለት አሉት።

፳ ሰባቱን እንጀራ ለአራት ሺህ በቁረስሁ ጊዜ፣ ቍርሰራሹ የሞላ ሰንት ቅርጫት አነሣችሁ? እነርሱም። ሰባት አሉት።

፳፩ ገና አላስተዋላችሁምን? አላቸው።

፳፪ ወደ ቤተ ሳይዳም መጡ። ዕውርም አመጡለት። እንዲዳስሰውም ለመኑት።

፳፫ ዕውሩንም እጁን ይዞ ከመንደር ውጭ አወጣው። በዓይኑም ተፍቶበት እጁንም ጭናበት። እንዳች ታያለህን ብሎ ጠየቀው።

፳፬ አሻቅቦም። ሰዎች እንደ ዛፍ ሲመላለሱ አያለሁ አለ።

፳፭ ከዚህም በኋላ ደግሞ እጁን በዓይኑ ላይ ጫነበት አጥርቶም አየና ዳንም ከሩቅም ሳይቀር ሁሉን

ተመለከተ።

፳፮ ወደ ቤቱም ሰደደውና። ወደ መንደሩ አትግባ በመንደሩም ለማንም አንዳች አትናገር አለው።

፳፯ ኢየሱስና ደቀ መዛሙርቱም በፊልጶስ ቁሣርያ ወዳሉ መንደሮች ወጡ በመንገድም። ሰዎች እኔ ማን እንደ ሆንሁ ይላሉ? ብሎ ደቀ መዛሙርቱን ጠየቃቸው።

፳፰ እነርሱም። መጥምቁ የሐንሰ፣ ሌሎችም ኤልያስ፣ ሌሎችም ከነቢያት አንዱ ብለው ነገሩት።

፳፱ እናንተስ እኔ ማን እንደ ሆንሁ ትላላችሁ? ብሎ ጠየቃቸው። ጴጥሮስም። አንተ ክርስቶስ ነህ ብሎ መለሰለት።

፴ ስለ እርሱም ለማንም አንዳይናገሩ አዘዛቸው።

፴፩ የሰው ልጅ ብዙ መከራ ሊቀበል፣ ከሽማግሌዎችም ከካህናት አለቆችም ከጻፎችም ሊጣል፣ ለገደልም ከሦስት ቀንም በኋላ ሊነሣ እንዲገባው ያስተምራቸው ጀመር፤ ቃሉንም ገልጦ ይናገር ነበር።

፴፪ ጴጥሮስም ወደ እርሱ ወስዶ ይገሥጸው ጀመር።

፴፫ እርሱ ግን ዘወር አለ ደቀ መዛሙርቱንም አይቶ ጴጥሮስን ገሠጸውና። ወደ ኋላዬ ሂድ፣ አንተ ስይጣን፤ የሰውን እንጂ የእግዚአብሔርን ነገር አታሰብምና አለው።

፴፬ ሕዝቡንም ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ጠርቶ እንዲህ አላቸው። በኋላዬ ሊመጣ የሚወድ ቢኖር፣ ራሱን ይካድ መስቀሉንም ተሸክሞ ይከተላች።

፴፭ ነፍሱን ሊያድን የሚወድ ሁሉ ያጠፋታልና፣ ስለ እኔና ስለ ወንጌል ነፍሱን የሚያጠፋ ሁሉ ግን ያድናታል።

፴፮ ሰው ዓለምን ሁሉ ቢያተርፍ ነፍሱንም ቢያጐድል ምን ይጠቅመዋል?

፴፯ ሰውስ ስለ ነፍሱ ቤዛ ምን ይሰጣል?

፴፰ በዚህም በዘማዊና በኃጢአተኛ ትውልድ መካከል በእኔና በቃሌ የሚያፍር ሁሉ፣ የሰው ልጅ ደግሞ በአባቱ ክብር ከቅዱሳን መላእክት ጋር በመጣ ጊዜ በእርሱ ያፍርበታል።

፱

፩ እውነት እላችኋለሁ፣ በዚህ

ከቆሙት ሰዎች የእግዚአብሔር መንግሥት በኃይል ስትመጣ እስኪያዩ ድረስ፣ ሞትን የማይቀምሱ አንዳንዶች አሉ አላቸው።

፪ ከሰድስት ቀንም በኋላ ኢየሱስ ጴጥሮስንና ያዕቆብን የሐንሰንም ይዞ ወደ ረጅም ተራራ ብቻቸውን አወጣቸው። በፊታቸውም ተለወጠ፣ ልብሱም አንጸባረቀ፤

፫ አጣቢም በምድር ላይ እንደዚያ ሊያነጣው እስከማይችል በጣም ነጭ ሆነ።

፬ ኤልያስና ሙሴም ታዩአቸው፣ ከኢየሱስም ጋር ይነጋገሩ ነበር።

፭ ጴጥሮስም መልሶ ኢየሱስን። መምህር ሆይ፣ በዚህ መሆን ለእኛ መልካም ነውና እንድ ለአንተ አንድም ለሙሴ አንድም ለኤልያስ ሦስት ዳሶች እንሥራ አለው።

፮ እጅግ ስለ ፈሩ የሚለውን አያውቅም ነበር።

፯ ደመናም መጥቶ ጋረዳቸው፣ ከደመናውም። የምወደው ልጄ ይህ ነው፣ እርሱን ስሙት የሚል ድምፅ መጣ።

፰ ድንገትም ዘረው ሲመለከቱ ከእነርሱ ጋር ከኢየሱስ ብቻ በቀር ማንንም አላዩም።

፱ ከተራራውም ሲወርዱ የሰው ልጅ ከሙታን እስኪነሣ ድረስ ያዩትን ለማንም እንዳይነገሩ አዘዛቸው።

፲ ቃሉንም ይዘው። ከሙታን መነሣት ምንድር ነው? እያሉ እርስ በርሳቸው ተጠያዩቁ።

፳ እነርሱም። ኤልያስ አስቀድሞ ሊመጣ እንዲገባው ጻፎች ስለ ምን ይላሉ? ብለው ጠየቁት።

፳፩ እርሱም መልሱ። ኤልያስም አስቀድሞ ይመጣል ሁሉንም ያቀናፍል፤ ስለ ሰው ልጅም እንዴት ተብሎ ተጽፎአል? ብዙ መከራ እንዲቀበል እንዲናቅም።

፳፪ ነገር ግን አላችኋለሁ፣ ኤልያስ ደግሞ መጥቶአል፣ ስለ እርሱም እንደ ተጻፈ የወደዱትን ሁሉ አደረጉበት አላቸው።

፳፫ ወደ ደቀ መዛሙርቱም በመጣ ጊዜ ብዙ ሕዝብ ሲከብሱአቸው ጻፎችም ከእነርሱ ጋር ሲከራከሩ እዩ።

፳፬ ወዲያውም ሕዝቡ ሁሉ ባዩት ጊዜ ደነገጡ፣ ወደ እርሱም ርጠው እጅ ነሡት።

፲፮ ጻፎችንም። ስለ ምን ከእነርሱ ጋር ትከራከራላችሁ? ብሎ ጠየቃቸው።

፲፱ ከሕዝቡ አንዱ መልሶ። መምህር ሆይ፣ ዲዳ መንፈስ ያደረበትን ልጄን ወደ አንተ አምጥቼአለሁ፤

፳ በያዘውም ሰፍራ ሁሉ ይጥለዋል፤ አረፋም ይደፍቃል፤ ጥርሱንም ያፋጫል ይደርቃልም፤ እንዲያወጡለትም ለደቀ መዛሙርትህ ነገርኋቸው፣ አልቻሉምም አለው።

፳፱ እርሱም መልሶ። የማታምን ትውልድ ሆይ፣ እስከመቼ ከእናንተ ጋር እናራለሁ? እስከ መቼስ አታገሣችኋለሁ? ወደ እኔ አምጡት አላቸው።

፴ ወደ እርሱም አመጡት። እርሱንም ባየ ጊዜ ያ መንፈስ ወዲያው እንፈራገጠው፤ ወደ ምድርም ወድቆ አረፋ እየደፈቀ ተንፈራፈረ።

፴፩ አባቱንም። ይህ ከያዘው ሰንት ዘመን ነው? ብሎ ጠየቀው። እርሱም። ከሕፃንነቱ ጀምሮ ነው፤

፴፪ ብዙ ጊዜም ሊያጠፋው ወደ አባትም ወደ ውኃም ጣለው፤ ቢቻልህ ግን እዘንልን እርዳንም አለው።

፴፫ እየሱስም። ቢቻልህ ትላለህ፤ ለሚያምን ሁሉ ይቻላል አለው።

፴፬ ወዲያውም የብላቴናው አባት ጮኹ። አምናለሁ፤ አለማመኔን እርዳው አለ።

፴፭ እየሱስም ሕዝቡ አንደ ገና ሲራወጥ አይቶ ርኩሱን መንፈስ ገሠጸ። አንተ ዲዳ ደንቆሮም መንፈስ፣ እኔ እዘሃለሁ፣ ከእርሱ ውጣ እንግዲህም አትግባበት አለው።

፴፮ ጮኹም እጅግም እንፈራግጠት ወጣ፤ ብዙዎችም። ሞተ እስኪሉ ድረስ እንደ ሙት ሆነ።

፴፯ እየሱስ ግን እጁን ይዞ አስነሣው ቆመም።

፳፰ ወደ ቤትም ከገባ በኋላ ደቀ መዛሙርቱ። እኛ ልናወጣው ያልቻልን ስለ ምንድር ነው? ብለው ብቻውን ጠየቁት።

፳፱ ይህ ወገን በጸሎትና በጦም ካልሆነ በምንም ሊወጣ አይችልም አላቸው።

፴፱-፳፻ እነርሱም ነገሩን አላስተዋሉም፣ እንዲይጠይቁትም ፈሩ።

፳፻ ወደ ቅፍርናሆምም መጣ። በቤትም ሆኖ። በመንገድ እርሰ በርሳችሁ ምን ተነጋገራችሁ? ብሎ ጠየቃቸው።

፳፻ እነርሱ ግን በመንገድ። ከሁሉ የሚበልጥ ማን ይሆን? ተባብለው ነበርና ዝም አሉ።

፳፻ ተቀምጦም አሥራ ሁለቱን ጠርቶ። ሰው ፊተኛ ሊሆን ቢወድ ከሁሉ በኋላ የሁሉም አገልጋይ ይሁን አላቸው።

፳፻ ሕፃንም ይዞ በመካከላቸው አቆመው አቅፎም።

፳፻ እንደዚህ ካሉ ሕፃናት አንዱን በሰሜ የሚቀበል ሁሉ እኔን ይቀበላል፤ የሚቀበላኝም ሁሉ የላከኝን እንጂ እኔን አይቀበልም አላቸው።

፳፻ የሐንሰ መልሶ። መምህር ሆይ፣ አንድ ሰው በሰምህ አጋንንትን ሲያወጣ እየነው፣

፳፻ ስለማይከተለንም ከለከልነው አለው። እየሱስ ግን አለ። በሰሜ ተአምር ሠርቶ በቶሎ በእኔ ላይ ክፉ መናገር የሚችል ማንም የለምና አትከልክሉት፤

፳፻ የማይቃወመን እርሱ ከእኛ ጋር ነውና።

፳፻ የክርስቶስ ስለ ሆናችሁ በሰሜ ጽዋ ውኃ የሚያጠጣችሁ ሁሉ፣ ዋጋው እንዳይጠፋበት እውነት አላችኋለሁ።

፳፻ በእኔም ከሚያምኑት ከእነዚህ ከታናናቸቹ አንዱን የሚያሰናክል ሁሉ ትልቅ የወፍጮ ድንጋይ በእንገቱ ታሰር ወደ ባሕር ቢጣል ይሻለው ነበር።

፳፻-፳፻ ሰው ሁሉ በእሳት ይቀመመልና፣ መሥዋዕትም ሁሉ በጨው ይቀመመል።

፳፻ ጨው መልካም ነው፤ ጨው ግን አልጫ ቢሆን በምን ታጣፍጡታላችሁ? በነፍሳችሁ ጨው ይኑርባችሁ፣ እርሰ በርሳችሁም ተሰማሙ።

፲

፳ ከዚያም ተነሥቶ በዮርዳኖስ ማዶ ወደ ይሁዳ አገር መጣ፣ ደግሞም ብዙ ሰዎች ወደ እርሱ ተሰበሰቡ እንደ ልማዱም ደግሞ ያስተምራቸው ነበር።

፪ ፈሪሳውያንም ቀርበው። ሰው ሚስቱን ሊፈታ ተፈቅዶለታልን? ብለው ሊፈትኑት ጠየቁት።

፫ እርሱ ግን መልሶ። ሙሴ ምን አዘዛችሁ? አላቸው።

፬ እነርሱም። ሙሴስ የፍችዋን ጽሕፈት ጽፎ እንዲፈታት ፈቀደ አሉ።

፭ ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው። ስለ ልባችሁ ጥንካሬ ይህችን ትእዛዝ ጻፈላችሁ።

፮ ከፍጥረት መጀመሪያ ግን እግዚአብሔር ወንድና ሴት አደረጋቸው፤

፯ ስለዚህ ሰው አባቱንና እናቱን ይተዋል ከሚሰቱም ጋር ይተባበራል።

፰ ሁለቱም አንድ ሥጋ ይሆናሉ፤ ስለዚህ አንድ ሥጋ ናቸው እንጂ ወደ ፊት ሁለት አይደሉም።

፱ እግዚአብሔር ያጣመረውን እንግዲህ ሰው አይለየው።

፲ በቤትም ደግሞ ደቀ መዛሙርቱ ስለዚህ ነገር ጠየቁት።

፲፩ እርሱም። ሚስቱን ፈትቶ ሌላ የሚያገባ ሁሉ በእርሰዋ ላይ ያመነዘራል፤

፲፪ እርሰዋም ባልዋን ፈትታ ሌላ ብታገባ ታመነዘራለች አላቸው።

፲፫ እንዲዳስሳቸውም ሕፃናትን ወደ እርሱ አመጡ፤ ደቀ መዛሙርቱም ያመጡአቸውን ገሠጹአቸው።

፲፬ ኢየሱስ ግን አይቶ ተቈጣና። ሕፃናትን ወደ እኔ ይመጡ ዘንድ ተዉ አትከልክሉአቸው፤ የእግዚአብሔር መንግሥት እንደነዚህ ላሉት ናትና።

፲፭ እውነት አላችኋለሁ፤ የእግዚአብሔርን መንግሥት እንደ ሕፃን የማይቀበላት ሁሉ ከቶ አይገባባትም አላቸው።

፲፮ አቀፋቸውም እጇንም ጭኖ ባረካቸው።

፲፯ እርሱም በመንገድ ሲወጣ አንድ ሰው ወደ እርሱ ሮጦ ተንበረከከለትና። ቸር መምህር ሆይ፣ የዘላለም ሕይወትን እወርስ ዘንድ ምን ላድርግ? ብሎ ጠየቀው።

፲፰ ኢየሱስም። ስለ ምን ቸር ትለኛለህ? ከእንዲ ከእግዚአብሔር በቀር ቸር ማንም የለም።

፲፱ ትእዛዛትን ታውቃለህ፤ አታመንዝር፣ አትግደል፣ አትሰረቅ፣ በሐሰት አትመሰክር፣ አታታልል፣ አባትህንና እናትህን እክብር አለው።

፳ እርሱም መልሶ። መምህር ሆይ፣ ይህን ሁሉ ከሕፃንነቴ ጀምሮ ጠብቄአለሁ አለው።

፳፩ ኢየሱስም ወደ እርሱ ተመልክቶ ወደደውና። አንድ ነገር ጌደለህ፤ ሂድ፣ ያለህን ሁሉ ሸጠህ ለድሆች ሰጥ፣ በሰማይም መዝገብ ታገኛለህ። መስቀሉንም ተሸክመህ ና፣ ተከተለኝ አለው።

፳፪ ነገር ግን ስለዚህ ነገር ፊቱ ጠቁረ፣ ብዙ ንብረት ነበረውና እያዘነም ሄደ።

፳፫ ኢየሱስም ዘወር ብሎ አይቶ ደቀ መዛሙርቱን። ገንዘብ ላላቸው ወደ እግዚአብሔር መንግሥት መግባት እንዴት ጭንቅ ይሆናል አላቸው።

፳፬ ደቀ መዛሙርቱም እነዚህን ቃሎች አደነቁ። ኢየሱስም ደግሞ መልሶ። ልጆች ሆይ፣ በገንዘብ ለሚታመኑ ወደ እግዚአብሔር መንግሥት መግባት እንዴት ጭንቅ ነው።

፳፭ ባለ ጠጋ ወደ እግዚአብሔር መንግሥት ከሚገባ ግመል በመርፌ ቀዳዳ ቢያልፍ ይቀላል አላቸው።

፳፮ እነርሱም ያለ መጠን ተገረሙና እርስ በርሳቸው። እንግዲያ ማን ሊድን ይችላል? ተባባሉ።

፳፯ ኢየሱስም ተመለከታቸውና። ይህ በእግዚአብሔር ዘንድ እንጂ በሰው ዘንድ አይቻልም፤ በእግዚአብሔር ዘንድ ሁሉ ይቻላልና አለ።

፳፰ ጴጥሮስም። እነሆ፣ እኛ ሁሉን ትተን ተከተልንህ ይለው ጀመር።

፳፱ ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አለ። እውነት አላችኋለሁ፣ ስለ እኔና ስለ ወንጌል ቤትን ወይም ወንድሞችን ወይም እኅቶችን ወይም አባትን ወይም እናትን ወይም ሚስትን ወይም ልጆችን ወይም እርሻን የተወ፣

፴ አሁን በዚህ ዘመን ከሰደት ጋር ቤቶችን ወንድሞችንና እኅቶችንም እናቶችንም ልጆችንም እርሻንም መቶ እጥፍ፣ በሚመጣውም ዓለም የዘላለም ሕይወት የማይቀበል ማንም የለም።

፴፩ ግን ብዙ ፊተኞች ኋለኞች ኋለኞችም ፊተኞች ይሆናሉ።

፴፪ ወደ ኢየሩሳሌምም ሊወጡ በመንገድ ነበሩ፣ ኢየሱስም

ይቀድማቸው ነበርና ተደነቁ፤ የተከተሉትም ይፈሩ ነበር። ደግሞም አሥራ ሁለቱን ወደ እርሱ አቅርቦ ደርሰሰበት ዘንድ ያለውን ይነግራቸው ጀመር።

፲፫ እነሆ፣ ወደ ኢየሩሳሌም አንወጣለን፣ የሰው ልጅም ለካህናት አለቆችና ለጻፎች አልፎ ይሰጣል፣ የሞት ፍርድም ይፈርዱበታል፣ ለአሕዛብም አሳልፈው ይሰጡታል።

፲፬ ይዘብቱበትማል ይተፋበትማል ይገርፉትማል ይገድሉትማል፣ በሦስተኛውም ቀን ይነሣል አላቸው።

፲፭ የዘብዳምስ ልጆች ያዕቆብና ዮሐንስም ወደ እርሱ ቀርበው። መምህር ሆይ፣ የምንለምንህን ሁሉ እንድታደርግልን እንወዳለን አሉት።

፲፮ እርሱም። ምን ላደርግላችሁ ትወዳላችሁ? አላቸው።

፲፯ እነርሱም። በክብርህ ጊዜ አንዳችን በቀኝ አንዳችንም በግራህ መቀመጥን ሰጠን አሉት።

፲፰ ኢየሱስ ግን። የምትለምኑትን አታውቁም። እኔ የምጠጣውን ጽዋ ልትጠጡ፣ እኔ የምጠመቀውን ሰጥምቀት ልትጠመቁ ትችላላችሁን? አላቸው።

፲፱ እነርሱም። እንችላለን አሉት። ኢየሱስም። እኔ የምጠጣውን ጽዋ ትጠጣላችሁ፣ እኔ የምጠመቀውንም ጥምቀት ትጠመቃላችሁ፤

፳ በቀኝና በግራ መቀመጥ ግን ለተዘጋጀላቸው ነው እንጂ የምሰጥ እኔ አይደለሁም አላቸው።

፳፩ አሥሩም ሰምተው በያዕቆብና በዮሐንስ ይቈጡ ጀመር።

፳፪ ኢየሱስም ወደ እርሱ ጠርቶ እንዲህ አላቸው። የአሕዛብ አለቆች ተብሎ የምታሰቡት እንዲገዙአቸው ታላላቆቻቸውም በላያቸው እንዲሠለጥኑ ታውቃላችሁ።

፳፫ በእናንተስ እንዲህ አይደለም፤ ነገር ግን ማንም ከእናንተ ታላቅ ሊሆን የሚወድ የእናንተ አገልጋይ ይሁን።

፳፬ ከእናንተም ማንም ፊተኛ ሊሆን የሚወድ የሁሉ ባሪያ ይሁን፤

፳፭ እንዲሁ የሰው ልጅም ሊያገለግልና ነፍሱን ለብዙዎች ቤዛ ሊሰጥ እንጂ እንዲያገለግሉት አልመጣም።

፳፮ ወደ ኢየሪኮም መጡ። ከደቀ መዛሙርቱና ከብዙ ሕዝብ ጋር ከኢየሪኮ ሲወጣ የጤሚዎስ ልጅ ዕውሩ በርጤሚዎስ እየለመነ በመንገድ ዳር ተቀምጦ ነበር።

፳፯ የናዝሬቱ ኢየሱስም እንደ ሆነ በሰማ ጊዜ። የዳዊት ልጅ ኢየሱስ ሆይ፣ ማረኝ እያለ ይጮኽ ጀመር።

፳፰ ብዙዎችም ዝም እንዲል ገሠጹት፤ እርሱ ግን። የዳዊት ልጅ ሆይ፣ ማረኝ እያለ አብዝቶ ጮኽ።

፳፱ ኢየሱስም ቆመና። ጥሩት አለ። ዕውሩንም። አይዘህ፣ ተነሣ፣ ይጠራሃል ብለው ጠሩት።

፴ እርሱም እየዘለለ ተነሣና ልብሱን ጥሎ ወደ ኢየሱስ መጣ።

፴፩ ኢየሱስም መልሶ። ምን ላደርግልህ ትወዳለህ? አለው። ዕውሩም። መምህር ሆይ፣ አይ ዘንድ አለው።

፴፪ ኢየሱስም። ሂድ፤ እምነትህ አድናሃል አለው። ወዲያውም እየ በመንገድም ተከተለው።

16

፩ ወደ ኢየሩሳሌምም ከደብረ ዘይት እጠገብ ወዳሉቱ ወደ ቤተ ፋንና ወደ ቢታንያ በቀረቡ ጊዜ፣ ከደቀ መዛሙርቱ ሁለቱን ልኩ።

፪ በፊታችሁ ወዳለችው መንደር ሂዱ፣ ወዲያውም ወደ እርሰዋ ገብታችሁ ከሰው ማንም ገና ያልተቀመጠበት ውርንጫ ታስሮ ታገኛላችሁ፤ ፈትታችሁ አምጡልኝ።

፫ ማንም። ስለ ምን እንዲህ ታደርጋላችሁ? ቢላችሁ። ለጌታ ያስፈልገዋል በሉት፣ ወዲያውም ደግሞ ወደዚህ ይሰደዋል አላቸው።

፬ ሂዱም ውርንጫውንም በመንገድ መተላለፊያ በደጅ ውጭ ታስሮ አገኙት፣ ፈቱትም።

፭ በዚያም ከቆሙት አንዳንዶቹ። ውርንጫውን የምትፈቱት ምን ልታደርጉት ነው አሉአቸው።

፮ እነርሱም ኢየሱስ እንዳዘዘ አሉአቸው፤ ተወክቸውም።

፯ ውርንጫውንም ወደ ኢየሱስ አመጡት፣ ለብሳቸውንም በላዩ ጣሉ፣ ተቀመጠበትም።

፰ ብዙ ሰዎችም ለብሳቸውን በመንገድ ላይ እነጠፉ፣ ሌሎችም

ከዛፍ ቅጠሎችን እየቈረጡ ያነጥፉ ነበር።

፱ የሚቀድሙትም የሚከተሉትም። ሆሣዕና፤ በጌታ ስም የሚመጣ የተባረከ ነው፤

፲ በጌታ ስም የምትመጣ የአባታችን የዳዊት መንግሥት የተባረከች ናት፤ ሆሣዕና በአርያም እያሉ ይጮኹ ነበር።

፲፩ ኢየሱስም ወደ ኢየሩሳሌም ወደ መቅደስ ገባ፤ ዘወር ብሎም ሁሉን ከተመለከተ በኋላ፣ ጊዜው መሸቶ ስለ ነበረ ከአሥራ ሁለቱ ጋር ወደ ቢታንያ ወጣ።

፲፪ በማግሥቱም ከቢታንያ ሲወጡ ተራቡ።

፲፫ ቅጠልም ያላት በለሰ ከሩቅ አይቶ ምናልባት እንዳች ይገኝባት እንደ ሆነ ብሎ መጣ፤ ነገር ግን የበለሰ ወራት አልነበረምና መጥቶ ከቅጠል በቀር ምንም አላገኘባትም።

፲፬ መልሶም። ከአሁን ጀምሮ ለዘላለም ማንም ከእንቺ ፍሬ አይብላ አላት። ደቀ መዛሙርቱም ሰሙ።

፲፭ ወደ ኢየሩሳሌምም መጡ። ወደ መቅደስም ገብቶ በመቅደስ የሚሸጡትንና የሚገዙትን ያወጣ ጀመር፤ የገንዘብ ለዋጮችንም ገበታዎች የርግብ ሻጭዎችንም ወንበሮች ገለበጠ፤

፲፮ ዕቃም ተሸክሞ ማንም በመቅደስ ሊያልፍ አልፈቀደም።

፲፯ አስተማራቸውም። ቤቱ ለአሕዛብ ሁሉ የጸሎት ቤት ትባላለች ተብሎ የተጻፈ አይደለምን? እናንተ ግን የወንበዶች ዋሻ አደረጋችኋት አላቸው።

፲፰ የካህናት አለቆችም ጻፎችም ሰምተው፣ ሕዝቡ ሁሉ በትምህርቱ ይገረሙ ስለ ነበር ይፈሩት ነበርና እንዴት አድርገው እንዲያጠፉት ፈለጉ።

፲፱ ማታ ማታም ከከተማ ወደ ውጭ ይወጣ ነበር።

፳ ማለዳም ሲያልፉ በለሲቱን ከሥርዓ ደርቃ አዩኦት።

፳፩ ጴጥሮስም ትዝ ብሎት። መምህር ሆይ፣ እነሆ፣ የረገምሃት በለሰ ደርቃለች አለው።

፳፪ ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው። በእግዚአብሔር እመኑ።

፳፫ እውነት እላችኋለሁ። ማንም ያለው ነገር እንዲደረግለት ቢያምን በልቡ ሳይጠራጠር፣ ይህን ተራራ። ተነቅለህ ወደ ባሕር ተወርወር ቢል ይሆንለታል።

፳፬ ስለዚህ እላችኋለሁ። የጸለያችሁትን የለመናችሁትንም ሁሉ እንዳገኛችሁት እመኑ። ይሆንላችሁማል።

፳፭ ለጸሎትም በቆማችሁ ጊዜ፣ በሰማያት ያለው አባታችሁ ደግሞ ኃጢአታችሁን ይቅር እንዲላችሁ። በማንም ላይ እንዳች ቢኖርባችሁ ይቅር በሉት።

፳፮ እናንተ ግን ይቅር ባትሉ በሰማያት ያለው አባታችሁም ኃጢአታችሁን ይቅር አይላችሁም።

፳፯ ደግሞም ወደ ኢየሩሳሌም መጡ። እርሱም በመቅደስ ሲመላለስ፣ የካህናት አለቆችና ጻፎች ሽማግሌዎችም ወደ እርሱ መጥተው።

፳፰ እነዚህን በምን ሥልጣን ታደርጋለህ? ወይስ እነዚህን ለማድረግ ይህን ሥልጣን ማን ሰጠህ? አሉት።

፳፱ ኢየሱስም። እኔም እንዲት ነገር አጠይቃችኋለሁ። እናንተም መልሱልኝ፣ እኔም በምን ሥልጣን እነዚህን እንዳደርግ እነግራችኋለሁ።

፴ የዮሐንስ ጥምቀት ከሰማይ ነበረችን ወይስ ከሰው? መልሱልኝ አላቸው።

፴፩ እርስ በርሳቸውም ሲነጋገሩ። ከሰማይ ነው ብንል። እንግዲያውስ ስለ ምን አላመናችሁበትም? ይለናል፤

፴፪ ነገር ግን። ከሰው ነው እንበልን? አሉ፤ ሁሉ ዮሐንስን በእውነት እንደ ነቢይ ያዩት ነበርና ሕዝቡን ፈሩ።

፴፫ ለኢየሱስም መልሰው። አናውቅም አሉት ኢየሱስም። እኔም በምን ሥልጣን እነዚህን እንዳደርግ አልነግራችሁም አላቸው።

፲፪

፳ በምሳሌም ይነግራቸው ጀመር። አንድ ሰው የወይን አትክልት ተከለ፣ ቅጥርም ቀጠረለት፣ መጥመቂያም ማሰለት፣ ግንብም ሠራና ለገበሬዎች አከራይቶ ወደ ሌላ አገር ሄደ።

፪ በጊዜውም ከወይን አትክልት ፍሬ ከገበሬዎቹ እንዲቀበል አንድ ባሪያ ወደ ገበሬዎቹ ላከ፤

፫ ይዘውም ደበደቡት ባደውንም ሰደዱት።

፬ ዳግመኛም ሌላውን ባሪያ ወደ እነርሱ ላከ እርሱንም ወግረው ራሱን አቁሰሉት አዋርደውም ሰደዱት።

፭ ሌላውንም ላከ፤ እርሱንም ገደሉት፤ ከሌሎችም ከብዙዎች አንዳንዱን ደበደቡ አንዳንዱንም ገደሉ።

፮ የሚወደው አንድ ልጅ ገና ነበረው፤ ልጅንሰ ያፍሩታል ብሎ እርሱን ከሁሉ በኋላ ወደ እነርሱ ላከ።

፯ እነዚያ ገበሬዎች ግን እርሰ በርሳቸው። ወራሹ ይህ ነው፤ ኑ፤ እንግደለው፤ ርስቱም ለኛ ይሆናል ተባባሉ።

፰ ይዘውም ገደሉት፤ ከወይኑም አትክልት ወደ ውጭ ጣሉት።

፱ እንግዲህ የወይኑ አትክልት ጌታ ምን ያደርጋል? ይመጣል ገበሬዎቹንም ያጠፋል። የወይኑንም አትክልት ለሌሎች ይሰጣል።

፲-፲፪ ምሳሌውንም ስለ እነርሱ እንደ ተናገረ አውቀዋልና ሊይዙት ፈለጉ፤ ነገር ግን ሕዝቡን ፈሩ። ትተውትም ሄዱ።

፲፫ በንግግርም ሊያጠምዱት ከፈሪሳውያንና ከሄሮድስ ወገን የሆኑትን ወደ እርሱ ላኩ።

፲፬ መጥተውም። መምህር ሆይ፤ የሰውን ፊት ሳትመለከት በእውነት የእግዚአብሔር መንገድ ታስተምራለህና እውነተኛ እንደ ሆንህ ለማንምም እንዳታደላ እናውቃለን፤ ለቁሣር ግብር መስጠት ተፈቅዶአልን ወይስ አልተፈቀደም? እንስጥን ወይስ እንስጥ? አሉት።

፲፭ እርሱ ግን ግብዝነታቸውን አውቆ፤ ለምን ትፈትኑኛላችሁ? አየው ዘንድ አንድ ዲናር አምጡልኝ አላቸው።

፲፮ እነርሱም አመጡለት። ይህች መልክ ጽሕፈቲቱስ የማን ናት? አላቸው፤ እነርሱም። የቁሣር ናት አሉት።

፲፯ አየሱሰም መልሶ፤ የቁሣርን ለቁሣር የእግዚአብሔርንም ለእግዚአብሔር አሰረክቡ አላቸው። በእርሱም ተደነቁ።

፲፰ ትንሣኤ ሙታን የለም የሚሉ

ሰዱቃውያን ወደ እርሱ መጥተው ጠየቁት እንዲህም አሉት።

፲፱ መምህር ሆይ፤ ሙሴ። የአንድ ሰው ወንድም ሚስቱን ትቶ ልጅ ሳያስቀር ቢሞት፤ ወንድሙ ሚስቱን አግብቶ ለወንድሙ ዘር ይተካ ብሎ ጻፈልን።

፳ ሰባት ወንድማማቾች ነበሩ፤ ፊተኛውም ሚስት አግብቶ ዘር ሳያስቀር ሞተ፤

፳፩ ሁለተኛውም አገባት፤ ዘርም ሳይተው ሞተ፤ ሦስተኛውም እንዲሁ፤

፳፪ ሰባቱም አገቡአት፤ ዘርም አላስቀሩም። ከሁሉም በኋላ ሴቲቱ ደግሞ ሞተች።

፳፫ ሰባቱ አግብተዋታልና በትንሣኤ ቀን ሲነሡ ከእነርሱ ለማናቸው ሚስት ትሆናለች?

፳፬ አየሱሰም መልሶ እንዲህ አላቸው። መጻሕፍትንና የእግዚአብሔርን ኃይል አታውቁምና ስለዚህ የምትሰቱ አይደለምን?

፳፭ ከሙታንስ ሲነሡ በሰማያት እንዳሉ መላእክት ይሆናሉ እንጂ አያገቡም፤ አይገቡምም።

፳፮ ስለ ሙታን ግን እንዲነሡ እግዚአብሔር። እኔ የአብርሃም አምላክ የይስሐቅም አምላክ የያዕቆብም አምላክ ነኝ እንዳለው በሙሴ መጽሐፍ በቁጥቋጦው ዘንድ የተጻፈውን አላነበባችሁምን?

፳፯ የሕያዋን አምላክ ነው እንጂ የሙታን አይደለም። እንግዲህ እጅግ ትስታላችሁ።

፳፰ ከጻፍችም እንዲ ቀርቦ ሲከራከሩ ሰማና መልካም አድርጎ እንደ መለሰላቸው አስተውሎ። ከሁሉ ፊተኛይቱ ትእዛዝ ማናቸይቱ ናት? ብሎ ጠየቀው።

፳፱ አየሱሰም መልሶ እንዲህ አለው። ከትእዛዛቱ ሁሉ ፊተኛይቱ። እስራኤል ሆይ፤ ሰማ፤ ጌታ አምላካችን አንድ ጌታ ነው።

፴ እንተም በፍጹም ልብህ በፍጹምም ነፍስህ በፍጹምም አሳብህ በፍጹምም ኃይልህ ጌታ አምላክህን ውደድ የምትል ናት። ፊተኛይቱ ትእዛዝ ይህች ናት።

፴፩ ሁለተኛይቱም። ባልንጀራህን እንደ ራስህ ውደድ የምትል እርሰዋን የምትመስል ይህች ናት። ከእነዚህ የምትበልጥ ሌላ ትእዛዝ የለችም።

፲፪ ዳፊውም። መልካም ነው። መምህር ሆይ፤ እንድ ነው ከእርሱም በቀር ሌላ የለም ብለህ በእውነት ተናገርህ፤

፲፫ በፍጹም ልብ በፍጹም አእምሮም በፍጹም ነፍሱም በፍጹም ኃይልም እርሱን መውደድ፣ ባልንጀራንም እንደ ራስ መውደድ በሙሉ ከሚቃጠል መሥዋዕትና ከሌላው መሥዋዕት ሁሉ የሚበልጥ ነው አለው።

፲፬ ኢየሱስም በአእምሮ እንደ መለሰ አይቶ። እነተ ከእግዚአብሔር መንግሥት የራቅህ አይደለህም አለው። ከዚህም በኋላ ማንም ሊጠይቀው አልደፈረም።

፲፭ ኢየሱስም በመቅደስ ሲያስተምር መልሶ እንዲህ አለ። ጻፎች ክርስቶስ የዳዊት ልጅ ነው እንዴት ይላሉ?

፲፮ ዳዊት ራሱ በመንፈስ ቅዱስ። ጌታ ጌታዬን። ጠላቶችህን የእግርህ መረገጫ እስካደርግልህ ድረስ በቀኝ ተቀመጥ አለው አለ።

፲፯ ዳዊትም ራሱ ጌታ አለው፤ እንዴትስ ልጁ ይሆናል? ብዙ ሕዝብም በደስታ ይሰሙት ነበር።

፲፰-፱ የመበለቶችን ቤት የሚበሉ ጸሎታቸውንም በማሰረዘም የሚያመካኙ እነዚህ የባስ ፍርድ ይቀበላሉ።

፳ ኢየሱስም በመዝገብ እንጻር ተቀምጦ ሕዝቡ በመዝገብ ውስጥ ገንዘብ እንዴት እንዲጥሉ ያይ ነበር፤ ብዙ ባለ ጠጎችም ብዙ ይጥሉ ነበር፤

፳፪ እንዲትም ድህ መበለት መጥታ እንድ ሳንቲም የሚያህሉ ሁለት ናስ ጣለች።

፳፫ ደቀ መዛሙርቱንም ጠርቶ። እውነት አላችኋለሁ። በመዝገብ ውስጥ ከሚጥሉት ሁሉ ይልቅ ይህች ድህ መበለት አብልጣ ጣለች፤

፳፬ ሁሉ ከትርፋቸው ጥለዋልና፣ ይህች ግን ከጉድለትዋ የነበራትን ሁሉ ትዳርዋን ሁሉ ጣለች አላቸው።

፲፫

፳ እርሱም ከመቅደስ ሲወጣ ከደቀ መዛሙርቱ እንዲ። መምህር ሆይ፣ እንዴት ያሉ ድንጋይዎችና እንዴት ያሉ ሕንጻዎች እንደ ሆኑ እይ አለው።

፳ ኢየሱስም መልሶ። እነዚህን ታላላቅ ሕንጻዎች ታያለህን? ድንጋይ በድንጋይ ላይ ሳይፈርስ በዚህ አይቀርም አለው።

፳ በመቅደስም ትይዩ በደብረ ዘይት ተቀምጦ ሳለ፣ ጴጥሮስና ያዕቆብ የሕንሰም እንድርያሰም።

፳ ንገረን፣ ይህ መቼ ይሆናል? ይህስ ሁሉ ይፈጸም ዘንድ እንዳለው ምልክቱ ምንድን ነው? ብለው ለብቻቸው ጠየቁት።

፳ ኢየሱስም መልሶ እንዲህ ይላቸው ጀመር። ማንም እንዳያስታችሁ ተጠንቀቁ።

፳ ብዙዎች። እኔ ነኝ እያሉ በሰሜ ይመጣሉና፣ ብዙዎችንም ያስታሉ።

፳ ጦርንም የጦርንም ወራ በሰማችሁ ጊዜ አትደንግጡ፤ ይህ ሊሆን ግድ ነውና፣ ነገር ግን መጨረሻው ገና ነው።

፳ ሕዝብ በሕዝብ ላይ መንግሥትም በመንግሥት ላይ ይነሣልና፤ በልዩ ልዩ ሰፍራ የምድር መናወጥ ይሆናል፤ ራብ ይሆናል፤ እነዚህ የምጥ ጣር መጀመሪያ ናቸው።

፳ እናንተ ግን ለራሳችሁ ተጠንቀቁ፤ ወደ ሸንጎ አሳልፈው ይሰጡአችኋል በምኩራብም ትገረፋላችሁ ምስክርም ይሆንባቸው ዘንድ ስለ እኔ በገዥዎችና በነገሥታት ፊት ትቆማላችሁ።

፳ አስቀድሞም ወንጌል ለአሕዛብ ሁሉ ይሰበክ ዘንድ ይገባል።

፳ ሲጐትቱአችሁና አሳልፈው ሲሰጡአችሁም ምን እንድትናገሩ አስቀድማችሁ አትጨነቁ፣ ዳሩ ግን በዚያች ሰዓት የሚሰጣችሁን ተናገሩ፤ የሚነገረው መንፈስ ቅዱስ ነው እንጂ እናንተ አይደላችሁምና።

፳ ወንድምም ወንድሙን አባትም ልጁን ለሞት አሳልፎ ይሰጣል፣ ልጆችም በወላጆቻቸው ላይ ይነሣሉ። ይገድሉአቸውማል፤

፳ በሁሉም ዘንድ ስለ ሰሜ የተጠላችሁ ትሆናላችሁ፤ እስከ መጨረሻ የሚጸና ግን እርሱ ይድናል።

፳ ነገር ግን በነቢዩ በዳንኤል የተባለውን የጥፋት ርኩሰት በማይገባው ሰፍራ ቆሞ ብታዩ።

አንባቢው ያስተውል፡ በዚያን ጊዜ በይሁዳ ያሉ ወደ ተራሮች ይሸሹ።

፲፮ በሰገነትም ያለ ወደ ቤት አይውረድ ከቤቱም አንዳች ይወስድ ዘንድ አይግባ።

፲፯ በእርሻም ያለ ልብሱን ይወስድ ዘንድ ወደ ኋላው አይመለስ።

፲፰ በዚያን ወራትም ለርጉዞችና ለሚያጠቡ ወዮላቸው።

፲፱ ነገር ግን ሸሽታችሁ በክረምት እንዳይሆን ጸልዩ፤

፳ በዚያን ወራት እግዚአብሔር ከፈጠረው ከፍጥረት መጀመሪያ ጀምሮ እስከ አሁን ድረስ ያልሆነ ደግሞም የማይሆን የመከራ ዓይነት ይሆናል።

፳፩ ጌታስ ወራቶቹን ባያሳጥር፤ ሥጋ የለበሰ ሁሉ ባልዳነም፤ ነገር ግን ስለ መረጣቸው ምርጦች ወራቶቹን አሳጠረ።

፳፪ በዚያን ጊዜም ማንም፡ እነሆ፡ ክርስቶስ ከዚህ አለ፡ ወይም፡ እነሆ፡ ከዚያ አለ ቢላችሁ አትመኑ፤

፳፫ ሐሰተኞች ክርስቶሶችና ሐሰተኞች ነቢያት ይነሣሉና፡ ቢቻላቸውስ የተመረጡትን እንኳ ያስቱ ዘንድ ምልክትና ድንቅ ያደርጋሉ።

፳፬ እናንተ ግን ተጠንቀቁ፤ እነሆ፡ አስቀድሜ ሁሉን ነገርኋችሁ።

፳፭ በዚያን ወራት ግን ከዚያ መከራ በኋላ ፀሐይ ይጨልማል ጨረቃም ብርሃንን አትሰጥም።

፳፮ ከዋክብትም ከሰማይ ይድቃሉ፡ የሰማያትም ኃይላት ይናወጣሉ።

፳፯ በዚያን ጊዜም የሰው ልጅ በብዙ ኃይልና ክብር በደመና ሲመጣ ያዩታል።

፳፰ በዚያን ጊዜም መላእክትን ይልካል ከእራቱ ነፋሳትም ከምድር ዳርቻ እስከ ሰማይ ዳርቻ የተመረጡትን ይሰበሰባቸዋል።

፳፱ ምሳሌውንም ከበለሰ ተማሩ፤ ጫፍዋ ሲለስልስ ቅጠልዋም ሲያቈጠቁጥ፤ ያን ጊዜ በጋ እንደ ቀረበ ታውቃላችሁ፤

፴ እንዲሁ ደግሞ እናንተ ይህን ሁሉ መሆኑን ሰታዩ ቀርቦ በደጅ እንደ ሆነ እውቁ።

፴፩ እውነት አላችኋለሁ፡ ይህ ሁሉ

እስኪሆን ድረስ ይህ ትውልድ አያልፍም።

፴፪ ሰማይና ምድር ያልፋሉ ቃሉ ግን አያልፍም።

፴፫ ስለዚያች ቀን ወይም ስለዚያች ሰዓት ግን የሰማይ መላእክትም ቢሆኑ ልጅም ቢሆን ከአባት በቀር የሚያውቅ የለም።

፴፬ ጊዜው መቼ እንዲሆን አታውቁምና ተጠንቀቁ፤ ትጉ፤ ጸልዩም።

፴፭ ቤቱን ትቶ ወደ ሌላ አገር እንደ ሄደ ሰው ነው፡ ለባርቹም ሥልጣን ለእያንዳንዱም ሥራውን ሰጥቶ በረኛውን እንዲተጋ አዘዘ።

፴፮ እንግዲህ በማታ ቢሆን ወይም በእኩሉ ሌሊት ወይም ዶር ሲጮኽ ወይም በማለዳ ቢሆን ባለቤቱ መቼ እንዲመጣ አታውቁምና

፴፯ ድንገት መጥቶ ተኝታችሁ እንዳይገኛችሁ ስለዚህ ትጉ።

፴፰ ለእናንተም የምነግራችሁ ለሁሉ እላለሁ፤ ትጉ።

10

፩ ከሁለት ቀን በኋላ ፋሲካና የቂጣ በዓል ነበረ። የካህናት አለቆችም ጻፎችም እንዴት አድርገው በተንኩል እንደሚይዙትና እንደሚገድሉት ይፈልጉ ነበር።

፪ የሕዝብ ሁከት እንዳይሆን በበዓል አይሁን ይሉ ነበርና።

፫ እርሱም በቢታንያ በለምጸሙ በሰምዖን ቤት በነበረ ጊዜ፤ በማዕድ ተቀምጦ ሳለ፤ እንዲት ሴት ዋጋው እጅግ የከበረ ጥሩ ናርዶስ ሸቱ የመላበት የአልባሰጥሮስ ቢልቃጥ ይዛ መጣች፤ ቢልቃጡንም ሰብራ በራሱ ላይ አፈሰሰችው።

፬ እንዳንደችም፡ ይህ የሸቱ ጥፋት ለምንድር ነው?

፭ ይህ ሸቱ ከሦስት መቶ ዲናር በሚበልጥ ዋጋ ተሸጦ ለድሆች ሊሰጥ ይቻል ነበርና ብለው በራሳቸው ይቈጡ ነበር፤ እርሰዋንም ነቀፉአት።

፮ አየሱስ ግን እንዲህ አለ፡ ተወክት፤ ስለ ምን ታደክሙአታላችሁ? መልካም ሥራ ሠርታልኛላች።

፯ ድሆች ሁልጊዜ ከእናንተ ጋር ይኖራሉና። በማናቸውም በወደዳችሁት ጊዜ መልካም ልታደርጉላቸው ትችላላችሁ። እኔ ግን ሁልጊዜ ከእናንተ ጋር አልኖርም።

፰ የተቻላትን አደረገች፤ አስቀድማ ለመቃብሪ ሥጋዬን ቀባችው።

፱ እውነት እላችኋለሁ። ይህ ወንጌል በዓለሙ ሁሉ በሚሰበክበት በማናቸውም ሰፍራ፣ እርሰዎ ያደረገችው ደግሞ ለእርሰዎ መታሰቢያ ሊሆን ይገባል።

፲ ከአሥራ ሁለቱም አንዱ የአስቆሮቱ ይሁዳ አሳልፎ ሊሰጠው ወደ ካህናት አለቆች ሄደ።

፲፩ ሲሰሙም ደስ አላቸው ብርም ይሰጡት ዘንድ ተስፋ ሰጡት። በሚመች ጊዜም እንዴት እድርጎ አሳልፎ እንዲሰጠው ይፈልግ ነበር።

፲፪ ፋሲካን በሚያርዱበት በቁጣ በዓል መጀመሪያ ቀን ደቀ መዛሙርቱ። ፋሲካን ትበላ ዘንድ ወዴት ሄደን ልናሰናዳ ትወዳለህ? አሉት።

፲፫ ከደቀ መዛሙርቱም ሁለት ላክ እንዲህም አላቸው። ወደ ከተማ ሂዱ፣ ማድጋ ውኃ የተሸከመ ሰውም ይገናኛችኋል፤

፲፬ ተከተሉት፣ የሚገባበትንም የቤቱን ጌታ። መምህራ። ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ፋሲካን የምበላበት የእንግዳ ቤት ወዴት ነው? ይላል በሉት።

፲፭ እርሱም በደርብ ላይ ያለውን የተሰናዳና የተነጠፈ ታላቅ አዳራሽ ያሳያችኋል፤

፲፮ በዚያም አሰናዳልን። ደቀ መዛሙርቱም ወጡ ወደ ከተማም ሄደው እንዳላቸው አገኙ፣ ፋሲካንም አሰናዱ።

፲፯ በመሸም ጊዜ ከአሥራ ሁለቱ ጋር መጣ።

፲፰ ተቀምጠውም ሲበሉ ኢየሱስ። እውነት እላችኋለሁ፣ ከእናንተ አንዱ፣ እርሱም ከእኔ ጋር የሚበላው አሳልፎ ይሰጠኛል አለ።

፲፱ እነርሱም ያዝኑ፣ እያንዳንዳቸውም። እኔ እሆንን? ይሉት ጀመር።

፳ እርሱም መልሶ። ከአሥራ ሁለቱ አንዱ ከእኔ ጋር ወደ ወጭቱ እጁን የሚያጠልቀው ነው።

፳፩ የሰው ልጅስ ስለ እርሱ እንደ

ተጻፈ ይሄዳል፤ ነገር ግን የሰው ልጅ አልፎ ለሚሰጥበት ለዚያ ሰው ወዮለት፤ ያ ሰው ባልተወለደ ይሻለው ነበር አላቸው።

፳፪ ሲበሉም ኢየሱስ እንጀራን አንሥቶ ባረከ ቁርሰም ሰጣቸውና። እንካችሁ፤ ይህ ሥጋዬ ነው አለ።

፳፫ ጽዋንም አንሥቶ አመሰግኖም ሰጣቸው፣ ሁሉም ከእርሱ ጠጡ።

፳፬ እርሱም። ይህ ስለ ብዙዎች የሚፈስ የአዲስ ኪዳን ደሜ ነው።

፳፭ እውነት እላችኋለሁ፣ በእግዚአብሔር መንግሥት ከወይኑ ፍሬ አዲሱን እስከምጠጣበት እስከዚያ ቀን ድረስ ደግሞ አልጠጣውም አላቸው።

፳፮ መዝሙርም ከዘመሩ በኋላ ወደ ደብረ ዘይት ወጡ።

፳፯ ኢየሱስም። በዚች ሌሊት ሁላችሁ በእኔ ትሰናከላላችሁ፤ እረኛውን እመታለሁ በጎችም ይበተናሉ የሚል ተጽፎአልና።

፳፰ ነገር ግን ከተነሣሁ በኋላ ወደ ገሊላ እቀድማችኋለሁ አላቸው።

፳፱ ጴጥሮሰም። ሁሉም ቢሰናከሉ እኔ ግን ከቶ አልሰናከልም አለው።

፴ ኢየሱስም። እውነት እልሃለሁ፣ ዛሬ በዚች ሌሊት ደር ሁለት ጊዜ ሳይጮኽ ሦስት ጊዜ ትክደኛለህ አለው።

፴፩ እርሱም ቃሉን አበርታቶ። ከእነተ ጋር የምሞት እንኳ ቢሆን ከቶ አልክድህም አለ። ሁሉም ደግሞ እንደዚሁ አሉ።

፴፪ ጌቱሴማኒ ወደምትባልም ሰፍራ መጡ፣ ደቀ መዛሙርቱንም። ስጸልይ ሳለሁ፣ በዚህ ተቀመጡ አላቸው።

፴፫ ጴጥሮሰንና ያዕቆብን የሐንሰንም ከእርሱ ጋር ወሰደ፤ ሊደነግጥም ሊተክዝም ጀመረና።

፴፬ ነፍሴ እስከ ሞት ድረስ እጅግ አዘነች፤ በዚህ ቁዬ ትጉም አላቸው።

፴፭ ጥቁትም ወደ ፊት እልፍ ብሎ በምድርም ወድቆ፣ ይቻልሰ ቢሆን ሰዓቲቱ ከእርሱ እንድታልፍ ጸለየና።

፴፮ አባ አባት ሆይ፣ ሁሉ ይቻሃል፤ ይህችን ጽዋ ከእኔ ውሰድ፤ ነገር ግን አንተ የምትወደው እንጂ እኔ የምወደው አይሆን አለ።

፴፯ መጣም ተኝተውም አገኛቸው፣ ጴጥሮሰንም። ሰምዖን ሆይ፣

ተኝተሃልን? እንዲት ሰዓት ሰንኳ ልትተገ አልቻልህምን?

12 ወደ ፈተና እንዳትገቡ ትን ጸልዩም፤ መንፈስሰ ተዘጋጅታለች፤ ሥጋ ግን ደካማ ነው አለው።

13 ደግሞም ሄዶ ያንኑ ቃል ጸለዩ።

14 ደግሞም መጥቶ ዓይኖቻቸው በእንቅልፍ ከብደው ነበርና ተኝተው አገኛቸው። የሚመልሱለትንም አላወቁም።

15 ሦስተኛም መጥቶ፡ እንግዲህስ ተኝ ዕረፋም፤ ይበቃል፤ ሰዓቲቱ ደረሰች፤ እነሆ፡ የሰው ልጅ በኃጢአተኞች እጅ አልፎ ይሰጣል።

16 ተነሡ፡ እንሂድ፤ እነሆ፡ አሳልፎ የሚሰጠኝ ቀርቦአል አላቸው።

17 ወዲያውም ገና ሲናገር ከአሥራ ሁለቱ አንዱ ይሁዳ መጣ፤ ከእርሱም ጋር ብዙ ሰዎች ሰይፍና ጌመድ ይዘው ከካህናት አለቆችና ከጻፎች ከሽማግሌዎችም ዘንድ መጡ።

18 አሳልፎ የሚሰጠውም፡ የምስመው እርሱ ነው፤ ያዙት ተጠንቅቃችሁም ውሰዱት ብሎ ምልክት ሰጥቶአቸው ነበር።

19 መጥቶም ወዲያው ወደ እርሱ ቀረበና፡ መምህር ሆይ፡ መምህር ሆይ፡ ብሎ ሳመው፤

20 እነርሱም እጃቸውን በእርሱ ላይ ጭነው ያዙት።

21 በአጠገብ ከቆሙት ግን አንዱ ሰይፋን መዞ የለቀ ካህናቱን ባሪያ መታ ጀርውንም ቈረጠ።

22 ኢየሱስም መልሶ፡ ወንበዴ እንደምትይዙ ሰይፍና ጌመድ ይዛችሁ ልትይዙኝ መጣችሁን?

23 በመቅደስ ዕለት ዕለት እያሰተማርሁ ከእናንተ ጋር ሰኖር አልያዛችሁኝም፤ ነገር ግን መጻሕፍት ይፈጸሙ ዘንድ ይህ ሆነ አላቸው።

24 ሁሉም ትተውት ሸሹ።

25 ዕርቃኑን በነጠላ የሸፈነ አንድ ጎበዝ ይከተለው ነበር።

26 ጎበዛዝቱም ያዙት፤ እርሱ ግን ነጠላውን ትቶ ዕራቁቱን ሸሸ።

27 ኢየሱስንም ወደ ሊቀ ካህናቱ ወሰዱት፤ የካህናት አለቆችም ሁሉ ሸማግሌዎችም ጻፎችም ተሰበሰቡ።

28 ጴጥሮስም እስከ ሊቀ ካህናቱ ግቢ ውስጥ በሩቁ ተከተለው።

ከሎሌዎችም ጋር ተቀምጦ እሳት ይሞቅ ነበር።

29 የካህናት አለቆችም ሸንጎውም ሁሉ እንዲገድሉት በኢየሱስ ላይ ምስክር ይፈልጉ ነበር፤ አላገኙምም፤

30 ብዙዎች በሐሰት ይመሰክሩበት ነበርና፤ ምስክርነታቸው ግን አልተሰማማም።

31 ምስክርነታቸውም እንዲሁ እንኳ አልተሰማማም።

32 ሊቀ ካህናቱም በመካከላቸው ተነሥቶ፡ አንዳች አትመልሰምን? እነዚህስ በእንተ ላይ የሚመሰክሩብህ ምንድር ነው? ብሎ ኢየሱስን ጠየቀው።

33 እርሱ ግን ዘም አለ አንዳችም አልመለሰም። ደግሞ ሊቀ ካህናቱ ጠየቀውና፡ የቡሩክ ልጅ ክርስቶስ እንተ ነህን? አለው።

34 ኢየሱስም፡ እኔ ነኝ፤ የሰው ልጅም በኃይል ቀኝ ሲቀመጥ በሰማይም ደመና ሲመጣ ታያላችሁ አለ።

35 ሊቀ ካህናቱም ልብሱን ቀደደና፡ ከእንግዲህ ወዲህ ምስክሮችን ምን ያሰፈልገናል?

36 ሰድቡን ሰማችሁ፤ ምን ይመስላችኋል? አለ። እነርሱም ሁሉ፡ ሞት ይገባዋል ብለው ፈረዱበት።

37 እንዳንደችም ይተፋበት ፊቱንም ሸፍነው ይጉሰሙትና። ትንቢት ተናገረ ይሉት ጀመር፤ ሎሌዎችም በጥፊ እየመቱ ወሰዱት።

38 ጴጥሮስም በግቢ ውስጥ ወደ ታች ሳለ ከሊቀ ካህናቱ ገረዶች አንዲቱ መጣች።

39 ጴጥሮስም እሳት ሲሞቅ አይታ ተመለከተችውና። እንተ ደግሞ ከናዝሬቱ ከኢየሱስ ጋር ነበርህ አላችው።

40 እርሱ ግን፡ የምትደውን አላውቅም አላሰተውልምም ብሎ ካደ፡ ወደ ውጭም ወደ ደጅ ወጣ፤ ደርም ጮኸ።

41 ገረዲቱም አይታው በዚያ ለቆሙት፡ ይህም ከእነርሱ ወገን ነው ስትል ሁለተኛ ትነግራቸው ጀመር።

42 እርሱም ደግሞ ካደ፡ ጥቂት ቈይተውም በዚያ የቆሙት ዳግመኛ ጴጥሮስን፡ የገሊላ ሰው ነህና ከእነርሱ ወገን በእውነት ነህ አሉት።

፳፩ እርሱ ግን። ይህን የምትሉትን ሰው አላውቀውም ብሎ ይረገምና ይምል ጀመር። ወዲያውም ዶር ሁለተኛ ጮኸ።

፳፪ ጴጥሮስንም አየሱስ። ዶር ሁለት ጊዜ ሳይጮኽ ሦስት ጊዜ ትክደኛለህ ያለው ቃል ትዝ አለው፤ ነገሩንም አሰቦ አለቀሰ።

፲፯

፩ ወዲያውም ማለዳ የካህናት አለቆች ከሸማግሌዎችና ከጻፎች ከሸንጎውም ሁሉ ጋር ከተማከሩ በኋላ፣ ኢየሱስን አሳሰረው ወሰዱትና ለጲላጦስ አሳልፈው ሰጡት።

፪ ጲላጦስም። አንተ የአይሁድ ንጉሥ ነህን? ብሎ ጠየቀው። እርሱም። አንተ አልህ ብሎ መለሰለት።

፫ የካህናት አለቆችም ብዙ ያሳጡት ነበር፤ እርሱ ግን ምንም አልመለሰም።

፬ ጲላጦስም ደግሞ። አንዳች አትመልስምን? እነሆ፣ በሰንት ነገር ያሳጡሃል ብሎ ጠየቀው።

፭ ኢየሱስም ከዚያ በኋላ ጲላጦስ እስኪደነቅ ድረስ ምንም አልመለሰም።

፮ በዚያም በዓል የለመኑትን አንድ እሰረኛ ይፈታላቸው ነበር።

፯ በዓመፅም ነፍስ ከገደሉት ከዓመፀኞች ጋር የታሰረ በርባን የተባለ ነበረ።

፰ ሕዝቡም ወጥተው እንደ ልማዱ ያደርግላቸው ዘንድ እየጮኹ ይለምኑት ጀመር።

፱ ጲላጦስም። የአይሁድን ንጉሥ አፈታላችሁ ዘንድ ትወዳላችሁን? ብሎ መለሰላቸው፤

፲ የካህናት አለቆች በቅንዓት አሳልፈው እንደ ሰጡት ያውቅ ነበርና።

፲፩ የካህናት አለቆች ግን በርባንን በእርሱ ፈንታ ይፈታላቸው ዘንድ ሕዝቡን አወኩአቸው።

፲፪ ጲላጦስም ዳግመኛ መልሶ። እንግዲህ የአይሁድ ንጉሥ የምትሉትን ምን ላደርገው ትወዳላችሁ? አላቸው።

፲፫ እነርሱም ዳግመኛ። ሰቀለው እያሉ ጮኹ።

፲፬ ጲላጦስም። ምን ነው? ያደረገው ክፋት ምንድር ነው?

አላቸው። እነርሱ ግን። ሰቀለው እያሉ ጮኹት አበዙ።

፲፭ ጲላጦስም የሕዝቡን ፈቃድ ሊያደርግ ወደ በርባንን ፈታላቸው፣ ኢየሱስንም ገርፎ እንዲሰቀል አሳልፎ ሰጠ።

፲፮ ወታደሮችም ፕራይቶሪየን ወደሚባል ግቢ ውስጥ ወሰዱት፣ ጭፍራውንም ሁሉ በአንድነት ጠሩ።

፲፯ ቀይ ልብስም አለበሱት፣ የእሾህ አክሊልም ጎንጉነው ደፋበት፤

፲፰ የአይሁድ ንጉሥ ሆይ፣ ሰላም ለአንተ ይህን እያሉ እጅ ይነሱት ጀመር፤

፲፱ ራሱንም በመቃ መቼት ተፋበትም፣ ተንበርክከውም ሰገዱለት።

፳ ከተዘባበቱበትም በኋላ ቀዩን ልብስ ገፈፉት፣ ልብሱንም አለበሱት፣ ሊሰቅሉትም ወሰዱት።

፳፩ አንድ መንገድ አላፈም የአሌክሳንድሮስና የሩፎስ አባት ስምግን የተባለ የቀሬና ሰው ከገጠር ሲመጣ መሰቀሉን ይሸከም ዘንድ አሰገደዱት።

፳፪ ትርጓሜውም የራስ ቅል ሰፍራ ወደሚሆን ጎልጎታ ወደተባለ ሰፍራ ወሰዱት።

፳፫ ከርቤም የተቀላቀለበትን የወይን ጠጅ እንዲጠጣ ሰጡት፤ እርሱ ግን አልተቀበለም።

፳፬ ሰቀሉትም፣ ልብሱንም ማን ማን እንዲወስድ ዕጣ ተጣጥለው ተካፈሉ።

፳፭ በሰቀሉትም ጊዜ ሦስት ሰዓት ነበረ።

፳፮ የክሱ ጽሕፈትም። የአይሁድ ንጉሥ የሚል ተጽፎ ነበር።

፳፯ ከእርሱም ጋር ሁለት ወንበዶች አንዱን በቀኙ እንዲንም በግራው ሰቀሉ።

፳፰ መጽሐፍም። ከአመፀኞች ጋር ተቆጠረ ያለው ተፈጸመ።

፳፱ የሚያልፉትም ራሳቸውን እየነቀነቁ ይሰድቡት ነበርና። ዋ፣ ቤተ መቅደስን የምታፈርስ በሦስት ቀንም የምትሠራ።

፴ ከመሰቀል ወርደህ ራስህን አድን አሉ።

፴፩ እንዲሁም የካህናት አለቆች ደግሞ ከጻፎች ጋር እርስ በርሳቸው እየተዘባበቱ። ሌሎችን አዳኝ፤ ራሱን ሊያድን አይችልም፤

፲፱ አይተን እናምን ዘንድ የእስራኤል ንጉሥ ክርስቶስ እሁን ከመስቀል ይውረድ አሉ። ከእርሱም ጋር የተሰቀሉት ይነቅፉት ነበር።

፲፱ ስድስት ሰዓትም በሆነ ጊዜ፣ እስከ ዘጠኝ ሰዓት በምድር ሁሉ ላይ ጨለማ ሆነ።

፲፱ በዘጠኝ ሰዓትም ኢየሱስ። ኤሎሄ፣ ኤሎሄ፣ ላማ ሰበቅታኒ? ብሎ በታላቅ ድምፅ ጮኸ፤ ትርጓሜውም አምላኬ፣ አምላኬ፣ ለምን ተውኸኝ? ማለት ነው።

፲፱ በዚያም ከቆሙት ሰዎች ሰምተው። እነሆ፣ ኤልያስን ይጠራል አሉ።

፲፱ እንዲም ርጦ ሆምጣጤ በሰፍነግ ሞላ በመቃም አድርጎ። ተዉ፤ ኤልያስ ሊያወርደው ይመጣ እንደ ሆነ እንይ እያለ አጠጣው።

፲፱ ኢየሱስም በታላቅ ድምፅ ጮኸ ነፍሱንም ሰጠ።

፲፱ የቤተ መቅደሱም መጋረጃ ከላይ እስከ ታች ከሁለት ተቀደደ።

፲፱ በዚያም በእንጻሩ የቆመ የመቶ አለቃ እንደዚህ ጮኸ ነፍሱን እንደ ሰጠ ባየ ጊዜ። ይህ ሰው በእውነት የእግዚአብሔር ልጅ ነበረ አለ።

፲፱ እሁንም በመሸ ጊዜ የሰንበት ዋዜማ የሆነ የማዘጋጀት ቀን ስለ ነበረ፣ የከበረ አማካሪ የሆነ የአርማትያስ ዮሴፍ መጣ።

፲፱ እርሱም ደግሞ የእግዚአብሔርን መንግሥት ይጠባበቅ ነበር፤ ደፍሮም ወደ ጲላጦስ ገባና የኢየሱስን ሥጋ ለመነው።

፲፱ ጲላጦስም እሁኑን እንዴት ሞተ ብሎ ተደነቀ፣ የመቶ አለቃውንም ጠርቶ ከሞተ ቆይቶአልን? ብሎ ጠየቀው፤

፲፱ ከመቶ አለቃውም ተረድቶ በድኑን ለዮሴፍ ሰጠው።

፲፱ በፍታም ገዝቶ አውርዶም በበፍታ ከፈነው ከዓለትም በተወቀረ መቃብር አኖረው፣ በመቃብሩ ደጃፍም ድንጋይ እንከባለለ።

፲፱ መግደላዊትም ማርያም የዮሳም እናት ማርያም ወዴት እንዳኖሩት ይመለከቱ ነበር።

እናት ማርያም ስሎሜም መጥተው ሊቀቡት ሸቹ ገዙ።

፲ ከሳምንቱም በፊተኛው ቀን እጅግ በማለዳ ፀሐይ ከወጣ በኋላ ወደ መቃብር መጡ።

፲ እርስ በርሳቸውም። ድንጋዩን ከመቃብር ደጃፍ ማን ያንከባልልናል? ይባላሉ ነበር፤

፲ ድንጋዩ እጅግ ትልቅ ነበርና፤ አሻቅበውም አይተው ድንጋዩ ተንከባሎ እንደ ነበር ተመለከቱ።

፳ ወደ መቃብሩም ገብተው ነጭ ልብስ የተጎናጸፈ ጎልማሳ በቀኝ በኩል ተቀምጦ እየና ደነገጡ።

፳ እርሱ ግን። አትደንግጡ፤ የተሰቀለውን የናዝራቱን ኢየሱስን ትፈልጋላችሁ፤ ተነሥቶአል፣ በዚህ የለም፤ እነሆ እርሱን ያኖሩበት ሰፍራ።

፳ ነገር ግን ሄዳችሁ ለደቀ መዛሙርቱ ለጴጥሮስም። ወደ ገሊላ ይቀድማችኋል፤ እንደ ነገራችሁ በዚያ ታይታላችሁ ብላችሁ ነገሩአቸው አላቸው።

፳ መንቀጥቀጥና መደንገጥ ይዘአቸው ነበርና ወጥተው ከመቃብር ሸሹ፤ ይፈሩ ነበርና ለማንም አንዳች አልነገሩም። እነርሱም ያዘዛቸውን ሁሉ ለጴጥሮስና ከእርሱ ጋር ላሉት በእጭሩ ተናገሩ። ከዚህም በኋላ ኢየሱስ ራሱ ለዘላለም ድኅነት የሆነውን የማይለወጠውን ቅዱስ ወንጌል ከፀሐይ መውጫ እስከ መጥለቂያው ድረስ በእጃቸው ላከው።

፳ ከሳምንቱም በመጀመሪያው ቀን ማልዶ በተነሣ ጊዜ፣ አሰቀድሞ ሰባት አጋንንት ላወጣላት ለመግደላዊት ማርያም ታየ።

፲ እርስዋ ሄዳ ከእርሱ ጋር ሆነው ለነበሩት ሲያዝኑና ሲያለቅሱ ሳሉ አወራችላቸው፤

፲ እነርሱም ሕያው እንደ ሆነ ለእርስዋም እንደ ታያት ሲሰሙ አላመኑም።

፲ ከዚህም በኋላ ከእነርሱ ለሁለቱ ወደ ባላገር ሲሄዱ በመንገድ በሌላ መልክ ተገለጠ፤

፲ እነርሱም ሄደው ለሌሎቹ አወሩ፤ እነዚያንም ደግሞ አላመኑአቸውም።

፲ ኋላም በማዕድ ተቀምጠው ሳሉ ለአሥራ አንዱ ተገለጠ። ተነሥቶም ያዩትን ስላላመኑአቸው

፲፮

፩ ሰንበትም ካለፈ በኋላ መግደላዊት ማርያም የያዕቆብም

አለማመናቸውንና የልባቸውን ጥንካሬ ነቀፈ።

፲፮ እንዲህም አላቸው። ወደ ዓለም ሁሉ ሂዱ ወንጌልንም ለፍጥረት ሁሉ ሰበኩ።

፲፯ ያመነ የተጠመቀም ይድናል፥ ያላመነ ግን ይፈረድበታል።

፲፰ ያመኑትንም እነዚህ ምልክቶች ይከተሉአቸዋል፤ በሰሜ አጋንንትን ያወጣሉ፤ በአዲስ ቋንቋ ይናገራሉ፤ እባቦችን ይይዛሉ።

፲፱ የሚገድልም ነገር ቢጠጡ አይጎዳቸውም፤ እጃቸውን በድውዮች ላይ ይጭናሉ እነርሱም ይድናሉ።

፳ ጌታ ኢየሱስም ከእነርሱ ጋር ከተናገረ በኋላ ወደ ሰማይ ዐረገ በእግዚአብሔርም ቀኝ ተቀመጠ።

፳፯ እነርሱም ወጥተው በየስፍራው ሁሉ ሰበኩ። ጌታም ከእነርሱ ጋር ይሠራ ነበር፤ በሚከተሉትም ምልክቶች ቃሉን ያጸና ነበር።

የሉቃስ ወንጌል

፩-፭ በይሁዳ ንጉሥ በሄሮድስ ዘመን ከአብያ ክፍል የሆነ ዘካርያስ የሚባል እንደ ካህን ነበረ፤ ሚስቱም ከአሮን ልጆች ነበረች፤ ስምዋም ኤልሳቤጥ ነበረ።

፩ ሁለቱም በጌታ ትእዛዝና ሕግጋት ሁሉ ያለ ነቀፋ እየሄዱ በእግዚአብሔር ፊት ጻድቃን ነበሩ።

፩ ኤልሳቤጥም መካን ነበረችና ልጅ አልነበራቸውም፤ ሁለቱም በዕድሜያቸው አርጅተው ነበር።

፩ እርሱም በክፍሉ ተራ በእግዚአብሔር ፊት ሲያገለግል፡

፩ እንደ ካህናት ሥርዓት ወደ ጌታ ቤተ መቅደስ ገብቶ ለማጠን ዕጣ ደረሰበት።

፩ በዕጣንም ጊዜ ሕዝቡ ሁሉ በውጭ ቆመው ይጸልዩ ነበር።

፩ የጌታም መልእክ በዕጣኑ መሠዊያ ቀኝ ቆሞ ታየው።

፩ ዘካርያስም ባየው ጊዜ ደነገጠ፤ ፍርሃትም ወደቀበት።

፩ መልእኩም እንዲህ አለው። ዘካርያስ ሆይ፡ ጸሎትህ ተሰምቶልሃልና እትፍራ ሚስትህ ኤልሳቤጥም ወንድ ልጅ ትወልድልሃለች፡ ስሙንም የሐንስ ትለዋለህ።

፩ ደስታና ተድላም ይሆንልሃል፡ በመወለዱም ብዙዎች ደስ ይላቸዋል።

፩ በጌታ ፊት ታላቅ ይሆናልና፡ የወይን ጠጅና የሚያስክር መጠጥ አይጠጣም፤ ገናም በእናቱ ማዕፀን ሳለ መንፈስ ቅዱስ ይሞላበታል፤

፩ ከእስራኤልም ልጆች ብዙዎችን ወደ ጌታ ወደ እምላካቸው ይመልሳል።

፩ እርሱም የተዘጋጀትን ሕዝብ ለጌታ እንዲያስናዳ፡ የአባቶችን ልብ ወደ ልጆች የማይታዘዙትንም ወደ ጻድቃን ጥበብ ይመልስ ዘንድ በኤልያስ መንፈስና ኃይል በፊቱ ይሄዳል።

፩ ዘካርያስም መልእኩን። እኔ ሽማግሌ ነኝ ምስቴም

በዕድሜዎ አርጅታለችና ይህን በምን አውቃለሁ? አለው።

፩ መልእኩም መልሶ። እኔ በእግዚአብሔር ፊት የምቆመው ገብርኤል ነኝ፤ እንድናገርህም ይህችንም የምሥራች እንድሰብክልህ ተልኬ ነበር፤

፩ እነሆም፡ በጊዜው የሚፈጸመውን ቃሉን ስላላመንህ፡ ይህ ነገር አስከሚሆን ቀን ድረስ ዲዳ ትሆናለህ መናገርም አትችልም አለው።

፩ ሕዝቡም ዘካርያስን ይጠብቁት ነበር፤ በቤተ መቅደስም ውስጥ ስለ ዘገየ ይደነቁ ነበር።

፩ በወጣም ጊዜ ሊነግራቸው አልቻለም፡ በቤተ መቅደስም ራእይ እንዳየ እስተዋሉ፤ እርሱም ይጠቅሳቸው ነበር፤ ድዳም ሆኖ ኖረ።

፩ የማገልገሉም ወራት ሲፈጸም ወደ ቤቱ ሄደ።

፩-፳፮ በስድስተኛውም ወር መልእኩ ገብርኤል ናዘራት ወደምትባል ወደ ገሊላ ከተማ፡

፩ ከዳዊት ወገን ለሆነው ዮሴፍ ለሚባል ሰው ወደ ታጩች ወደ እንዲት ድንግል ከእግዚአብሔር ዘንድ ተላከ፡ የድንግሊቱም ስም ማርያም ነበረ።

፩ መልእኩም ወደ እርሰዋ ገብቶ። ደስ ይበልሽ፡ ጸጋ የሞላብሽ ሆይ፡ ጌታ ከእንቺ ጋር ነው፤ እንቺ ከሴቶች መካከል የተባረክሽ ነሽ አላት።

፩ እርሰዋም ባየችው ጊዜ ከንግግሩ በጣም ደነገጠችና። ይህ እንዴት ያለ ሰላምታ ነው? ብላ አሰበች።

፩ መልእኩም እንዲህ አላት። ማርያም ሆይ፡ በእግዚአብሔር ፊት ጸጋ እግኝተሻልና እትፍራ።

፩ እነሆም፡ ትፀንሻለሽ ወንድ ልጅም ትወልጃለሽ፡ ስሙንም ኢየሱስ ትደቀለሽ።

፩ እርሱ ታላቅ ይሆናል የልዑል ልጅም ይባላል፡ ጌታ እምላክም የአባቱን የዳዊትን ዙፋን ይሰጠዋል፤

፩ በያዕቆብ ቤትም ላይ ለዘላለም ይነግሃል፡ ለመንግሥቱም መጨረሻ የለውም።

፩ ማርያምም መልእኩን። ወንድ ስለማላውቅ ይህ እንዴት ይሆናል? አለችው።

፱፭ መልእኩም መልሶ እንዲህ አላት። መንፈስ ቅዱስ በእነቺ ላይ ይመጣል። የልዑልም ኃይል ይጸልልሻል ስለዚህ ደግሞ ከእነቺ የሚወለደው ቅዱስ የእግዚአብሔር ልጅ ይባላል።

፱፬ እነሆም ዘመድሽ ኤልሳቤጥ፣ እርሰዋ ደግሞ በእርጅናዋ ወንድ ልጅ ፀንሳለች። ለእርሰዋም መካን ትባል ለነበረችው ይህ ስድስተኛ ወር ነው፤

፱፫ ለእግዚአብሔር የሚሳነው ነገር የለምና።

፱፪ ማርያምም። እነሆኝ የጌታ ባሪያ እንደ ቃልህ ይሁንልኝ አለች። መልእኩም ከእርሰዋ ሂደ።

፱፩ ማርያምም በዚያ ወራት ተነሥታ ወደ ተራራማው አገር ወደ ይሁዳ ከተማ ፈጥና ወጣች።

፱ ወደ ዘካርያስም ቤት ገብታ ኤልሳቤጥን ተሳለመቻት።

፱፮ ኤልሳቤጥም የማርያምን ሰላምታ በሰማች ጊዜ ፀንሱ በማሳፀንዋ ውስጥ ዘለለ፤ በኤልሳቤጥም መንፈስ ቅዱስ ሞላባት።

፱፯ በታላቅ ድምፅም ጮኻ እንዲህ አለች። እነቺ ከሴቶች መካከል የተባረከሽ ነሽ። የማሳፀንሽም ፍሬ የተባረከ ነው።

፱፮ የጌታዬ እናት ወደ እኔ ትመጣ ዘንድ እንዴት ይሆንልኛል?

፱፬ እነሆ፣ የሰላምታሽ ድምጽ በጆርዬ በመጣ ጊዜ ፀንሱ በማሳፀኔ በደስታ ዘሎአልና።

፱፫ ከጌታ፤ የተነገረላት ቃል ይፈጸምልና ያመነች ብፅዕት ናት።

፱፪ ማርያምም እንዲህ አለች።

፱፩ ነፍሴ ጌታን ታከብረዋለች። መንፈሴም በእምላኬ በመድኃኒቴ ሐሴት ታደርጋለች፤

፱፮ የባሪያይቱን ውርደት ተመልክቶአልና። እነሆም፣ ከዛሬ ጀምሮ ትውልድ ሁሉ ብፅዕት ይሉኛል፤

፱፯ ብርቱ የሆነ እርሱ በእኔ ታላቅ ሥራ አድርጎአልና፤ ሰሙም ቅዱስ ነው።

፱ ምሕረቱም ለሚፈሩት እስከ ትውልድና ትውልድ ይኖራል።

፱፮ በክንዱ ኃይል አድርጎአል፤ ትዕቢተኞችን በልባቸው አሳብ በትኖአል፤

፱፮ ገዥዎችን ከዙፋናቸው አዋርዶአል፤ ትሑታንንም ከፍ አድርጎአል፤

፱፯ የተራቡትን በበጎ ነገር አጥግቦአል፤ ባለ ጠጎችንም ባደክቸውን ሰዶአቸዋል።

፱፬-፱፮ ማርያምም ሦስት ወር የሚያህል በእርሰዋ ዘንድ ተቀመጠች ወደ ቤትዋም ተመለሰች።

፱፫ የኤልሳቤጥም የመውለጃዋ ጊዜ ደረሰ፤ ወንድ ልጅም ወለደች።

፱፪ ጎረቤቶቻቸውም ዘመዶቻቸው ጌታ ምሕረቱን እንዳገነነላት ሰምተው ከእርሰዋ ጋር ደስ አላቸው።

፱፩ በሰምንተኛውም ቀን ሕፃኑን ሊገርዙት መጡ፣ በአባቱም ሰም ዘካርያስ ሊሉት ወደዱ።

፱ እናቱ ግን መልሳ። አይሆንም፣ የሐንሰ ይባል እንጂ አለች።

፱፮ እነርሱም። ከወገንሽ ማንም በዚህ ሰም የተጠራ የለም አሉአት።

፱፯ አባቱንም ማን ሊባል እንዲወድ ጠቀሱት።

፱፮ ብራናም ለምና። ሰሙ የሐንሰ ነው ብሎ ጻፈ። ሁሉም አደነቁ።

፱፬ ያንጊዜም አፉ ተከፈተ መላሱም ተፈታ እግዚአብሔርንም እየባረከ ተናገረ።

፱፫ ለጎረቤቶቻቸውም ሁሉ ፍርሃት ሆነ፤ ይህም ሁሉ ነገር በይሁዳ በተራራማው አገር ሁሉ ተወራ፤

፱፪ የሰሙትም ሁሉ። እነኪያ ይህ ሕፃን ምን ይሆን? እያሉ በልባቸው አኖሩት፤ የጌታ እጅ ከእርሱ ጋር ነበረችና።

፱፩ አባቱ ዘካርያስም መንፈስ ቅዱስ ሞላበትና ትንቢት ተናገረ እንዲህም አለ።

፱፮ የእስራኤል ጌታ አምላክ ይባረክ፣ ጌታን ለሕዝቡ ቤዛ አድርጎአልና፤

፱፯-፱፮ ማዳኑም ከወደረኞቻችንና ከሚጠሉን ሁሉ እጅ ነው፤

፱፬-፱፮ ደግሞም አንተ ሕፃን ሆይ፣ የልዑል ነቢይ ትባላለህ። መንገዱን ልትጠርግ በጌታ ፊት ትሄዳለህና፤

፱፫ እንደዚህም የኃጢአታቸው ሰርየት የሆነውን የመዳን እውቀት ለሕዝቡ ትሰጣለህ፤

፱፪ ይህም ከላይ የመጣ ብርሃን በጌታነት በእምላካችን ምሕረትና ርሃራኔ ምክንያት ነው፤

፱፱ ብርሃኑም በጨለማና በሞት ጥላ ተቀምጠው ላሉት ያበራል እግርቻችንንም በሰላም መንገድ ያቀናል።

፲ ሕፃኑም አደገ በመንፈስም ጠነከረ፤ ለእስራኤልም እስከ ታየበት ቀን ድረስ በምድረ በዳ ኖረ።

፪

፩ በዚያም ወራት ዓለሙ ሁሉ እንዲጻፍ ከእውግስጦስ ቁሣር ትእዛዝ ወጣች።

፪ ቁሬኔዎስ በሶርያ አገር ገዥ በነበረ ጊዜ ይህ የመጀመሪያ ጽሕፈት ሆነ።

፫ ሁሉም እያንዳንዱ ይጻፍ ዘንድ ወደ ከተማው ሄደ።

፬-፮ በዚያም ሳሉ የመውለጃዎ ወራት ደረሰ።

፯ የበኩር ልጅዎንም ወለደች፤ በመጠቅለያም ጠቀለለችው፤ በእንግዶችም ማደሪያ ሰፍራ ስላልነበራቸው በግርግም አስተኛችው።

፰ በዚያም ምድር መንጋቸውን በሌሊት ሲጠብቁ በሜዳ ያደሩ እረኞች ነበሩ።

፱ እነሆም፣ የጌታ መልእክ ወደ እነርሱ ቀረበ የጌታ ክብርም በዙሪያቸው አበራ፤ ታላቅ ፍርሃትም ፈሩ።

፲ መልእኩም እንዲህ አላቸው። እነሆ፣ ለሕዝቡ ሁሉ የሚሆን ታላቅ ደስታ የምሥራች እነግራችኋለሁና አትፍሩ፤

፲፩ ዛሬ በዳዊት ከተማ መድኃኒት እርሱም ክርስቶስ ጌታ የሆነ ተወልዶላችኋል።

፲፪ ይህም ምልክት ይሆንላችኋል፤ ሕፃን ተጠቅልሎ በግርግምም ተኝቶ ታገኛላችሁ።

፲፫ ድንገትም ብዙ የሰማይ ሠራዊት ከመልእኩ ጋር ነበሩ። እግዚአብሔርንም እያመሰገኑ።

፲፬ ክብር ለእግዚአብሔር በአርያም ይህን ሰላምም በምድር ለሰውም በጎ ፈቃድ አሉ።

፲፭ መላእክትም ከእነርሱ ተለይተው ወደ ሰማይ በወጡ ጊዜ፣ እረኞቹ እርሰ በርሳቸው። እንግዲህ እስከ ቤተ ልሔም ድረስ እንሂድ

እግዚአብሔርም የገለጠልንን ይህን የሆነውን ነገር እንይ ተባባሉ።

፲፮ ፈጥነውም መጡ ማርያምንና የሴፍን ሕፃኑንም በግርግም ተኝቶ አገኙ።

፲፯ አይተውም ሰለዚህ ሕፃን የተነገረላቸውን ነገር ገለጡ።

፲፰ የሰሙትን ሁሉ እረኞቹ በነገሩአቸው ነገር አደነቁ፤

፲፱ ማርያም ግን ይህን ነገር ሁሉ በልብዋ እያሰበች ትጠብቀው ነበር።

፳ እረኞችም እንደ ተባለላቸው ስለ ሰሙትና ሰላዩት ሁሉ እግዚአብሔርን እያመሰገኑና እያከበሩ ተመለሱ።

፳፩ ለገርዙት ሰምንት ቀን በሞላ ጊዜ፣ በማኅፀን ሳይረገዝ በመልእኩ እንደ ተባለ፣ ሰሙ ኢየሱስ ተብሎ ተጠራ።

፳፪-፳፭ እነሆም፣ በአዩሩሳሌም ስምዖን የሚባል ሰው ነበረ፤ ይህም ሰው የእስራኤልን መጽናናት ይጠባበቅ ነበር፤ ጾድቅና ትጉህም ነበረ፤ መንፈስ ቅዱስም በእርሱ ላይ ነበረ።

፳፮ በጌታም የተቀባውን ሳያይ ሞትን እንዲያይ በመንፈስ ቅዱስ ተረድቶ ነበር።

፳፯ በመንፈስም ወደ መቅደስ ወጣ፤ ወላጆቹም እንደ ሕጉ ልማድ ያደርጉለት ዘንድ ሕፃኑን ኢየሱስን በእስገቡት ጊዜ፣

፳፰ እርሱ ደግሞ ተቀብሎ አቀፈው እግዚአብሔርንም እየባረከ እንዲህ አለ።

፳፱ ጌታ ሆይ፣ አሁን እንደ ቃልህ ባሪያህን በሰላም ታሰናብተዋለህ፤

፴-፴፪ ይህም ለአሕዛብ ሁሉን የሚገልጥ ብርሃን ለሕዝብህም ለእስራኤል ክብር ነው።

፴፫ የሴፍና እናቱም ስለ እርሱ በተባለው ነገር ይደነቁ ነበር።

፴፬-፴፮ ከእሴር ወገንም የምትሆን የፋኑኤል ልጅ ሐና የምትባል እንዲት ነቢይት ነበረች፤ እርሰዋም ከድንግልናዋ ጀምሮ ከባልዋ ጋር ሰባት ዓመት ኖረች፤

፴፯ እርሰዋም ሰማኒያ አራት ዓመት ያህል መበለት ሆና በጣም አርጅታ ነበር፤ በጸምና በጸሎትም ሌሊትና ቀን እያገለገለች ከመቅደስ አትለይም ነበር።

፴፰ በዚያችም ሰዓት ቀርባ እግዚአብሔርን አመሰገነች፤

የኢየሩሳሌምንም ቤዛ ለሚጠባበቁ ሁሉ ስለ እርሱ ትናገር ነበር።

፲፱ ሁሉንም እንደ ጌታ ሕግ ከፈጸሙ በኋላ፣ ወደ ገሊላ ወደ ከተማቸው ወደ ናዝሬት ተመለሱ።

፳ ሕፃኑም አደገ፣ ጥበብም ሞልቶበት በመንፈስ ጠነከረ፤ የእግዚአብሔርም ጸጋ በእርሱ ላይ ነበረ።

፳፩ ወላጆቹም በያመቱ በፋሲካ በዓል ወደ ኢየሩሳሌም ይወጡ ነበር።

፳፪ የአሥራ ሁለት ዓመት ልጅ በሆነ ጊዜ፣ እንደ በዓሉ ሥርዓት ወደ ኢየሩሳሌም ወጡ፤

፳፫ ቀናቸውንም ከፈጸሙ በኋላ፣ ሲመለሱ ብላቴናው ኢየሱስ በኢየሩሳሌም ቀርቶ ነበር፣ የሴፍም እናቴም አላወቁም ነበር።

፳፬ ከመንገደኞች ጋር የነበረ ስለ መሰላቸው የአንድ ቀን መንገድ ሄዱ፣ ከዘመዶቻቸውም ከሚያውቋቸውም ዘንድ ፈለጉት፤

፳፭ ባጡትም ጊዜ እየፈለጉት ወደ ኢየሩሳሌም ተመለሱ።

፳፮ ከሦስት ቀንም በኋላ በመምህራን መካከል ተቀምጦ ሲሰማቸውም ሲጠይቃቸውም በመቅደስ አገኙት፤

፳፯ የሰሙትም ሁሉ በማስተዋሉና በመልሱ ተገረሙ።

፳፰ ባዩትም ጊዜ ተገረሙ፣ እናቴም፣ ልጅ ሆይ፣ ለምን እንዲህ አደረግህብን? እነሆ፣ አባትህና እኔ እየተጨነቅን ሰንፈልግህ ነበርን አለችው።

፳፱ እርሱም። ስለ ምን ፈለጋችሁኝ? በአባቴ ቤት እሆን ዘንድ እንዲገባኝ አላወቃችሁምን? አላቸው።

፴ እነርሱም የተናገራቸውን ነገር አላስተዋሉም።

፴፩ ከእነርሱም ጋር ወርዶ ወደ ናዝሬት መጣ፣ ይታዘዝላቸውም ነበር። እናቴም ይህን ነገር ሁሉ በልብዋ ትጠብቀው ነበር።

፴፪ ኢየሱስም ደግሞ በጥበብና በቁመት በሞገስም በእግዚአብሔርና በሰው ፊት ያድግ ነበር።

፫

፩ ጠባርዮስ ቁሣርም በነገሠ በአሥራ አምስተኛይቱ ዓመት፣

ጳጳስ ጳጳሳም በይሁዳ ሲገዛ፣ ሄሮድስም በገሊላ የአራተኛው ክፍል ገዥ፣ ወንድሙ ጌልጳስም በኢጡርያስ በጥራኮኒዶስም አገር የአራተኛው ክፍል ገዥ፣ ሊሳኒዮስም በሳቢላኒስ የአራተኛው ክፍል ገዥ ሆነው ሳሉ።

፪ ሐናና ቀያፋም ሊቃነ ካህናት ሳሉ፣ የእግዚአብሔር ቃል ወደ ዘካርያስ ልጅ ወደ ዮሐንስ በምድረ በዳ መጣ።

፫ ስለዚህ ከእርሱ ሊጠመቁ ለወጡት ሕዝብ እንዲህ ይላቸው ነበር። እናንተ የእፋኝት ልጆች፣ ከሚመጣው ቊጣ እንድትሸሹ ማን አመለከታችሁ?

፬ እንግዲህ ለንስሐ የሚገባ ፍሬ አድርጉ፤ በልባችሁም። አብርሃም አባት አለን ማለትን አትጀምሩ፤ ከእነዚህ ድንጋዮች ለአብርሃም ልጆች ሊያስነሣላት እግዚአብሔር እንዲችል አላችኋለሁና።

፭ አሁንስ ምሳር ደግሞ በዛፎች ሥር ተቀምጦአል፤ እንግዲህ መልካም ፍሬ የሚያደርግ ዛፍ ሁሉ ይቆረጣል ወደ አሳትም ይጣላል።

፮ ሕዝቡም። እንግዲህ ምን እናድርግ? ብለው ይጠይቁት ነበር።

፯ መልሶም። ሁለት ልብስ ያለው ለሌለው ያካፍል፣ ምግብም ያለው እንዲሁ ያድርግ ይል ነበር።

፲ ቀራጮችም ደግሞ ሊጠመቁ መጥተው። መምህር ሆይ፣ ምን እናድርግ? አሉት።

፲፩ ከታዘዘላችሁ አብልጣችሁ አትውሱዱ አላቸው።

፲፪ ጭፍሮችም ደግሞ። እኛ ደግሞ ምን እናድርግ? ብለው ይጠይቁት ነበር። እርሱም። በማንም ግፍ አትሥሩ ማንንም በሐሰት አትክሱ፣ ደመወዛችሁም ይብቃችሁ አላቸው።

፲፫ ሕዝቡም ሲጠብቁ ሳሉ ሁሉም በልባቸው ስለ ዮሐንስ። ይህ ክርስቶስ ይሆንን? ብለው ሲያስቡ ነበር።

፲፬ ዮሐንስ መልሶ። እኔስ በውኃ አጠምቃችኋለሁ፤ ነገር ግን የጨማውን ጠፍር መፍታት ከማይገባኝ ከእኔ የሚበረታ ይመጣል፤ እርሱ በመንፈስ ቅዱስና በአሳት ያጠምቃችኋል፤

፲፭ መንሹም በእጁ ነው።

አውድማውንም ፈጽሞ ያጠራል፡ ስንዳውንም በጎተራው ይከታል፡ ገለባውን ግን በማይጠፋ እሳት ያቃጥላዋል አላቸው።

፲፮ ስለዚህ ሕዝቡን በብዙ ሌላ ምክር እየመከራቸው ወንጌልን ይሰብክላቸው ነበር፤

፲፱ የአራተኛው ክፍል ገዥ ሄሮድስ ግን፡ ስለ ሄሮድያዳ ስለ ወንድሙ ስለ ጌልጶስ ሚስትና ሄሮድስ ስላደረገው ሌላ ክፋት ሁሉ የሐንሰ ስለ ገሠጸው፡

፳ ይህን ደግሞ ከሁሉ በላይ ጨምሮ የሐንሰን በወሳኒ አገባው።

፳፩ ሕዝቡም ሁሉ ከተጠመቁ በኋላ ኢየሱስ ደግሞ ተጠመቀ። ሲጸልይም ሰማይ ተከፈተ፡

፳፪ መንፈስ ቅዱስም በአካል መልክ እንደ ርገብ በእርሱ ላይ ወረደ፤ የምድህ ልጅ እንተ ነህ፡ በእንተ ደስ ይለኛል የሚል ድምፅም ከሰማይ መጣ።

፳፫ ኢየሱስም ሊያስተምር ሲጀምር ዕድሜው ሠላሳ ዓመት ያህል ሆኖት ነበር እንደመሰላቸው የኮሴፍ ልጅ ሆኖ፡ የኤሊ ልጅ፡

፳፬ የማቲ ልጅ፡ የሌዊ ልጅ፡ የሚልኪ ልጅ፡

፳፭ የዮና ልጅ፡ የዮሴፍ ልጅ፡ የማታትዩ ልጅ፡ የአሞጽ ልጅ፡ የናሆም ልጅ፡ የኤሲሊም ልጅ

፳፮ የናጌ ልጅ፡ የማእት ልጅ፡ የማታትዩ ልጅ የሴሜይ ልጅ፡ የዮሴፍ ልጅ፡

፳፯ የዮዳ ልጅ፡ የዮናን ልጅ፡ የሬስ ልጅ፡ የዘሩባቤል ልጅ፡ የሰላትያል ልጅ፡ የኔሪ ልጅ፡

፳፰ የሚልኪ ልጅ፡ የሐዲ ልጅ፡ የዮሳስ ልጅ፡ የቆሳም ልጅ፡ የኤልሞዳም ልጅ፡ የኤር ልጅ፡

፳፱ የዮሴቦ ልጅ፡ የኤልዓዘር ልጅ የዮራም ልጅ፡ የማጣት ልጅ፡ የሌዊ ልጅ፡

፴ የሰምዖን ልጅ፡ የይሁዳ ልጅ፡ የዮሴፍ ልጅ፡

፴፩ የዮናን ልጅ፡ የኤልያቄም ልጅ፡ የሜልያ ልጅ፡ የማይናን ልጅ፡ የማጣት ልጅ፡ የናታን ልጅ

፴፪ የዳዊት ልጅ፡ የእሴይ ልጅ፡ የኢዮቤድ ልጅ፡ የቦዔዝ ልጅ፡

የሰልሞን ልጅ፡

፴፫ የነአሶን ልጅ፡ የአሚናዲብ ልጅ፡ የአራም ልጅ፡ የአርኒ ልጅ፡ የኤሰርም ልጅ፡

፴፬ የፋሬስ ልጅ፡ የይሁዳ ልጅ፡ የያዕቆብ ልጅ፡ የይስሐቅ ልጅ፡ የአብርሃም ልጅ፡ የታራ ልጅ፡

፴፭ የናኮር ልጅ፡ የሴርህ ልጅ፡ የራጋው ልጅ፡ የፋሌቅ ልጅ፡ የአቤር ልጅ፡ የሳላ ልጅ፡

፴፮ የቃይንም ልጅ፡ የአርፋክስድ ልጅ፡ የሴም ልጅ፡ የኖሳ ልጅ፡ የላሜህ ልጅ፡

፴፯ የማቱሳላ ልጅ፡ የሄኖክ ልጅ፡ የያሬድ ልጅ፡

፴፰ የመላልኤል ልጅ፡ የቃይናን ልጅ፡ የሄኖስ ልጅ፡ የሴት ልጅ፡ የአዳም ልጅ፡ የእግዚአብሔር ልጅ።

፬

፩ ኢየሱስም መንፈስ ቅዱስ መልቶበት ከዮርዳኖስ ተመለሰ፡ በመንፈስም ወደ ምድረ በዳ ተመርቶ፡

፪ እርባ ቀን ከዲያብሎስ ተፈተነ። በነዚያም ቀኖች ምንም አልበላም፡ ከተጨረሱም በኋላ ተራብ።

፫ ዲያብሎስም። የእግዚአብሔር ልጅ ከሆንህ፡ ይህን ድንጋይ። እንጀራ ሁን ብለህ እዘዝ አለው።

፬ ኢየሱስም። ሰው በእግዚአብሔር ቃል ሁሉ እንጂ በእንጀራ ብቻ አይኖርም ተብሎ ተጽፎአል ብሎ መለሰለት።

፭ ዲያብሎስም ረጅም ወደ ሆነ ተራራ አውጥቶ የዓለምን መንግሥታት ሁሉ በቅጽበት አሳየው።

፮ ዲያብሎስም። ይህ ሥልጣን ሁሉ ክብራቸውም ለእኔ ተሰጥቶአል ለምደውም ለማንም እሰጠዋለሁና ለአንተ እሰጥሃለሁ፤

፯ ስለዚህ አንተ በእኔ ፊት ብትሰገድ፡ ሁሉ ለአንተ ይሆናል አለው።

፰ ኢየሱስም መልሶ። ለጌታ ለአምላክህ ሰገድ እርሱንም ብቻ አምልክ ተብሎ ተጽፎአል አለው።

፱-፲፪ ኢየሱስም መልሶ። ጌታን አምላክህን ካትፈታተነው ተብሎአል አለው።

፲፫ ዲያቢሎስም ፈተናውን ሁሉ ከጨረሰ በኋላ እስከ ጊዜው ከእርሱ ተለየ።

፲፬ ኢየሱስም በመንፈስ ኃይል ወደ ገሊላ ተመለሰ፤ ስለ እርሱም በዙሪያው ባላቸው አገር ሁሉ ዝና ወጣ።

፲፭ እርሱም በምኩራባቸው ያሰተምር፣ ሁሉም ያመሰግኑት ነበር።

፲፮ ወዳደገበትም ወደ ናዝሬት መጣ፤ እንደ ልማዱም በሰንበት ቀን ወደ ምኩራብ ገባ፣ ሊያነብም ተነሣ።

፲፯-፰ መጽሐፉንም ጠቅልሎ ለአገልጋዩ ሰጠውና ተቀመጠ፤ በምኩራብም የነበሩት ሁሉ ትኩርብ ለው ይመለከቱት ነበር።

፳፩ እርሱም። ዛሬ ይህ መጽሐፍ በጆርአችሁ ተፈጸመ ይላቸው ጀመር።

፳፪ ሁሉም ይመሰክሩለት ነበር ከአፉም ከሚወጣው ከጸጋው ቃል የተነሣ እየተደነቁ። ይህ የዮሴፍ ልጅ አይደለምን? ይሉ ነበር።

፳፫ እርሱም። ያለ ጥርጥር ይህን ምሳሌ። ባለ መድኃኒት ሆይ፣ ራስህን ፈውስ፤ በቅፍርናሆም እንዳደረግኸው የሰማውን ሁሉ በዚህ በገዛ አገርህ ደግሞ አድርግ ትሉኛላችሁ አላቸው።

፳፬ እንዲህም አለ። እውነት አላችኋለሁ፣ ነቢይ በገዛ አገሩ ከቶ አይወደድም።

፳፭ ነገር ግን እውነት አላችኋለሁ፣ በኤልያስ ዘመን ሦስት ዓመት ከስድስት ወር ሰማይ ተዘግቶ ሳለ በምድር ሁሉ ብርቱ ራብ በነበረ ጊዜ፣ በእስራኤል ብዙ መበለቶች ነበሩ፤

፳፮ ኤልያስም በሲዶና አገር ወዳለች ወደ ሰራጥታ ወደ አንዲት መበለት እንጂ ከእነርሱ ወደ አንዲቱ አልተላከም።

፳፯ በነቢዩ በኤልሳዕ ዘመንም በእስራኤል ብዙ ለምጻሞች ነበሩ፣ ከሶርያዊው ከንዕማን በቀር ከእነርሱ አንድ ስንኳ አልነጻም።

፳፰ በምኩራብም የነበሩ ሁሉ ይህን ስምተው ቊጣ ሞላባቸው፣ ተነሥተውም ከከተማ ወደ ውጭ አወጡት።

፳፱ ይጥሉትም ዘንድ ከተማቸው ተሠርታባት ወደ ነበረች ወደ ተራራው አፋፍ ወሰዱት፤

፴ እርሱ ግን በመካከላቸው አልፎ ሄደ።

፴፩ ወደ ገሊላ ከተማም ወደ ቅፍርናሆም ወረደ። በሰንበትም ያሰተምራቸው ነበር፤

፴፪ ቃሉ በሥልጣን ነበርና በትምህርቱ ተገረመ።

፴፫ በምኩራብም የርኩስ ጋኔን መንፈስ ያደረበት ሰው ነበረ፣ በታላቅ ድምፅም ጮኹ።

፴፬ ተው፣ የናዝሬቱ ኢየሱስ ሆይ፣ ከአንተ ጋር ምን አለን? ልታጠፋን መጣህን? ማን እንደ ሆንህ አውቅሃለሁ፣ አንተ የእግዚአብሔር ቅዱሱ አለ።

፴፭ ኢየሱስም። ዝም በል ከእርሱም ውጣ ብሎ ገሠጸው። ጋኔኑም በመካከላቸው ጥሎት ሳይጐዳው ከእርሱ ወጣ።

፴፮ ሁሉንም መደነቅ ያዛቸው፣ እርስ በርሳቸውም። ይህ ቃል ምንድር ነው? በሥልጣንና በኃይል ርኩሳን መናፍሰትን ያዝዛልና፣ ይወጡማል ብለው ተነገገሩ።

፴፯ ዝናም በዙሪያው ባላች አገር ወደ ሰፍራው ሁሉ ስለ እርሱ ወጣ።

፴፰ በምኩራብም ተነሥቶ ወደ ስምዖን ቤት ገባ። የሰምዖንም አማት በብርቱ ንዲድ ታማ ነበር ስለ እርሰዋም ለመነት።

፴፱ በአጠገብዋም ቆሞ ንዲዲን ገሠጸውና ለቀቃት፤ ያንጊዜውንም ተነሥታ አገለገለቻቸው።

፵ ፀሐይም በገባ ጊዜ በልዩ ልዩ ደዌ የተያዙ በሽተኞችን ሁሉ ወደ እርሱ አመጡአቸው፤ እርሱም በእያንዳቸው ላይ እጅን ጭና ፈወሳቸው።

፵፩ አጋንንትም ደግሞ። አንተ ክርስቶስ የእግዚአብሔር ልጅ ነህ እያሉ እየጮኹም ከብዙዎች ይወጡ ነበር፤ ገሠጸቸውም ክርስቶስም እንደ ሆነ አውቀውት ነበርና እንዲናገሩ አልፈዋልቸውም።

፵፪ በጸግም ጊዜ ወጥቶ ወደ ምድረ በዳ ሄደ፤ ሕዝቡም ይፈልጉት ነበር፤ ወደ እርሱም መጡ፣ ከእነርሱም ተለይቶ እንዳይሄድ ሊከለክሉት ወደዱ።

፵፫ እርሱ ግን። ስለዚህ ተልኬአለሁና ለሌሎቹ ከተማዎች ደግሞ የእግዚአብሔርን መንግሥት ወንጌል እስብክ ዘንድ ይገባኛል አላቸው።

፵፬ በገሊላም ምኩራቦች ይሰብክ ነበር።

፳

፩ ሕዝቡም የእግዚአብሔርን ቃል እየሰሙ ሲያሰጡብቡት ሳሉ፤ እርሱ ራሱ በጌንሳሬጥ ባሕር ዳር ቆሞ ነበር፤

፪ በባሕር ዳርም ቆመው የነበሩትን ሁለት ታንኳዎች እየ፤ ዓሣ አጥማጆች ግን ከእነርሱ ውስጥ ወጥተው መረቦቻቸውን ያጥቡ ነበር።

፫ ከታንኳዎቹም የሰምዖን ወደ ነበረች ወደ እንዲቱ ገብቶ ከምድር ጥቂት ፈቀቅ እንዲያደርጋት ለመነው፤ በታንኳይቱም ተቀምጦ ሕዝቡን ያስተምር ነበር።

፬ ነገሩንም ከጨረሰ በኋላ፤ ሰምዖንን። ወደ ጥልቁ ፈቀቅ በል መረቦቻችሁንም ለማጥመድ ጣሉ አለው።

፭ ሰምዖንም መልሶ። አቤቱ፤ ሌሊቱን ሁሉ አድረጎ ሰንደክም ምንም አልያዝንም፤ ነገር ግን በቃልህ መረቦቹን አጥላለሁ አለው።

፮ ይህንም ባደረጉ ጊዜ እጅግ ብዙ ዓሣ ያዙ፤ መረቦቻቸውም ተቀደዱ።

፯ በሌላ ታንኳዎ የነበሩትን ጓደኞቻቸውን መጥተው እንዲያገዙአቸው ጠቀሱ፤ መጥተውም ሁለቱ ታንኳዎች እስኪሰጡ ድረስ ሞሉአቸው።

፰ ሰምዖን ጴጥሮስ ግን ባየ ጊዜ በአየሱስ ጉልበት ላይ ወድቆ። ጌታ ሆይ፤ እኔ ኃጢአተኛ ነኝና ከኔ ተለይ አለው።

፱ ሰላጠመዴት ዓሣ እርሱ ከእርሱ ጋርም የነበሩ ሁሉ ተደንቀዋልና።

፲ እንዲሁም ደግሞ የሰምዖን ባልንጆሮች የነበሩ የዘብዴዎስ ልጆች ያዕቆብና የሐንሰም ተደነቁ። አየሱስም ሰምዖንን። እትፍራ፤ ከእንግዲህ ወዲህ ሰውን የምታጠምድ ትሆናለህ አለው።

፫ ታንኳዎችንም ወደ ምድር አድርሰው ሁሉን ትተው ተከተሉት።

፬ ከከተማዎችም በእንዲቱ ሳሉ፤ እነሆ፤ ለምጽ የሞላበት ሰው ነበረ፤ አየሱስንም አይቶ በፊቱ ወደቀና። ጌታ ሆይ፤ ብትወድስ፤ ልታነጻኝ ትችላለህ ብሎ ለመነው።

፫ እጅንም ዘርግቶ ዳሰሰውና። እወዳለሁ፤ ገጸ አለው፤ ወዲያውም ለምጹ ለቀቀው።

፬ እርሱም ለማንም እንዳይናገር አዘዘው፤ ነገር ግን። ሄደህ ራስህን ለካህን አሳይ፤ ለእነርሱም ምስክር እንዲሆን ስለ መንጻትህ ሙሴ እንዳዘዘ መሥዋዕት አቅርብ አለው።

፭ ወሬው ግን አብዛቶ ወጣ፤ ብዙ ሕዝብም ሊሰሙትና ከደዌአቸው ሊፈውሱ ይሰበሰቡ ነበር፤

፮ ነገር ግን እርሱ ወደ ምድረ በዳ ፈቀቅ ብሎ ይጸልይ ነበር።

፯ አንድ ቀንም ያስተምር ነበር፤ ከገሊላና ከይሁዳ መንደሮችም ሁሉ ከአየሩሳሌምም መጥተው የነበሩ ፈሪሳውያንና የሕግ መምህራን ይቀመጡ ነበር፤ እርሱም እንዲፈውስ የጌታ ኃይል ሆነለት።

፱ እነሆም፤ አንድ ሽባ በአልጋ ተሸክመው እመጡ፤ እግብተውም በፊቱ ሊያደሩት ይሹ ነበር።

፲፬ ስለ ሕዝቡም ብዛት እንዴት አድርገው እንዲያገቡት ሲያቅታቸው፤ ወደ ሰገነቱ ወጡ የጣራውንም ጡብ አሳልፈው በመካከል በአየሱስ ፊት ከነአልጋው አወረዱት።

፮ እምነታቸውንም አይቶ። አንተ ሰው፤ ኃጢአትህ ተሰረየችልህ አለው።

፳ ዳዴችና ፈሪሳውያንም። ይህ መሚሳደብ ማን ነው? ከእንዲ ከእግዚአብሔር በቀር ኃጢአት ሊያስተሰርይ ማን ይችላል? ብለው ያሰቡ ጀመር።

፳፪ አየሱስም አሳባቸውን እያወቀ መልሶ። በልባችሁ ምን ታሰባላችሁ?

፳፫ ኃጢአትህ ተሰረየችልህ ከማለት ወይስ። ተነሣና ሂድ ከማለት ማናቸው ይቀላል?

፳፬ ነገር ግን በምድር ላይ ኃጢአት ሊያስተሰርይ ለሰው ልጅ ሥልጣን እንዳለው አንድታውቁ ብሎ፤ ሽባውን። አንተን አልሃለሁ፤ ነተሣ፤ አልጋህን ተሸክመህ ወደ ቤትህ ሂድ አለው።

፳፭ በዚያን ጊዜም በፊታቸው ተነሣ፤ ተኝቶበትም የነበረውን ተሸክሞ እግዚአብሔርን እያመሰገነ ወደ ቤቱ ሂደ።

፳፮ ሁሉንም መገረም ያዛቸው፤ እግዚአብሔርንም አመሰግነው። ዛሬስ ድንቅ ነገር እየን እያሉ ፍርሃት

ሞላባቸው።

፳፯ ከዚህም በኋላ ወጥቶ ሌዊ የሚባል ቀራጭ በመቅረጫው ተቀምጦ ተመለከተና። ተከተለኝ አለው።

፳፰ ሁሉንም ተወ፤ ተነሥቶም ተከተለው።

፳፱ ሌዊም በቤቱ ታላቅ ግብዣ አደረገለት፤ ከእነርሱም ጋር በማዕድ ተቀምጠው የነበሩ ከቀራጮችና ከሌሎች ሰዎች ብዙ ሕዝብ ነበሩ።

፴ ፈሪሳውያንና ጳጳሮቻቸውም በደቀ መዛሙርቱ ላይ። ስለ ምን ከቀራጮችና ከኃጢአተኞች ጋር ትበላላችሁ ትጠጡማላችሁ? ብለው እንገራገራቸው።

፴፩ አየሱስም መልሶ። ሕመምተኞች እንጂ ባለ ጤናዎች ባለ መድኃኒት እያሰፈልጋቸውም፤

፴፪ ኃጢአተኞችን ወደ ንስሐ እንጂ ጳድቃንን ልጠራ አልመጣሁም አላቸው።

፴፫ እነርሱም። የዮሐንስ ደቀ መዛሙርት ስለ ምን ብዙ ይጠማሉ ጸሎትስ ስለ ምን ያደርጋሉ፣ ደግሞም የፈሪሳውያን ደቀ መዛሙርት ስለ ምን እንደዚሁ ያደርጋሉ፤ የአነተ ደቀ መዛሙርት ግን ይበላሉ ይጠጣሉም? አሉት።

፴፬ አየሱስም። ሙሽራው ከእነርሱ ጋር ሳለ ሚዜዎችን ልታሰጡትችላላችሁን?

፴፭ ነገር ግን ወራት ይመጣል፣ ሙሽራውም ከእነርሱ ሲወሰድ ያንጊዜ፣ በዚያ ወራት ይጠማሉ አላቸው።

፴፮ ደግሞም ምሳሌ እንዲህ ሲል ነገራቸው። የአዲስ ልብስ እራፊ ባረጅ ልብስ ላይ የሚያኖር የለም፤ በደረግ ግን አዲሱን ይቀደዳል ደግሞም አዲስ እራፊ ለእርጌው አይሰማማውም።

፴፯ ባረጅ አቁማዳም አዲስ የወይን ጠጅ የሚያኖር የለም፤ ቢደረግ ግን አዲሱ የወይን ጠጅ አቁማዳውን ያፈነዳል፣ እርሱም ይፈሳል አቁማዳውም ይጠፋል።

፴፰ አዲሱን የወይን ጠጅ ግን በአዲስ አቁማዳ ማኖር ይገባል፣ ሁለቱም ይጠባበቃሉ።

፴፱ አርጌ የወይን ጠጅ ሲጠጣ አዲሱን የሚሻ ማንም የለም፤ አርጌው

ይጣፍጣል ይላልና።

፺ በሰንበትም በእርሻ መካከል ያልፍ ነበር ደቀ መዛሙርቱም እሸት ይቀጥፋ በእጃቸውም እያሹ ይበሉ ነበር።

፺ ከፈሪሳውያን ግን አንዳንዶቹ። በሰንበት ሊያደርግ ያልተፈቀደውን ስለ ምን ታደርጋላችሁ? አሉአቸው።

፺ የሰው ልጅ የሰንበት ጌታ ነው አላቸውም።

፺ በሌላው ሰንበትም ወደ ምኩራብ ገብቶ አስተማረ፤ በዚያም ቀኝ እጁ የሰለለች ሰው ነበረ፤

፺ ጳጳሮችና ፈሪሳውያንም መክሰሻ ሊያገኙበት በሰንበት ይፈውሰ እንደ ሆነ ይጠባበቁት ነበር።

፺ እርሱ ግን አሳባቸውን አውቆ እጁ የሰለለችውን ሰው። ተነሣና በመካከል ቁም አለው፤ ተነሥቶም ቆመ።

፺ አየሱስም። አጠይቃችኋለሁ፤ በሰንበት በጎ ማድረግ ተፈቅዶአልን ወይስ ክፉ? ነፍስ ማዳንን ወይስ መግደል? አላቸው።

፺ ሁላቸውንም ዙሪያውን እየና ሰውዬውን። እጅህን ዘርጋ አለው። እርሱም እንዲህ አደረገ፣ እጁም እንደ ሁለተኛይቱ ዳነች።

፺ እነርሱም ቊጣ ሞላባቸው፣ በአየሱስም ምን እንዲያደርጉበት እርስ በእርሳቸው ተባባሉ።

፺ በነዚህም ወራት ይጸልይ ዘንድ ወደ ተራራ ወጣ፣ ሌሊቱንም ሁሉ ወደ እግዚአብሔር ሲጸልይ አደረገ።

፺ በነጋም ጊዜ ደቀ መዛሙርቱን ጠራ፣ ከእነርሱም አሥራ ሁለት መረጠ ደግሞም ሐዋርያት ብሎ ሰየማቸው፤

፺ እነርሱም፣ ጴጥሮስ ብሎ እንደ ገና የሰየመው ስምዖን፣ ወንድሙም እንድርያስ፣ ያዕቆብም ዮሐንስም፣ ፊልጶስም በርተሎሜዎስም።

፺ ማቴዎስም ቶማስም፣ የአልፍዮስ ልጅ ያዕቆብም ቀናተኛ የሚባለው ስምዖንም።

፺ የያዕቆብ ይሁዳም፣ አሳልፎ የሰጠውም የአስቆርቱ ይሁዳ ናቸው።

፺ ከእነርሱም ጋር ወርዶ በተካከለ ስፍራ ቆመ፣ ከደቀ መዛሙርቱም ወገን ብዙ ሕዝብ ነበረ፣ ደግሞም

ሊሰሙትና ከደዌአቸው ሊፈወሱ ከይሁዳ ሁሉ ከኢየሩሳሌምም ከጢሮስና ከሲዳና ባሕር ዳርም የመጡ ብዙ ሰዎች ነበሩ፤

፲፮ ከርኩሳንም መናፍስት ይሠቃዩ የነበሩት ተፈወሱ፤

፲፱ ከእርሱም ኃይል ወጥቶ ሁሉን ይፈውስ ነበርና ሕዝቡ ሁሉ ሊዳሰሱት ይሹ ነበር።

፳ እርሱም ወደ ደቀ መዛሙርቱ ዓይኑን አነሣ እንዲህም አላቸው። እናንተ ድሆች ብጹዓን ናችሁ፤ የእግዚአብሔር መንግሥት የእናንተ ነውና።

፳፩ እናንተ አሁን የምትራቡ ብጹዓን ናችሁ፤ ትጠግባላችሁና። እናንተ አሁን የምታለቅሱ ብጹዓን ናችሁ፤ ትሰቃላችሁና።

፳፪ ሰዎች ስለ ሰው ልጅ ሲጠሉአችሁ ሲለዩአችሁም ሲነቅፉአችሁም ሰማችሁንም እንደ ክፉ ሲያወጡ፤ ብጹዓን ናችሁ።

፳፫ እነሆ፤ ዋጋችሁ በሰማይ ታላቅ ነውና በዚያን ቀን ደስ ይበላችሁ ዝላሉም፤ አባቶቻቸው ነቢያትን እንዲህ ያደርጉባቸው ነበርና።

፳፬ ነገር ግን እናንተ ባለ ጠጎች ወዮላችሁ፤ መጽናናታችሁን ተቀብላችኋልና።

፳፭ እናንተ አሁን የጠገባችሁ ወዮላችሁ፤ ትራባላችሁና። እናንተ አሁን የምትሰቁ ወዮላችሁ፤ ታዝናላችሁና ታለቅሱማላችሁ።

፳፮ ሰዎች ሁሉ መልካም ሲናገሩላችሁ፤ ወዮላችሁ፤ አባቶቻቸው ለሐሰተኞች ነቢያት እንዲሁ ያደርጉላቸው ነበርና።

፳፯ ነገር ግን ለእናንተ ለምትሰሙ አላችኋለሁ፤ ጠላቶቻችሁን ውደዱ፤ ለሚጠሉአችሁ መልካም አድርጉ፤

፳፰ የሚረገጡአችሁንም መርቁ፤ ስለሚበድሉአችሁም ጸልዩ።

፳፱ ጉንጭህን ለማመታህ ደግሞ ሁለተኛውን ሰጠው፤ መጉናጸፊያህንም ለሚወስድ እጅ ጠባብህን ደግሞ አትከልክለው።

፴ ለሚለምንህ ሁሉ ሰጥ፤ ገንዘብህንም የሚወስድ እንዲመልስ አትጠይቀው።

፴፩ ሰዎችም ሊያደርጉላችሁ እንደምትወዱ እናንተ ደግሞ እንዲሁ አድርጉላቸው።

፴፪ የሚወዱአችሁንም ብትወዱ፤ ምን ምስጋና አላችሁ? ኃጢአተኞች ደግሞ የሚወዱአቸውን ይወዳሉና።

፴፫ መልካምም ለሚያደርጉላችሁ መልካም ብታደርጉ፤ ምን ምስጋና አላችሁ? ኃጢአተኞች ደግሞ ያን ያደርጋሉና።

፴፬ እንድትወሰዱባቸው ተስፋ ለምታደርጉአቸው ብታበድሩ፤ ምን ምስጋና አላችሁ? ኃጢአተኞች ደግሞ በትክክል እንዲቀበሉ ለኃጢአተኞች ያበድራሉ።

፴፭ ነገር ግን ጠላቶቻችሁን ውደዱ፤ መልካም አድርጉ፤ ምንም ተስፋ ሳታደርጉም አበድሩ፤ ዋጋችሁም ታላቅ ይሆናል፤ የልዑልም ልጆች ትሆናላችሁ፤ እርሱ ለማያመሰግኑ ለክፉዎችም ቸር ነውና።

፴፮ አባታችሁ ርኅሩኅ እንደ ሆነ ርኅሩኖች ሁኑ።

፴፯ አትፍረዱ አይፈረድባችሁምም፤ አትኩንኑ አትኩንኑምም። ይቅር በሉ ይቅርም ትባላላችሁ።

፴፰ ሰጡ ይሰጣችሁማል፤ በምትሰፍሩበት መሰፈሪያ ተመልሶ ይሰፈርላችኋልና፤ የተጨቁነና የተነቀነቀ የተትረፈረፈም መልካም መሰፈሪያ በእቅፋችሁ ይሰጣችኋል።

፴፱ ምሳሌም አላቸው። ዕውር ዕውርን ሊመራ ይችላልን? ሁለቱ በጉድጓድ አይወድቁምን?

፵ ደቀ መዝሙር ከመምህሩ አይበልጥም፤ ፈጽሞ የተማረ ሁሉ ግን እንደ መምህሩ ይሆናል።

፵፩ በወንድምህም ዓይን ያለውን ጉድፍ ስለ ምን ታያለህ? በራስህ ዓይን ግን ያለውን ምስሶ ስለ ምን አትመለከትም?

፵፪ በዓይንህ ያለውን ምስሶ ራስህ ሳታይ፤ እንዴት ወንድምህን፤ ወንድሜ ሆይ፤ በዓይንህ ያለውን ጉድፍ ላውጣ ፍቅድልኝ ልትል ትችላለህ? አንተ ግብዝ፤ አስቀድመህ ከዓይንህ ምስሶውን አውጣ ከዚያም በኋላ በወንድምህ ዓይን ያለውን ጉድፍ ታወጣ ዘንድ አጥርተህ ታያለህ።

፵፫ ክፉ ፍሬ የሚያደርግ መልካም ዛፍ የለምና፤ እንዲሁም መልካም ፍሬ የሚያደርግ ክፉ ዛፍ የለም።

፵፬ ዛፍ ሁሉ ከፍሬው ይታወቃልና፤ ከእሾህ በለስ አይለቅሙም፤

ከአጣጥ ቊጥቋጥም ወይን አይቆርጡም።

፵፭ በልብ ሞልቶ ከተረፈው አፋ ይናገራልና መልካም ሰው ከልብ መልካም መዝገብ መልካሙን ያወጣል፤ ክፋ ሰውም ከልብ ክፋ መዝገብ ክፋውን ያወጣል።

፵፮ ስለ ምን። ጌታ ሆይ፤ ጌታ ሆይ፤ ትሉኛላችሁ። የምለውንም አታደርጉም?

፵፯ ወደ እኔ የሚመጣ ሁሉ ቃሉንም ሰምቶ የሚያደርገው፤ ማንን እንዲመሰል አሳያችኋለሁ።

፵፰ ቤት ሲሠራ አጥልቆ የቆፈረ በዓለት ላይም የመሠረተ ሰውን ይመስላል፤ ጐርፍም በመጣ ጊዜ ወንዙ ያን ቤት ገፋው፤ በዓለት ላይም ስለ ተመሠረተ ሊያናውጠው አልቻለም።

፵፱ ሰምቶ የማያደርገው ግን ያለ መሠረት በምድር ላይ ቤቱን የሠራ ሰውን ይመስላል፤ ወንዙም ገፋው ወዲያውም ወደቀ የዚያ ቤት አወዳደቅም ታላቅ ሆነ።

፯

፩ ቃሉን ሁሉ በሕዝብ ጀርዎች በጨረሰ ጊዜ ወደ ቅፍርናሆም ገባ።

፪ አንድ የመቶ አለቃም ነበረ፤ የሚወደውም ባሪያው ታሞ ሊሞት ቀርቦ ነበር።

፫ ስለ ኢየሱስም በሰማ ጊዜ የአይሁድን ሽማግሎች ወደ እርሱ ላክና መጥቶ ባሪያውን እንዲያድን ለመነው።

፬ እነርሱም ወደ ኢየሱስ መጥተው። ይህን ልታደርግለት ይገባዋል፤

፭ ሕዝባችንን ይወዳልና ምኩራብም ራሱ ሠርቶልናል ብለው አጽንተው ለመት።

፮ ኢየሱስም ከእነርሱ ጋር ሄደ። አሁንም ወደ ቤት በቀረበ ጊዜ የመቶው አለቃ ወዳጆቹን ወደ እርሱ ላከ፤ አለውም። ጌታ ሆይ በቤቱ ጣራ በታች ልትገባ አይገባኝምና አትድከም፤

፯ ስለዚህም ወደ አንተ ልመጣ እንዲገባኝ ሰውነቴን አልቆጠርሁትም፤ ነገር ግን ቃል ተናገር፤ ብላቴናዬም ይፈወሳል።

፰ እኔ ደግሞ ከሌሎች በታች የምገዛ ሰው ነኝ፤ ከእኔም በታች ወታደሮች አሉኝ፤ እንዲያውም። ሂድ ብለው ይሄዳል፤ ለሌላውንም። ና ብለው ይመጣል፤ ባሪያዬንም። ይህን አድርግ ብለው ያደርጋል።

፱ ኢየሱስም ይህን ሰምቶ በእርሱ ተደነቀ፤ ዘወርም ብሎ ለተከተሉት ሕዝብ። እላችኋለሁ፤ በእስራኤል ስንኳ እንዲህ ያለ ትልቅ እምነት አላገኘሁም አላቸው።

፲ የተላኩትም ወደ ቤት ተመልሰው ባሪያውን ባለ ጤና ሆኖ አገኙት።

፲፩ በነገውም ናይን ወደምትባል ወደ አንዲት ከተማ ሄደ፤ ደቀ መዛሙርቱም ብዙ ሕዝብም ከእርሱ ጋር አብረው ሄዱ።

፲፪ ወደ ከተማይቱም በር በቀረበ ጊዜ፤ እነሆ፤ የሞተ ሰው ተሸክመው አወጡ፤ እርሱም ለእናቱ አንድ ልጅ ነበረ፤ እርሰቀም መበለት ነበረች፤ ብዙም የከተማ ሕዝብ ከእርሰቀ ጋር አብረው ነበሩ።

፲፫ ጌታም ባያት ጊዜ አዘነላትና። አታልቅሽ አላት።

፲፬ ቀርቦም ቃሬዛውን ነካ፤ የተሸከሙትም ቆመ፤ አለውም። አንተ ጐበዝ፤ እልሃለሁ፤ ተነሣ።

፲፭ የሞተውም ቀና ብሎ ተቀመጠ ለናገርም ጀመረ፤ ለእናቱም ሰጣት።

፲፮ ሁሉንም ፍርሃት ያዛቸውና። ታላቅ ነቢይ በእኛ መካከል ተነሥቶአል፤ ደግሞ። እግዚአብሔር ሕዝቡን ጐበኝ እያሉ እግዚአብሔርን አመሰገኑ።

፲፯ ይህም ዝና ስለ እርሱ በይሁዳ ሁሉ በዙፊያውም ባለች አገር ሁሉ ወጣ።

፲፰ ደቀ መዛሙርቱም ለዮሐንስ እነዚህን ሁሉ አወሩ።

፲፱ ዮሐንስም ከደቀ መዛሙርቱ ሁለት ወደ እርሱ ጠርቶ። የሚመጣው አንተ ነህን ወይስ ሌላውን እንጠብቅ? ብሎ ወደ ኢየሱስ ላከ።

፳ ሰዎቹም ወደ እርሱ መጥተው። መጥምቁ ዮሐንስ። የሚመጣው አንተ ነህን ወይስ ሌላውን እንጠብቅ? ብሎ ወደ አንተ ላከን አሉት።

፳፩ በዚያች ሰዓት ከደቁና ከሥቃይ ከክፋዎች መናፍሰትም ብዙዎችን ፈወሰ፤ ለብዙ ዕውሮችም ማየትን ሰጠ።

፳፪ ኢየሱስም መልሶ። ሄዳችሁ ያያችሁትን የሰማችሁትንም ለየሐንስ አውሩለት፤ ዕውሮች ያያሉ። እንካሶችም ይሄዳሉ። ለምጻዎችም ይነጻሉ። ደንቆሮዎችም ይሰማሉ። ሙታንም ይነሣሉ። ለድሆችም ወንጌል ይሰበካል፤

፳፫ በእኔም የማይሰናከለው ሁሉ ብፁዕ ነው አላቸው።

፳፬ የየሐንስ መልክተኞችም ከሄዱ በኋላ፣ ለሕዝቡ ስለ የሐንስ ይናገር ጀመር እንዲህም አለ። ምን ልታዩ ወደ ምድረ በዳ ወጣችሁ? ነፋስ የሚወዘውዘውን ሽምቦቆን? ወይስ ምን ልታዩ ወጣችሁ?

፳፭ ቀጭን ልብስ የለበሰውን ሰውን? እነሆ፣ ጌጠኛ ልብስ የሚለብሱና በቅምጥልነት የሚኖሩ በነገሥታት ቤት አሉ።

፳፮ ወይስ ምን ልታዩ ወጣችሁ? ነቢይን? አዎን አላችኋለሁ። ከነቢይም የሚበልጠውን።

፳፯ እነሆ፣ መንገድህን በፊትህ የሚጠርግ መልክተኛዬን በፊትህ እልካለሁ ተብሎ የተጻፈለት ይህ ነው።

፳፰ አላችኋለሁ፣ ከሴቶች ከተወለዱት መካከል ከመጥምቁ የሐንስ የሚበልጥ ማንም የለም፤ በእግዚአብሔር መንግሥት ግን ከሁሉ የሚያንሰው ይበልጠዋል።

፳፱ የሰሙትም ሕዝብ ሁሉ ቀራጮች እንኳ ሳይቀሩ በየሐንስ ጥምቀት ተጠምቀው እግዚአብሔርን አጸደቁ፤

፴ ደራሳውያንና ሕግ አዋቂዎች ግን በእርሱ ስለ አልተጠመቁ የእግዚአብሔርን ምክር ከራሳቸው ጣሉ።

፴፩ እንግዲህ የዚችን ትውልድ ሰዎች በምን አስመሰላቸዋለሁ? ማንንስ ይመስላሉ?

፴፪ በገበያ የሚቀመጡትን ልጆች ይመስላሉ። እርስ በርሳቸውም እየተጠራሩ። እንቢልታ ነፋንላችሁ አልዘፈሩችሁም፤ ሙሾ አወጣንላችሁ አላለቀሳችሁም ይላል።

፴፫ መጥምቁ የሐንስ እንጀራ ሳይበላ የወይን ጠጅም ሳይጠጣ መጥቶ ነበርና። ጋኔን አለበት አላችሁት።

፴፬ የሰው ልጅ እየበላና እየጠጣ መጥቶአልና። እነሆ፣ በላተኛና የወይን ጠጅ ጠጭ፣ የቀራጮችና የኃጢአተኞች ወዳጅ አላችሁት።

፴፭ ጥበብም ለልጆችም ሁሉ ጸደቀች።

፴፮ ከፈሪሳውያንም አንድ ከእርሱ ጋር ይበላ ዘንድ ለመነው፤ በፈሪሳዊው ቤትም ገብቶ በማዕድ ተቀመጠ።

፴፯ እነሆም በዚያች ከተማ ኃጢአተኛ የነበረች እንዲት ሴት፤ በፈሪሳዊው ቤት በማዕድ እንደ ተቀመጠ ባወቀች ጊዜ፣ ሽቱ የሞላበት የአልባስጥርስ ቢልቃጥ አመጣች።

፴፰ በሰተ ኋላውም በእግሩ አጠገብ ቆማ እያለቀሰች በእንባዋ እግሩን ታርስ ጀመረች። በራስ ጠጉርዋም ታብሰው አግሩንም ትሰመው ሽቱም ትቀባው ነበረች።

፴፱ የጠራው ፈሪሳዊም አይቶ። ይህስ ነቢይ ቢሆን፣ ይህች የምትዳስሰው ሴት ማን እንደ ሆነች እንዴትስ እንደ ነበረች ባወቀ ነበር፣ ኃጢአተኛ ናትና ብሎ በልቡ አሰበ።

፵ ኢየሱስም መልሶ። ሰምዖን ሆይ፣ የምነግርህ ነገር አለኝ አለው። እርሱም። መምህር ሆይ፣ ተናገር አለ።

፵፩ ለአንድ አበዳሪ ሁለት ተበዳሪዎች ነበሩት በእንዲ አምሰት መቶ ዲናር ነበረበት በሁለተኛውም አምሳ።

፵፪ የሚከፍሉትም ቢያጡ ለሁለቱም ተወላቸው። እንግዲህ ከእነርሱ አብልጦ የሚወደው ማንኛው ነው?

፵፫ ሰምዖንም መልሶ። ብዙ የተወለቱ ይመስለኛል አለ። እርሱም። በእውነት ፈረድህ አለው።

፵፬ ወደ ሴቲቱም ዘወር ብሎ ሰምዖንን እንዲህ አለው። ይህችን ሴት ታያለህን? እኔ ወደ ቤትህ ገባሁ፣ ውኃ ሰንኳ ለአገሪ አላቀረብህልኝም፤ እርስዋ ግን በእንባዋ እግሪን አራሶች በጠጉርዋም አበሰች።

፵፭ አንተ አልሳምኸኝም፤ እርስዋ ግን ከገባሁ ጀምራ እግሪን ከመሳም አላቋረጠችም።

፵፮ አንተ ራሴን ዘይት

አልቀባኸኝም፤ እርሰዎ ግን እግሬን ሸቱ ቀባች።

፵፮ ስለዚህ አልሃሉ። እጅግ ወዳለችና ብዙ ያለው ኃጢአትዎ ተሰርዮላታል፤ ጥቂት ግን የሚሰረይሉት ጥቂት ይወዳል።

፵፱ እርሰዎንም። ኃጢአትሽ ተሰርዮልሻል አላት።

፶ፀ ከእርሱም ጋር በማዕድ ተቀምጠው የነበሩት በልባቸው። ኃጢአትን እንኳ የሚያስተሰርይ ይህ ማን ነው? ይሉ ጀመር።

፶፱ ሴቲቲንም። እምነትሽ አድኖሻል፤ በሰላም ሂጂ አላት።

፳

፩ ከዚህም በኋላ እየሰበከና ስለ እግዚአብሔር መንግሥት የምሥራች እየተናገረ በየከተማይቱ በየመንደሩም ያልፍ ነበር፤

፪ አሥራ ሁለቱም ከእርሱ ጋር ነበሩ። ከክፋዎች መናፍሰትና ከደቄም ተፈውሰው የነበሩ እንዲያድ ሴቶች፤ እነርሱም ሰባት አጋንንት የወጡላት መግደላዊት የምትባል ማርያም።

፫ የሄሮድስ አዛዥ የኩዛ ሚስት ዮሐናም ሶስናም ብዙዎች ሌሎችም ሆነው በገንዘባቸው ያገለግሉት ነበር።

፬ ብዙ ሕዝብም በተሰበሰቡ ጊዜ ከከተማዎችም ሁሉ ወደ እርሱ በመጡ ጊዜ በምሳሌ እንዲህ ሲል ተናገራቸው።

፭ ዘሬ ዘሩን ሊዘራ ወጣ። ሲዘራም እንዲንዱ በመንገድ ዳር ወደቀ ተረገጠም። የሰማይ ወፍችም በሉት።

፮ ሌላውም በዓለት ላይ ወደቀ፤ በበቀለም ጊዜ እርጥበት ስላልነበረው ደረቀ።

፯ ሌላውም በእሾህ መካከል ወደቀ። እሾሁም አብር በቀለና አነቀው።

፰ ሌላውም በመልካም መሬት ላይ ወደቀ፤ በበቀለም ጊዜ መቶ እጥፍ አፈረ። ይህን በተናገረ ጊዜ። የሚሰማ ጆሮ ያለው ይሰማ ብሎ ጮኸ።

፱ ደቀ መዛሙርቱም። ይህ ምሳሌ ምንድር ነው? ብለው ጠየቁት።

፲ እርሱም እንዲህ አለ። ለእናንተ የእግዚአብሔርን መንግሥት ምሥጢር ማወቅ ተሰጥቶአችኋል፤

ለሌሎች ግን እያዩ እንዲያዩ እየሰሙም እንዲያስተውሉ በምሳሌ ነው።

፲፩ ምሳሌው ይህ ነው። ዘሩ የእግዚአብሔር ቃል ነው።

፲፪ በመንገድ ዳርም ያሉት የሚሰሙ ናቸው፤ ከዚህ በኋላም ዲያብሎስ ይመጣል አምነውም እንዲይድኑ ቃሉን ከልባቸው ይወስዳል።

፲፫ በዓለት ላይም ያሉት ሲሰሙ ቃሉን በደስታ የሚቀበሉ ናቸው፤ እነርሱም ለጊዜው ብቻ ያምናሉ እንጂ በፈተና ጊዜ የሚክዱ ሥር የሌላቸው ናቸው።

፲፬ በእሾህ መካከልም የወደቀ እነዚህ የሚሰሙት ናቸው፤ መንገዳቸውንም ሄደው በሕይወት ዘመን በአሳብና በባለ ጠግነት ምችት ይታነቃሉ። ሙሉ ፍሬም አያፈሩም።

፲፭ በመልካም መሬት ላይም የወደቀ እነርሱ በመልካምና በበጎ ልብ ቃሉን ሰምተው የሚጠብቁት በመጽናትም ፍሬ የሚያፈሩ ናቸው።

፲፮ መብራትንም አብርቶ በዕቃ የሚከድነው ወይም ከአልጋ በታች የሚያኖረው የለም። የሚገቡት ሰዎች ብርሃኑን እንዲያዩ በመቅረዝ ላይ ያኖረዋል እንጂ።

፲፯ የማይገለጥ የተሰወረ የለምና። የማይታወቅም ወደ ግልጥም የማይመጣ የተሸሸገ የለም።

፲፰ እንግዲህ እንዴት እንድትሰሙ ተጠበቁ፤ ላለው ሁሉ ይሰጠዋልና። ከሌለውም ሁሉ። ያው ያለው የሚመስለው እንኳ ይወስድበታል።

፲፱ እናቴና ወንድሞቼም ወደ እርሱ መጡ። ከሕዝቡም ብዛት የተነሣ ሊያገኙት አልተቻላቸውም።

፳ እናትህና ወንድሞችህ ሊያዩህ ወድደው በውጭ ቆመዋል ብለው ነገሩት።

፳፩ እርሱም መልሶ። እናቴና ወንድሞቼስ የእግዚአብሔርን ቃል ሰምተው የሚያደርጉት እነዚህ ናቸው አላቸው።

፳፪ ከዕለታቱም በእንዲ እርሱ ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ወደ ታንኳ ገብቶ። ወደ ባሕር ማዶ እንሻገር አላቸው፤ ተነሡም።

፳፫ ሲሄዱም አንቀላፋ። ዓውሎ ነፋስም በባሕር ላይ ወረደ። ውኃውም

ታንኳይቱን ይሞላ ነበርና ይጨነቁ ነበር።

፳፬ ቀርበውም። አቤቱ፣ አቤቱ ጠፋን እያሉ እስነሡት። እርሱም ነቅቶ ነፋሱንና የውኃውን ማዕበል ገሠጸቸው፤ ተወም፣ ጽጥታም ሆነ።

፳፭ እርሱም። እምነታችሁ የት ነው? አላቸው። ፈርተውም ተደነቁ፣ እርሰ በርሳቸውም። እንዲህ ነፋሳትንና ውኃን እንኳ የሚያዝ ለእርሱም የሚታዘዙለት ይህ ማን ነው? አሉ።

፳፮ በገሊላም አንጻር ወዳለችው ወደ ጌርጌሴኖን አገር በታንኳይ ደረሱ።

፳፯ ወደ ምድርም በወጣ ጊዜ አጋንንት ያደሩበት አንድ ሰው ከከተማ ወጥቶ ተገናኘው፣ ከብዙ ዘመንም ጀምሮ ልብስ ሳይለብስ በመቃብር እንጂ በቤት አይኖርም ነበር።

፳፰ ኢየሱስም ባየ ጊዜ ጮኾ በፊቱ ተደፋ በታላቅ ድምፅም። የልዑል እግዚአብሔር ልጅ ኢየሱስ ሆይ፣ ከአንተ ጋር ምን አለኝ? እንዴትሣቀየኝ እለምንሃለሁ አለ።

፳፱ ርኩሱን መንፈስ ከሰውዬው እንዲወጣ ያዘው ነበርና። ብዙ ዘመንም ይዞት ነበርና፣ በስንሰለትና በእግር ብረትም ታሰሮ ይጠበቅ ነበር፤ እስራቱንም ሰብሮ በጋኔኑ ወደ ምድረ በዳ ይነዳ ነበር።

፴ ኢየሱስም። ሰምህ ማን ነው? ብሎ ጠየቀው። እርሱም ብዙዎች አጋንንት ገብተውበት ነበርና። ለጌዎን አለው።

፴፩ ወደ ጥልቁም ሊሄዱ እንዲያዘቸው ለመኑት።

፴፪ በዚያም በተራራው የብዙ እሪያ መንጋ ይሰማሩ ነበር፤ ወደ እነርሱም ሊገቡ እንዲፈቅድላቸው ለመኑት፤ ፈቀደላቸውም።

፴፫ አጋንንትም ከሰውዬው ወጥተው ወደ እሪያዎች ገቡ፣ መንጋውም ከአፋፋ ወደ ባሕር ተጣደፉና ሰጠው።

፴፬ እረኞችም የሆነውን ባዩ ጊዜ ሸሽተው በከተማውና በአገሩ አወሩት።

፴፭ የሆነውን ነገር ሊያዩ ወጥተውም ወደ ኢየሱስ መጡ፣ አጋንንትም የወጡለትን ሰው ለብሶ ልቡም ተመልሶ በኢየሱስ እግር አጠገብ ተቀምጦ አገኙትና ፈሩ።

፴፮ ያዩትም ደግሞ አጋንንት ያደሩበት ሰው እንዴት እንደ ዳነ

አወሩላቸው።

፴፯ በዙሪያውም በጌርጌሴኖን አገር ያሉት ሕዝብ ሁሉ ታላቅ ፍርሃት ይዘአቸዋልና ከእነርሱ እንዲሄድ ለመኑት በታንኳም ገብቶ ተመለሰ።

፴፰ አጋንንት የወጡለት ሰውም ከእርሱ ጋር ይኖር ዘንድ ለመነው፤

፴፱ ነገር ግን። ወደ ቤትህ ተመለስ፣ እግዚአብሔር እንዴት ያለ ታላቅ ነገር እንዳደረገልህ ነገር ብሎ አሰናበተው። ኢየሱስም እንዴት ያለ ታላቅ ነገር እንዳደረገለት በከተማው ሁሉ እየሰበከ ሄደ።

፵ ኢየሱስም በተመለሰ ጊዜ ሁሉ ይጠብቁት ነበርና ሕዝቡ ተቀበሉት።

፵፩ እነሆም፣ ኢያኢሮስ የሚባል ሰው መጣ፣ እርሱም የምኩራብ አለቃ ነበረ በኢየሱስም እግር ላይ ወድቆ ወደ ቤቱ እንዲገባ ለመነው፤

፵፪ እሥራ ሁለት ዓመት የሆናት እንዲት ሴት ልጅ ነበረችውና፤ እርሷም ለሞት ቀርባ ነበረች። ሲሄድም ሕዝቡ ያጨናንቁት ነበር።

፵፫ ከእሥራ ሁለት ዓመትም ጀምሮ ደም የሚፈሳት ሴት ነበረች፣ ትዳርዋንም ሁሉ ለባለመድኃኒቶች ከሰራ ማንም ሊፈውሳት አልተቻለውም።

፵፬ በኋላውም ቀርባ የልብሱን ጫፍ ዳሰሰች፣ የደምዋም ፈሳሽ በዚያን ጊዜ ቆመ።

፵፭ ኢየሱስም። የዳሰሰኝ ማን ነው? አለ። ሁሉም በካዲ ጊዜ፣ ጴጥሮስና ከእርሱ ጋር የነበሩት። አቤቱ፣ ሕዝቡ ያጫንቁሃልና ያጋፋህማል፤ የዳሰሰኝ ማን ነው ትላለህን? አሉ።

፵፮ ኢየሱስ ግን። አንድ ሰው ዳሰሰኛል፣ ኃይል ከእኔ እንደ ወጣ እኔ አውቃለሁና አለ።

፵፯ ሴቲቱም እንዳልተሰወረች ባየች ጊዜ እየተንቀጠቀጠች መጥታ በፊቱ ተደፋች፣ በምን ምክንያትም እንደ ዳሰሰችው ፈጥናም እንደ ተፈወሰች በሕዝቡ ሁሉ ፊት አወራች።

፵፰ እርሱም። ልጄ ሆይ፣ እምነትሽ አድኖሻል፤ በሰላም ሂጂ አላት።

፵፱ እርሱም ገና ሲናገር አንድ ሰው ከምኩራብ አለቃው ቤት መጥቶ። ልጅህ ሞታለች፤ እንግዲህ መምህሩን አታድክም አለ።

፶ ኢየሱስ ግን ሰምቶ፣ አትፍራ፤ እመን ብቻ ትድንማለች ብሎ

መለሰለት።
፶፩ ወደ ቤትም ሲገባ ከጴጥሮስና ከያዕቆብ ከዮሐንስም ከብላቴናይቱም አባትና እናት በቀር ማንም ከእርሱ ጋር ይገባ ዘንድ አልፈቀደም።

፶፪ ሁሉም እያለቀሱላት ዋይ ዋይ ይሉ ነበር። እርሱ ግን። አታልቅሱ፤ ተኝታለች እንጂ አልሞተችም አለ።

፶፫ እንደ ሞተችም አውቀው በጣም ሳቁበት።

፶፬ እርሱ ግን እጅዋን ይዞ። አንቺ ብላቴና፣ ተነሺ ብሎ ጮኸ።

፶፭ ነፍሰቶም ተመለሰች፣ ፈጥናም ቆመች፣ የምትበላውንም እንዲሰጡአት አዘዘ።

፶፮ ወላጆችም ተገረሙ፤ እርሱ ግን የሆነውን ለማንም እንዲይነግሩ አዘዛቸው።

፱

፩ አሥራ ሁለቱንም ሐዋርያት በአንድነት ወደ እርሱ ጠርቶ በአጋንንት ሁሉ ላይ ደዌንም ይፈውሱ ዘንድ ኃይልና ሥልጣን ሰጣቸው፤

፪ የእግዚአብሔርን መንግሥት እንዲሰብኩና ድውዮችን እንዲፈውሱ ላካቸው፤

፫ እንዲህም አላቸው። በቷርም ቢሆን፣ ከረጢትም ቢሆን፣ እንጀራም ቢሆን፣ ብርም ቢሆን ለመንገድ ምንም አትያዙ፣ ሁለት እጅ ጠባብም አይሁንላችሁ።

፬ በማናቸውም በምትገቡበት ቤት በዚያ ተቀመጡ ከዚያም ውጡ።

፭ ማናቸውም የማይቀበሉአችሁ ቢሆኑ፣ ከዚያ ከተማ ወጥታችሁ ምስክር እንዲሆንላቸው ከእግራችሁ ትቢያ አራግፋ።

፮ ወጥተውም ወንጌልን እየሰበኩና በሰፍራው ሁሉ እየፈወሱ በየመንደሩ ያልፉ ነበር።

፯ የአራተኛው ክፍል ገዥ ሄሮድስም የተደረገውን ነገር ሁሉ ሰምቶ፣ አንዳንድ ሰዎች።

፰ ዮሐንስ ከሙታን ተነሣ፣ ሌሎችም። ኤልያስ ተገለጠ፣ ሌሎችም። ከቀደሙት ነቢያት እንዲ ተነሥቶአል ይሉ ስለ ነበሩ አመነታ።

፱ ሄሮድስም። ዮሐንስንስ እኔ ራሱን አስቆረጥሁት፤ ይህ እንዲህ ያለ ነገር የምስማባት ማን ነው? አለ። ሊያየውም ይሻ ነበር።

፲ ሐዋርያትም ተመልሰው ያደረጉትን ሁሉ ነገሩት። ከእርሱ ጋርም ወሰደአቸው ቤተ ሳይዳ ከምትባል ከተማ አጠገብ ወደ ምድረ በዳ ለብቻው ፈቀቅ አለ።

፲፩ ሕዝቡም አውቀው ተከተሉት፤ ተቀብሎአቸውም ስለ እግዚአብሔር መንግሥት ይነግራቸው ነበር፤ መፈወስ ያሰፈለጋቸውንም ፈወሳቸው።

፲፪ ቀኑም ይመሽ ጀመር፤ አሥራ ሁለቱም ቀርበው። በዚህ በምድረ በዳ ነንና በዙሪያችን ወዳሉ መንደሮችና ገጠሮች ሄደው እንዲያድሩና ምግብ እንዲያገኙ ሕዝቡን አሰናብት አሉት።

፲፫ እርሱ ግን። እናንተ የሚበሉትን ሰጡአቸው አላቸው። እነርሱም። ሄደን ለዚህ ሁሉ ሕዝብ ምግብ ካልገዛን፣ ከአምስት እንጀራና ከሁለት ዓሣ የሚበልጥ የለንም አሉት፤

፲፬ አምስት ሺህ ሰዎች ያህሉ ነበርና። ለደቀ መዛሙርቱ። በየክፍሉ እምሳ አምሳውን አስቀምጡአቸው አላቸው።

፲፭ እንዲህም አደረጉ ሁሉንም አስቀመጡአቸው።

፲፮ አምስቱንም እንጀራና ሁለቱን ዓሣ ይዞ፣ ወደ ሰማይ አሻቅቦ እየና ባረካቸው ቆርሶም ለሕዝቡ እንዲያቀርቡ ለደቀ መዛሙርቱ ሰጠ።

፲፯ ሁሉም በልተው ጠገቡ፣ ከእነርሱም የተረፈውን ቊርሰራሽ አሥራ ሁለት መሶብ ወሰዱ።

፲፰ ለብቻውም ሲጸልይ ደቀ መዛሙርቱ ከእርሱ ጋር ነበሩና። ሕዝቡ እኔ ማን እንደ ሆንሁ ይላሉ? ብሎ ጠየቃቸው።

፲፱ እነርሱም መልሰው። መጥምቁ ዮሐንስ፣ ሌሎችም። ኤልያስ፣ ሌሎችም። ከቀደሙት ነቢያት እንዲ ተነሥቶአል ይላሉ አሉት።

፳ እናንተስ እኔ ማን እንደ ሆንሁ ትላላችሁ? አላቸው። ጴጥሮስም መልሶ። ከእግዚአብሔር የተቀባህ ነህ አለ።

፳፩-፳፫ ለሁሉም እንዲህ አላቸው። በኋላዬ ሊመጣ የሚወድ ቢኖር፣ ራሱን ይካድ መስቀሉንም ዕለት ዕለት ተሸክሞ ይከተላኝ።

፳፬ ነፍሱን ሊያድን የሚወድ ሁሉ ያጠፋታልና፤ ስለ እኔ ነፍሱን

የሚያጠፋ ሁሉ ግን እርሱ ያድናታል።
፳፮ ሰው ዓለሙን ሁሉ አትርፎ ራሱን ቢያጠፋ ወይም ቢያገድል ምን ይጠቅመዋል?

፳፯ በእኔና በቃሌ የሚያፍር ሁሉ፣ የሰው ልጅ በክብሩ በአባቱና በቅዱሳን መላእክቱ ክብርም ሲመጣ በእርሱ ያፍርበታል።

፳፰ እውነት አላችኋለሁ። በዚህ ከሚቆሙት ሰዎች የእግዚአብሔርን መንግሥት እስኪያዩ ድረስ ሞትን የማይቀምሱ እንዳይደኑ አሉ።

፳፱ ከዚህም ቃል በኋላ ሰምንት ቀን ያህል ቈይቶ ጴጥሮስንና ዮሐንስን ያዕቆብንም ይዞ ሊጸልይ ወደ ተራራ ወጣ።

፴፬ ሲጸልይም የፊቱ መልክ ተለወጠ፤ ልብሱም ተብለጭልጮ ነጭ ሆነ።

፴፭ እነሆም፣ ሁለት ሰዎች እነርሱም ሙሴና ኤልያስ ከእርሱ ጋር ይነጋገሩ ነበር፤

፴፮ በክብርም ታይተው በአየሩሳሌም ሊፈጽም ስላለው ስለ መውጣቱ ይናገሩ ነበር።

፴፯ ነገር ግን ጴጥሮስንና ከእርሱ ጋር የነበሩት እንቅልፍ ከበደባቸው፤ ነቅተው ግን ክብሩንና ከእርሱ ጋር ቆመው የነበሩትን ሁለት ሰዎች አዩ።

፴፰ ከእርሱም ሲለዩ ጴጥሮስ ኢየሱስን፣ አቤቱ፣ በዚህ መሆን ለእኛ መልካም ነውና አንድ ለአንተ አንድም ለሙሴ እንደም ለኤልያስ ሦስት ዳሶች እንሥራ አለው፤ የሚለውንም አያውቅም ነበር።

፴፱ ይህንም ሲናገር ደመና መጣና ጋረዳቸው፤ ወደ ደመናውም ሲገቡ ሳሉ ፈሩ።

፵፩ ከደመናውም። የመረጥሁት ልጄ ይህ ነው፣ እርሱን ስሙት የሚል ድምፅ መጣ።

፵፪ ድምፁም ከመጣ በኋላ ኢየሱስ ብቻውን ሆኖ ተገኘ። እነርሱም ዝም አሉ ካዩትም ነገር በዚያ ወራት ምንም ለማንም አላወሩም።

፵፫ በነገውም ከተራራ ሲወርዱ ብዙ ሕዝብ ተገናኝቷት።
፵፬ እነሆም፣ ከሕዝቡ አንድ ሰው እንዲህ እያለ ጮኸ። መሞህር ሆይ፣ ለእኔ አንድ ልጅ ነውና ልጄን እንድታይልኝ እለምንሃለሁ።
፵፭ እነሆም፣ ጋኔን ይይዘዋል፣ ድንገትም ይጮኻል አረፋም

እያሰደፈቀው ያንፈራግጠዋል፣ እየቀጠቀጠም በጭንቅ ይለቀዋል፤
፵ ደቀ መዛሙርትህንም እንዲያወጡት ለመንሁ፣ አልቻሉምም።

፵፩ ኢየሱስም መልሶ። እናንተ የማታምን ጠማማ ትውልድ፣ እስከ መቼ ከእናንተ ጋር እናራለሁ? እስከ መቼስ እታገሣችኋለሁ? ልጅህን ወደዚህ አምጣው አለ።

፵፪ ሲቀርብም ጋኔ ካለውና እንፈራገጠው፤ ኢየሱስ ግን ርኩሱን መንፈስ ገሥጾ ብላቴናውን ፈወሰው ለአባቱም መለሰው።

፵፫ ሁሉም ከእግዚአብሔር ታላቅነት የተነሣ ተገረጡ። ሁሉም ኢየሱስ ባደረገው ሁሉ ሲደነቁ፣

፵፬ ለደቀ መዛሙርቱ። የሰው ልጅ በሰው እጅ ይሰጥ ዘንድ አለውና እናንተ ይህን ቃል በጆርአችሁ አኑሩ አለ።

፵፭ እነርሱ ግን ይህን ነገር አላስተዋሉም፣ እንዳይገባቸውም ተሰውሮባቸው ነበር፤ ስለዚህ ነገርም እንዳይጠይቁት ፈሩ።

፵፮ ከእነርሱም ማን እንዲበልጥ ክርክር ተነሣባቸው።
፵፯ ኢየሱስም የልባቸውን አሳብ አውቆ ሕፃንን ያዘ፤ በአጠገቡም አቀም።

፵፰ ማንም ይህን ሕፃን በሰሜ የሚቀበል እኔን ይቀበላል፤ የሚቀበለኝም ሁሉ የላከኝን ይቀበላል፤ ከሁላችሁ የሚያንሰ እርሱ ታላቅ ነውና አላቸው።

፵፱ ዮሐንስም መልሶ። አቤቱ፣ አንድ ሰው በሰምህ አጋንንትን ሲያወጣ አየነው፣ ከእኛ ጋርም ስለማይከተል ከለክልነው አለው።

፶ ኢየሱስ ግን። የማይቃወማችሁ ከእናንተ ጋር ነውና አትከልክሉት አለው።

፶፩ የሚወጣበትም ወራት በቀረበ ጊዜ ወደ ኢየሩሳሌም ለመሄድ ፊቱን አቀና፣
፶፪ በፊቱም መልክተኞችን ሰደደ። ሄደውም ሊያሰናዱለት ወደ አንድ ወደ ሳምራውያን መንደር ገቡ፤

፶፫ ፊቱም ወደ ኢየሩሳሌም እንደሚሄድ ስለ ነበረ አልተቀበሉትም።
፶፬ ደቀ መዛሙርቱም ያዕቆብና ዮሐንስ አይተው። ጌታ ሆይ፣ ኤልያስ ደግሞ እንዳደረገ እሳት ከሰማይ

ወርዶ ያጥፋቸው እንል ዘንድ ትወዳለህን? አሉት።

፶፭ እርሱ ግን ዘወር ብሎ ገሠጸቸውና። ምን ዓይነት መንፈስ እንደ ሆነላችሁ አታውቁም፤

፶፮ የሰው ልጅ የሰውን ነፍስ ሊያድን እንጂ ሊያጠፋ አልመጣም አለ። ወደ ሌላ መንደርም ሄዱ።

፶፯ እነርሱም በመንገድ ሲሄዱ አንድ ሰው። ጌታ ሆይ፣ ወደ ምትሄድበት ሁሉ እከተልሃለሁ አለው።

፶፰ ኢየሱስም። ለቀበሮዎች ጉድጓድ ለሰማይም ወፎች መሳፈሪያ አላቸው፣ ለሰው ልጅ ግን ራሱን የሚያስጠጋበት የለውም አለው።

፶፱ ሌላውንም። ተከተለኝ አለው። እርሱ ግን። ጌታ ሆይ፣ አስቀድሜ ልሂድና አባቴን አቀብር ዘንድ ፍቀድልኝ አለ።

፷ ኢየሱስም። ሙታናቸውን እንዲቀብሩ ሙታንን ተዋቸው፤ እንተሰ ሄደህ የእግዚአብሔርን መንግሥት ሰበክ አለው።

፷፩ ደግሞ ሌላው። ጌታ ሆይ፣ እከተልሃለሁ፤ ነገር ግን አስቀድሜ ከቤቴ ሰዎች እንድሰናበት ፍቀድልኝ አለ።

፷፪ ኢየሱስ ግን። ማንም ዕርፍ በእጅ ይዞ ወደ ኋላ የሚመለከት ለእግዚአብሔር መንግሥት የተገባ አይደለም አለው።

፲

፩ ከዚህም በኋላ ጌታ ሌሎቹን ሰብዓ ሾመ፣ ሁለት ሁለትም አድርጎ እርሱ ሊሄድበት ወዳለው ከተማና ሰፍራ ሁሉ በፊቱ ላካቸው።

፪ አላቸውም። መከራ ስደት ነው፣ ሠራተኞች ግን ጥቂቶች ናቸው፤ እንግዳህ የመከራን ጌታ ለመከራ ሠራተኞች እንዲልክ ለምኑት።

፫ ሂዱ፤ እነሆ፣ እንደ በጎች በተኩላዎች መካከል አልካችኋለሁ።

፬ ኮረጃም ከረጢትም ጨማም አትያዙ፤ በመንገድም ለማንም እጅ አትንሡ።

፭ ወደምትገቡበት ቤት ሁሉ አስቀድሙት። ሰላም ለዚህ ቤት ይህን በሉ።

፮ በዚያም የሰላም ልጅ ቢኖር፣ ሰላማችሁ ያድርጋታል፤ አለዚያም ይመለስላችኋል።

፯ በዚያም ቤት ከእነርሱ ዘንድ ካለው እየበላችሁና እየጠጣችሁ ተቀመጡ፤ ለሠራተኛ ደመወዙ ይገባዋልና። ከቤት ወደ ቤት አትተላለፉ።

፰ ወደምትገቡባትም ከተማ ሁሉ ቢቀበሉአችሁ፣ ያቀረቡላችሁን ብሉ፤

፱ በእርሰዎም ያሉትን ድውዮችን ፈውሱና። የእግዚአብሔር መንግሥት ወደ እናንተ ቀረበች በሉአቸው።

፲ ነገር ግን ወደምትገቡባት ከተማ ሁሉ ባይቀበሉአችሁ፣ ወደ አደባባይም ወጥታችሁ።

፲፩ ከከተማችሁ የተጠበቀብንን ትቢያ እንኳን እናራግፍላችኋለን፤ የእግዚአብሔር መንግሥት ግን ወደ እናንተ እንደ ቀረበች ይህን እወቁ በሉ።

፲፪ አላችኋለሁ፣ በዚያን ቀን ከዚያች ከተማ ይልቅ ለሰዶም ይቀልላታል።

፲፫ ወዮልሽ ኮራዚን፣ ወዮልሽ ቤተ ሳይዳ፤ በእናንተ የተደረገው ተአምራት በጢርሰና በሲዶና ተደርጎ ቢሆን፣ ማቅ ለብሰው በአመድም ተቀምጠው ከብዙ ጊዜ በፊት ንሰሐ በገቡ ነበር።

፲፬ ነገር ግን በፍርድ ከእናንተ ይልቅ ለጢርሰና ለሲዶና ይቀልላቸዋል።

፲፭ አንቺም ቅፍርናሆም፣ እስከ ሰማይ ከፍ አልሸን? ወደ ሲኦል ትወርጃለሽ።

፲፮ የሚሰማችሁ እኔን ይሰማል፣ እናንተንም የጣለ እኔን ይጥላል፤ እኔንም የጣለ የላክኝን ይጥላል።

፲፯ ሰብዓውም በደስታ ተመልሰው። ጌታ ሆይ፣ አጋንንት ሰንኳ በሰምህ ተገዝተውልናል አሉት።

፲፰ እንዲህም አላቸው ሰይጣንን እንደ መብረቅ ከሰማይ ሲወድቅ አየሁ።

፲፱ እነሆ፣ እባቡንና ጊንጡን ትረግጡ ዘንድ፣ በጠላትም ኃይል ሁሉ ላይ ሥልጣን ሰጥቻችኋለሁ፣ የሚጎዱችሁም ምንም የለም።

፳ ነገር ግን መናፍሰት ስለ ተገዙላችሁ በዚህ ደስ አይበላችሁ፣ ሰማችሁ ግን በሰማያት ስለ ተጻፈ ደስ ይበላችሁ።

፳፩ በዚያን ሰዓት ኢየሱስ በመንፈስ ቅዱስ ሐሣት አደረገና። የሰማይና የምድር ጌታ አባት ሆይ፤ ይህን ከጥበበኞችና ከአስተዋዮች ሰውረህ ለሕፃናት ስለ ገለጥህላቸው አመሰግናለሁ፤ አዎን አባት ሆይ፤ ፈቃድህ በፊትህ እንዲህ ሆኖአልና።

፳፪ ሁሉ ከአባቴ ዘንድ ተሰጥቶኛል፤ ወልድንም ማን እንደ ሆነ ከአብ በቀር የሚያውቅ የለም፤ አብንም ማን እንደ ሆነ ከወልድ በቀር ወልድም ለገልጥለት ከሚፈቅድ በቀር የሚያውቅ የለም አለ።

፳፫ ወደ ደቀ መዛሙርቱም ዘወር ብሎ ለብቻቸው። የምታዩትን የሚያዩ ዓይኖች ብፁዓን ናቸው።

፳፬ አላችኋለሁና፤ እናንተ የምታዩትን ብዙዎች ነቢያትና ነገሥታት ሊያዩ ወደዱ አላዩምም፤ የምትሰሙትንም ሊሰሙ ወድደው አልሰሙም አለ።

፳፭ እነሆም፤ አንድ ሕግ አዋቂ ሊፈትነው ተነሥቶ። መምህር ሆይ፤ የዘላለምን ሕይወት እንድወርስ ምን ላድርግ? አለው።

፳፮ እርሱም በሕግ የተጻፈው ምንድር ነው? እንዴትስ ታነባለህ? አለው።

፳፯ እርሱም መልሶ። ጌታ አምላክህን በፍጹም ልብህ በፍጹም ነፍሱህም በፍጹም ኃይልህም በፍጹም አሳብህም ውድድ፤ ባልንጀራህንም እንደ ራስህ ውድድ አለው።

፳፰ ኢየሱስም። እውነት መለሰህ፤ ይህን አድርግ በሕይወትም ትኖራለህ አለው።

፳፱ እርሱ ግን ራሱን ሊያጸድቅ ወድዶ ኢየሱስን። ባልንጀራዬስ ማን ነው? አለው።

፴ ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አለ። አንድ ሰው ከኢየሩሳሌም ወደ ኢያሪኮ ወረደ በወንበዴዎችም እጅ ወደቀ፤ እነርሱም ደግሞ ገፈፋት ደበደቡትም በሕይወትና በሞት መካከልም ትተውት ሄዱ።

፴፩ ድንገትም አንድ ካህን በዚያ መንገድ ወረደ አይቶትም ገለል ብሎ አለፈ።

፴፪ እንዲሁም ደግሞ አንድ ሌዋዊ ወደዚያ ሰፍራ መጣና አይቶት ገለል ብሎ አለፈ።

፴፫ አንድ ሳምራዊ ግን ሲሄድ ወደ እርሱ መጣ አይቶትም አዘነለት።

፴፬ ቀርቦም ዘይትና የወይን ጠጅ በቀሰሎቹ ላይ አፍሰሶ አሰራቸው፤ በራሱ አህያም ላይ አስቀምጦት ወደ እንግዶች ማደርያ ወስደው ጠበቀውም።

፴፭ በማግሥቱም ሁለት ዲናር አውጥቶ ለባለቤቱ ሰጠና። ጠብቀው፤ ከዚህም በላይ የምትከሰረውን ሁሉ እኔ ሰመለስ እከፍልሃለሁ አለው።

፴፮ እንግዲህ ከነዚህ ከሦስቱ በወንበዴዎች እጅ ለወደቀው ባልንጀራ የሆነው ማንኛው ይመስልሃል?

፴፯ እርሱም። ምሕረት ያደረገለት አለ። ኢየሱስም። ሂድ አንተም እንዲሁ አድርግ አለው።

፴፰ ሲሄዱም እርሱ ወደ አንዲት መንደር ገባ፤ ማርታ የተባለች አንዲት ሴትም በቤትዋ ተቀበለችው።

፴፱ ለእርሷም ማርያም የምትባል እሳት ነበረችት፤ እርሷም ደግሞ ቃሉን ልትሰማ በኢየሱስ እግር አጠገብ ተቀምጣ ነበረች።

፵ ማርታ ግን አገልግሎት ስለ በዛባት ባከነች፤ ቀርባም። ጌታ ሆይ፤ እኔ እንድሠራ እሳቱ ብቻዬን ስትተወኝ አይገድህምን? እንኪያስ እንድታገዝኝ ንገራት አለችው።

፵፩ ኢየሱስም መልሶ። ማርታ፤ ማርታ፤ በብዙ ነገር ትጨነቁአለሽ ትታወከላለሽ።

፵፪ የሚያስፈልገው ግን ጥቂት ወይም አንድ ነገር ነው፤ ማርያምም መልካም ዕድልን መርጣለች ከእርሷም አይወስድባትም አላት።

፲፩

፩ እርሱም በአንድ ሰፍራ ይጻልይ ነበር፤ በጨረሰም ጊዜ ከደቀ መዛሙርቱ እንዴ። ጌታ ሆይ፤ የሐንሰ ደቀ መዛሙርቱን እንዳስተማረ እንጻልይ ዘንድ አስተምረን አለው።

፪ አላቸውም። ስትጻልዩ እንዲህ በሉ። በሰማያት የምትኖር አባታችን ሆይ፤ ስምህ ይቀደስ፤ መንግሥትህ ትምጣ፤ ፈቃድህ በሰማይ እንደ ሆነች እንዲሁ በምድር ትሁን፤

፫ የዕለት እንጀራችንን ዕለት ዕለት ሰጠን፤

፩ ኃጢአታችንንም ይቅር በለን፤ እኛ ደግሞ የበደሉንን ሁሉ ይቅር ብለናልና፤ ከክፋ አድነን እንጂ ወደ ፈተና አታግባን።

፪ እንዲህም አላቸው። ከእናንተ ማናቸውም ወዳጅ ያለው፤ በእኩል ሌሊትስ ወደ እርሱ ሄደ። ወዳጄ ሆይ፤ ሦስት እንጀራ አበድረኝ፤

፫ እንድ ወዳጄ ከመንገድ ወደ እኔ መጥቶ የማቅብላት የለኝምና ይላልን?

፬ ያም ከውስጥ መልሶ። አታድክመኝ፤ አሁን ደጅ ተቈልፎአል ልጆቼም ከእኔ ጋር በአልጋ ላይ አሉ፤ ተነሥቼ ልሰጥህ አልችልም ይላልን?

፭ እላችኋለሁ፤ ወዳጅ ስለ ሆነ ተነሥቶ ባይሰጠው እንኳ፤ ስለ ንዝነዛው ተነስቶ የሚፈልገውን ሁሉ ይሰጠዋል።

፮ እኔም እላችኋለሁ። ለምኑ፤ ይሰጣችሁማል፤ ፈልጉ፤ ታገኙማላችሁ፤ መዘጊያን እንኳኩ፤ ይከፍትላችሁማል።

፯ የሚለምን ሁሉ ይቀበላልና፤ የሚፈልግም ያገኛል፤ መዘጊያውንም ለሚያንኳኳው ይከፈትለታል።

፲፮ አባት ከሆናችሁ ከእናንተ ከማንኛችሁም ልጅ እንጀራ ቢለምነው፤ እርሱም ድንጋይ ይሰጠዋልን? ዓሣ ደግሞ ቢለምነው በዓሣ ፋንታ እባብ ይሰጠዋልን?

፲፱ ወይስ እንቀላል ቢለምነው ጊንጥ ይሰጠዋልን?

፲፲ እንኪያስ እናንተ ክፋዎች ስትሆኑ ለልጆቻችሁ መልካም ሰጦታ መሰጠት ካወቃችሁ፤ በሰማይ ያለው አባት ለሚለምኑት እንዴት አብልጦ መንፈስ ቅዱስን ይሰጣቸው?

፲፯ ዲዳውንም ጋኔን ያወጣ ነበር፤ ጋኔኑም ከወጣ በኋላ ዲዳው ተናገረ ሕዝቡም ተደነቁ፤

፲፳ ነገር ግን ከእነርሱ አንዳንድ። በብዔል ዜቡል በአጋንንት አለቃ አጋንንትን ያወጣል አሉ።

፲፱ ሌሎችም ሲፈትኑት ከሰማይ ምልክት ከእርሱ ይፈልጉ ነበር።

፲፳ እርሱ ግን አሳባቸውን አውቆ እንዲህ አላቸው። እርስ በርስዎ የምትለያይ መንግሥት ሁሉ ትጠፋላች፤ ቤትም በቤት ላይ ይወድቃል።

፲፮ እኔ አጋንንትን በብዔል ዜቡል እንዳወጣ ትላላችሁና ሰይጣን ደግሞ እርስ በርስ ከተለያየ መንግሥቱ እንዴት ትቆማላች?

፲፱ እኔስ በብዔል ዜቡል አጋንንትን የማወጣ ከሆንሁ፤ ልጆቻችሁ በማን ያወጡአቸዋል? ስለዚህ እነርሱ ፈራጆች ይሆኑባችኋል።

፳ እኔ ግን በእግዚአብሔር ጣት አጋንንትን የማወጣ ከሆንሁ፤ እንግዲህ የእግዚአብሔር መንግሥት ወደ እናንተ ደርሳለች።

፳፩ ኃይለኛ ሰው ጋኛና ጦር ይዞ የራሱን ግቢ ቢጠብቅ፤ ያለው ገንዘቡ በሰላም ይሆናል፤

፳፪ ከእርሱ ይልቅ የሚበረታ መጥቶ ሲያሸንፈው ግን፤ ታምኖበት የነበረውን ጋኛና ጦር ይወስድበታል ምርኮውንም ያካፍላል።

፳፫ ከእኔ ጋር ያልሆነ ይቃወመኛል፤ ከእኔ ጋርም የማያከማች ይበትናል።

፳፬ ርኩስ መንፈስ ከሰው በወጣ ጊዜ ዕረፍትን እየፈለገ ውኃ በሌለበት ቦታ ያልፋል፤ ባያገኝም። ወደ ወጣሁበት ቤቱ እመለሳለሁ ይላል፤

፳፭ ሲመጣም ተጠርጎ አጊጦም ያገኘዋል።

፳፮ ከዚያ ወዲያ ይሄድና ከእርሱ የከፋትን ሌሎችን ሰባት አጋንንት ከእርሱ ጋር ይይዛል፤ ገብተውም በዚያ ይኖራሉ፤ ለዚያም ሰው ከፊተኛው ይልቅ የኋለኛው ይብስበታል።

፳፯ ይህንም ሲናገር፤ ከሕዝቡ አንዲት ሴት ድምፅዋን ከፍ አድርጋ። የተሸከመችህ ማኅፀንና የጠባሃቸው ጡቶች ብፁዓን ናቸው አላችው።

፳፰ እርሱ ግን። አዎን፤ ብፁዓንስ የእግዚአብሔርን ቃል ስምተው የሚጠብቁት ናቸው አሉ።

፳፱ ብዙ ሕዝብም በተሰበሰቡ ጊዜ እንዲህ ይል ጀመር። ይህ ትውልድ ክፋ ነው፤ ምልክት ይፈልጋል፤ ከነቢዩም ከዮናስ ምልክት በቀር ምልክት አይሰጠውም።

፴ ዮናስ ለነዛቱ ሰዎች ምልክት እንደ ሆናቸው፤ እንዲሁ ደግሞ የሰው ልጅ ለዚህ ትውልድ ምልክት ይሆናል።

፴፩ ንግሥተ አዜብ በፍርድ ከዚህ ትውልድ ሰዎች ጋር ተነሥታ ትፈርድባቸዋለች፤ የሰሎሞንን

ጥበብ ለመስማት ከምድር ዳር መጥታለችና፤ እነሆም፡ ከሰሎሞን የሚበልጥ ከዚህ አለ።

፱፪ የነነዌ ሰዎች በፍርድ ከዚህ ትውልድ ጋር ተነሥተው ይፈረዱበታል፤ በዮናስ ሰብከት ንስሐ ገብተዋልና፤ እነሆም፡ ከዮናስ የሚበልጥ ከዚህ አለ።

፱፫ መብራትንም አብርቶ በሰውር ወይም በእንቅብ በታች የሚያኖረው የለም፤ የሚገቡ ሰዎች ብርሃኑን እንዲያዩ በመቅረዝ ላይ ያኖረዋል እንጂ።

፱፬ የሰውነትህ መብራት ዓይንህ ናት። ዓይንህ ጤናማ በሆነች ጊዜ ሰውነትህ ሁሉ ደግሞ ብሩህ ይሆናል። ዓይንህ ታማሚ በሆነች ጊዜ ግን ሰውነትህ ደግሞ የጨለመ ይሆናል።

፱፭ እንግዲህ በእንተ ያለው ብርሃን ጨለማ እንዳይሆን ተመልከት።

፱፮ እንግዲህ ሰውነትህ ሁሉ የጨለማ ቊራጭ የሌለበት ብሩህ ቢሆን፤ መብራት በደመቀ ብርሃን እንደሚያበራልህ በጭራሽ ብሩህ ይሆናል።

፱፯ ይህንንም ሲናገር አንድ ፈሪሳዊ ከእርሱ ጋር ሞሳ ይበላ ዘንድ ለመው ገብቶም ተቀመጠ።

፱፰ ከምሳም በፊት አስቀድሞ እንዳልታጠበ ባየው ጊዜ ፈሪሳዊው ተደነቀ።

፱፱ ጌታም እንዲህ አለው። አሁን እናንተ ፈሪሳውያን የጽዋውንና የወጭቱን ውጭ ታጠራላችሁ፤ ውስጣችሁ ግን ቅሚያና ክፋት ሞልቶበታል

፺ እናንተ ደንቆሮዎች፤ የውጭውን የፈጠረ የውስጡን ደግሞ አልፈጠረምን?

፺፩ ነገር ግን በውስጥ ያለውን ምጽዋት አድርጋችሁ ሰጡ፤ እነሆም፡ ሁሉ ገጹሕ ይሆንላችኋል።

፺፪ ነገር ግን እናንተ ፈሪሳውያን፤ ከአዘመድና ከጤና አዳም ከአትክልትም ሁሉ አሥራት ስለምታወጡ፤ ፍርድንና እግዚአብሔርን መውደድ ስለምትተላለፉ፤ ወዮላችሁ፤ ነገር ግን ሌላውን ሳትተዉ ይህን ልታደርጉት ይገባችሁ ነበር።

፺፫ እናንተ ፈሪሳውያን፤ በምኩራብ የከበራታ ወንበር በገበያም ስላምታ

ስለምትወዱ፤ ወዮላችሁ።

፺፬ እናንተ ግብዙች ጻፎችና ፈሪሳውያን፤ ሰዎች ሳያውቁ በላዩ የሚሄዱበት የተሰወረ መቃብር ስለምትመስሉ፤ ወዮላችሁ።

፺፭ ከሕግ አዋቂዎችም አንዱ መልሶ። መምህር ሆይ፤ ይህን ማለትህ እኛን ደግሞ መስደብህ ነው አለው።

፺፮ እርሱም አንዲህ አለ። እናንተ ደግሞ ሕግ አዋቂዎች፤ አስቸጋሪ ሸክም ለሰዎች ስለምታሸክሙ፤ ራሳችሁም በአንዲት ጣታችሁ ሰንኳ ሸክሙን ስለማትነኩት፤ ወዮላችሁ።

፺፯ አባቶቻችሁ የገደሉአችሁን የነቢያትን መቃብር ስለምትሠሩ፤ ወዮላችሁ።

፺፰ እንግዲህ ለአባቶቻችሁ ሥራ ትመስክራላችሁ ትሰማማላችሁም፤ እነርሱ ገድለዋቸዋልና፤ እናንተም መቃብራቸውን ትሠራላችሁ።

፺፱ ስለዚህ ደግሞ የእግዚአብሔር ጥበብ እንዲህ አለች። ወደ እነርሱ ነቢያትንና ሐዋርያትን አልካለሁ፤ ከእነርሱም ይገድላሉ ያሳድዱማል።

፺ ዓለም ከተፈጠረ ጀምሮ የፈሰሰው የነቢያት ሁሉ ደም፤

፺፩ ከአቤል ደም ጀምሮ በመሠዊያውና በቤተ መቅደስ መካከል እስከ ጠፋው እስከ ዘካርያስ ደም ድረስ፤ ከዚህ ትውልድ እንዲፈለግ አዎን እላችኋለሁ። ከዚህ ትውልድ ይፈለጋል።

፺፪-፺፬ እናንተ ሕግ አዋቂዎች፤ የእውቀትን መክፈቻ ስለ ወሰዳችሁ፤ ወዮላችሁ ራሳችሁ አልገባችሁም የሚገቡትንም ከለከላችሁ።

1፫

፳ በዚያን ጊዜ የሕዝብ አእላፍ እርስ በርሳቸው እስኪረጋገጡ ድረስ ተሰብስበው ሳሉ፤ ለደቀ መዛሙርቱ እንዲህ ይል ጀመር። አስቀድማችሁ ከፈሪሳውያን እርሾ ተጠበቁ፤ እርሱም ግብዝነት ነው።

፳ ነገር ግን የማይገለጥ የተከደ፤ የማይታወቅም የተሰወረ ምንም የለም።

፳ ስለዚህ በጨለማ የምትናገሩት ሁሉ በብርሃን ይሰማል፤ በእልፍኝም ውስጥ በጀር የምትናገሩት በሰገነት ላይ ይሰበካል።

፬ እእናንተም ለወዳጆቹ እላችኋለሁ። ሥጋን የሚገድሉትን በኋላም እንድ ሰንኳ የሚበልጥ ሊያደርጉ የማይችሉትን አትፍሩ።

፭ እኔ ግን የምትፈሩትን አሳያችኋለሁ፤ ከገደለ በኋላ ወደ ገሃነም ለመጣል ሥልጣን ያለውን ፍሩ። አዎን እላችኋለሁ። እርሱን ፍሩ።

፮ አምሰት ድንቢጦች በአሥር ሳንቲም ይሸጡ የለምን? ከእነርሱም እንዲቱ ሰንኳ በእግዚአብሔር ፊት አትረሳም።

፯ ነገር ግን የእናንተ የራሳችሁ ጠጉር ሁሉ እንኳ የተቆጠረ ነው፤ እንግዲያስ አትፍሩ ከብዙ ድንቢጦች ትበልጣላችሁ።

፰ እላችሁማለሁ። በሰው ፊት የሚመስክርልኝ ሁሉ፣ የሰው ልጅ ደግሞ በእግዚአብሔር መላእክት ፊት ይመስክርለታል፤

፱ በሰውም ፊት የሚክደኝ በእግዚአብሔር መላእክት ፊት ይካዳል።

፲ በሰው ልጅም ላይ ቃል የሚናገር ሁሉ ይሰረይለታል፤ መንፈስ ቅዱስን የሚሰድብ ግን አይሰረይለትም።

፲፩ ወደ ምኩራቦችና ወደ መኳንንቶችም ወደ ገዢዎችም ሲገቡትቱአችሁ፣ እንዴት ወይም ምን እንድትመልሱ ወይም እንድትናገሩ አትጨነቁ፤

፲፪ መንፈስ ቅዱስ በዚያች ሰዓት ልትናገሩ የሚገባችሁን ያስተምራችኋልና።

፲፫ ከሕዝቡም እንድ ሰው። መምህር ሆይ፣ ርስቱን ከእኔ ጋር እንዲካፈል ለወንድሜ ንገረው አለው።

፲፬ እርሱም። አንተ ሰው፣ ፈራጅና አካፋይ በላያችሁ እንድሆን ማን ሾመኝ? አለው።

፲፭ የሰው ሕይወት በገንዘቡ ብዛት አይደለምና ተጠንቀቁ፣ ከመገምገሚያም ሁሉ ተጠበቁ አላቸው።

፲፮ ምሳሌም ነገራቸው እንዲህ ሲል። እንድ ባለ ጠጋ ሰው እርሻ እጅግ ፍሬያም ሆነችለት።

፲፯ እርሱም። ፍሬዬን የማከማችበት ሰፍራ አጥቻለሁና ምን ላድርግ? ብሎ በልቡ አሰበ።

፲፰ እንዲህ አደርጋለሁ፤ ጌተራዬን አፍርሼ ሌላ የሚበልጥ እሠራለሁ። በዚያም ፍሬዬንና በረከቴን ሁሉ እከማቻለሁ፤

፲፱ ነፍሴንም። አንቺ ነፍሴ፣ ለብዙ ዘመን የሚቀር ብዙ በረከት አለሽ፤ ዕረፊ፣ ብዬ፣ ጠጪ፣ ደስ ይበልሽ አላታለሁ አለ።

፳ እግዚአብሔር ግን። አንተ ሰነፍ፣ በዚች ሌሊት ነፍሴህን ከአንተ ሊወሰዱአት ይፈልጋታል፤ ይህሰ የሰበሰብኸው ለማን ይሆናል? አለው።

፳፩ ለራሱ ገንዘብ የሚያከማች፣ በእግዚአብሔር ዘንድም ባለ ጠጋ ያልሆነ እንዲህ ነው።

፳፪ ለደቀ መዛሙርቱም እንዲህ አለ። ስለዚህ እላችኋለሁ። ለነፍሳችሁ በምትበሉት ወይም ለሰውነታችሁ በምትለብሱት አትጨነቁ።

፳፫ ነፍሰ ከመብል ሰውነትም ከልብስ ይበልጣልና።

፳፬ ቍራዎችን ተመልከቱ፤ አይዘሩም አያጭዱምም፣ ዕቃ ቤትም ወይም ጎተራ የላቸውም፣ እግዚአብሔርም ይመግባቸዋል፤ እናንተስ ከወርች እንዴት ትበልጣላችሁ?

፳፭ ከእናንተ ተጨንቆ በቁመቱ ላይ እንድ ክንድ መጨመር የሚችል ማን ነው?

፳፮ እንግዲህ ትንሹን ነገር ሰንኳ የማትችሉ ከሆናችሁ፣ ስለ ምን በሌላ ትጨነቃላችሁ?

፳፯ አበቦችን እንዴት እንዲያድጉ ተመልከቱ፤ አይደክሙም አይፈትሉም፤ ነገር ግን እላችኋለሁ። ሰሎሞንስ እንኳ በክብሩ ሁሉ ከእነዚህ እንደ እንዲቱ አለበሰም።

፳፰ እግዚአብሔር ግን ዛሬ ያለውን ነገም ወደ እቶን የሚጣለውን በሜዳ የሆነውን ሣር እንዲህ የሚያለብሰው ከሆነ፣ እናንተ እምነት የጌድላችሁ፣ እናንተንም ይልቁን እንዴት?

፳፱ እናንተም የምትበሉትን የምትጠጡትንም አትፈልጉ፣ አታወላውሉም፤

፴ ይህንሰ ሁሉ በዓለም ያሉ አሕዛብ ይፈልጉታልና፤ የእናንተም

አባት ይህ እንዲያስፈልጋችሁ ያውቃል።

፲፮ ዳሩ ግን መንግሥቱን ፈልጉ ይህም ሁሉ ይጨመርላችኋል።

፲፱ እንተ ታናሽ መንጋ፣ መንግሥትን ሊሰጣችሁ የአባታችሁ በጎ ፈቃድ ነውና አትፍሩ።

፲፫ ያላችሁን ሽጡ ሞጽዋትም ሰጡ፤ ሌባ በማይቀርብበት ብልም በማያጠፋበት በሰማያት የማያልቅ መዝገብ የሚሆኑትን የማያረጁትንም ኮረጃዎች ለራሳችሁ አድርጉ፤

፲፬ መዝገባችሁ ባለበት ልባችሁ ደግሞ በዚያ ይሆናል።

፲፭ ወገባችሁ የታጠቀ መብራታችሁም የበራ ይሁን፤

፲፮ እናንተም ጌታቸው መጥቶ ደጅን ሲያንኳኳ ወዲያው እንዲከፍቱለት ከሰርግ አስኪመለስ ድረስ የሚጠብቁ ሰዎችን ሞሰሉ

፲፯ ጌታቸው በመጣ ጊዜ ሲተጉ የሚያገኛቸው እነዚያ ባሪያዎች ብፁዓን ናቸው፤ እውነት እላችኋለሁ፡ ታጥቆ በማዕድ ያስቀምጣቸዋል ቀርቦም ያገለግላቸዋል።

፲፰ ከሌሊቱም በሁለተኛው ወይም በሦስተኛው ክፍል መጥቶ እንዲሁ ቢያገኛቸው፡ እነዚያ ባሪያዎች ብፁዓን ናቸው።

፲፱ ይህን ግን እወቁ ባለቤት በምን ሰዓት ሌባ እንዲመጣ ቢያውቅ ኖር፣ በነቃ፣ ቤቱም እንዲቆፈር ባልፈቀደም ነበር።

፳ እናንተ ደግሞ ተዘጋጅታችሁ ኑሩ፣ የሰው ልጅ በማታሰቡበት ሰዓት ይመጣልና።

፳፩ ጴጥሮስም። ጌታ ሆይ፣ ይህን ምሳሌ ለእኛ ወይስ ደግሞ ለሁሉ ትናገራለህን? አለው።

፳፪ ጌታም አለ። እንኪያስ ምግባቸውን በጊዜው ይሰጣቸው ዘንድ ጌታው በቤተ ሰዎቹ ላይ የሚሾመው ታማኝና ልባም መጋቢ ማን ነው?

፳፫ ጌታው መጥቶ እንዲህ ሲያደርግ የሚያገኘው ያ ባሪያ ብፁዕ ነው።

፳፬ እውነት እላችኋለሁ፡ ባለው ሁሉ ላይ ይሾመዋል።

፳፭ ያ ባሪያ ግን። ጌታዬ እስኪመጣ ይዘገያል ብሎ በልቡ ቢያሰብ ሎሌዎችንና ገረዶችንም ይመታ

ይበላም ይጠጣም ይሰክርም ዘንድ ቢጀምር፣

፳፮ የዚያ ባሪያ ጌታ ባልጠበቃት ቀን ባላወቃትም ሰዓት ይመጣል፡ ከሁለትም ይሰነጥቀዋል እድሉንም ከማይታመኑ ጋር ያደርጋል።

፳፯ የጌታውንም ፈቃድ አውቆ ያልተዘጋጀ እንደ ፈቃዱም ያላደረገ ያ ባሪያ እጅግ ይገረፋል፤

፳፰ ያላወቀ ግን መገረፍ የሚገባውንም ያደረገ ጥቂት ይገረፋል። ብዙም ከተሰጠው ሰው ሁሉ ከእርሱ ብዙ ይፈለግበታል፡ ብዙ እደራም ከተሰጠው ከእርሱ አብዛተው ይሹበታል።

፳፱ በምድር ላይ እሳት ልጥል መጣሁ፡ አሁንም የነደደ ከሆነ ዘንድ ምን እፈልጋለሁ?

፷ ነገር ግን የምጠመቃት ጥምቀት አለችኝ፡ እስክትፈጸምም ድረስ እንዴት እጨነቃለሁ?

፷፩ በምድር ላይ ሰላምንም ለመሰጠት የመጣሁ ይመስላችኋልን? እላችኋለሁ፡ አይደለም፡ መለያየትን እንጂ።

፷፪ ከአሁን ጀምሮ በእንዲት ቤት አምስት ሰዎች ይኖራሉና፤ ሦስቱም በሁለቱ ላይ ሁለቱም በሦስቱ ላይ ተነሥተው ይለያያሉ።

፷፫ አባት በልጁ ላይ ልጅም በአባቱ ላይ፣ እናት በልጅዋ ላይ ልጅዋም በእናትዋ ላይ፣ አማት በምራትዋ ላይ ምራትም በአማትዋ ላይ ተነሥተው ይለያያሉ።

፷፬ ደግሞም ሕዝቡን እንዲህ አለ። ደመና ከምዕራብ ሲወጣ ባያችሁ ጊዜ፣ ወዲያው። ዝናብ ይመጣል ትላላችሁ፡ እንዲሁም ይሆናል፤

፷፭ በእዜብም ነፋስ ሲነፍስ። ትኩሳት ይሆናል ትላላችሁ፡ ይሆንማል።

፷፮ እናንተ ግብዘቶ፣ የምድሩንና የሰማዩን ፊት ልትመረምሩ ታውቃላችሁ፡ ነገር ግን ይህን ዘመን የማትመረምሩ እንዴት ነው?

፷፯ ራሳችሁ ደግሞ ጽድቅን የማትፈርዱ ስለ ምን ነው?

፷፰ ከባላጋሪህ ጋር ወደ ሹም ብትሄድ፣ ወደ ዳኛ እንዳይገቡትህ ዳኛውም ለሎሌው አሳልፎ እንዳይሰጥህ ሎሌውም በወሳኒ

እንዲያጥልህ፤ ገና በመንገድ ሳለህ ከባላጋራህ እንድትታረቅ ትጋ።

፶፱ እልሃለሁ። የመጨረሻዋን ግማሽ ሳንጉም እስክትከፍል ድረስ ከዚያ ከቶ አትወጣም።

፲፫

፳ በዚያን ጊዜም ሰዎች መጥተው ጲላጦስ ደማቸውን ከመሥዋዕታቸው ጋር ስላደባለቀው ስለ ገለላ ሰዎች አወሩለት።

፳ እየሱሱም መልሶ እንዲህ አላቸው። እነዚህ የገለላ ሰዎች ይህ ስለ ደረሰባቸው ከገለላ ሰዎች ሁሉ ይልቅ ኃጢአተኞች የሆኑ ይመስሉኝኋልን?

፳ አላችኋለሁ፤ አይደለም፤ ነገር ግን ንስሐ ባትገቡ ሁላችሁ እንዲሁ ትጠፋላችሁ።

፳ ወይስ በሰሌሆም ግንቡ የወደቀባቸውና የገደላቸው እነዚያ አሥራ ሰምንት ሰዎች በእየሩሳሌም ከማኖሩት ሁሉ ይልቅ በደለኞች ይመስሉኝኋልን? አይደለም፤ እላችኋለሁ፤

፳ ነገር ግን ንስሐ ባትገቡ ሁላችሁ እንደዚሁ ትጠፋላችሁ።

፳ ይህንም ምሳሌ አለ። ለአንድ ሰው በወይኑ አትክልት የተተከለች በለስ ነበረችው፤ ፍሬም ሊፈልግባት መጥቶ ምንም አላገኘም።

፳ የወይን አትክልት ሠራተኛውንም። እነሆ፤ ከዚህች በለስ ፍሬ ልፈልግ ሦስት ዓመት እየመጣሁ ምንም አላገኘሁም፤ ቍረጣት፤ ስለ ምን ደግሞ መሬቱን ታጐሳቀላለች? አለው።

፳ እርሱ ግን መልሶ። ጌታ ሆይ፤ ዙሪያዎን እስክኩተኩትላትና ፋንድያ እስካፈሰላት ድረስ በዚች ዓመት ደግሞ ተዋት።

፳ ወደ ፊትም ብታፈራ፤ ደኅና ነው፤ ያለዚያ ግን ትቈርጣታለህ አለው።

፳ በሰንበትም በአንድ ምኩራብ ያስተምር ነበር።

፳ እነሆም፤ ከአሥራ ሰምንት ዓመት ጀምሮ የድካም መንፈስ ያደረባት ሴት ነበረች፤ እርሷም ጐባጣ ነበረች ቀንታም ልትቆም ከቶ አልተቻላትም።

፲፪ እየሱሱም ባያት ጊዜ ጠራትና። አንቺ ሴት፤ ከድካምሽ ተፈትተሻል አላት፤ እጅንም ጫነባት፤

፲፫ ያን ጊዜም ቀጥ አለች፤ እግዚአብሔርንም አመሰገነች።

፲፬ የምኩራብ አለቃ ግን እየሱስ በሰንበት ስለ ፈወሰ ተቈጥቶ መለሰና ሕዝቡን። ሊሠራባቸው የሚገባ ሰድሰት ቀናት አሉ፤ እንግዲህ በእነርሱ መጥታችሁ ተፈውሱ እንጂ በሰንበት አይደለም አለ።

፲፭ ጌታም መልሶ። እናንተ ግብዞች፤ ከእናንተ እያንዳንዱ በሰንበት በሬውን ወይስ አህያውን ከግርግሙ ፈትቶ ውኃ ሊያጠጣው ይወስደው የለምን?

፲፮ ይህችም የአብርሃም ልጅ ሆና ከአሥራ ሰምንት ዓመት ጀምሮ ሰይጣን ያሰራት በሰንበት ቀን ከዚህ እስራት ልትፈታ አይገባምን? አለው።

፲፯ ይህንም ሲናገር ሳለ የተቃወሙት ሁሉ አፈሩ፤ ከእርሱም በተደረገው ድንቅ ሁሉ ሕዝቡ ሁሉ ደስ አላቸው።

፲፰ እርሱም። የእግዚአብሔር መንግሥት ምን ትመስላለች፤ በምንስ አስመስላታለሁ?

፲፱ ሰው ወሰደ በአትክልቱ የጣላትን የሰናፍጭ ቅንጣት ትመስላለች፤ አደገችም ታላቅ ዛፍም ሆነች፤ የሰማይ ወፎችም በቅርንጫፎችም ሰፈሩ አለ።

፳ ደግሞም፤ የእግዚአብሔርን መንግሥት በምን አስመስላታለሁ?

፳፩ ሴት ወሰዳ ሁሉ እስኪባካ ድረስ በሦስት መስፈሪያ ዲቄት የሸሽገችውን እርሾ ትመስላለች አለ።

፳፪ ወደ እየሩሳሌም ሲሄድ ከተማዎችንና መንደሮችን እያስተማረ ያልፍ ነበር።

፳፫ አንድ ሰውም። ጌታ ሆይ፤ የሚድኑ ጥቂቶች ናቸውን? አለው። እርሱም እንዲህ አላቸው።

፳፬ በጠበበው በር ለመግባት ተጋደሉ፤ እላችኋለሁና፤ ብዙዎች ሊገቡ ይፈልጋሉ አይችሉምም።

፳፭ ባለቤቱ ተነሥቶ በሩን ከቆለፈ በኋላ፤ እናንተ በውጭ ቆማችሁ። ጌታ ሆይ፤ ጌታ ሆይ፤ ክፈትልን እያላችሁ በሩን ልታንኳኩ ትጀምራላችሁ

እርሱም መልሶ። ከወዴት እንደ ሆናችሁ አላውቃችሁም ይላችኋል።

፳፮ በዚያን ጊዜም። በፊትህ በላን ጠጣንም በአደባባያችንም አስተማርህ ልትሉ ትጀምራላችሁ፤

፳፯ እርሱም። እላችኋለሁ። ከወዴት እንደ ሆናችሁ አላውቃችሁም፤ ሁላችሁ ዓመፀኞች፣ ከእኔ ራቁ ይላችኋል።

፳፰ አብርሃምንና ይስሐቅን ያዕቆብንም ነቢያትንም ሁሉ በእግዚአብሔር መንግሥት ባያችሁ ጊዜ፣ እናንተ ግን ወደ ውጭ ተጥላችሁ ስትቀሩ፣ በዚያ ልቅሶና ጥርስ ማፋጨት ይሆናል።

፳፱ ከምሥራቅና ከምዕራብም ከሰሜንና ከደቡብም ይመጣሉ። በእግዚአብሔርም መንግሥት በማዕድ ይቀመጣሉ።

፴ እነሆም፣ ከኋላኞች ፊተኞች የሚሆኑ አሉ፣ ከፊተኞችም ኋላኞች የሚሆኑ አሉ።

፴፩ በዚያን ሰዓት ከፈሪሳውያን እንዳንዱ ቀርበው። ሄሮድስ ለገድልህ ይወዳልና ከዚህ ውጣና ሂድ አሉት።

፴፪ እንዲህም አላቸው። ሃዳችሁ ለዚያች ቀበሮ። እነሆ፣ ዛሬና ነገ አጋንንትን አወጣለሁ በሽተኞችንም እፈውሳለሁ። በሦስተኛውም ቀን እፈጸማለሁ በሉእት።

፴፫ ዳሩ ግን ነቢይ ከአየሩሳሌም ውጭ ይጠፋ ዘንድ አይገባውምና ዛሬና ነገ ከነገ በስተጀምሮ ልሄድ ያስፈልገኛል።

፴፬ አየሩሳሌም፣ አየሩሳሌም፣ ነቢያትን የምትገድል ወደ እርስዋ የተላኩትንም የምትወግር፣ ደሮ ጫጩቶችዋን በክንፎችዋ በታች እንደምትሰበሰብ ልጆችሽን እሰበሰብ ዘንድ ስንት ጊዜ ወደድሁ፣ እናንተም አልወደዳችሁም።

፴፭ እነሆ፣ ቤታችሁ የተፈታ ሆኖ ይቀርላችኋል። እላችኋለሁም፣ በጌታ ስም የሚመጣ የተባረከ ነው እስክትሉ ድረስ ከእንግዲህ ወዲህ አታየኝም።

10

፳ በሰንበትም ከፈሪሳውያን አለቆች ወደ እንዲ ቤት እንጀራ ሊበላ በገባ ጊዜ እነርሱ ይጠባበቁት ነበር።

፳ እነሆም፣ ሆዱ የተነፋ ሰው በፊቱ ነበረ።

፳፫ አየሱስም መልሶ። በሰንበት መፈወስ ተፈቅዶአልን ወይስ አልተፈቀደም? ብሎ ለሕግ አዋቂዎችና ለፈሪሳውያን ተናገረ።

፳፯ እነርሱ ግን ዝም አሉ። ይዘም ፈወሰውና አሰናበተው።

፳፰ ከእናንተ አህያው ወይስ በሬው በጉድጓድ ቢወድቅ በሰንበት ወዲያው የማያወጣው ማን ነው? አላቸው።

፳፱ ስለዚህ ነገርም ሊመልሱለት አልተቻላቸውም።

፴ የታደሙትንም የከበሪታ ስፍራ እንደ መረጡ ተመልክቶ ምሳሌ ነገራቸው እንዲህ ሲል።

፴፩ ማንም ለሰርግ ቢጠራህ በከበሪታ ስፍራ አትቀመጥ፤ ምናልባት ከእነተ ይልቅ የከበረ ተጠርቶ ይሆናልና እነተን እርሱንም የጠራ መጥቶ።

፴፪ ለዚህ ስፍራ ተውለት ይልሃል። በዚያን ጊዜም እያፈርህ በዝቅተኛው ስፍራ ልትሆን ትጀምራለህ።

፴፫ ነገር ግን በተጠራህ ጊዜ፣ የጠራህ መጥቶ። ወዳጄ ሆይ፣ ወደ ላይ ውጣ እንዲልህ፣ ሄደህ በዝቅተኛው ስፍራ ተቀመጥ፤ ያን ጊዜም ከእነተ ጋር በተቀመጡት ሁሉ ፊት ክብር ይሆንልሃል።

፴፬ ራሱን ከፍ የሚያደርግ ሁሉ ይዋረዳልና፣ ራሱንም የሚያዋርድ ከፍ ይላል።

፴፭ የጠራውንም ደግሞ እንዲህ አለው። ምሳ ወይም እራት ባደረግህ ጊዜ፣ እነርሱ ደግሞ በተራቸው ምናልባት እንዳይጠሩህ ብድራትም እንዳይመልሱልህ፣ ወዳጆችህንና ወንድምችህን ዘመዶችህንም ባለ ጠጎች ጎረቤቶችህንም አትጥራ።

፴፮ ነገር ግን ግብዣ ባደረግህ ጊዜ ድሆችንና ጉንድሾችን እንካሶችንም ዕውሮችንም ጥራ፤

፴፯ የሚመልሱት ብድራት የላቸውምና ብፁዕ ትሆናለህ፤ በጻድቃን ትንሣኤ ይመለስልሃልና።

፴፰ ከተቀመጡትም እንዲ ይህን ስምቶ። በእግዚአብሔር መንግሥት እንጀራ የሚበላ ብፁዕ ነው አለው።

፴፱ እርሱ ግን እንዲህ አለው። አንድ ሰው ታላቅ እራት አድርጎ ብዙዎችን

ጠራ፤

፲፮ በእራትም ሰዓት የታደሙትን። አሁን ተዘጋጅቶአልና ኑ እንዲላቸው ባሪያውን ላከ።

፲፱ ሁላቸውም በእንድነት ያመካኙ ጀመር። የፊተኛው። መሬት ገዝቼአለሁ ወጥቼም ላየው በግድ ያሰፈልገኛል፤ ይቅር እንድትለኝ አለምንሃለሁ አለው።

፲፱ ሌላውም። አምስት ጥምድ በሪዎች ገዝቼአለሁ ልፈትናቸውም እሄዳለሁ፤ ይቅር እንድትለኝ አለምንሃለሁ አለው።

፳ ሌላውም። ሚስት አግብቼአለሁ ስለዚህም ልመጣ አልቻልም አለው።

፳፩ ባሪያውም ደርሶ ይህን ለጌታው ነገረው። በዚያን ጊዜ ባለቤቱ ተቆጥቶ ባሪያውን። ወደ ከተማ ጎዳናና ወደ ሰላች ፈጥነህ ውጣ ድሆችንና ጉንድሾችን እንካሶችንና ዕውሮችንም ወደዚህ አግባ አለው።

፳፪ ባሪያውም። ጌታ ሆይ፣ እንዳዘዘኸኝ ተደርጎአል፣ ገናም ሰፍራ አለ አለው።

፳፫ ጌታውም ባሪያውን። ቤቴ እንዲሞላ ወደ መንገድና ወደ ቅጥር ውጣና ይገቡ ዘንድ ግድ በላቸው፤

፳፬ አላችኋለሁና፣ ከታደሙት ከእነዚያ ሰዎች አንድ ሰንኳ አራቴን አይቀምስም አለው።

፳፭ ብዙም ሕዝብ ከእርሱ ጋር ይሄዱ ነበር፣ ዘወር ብሎም እንዲህ አላቸው።

፳፮ ማንም ወደ እኔ የሚመጣ ቢኖር አባቱንና እናቱን ሚስቱንም ልጆቹንም ወንድሞቹንም እሳቶቹንም የራሱን ሕይወት ሰንኳ ሳይቀር ባይጠላ፣ ደቀ መዝሙራ ሊሆን አይችልም።

፳፯ ማንም መስቀሉን ተሸክሞ በኋላይ የማይመጣ፣ ደቀ መዝሙራ ሊሆን አይችልም።

፳፰ ከእናንተ ግንብ ሊሠራ የሚወድ ለመደምደሚያ የሚበቃ ያለው እንደ ሆነ አስቀድሞ ተቀምጦ ከሳራውን የማይቆጥር ማን ነው?

፳፱ ያለዚያ መሠረቱን ቢመሠርት፣ ሊደመድመውም ቢያቅተው፣ ያዩት ሁሉ።

፴ ይህ ሰው ሊሠራ ጀምሮ ሊደመድመው አቃተው ብለው ሊዘብቱበት ይጀምራሉ።

፴፩ ወይም ሌላውን ንጉሥ

በጦርነት ሊጋጠም የሚሄድ፣ ከሁለት እልፍ ጋር የሚመጣበትን በእንድ እልፍ ሊገናኝ የሚችል እንደ ሆነ አስቀድሞ ተቀምጦ የማያሰብ ንጉሥ ማን ነው?

፴፪ ባይሆንስ ሌላው ገና ሩቅ ሳለ መልክተኞች ልኮ ዕርቅ ይለምናል።

፴፫ እንግዲህ እንደዚሁ ማንም ከእናንተ ያለውን ሁሉ የማይተው ደቀ መዝሙራ ሊሆን አይችልም።

፴፬ ጨው መልካም ነው፤ ጨው አልጫ ቢሆን ግን በምን ይጣፈጣል?

፴፭ ለምድር ቢሆን ለፍግ መቄላያም ቢሆን አይረባም፤ ወደ ውጭ ይጥሉታል። የሚሰማ ጆር ያለው ይሰማ።

፲፯

፩ ቀራጮችና ኃጢአተኞችም ሁሉ ሊሰሙት ወደ እርሱ ይቀርቡ ነበር።

፪ ፈሪሳውያንና ጻፎችም። ይህ ስ ኃጢአተኞችን ይቀበላል ከእነርሱም ጋር ይበላል ብለው እርሱ በርሳቸው አንጐራጐሩ።

፫ ይህንም ሞሳሌ ነገራቸው እንዲህ ሲል።

፬ መቶ በግ ያለው ከእነርሱም እንዲ ቢጠፋ፣ ዘጠና ዘጠኙን በበረሃ ትቶ የጠፋውን እስኪያገኘው ድረስ ሊፈልገው የማይሄድ ከእናንተ ማን ነው?

፭ ባገኘውም ጊዜ ደስ ብሎት በጫንቃው ይሸከመዋል፤

፮ ወደ ቤትም በመጣ ጊዜ ወዳጆቹንና ጐረቤቶቹን በእንድነት ጠርቶ፣ የጠፋውን በጌን አግኝቼዋለሁና ከእኔ ጋር ደስ ይበላችሁ ይላቸዋል።

፯ አላችኋለሁ፣ እንዲሁ ንስሐ ከማያሰፈልጋቸው ከዘጠና ዘጠኝ ጻድቃን ይልቅ ንስሐ በሚገባ በእንድ ኃጢአተኛ በሰማይ ደስታ ይሆናል።

፰ ወይም አሥር ድሪም ያላት አንድ ድሪም ቢጠፋባት፣ መብራት አብርታ ቤትዋንም ጠርጋ እስክታገኘው ድረስ አጥብቃ የማትፈልግ ሴት ማን ናት?

፱ ባገኘችውም ጊዜ ወዳጆቿንና ጐረቤቶቿን በእንድነት ጠርታ። የጠፋውን ድሪሚን አግኝቼዋለሁና ከእኔ ጋር ደስ ይበላችሁ ትላቸዋለች።

፲ እላችኋለሁ፡ እንዲሁ ንስሐ በሚገባ በእንድ ኃጢአተኛ በእግዚአብሔር መላእክት ፊት ደስታ ይሆናል።

፲፪ እንዲህም አለ። እንድ ሰው ሁለት ልጆች ነበሩት።

፲፫ ከእነርሱም ታናሹ አባቱን። አባቱ ሆይ፣ ከገንዘብህ የሚደርሰኝን ክፍል ሰጠኝ አለው። ገንዘቡንም አካፈላቸው።

፲፬ ከጥቂት ቀንም በኋላ ታናሹ ልጅ ገንዘቡን ሁሉ ሰብሶ ወደ ሩቅ አገር ሄደ። ከዚያም እያባከነ ገዘቡን በተነ።

፲፭ ሁሉንም ከከሰረ በኋላ በዚያች አገር ጽኑ ራብ ሆነ፣ እርሱም ይጨነቅ ጀመር።

፲፮ ሄደም ከዚያች አገር ሰዎች ከእንዲ ጋር ተዳበለ። እርሱም እሪያ ሊያሰማራ ወደ ሜዳ ሰደደው።

፲፯ እሪያዎችም ከሚበሉት አሰር ሊጠግብ ይመኝ ነበር። የሚሰጠውም አልነበረም።

፲፰ ወደ ልቡም ተመልሶ እንዲህ አለ። እንጆራ የሚተርፋቸው የአባቴ ሞያተኞች ስንት ናቸው? እኔ ግን ከዚህ በራብ አጠፋለሁ።

፲፱ ተነሥቼም ወደ አባቴ እሄዳለሁና። አባቴ ሆይ፣ በሰማይና በፊትህ በደልሁ።

፲፲ ወደ ፊትም ልጅህ ልባል አይገባኝም፤ ከሞያተኞችህ እንደ እንዲ አድርገኝ አለዋለሁ።

፳ ተነሥቶም ወደ አባቴ መጣ። እርሱም ገና ሩቅ ሳለ አባቴ አየውና አዘነለት፣ ርጦም አንገቱን አቀፈውና ሳመው።

፳፩ ልጅም። አባቴ ሆይ፣ በሰማይና በፊትህ በደልሁ። ወደ ፊትም ልጅህ ልባል አይገባኝም አለው።

፳፪ አባቴ ግን ባሪያዎቹን አለ። ፈጥናችሁ ከሁሉ የተሻለ ልብስ አምጡና አልብሱት፣ ለእጁ ቀለበት ለእግሩም ጫማ ሰጡ፤

፳፫ የሰባውን ፊሪዳ አምጥታችሁ እረዱት፣ እንብላም ደሰም ይበለን፤

፳፬ ይህ ልጅ ሞቶ ነበርና ደግሞም ሕያው ሆኖአል፤ ጠፍቶም ነበር ተገኝቶአልም። ደሰም ይላቸው ጀመር።

፳፭ ታላቁ ልጁ በእርሻ ነበረ፤ መጥቶም ወደ ቤት በቀረበ ጊዜ

የመሰንቆና የዘፈነ ድምፅ ሰማ፤

፳፮ ከብላቴናዎችም እንዲን ጠርቶ። ይህ ምንድር ነው? ብሎ ጠየቀ።

፳፯ እርሱም። ወንድምህ መጥቶአልና በደኅና ስላገኘው አባትህ የሰባውን ፊሪዳ አረደለት አለው።

፳፰ ተቈጣም ሊገባም አልወደደም፤ አባቴም ወጥቶ ለመነው።

፳፱ እርሱ ግን መልሶ አባቱን። እነሆ፣ ይህን ያህል ዓመት እንደ ባሪያ ተገዝቼልሃለሁ ከትእዛዝህም ከቶ አልተላለፍሁም፤ ለእኔም ከወዳጆቼ ጋር ደስ እንዲላኝ እንድ ጥቦት ሰንጻ አልሰጠኝም፤

፴ ነገር ግን ገንዘብህን ከጋለሞቶች ጋር በልቶ ይህ ልጅህ በመጣ ጊዜ፣ የሰባውን ፊሪዳ አረድህለት አለው።

፴፩ እርሱ ግን። ልጄ ሆይ፣ አንተ ሁልጊዜ ከእኔ ጋር ነህ፣ ለእኔም የሆነ ሁሉ የአንተ ነው፤

፴፪ ዳሩ ግን ይህ ወንድምህ ሞቶ ነበረ ሕያው ስለ ሆነ ጠፍቶም ነበር ስለ ተገኘ ደስ እንዲላን ፍሥሐም እንድናደርግ ይገባናል አለው።

፲፮

፩ ደግሞም ለደቀ መዛሙርቱ እንዲህ አለ። መጋቢ የነበረው እንድ ባለ ጠጋ ሰው ነበረ፣ በእርሱ ዘንድ። ይህ ሰው ያለህን ይበትናል ብለው ከሰሱት።

፪ ጠርቶም። ይህ የምስማብህ ምንድር ነው? ወደ ፊት ለእኔ መጋቢ ልትሆን አትችልምና የመጋቢነትህን ሂሳብ አስረክብኝ አለው።

፫ መጋቢውም በልቡ። ጌታዬ መጋቢነቱን ከእኔ ይወስዳልና ምን ላድርግ? ለመቁፈር ኃይል የለኝም፣ መለመንም አፍራለሁ።

፬ ከመጋቢነቱ ብሻር በቤታቸው እንዲቀበሉኝ የማደርገውን አውቃለሁ አለ።

፭ የጌታውንም ባለ ዕዳዎች እያንዳንዳቸውን ጠርቶ የፊተኛውን። ለጌታዬ ምን ያህል ዕዳ አለብህ? አለው።

፮ እርሱም። መቶ ማድጋ ዘይት አለ። ደብዳቤህን እንካ ፈጥነህም ተቀምጠህ አምሳ ብለህ ጻፍ አለው።

፯ በኋላም ሌላውን። አንተስ ስንት ዕዳ አለብህ? አለው። እርሱም። መቶ ጫን ስንዴ አለ። ደብዳቤህን እንካ ሰማንያ ብለህም ጻፍ አለው።

፳ ጌታውም ዓመፀኛውን መጋቢ በልባምነት ሰላደረገ እመሰገነው የዚህ ዓለም ልጆች ለትውልዳቸው ከብርሃን ልጆች ይልቅ ልባዎች ናቸውና።

፳፱ እኔም እላችኋለሁ። የዓመፀ ገንዘብ ሲያልቅ በዘላለም ቤቶች እንዲቀበሉአችሁ። በእርሱ ወዳጆችን ለራሳችሁ አድርጉ።

፴ ከሁሉ በሚያንሰ የታመነ በብዙ ደግሞ የታመነ ነው። ከሁሉ በሚያንሰም የሚያምፀ በብዙ ደግሞ ዓመፀኛ ነው።

፴፩ እንግዲያስ በዓመፀ ገንዘብ ካልታመናችሁ። እውነተኛውን ገንዘብ ማን አደራ ይሰጣችኋል?

፴፪ በሌላ ሰው ገንዘብ ካልታመናችሁ። የእናንተን ማን ይሰጣችኋል?

፴፫ ለሁለት ጌቶች መገዛት የሚቻለው ባርያ ማንም የለም፤ ወይም እንዲን ይጠላልና ሁለተኛውንም ይወዳል። ወይም ወደ እንዲ ይጠጋል ሁለተኛውንም ይንቃል። ለእግዚአብሔርና ለገንዘብ መገዛት አትችሉም።

፴፬ ገንዘብንም የሚወዱ ፈሪሳውያን ይህን ሁሉ ስምተው ያፈዙበት ነበር።

፴፭ እንዲህም አላቸው። ራሳችሁን በሰው ፊት የምታጸድቁ እናንተ ናችሁ። ነገር ግን እግዚአብሔር ልባችሁን ያውቃል፤ በሰው ዘንድ የከበረ በእግዚአብሔር ፊት ርኩሰት ነውና።

፴፮ ሕግና ነቢያት እስከ የሐንሰ ነበሩ፤ ከዚያ ጀምሮ የእግዚአብሔር መንግሥት ይሰበካል፤ ሁሉም ወደ እርሱም በኃይል ይገቡባቸዋል።

፴፯ ነገር ግን ከሕግ እንዲት ነጥብ ከምትወድቅ ሰማይና ምድር ሊያልፍ ይቀላል።

፴፰ ሚስቱንም የሚፈታ ሁሉ ሌላይቱንም የሚያገባ ያመነዘራል። ከባልዋም የተፈታችውን የሚያገባ ያመነዘራል።

፴፱ ቀይ ልብሰና ቀጭን የተልባ እግር የለበሰ እንድ ባለ ጠጋ ሰው ነበረ፤ ዕለት ዕለትም እየተመቸው በደስታ ይኖር ነበር።

፵ አልዓዛርም የሚባል እንድ ድሀ በቀሰል ተወርሶ በደጂ ተኝቶ ነበር።

፵፩ ከባለ ጠጋውም ማዕድ

ከሚወድቀው ፍርፋሪ ሊጠግብ ይመኝ ነበር፤ ውሾች እንኳ መጥተው ቀሰሎቹን ይልሱ ነበር።

፵፪ ድሀውም ሞተ። መላእክትም ወደ አብርሃም እቅፍ ወሰዱት፤ ባለ ጠጋው ደግሞ ሞተና ተቀበረ።

፵፫ በሲኦልም በሥቃይ ሳለ አሻቅቦ አብርሃምን በሩቅ አየ አልዓዛርንም በእቅፋ።

፵፬ እርሱም እየጮኸ። አብርሃም አባት ሆይ። ማረኝ። በዚህ ነበልባል እሣቀያለሁና የጣቱን ጫፍ በውኃ ነክሮ መላሴን እንዲያበርድልኝ አልዓዛርን ሰድድልኝ አለ።

፵፭ አብርሃም ግን። ልጄ ሆይ። አንተ በሕይወትህ ሳለህ መልካም እንደ ተቀበልህ እስብ አልዓዛርም እንዲሁ ክፋ፤ እሁን ግን እርሱ በዚህ ይጽናናል አንተም ትሣቀያለህ።

፵፮ ከዚህም ሁሉ ጋር ከዚህ ወደ እናንተ ሊያልፉ የሚፈልጉ እንዳይችሉ። ወዲያ ያሉ ደግሞ ወደ እኛ እንዳይሻገሩ በእኛና በእናንተ መካከል ታላቅ ገደል ተደርጎአል አለ።

፵፯ እርሱም። እንኪያስ። አባት ሆይ። ወደ አባቴ ቤት እንድትሰደው እለምንሃለሁ፤ አምስት ወንድሞች አሉኝና፤

፵፰ እነርሱ ደግሞ ወደዚህ ሥቃይ ሰፍሩ እንዳይመጡ ይመሰክሩላቸው አለ።

፵፱ አብርሃም ግን። ሙሴና ነቢያት አሉአቸው፤ እነርሱን ይሰሙ አለው።

፶ እርሱም። አይደለም። አብርሃም አባት ሆይ። ነገር ግን ከሙታን እንዲ ቢሄድላቸው ንስሐ ይገባሉ አለ።

፶፩ ሙሴንና ነቢያትንም የማይሰሙ ከሆነ፤ ከሙታንም እንኳ እንድ ቢነሣ አያምኑም አለው።

፲፯

፩ ለደቀ መዛሙርቱም እንዲህ አለ። መሰናክል ግድ ሳይመጣ አይቀርም። ነገር ግን መሰናክሉን ለሚያመጣው ወዮለት፤

፪ ከእነዚህ ከታናናሾች እንዲን ከማሰናከል ይልቅ የወፍጮ ድንጋይ በእንገቱ ታሰሮ ወደ ባሕር ቢጣል ይጠቅመው ነበር።

፫ ለራሳችሁ ተጠንቀቁ። ወንድምህ ቢበድልህ ገሥጸው፣ ቢጸጸትም ይቅር በለው።

፬ በቀንም ሰባት ጊዜ እንኳ ቢበድልህ በቀንም ሰባት ጊዜ። ተጸጸትሁ እያለ ወደ እንተ ቢመለስ፣ ይቅር በለው።

፭ ሐዋርያትም ጌታን። እምነት ጨምርልን አሉት።

፮ ጌታም አለ። የሰናፍጭ ቅንጣት የሚያህል እምነት ቢናገሩት፤ ይህን ሾላ። ተነቅለህ ወደ ባሕር ተተከል ብትሉት፣ ይታዘዝላችሁ ነበር።

፯ ከእናንተም የሚያርስ ወይም ከብትን የሚጠብቅ ባሪያ ያለው፣ ከእርሻ ሲመለስ። ወዲያው ቅረብና በማዕድ ተቀመጥ የሚለው ማን ነው?

፰ የምበላውን እራቴን አሰናዳልኝ፣ እሰክበላና እሰክጠጣ ድረስ ታጥቀህ አገልግላለኝ፣ በኋላም አንተ ብላና ጠጣ የሚለው አይደለምን?

፱ ያንን ባሪያ ያዘዘውን ሰላደረገ ያመሰግንዋልን?

፲ እንዲሁ እናንተ ደግሞ የታዘዘችሁትን ሁሉ ባደረጋችሁ ጊዜ። የማንጠቅም ባሪያዎች ነን፣ ልናደርገው የሚገባንን አድርገናል በሉ።

፲፩ ወደ ኢየሩሳሌምም ሲሄድ በገሊላና በሰማርያ መካከል አለፈ።

፲፪ ወደ እንዲት መንደርም ሲገባ በሩቅ የቆሙት አሥር ለምጻሞች ተገናኙት፤

፲፫ እነርሱም እየጮኹ። ኢየሱስ ሆይ፣ አቤቱ፣ ማረን አሉ።

፲፬ አይቶም። ሂዱ፣ ራሳችሁን ለካህናት እሳዩ አላቸው።

፲፭ እነሆም፣ ሲሄዱ ነጹ። ከእነርሱም አንዱ እንደ ተፈወሰ ባየ ጊዜ በታላቅ ድምፅ እግዚአብሔርን እያከበረ ተመለሰ።

፲፮ እያመሰገነውም በእግሩ ፊት በግንባሩ ወደቀ፤ እርሱም ሳምራዊ ነበረ።

፲፯ ኢየሱስም መልሶ። አሥሩ አልነጹምን? ዘጠኙስ ወዴት አሉ?

፲፰ ከዚህ ከልዩ ወገን በቀር እግዚአብሔርን ሊያከብሩ የተመለሱ አልተገኙም አለ።

፲፱ እርሱንም። ተነሣና ሂድ፤ እምነትህ አድናሃል አለው።

፳ ፈሪሳውያንም። የእግዚአብሔር መንግሥት መቼ ትመጣለች ብለው ቢጠይቁት፣ መልሱ። የእግዚአብሔር መንግሥት በመጠባበቅ እትመጣም፤

፳፩ ደግሞም። እንኳት በዚህ ወይም። እንኳት በዚያ አይሉክትም። እነሆ፣ የእግዚአብሔር መንግሥት በመካከላችሁ ናትና አላቸው።

፳፪ ለደቀ መዛሙርቱም እንዲህ አለ። ከሰው ልጅ ቀኖች እንዲን ልታዩ የምትመኙበት ወራት ይመጣል አታዩትምም።

፳፫ እነርሱም። እነሆ በዚህ፣ ወይም። እነሆ በዚያ ይሉክትኋል፤ አትሂዱ አትከተሉክቸውም።

፳፬ መብረቅ በርቆ ከሰማይ በታች ካለ ከእንድ አገር ከሰማይ በታች ወዲለው ወደ ሌላ አገር እንደሚያበራ፣ የሰው ልጅ በቀኑ እንዲህ ይሆናል።

፳፭ እስቀድሞ ግን ብዙ መከራ እንዲቀበል ከዚህም ትውልድ እንዲጣል ይገባዋል።

፳፮ በኖሳ ዘመንም እንደ ሆነ፣ በሰው ልጅ ዘመን ደግሞ እንዲሁ ይሆናል።

፳፯ ኖሳ ወደ መርከብ እስከ ገባበት ቀን ድረስ፣ ይበሉና ይጠጡ ያገቡና ይጋቡም ነበር፣ የጥፋት ውኃም መጣ ሁሉንም አጠፋ።

፳፰ እንዲሁ በሎጥ ዘመን እንደ ሆነ፤ ይበሉ ይጠጡም ይገዙም ይሸጡም ይተክሉም ቤትም ይሠሩ ነበር፤

፳፱ ሎጥ ከሰደም በወጣበት ቀን ግን ከሰማይ እሳትና ዲን ዘነበ ሁሉንም አጠፋ።

፴ የሰው ልጅ በሚገለጥበት ቀን እንዲሁ ይሆናል።

፴፩ በዚያም ቀን በሰገነት ያለ በቤቱ ያለውን ዕቃ ሊወስድ አይውረድ፣ እንዲሁም በእርሻ ያለ ወደ ኋላው አይመለስ።

፴፪ የሎጥን ሚስት አሰቡአት።

፴፫ ነፍሱን ሊያድን የሚፈልግ ሁሉ ያጠፋታል፣ ነፍሱንም የሚያጠፋ ሁሉ በሕይወት ይጠብቃታል።

፴፬ እላችኋለሁ፣ በዚያች ሌሊት ሁለት ሰዎች በእንድ አልጋ ይሆናሉ፤ አንዱ ይወሰዳል ሁለተኛውም ይቀራል።

፴፭ ሁለት ሴቶች በእንድ ወፍጮ ይፈጫሉ፤ አንዲቱ ትወሰዳለች

ሁለተኛይቱም ትቀራለች።

፲፮ ሁለት ሰዎች በእርሻ ይሆናሉ፤ አንዱ ይወሰዳል ሁለተኛውም ይቀራል።

፲፱ መልሰውም። ጌታ ሆይ፥ ወዴት ነው? አሉት። እርሱም። ሥጋ ወዳለበት በዚያ አምራዎች ይሰበሰባሉ አላቸው።

፲፱

፳ ሳይታክቱም ዘወትር ሊጸልዩ እንዲገባቸው የሚል ምሳሌን ነገራቸው።

፳፫ እንዲህ ሲል። በአንዲት ከተማ እግዚአብሔርን የማይፈራ ሰውንም የማያፍር እንድ ዳኛ ነበረ።

፳፫ በዚያችም ከተማ አንዲት መበለት ነበረች። ወደ እርሱም እየመጣች። ከባላጋራዬ ፍረድልኝ ትለው ነበር።

፳፫ እያሌ ቀንም አልወደደም፤ ከዚህ በኋላ ግን በልቡ። ምንም እግዚአብሔርን ባልፈራ ሰውንም ባላፍር።

፳፫ ይህች መበለት ሰለምታደክመኝ ሁልጊዜም እየመጣች እንዲታውከኝ እፈርድላታለሁ አለ።

፳፫ ጌታም አለ። ዓመፀኛው ዳኛ ያለውን ሰው።

፳፫ እግዚአብሔር እንኪያሰ ቀንና ሌሊት ወደ እርሱ ለሚጮኹ ለሚታገሡቸውም ምርጫዎች አይፈርድላቸውምን?

፳፫ እላችኋለሁ። ፈጥሮ ይፈርድላቸዋል። ነገር ግን የሰው ልጅ በመጣ ጊዜ በምድር እምነትን ያገኝ ይሆንን?

፳፫ ጸድቃን እንደ ሆኑ በራሳቸው ለሚታመኑና ሌሎችን ሁሉ በጣም ለሚንቁ ይህን ምሳሌ ነገራቸው።

፳፫ እንዲህ ሲል። ሁለት ሰዎች ሊጸልዩ ወደ መቅደስ ወጡ። አንዱ ፈሪሳዊ ሁለተኛውም ቀራጭ።

፳፫ ፈሪሳዊም ቆሞ በልቡ ይህን ሲጸልይ። እግዚአብሔር ሆይ፥ እንደ ሌላ ሰው ሁሉ። ቀማኞችና ዓመፀኞች አመንዝሮችም። ወይም እንደዚህ ቀራጭ ስላልሆንሁ አመሰግንሃለሁ።

፳፫ በየሳምንቱ ሁለት ጊዜ እጠማለሁ። ከማገኘውም ሁሉ አሥራት አወጣለሁ አለ።

፳፫ ቀራጩ ግን በሩቅ ቆሞ ዓይኖቹን ወደ ሰማይ ሊያነሣ እንኳ አልወደደም። ነገር ግን። አምላክ ሆይ፥ እኔን ኃጢአተኛውን ማረኝ እያለ ደረቱን ይደቃ ነበር።

፳፫ እላችኋለሁ። ከዚያ ይልቅ ይህ ጸድቅ ሆኖ ወደ ቤቱ ተመለሰ፤ ራሱን ከፍ የሚያደርግ ሁሉ ይዋረዳልና። ራሱን ግን የሚያዋርድ ከፍ ይላል።

፳፫ እንዲዳሰሳቸውም ሕፃናትን ደግሞ ወደ እርሱ አመጡ፤ ደቀ መዛሙርቱም አይተው ገሠጹአቸው።

፳፫ ኢየሱስ ግን ሕፃናትን ወደ እርሱ ጠርቶ። ሕፃናት ወደ እኔ ይመጡ ዘንድ ተወክቸው አትከልክሉአቸውም፤ የእግዚአብሔር መንግሥት እንደ እነዚህ ላሉት ናትና።

፳፫ እውነት እላችኋለሁ። የእግዚአብሔርን መንግሥት እንደ ሕፃን የማይቀበላት ሁሉ ከቶ አይገባባትም አለ።

፳፫ ከአለቆችም አንዱ። ቸር መምህር። የዘላለምን ሕይወት እንድወርሰ ምን ላድርግ? ብሎ ጠየቀው።

፳፫ ኢየሱስም። ስለ ምን ቸር ትለኛለህ? ከአንዱ ከእግዚአብሔር በቀር ቸር ማንም የለም።

፳፫ ትእዛዛቱን ታውቃለህ። አታመንዝር። አትግደል። አትሰረቅ። በሐሰት አትመሰክር። አባትህንና እናትህን አክብር አለው።

፳፫ እርሱም። ይህን ሁሉ ከሕፃንናቴ ጀምራ ጠብቄአለሁ አለ።

፳፫ ኢየሱስም ይህን ሰምቶ። አንዲት ገና ቀርታሃለች፤ ያለህን ሁሉ ሸጠህ ለድሆች ሰጥ። በሰማይም መዝገብ ታገኛለህ። መጥተህም ተከተለኝ አለው።

፳፫ እርሱ ግን ይህን ሰምቶ እጅግ ባለ ጠጋ ነበርና ብዙ አዘነ።

፳፫ ኢየሱስም ብዙ እንዳዘነ አይቶ። ገንዘብ ላላቸው ወደ እግዚአብሔር መንግሥት መግባት እንዴት ጭንቅ ይሆናል።

፳፫ ባለ ጠጋ ወደ እግዚአብሔር መንግሥት ከሚገባ ይልቅ ግመል በመርፌ ቀዳዳ ሊገባ ይቀላል አለ።

፳፫ የሰውትም። እንግዲህ ማን ሊድን ይችላል? አሉ።

፳፫ እርሱ ግን። በሰው ዘንድ የማይቻል በእግዚአብሔር ዘንድ

ይቻላል አለ።

፳፰ ጴጥሮስም። እነሆ፣ እኛ ሁሉን ትተን ተከተልንህ አለ።

፳፱ እርሱም። እውነት እላችኋለሁ፣ ስለ እግዚአብሔር መንግሥት ቤትን ወይም ወላጆችን ወይም ወንድሞችን ወይም ሚስትን ወይም ልጆችን የተወ፣

፴ በዚህ ዘመን ብዙ እጥፍ በሚመጣውም ዓለም የዘላለምን ሕይወት የማይቀበል ማንም የለም አላቸው።

፴፩ አሥራ ሁለቱንም ወደ እርሱ አቅርቦ እንዲህ አላቸው። እነሆ፣ ወደ ኢየሩሳሌም እንወጣለን፣ ስለ ሰው ልጅም በነቢያት የተጻፈው ሁሉ ይፈጸማል።

፴፪ ለእስካብ አሳልፈው ይሰጡታልና፣ ይዘብቱበትማል ያንገላቱትማል ይተፋበትማል፤

፴፫ ከገረፋትም በኋላ ይገድሉታል፣ በሦስተኛውም ቀን ይነሣል።

፴፬ እነርሱም ከዚህ ነገር ምንም አላስተዋሉም፣ ይህም ቃል ተሰውሮባቸው ነበር፣ የተናገረውንም አላወቁም።

፴፭ ወደ ኢየሪኮም በቀረበ ጊዜ እንደ ዕውር እየለመነ በመንገድ ዳር ተቀምጦ ነበር።

፴፮ ሕዝብም ሲያልፍ ሰምቶ። ይህ ምንድን ነው? ብሎ ጠየቀ።

፴፯ እነርሱም። የናዝሬቱ ኢየሱስ ያልፋል ብለው አወሩለት።

፴፰ እርሱም። የዳዊት ልጅ፣ ኢየሱስ ሆይ፣ ማረኝ እያለ ጮኸ።

፴፱ በስተ ፊት ይሄዱ የነበሩትም ዝም እንዲል ገሠጹት፤ እርሱ ግን። የዳዊት ልጅ ሆይ፣ ማረኝ እያለ አብዝቶ ጮኸ።

፵ ኢየሱስም ቆሞ ወደ እርሱ እንዲያመጡት አዘዘ። በቀረበም ጊዜ። ምን ላደርግልህ ትወዳለህ? ብሎ ጠየቀው።

፵፩ እርሱም። ጌታ ሆይ፣ አይ ዘንድ ነው አለው።

፵፪ ኢየሱስም። አይ፣ እምነትህ አድናሃል አለው።

፵፫ በዚያን ጊዜም አየ፣ እግዚአብሔርን እያከበረ ተከተለው። ሕዝቡም ሁሉ አይተው እግዚአብሔርን አመሰገኑ።

፲፱

፩-፫ ኢየሱስንም የትኛው እንደ ሆነ ሊያይ ይፈልግ ነበር፤ ቁመቱም አጭር ነበረና ስለ ሕዝቡ ብዛት አቃተው።

፬ በዚያችም መንገድ ያልፍ ዘንድ አለውና ያየው ዘንድ ወደ ፊት ሮጠ በአንድ ሾላ ላይ ወጣ።

፭ ኢየሱስም ወደዚያ ሰፍራ በደረሰ ጊዜ፣ አሻቅቦ አየና። ዘኬዎስ ሆይ፣ ዛሬ በቤትህ እውል ዘንድ ይገባኛልና ፈጥነህ ወረድ አለው።

፮ ፈጥኖም ወረደ በደስታም ተቀበለው።

፯ ሁሉም አይተው። ከኃጢአተኛ ሰው ጋር ሊውል ገባ ብለው አንገቡራኑሩ።

፰ ዘኬዎስ ግን ቆሞ ጌታን። ጌታ ሆይ፣ ካለኝ ሁሉ እኩሌታውን ለድሆች እስጣለሁ፤ ማንንም በሐሰት ከሰሼ እንደ ሆነሁ አራት አጥፍ እመልሳለሁ አለው።

፱ ኢየሱስም። እርሱ ደግሞ የአብርሃም ልጅ ነውና ዛሬ ለዚህ ቤት መዳን ሆኖለታል፤

፲ የሰው ልጅ የጠፋውን ሊፈልግና ሊያድን መጥቶአለና አለው።

፲፩ እነርሱም ይህን ሲሰሙ፣ ወደ ኢየሩሳሌም መቅረቡ ስለ ሆነ የእግዚአብሔር መንግሥት ፈጥኖ ሊገለጥ እንዳለው ስለ መሰላቸው ምሳሌ ጭምር ተናገረ።

፲፪ ስለዚህም እንዲህ አላቸው። አንድ መከፋከፍ ለራሱ መንግሥትን ይዞ ሊመለስ ወደ ሩቅ አገር ሄደ።

፲፫ አሥር ባሪያዎችንም ጠርቶ አሥር ምናን ሰጣቸውና። እስክመጣ ድረስ ነግዱ አላቸው።

፲፬ የአገሩ ሰዎች ግን ይጠሉት ነበርና። ይህ በላያችን ሊነግሥ አንወድም ብለው በኋላው መልክተኞችን ላኩ።

፲፭ መንግሥትንም ይዞ በተመለሰ ጊዜ፣ ገንዘብ የሰጣቸውን እነዚህን ባሪያዎች ነግደው ምን ያህል እንዳተረፉ ያውቅ ዘንድ እንዲጠሩለት አዘዘ።

፲፮ የፊተኛውም ደርሶ። ጌታ ሆይ፣ ምናንህ አሥር ምናን አተረፈ አለው።

፲፯ እርሱም። መልካም፣ አንተ በጎ ባሪያ፣ በጥቂት የታመነህ ስለ ሆንህ በአሥር ከተማዎች ላይ ሥልጣን ይሁንልህ አለው።

፲፮ ሁለተኛውም መጥቶ። ጌታ ሆይ፥ ምናንህ አምስት ምናን አተረፈ አለው።

፲፱ ይህንም ደግሞ። አንተም በአምስት ከተማዎች ላይ ሁን አለው።

፳ ሌላውም መጥቶ፥ ጌታ ሆይ፥ በጨርቅ ጠቅልዬ የጠበቅኋት ምናንህ እነሆ፤

፳፩ ፈርቼሃለሁና፥ ጨካኝ ሰው ስለ ሆንህ፤ ያላኖርኸውን ትወስዳለህ ያልዘራኸውንም ታጭዳለህ አለው።

፳፪ እርሱም። አንተ ክፉ ባሪያ፥ አፍህ በተናገረው አፈርድብሃለሁ። እኔ ያላኖርሁትን የምወሰድና ያልዘራሁትን የማጭድ ጨካኝ ሰው እንደ ሆንሁ አወቅህ፤ ምን ነው ገንዘቤን ለለዋጮች አደራ ያልሰጠኸው?

፳፫ እኔም መጥቼ ከትርፉ ጋር አወሰደው ነበር አለው።

፳፬ በዚያም ቆመው የነበሩትን። ምናንን ውሰዱበት አሥሩ ምናን ላለውም ሰጡት አላቸው።

፳፭ እነርሱም። ጌታ ሆይ፥ አሥር ምናን አለው አሉት።

፳፮ እላችኋለሁ፥ ላለው ሁሉ ይሰጠዋል፥ ከሌለው ግን ያው ያለው ስንኳ ይወሰድበታል።

፳፯ ነገር ግን እነዚያን በላያቸው ልነግሥ ያልወደዱትን ጠላቶቼን ወደዚህ አምጡአቸው በፊቴም እረዳአቸው።

፳፰ ይህንም ከተናገረ በኋላ፥ ወደ ኢየሩሳሌም ሲወጣ ይቀድማቸው ነበር።

፳፱ ደብረ ዘይትም በሚባል ተራራ አጠገብ ወዳሉት ወደ ቤተ ፋጌና ወደ ቢታንያ በቀረበ ጊዜ፥ ከደቀ መዛሙርቱ ሁለቱን ላከና።

፴ በፊታችሁ ወዳለችው መንደር ሂዱ፥ ወደ እርሰዋም ገብታችሁ ከሰው ማንም ገና ያልተቀመጠበት ውርንጫ ታሰር ታገኛላችሁ፥ ፈትታችሁም አምጡት።

፴፩ ማንም። ስለ ምን ትፈቱታላችሁ? ብሎ ቢጠይቃችሁ፥ እንዲሁ። ለጌታ ያሰፈልገዋል በሉ አላቸው።

፴፪ የተላኩትም ሄደው እንዳላቸው አገኙ።

፴፫ እነርሱም ውርንጫውን ሲፈቱ ጌቶቹ። ውርንጫውን ስለ ምን ትፈቱታላችሁ? አሉአቸውም

፴፬ እነርሱም። ለጌታ ያሰፈልገዋል አሉ።

፴፭ ወደ ኢየሱስም አመጡት፥ በውርንጫውም ላይ ልብሳቸውን ጭነው ኢየሱስን አስቀመጡት።

፴፮ ሲሄድም ልብሳቸውን በመንገድ ያነጥፉ ነበር።

፴፯ ወደ ደብረ ዘይት ቍልቀላትም አሁን በቀረበ ጊዜ፥ ደቀ መዛሙርቱ ሁላቸው ደስ እያላቸው ተአምራትን ሁሉ ስላዩ በታላቅ ድምፅ እግዚአብሔርን ሊያመሰግኑ ጀምረው።

፴፰ በጌታ ስም የሚመጣ ንጉሥ የተባረከ ነው፤ በሰማይ ሰላም በእርያምም ክብር አለ።

፴፱ ከሕዝብም መካከል ከፈሪሳውያን አንዳንድ። መምህር ሆይ፥ ደቀ መዛሙርትህን ገሥጸቸው አሉት።

፵ መልሶም። እላችኋለሁ፥ እነዚህ ዝም ቢሉ ድንጋዮች ይጮኻሉ አላቸው።

፵፩ ሲቀርብም ከተማይቱን አይቶ አለቀሰላት።

፵፪ እንዲህ እያለ። ለሰላምሽ የሚሆነውን በዚህ ቀን አንቺሰ ስንኳ ብታውቁ፤ አሁን ግን ከባይንሽ ተሰውሮአል።

፵፫ ወራት ይመጣብሻልና፥ ጠላቶችሽም ቅጥር ይቀጥሩብሻል ይከቡሻልም በየቡሉም ያሰጨንቁሻል፤

፵፬ አንቺንም በአንቺም ውስጥ የሚኖሩትን ልጆችሽን ወደ ታች ይጥላሉ፥ በአንቺ ውስጥም ድንጋይ በድንጋይ ላይ አይተዉም፥ የመገቡብንትሽን ዘመን አላወቅሽምና።

፵፭ ወደ መቅደስም ገብቶ በእርሱ የሚሸጡትን የሚገዙትንም ያወጣ ጀመር፤

፵፮ እርሱም። ቤቴ የጸሎት ቤት ይሆናል ተብሎ ተጽፎአል፤ እናንተ ግን የወንበዴዎች ዋሻ አደረጋችሁት አላቸው።

፵፯ ዕለት ዕለትም በመቅደስ ያስተምር ነበር፤ ነገር ግን የካህናት አለቆችና ጻፎች የሕዝቡ ታላላቆችም ሊገድሉት ይፈልጉ ነበር።

፵፰ የሚያደርጉበትንም አጡ፤ ሕዝቡ ሁሉ ሲሰሙት ተንጠልጥለውበት ነበርና።

፳

፩ እንድ ቀንም ሕዝቡን በመቅደስ ሲያሰተምር ወንጌልንም ሲሰብክላቸው፡ የካህናት አለቆችና ጳጳሮች ከሸማግሌዎች ጋር ወደ እርሱ ቀረቡና።

፪ እስኪ ንገረን፤ እነዚህን በምን ሥልጣን ታደርጋለህ ወይስ ይህን ሥልጣን የሰጠህ ማን ነው? ብለው ተናገሩት።

፫ መልሶም። እኔ ደግሞ አንዲት ነገር አጠይቃችኋለሁ፡ እናንተም ንገሩኝ፤

፬ የዮሐንስ ጥምቀት ከሰማይ ነበረችን ወይስ ከሰው? አላቸው።

፭ እርስ በርሳቸውም ሲነጋገሩ። ከሰማይ ብንል። ስለ ምን አላመናችሁበትም? ይለናል፤

፮ ከሰው ብንል ግን ሕዝቡ ሁሉ ይወግናናል፤ የሐንሳ ነቢይ እንደ ነበረ ሁሉ ያምኑ ነበርና አሉ።

፯ መልሰውም። ከወዴት እንደ ሆነ አናውቅም አሉት።

፰ ኢየሱስም። እኔም በምን ሥልጣን እነዚህን እንዳደርግ አልነግራችሁም አላቸው።

፱ ይህንም ምሳሌ ለሕዝቡ ይላቸው ጀመር። እንድ ሰው የወይን አትክልት ተከለ ለገበሬዎችም አከራይቶ ለብዙ ዘመን ወደ ሌላ አገር ሄደ።

፲ በጊዜውም ከወይኑ አትክልት ፍሬ እንዲሰጡት እንደ ባሪያ ወደ ገበሬዎች ላከ፤ ገበሬዎቹ ግን ደብደቡት ባደውንም ሰደዱት።

፲፩ ጨምሮም ሌላውን ባሪያ ላከ፤ እነርሱም ያን ደግሞ ደብደቡት አዋርደውም ባደውን ሰደዱት።

፲፪ ጨምሮም ሦስተኛውን ላከ፤ እነርሱም ይህን ደግሞ አቀሰለው አወጡት።

፲፫ የወይኑም አትክልት ጌታ። ምን ላድርግ? የምደደውን ልጄን አልካለሁ፤ ምናልባት እርሱን አይተው ያፍሩታል አለ።

፲፬ ገበሬዎቹ ግን አይተውት እርስ በርሳቸው ሲነጋገሩ። ወራሹ ይህ ነው፤ ርሰቱ ለእኛ እንዲሆን ኑ እንግደለው አሉ።

፲፭ ከወይኑም አትክልት ወደ ውጭ አውጥተው ገደሉት። እንግዲህ የወይኑ አትክልት ጌታ ምን ያደርጋቸዋል?

፲፮ ይመጣል እነዚህንም ገበሬዎች ያጠፋል። የወይኑንም አትክልት ለሌሎች ይሰጣል። ይህንም በሰሙ ጊዜ። ይህስ አይሆን አሉ።

፲፯ እርሱ ግን ወደ እነርሱ ተመልክቶ። እንግዲህ። ግንበኞች የናቁት ድንጋይ እርሱ የማዕዘን ራስ ሆነ ተብሎ የተጻፈው ይህ ምንድር ነው?

፲፰ በዚያም ድንጋይ ላይ የሚወድቅ ሁሉ ይቀጠቀጣል፤ የሚወድቅበትን ሁሉ ግን ይፈጨዋል አለ።

፲፱ የካህናት አለቆችና ጳጳሮችም ይህን ምሳሌ በእነርሱ ላይ እንደ ተናገረ አውቀው በዚያች ሰዓት እጆቻቸውን ሊጭኑበት ፈለጉ ነገር ግን ሕዝቡን ፈሩ።

፳ ሲጠባበቁም ወደ ገዢ ግዛትና ሥልጣን አሳልፈው እንዲሰጡት ጻድቃን መሰለው በቃሉ የሚያጠምዱትን ሸማቂዎች ሰደዱበት።

፳፩ ጠይቀውም። መምህር ሆይ፡ እውነትን እንድትናገርና እንድታስተምር ለሰው ፊትም እንዳታደላ እናውቃለን። በእውነት የእግዚአብሔርን መንገድ ታስተምራለህ እንጂ፤

፳፪ ለቄሣር ግብር ልንሰጥ ተፈቅዶአልን? ወይስ አልተፈቀደም? አሉት።

፳፫ እርሱ ግን ተንኩሳቸውንም ተመልክቶ። ስለ ምን ትፈትኑኛላችሁ? እንድ ዲናር አሳየኝ፤

፳፬ መልኩ ጽሕፈቱስ የማን ነው? አላቸው። መልሰውም። የቄሣር ነው አሉት።

፳፭ እርሱም። እነኪያስ የቄሣርን ለቄሣር የእግዚአብሔርንም ለእግዚአብሔር አሰረክቡ አላቸው።

፳፮ በሕዝቡም ፊት በቃሉ ሊያጠምዱት አልቻሉም በመልሱም እየተደነቁ ዝም አሉ።

፳፯ ትንሣኤ ሙታንንም የሚክዱ ከሰዱቃውያን እንዳንዶቹ ቀርበው ጠየቁት።

፳፰ እንዲህ ሲሉ። መምህር ሆይ፡ ሙሴ። ሚስት ያለችው የእንድ ሰው ወንድም ልጅ ሳይወልድ ቢሞት፡ ወንድሙ ሚስቱን አግብቶ ለወንድሙ ዘር ይተካ ብሎ ጻፈልን።

፳፱ እንግዲያስ ሰዓት ወንድማማች

ነበሩ፤ የፊተኛውም ሚስት አግብቶ ልጅ ሳይወልድ ሞተ፤

፱፫ ከሁሉም በኋላ ሴቲቱ ደግሞ ሞተች።

፱፬ እንግዲህ ሰባቱ አግብተዋታልና ሴቲቱ በትንሣኤ ከእነርሱ ለማንኛቸው ሚስት ትሆናለች?

፱፭ ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው። የዚህ ዓለም ልጆች ያገባሉ ይገባሉም።

፱፮ ያን ዓለምና ከሙታን ትንሣኤ ሊያገኙ የሚገባቸው እነዚያ ግን እያገቡም አይገቡምም። እንደ መላእክት ናቸውና።

፱፯ ለሞቱም ወደ ፊት አይቻላቸውም። የትንሣኤም ልጆች ስለ ሆኑ የእግዚአብሔር ልጆች ናቸው።

፱፰ ሙታን እንዲነሡ ግን ሙሴ ደግሞ በቅጥቋጦው ዘንድ ጌታን የአብርሃም አምላክ የይስሐቅም አምላክ የያዕቆብም አምላክ በማለቱ አስታወቀ፤

፱፱ ሁሉ ለእርሱ ሕያዋን ስለ ሆኑ፣ የሕያዋን አምላክ ነው እንጂ የሙታን አይደለም።

፲፬ ከጻፎችም እንደገና መልሰው። መምህር ሆይ፣ መልካም ተናገርህ አሉት።

፲፭ ወደ ፊትም እንድ ነገር ሰንኳ ሊጠይቁት አልደፈሩም።

፲፮ እንዲህም አላቸው። ክርስቶስ የዳዊት ልጅ ነው እንዴት ይላሉ?

፲፱ እንግዲህ ዳዊት። ጌታ ብሎ ይጠራዋል፣ እንዴትስ ልጅ ይሆናል?

፲፳ ሕዝቡም ሁሉ ሲሰሙ ደቀ መዛሙርቱን።

፲፳፩ ረጅጅም ልብስ ለብሰው መዘር ከሚፈልጉ፣ በገበያም ስላምታ፣ በምኩራብም የከበሬታ ወንበር፣ በምሳም የከበሬታ ሰፍራ ከሚወዱ ከጻፎች ተጠበቁ፤

፲፳፪ የመበለቶችን ቤት የሚበሉ ጸሎታቸውንም በማሰረዘም የሚያመካኙ፣ እነዚህ የባሰ ፍርድ ይቀበላሉ አለ።

፳፩

፳ ዓይኑንም እንሥቶ መባቸውን በመዘገብ የሚጥሉ ባለ ጠጎችን አየ።

፳ እንዲትም ድሀ መበለት ሁለት ሳንትም በዚያ ስትጥል አየና።

፳፩ እውነት እላችኋለሁ። ይህች ድሀ መበለት ከሁሉ ይልቅ አብልጣ ጣለች፤

፳፪ እነዚህ ሁሉ ከትርፋቸው ወደ እግዚአብሔር መዘገብ ጥለዋልና፤ ይህች ግን ከጉድለት የነበራትን ትዳርዋን ሁሉ ጣለች አለ።

፳፫ እንደገናም ስለ መቅደስ በመልካም ድንጋይና በተሰጠው ሽልማት እንዳገጠ ሲነገገ። ይህም የምታየት ሁሉ።

፳፬ ድንጋይ በድንጋይ ላይ ሳይፈርስ በዚህ የማይቀርበት ዘመን ይመጣል አለ።

፳፭ እነርሱም። መምህር ሆይ፣ እንግዲህ ይህ መቼ ይሆናል? ይህስ ይሆን ዘንድ እንዳለው ምልክቱ ምንድር ነው? ብለው ጠየቁት።

፳፮ እንዲህም አለ። እንዳትሰቱ ተጠንቀቁ፤ ብዙዎች። እኔ ነኝ፣ ዘመኑም ቀርቦአል እያሉ በሰሜ ይመጣሉና፤ እነርሱን ተከትላችሁ አትሂዱ።

፳፯ ጦርንና ሁከትንም በሰማችሁ ጊዜ አትደንግጡ፤ ይህ አስቀድሞ ይሆን ዘንድ ግድ ነውና፣ ነገር ግን መጨረሻው ወዲያው አይሆንም።

፳፰ በዚያን ጊዜ እንዲህ አላቸው። ሕዝብ በሕዝብ ላይ፣ መንግሥትም በመንግሥት ላይ ይነሣል፤

፳፱ ታላቅም የምድር መናወጥና በልዩ ልዩ ሰፍራ ቸነፈር ራብም ይሆናል፤ የሚያስፈራም ነገር ከሰማይም ታላቅ ምልክት ይሆናል።

፳፳ ከዚህም ሁሉ በፊት እጆቻችሁ በላያችሁ ይጭናሉ ያሳድዱአችሁማል፤ ስለ ሰሜም ወደ ምኩራብና ወደ ወሳኒ አሳልፈው ይሰጡአችኋል፣ ወደ ነገሥታትና ወደ ገዢዎችም ይወሰዱአችኋል፤

፳፳፩ ይህም ለምስክርነት ይሆንላችኋል።

፳፳፪ ስለዚህ እንዴት እንድትመልሱ አስቀድማችሁ እንዳታሰቡ በልባችሁ አኑሩት፤

፳፳፫ ወደረጅቻችሁ ሁሉ ሊቃወሙና ሊከራከሩ የማይችሉትን እፍና ጥበብ አስጣችኋለሁና።

፲፮ ወላጆችም ሰንኳ ወንድሞችም
ዘመዶችም ወዳጆችም አሳልፈው
ይሰጡኦቻችኋል፤ ከእናንተም
እንዳንዲን ይገድላሉ፤

፲፱ በሁሉም ሰለ ሰሜ የተጠላችሁ
ትሆናላችሁ።

፳፬ ከራሳችሁም እንዲት ጠጉር
ሰንኳ እትጠፋም፤

፳፭ በመታገሣችሁም ነፍሳችሁን
ታገኛላችሁ።

፳፮ እየሩሳሌም ግን በጭፍራ ተከባ
ሰታዩ በዚያን ጊዜ ጥፋትዎ እንደ
ቀረበ እወቁ።

፳፯ የዚያን ጊዜ በይሁዳ ያሉ
ወደ ተራራዎች ይሸሹ፤ በመካከልዎም
ያሉ ከእርሰዎ ፈቀቅ ይበሉ፤ በገጠር
ያሉም ወደ እርሰዎ አይግቡ፤

፳፰ የተጻፈው ሁሉ እንዲፈጸም ይህ
የበቀል ጊዜ ነው።

፳፱ በዚያን ወራት ለእርጉዞችና
ለሚያጠቡ ወዮላቸው፤ ታላቅ ችግር
በምድር ላይ፤ በዚህም ሕዝብ ላይ
ቀጣይ ይሆናልና፤

፳፺ በሰይፍ ሰለትም ይወድቃሉ፤
ወደ አሕዛብ ሁሉም ይሚረካሉ፤
የአሕዛብም ዘመን እስኪፈጸም ድረስ
እየሩሳሌም በአሕዛብ የተረገጠች
ትሆናለች።

፳፻ በፀሐይና በጨረቃም
በከዋክብትም ምልክት ይሆናል፤
በምድር ላይም አሕዛብ ከባሕሩና
ከሞገዱም ድምፅ የተነሣ እያመነቱ
ይጨነቃሉ፤

፳፻ ሰዎችም ከፍርሃትና በዓለም
የሚመጣበትን ከመጠበቅ የተነሣ
ይደክማሉ፤ የሰሚያት ኃይላት
ይናወጣሉና።

፳፻ በዚያን ጊዜም የሰው ልጅ
በኃይልና በብዙ ክብር በደመና
ሲመጣ ያዩታል።

፳፻ ይህም ሊሆን ሲጀምር ቤዛችሁ
ቀርቦአልና እሻቅባችሁ ራሳችሁን
እነሁ።

፳፻ ምሳሌንም ነገራቸው እንዲህ
ሲል። በለሰንና ዛፎችን ሁሉ እዩ፤

፳፻ ሲያቈጠቀሙ ተመልክታችሁ
በጋ አሁን እንደ ቀረበ ራሳችሁ
ታውቃላችሁ።

፳፻ እንዲሁ ደግሞ እናንተ ይህ
ሁሉ መሆኑን ሰታዩ የእግዚአብሔር
መንግሥት እንደ ቀረበች እወቁ።

፳፻ እውነት እላችኋለሁ። ይህ ሁሉ
እስኪሆን ድረስ ይህ ትውልድ
አያልፍም።

፳፻ ሰሚያና ምድር ያልፋሉ ቃሉ
ግን አያልፍም።

፳፻ ነገር ግን ልባችሁ በመጠጥ
ብዛትና በሰካር ስለ ትዳርም
በማሰብ እንዳይከብድ፤ ያ
ቀንም በድንገት እንዳይመጣባችሁ
ለራሳችሁ ተጠንቀቁ፤

፳፻ በምድር ሁሉ ላይ
በሚቀመጡ ሁሉ እንደ ወጥመድ
ይደርስባቸዋልና።

፳፻ እንግዲህ ሊመጣ ካለው ከዚህ
ሁሉ ለማምለጥ፤ በሰው ልጅም ፊት
ለመቆም እንድትችሉ ሰትጸልዩ ሁል
ጊዜ ትጉ።

፳፻ ዕለት ዕለትም በመቅደስ
ያሰተምር ነበር፤ ሌሊት ግን ደብረ
ዘይት ወደምትባል ተራራ ወጥቶ
ያድር ነበር።

፳፻ ሕዝቡም ሁሉ ይሰሙት ዘንድ
ማልደው በመቅደስ ወደ እርሱ
ይመጡ ነበር።

፳፪

፩ ፋሲካም የሚባለው የቂጣ በዓል
ቀረበ።

፪ የካህናት አለቆችና ጳጳሮችም
እንዴት እንዲያጠፉት ይፈልጉ ነበር፤
ሕዝቡን ይፈሩ ነበርና።

፫ ሰይጣንም ከአሥራ ሁለቱ ቀጣር
እንዲ በነበረው የአሰቆርቱ በሚባለው
በይሁዳ ገባ፤

፬ ሄደም እንዴት አሳልፎ
እንዲሰጣቸው ከካህናት አለቆችና
ከመቅደስ አዛዦች ጋር ተነጋገረ።

፭ እነርሱም ደስ አላቸው።
ገንዘብም ሊሰጡት ተዋዋሉ።

፮ እሺም አለ፤ ሕዝብም በሌለበት
አሳልፎ እንዲሰጣቸው ምቹ ጊዜ
ይፈልግ ነበር።

፯ ፋሲካም ሊያርዱበት የሚገባው
የቂጣ በዓል ደረሰ፤

፰ ጴጥሮስንና ዮሐንስንም። ፋሲካን
እንድንበላ ሄዳችሁ አዘጋጁልን ብሎ
ላካቸው።

፱ እነርሱም። ወዴት እናዘጋጅ ዘንድ
ትወዳለህ? አሉት።

፲ እነርሱም አላቸው። እነሆ፤ ወደ
ከተማ ስትገቡ ማድጋ ውኃ የተሸከመ

ሰው ይገናኛችኋል፤ ወደ ሚገባበት ቤት ተከተሉት፤

፲፪ ለባለቤቱም፡፡ መምህሩ፡፡ ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ፋሲካን የምበላበት የእንግዳ ቤት ክፍል ወዴት ነው? ይልሃል በሉት፤

፲፫ ያም በደርብ ላይ ያለውን የተነጠፈ ታላቅ አዳራሽ ያሳያችኋል፤ በዚያም እስናዲልን፡፡

፲፬ ሄደውም እንዳላቸው አገኙና ፋሲካን እስናዲ፡፡

፲፭ ሰዓቱም በደረሰ ጊዜ ከአሥራ ሁለቱ ሐዋርያት ጋር በማዕድ ተቀመጠ፡፡

፲፮ እርሱም፡፡ ከመከራዬ በፊት ከእናንተ ጋር ይህን ፋሲካ ልበላ እጅግ እመኝ ነበር፤

፲፯ እላችኋለሁና፡፡ በእግዚአብሔር መንግሥት እስኪፈጸም ድረስ፡፡ ወደ ፊት ከዚህ አልበላም አላቸው፡፡

፲፰ ጽዋንም ተቀበለ እመሰግኖም፡፡ ይህን እንካችሁ በመካከላችሁም ተካፈሉት፤

፲፱ እላችኋለሁና፡፡ የእግዚአብሔር መንግሥት እስክትመጣ ድረስ ከአሁን ጀምሮ ከወይኑ ፍሬ አልጠጣም አለ፡፡

፳ እንጀራንም እንሥቶ አመሰገነ ቆርሶም ሰጣቸውና፡፡ ስለ እናንተ የሚሰጠው ሥጋዬ ይህ ነው፤ ይህን ለመታሰቢያዬ አድርጉት አለ፡፡

፳፩ እንዲሁም ከእራት በኋላ ጽዋውን እንሥቶ እንዲህ አለ፡፡ ይህ ጽዋ ስለ እናንተ በሚፈሰው በደሜ የሚሆን አዲስ ኪዳን ነው፡፡

፳፪ ነገር ግን አሳልፎ የሚሰጠኝ እጅ እነሆ በማዕድ ከእኔ ጋር ናት፡፡

፳፫ የሰው ልጅስ እንደ ተወሰነው ይሄዳል፡፡ ነገር ግን አልፎ ለሚሰጥበት ለዚያ ሰው ወዮለት፡፡

፳፬ ከእነርሱም ይህን ሊያደርግ ያለው ማን እንደ ሆነ እርሰ በርሳቸው ይጠያየቁ ጀመር፡፡

፳፭ ደግሞም ማናቸውም ታላቅ ሆኖ እንዲቆጠር በመካከላቸው ክርክር ሆነ፡፡

፳፮ እንዲህም አላቸው፡፡ የእሕዛብ ነገሥታት ይገዙአቸዋል፡፡ በላያቸውም የሚሠለጥኑት ቸርነት አድራጊዎች ይባላሉ፡፡

፳፯ እናንተ ግን እንዲህ አትሁኑ፤ ነገር ግን ከእናንተ ታላቅ የሆነ

በመካከላችሁ እንደ ታናሽ፡፡ የሚገዛም እንደሚያገለግል ይሁን፡፡

፳፰ በማዕድ የተቀመጠ ወይስ የሚያገለግል ማናቸው ታላቅ ነው? የተቀመጠው አይደለምን? እኔ ግን በመካከላችሁ እንደሚያገለግል ነኝ፡፡

፳፱ ነገር ግን እናንተ በፈተናዎቼ ከእኔ ጋር ጸንታችሁ የኖራችሁ ናችሁ፤

፳፲-፳፯ ጌታም፡፡ ሰምዖን ሰምዖን ሆይ፡፡ እነሆ፡፡ ሰይጣን እንደ ሰንዳ ሊያበጥራችሁ ለመነ፤

፳፻ እኔ ግን እምነትህ እንዳይጠፋ ስለ እንተ አማለድሁ፤ እንተም በተመለሰህ ጊዜ ወንድሞችህን አጽና አለ፡፡

፳፻፲ እርሱም፡፡ ጌታ ሆይ፡፡ ወደ ወሳኒም ወደ ሞትም ከእንተ ጋር ለመሄድ የተዘጋጀሁ ነኝ አለው፡፡

፳፻፯ እርሱ ግን፡፡ ጳጥርስ ሆይ፡፡ እልሃለሁ፡፡ እንዳታውቀኝ ሦስት ጊዜ እስክትክደኝ ድረስ ዛሬ ዶር አይጮኸም አለው፡፡

፳፻፰ ደግሞም፡፡ ያለ ኮረጅና ያለ ከረጢት ያለ ጫማም በላክኋችሁ ጊዜ፡፡ እንዳች ጌደለባችሁን? አላቸው፡፡ እነርሱም፡፡ እንዳች እንኳ አሉ፡፡

፳፻፱ እርሱም፡፡ አሁን ግን ኮረጅ ያለው ከእርሱ ጋር ይውሰድ፡፡ ከረጢትም ያለው እንዲሁ፤ የሌለውም ልብሱን ሸጦ ሰይፍ ይግዛ፡፡

፳፻፺ እላችኋለሁና፡፡ ይህ፡፡ ከዓመፀኞች ጋር ተቈጠረ ተብሎ የተጻፈው በእኔ ሊፈጸም ግድ ነው፤ አዎን፡፡ ስለ እኔ የሚሆነው አሁን ይፈጸማልና አላቸው፡፡

፳፻፺፯ እነርሱም፡፡ ጌታ ሆይ፡፡ እነሆ፡፡ በዚህ ሁለት ሰይፎች አሉ አሉት፡፡ እርሱም፡፡ ይበቃል አላቸው፡፡

፳፻፺፰ ወጥቶም እንደ ልማዱ ወደ ደብረ ዘይት ሄደ፤ ደቀ መዛሙርቱም ደግሞ ተከተሉት፡፡

፳፻፺፱ ወደ ስፍራውም ደርሶ፡፡ ወደ ፈተና እንዳትገቡ ጸልዩ አላቸው፡፡

፳፻፺፻ ከእነርሱም የድንጋይ ውርወራ የሚያህል ራቀ፡፡ ተንበርክኮም፡፡ አባት ሆይ፡፡

፳፻፺፻፲ ብትፈቅድ ይህችን ጽዋ ከእኔ ውሰድ፤ ነገር ግን የእኔ ፈቃድ አይሁን የአንተ እንጂ እያለ ይጸልይ ነበር፡፡

፵፫ ከሰማይም መጥቶ የሚያበረታ መልአክ ታየው።

፵፬ በፍርሃትም ሲጣጣር አጽንቶ ይጸልይ ነበር፤ ወዙም በምድር ላይ እንደሚወርድ እንደ ደም ነጠብጣብ ነበረ።

፵፭ ከጸሎትም ተነሥቶ ወደ ደቀ መዛሙርቱ መጣና ከጎዘጎ የተነሣ ተኝተው ሲያገኛቸው።

፵፮ ስለ ምን ትተኛላችሁ? ወደ ፈተና እንዳትገቡ ተነሥታችሁ ጸልዩ አላቸው።

፵፯ ገናም ሲናገር እነሆ፣ ሰዎች መጡ፤ ከአሥራ ሁለቱ እንዲም ይሁዳ የሚባለው ይቀድማቸው ነበር፣ ሊሰመውም ወደ አየሱስ ቀረበ።

፵፰ አየሱስ ግን። ይሁዳ ሆይ፣ በመሳም የሰውን ልጅ አሳልፈህ ትስጢላህን? አለው።

፵፱ በዙሪያውም የነበሩት የሚሆነውን ባዩ ጊዜ። ጌታ ሆይ፣ በሰይፍ እንምታቸውን? አሉት።

፶ ከእነርሱም እንዲ የለቀ ካህናቱን ባሪያ መትቶ ቀኝ ጀርድን ቈረጠው።

፶፩ አየሱስ ግን መልሶ። ይህንስ ፍቀዱ አለ፤ ጀርድንም ዳሰሶ ፈወሰው።

፶፪ አየሱስም ወደ እርሱ ለመጡበት ለካህናት አለቆችና ለመቅደስ አዛዦች ለሽማግሌዎችም። ወንበዴን እንደምትይዙ ሰይፍና ጌታዎ ይዛችሁ ወጣችሁን?

፶፫ በመቅደስ ዕለት ዕለት ከእናንተ ጋር ስሆን እጆቻችሁን አልዘረጋችሁብኝም፤ ይህ ግን ጊዜያችሁና የጨለማው ሥልጣን ነው አላቸው።

፶፬ ይዘውም ወሰዱት ወደ ሊቀ ካህናት ቤትም አገቡት፤ ጴጥሮሰም ርቆ ይከተለው ነበር።

፶፭ በግቢ መካከልም እሳት እንድደው በእንድነት ተቀምጠው ሳሉ ጴጥሮሰ በመካከላቸው ተቀመጠ።

፶፮ በብርሃኑም በኩል ተቀምጦ ሳለ እንዲት ገረድ እየቸውና ትኩር ብላ። ይህ ደግሞ ከእርሱ ጋር ነበረ አለች።

፶፯ እርሱ ግን። አንቺ ሴት፣ አላውቀውም ብሎ ካደ።

፶፰ ከጥቂት ጊዜም በኋላ ሌላው አይቶት። አንተ ደግሞ ከእነርሱ ወገን ነህ አለው። ጴጥሮሰ ግን። አንተ ሰው፣ እኔ አይደለሁም አለ።

፶፱ እንድ ሰዓትም የሚያህል ቆይቶ ሌላው አስረግጦ። እርሱ የገለለ ሰው ነውና በእውነት ይህ ደግሞ ከእርሱ ጋር ነበረ አለ።

፷ ጴጥሮሰ ግን። አንተ ሰው፣ የምትለውን አላውቅም አለ። ያን ጊዜም ገና ሲናገር ዶር ጮኸ።

፷፩ ጌታም ዘወር ብሎ ጴጥሮሰን ተመለከተው፤ ጴጥሮሰም። ዛሬ ዶር ሳይጮኸ ሦስት ጊዜ ትክደኛለህ እንዳለው የጌታ ቃል ትዝ አለው።

፷፪ ጴጥሮሰም ወደ ውጭ ወጥቶ ምርር ብሎ አለቀሰ።

፷፫ እየሱስንም የያዙት ሰዎች ይዘብቱበትና ይደበድቡት ነበር፤

፷፬ ሽፍነውም ፊቱን ይመቱት ነበርና። በጥፊ የመታህ ማን ነው? ትንቢት ተናገር እያሉ ይጠይቁት ነበር።

፷፭ ሌላም ብዙ ነገር እየተሳደቡ በእርሱ ላይ ይናገሩ ነበር።

፷፮ በነጋም ጊዜ የሕዝቡ ሽማግሌዎችና የካህናት አለቆች ጸፎችም ተሰብስበው ወደ ሸንጎአቸው ወሰዱትና

፷፯ ክርስቶስ አንተ ነህን? ንገረን አሉት። እርሱ ግን እንዲህ አላቸው። ብነግራችሁ አታምኑም፤

፷፰ ብጠይቅም አትመልሱልኝም አትፈቱኝም።

፷፱ ነገር ግን ከአሁን ጀምሮ የሰው ልጅ በእግዚአብሔር ኃይል ቀኝ ይቆመጣል።

፷ ሁላቸውም። እንግዲያስ አንተ የእግዚአብሔር ልጅ ነህን? አሉት። እርሱም። እኔ እንደ ሆንሁ እናንተ ትላላችሁ አላቸው።

፷፩ እነርሱም። ራሳችን ከእፋ ስምተናልና ከእንግዲህ ወዲህ ምን ምስክር ያስፈልገናል? አሉ።

፳፫

፫ ሁሉም በሞላው ተነሥተው ወደ ጲላጦስ ወሰዱትና።

፫ ይህ ሕዝባችንን ሲያጣምሞ ለቁሣርም ግብር እንዳይሰጥ ሲከለክል ደግሞም። እኔ ክርስቶስ ንጉሥ ነኝ ሲል አገኘው ብለው ይከሱት ጀመር።

፫ ጲላጦስም። አንተ የአይሁድ ንጉሥ ነህን? ብሎ ጠየቀው። እርሱም መልሶ። አንተ አልህ አለው።

፩ ጲላጦስም ለካህናት አለቆችና ለሕዝቡ። በዚህ ሰው እንድ በደል ስንኳ አላገኘሁበትም አለ።

፪ እነርሱ ግን አጽንተው። ከገሊላ ጀምሮ እስከዚህ ድረስ በይሁዳ ሁሉ እያሰተማረ ሕዝቡን ያውካል አሉ።

፫ ጲላጦስ ግን። ገሊላ ሲሉ በሰማ ጊዜ። የገሊላ ሰው ነውን? ብሎ ጠየቀ፤

፬ ከሄሮድስም ግዛት እንደ ሆነ ባወቀ ጊዜ ወደ ሄሮድስ ሰደደው፤ እርሱ ደግሞ በዚያ ጊዜ በኢየሩሳሌም ነበረና።

፭ ሄሮድስም ኢየሱስን ባየው ጊዜ እጅግ ደስ አለው፤ ስለ እርሱ ስለ ሰማ ከብዙ ጊዜ ጀምሮ ሊያየው ይመኝ ነበርና። ምልክትም ሲያደርግ ሊያይ ተስፋ ያደርግ ነበር።

፮ በብዙ ቃልም ጠየቀው፤ እርሱ ግን እንድ ስንኳ አልመለሰለትም።

፯ የካህናት አለቆችና ጻፎችም አጽንተው ሲከሱት ቆመው ነበር።

፲ ሄሮድስም ከሠራዊቱ ጋር ናቀው ዘበተበትም፣ የጌጥ ልብስም አልብሶ ወደ ጲላጦስ መልሶ ሰደደው።

፲፩ ሄሮድስና ጲላጦስም በዚያን ቀን እርስ በርሳቸው ወዳጆች ሆኑ። ቀድሞ በመካከላቸው ጥል ነበረና።

፲፪ ጲላጦስም፣ የካህናትን አለቆችና መኳንንትን ሕዝቡንም በእንድነት ጠርቶ እንዲህ አላቸው።

፲፫ ሕዝቡን ያጣምማል ብላችሁ ይህን ሰው ወደ እኔ አመጣችሁት፤ እነሆም፣ በፊታችሁ መርምሪ ከምትከሱበት ነገር እንድ በደል ስንኳ በዚህ ሰው አላገኘሁበትም።

፲፬ ሄሮድስም ደግሞ ምንም አላገኘም፤ ወደ እኛ መልሶታልና፤ እነሆም፣ ለሞት የሚያደርሰው ምንም አላደረገም፤

፲፭-፲፮ ሁላቸውም በእንድነት። ይህን አሰወግድ፣ በርባንንም ፍታልን እያሉ ጮኹ፤

፲፯ እርሱም ሁከትን በከተማ እንሥቶ ሰውን ስለ ገደለ በወኅኒ ታሰሮ ነበር።

፳ ጲላጦስም ኢየሱስን ሊፈታ ወድዶ ደግመኛ ተናገራቸው፤

፳፩ ነገር ግን እነርሱ። ስቀለው ስቀለው እያሉ ይጮኹ ነበር።

፳፪ ሦስተኛም። ምን ነው? ያደረገውስ ክፋት ምንድር ነው?

ለሞት የሚያደርሰው በደል አላገኘሁበትም፤ ስለዚህ ቀጥቼ እፈታዋለሁ አላቸው።

፳፫ እነርሱ ግን እንዲሰቀል በታላቅ ድምፅ አጽንተው ለመኑት። የእነርሱ ጩኸትና የካህናት አለቆችም ቃል በረታ።

፳፬ ጲላጦስም ልመናቸው እንዲሆንላቸው ፈረደበት።

፳፭ ያንን የለመኑትንም፣ ስለ ሁከት ሰውንም ስለ መግደል በወኅኒ ታሰሮ የነበረውን አስፈታላቸው፣ ኢየሱስን ግን ለፈቃዳቸው አሳልፎ ሰጠው።

፳፮ በወሰዱትም ጊዜ ሰምዖን የተባለ የቀራናን ሰው ከገጠር ሲመጣ ይዘው ከኢየሱስ በኋላ መስቀሉን እንዲሸከም ጫኑበት።

፳፯ ዋይ ዋይ ከሚሉና ሙሾ ከሚያወጡ ሴቶችና ከሕዝቡ እጅግ ብዙዎች ተከተሉት።

፳፱-፴ በዚያን ጊዜ ተራራዎችን። በላያችን ውደቁ፣ ኮረብቶችንም። ሰውሩን ይሉ ዘንድ ይጀምራሉ፤

፴፩ በእርጥብ እንጨት እንዲህ የሚያደርጉ ከሆኑ፣ በደረቀውስ እንዴት ይሆን?

፴፪ ሌሎችንም ሁለት ክፉ አድራጊዎች ደግሞ ከእርሱ ጋር ይገድሉ ዘንድ ወሰዱ።

፴፫ ቀራንሮም ወደሚባል ስፍራ በደረሱ ጊዜ፣ በዚያ እርሱን ክፉ አድራጊዎችንም እንዲን በቀኝ ሁለተኛውንም በግራ ሰቀሉ።

፴፬ ኢየሱስም። አባት ሆይ፣ የሚያደርጉትን እያውቁምና ይቅር በላቸው አለ። ልብሱንም ተካፍለው ዕጣ ተጣጣሉበት።

፴፭ ሕዝቡም ቆመው ይመለከቱ ነበር። መኳንንቱም ደግሞ። ሌሎችን አዳነ፤ እርሱ በእግዚአብሔር የተመረጠው ክርስቶስ ከሆነ፣ ራሱን ያድን እያሉ ያፈዙበት ነበር።

፴፮ ጭፍሮችም ደግሞ ወደ እርሱ ቀርበው ሆምጣጤም አምጥተው።

፴፯ እንተሰ የአሁድ ንጉሥ ከሆንህ፣ ራሱህን አድን እያሉ ይዘብቱበት ነበር።

፴፰ ይህ የአይሁድ ንጉሥ ነው ተብሎ በግሪክና በሮማይስጥ በዕብራይስጥም ፊደል የተጻፈ ጽሕፈት ደግሞ በእርሱ ላይ ነበረ።

፴፱ ከተሰቀሉት ከክፉ

አድራጊዎቹም እንዲ። አንተስ ክርስቶስ እይደለህምን? ራስህንም እኛንም አድን ብሎ ሰደበው።

፱ ሁለተኛው ግን መልሶ። አንተ እንደዚህ ባለ ፍርድ ሳለህ እግዚአብሔርን ከቶ እትፈራውምን?

፲፩ ስለ እደረግነውም የሚገባንን እንቀበላለንና በእኛስ እውነተኛ ፍርድ ነው፤ ይህ ግን ምንም ክፋት አላደረገም ብሎ ገሠጸው።

፲፪ ኢየሱስንም። ጌታ ሆይ፥ በመንግሥትህ በመጣህ ጊዜ አስበኝ አለው።

፲፫ ኢየሱስም። እውነት እልሃለሁ፤ ዛሬ ከእኔ ጋር በገነት ትሆናለህ አለው።

፲፬ ስድስት ሰዓትም ያህል ነበረ፤ ጨለማም እስከ ዘጠኝ ሰዓት በምድር ሁሉ ላይ ሆነ፤ ፀሐይም ጨለመ።

፲፭ የቤተ መቅደስም መጋረጃ ከመካከሉ ተቀደደ።

፲፮ ኢየሱስም በታላቅ ድምፅ ጮኾ። አባት ሆይ፥ ነፍሴን በእጅህ አደራ እስጣለሁ አለ። ይህንም ብሎ ነፍሱን ሰጠ።

፲፯ የመቶ አለቃውም የሆነውን ነገር ባየ ጊዜ። ይህ ሰው በእውነት ጻድቅ ነበረ ብሎ እግዚአብሔርን አከበረ።

፲፰ ይህንም ለማየት ተከማችተው የነበሩ ሕዝብ ሁሉ፥ የሆነውን ባዩ ጊዜ፥ ደረታቸውን እየደቁ ተመለሱ።

፲፱ የሚያውቁቱ ግን ሁሉ ከገሊላ የተከተሉት ሴቶችም ይህን እያዩ በሩቅ ቆመው ነበር።

፳ እነሆም፥ በጎና ጻድቅ ሰው የሸንጎ አማካሪም የሆነ ዮሴፍ የሚባል ሰው ነበረ፤

፳፩ ይህም በምክራቸውና በሥራቸው አልተባበረም ነበር፤ እርምጃያለም ከምትባል ከእይሁድ ከተማ ሆኖ እርሱ ደግሞ የእግዚአብሔርን መንግሥት ይጠባበቅ ነበር።

፳፪ ይኸውም ወደ ጲላሞስ ቀርቦ የኢየሱስን ሥጋ ለመነው፤

፳፫ አውርዶም በተልባ እግር ልብስ ከፈነው፥ ማንም ገና ባልተቀበረበት ከዓለትም በተወቀረ መቃብር አኖረው።

፳፬ የመዘጋጀት ቀንም ነበረ፤ ሰንበትም ሊጀምር ነበረ።

፳፭ ከገሊላም ከእርሱ ጋር የመጡት ሴቶች ተከትለው መቃብሩን ሥጋውንም እንዴት እንዳኖሩት አዩ።

፳፮ ተመልሰውም ሸቱና ቅባት አዘጋጁ። በሰንበትም እንደ ትእዛዙ ዐረፉ።

፳፬

፳ ነገር ግን ከሳምንቱ በመጀመሪያው ቀን ያዘጋጁትን ሸቱ ይዘው ከእነርሱም ጋር እንዳንዶቹ ወደ መቃብሩ እጅግ ማልደው መጡ።

፳፩ ድንጋዩንም ከመቃብሩ ተንከባሎ አገኙት።

፳፪ ገብተውም የጌታን የኢየሱስን ሥጋ አላገኙም።

፳፫ እነርሱም በዚህ ሲያመነቱ፥ እነሆ፥ ሁለት ሰዎች የሚያንጸባርቅ ልብስ ለብሰው ወደ እነርሱ ቀረቡ፤

፳፬ ፈርተውም ፊታቸውን ወደ ምድር አቀርቅረው ሳሉ፥ እንዲህ አሉአቸው። ሕያውን ከመታን መካከል ስለ ምን ትፈልጋላችሁ? ተነሥቶአል እንጂ በዚህ የለም።

፳፭ ይህንም ለሐዋርያት የነገሩአቸው መግደላዊት ማርያምና ዮሐና የምቆብም እናት ማርያም ከእነርሱም ጋር የነበሩት ሌሎች ሴቶች ነበሩ።

፳፮ ይህም ቃል ቅዠት መሰሎ ታያቸውና አለመነካቸውም።

፳፯ ጴጥሮስ ግን ተነሥቶ ወደ መቃብር ሮጠ፤ በዚያም ዝቅ ብሎ ሲመለከት የተልባ እግር ልብስን ብቻ አየ፤ በሆነውም ነገር እየተደነቀ ወደ ቤቱ ሄደ።

፳፰ እነሆም፥ ከእነርሱ ሁለቱ በዚያ ቀን ከኢየሩሳሌም ስድሳ ምዕራፍ ያህል ወደሚርቅ እምሁስ ወደሚባል መንደር ይሄዱ ነበር፤

፳፱ ስለዚህም ስለ ሆነው ነገር ሁሉ እርስ በርሳቸው ይነጋገሩ ነበር።

፳፺ ሲነጋገሩና ሲመራመሩም፥ ኢየሱስ ራሱ ቀርቦ ከእነርሱ ጋር ይሄድ ነበር፤

፳፻ ነገር ግን እንዳያውቁት ዓይናቸው ተይዞ ነበር።

፳፻ እርሱም። እየጠወለጋችሁ ስትሄዱ፥ እርስ በርሳችሁ የምትነጋገሩአቸው እነዚህ ነገሮች ምንድር ናቸው? አላቸው።

፲፰ ቀለዮጳ የሚባልም አንዱ መልሶ። አንተ በኢየሩሳሌም እንግዳ ሆነህ ለብቻህ ትሩራለህን? በእነዚህ ቀኖች በዚያ የሆነውን ነገር አታውቅምን? አለው።

፲፱ እርሱም። ይህ ምንድር ነው? አላቸው። እነርሱም እንዲህ አሉት። በእግዚአብሔርና በሕዝቡ ሁሉ ፊት በሥራና በቃል ብርቱ ነቢይ ስለ ነበረው ስለ ናዝሬቱ ስለ ኢየሱስ፤

፳ እርሱንም የካህናት አለቆችና መኳንንቶቻችን ለሞት ፍርድ እንዴት አሳልፈው እንደ ሰጡትና እንደ ሰቀሉት ነው።

፳፩ እኛ ግን እስራኤልን እንዲቤዥ ያለው እርሱ እንደ ሆነ ተስፋ አድርገን ነበር፤ ደግሞም ከዚህ ሁሉ ጋር ይህ ከሆነ ዛሬ ሦስተኛው ቀን ነው።

፳፪ ደግሞም ከእኛ ውስጥ ማልደው ከመቃብሩ ዘንድ የነበሩት አንዳንድ ሴቶች አሰገረሙን፤

፳፫ ሥጋውንም ባጡ ጊዜ። ሕያው ነው የሚሉ የመላእክትን ራእይ ደግሞ አየን ሲሉ መጥተው ነበር።

፳፬ ከእኛም ጋር ከነበሩት ወደ መቃብር ሄደው ሴቶች እንደ ተናገሩት ሆኖ አገኙት፤ እርሱን ግን አላቆቱም።

፳፭ እርሱም። እናንተ የማታሰተውሉ፤ ነቢያትም የተናገሩትን ሁሉ ልባችሁ ከማመን የዘገየ፤

፳፮ ክርስቶስ ይህን መከራ ይቀበል ዘንድና ወደ ክብሩ ይገባ ዘንድ ይገባው የለምን? አላቸው።

፳፯ ከሙሴና ከነቢያት ሁሉ ጀምሮ ስለ እርሱ በመጻሕፍት ሁሉ የተጻፈውን ተረጎመላቸው።

፳፰ ወደሚሄዱበትም መንደር ቀረቡ፤ እርሱም ሩቅ የሚሄድ መሰላቸው።

፳፱ እነርሱ። ከእኛ ጋር እደር፤ ማታ ቀርቦአልና ቀኑም ሊመሽ ጀምሮአል ብለው ግድ አሉት፤ ከእነርሱም ጋር ሊያድር ገባ።

፷ ከእነርሱም ጋር በማዕድ ተቀምጦ ሳለ እንጀራውን እንሥቶ ባረከው፤ ቈርሶም ሰጣቸው፤

፷፩ ዓይናቸውም ተከፈተ፤ አወቁትም፤ እርሱም ከእነርሱ ተሰወረ።

፷፪ እርስ በርሳቸውም። በመንገድ ሲናገሩን መጻሕፍትንም ሲከፍትልን

ልባችን ይቃጠልብን አልነበረምን? ተባባሉ።

፷፫-፷፭ እነርሱም በመንገድ የሆነውን እንጀራውንም በቈረሰ ጊዜ እንዴት እንደ ታወቀላቸው ተረኩላቸው።

፷፬ ይህንም ሲነጋገሩ ኢየሱስ ራሱ በመካከላቸው ቆሞ። ስላም ለእናንተ ይሁን አላቸው።

፷፭ ነገር ግን ደነገጡና ፈሩ መንፈስም ያዩ መሰላቸው።

፷፮ እርሱም። ስለ ምን ትደነግጣላችሁ? ስለ ምንስ አሳብ በልባችሁ ይነሣል?

፷፯ እኔ ራሴ እንደ ሆነሁ እጆቼንና እግሮቼን እዩ፤ በእኔ እንደምታየት፤ መንፈስ ሥጋና አጥንት የለውምና እኔን ዳስሳችሁ እዩ አላቸው።

፷ ይህንም ብሎ እጆቼንና እግሮቼን አሳያቸው።

፷፩ እነርሱም ከደስታ የተነሣ ገና ስላላሙኑ ሲደነቁ ሳሉ። በዚህ አንዳች የሚበላ አላችሁን? አላቸው።

፷፪ እነርሱም ከተጠበሰ ዓሣ አንድ ቁራጭ፤ ከማር ወለላም ሰጡት፤

፷፫ ተቀብሎም በፊታቸው በላ።

፷፬ እርሱም። ከእናንተ ጋር ሳለሁ በሙሴ ሕግና በነቢያት በመዝሙራትም ስለ እኔ የተጻፈው ሁሉ ይፈጸም ዘንድ ይገባል ብዬ የነገርኋችሁ ቃሌ ይህ ነው አላቸው።

፷፭ በዚያን ጊዜም መጻሕፍትን ያሰተውሉ ዘንድ አእምሮአቸውን ከፈተላቸው፤

፷፮ እንዲህም አላቸው። ክርስቶስ መከራ ይቀበላል በሦስተኛውም ቀን ከሙታን ይነሣል።

፷፯ በሰውም ንስሐና የጎጢአት ስርየት ከኢየሩሳሌም ጀምሮ በአሕዛብ ሁሉ ይሰበካል ተብሎ እንዲሁ ተጽፎአል።

፷፰ እናንተም ለዚህ ሞስክሮች ናችሁ።

፷፱ እነሆም፤ አባቴ የሰጠውን ተስፋ እኔ እልክላችኋለሁ፤ እናንተ ግን ከላይ ኃይል አስክትለብሱ ድረስ በኢየሩሳሌም ከተማ ቆዩ።

፸ እስከ ቢታንያም አወጣቸው እጆቼንም እንሥቶ ባረካቸው።

፸፩ ሲባርካቸውም ከእነርሱ ተለየ ወደ ሰማይም ዐረገ።

፶፪ እነርሱም፤ ሰገዱለትና በብዙ
ደስታ ወደ ኢየሩሳሌም ተመለሱ።

፶፫ ዘወትርም እግዚአብሔርን
እያመሰገኑና እየባረኩ በመቅደስ ኖሩ።

የዮሐንስ ወንጌል

፩ በመጀመሪያው ቃል ነበረ፤ ቃልም በእግዚአብሔር ዘንድ ነበረ፤ ቃልም እግዚአብሔር ነበረ።

፪ ይህ በመጀመሪያው በእግዚአብሔር ዘንድ ነበረ።

፫ ሁሉ በእርሱ ሆነ፤ ከሆነውም አንዳች ሰንኳ ያለ እርሱ አልሆነም።

፬ በእርሱ ሕይወት ነበረች፤ ሕይወትም የሰው ብርሃን ነበረች።

፭ ብርሃንም በጨለማ ይበራል፤ ጨለማም አላሸነፈውም።

፮ ከእግዚአብሔር የተላከ ሰው ዮሐንስ የሚባል አንድ ሰው ነበረ፤

፯ ሁሉ በእርሱ በኩል እንዲያምኑ ይህ ስለ ብርሃን ይመሰክር ዘንድ ለምስክር መጣ።

፰ ስለ ብርሃን ሊመሰክር መጣ እንጂ፤ እርሱ ብርሃን አልነበረም።

፱ ለሰው ሁሉ የሚያበራው እውነተኛው ብርሃን ወደ ዓለም ይመጣ ነበር።

፲ በዓለም ነበረ፤ ዓለሙም በእርሱ ሆነ፤ ዓለሙም አለውቀውም።

፲፩ የእርሱ ወደ ሆነው መጣ፤ የገዛ ወገኖቹም አልተቀበሉትም።

፲፪ ለተቀበሉት ሁሉ ግን፤ በሰው ለሚያምኑት ለእነርሱ የእግዚአብሔር ልጆች ይሆኑ ዘንድ ሥልጣንን ሰጣቸው፤

፲፫ እነርሱም ከእግዚአብሔር ተወለዱ እንጂ ከደም ወይም ከሥጋ ፈቃድ ወይም ከወንድ ፈቃድ አልተወለዱም።

፲፬ ቃልም ሥጋ ሆነ፤ ጸጋንና እውነትንም ተመልቶ በእኛ አደረ፤ አንድ ልጅም ከአባቱ ዘንድ እንዳለው ክብር የሆነው ክብሩን አየ።

፲፭ ዮሐንስ ስለ እርሱ መስከረ እንዲህም ብሎ ጮኸ። ከእኔ በኋላ የሚመጣው እርሱ ከእኔ በፊት ነበረና ከእኔ ይልቅ የከበረ ሆኖአል፤ ስለ እርሱ ያልሁት ይህ ነበረ።

፲፮ እኛ ሁላችን ከሙላቱ ተቀብለን በጸጋ ላይ ጸጋ ተሰጥቶናልና ሕግ በሙሴ ተሰጥቶ ነበርና፤

፲፯ ጸጋና እውነት ግን በኢየሱስ ክርስቶስ ሆነ።

፲፰ መቼም ቢሆን እግዚአብሔርን ያየው አንድ ሰንኳ የለም፤ በአባቱ እቅፍ ያለ አንድ ልጅ እርሱ ተረከው።

፲፱ አይሁድም። አንተ ማን ነህ? ብለው ይጠይቁት ዘንድ ከኢየሩሳሌም ካህናትንና ሌዋውያንን በላኩበት ጊዜ፤ የዮሐንስ ምስክርነት ይህ ነው።

፳ መስከረም አልካደምም፤ እኔ ክርስቶስ አይደለሁም ብሎ መስከረ።

፳፩ እንኪያስ ማን ነህ? ኤልያስ ነህን? ብለው ጠየቁት። አይደለሁም አለ። ነቢዩ ነህን? አይደለሁም ብሎ መለሰ።

፳፪ እንኪያስ። ማን ነህ? ለላኩን መልስ እንድንሰጥ፤ ስለራሰህ ምን ትላለህ? አሉት።

፳፫ እርሱም። ነቢዩ ኢሳይያስ እንዳለ። የጌታን መንገድ አቅኑ ብሎ በምድረ በዳ የሚጮኹ ሰው ድምፅ እኔ ነኝ አለ።

፳፬-፳፮ ዮሐንስ መልሶ። እኔ በውኃ አጠምቃለሁ፤ ዳሩ ግን እናንተ የማታውቁት በመካከላችሁ ቆሞአል፤

፳፯ እኔ የጫማውን ጠፍር ልፈታ የማይገባኝ፤ ከእኔ በኋላ የሚመጣው ከእኔ ይልቅ የሚከብር ይህ ነው አላቸው።

፳፰ ይህ ነገር ዮሐንስ ያጠምቅበት በነበረው በዮርዳኖስ ማዶ በቢታንያ በቤተ ራባ ሆነ።

፳፱ በነገው ዮሐንስ ኢየሱስን ወደ እርሱ ሲመጣ አይቶ እንዲህ አለ። እነሆ የዓለምን ኃጢአት የሚያስወግድ የእግዚአብሔር በግ።

፴ እንደ ሰው ከእኔ በኋላ ይመጣል፤ ከእኔም በፊት ነበርና ከእኔ ይልቅ የከበረ ሆኖአል ብዬ ስለ እርሱ ያልሁት ይህ ነው።

፴፩ እኔም አላውቀውም ነበር፤ ዳሩ ግን ለእስራኤል ይገለጥ ዘንድ ስለዚህ በውኃ እያጠመቅሁ እኔ መጣሁ።

፴፪ ዮሐንስም እንዲህ ብሎ መስከረ። መንፈስ ከሰማይ እንደ ርግብ ሆኖ ሲወርድ አየሁ፤ በእርሱ ላይም ኖረ።

፴፫ እኔም አላውቀውም ነበር፤ ዳሩ ግን በውኃ አጠምቅ ዘንድ የላኩኝ እርሱ። መንፈስ ሲወርድበት ሲኖርበት የምታየው፤ በመንፈስ ቅዱስ የሚያጠምቅ እርሱ ነው አለኝ።

፲፬ እኔም አይቻለሁ እርሱም የእግዚአብሔር ልጅ እንደ ሆነ መሰክራል።

፲፭ በነገው ደግሞ የሐንሰ ከደቀ መዛሙርቱም ሁለት ቆመው ነበር።

፲፮ ኢየሱስም ሲሄድ ተመልክቶ። እነሆ የእግዚአብሔር በግ አለ።

፲፯ ሁለቱም ደቀ መዛሙርት ሲናገር ሰምተው ኢየሱስን ተከተሉት።

፲፰ መጥታችሁ እዩ አላቸው። መጥተው የሚኖርበትን እዩ፣ በዚያም ቀን በእርሱ ዘንድ ዋሉ፤ አሥር ሰዓት ያህል ነበረ።

፲፱ ከዮሐንስ ዘንድ ሰምተው ከተከተሉት ከሁለቱ አንዱ የሰምዖን ጴጥሮስ ወንድም እንድርያሰ ነበረ።

፳ እርሱ አሰቀድሞ የራሱን ወንድም ሰምዖንን አገኘውና። መሢሕን አግኝተናል አለው፤ ትርጓሜውም ክርስቶስ ማለት ነው።

፳፱ ወደ ኢየሱስም አመጣው። ኢየሱስም ተመልክቶ። እንተ የዮና ልጅ ሰምዖን ነህ፤ እንተ ኬፋ ትባላለህ አለው፤ ትርጓሜው ጴጥሮስ ማለት ነው።

፴፬ በነገው ኢየሱስ ወደ ገሊላ ሊወጣ ወደደ፣ ፊልጶስንም አገኘና። ተከተለኝ አለው።

፴፭ ፊልጶስም ከእንድርያሰና ከጴጥሮስ ከተማ ከቤተ ሳይዳ ነበረ።

፴፮ ፊልጶስ ናትናኤልን አግኝቶ። ሙሴ በሕግ ነቢያትም ስለ እርሱ የጻፉትን የዮሴፍን ልጅ የናዝሬቱን ኢየሱስን አግኝተነዋል አለው።

፴፯ ናትናኤልም። ከናዝሬት መልካም ነገር ሊወጣ ይችላልን? አለው። ፊልጶስ። መጥተህ እይ አለው።

፴፰ ኢየሱስ ናትናኤልን ወደ እርሱ ሲመጣ አይቶ ስለ እርሱ። ተንኩል የሌለበት በእውነት የእስራኤል ሰው እነሆ አለ።

፴፱ ናትናኤልም። ከወዴት ታውቀኛለህ? አለው። ኢየሱስም መልሶ። ፊልጶስ ሳይጠራህ፣ ከበለሰ በታች ሳለህ፣ አየሁህ አለው።

፵ ናትናኤልም መልሶ። መምህር ሆይ፣ እንተ የእግዚአብሔር ልጅ ነህ፤ እንተ የእስራኤል ንጉሥ ነህ አለው።

፶ ኢየሱስም መልሶ። ከበለሰ በታች አየሁህ ስላልሁህ አመንህን? ከዚህ የሚበልጥ ነገር ታያለህ አለው።

፶፩ እውነት እውነት እላችኋለሁ። ሰማይ ሲከፈት የእግዚአብሔርም መላእክት በሰው ልጅ ላይ ሲወጡና ሲወርዱ ታያላችሁ አለው።

፪

፩ በሦስተኛውም ቀን በገሊላ ቃና ሰርግ ነበረ፣ የኢየሱስም እናት በዚያ ነበረች፤

፪ ኢየሱስም ደግሞ ደቀ መዛሙርቱም ወደ ሰርጉ ታደሙ።

፫ የወይን ጠጅም ባለቀ ጊዜ የኢየሱስ እናት። የወይን ጠጅ እኮ የላቸውም አላቸው።

፬ ኢየሱስም። እንቺ ሴት፣ ከእንቺ ጋር ምን አለኝ? ጊዜዬ ገና አልደረሰም አላት።

፭ እናቱም ለእገልጋዮቹ። የሚላችሁን ሁሉ አድርጉ አላቸው።

፮ አይሁድም እንደሚያደርጉት የማንጻት ልማድ ስድስት የድንጋይ ጋኖች በዚያ ተቀምጠው ነበር፣ እያንዳንዳቸውም ሁለት ወይም ሦስት እንስራ ይይዙ ነበር።

፯ ኢየሱስም። ጋኖቹን ውኃ ሙሉአቸው አላቸው። እስከ አፋቸውም ሙሉአቸው አላቸው። እስከ አፋቸውም ሞሉአቸው።

፰ አሁን ቀድታችሁ ለአሳዳሪው ሰጡት አላቸው፤ ሰጡትም።

፱ አሳዳሪውም የወይን ጠጅ የሆነውን ውሃ በቀመሰ ጊዜ ከወዴት እንደ መጣ አላወቀም፤ ውኃውን የቀዱት እገልጋዮች ግን ያውቁ ነበር፤ አሳዳሪው ሙሽራውን ጠርቶ።

፲ ሰው ሁሉ አሰቀድሞ መልካሙን የወይን ጠጅ ያቀርባል፣ ከሰከሩም በኋላ መናኛውን፤ እንተሰ መልካሙን የወይን ጠጅ እስከ አሁን አቆይተሃል አለው።

፲፩ ኢየሱስ ይህን የምልክቶች መጀመሪያ በገሊላ ቃና አደረገ፤ ክብሩንም ገለጠ፣ ደቀ መዛሙርቱም በእርሱ አመኑ።

፲፪ ከዚህ በኋላ ከእናቱና ከወንድሞቹ ከደቀ መዛሙርቱም ጋር ወደ ቅፍርናሆም ወረደ፣ በዚያም ጥቂት ቀን ኖሩ።

፲፫ የአይሁድ ፋሲካም ቀርቦ ነበር፣ ኢየሱስም ወደ ኢየሩሳሌም ወጣ።

፲፬ በመቅደስም በሬዎችንና በጎችን ርግቦችንም የሚሸጡትን ገንዘብ ለዋጮችንም ተቀምጠው አገኘ፤

፲፰ የገመድም ጅራፍ አበጅቶ ሁሉን በጎችንም በሬዎችንም ከመቅደስ አወጣቸው። የለዋጮችንም ገንዘብ አፈሰሰ ገበታዎቻቸውንም ገለበጠ።

፲፱ ርግብ ሻጨዎችንም። ይህን ከዚህ ውሰዱ፤ የአባቲን ቤት የንግድ ቤት አታድርጉት አላቸው።

፲፳ ደቀ መዛሙርቱም። የቤትህ ቅናት ይበላሻል ተብሎ እንደ ተጻፈ አሰቡ።

፲፻ ስለዚህ አይሁድ መልሰው። ይህን ስለምታደርግ ምን ምልክት ታሳየላህ? አሉት።

፲፱ አየሱስም መልሶ። ይህን ቤተ መቅደስ አፍርሱት፤ በሦስት ቀንም አነሣዋለሁ አላቸው።

፳ ስለዚህ አይሁድ። ይህ ቤተ መቅደስ ከአርባ ሰድስት ዓመት ጀምሮ ይሠራ ነበር፤ እንተሰ በሦስት ቀን ታነሣዋለህ? አሉት።

፳፩ እርሱ ግን ስለ ሰውነቱ ቤተ መቅደስ ይል ነበር።

፳፪ ስለዚህ ከሙታን ከተነሣ በኋላ ደቀ መዛሙርቱ ይህን እንደ ተናገረ አሰቡና መጽሐፍንና አየሱስ የተናገረውን ቃል አመኑ።

፳፫-፳፭ በፋሲካ በዓልም በኢየሩሳሌም ሳለ፤ ያደረገውን ምልክት ባዩ ጊዜ ብዙ ሰዎች በሰሙ አመኑ፤

፫

፳ ከፈሪሳውያንም ወገን የአይሁድ አለቃ የሆነ ኒቆዲሞስ የሚባል አንድ ሰው ነበረ፤ እርሱም በሌሊት ወደ አየሱስ መጥቶ።

፳ መምህር ሆይ፤ እግዚአብሔር ከእርሱ ጋር ከሆነ በቀር እንተ የምታደርጋቸውን እነዚህን ምልክቶች ሊያደርግ የሚችል የለምና መምህር ሆነህ ከእግዚአብሔር ዘንድ እንደ መጣህ እናውቃለን አለው።

፳ አየሱስም መልሶ። እውነት እውነት አልሃለሁ፤ ሰው ዳግመኛ ካልተወለደ በቀር የእግዚአብሔርን መንግሥት ሊያይ አይችልም አለው።

፳ ኒቆዲሞስም። ሰው ከሸመገለ በኋላ እንዴት ሊወለድ ይችላል?

ሁለተኛ ወደ እናቱ ማኅፀን ገብቶ ይወለድ ዘንድ ይችላልን? አለው።

፳ አየሱስም መለሰ፤ እንዲህ ሲል። እውነት እውነት አልሃለሁ፤ ሰው ከውኃና ከመንፈስ ካልተወለደ በቀር ወደ እግዚአብሔር መንግሥት ሊገባ አይችልም።

፳ ከሥጋ የተወለደ ሥጋ ነው፤ ከመንፈስም የተወለደ መንፈስ ነው።

፳ ዳግመኛ ልትወለዱ ያስፈልጋችኋል ስላልሁህ አታድንቅ።

፳ ነፋስ ወደሚወደው ይነፍሳል፤ ድምፁንም ትሰማለህ፤ ነገር ግን ከወዴት እንደ መጣ ወዴትም እንዲሄድ አታውቅም፤ ከመንፈስ የተወለደ ሁሉ እንዲሁ ነው።

፳ ኒቆዲሞስ መልሶ። ይህ እንዴት ሊሆን ይችላል? አለው።

፳ አየሱስም መልሶ እንዲህ አለው። እንተ የእስራኤል መምህር ስትሆን ይህን አታውቅምን?

፳ እውነት እውነት አልሃለሁ፤ የምናውቀውን እንናገራለን ያየነውንም እንመሰክራለን፤ ምስክራችንንም አትቀበሉትም።

፳ ስለ ምድራዊ ነገር በነገርኋችሁ ጊዜ ካላመናችሁ፤ ስለ ሰማያዊ ነገር ብነግራችሁ እንዴት ታምናላችሁ?

፳ ከሰማይም ከወረደ በቀር ወደ ሰማይ የወጣ ማንም የለም፤ እርሱም በሰማይ የሚኖረው የሰው ልጅ ነው።

፳-፳፮ በእርሱ የሚያምን ሁሉ የዘላለም ሕይወት እንዲኖረው እንጂ እንዳይጠፋ እግዚአብሔር እንድያልጁን አስኪሰጥ ድረስ ዓለሙን እንዲሁ ወደአልና።

፳ ዓለም በልጁ እንዲድን ነው እንጂ፤ በዓለም እንዲፈርድ እግዚአብሔር ወደ ዓለም አልላከውምና።

፳ በእርሱ በሚያምን አይፈረድበትም፤ በማያምን ግን በአንዱ በእግዚአብሔር ልጅ ስም ስላላመነ አሁን ተፈርዶበታል።

፳ ብርሃንም ወደ ዓለም ስለ መጣ ሰዎችም ሥራቸው ክፉ ነበርና ከብርሃን ይልቅ ጨለማን ስለ ወደዱ ፍርዱ ይህ ነው።

፳ ክፉ የሚያደርግ ሁሉ ብርሃንን ይጠላልና፤ ሥራውም እንዳይገለጥ ወደ ብርሃን አይመጣም፤

፳ እውነትን የሚያደርግ ግን

ሥራው በእግዚአብሔር ተደርጎ እንደ ሆነ ይገለጥ ዘንድ ወደ ብርሃን ይመጣል።

፳፪ ከዚህ በኋላ ኢየሱስ ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ወደ ይሁዳ አገር መጣ፤ በዚያም ከእነርሱ ጋር ተቀምጦ ያጠምቅ ነበር።

፳፫ የዮሐንስም ደግሞ በሳሌም አቅራቢያ በሄሮን በዚያ ብዙ ውኃ ነበርና ያጠምቅ ነበር።

፳፬ እየመጡም ይጠመቁ ነበር የዮሐንስ ገና ወደ ወሳኒ አልተጨመረም ነበርና።

፳፭ ስለዚህም በየዮሐንስ ደቀ መዛሙርቱና በአይሁድ መካከል ስለ ማንጸት ክርክር ሆነ።

፳፮ ወደ የዮሐንስም መጥተው። መምህር ሆይ፣ በዮርዳኖስ ማዶ ከአንተ ጋር የነበረው አንተም የመስክርህላት፣ እነሆ፣ እርሱ ያጠምቃል ሁሉም ወደ እርሱ ይመጣሉ አሉት።

፳፯ የዮሐንስ መለስ፣ እንዲህ ሲል። ከሰማይ ካልተሰጠው ሰው እንዳች ሊቀበል አይችልም።

፳፰ እናንተ። እኔ ክርስቶስ አይደለሁም፣ ነገር ግን። ከእርሱ በፊት ተልኬአለሁ እንዳልሁ ራሳችሁ ትመሰክሩልኛላችሁ።

፳፱ ሙሽራይቱ ያለችው እርሱ ሙሽራ ነው፤ ቆሞ የሚሰማው ሚዜው ግን በሙሽራው ድምጽ እጅግ ደስ ይለዋል። እንግዲህ ይህ ደስታዬ ተፈጸመ።

፴ እርሱ ሊልቅ እኔ ግን ላንስ ያስፈልጋል።

፴፩ ከላይ የሚመጣው ከሁሉ በላይ ነው፤ ከምድር የሚሆነው የምድር ነው የምድሩንም ይናገራል። ከሰማይ የሚመጣው ከሁሉ በላይ ነው።

፴፪ ያየውንና የሰማውንም ይህን ይመስክራል፣ ምስክሩንም የሚቀበለው የለም።

፴፫ ምስክሩን የተቀበለ እግዚአብሔር እውነተኛ እንደ ሆነ አተመ።

፴፬ እግዚአብሔር የላከው የእግዚአብሔርን ቃል ይናገራልና፤ እግዚአብሔር መንፈሱን ሰፍሮ አይሰጥምና።

፴፭ አባት ልጁን ይወዳል ሁሉንም በእጁ ሰጥቶታል።

፴፮ በልጁ የሚያምን የዘላለም ሕይወት አለው፤ በልጁ የማያምን ግን የእግዚአብሔር ቅጣ በእርሱ ላይ ይኖራል እንጂ ሕይወትን አያይም።

፬

፩ እንግዲህ። ኢየሱስ ከየዮሐንስ ይልቅ ደቀ መዛሙርት ያደርጋል ያጠምቅማል ማለትን ፈሪሳውያን እንደ ሰሙ ጌታ ባወቀ ጊዜ፣

፪-፬ በሰማርያም ሊያልፍ ግድ ሆነበት።

፫ ስለዚህ ያዕቆብ ለልጁ ለዮሴፍ በሰጠው ስፍራ አጠገብ ወደምትሆን ሲካር ወደምትባል የሰማርያ ከተማ መጣ፤

፬ በዚያም የያዕቆብ ጉድጓድ ነበረ። ኢየሱስም መንገድ ከመሄድ ደክሞ በጉድጓድ አጠገብ እንዲህ ተቀመጠ፤ ጊዜውም ሰድስት ሰዓት ያህል ነበረ።

፭ ከሰማርያ እንዲት ሴት ውኃ ልትቀዳ መጣች። ኢየሱስም። ውኃ አጠጪኝ አላት፤

፮ ደቀ መዛሙርቱ ምግብ ለገዙ ወደ ከተማ ሄደው ነበርና።

፯ ስለዚህ ሳምራዊቲቱ። አንተ የይሁዳ ሰው ስትሆን ሳምራዊት ሴት ከምሆን ከእኔ መጠጥ እንዴት ትለምናለህ? አለችው፤ አይሁድ ከሳምራውያን ጋር አይተባበሩም ነበርና።

፰ ኢየሱስ መልሶ። የእግዚአብሔርን ስጦታና። ውኃ አጠጪኝ የሚልሽ ማን መሆኑን ስታውቁ፣ እንቺ ትለምኚው ነበርሽ የሕይወትም ውኃ ይሰጥሽ ነበር አላት።

፱ ሴቲቱ። ጌታ ሆይ፣ መቅጃ የለህም ጉድጓዲም ጥልቅ ነው፤ እንግዲህ የሕይወት ውኃ ከወዴት ታገኛለህ?

፲ በእውኑ አንተ ይህን ጉድጓድ ከሰጠን ከአባታችን ከያዕቆብ ትበልጣለህን? ራሱም ልጆቹም ከብቶቹም ከዚህ ጠጥተዋል አለችው።

፲፫ ኢየሱስም መልሶ። ከዚህ ውኃ የሚጠጣ ሁሉ እንደ ገና ይጠማል፤

፲፬ እኔ ከምሰጠው ውኃ የሚጠጣ ሁሉ ግን ለዘላለም አይጠማም፣ እኔ የምሰጠው ውኃ በእርሱ ውስጥ

ለዘላለም ሕይወት የሚፈልቅ የውኃ ምንጭ ይሆናል እንጂ አላት።

፲፭ ሴቲቱ። ጌታ ሆይ፤ እንዳልጠማ ውኃም ልቀዳ ወደዚህ እንዳልመጣ ይህን ውኃ ስጠኝ አለችው።

፲፮ ኢየሱሱም። ሂጂና ባልሸን ጠርተሽ ወደዚህ ነዩ አላት።

፲፯ ሴቲቱ መልሳ። ባል የለኝም አለችው። ኢየሱሱ። ባል የለኝም በማለትሽ መልካም ተናገርሽ፤

፲፰ አምስት ባሎች ነበሩሽና፤ አሁን ከአንቺ ጋር ያለው ባልሽ አይደለም፤ በዚህስ እውነት ተናገርሽ አላት።

፲፱ ሴቲቱ። ጌታ ሆይ፤ አንተ ነቢይ እንደ ሆንህ አያለሁ።

፳ አባቶቻችን በዚህ ተራራ ሰገዱ፤ እናንተም። ሰው ሊሰገድበት የሚገባው ሰፍራ በኢየሩሳሌም ነው ትላለችሁ አለችው።

፳፩ ኢየሱሱም እንዲህ አላት። አንቺ ሴት፤ እመኚኝ፤ በዚህ ተራራ ወይም በኢየሩሳሌም ለአብ የማትሰገዱበት ጊዜ ይመጣል።

፳፪ እናንተሰ ለማታውቁት ትሰግዳላችሁ፤ እኛ መዳን ከአይሁድ ነውና ለምናውቀው እንሰግዳለን።

፳፫ ነገር ግን በእውነት የሚሰገዱ ለአብ በመንፈስና በእውነት የሚሰገዱበት ጊዜ ይመጣል አሁንም ሆኖአል፤ አብ ሊሰገዱለት እንደ እነዚህ ያሉትን ይሻልና፤

፳፬ እግዚአብሔር መንፈስ ነው፤ የሚሰገዱለትም በመንፈስና በእውነት ሊሰገዱለት ያስፈልጋቸዋል።

፳፭ ሴቲቱ። ክርስቶስ የሚባል መሲሕ እንዲመጣ እውቃለሁ፤ እርሱ ሲመጣ ሁሉን ይነገረናል አለችው።

፳፮ ኢየሱሱ። የምናገርሽ እኔ እርሱ ነኝ አላት።

፳፯ በዚያም ጊዜ ደቀ መዛሙርቱ መጡና ከሴት ጋር በመነጋገሩ ተደነቁ፤ ነገር ግን። ምን ትፈልገያለሽ? ወይም። ስለ ምን ትናገራታለህ? ያለ ማንም አልነበረም።

፳፰ ሴቲቱም እንስራዋን ትታ ወደ ከተማ ሄደች ለሰዎችም።

፳፱ ያደረግሁትን ሁሉ የነገረኝን ሰው ኑና እየ፤ እንጂ እርሱ ክርስቶስ ይሆንን? አለች።

፴ ከከተማ ወጥተው ወደ እርሱ ይመጡ ነበር።

፴፩ ይህም ሲሆን ሳለ ደቀ መዛሙርቱ። መምህር ሆይ፤ ብላ ብለው ለመኑት።

፴፪ እርሱ ግን። እናንተ የማታውቁት የምባላው መብል ለእኔ አለኝ አላቸው።

፴፫ ስለዚህ ደቀ መዛሙርቱ። የሚባላው አንዳች ሰው አምጥቶለት ይሆንን? ተባባሉ።

፴፬ ኢየሱሱም እንዲህ አላቸው። የእኔስ መብል የላከኝን ፈቃድ አደርግ ዘንድ ሥራውንም እፈጽም ዘንድ ነው።

፴፭ እናንተ። ገና አራት ወር ቀርቶአል መከርም ይመጣል ትሉ የለምን? እነሆ እላችኋለሁ። ዓይናችሁን እንሁ አዘመራውም አሁን እንደ ነጣ እርሻውን ተመልከቱ።

፴፮ የሚያጭድ ደመወዝን ይቀበላል፤ የሚዘራና የሚያጭድም አብረው ደስ እንዲላቸው ለዘላለም ሕይወት ፍሬን ይሰበሰባል።

፴፯ እንዲ ይዘራል እንዲም ያጭዳል የሚለው ቃል በዚህ እውነት ሆኖአልና።

፴፰ እኔም እናንተ ያልደከማችሁበትን ታጭዱ ዘንድ ሰደድኋችሁ፤ ሌሎች ደከሙ እናንተም በድካማቸው ገባችሁ።

፴፱ ሴቲቱም። ያደረግሁትን ሁሉ ነገረኝ ብላ ስለ መስከረችው ቃል ከዚያች ከተማ የሰማርያ ሰዎች ብዙ አመኑበት።

፵ የሰማርያ ሰዎችም ወደ እርሱ በመጡ ጊዜ በእነርሱ ዘንድ እንዲኖር ለመኑት፤ በዚያም ሁለት ቀን ያህል ኖረ።

፵፩ ስለ ቃሉ ከፊተኞች ይልቅ ብዙ ሰዎች አመኑ፤

፵፪ ሴቲቱንም። አሁን የምናምን ስለ ቃልሽ አይደለም፤ እኛ ራሳችን ስምተነዋልና፤ እርሱም በእውነት ክርስቶስ የዓለም መድኃኒት እንደ ሆነ እናውቃለን ይሉአት ነበር።

፵፫ ከሁለቱ ቀኖችም በኋላ ከዚያ ወጥቶ ወደ ገሊላ ሄደ።

፵፬ ነቢይ በገዛ አገሩ እንዳይከበር ኢየሱሱ ራሱ መስክሮአልና።

፵፭ ወደ ገሊላም በመጣ ጊዜ፤ የገሊላ ሰዎች ራሳቸው ደግሞ ለበዓል መጥተው ነበርና በበዓል በኢየሩሳሌም ያደረገውን ሁሉ ሰላዩ

ተቀበሉት።

፵፮ ኢየሱስም ውኃውን የወይን ጠጅ ወዳደረገባት ወደ ገሊላ ቃና ዳግመኛ መጣ። በቅፍርናሆምም ልጁ የታመመበት ከንጉሥ ቤት አንድ ሹም ነበረ።

፵፯ እርሱም ኢየሱስ ከይሁዳ ወደ ገሊላ እንደ መጣ ሰሞቶ ልጁ ለሞት ስላለው ወደ እርሱ ሄደ ወርዶም እንዲፈውሰለት ለመነው።

፵፰ ስለዚህም ኢየሱስ። ምልክትና ድንቅ ነገር ካላያችሁ ከቶ አታምኑም አለው።

፵፱ ሹሙም። ጌታ ሆይ፣ ብላቴናዬ ሳይሞት ውረድ አለው።

፶ ኢየሱስም። ሂድ፤ ልጅህ በሕይወት አለ አለው። ሰውዬውም ኢየሱስ የነገረውን ቃል አምኖ ሄደ።

፶፩ እርሱም ሲወርድ ሳለ ባርቹ ተገናኙትና። ብላቴናህ በሕይወት አለ ብለው ነገሩት።

፶፪ እርሱም በጎ የሆነበትን ሰዓት ጠየቃቸው፤ እነርሱም። ትናንት በሰባት ሰዓት ጎዳዴ ለቀቀው አሉት።

፶፫ አባቱም ኢየሱስ። ልጅህ በሕይወት አለ ባለው በዚያ ሰዓት እንደ ሆነ አወቀ፤ እርሱም ከቤተ ሰዎቹ ሁሉ ጋር አመነ።

፶፬ ይህም ደግሞ ኢየሱስ ከይሁዳ ወደ ገሊላ መጣቶ ያደረገው ሁለተኛ ምልክት ነው።

፳

፩ ከዚህ በኋላ የአይሁድ በዓል ነበረ፣ ኢየሱስም ወደ ኢየሩሳሌም ወጣ።

፪ በኢየሩሳሌምም በበጎች በር አጠገብ በዕብራይስጥ ቤተ ሳይዳ የምትባል እንዲት መጠመቂያ ነበረች፤ አምስትም መመላለሻ ነበረባት።

፫ በእነዚህ ውስጥ የውኃውን መንቀሳቀስ እየጠበቁ በሽተኞችና ዕውሮች እንካሶችም ሰውነታቸውም የሰለለ ብዙ ሕዝብ ይተኙ ነበር።

፬ እንዳንድ ጊዜ የጌታ መልእክ ወደ መጠመቂያይቱ ወርዶ ውኃውን ያናውጥ ነበርና፤ እንግዲህ ከውኃው መናወጥ በኋላ በመጀመሪያ የገባ ከማናቸው ካለበት ደቄ ጤናማ ይሆን ነበር።

፭ በዚያም ከሠላሳ ሰምንት ዓመት ጀምሮ የታመመ አንድ ሰው ነበረ፤

፮ ኢየሱስ ይህን ሰው ተኝቶ ባየ ጊዜ፣ እስከ አሁን ብዙ ዘመን እንዲሁ እንደ ነበረ አውቆ። ልትድን ትወዳለህን? አለው።

፯ ድውዩም። ጌታ ሆይ፣ ውኃው በተናወጠ ጊዜ በመጠመቂያይቱ ውስጥ የሚያኖረኝ ሰው የለኝም ነገር ግን እኔ ሰመጣ ሳለሁ ሌላው ቀድሞኝ ይወርዳል ብሎ መለሰለት።

፰ ኢየሱስ። ተነሣና አልጋህን ተሽክመህ ሂድ አለው።

፱ ወዲያውም ሰውዬው ዳነ አልጋውንም ተሽክሞ ሄደ።

፲ ያም ቀን ሰንበት ነበረ። ስለዚህ አይሁድ የተፈወሰውን ሰው። ሰንበት ነው አልጋህንም ልትሽክሞ አልተፈቀደልህም አሉት።

፲፩ እርሱ ግን። ያዳነኝ ያ ሰው። አልጋህን ተሽክመህ ሂድ አለኝ ብሎ መለሰላቸው።

፲፪ እነርሱም። አልጋህን ተሽክመህ ሂድ ያለህ ሰው ማን ነው? ብለው ጠየቁት።

፲፫ ዳሩ ግን በዚያ ስፍራ ሕዝብ ስለ ነበሩ ኢየሱስ ፈቀቀ ብሎ ነበርና የተፈወሰው ሰው ማን እንደ ሆነ አላወቀም።

፲፬ ከዚህ በኋላ ኢየሱስ በመቅደስ አገኘውና። እነሆ፣ ድነሃል፤ ከዚህ የሚብስ እንዳይደርስብህ ወደ ፊት ኃጢአት አትሥራ አለው።

፲፭ ሰውዬው ሄዶ ያዳነው ኢየሱስ እንደ ሆነ ለአይሁድ ነገረ።

፲፮ ስለዚህም በሰንበት ይህን ስላደረገ አይሁድ ኢየሱስን ያሳድዱት ነበር ለገድሉትም ይፈልጉ ነበር።

፲፯ ኢየሱስ ግን። አባቴ እስከ ዛሬ ይሠራል እኔም ደግሞ እሠራለሁ ብሎ መለሰላቸው።

፲፰ እንግዲህ ሰንበትን ስለ ሻረ ብቻ አይደለም፣ ነገር ግን ደግሞ ራሱን ከእግዚአብሔር ጋር አስተካከሎ። እግዚአብሔር አባቴ ነው ስላለ፣ ስለዚህ አይሁድ ለገድሉት አብዝተው ይፈልጉት ነበር።

፲፱ ስለዚህ ኢየሱስ መለሰ እንዲህም አላቸው። እውነት እውነት አላችኋለሁ፣ አብ ሲያደርግ ያየውን ነው እንጂ ወልድ ከራሱ ሊያደርግ ምንም አይችልም፤ ያ የሚያደርገውን

ሁሉ ወልድ ደግሞ ይህን እንዲሁ ያደርጋልና።

፳፯ አብ ወልድን ይወዳልና፡ የሚያደርገውንም ሁሉ ያሳየዋል፤ እናንተም ትደነቁ ዘንድ ከዚህ የሚበልጥ ሥራ ያሳየዋል።

፳፰ አብ ሙታንን እንደሚያነሣ ሕይወትም እንደሚሰጣቸው፡ እንዲሁ ወልድ ደግሞ ለሚወዳቸው ሕይወትን ይሰጣቸዋል።

፳፱ እውነት እውነት እላችኋለሁ፡ ቃሉን የሚሰማ የላከኝንም የሚያምን የዘላለም ሕይወት አለው፡ ከሞትም ወደ ሕይወት ተሻገረ እንጂ ወደ ፍርድ አይመጣም።

፴፩ እውነት እውነት እላችኋለሁ፡ ሙታን የእግዚአብሔርን ልጅ ድምፅ የሚሰሙበት ሰዓት ይመጣል እርሱም አሁን ነው፤ የሚሰሙትም በሕይወት ይኖራሉ።

፴፪ አብ በራሱ ሕይወት እንዳለው እንዲሁ ደግሞ ለወልድ በራሱ ሕይወት እንዲኖረው ሰጥቶታልና።

፴፫ የሰው ልጅም ስለ ሆነ ይፈርድ ዘንድ ሥልጣን ሰጠው።

፴፬ እኔ ከራሴ እንዳችሁ ላደርግ አይቻለኝም፤ እንደ ሰማሁ እፈርዳለሁ ፍርዳም ቅን ነው፡ የላከኝን ፈቃድ እንጂ ፈቃዴን አልሻምና።

፴፭ እኔ ስለ እኔ ስለ ራሴ ብመሰክር ምሰክራ እውነት አይደለም፤

፴፮ ስለ እኔ የሚመሰክር ሌላ ነው፡ እርሱም ስለ እኔ የሚመሰክረው ምሰክር እውነት እንደ ሆነ አውቃለሁ።

፴፯ እናንተ ወደ ዮሐንስ ልካችኋል እርሱም ለእውነት መሰክሮአል።

፴፱ እኔ ግን ከሰው ምሰክር አልቀበልም፡ እናንተ እንድትድኑ ይህን እላለሁ እንጂ።

፵፩ እርሱ የሚነድና የሚያበራ መብራት ነበረ፡ እናንተም ጥቂት ዘመን በብርሃኑ ደስ ሊላችሁ ወደዳችሁ።

፵፪ እኔ ግን ከዮሐንስ ምሰክር የሚበልጥ ምሰክር አለኝ፤ አብ ልፈጽመው የሰጠኝ ሥራ፡ ይህ የማደርገው ሥራ፡ አብ እንደ ላከኝ ስለ እኔ ይመሰክራልና።

፵፫ የላከኝ አብም እርሱ ስለ እኔ መሰክሮአል። ድምፁን ከቶ አልሰማችሁም፡ መልኩንም አላያችሁም፤

፵፬ እርሱም የላከውን እናንተ አታምኑምና በእናንተ ዘንድ የሚኖር ቃሉ የላችሁም።

፵፭ እናንተ በመጻሕፍት የዘላለም ሕይወት እንዳላችሁ ይመሰላችኋልና እነርሱን ትመረምራላችሁ፤ እነርሱም ስለ እኔ የሚመሰክሩ ናቸው፤

፵፮ ነገር ግን ሕይወት እንዲሆንላችሁ ወደ እኔ ልትመጡ አትወዱም።

፵፯ እኔ በአባቴ ስም መጥቻለሁ አልተቀበላችሁኝምም፤ ሌላው በራሱ ስም ቢመጣ እርሱን ትቀበሉታላችሁ።

፵፱ እናንተ እርስ በርሳችሁ ክብር የምትቀበሉ ከእንዲሁ ከእግዚአብሔር ያለውን ክብር የማትፈልጉ፡ እንዴት ልታምኑ ትችላላችሁ?

፵፳ እኔ በአብ ዘንድ የምከሳችሁ አይምሰላችሁ፤ የሚከሳችሁ አለ፤ እርሱም ተሰፋ የምታደርጉት ሙሴ ነው።

፵፳፯ መሴንሰ ብታምኑት እኔን ባመናችሁ ነበር፤ እርሱ ስለ እኔ ጽፎአልና።

፵፳፯ መጻሕፍትን ካላመናችሁ ግን ቃሉን እንዴት ታምናላችሁ?

፮

፳ ከዚህ በኋላ እየሱስ ወደ ገሊላ ባሕር ማዶ ተሻገረ፤ እርሱም የጥብርያደስ ባሕር ነው።

፳ በበሽተኞችም ያደረገውን ምልክቶች ሰላዩ ብዙ ሕዝብ ተከተሉት።

፳፯ እየሱስም ወደ ተራራ ወጣና በዚያ ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ተቀመጠ።

፳፱ የአይሁድ በዓልም ፋሲካ ቀርቦ ነበር።

፳፻ እየሱስም ዓይኖቹን እንሥቶ ብዙ ሕዝብ ወደ እርሱ ሲመጣ እየና ፊልጶስን፡ እነዚህ እንዲበሉ እንጀራ ከወዴት እንገዛለን? አለው።

፳፻፯ ራሱ ሊያደርግ ያለውን ያውቅ ነበርና ሊፈትነው ይህን ተናገረ።

፳፻፰ ፊልጶስ፡ እያንዳንዳቸው ትንሽ ትንሽ እንኳ እንዲቀበሉ የሁለት መቶ ዲናር እንጀራ አይበቃቸውም ብሎ መለሰለት።

፳፻፱ ከደቀ መዛሙርቱ አንዱ የሰምዖን ጴጥሮስ ወንድም እንድርያሰ።

፱ አምስት የገብስ እንጀራና ሁለት ዓሣ የያዘ ብላቴና በዚህ አለ፤ ነገር ግን እነዚህን ለሚያህሉ ሰዎች ይህ ምን ይሆናል? አለው።

፲ ኢየሱስም። ሰዎቹን እንዲቀመጡ አድርጎ አለ። በዚያም ሰፍራ ብዙ ሣር ነበረበት። ወንዶችም ተቀመጡ ቍጥራቸውም አምስት ሺህ የሚያህል ነበር።

፲፩ ኢየሱስም እንጀራውን ያዘ፣ አመስገኛም ለደቀ መዛሙርቱ ሰጠ፣ ደቀ መዛሙርቱም ለተቀመጡት ሰዎች ሰጡአቸው እንዲሁም ከዓሣው በፈለጉት መጠን።

፲፪ ከጠገቡም በኋላ ደቀ መዛሙርቱን። አንድ ሰንኳ እንዳይጠፋ የተረፈውን ቍርሰራሽ አከማቹ አላቸው።

፲፫ ስለዚህ አከማቹ፣ ከበሉትም ከአምስቱ የገብስ እንጀራ የተረፈውን ቍርሰራሽ አሥራ ሁለት መቶ ሰዎች።

፲፬ ከዚህ የተነሣ ሰዎቹ ኢየሱስ ያደረገውን ምልክት ባዩ ጊዜ። ይህ በእውነት ወደ ዓለም የሚመጣው ነቢይ ነው አሉ።

፲፭ በዚህም ምክንያት ኢየሱስ ያነግሡት ዘንድ ሊመጡና ሊገጥቁት እንዳላቸው አውቆ ደግሞ ወደ ተራራ ብቻውን ፈቀቅ አለ።

፲፮ በመሸም ጊዜ ደቀ መዛሙርቱ ወደ ባሕር ወረዱ።

፲፯ በታንኳም ገብተው በባሕር ማዶ ወደ ቅፍርናሆም ይመጡ ነበር። እሁንም ጨልሞ ነበር፤ ኢየሱስም ገና ወደ እነርሱ አልመጣም ነበር፤

፲፰ ብርቱ ነፋስም ስለ ነፈሰ ባሕሩ ተናወጠ።

፲፱ ሆኖ አምስት ወይም ሠላሳ ምዕራፍ ከቀዘፋ በኋላም፣ ኢየሱስ በባሕር ላይ እየሄደ ወደ ታንኳይቱ ሰቀርብ አይተው ፈሩ።

፳ እርሱ ግን። እኔ ነኝ፤ አትፍሩ አላቸው።

፳፩ ስለዚህ በታንኳይቱ ሊቀበሉት ወደዱ፤ ወዲያውም ታንኳይቱ ወደሚሄዱበት ምድር ደረሰች።

፳፪ በገንዘብ በባሕር ማዶ ቆመው የነበሩ ሕዝቡ ከእንዲት ጀልባ በቀር በዚያ ሌላ ጀልባ እንዳልነበረች፣ ደቀ መዛሙርቱም ለብቻቸው እንደ ሄዱ እንጂ ኢየሱስ ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ወደ ታንኳይቱ እንዳልገባ አይ፤

፳፫ ዳሩ ግን ሌሎች ጀልባዎች ጌታ የገረከውን እንጀራ ወደ በሉበት ሰፍራ አጠገብ ከጥብርያደሰ መጡ።

፳፬ ሕዝቡም ኢየሱስ ወይም ደቀ መዛሙርቱ በዚያ እንዳልነበሩ ባዩ ጊዜ፣ ራሳቸው በጀልባዎቹ ገብተው ኢየሱስን እየፈለጉ ወደ ቅፍርናሆም መጡ።

፳፭ በባሕር ማዶም ሲያገኙት። መምህር ሆይ፣ ወደዚህ መቼ መጣህ? አሉት።

፳፮ ኢየሱስም መልሶ። እውነት እውነት አላችኋለሁ፣ የምትፈልጉኝ እንጀራን ስለ በላችሁና ስለ ጠገባችሁ ነው እንጂ ምልክቶችን ስላያችሁ አይደለም።

፳፯ ለሚጠፋ መብል አትሥሩ፤ ነገር ግን ለዘላለም ሕይወት ለሚኖር መብል የሰው ልጅ ለሚሰጣችሁ ሥሩ፤ እርሱን እግዚአብሔር አብ አትሞታልና።

፳፰ እንግዲህ። የእግዚአብሔርን ሥራ እንድንሠራ ምን እናድርግ? አሉት።

፳፱ ኢየሱስ መልሶ። ይህ የእግዚአብሔር ሥራ እርሱ በላከው እንድታምኑ ነው አላቸው።

፴ እንግዲህ። እነኪያ አይተን እንድናምንህ እንተ ምን ምልክት ታደርጋለህ? ምንስ ትሠራለህ?

፴፩ ይበሉ ዘንድ ከሰማይ እንጀራ ሰጣቸው ተብሎ እንደ ተጻፈ አባቶቻችን በምድረ በዳ መና በሉ አሉት።

፴፪ ኢየሱስም። እውነት እውነት አላችኋለሁ፣ እውነተኛ እንጀራ ከሰማይ የሚሰጣችሁ አባቱ ነው እንጂ ከሰማይ እንጀራ የሰጣችሁ ሙሴ አይደለም፤

፴፫ የእግዚአብሔር እንጀራ ከሰማይ የሚወርድ ለዓለምም ሕይወትን የሚሰጥ ነውና አላቸው።

፴፬ ስለዚህ። ጌታ ሆይ፣ ይህን እንጀራ ዘወትር ሰጠን አሉት።

፴፭ ኢየሱስም እንዲህ አላቸው። የሕይወት እንጀራ እኔ ነኝ፤ ወደ እኔ የሚመጣ ከቶ አይራብም በእኔ የሚያምንም ሁልጊዜ ከቶ አይጠማም።

፴፮ ነገር ግን አይታችሁኝ እንዳለመናችሁ አልኋችሁ።

፴፯ ኣብ የሚሰጠኝ ሁሉ ወደ እኔ ይመጣል። ወደ እኔም የሚመጣውን ከቶ ወደ ውጭ አላወጣውም፤

፴፰ ፈቃዴን ለማድረግ አይደለም እንጂ የላከኝን ፈቃድ ለማድረግ ከሰማይ ወርጃለሁና።

፴፱ ከሰጠኝም ሁሉ አንድን ሰንኳ እንዳላጠፋ በመጨረሻው ቀን እንዳሰነሣው እንጂ የላከኝ የአብ ፈቃድ ይህ ነው።

፵ ልጅንም አይቶ በእርሱ የሚያምን ሁሉ የዘላለም ሕይወትን እንዲያገኝ የአባቴ ፈቃድ ይህ ነው። እኔም በመጨረሻው ቀን አሰነሣለሁ።

፵፩ እንግዲህ አይሁድ። ከሰማይ የወረደ እንጅራ እኔ ነኝ ሰላላ ሰላ እርሱ አንጐራጐራና።

፵፪ አባቴንና እናቱን የምናውቃቸው ይህ የዮሴፍ ልጅ ኢየሱስ አይደለምን? እንግዲህ። ከሰማይ ወርጃለሁ እንዴት ይላል? አሉ።

፵፫ ኢየሱስ መለሰ አላቸውም። እርሰ በርሳችሁ አታንጐራጐራ።

፵፬ የላከኝ ኣብ ከሳብው በቀር ወደ እኔ ሊመጣ የሚችል የለም። እኔም በመጨረሻው ቀን አሰነሣለሁ።

፵፭ ሁሉም ከእግዚአብሔር የተማሩ ይሆናሉ ተብሎ በነቢያት ተጽፎአል፤ እንግዲህ ከአብ የሰማ የተማረም ሁሉ ወደ እኔ ይመጣል።

፵፮ ኣብን ያየ ማንም የለም፤ ከእግዚአብሔር ከሆነ በቀር። እርሱ ኣብን አይቶአል።

፵፯ እውነት እውነት እላችኋለሁ በእኔ የሚያምን የዘላለም ሕይወት አለው።

፵፰ የሕይወት እንጀራ እኔ ነኝ።

፵፱ አባቶቻችሁ በምድረ በዳ መና በሉ ሞቱም፤

፶ ሰው ከእርሱ በልቶ እንዳይሞት ከሰማይ አሁን የወረደ እንጀራ ይህ ነው።

፶፩ ከሰማይ የወረደ ሕያው እንጀራ እኔ ነኝ፤ ሰው ከዚህ እንጀራ ቢበላ ለዘላለም ይኖራል፤ እኔም ስለ ዓለም ሕይወት የምሰጠው እንጀራ ሥጋዬ ነው።

፶፪ እንግዲህ አይሁድ። ይህ ሰው ሥጋውን ልንበላ ይሰጠን ዘንድ እንዴት ይችላል? ብለው እርሰ በርሳቸው ተከራከሩ።

፶፫ ሰለዚህ ኢየሱስ እንዲህ አላቸው። እውነት እውነት እላችኋለሁ። የሰውን ልጅ ሥጋ ካልበላችሁ ደሙንም ካልጠጣችሁ በራሳችሁ ሕይወት የላችሁም።

፶፬ ሥጋዬን የሚበላ ደሜንም የሚጠጣ የዘላለም ሕይወት አለው። እኔም በመጨረሻው ቀን አሰነሣለሁ።

፶፭ ሥጋዬ እውነተኛ መብል ደሜም እውነተኛ መጠጥ ነውና።

፶፮ ሥጋዬን የሚበላ ደሜንም የሚጠጣ በእኔ ይኖራል እኔም በእርሱ እኖራለሁ።

፶፯ ሕያው አብ እንደ ላከኝ እኔም ከአብ የተነሣ ሕያው እንደምሆን፤ እንዲሁ የሚበላኝ ደግሞ ከእኔ የተነሣ ሕያው ይሆናል።

፶፰ ከሰማይ የወረደ እንጀራ ይህ ነው፤ አባቶቻችሁ መና በልተው እንደ ሞቱ አይደለም፤ ይህን እንጀራ የሚበላ ለዘላለም ይኖራል

፶፱ በቅፍርናሆም ሲያሰተምር ይህን በምኩራብ አለ።

፷ ከደቀ መዛሙርቱም ብዙዎች በሰሙ ጊዜ። ይህ የሚያሰጩንቅ ንግግር ነው፤ ማን ሊሰማው ይችላል? አሉ።

፷፩ ኢየሱስ ግን ደቀ መዛሙርቱ ሰለዚህ እንዳንጐራጐራ በልቡ አውቆ አላቸው። ይህ ያሰናክላችኋልን?

፷፪ እንግዲህ የሰው ልጅ አስቀድሞ ወደ ነበረበት ሲወጣ ብታዩ እንዴት ይሆናል?

፷፫ ሕይወትን የሚሰጥ መንፈስ ነው፤ ሥጋ ምንም አይጠቅምም፤ እኔ የነገርኋችሁ ቃል መንፈስ ነው ሕይወትም ነው።

፷፬ ነገር ግን ከእናንተ የማያምኑ አሉ። ኢየሱስ የማያምኑት እነማን እንደ ሆኑ አሳልፎ የሚሰጠውም ማን እንደ ሆነ ከመጀመሪያ ያውቅ ነበርና።

፷፭ ደግሞ። ሰለዚህ አልኋችሁ። ከአብ የተሰጠው ካልሆነ ወደ እኔ ሊመጣ የሚችል የለም አለ።

፷፮ ከዚህም የተነሣ ከደቀ መዛሙርቱ ብዙዎች ወደ ኋላ ተመለሱ፤ ወደ ፊትም ከእርሱ ጋር አልሄዱም።

፷፯ ኢየሱስም ለአሥራ ሁለቱ። እናንተ ደግሞ ልትሄዱ ትወዳላችሁን? አለ።

፳፯ ሰምዖን ጴጥሮስ። ጌታ ሆይ፤ ወደ ማን እንሄዳለን? አንተ የዘላለም ሕይወት ቃል አለህ፤

፳፰ እኛስ አንተ ክርስቶስ የሕያው የእግዚአብሔር ልጅ እንደ ሆንህ አምነናል አውቀናልም ብሎ መለሰለት።

፩ ኢየሱስም። እኔ እናንተን አሥራ ሁለታችሁን የመረጥኋችሁ አይደለምን? ከእናንተም አንዱ ዲያብሎስ ነው ብሎ መለሰላቸው።

፳፱ ስለ ሰምዖንም ልጅ ስለ አስቆሮቱ ይሁዳ ተናገረ፤ ከአሥራ ሁለቱ አንዱ የሆነ እርሱ አሳልፎ ይሰጠው ዘንድ አለውና።

፯

፩ ከዚህም በኋላ ኢየሱስ አይሁድ ለገድሉት ይፈልጉ ስለ ነበር በይሁዳ ሊመላለስ አይወድም ነበርና በገሊላ ይመላለስ ነበር።

፪ የአይሁድም የዳስ በዓል ቀርቦ ነበር።

፫ እንግዲህ ወንድሞቹ። ደቀ መዛሙርትህ ደግሞ የምታደርገውን ሥራ እንዲያዩ ከዚህ ተነሣና ወደ ይሁዳ ሂድ፤

፬ ራሱ ለገሊጥ እየፈለገ በሰውር የሚሠራ የለምና። እነዚህን ብታደርግ ራስህን ለዓለም ግሊጥ አሉት።

፭ ወንድሞቹ ሰንኳ አላመኑበትም ነበርና።

፮ ኢየሱስም እንዲህ አላቸው። ጊዜዬ ገና አልደረሰም፤ ጊዜያችሁ ግን ዘወትር የተመቸ ነው።

፯ ዓለም እናንተን ሊጠላ አይቻለውም፤ እኔ ግን ሥራው ክፉ መሆኑን እመስክርበታለሁና እኔን ይጠላኛል።

፰ እናንተ ወደዚህ በዓል ውጡ፤ እኔስ ጊዜዬ ገና ስላልተፈጸመ ወደዚህ በዓል ገና አልወጣም።

፱ ይህንም አላቸውና በገሊላ ቀረ።

፲ ወንድሞቹ ግን ወደ በዓሉ ከወጡ በኋላ በዚያን ጊዜ እርሱ ደግሞ በግልጥ ሳይሆን ተሰውሮ ወጣ።

፲፩ አይሁድም። እርሱ ወዴት ነው? እያሉ በበዓሉ ይፈልጉት ነበር።

፲፪ በሕዝብም መካከል ስለ እርሱ ብዙ ማንጐራጐር ነበረ፤ አንዳንድም። ደግ ሰው ነው፤ ሌሎች ግን።

አይደለም፤ ሕዝቡን ግን ያስታል ይሉ ነበር።

፲፫ ዳሩ ግን አይሁድን ስለ ፈሩ ማንም ስለ እርሱ በግልጥ አይናገርም ነበር።

፲፬ አሁንም በበዓሉ እኩሌታ ኢየሱስ ወደ መቅደስ ወጥቶ ያስተምር ነበር።

፲፭ አይሁድም። ይህ ሰው ሳይማር መጻሕፍትን እንዴት ያውቃል? ብለው ይደነቁ ነበር።

፲፮ ስለዚህ ኢየሱስ መለሰ እንዲህም አላቸው። ትምህርቱስ ከላከኝ ነው እንጂ ከእኔ አይደለም፤

፲፯ ፈቃዱን ሊያደርግ የሚወድ ቢኖር፤ እርሱ ይህ ትምህርት ከእግዚአብሔር ቢሆን ወይም እኔ ከራሴ የምናገር ብሆን ያውቃል።

፲፰ ከራሱ የሚናገር የራሱን ክብር ይፈልጋል፤ የላከውን ክብር የሚፈልግ ግን እርሱ እውነተኛ ነው በእርሱም ዓመፅ የለበትም።

፲፱ ሙሴ ሕግን አልሰጣችሁምን? ከእናንተ ግን ሕግን የሚያደርግ አንድ ሰንኳ የለም። ልትገድሉኝ ስለ ምን ትፈልጋላችሁ?

፳ ሕዝቡ መለሱና። ጋኔን አለብህ፤ ማን ለገድልህ ይፈልጋል? አሉት።

፳፩ ኢየሱስ መለሰ አላቸውም። አንድ ሥራ አደረግሁ ሁላችሁም ታደንቃላችሁ።

፳፪ ስለዚህ ሙሴ መገረዝን ሰጣችሁ፤ ከእባቶችም ነው እንጂ ከሙሴ አይደለም፤ በሰንበትም ሰውን ትገርዛላችሁ።

፳፫ የሙሴ ሕግ እንዳይሻር ሰው በሰንበት መገረዝን የሚቀበል ከሆነስ ሰውን ሁለንተናውን በሰንበት ጤናማ ስላደረግሁ ትቁጡኛላችሁን?

፳፬ ቅን ፍርድ ፍረዱ እንጂ በመልክ አትፍረዱ።

፳፭ እንግዲህ ከአየሩሳሌም ሰዎች አንዳንዶቹ እንዲህ አሉ። ለገድሉት የሚፈልጉት ይህ አይደለምን?

፳፮ እነሆም። በግልጥ ይናገራል አንዳችም አይሉትም። አለቆቹ ይህ ሰው በእውነት ክርስቶስ እንደ ሆነ በእውነት አወቁን?

፳፯ ነገር ግን ይህን ከወዴት እንደ ሆነ አውቀናል፤ ክርስቶስ ሲመጣ ግን ከወዴት እንደ ሆነ ማንም አያውቅም።

፳፰ እንግዲህ ኢየሱስ በመቅደስ ሲያስተምር። እኔንም ታውቁኛላችሁ ከወዴትም እንደ ሆንሁ ታውቃላችሁ፤ እኔም በራሴ አልመጣሁም ነገር ግን እናንተ የማታውቁት የላከኝ እውነተኛ ነው።

፳፱ እኔ ግን ከእርሱ ዘንድ ነኝ እርሱም ልኮኛልና አውቀዋለሁ ብሎ ጮኸ።

፴ ስለዚህ ሊይዙት ይፈልጉ ነበር፤ ነገር ግን ጊዜው ገና ስላልደረሰ ማንም እጁን አልጫነበትም።

፴፩ ከሕዝቡ ግን ብዙዎች አመኑበትና። ክርስቶስ በመጣ ጊዜ ይህ ካደረጋቸው ምልክቶች ይልቅ ያደርጋልን? አሉ።

፴፪ ፈሪሳውያንም ሕዝቡ ስለ እርሱ እንደዚህ ሲያንጉራጉሩ ሰሙ፤ የካህናት አለቆችም ፈሪሳውያም ሊይዙት ሎሎዎችን ላኩ።

፴፫ ኢየሱስም። ገና ጥቂት ጊዜ ከእናንተ ጋር አቆያለሁ ወደ ላከኝም እሄዳለሁ።

፴፬ ትፈልጉኛላችሁ አታገኙኝምም፤ እኔም ወዳለሁበት እናንተ ልትመጡ አትችሉም አለ።

፴፭ እንግዲህ አይሁድ። እኛ እንዳናገኘው ይህ ወዴት ይሄድ ዘንድ አለው? በግሪክ ሰዎች መካከል ተበትነው ወደሚኖሩት ሊሄድና የግሪክን ሰዎች ሊያስተምር አለውን?

፴፮ እርሱ። ትፈልጉኛላችሁ አታገኙኝምም እኔም ወዳለሁበት እናንተ ልትመጡ አትችሉም የሚለው ይህ ቃል ምንድር ነው? ብለው እርስ በርሳቸው ተነጋገሩ።

፴፯ ከበዓሉም በታላቁ በኋለኛው ቀን ኢየሱስ ቆሞ። ማንም የተጠማ ቢኖር ወደ እኔ ይምጣና ይጠጣ።

፴፰ በእኔ የሚያምን መጽሐፍ እንዳለ፣ የሕይወት ውኃ ወንዝ ከሆኔ ይፈልቃል ብሎ ጮኸ።

፴፱ ይህን ግን በእርሱ የሚያምኑ ሊቀበሉት ስላላቸው ስለ መንፈስ ተናገረ፤ ኢየሱስ ገና ስላልከበረ መንፈስ ገና አልወረደም ነበርና።

፵ ስለዚህ ከሕዝቡ አያሌ ሰዎች ይህን ቃል ሲሰሙ። ይህ በእውነት ነበዩ ነው አሉ፤

፵፩ ሌሎች። ይህ ክርስቶስ ነው አሉ፤ ሌሎች ግን። ክርስቶስ በእውኑ ከገለላ ይመጣልን?

፵፪ ክርስቶስ ከዳዊት ዘር ዳዊትም ከነበረባት መንደር ከቤተ ልሔም እንዲመጣ መጽሐፍ አላለምን? አሉ።

፵፫ እንግዲህ ከእርሱ የተነሣ በሕዝቡ መካከል መለያየት ሆነ፤

፵፬ ከእነርሱም እንዳንደቹ ሊይዙት ወደዲ ነገር ግን እጁን ማንም አልጫነበትም።

፵፭ ሎሎዎቹም ወደ ካህናት አለቆችና ወደ ፈሪሳውያን መጡ፤ እነዚያም። ያለመጣችሁት ስለ ምን ነው? አሉአቸው።

፵፮ ሎሎዎቹ። እንደዚህ ሰው ማንም እንዲሁ ከቶ አልተናገረም ብለው መለሱ።

፵፯ እንግዲህ ፈሪሳውያን። እናንተ ደግሞ ሳታችሁን?

፵፰ ከአለቆች ወይስ ከፈሪሳውያን በእርሱ ያመነ አለን?

፵፱ ነገር ግን ሕግን የማያውቀው ይህ ሕዝብ ርጉም ነው ብለው መለሱላቸው።

፶ ከእነርሱ አንዱ በሌሊት ቀድሞ ወደ እርሱ መጥቶ የነበረ ኒቆዲሞስ።

፶፩ ሕጎችን አስቀድሞ ከእርሱ ሳይሰማ ምንስ እንዳደረገ ሳያውቅ በሰው ይፈርዳልን? አላቸው።

፶፪ እነርሱም መለሱና። አንተም ደግሞ ከገለላ ነህን? ነቢይ ከገለላ እንዳይነሣ መርምርና እይ አሉት።

፶፫ እያንዳንዱም ወደ ቤቴ ሄደ።

፳

፳ ኢየሱስ ግን ወደ ደብረ ዘይት ሄደ።

፳፩ ማለዳም ደግሞ ወደ መቅደስ ደረሰ ሕዝቡም ሁሉ ወደ እርሱ መጡ። ተቀምጦም ያስተምራቸው ነበር።

፳፪ ጳጳሮችና ፈሪሳውያንም በምንዝር የተያዘችን ሴት ወደ እርሱ አመጡ በመካከልም እርሱን አቁመው።

፳፫ መምህር ሆይ፣ ይህች ሴት ስታመንዝር ተገኝታ ተያዘች።

፳፬ ሙሴም እንደነዚህ ያሉት እንዲወገሩ በሕግ አዘዘን፤ አንተስ ስለ እርሰዎ ምን ትላለህ? አሉት።

፳፭ የሚከሱበትንም እንዲያገኙ ሊፈትኑት ይህን አሉ። ኢየሱስ ግን ጌንበስ ብሎ በጣቱ በምድር ላይ ጻፈ፤

፯ መላልሰው በጠየቁት ጊዜ ግን ቀና ብሎ። ከእናንተ ኃጢአት የሌለበት አስቀድሞ በድንጋይ ይውገራት አላቸው።

፰ ደግሞም ጌንበሰ ብሎ በጣቱ በምድር ላይ ጻፈ።

፱ እነርሱም ይህን ሲሰሙ ሕሊናቸው ወቀሳቸውና ከሽማግሌዎች ጀምረው እስከ ኋለኞች እንድ እንድ እያሉ ወጡ፤ ኢየሱስም ብቻውን ቀረ ሴቲቱም በመካከል ቆማ ነበረች።

፲ ኢየሱስም ቀና ብሎ ከሴቲቱ በቀር ማንንም ባላየ ጊዜ። እንቺ ሴት፣ እነዚያ ከሳሾችሽ ወዴት አሉ? የፈረደብሽ የለምን? አላት።

፲፩ እርሰዋም። ጌታ ሆይ፣ እንድ ስንኳ አለች። ኢየሱስም። እኔም አልፈርድብሽም፤ ሂጂ ከአሁንም ጀምሮ ደግመሽ ኃጢአት እትሥሪ አላት።

፲፪ ደግሞም ኢየሱስ። እኔ የዓለም ብርሃን ነኝ፤ የሚከተለኝ የሕይወት ብርሃን ይሆንለታል እንጂ በጨለማ አይመላለስም ብሎ ተናገራቸው።

፲፫ ፈሪሳውያንም። እንተ ስለ ራሱ ትመሰክራለህ፤ ምስክርነትህ እውነት አይደለም አሉት።

፲፬ ኢየሱስ መለሰ አላቸውም። እኔ ስለ ራሴ ምንም እንኳ ብመሰክር ከወዴት እንደመጣሁ ወዴትም እንድሄድ አውቃለሁና ምስክርነቱ እውነት ነው፤ እናንተ ግን ከወዴት እንደ መጣሁ ወዴትም እንድሄድ አታውቁም።

፲፭ እናንተ ሥጋዊ ፍርድን ትፈርዳላችሁ፤ እኔ በእንድ ሰው ሰንኳ አልፈርድም።

፲፮ የላከኝ አብ ከእኔ ጋር ነው እንጂ ብቻዬን አይደለሁምና እኔ ብፈርድ ፍርዴ እውነት ነው።

፲፯ የሁለት ሰዎችም ምስክርነት እውነት እንደ ሆነ በሕጋችሁ ተጽፎአል።

፲፰ ስለ ራሴ የምመሰክር እኔ ነኝ፣ የላከኝም አብ ስለ እኔ ይመሰክራል።

፲፱ እንግዲህ። አባትህ ወዴት ነው? አሉት። ኢየሱስ መልሶ። እኔንም ወይም አባቴንም አታውቁም፤ እኔንሰ ብታውቁኝ አባቴን ደግሞ ባወቃችሁ ነበር አላቸው።

፳ ኢየሱስ በመቅደስ ሲያሰተምር

በግምጃ ቤት አጠገብ ይህን ነገር ተናገረ፤ ጊዜው ገና አልደረሰምና ማንም አልያዘውም።

፳፩ ኢየሱስም ደግሞ። እኔ እሄዳለሁ ትፈልጉኛላችሁም በኃጢአታችሁም ትሞታላችሁ እኔ ወደምሄድበት እናንተ ልትመጡ እትችሉም አላቸው።

፳፪ አይሁድም። እኔ ወደ ምሄድበት እናንተ ልትመጡ እትችሉም ማለቱ ራሱን ይገድላልን? እንጂ አሉ።

፳፫ እናንተ ከታች ናችሁ፣ እኔ ከላይ ነኝ፤ እናንተ ከዚህ ዓለም ናችሁ፣ እኔ ከዚህ ዓለም አይደለሁም።

፳፬ እንግዲህ። በኃጢአታችሁ ትሞታላችሁ አልኋችሁ፤ እኔ እንደሆንሁ ባታምኑ በኃጢአታችሁ ትሞታላችሁና አላቸው።

፳፭ እንግዲህ። እንተ ማን ነህ? አሉት። ኢየሱስም። ከመጀመሪያ ለእናንተ የተናገርሁት ነኝ።

፳፮ ስለ እናንተ የምናገረው የምፈርደውም ብዙ ነገር አለኝ፤ ዳሩ ግን የላከኝ እውነተኛ ነው እኔም ከእርሱ የሰማሁትን ይህን ለዓለም እናገራለሁ አላቸው።

፳፯ ስለ አብ እንደ ነገራቸው አላሰተዋሉም።

፳፰ ስለዚህም ኢየሱስ። የሰውን ልጅ ከፍ ከፍ ባደረጋችሁት ጊዜ እኔ እሆን ዘንድ አባቴም እንዳሰተማረኝ እነዚህን እናገር ዘንድ እንጂ ከራሴ አንዳች እንዳላደርግ በዚያን ጊዜ ታውቃላችሁ።

፳፱ የላከኝም ከእኔ ጋር ነው፤ እኔ ደስ የሚያሰኘውን ዘወትር አደርጋለሁና አብ ብቻዬን አይተወኝም አላቸው።

፴ ይህን ሲናገር ብዙዎች በእርሱ አመኑ።

፴፩ ኢየሱስም ያመኑትን አይሁድ። እናንተ በቃሌ ብትኖሩ በእውነት ደቀ መዛሙርቱ ናችሁ፤

፴፪ እውነትንም ታውቃላችሁ እውነትም አርነት ያወጣችኋል አላቸው።

፴፫ እነርሱም መልሰው። የአብርሃም ዘር ነን ለእንድም ሰንኳ ከቶ ባሪያዎች አልሆንም፤ እንተ። አርነት ትወጣላችሁ እንዴት ትላለህ? አሉት።

፲፱፬ ኢየሱስ መለሰ፡ እንዲህ ሲል፡፡ እውነት እውነት እላችኋለሁ፡፡ ኃጢአት የሚያደርግ ሁሉ የኃጢአት ባርያ ነው፡፡

፲፱፭ ባርያም ለዘላለም በቤት አይኖርም፤ ልጁ ለዘላለም ይኖራል፡፡

፲፱፮ እንግዲህ ልጁ እርነት ቢያወጣችሁ በእውነት እርነት ትወጣላችሁ፡፡

፲፱፯ የአብርሃም ዘር መሆናችሁን ስለ እውቃለሁ ነገር ግን ቃሌ በእናንተ አይኖርምና ልትገድሉኝ ትፈልጋላችሁ፡፡

፲፱፰ እኔ በአባቴ ዘንድ ያየሁትን እናገራለሁ፤ እናንተም ደግሞ በአባታችሁ ዘንድ ያያችሁትን ታደርጋላችሁ፡፡

፲፱፱ መልሰውም፡፡ አባታችን ስለ አብርሃም ነው አሉት፡፡ ኢየሱስም፡፡ የአብርሃም ልጆች ብትሆኑ የአብርሃምን ሥራ ባደረጋችሁ ነበር፡፡

፳ ነገር ግን አሁን ከእግዚአብሔር የሰማሁትን እውነት የነገርኋችሁን ሰው ልትገድሉኝ ትፈልጋላችሁ፤ አብርሃም እንዲህ አላደረገም፡፡

፳፩ እናንተ የአባታችሁን ሥራ ታደርጋላችሁ አላቸው፡፡ እኛ ስለ ከዝሙት አልተወለድንም እንደ አባት አለን እርሱም እግዚአብሔር ነው አሉት፡፡

፳፪ ኢየሱስም አላቸው፡፡ እግዚአብሔር ስለ አባታችሁ ከሆነ በወደዳችሁኝ ነበር፤ እኔ ከእግዚአብሔር ወጥቼ መጥቻለሁና፤ እርሱ ላከኝ እንጂ ከራሴ አልመጣሁምና፡፡

፳፫ ንግግሪን የማታስተውሉ ስለ ምንድር ነው? ቃሌን ልትሰሙ ስለሚችሉ ነው፡፡

፳፬ እናንተ ከአባታችሁ ከዲያብሎስ ናችሁ የአባታችሁንም ምኞት ልታደርጉ ትወዳላችሁ፡፡ እርሱ ከመጀመሪያ ነፍስ ገዳይ ነበረ፤ እውነትም በእርሱ ስለ ሌላ በእውነት አልቆመም፡፡ ሐሰትን ሲናገር ከራሱ ይናገራል፡፡ ሐሰተኛ የሐሰተኛ አባት ነውና፡፡

፳፭ እኔ ግን እውነትን የምናገር ስለ ሆንሁ አታምኑኝም፡፡

፳፮ ከእናንተ ስለ ኃጢአት የሚወቅሰኝ ማን ነው? እውነት የምናገር ከሆንሁ እናንተ ስለ ምን አታምኑኝም?

፳፯ ከእግዚአብሔር የሆነ የእግዚአብሔርን ቃል ይሰማል፤ እናንተ ከእግዚአብሔር አይደላችሁምና ስለዚህ እትሰሙም፡፡

፳፰ አይሁድ መልሰው፡፡ ሳምራዊ እንደ ሆንህ ጋኔንም እንዳለብህ በማለታችን እኛ መልካም እንል የለምን? አሉት፡፡

፳፱ ኢየሱስም መለሰ፡፡ እንዲህ ሲል፡፡ እኔ ጋኔን የለብኝም ነገር ግን አባቴን አከብራለሁ እናንተም ታዋርዷልላችሁ፡፡

፴ እኔ ግን የራሴን ክብር አልፈልገም፤ የሚፈልግ የሚፈርድም አለ፡፡

፴፩ እውነት እውነት እላችኋለሁ፡፡ ቃሌን የሚጠብቅ ቢኖር ለዘላለም ሞትን አያይም፡፡

፴፪ አይሁድ፡፡ ጋኔን እንዳለብህ አሁን አወቅን፡፡ አብርሃም ሰንኳ ሞተ ነቢያትም፤ አንተም፡፡ ቃሌን የሚጠብቅ ቢኖር ለዘላለም ሞትን አይቀምስም ትላለህ፡፡

፴፫ በእውኑ አንተ ከሞተው ከአባታችን ከአብርሃም ትበልጣለህን? ነቢያትም ሞቱ፤ ራሱህን ማንን ታደርጋለህ? አሉት፡፡

፴፬ ኢየሱስም መለሰ አለም፡፡ እኔ ራሴን ባከብር ክብራ ከንቱ ነው፤ የሚያከብረኝ እናንተ አምላካችን የምትሉት አባቴ ነው፤

፴፭ አላወቃችሁትምም፡፡ እኔ ግን አውቀዋለሁ፡፡ አላውቀውም ብል እንደ እናንተ ሐሰተኛ በሆንሁ፤ ዳሩ ግን አውቀዋለሁ ቃሉንም አጠብቃለሁ፡፡

፴፮ አባታችሁ አብርሃም ቀኔን ያይ ዘንድ ሐሜት አደረገ፡፡ አየም ደሰም አለው፡፡

፴፯ አይሁድም፡፡ ገና አምሳ ዓመት ያልሆነህ አብርሃምን አይተሃልን? አሉት፡፡

፴፰ ኢየሱስም፡፡ እውነት እውነት እላችኋለሁ፡፡ አብርሃም ሳይወለድ እኔ አለሁ አላቸው፡፡

፴፱ ስለዚህ ሊወግሩት ድንጋይ እነሁ፤ ኢየሱስ ግን ተሰወራቸው ከመቅደስም ወጥቶ በመካከላቸው አልፎ ሄደ፡፡

፱

፺ ሲያልፍም ከመወለዱ ጀምሮ ዕውር የሆነውን ሰው አየ፡፡

፪ ደቀ መዛሙርቱም። መምህር ሆይ። ይህ ሰው ዕውር ሆኖ እንዲወለድ ኃጢአት የሠራ ማን ነው? እርሱ ወይስ ወላጆቹ? ብለው ጠየቁት።

፫ አየሱስም እንዲህ ብሎ መለሰ። የእግዚአብሔር ሥራ በእርሱ እንዲገለጥ ነው እንጂ እርሱ ወይም ወላጆቹ ኃጢአት አልሠሩም።

፬ ቀን ሳለ የላክኝን ሥራ ላደርግ ይገባኛል፤ ማንም ሊሠራ የማይችልባት ሌሊት ትመጣለች።

፭ በዓለም ሳለሁ የዓለም ብርሃን ነኝ።

፮ ይህን ብሎ ወደ መሬት እንትፍ አለ በምራቁም ጭቃ አድርጎ በጭቃው የዕውሩን ዓይኖች ቀባና።

፯ ሂድና በሰሊሆም መጠመቂያ ታጠብ አለው፤ ትርጓሜው የተላከ ነው። ስለዚህ ሄዶ ታጠቦ እያየም መጣ።

፰ ጐረቤቶቹም ቀድሞም ሲለምን አይተውት የነበሩ። ይህ ተቀምጦ ይለምን የነበረ አይደለምን? አሉ።

፱ ሌሎች። እርሱ ነው አሉ፤ ሌሎች። አይደለም እርሱን ይመስላል እንጂ አሉ፤ እርሱ። እኔ ነኝ አለ።

፲ ታድያ። ዓይኖችህ እንዴት ተከፈቱ? አሉት።

፲፩ እርሱ መልሶ። አየሱስ የሚባለው ሰው ጭቃ አድርጎ አይኖቹን ቀባና። ወደ ሰሊሆም መጠመቂያ ሄደህ ታጠብ አለኝ፤ ሄጄ ታጥቤም አየሁ አለ።

፲፪ የ ሰው ወዴት ነው? አሉት። አላውቅም አለ።

፲፫ በፊት ዕውር የነበረውን ሰው ወደ ፈሪሳውያን ወስዱት።

፲፬ አየሱስም ጭቃ አድርጎ ዓይኖቹን የከፈተበት ቀን ሰንበት ነበረ።

፲፭ ስለዚህ ፈሪሳውያን ደግሞ እንዴት እንዳየ እንደ ገና ጠየቁት። እርሱም። ጭቃ በዓይኖቼ አኖረ ታጠብሁም አያለሁም አላቸው።

፲፮ ከፈሪሳውያንም እንደንደቹ። ይህ ሰው ሰንበትን እያከብርሞና ከእግዚአብሔር አይደለም አሉ። ሌሎች ግን። ኃጢአትኛ ሰው እንደነዚህ ያሉ ምልክቶች ሊያደርግ እንዴት ይችላል? አሉ።

፲፯ በመካከላቸውም መለያየት ሆነ። ከዚህም የተነሣ ዕውሩን። አንተ ዓይኖችህን ስለ ከፈተ ስለ እርሱ ምን ትላለህ? ደግሞ አሉት። እርሱም። ነቢይ ነው አለ።

፲፰ አይሁድ የዚያን ያየውን ወላጆች እስኪጠሩ ድረስ ዕውር እንደ ነበረ እንዳየም ስለ እርሱ አላመኑም።

፲፱ እነርሱንም። እናንተ ዕውር ሆኖ ተወለደ የምትሉት ልጆችሁ ይህ ነውን? ታድያ አሁን እንዴት ያያል? ብለው ጠየቁአቸው።

፳ ወላጆቹም መልሰው። ይህ ልጆችን እንደ ሆነ ዕውርም ሆኖ እንደ ተወለደ አናውቃለን፤

፳፩ ዳሩ ግን አሁን እንዴት እንዳየ አናውቅም። ወይም ዓይኖቹን ማን እንደ ከፈተ እኛ አናውቅም፤ ጠይቁት እርሱ ሙሉ ሰው ነው፤ እርሱ ስለ ራሱ ይናገራል አሉ።

፳፪ ወላጆቹ አይሁድን ስለ ፈሩ ይህን አሉ፤ እርሱ ክርስቶስ ነው ብሎ የሚመሰክር ቢኖር ከምኩራብ እንዲያወጡት አይሁድ ከዚህ በፊት ተሰማምተው ነበርና።

፳፫ ስለዚህ ወላጆቹ። ሙሉ ሰው ነው። ጠይቁት አሉ።

፳፬ ስለዚህ ዕውር የነበረውን ሰው ሁለተኛ ጠርተው። እግዚአብሔርን አክብሮ፤ ይህ ሰው ኃጢአትኛ መሆኑን እኛ አናውቃለን አሉት።

፳፭ እርሱም መልሶ። ኃጢአትኛ መሆኑን አላውቅም፤ ዕውር እንደ ነበርሁ አሁንም እንዳይ ይህን እንድ ነገር አውቃለሁ አለ።

፳፮ ደግመውም። ምን አደረገልህ? እንዴትስ ዓይኖችህን ከፈተ? አሉት።

፳፯ እርሱም መልሶ። አስቀድሜ ነገርጌችሁ አልሰማችሁምም፤ ስለ ምን ዳግመኛ ልትሰሙ ትወዳላችሁ? እናንተ ደግሞ ደቀ መዛሙርቱ ልትሆኑ ትወዳላችሁን? አላቸው።

፳፰ ተሳድሰውም። አንተ የእርሱ ደቀ መዛሙር ነህ። እኛ ግን የሙሴ ደቀ መዛሙርት ነን፤

፳፱ እግዚአብሔር ሙሴን እንደ ተናገረው እኛ አናውቃለን። ይህ ሰው ግን ከወዴት እንደ ሆነ አናውቅም አሉት።

፴ ሰውዬው መለሰ እንዲህም አላቸው። ከወዴት እንደ ሆነ እናንተ አለማወቃችሁ ይህ ድንቅ ነገር ነው።

ዳሩ ግን ዓይኖቹን ከፈተ።

፴፩ እግዚአብሔርን የሚፈራ ፈቃዱንም የሚያደርግ ቢኖር ያንን እግዚአብሔር ይሰማል እንጂ ኃጢአተኞችን እንዳይሰማ እናውቃለን።

፴፪ ዕውር ሆኖ የተወለደውን ዓይኖች ማንም እንደ ከፈተ ዓለም ከተፈጠረ ጀምሮ አልተሰማም፤

፴፫ ይህ ሰው ከእግዚአብሔር ባይሆን ምንም ሊያደርግ ባልቻለም ነበር።

፴፬ መልሰው። እንተ ሁለንተናህ በኃጢአት ተወለድህ፤ እንተም እኛን ታስተምረናለህን? አሉት። ወደ ውጭም አወጡት።

፴፭ ኢየሱስም ወደ ውጭ እንዳወጡት ሰማ ሲያገኘውም። እንተ በእግዚአብሔር ልጅ ታምናለህን? አለው።

፴፮ እርሱም መልሶ። ጌታ ሆይ፤ በእርሱ እምን ዘንድ ማን ነው? አለ።

፴፯ ኢየሱስም። አይተኸዋልም ከእንተ ጋርም የሚናገረው እርሱ ነው አለው።

፴፰ እርሱም። ጌታ ሆይ፤ አምናለሁ አለ፤ ሰገደለትም።

፴፱ ኢየሱስም። የማያዩ እንዲያዩ የሚያዩም እንዲታወሩ እኔ ወደዚህ ዓለም ለፍርድ መጣሁ አለ።

፵ ከፈሪሳውያንም ከእርሱ ጋር የነበሩት ይህን ሰምተው። እኛ ደግሞ ዕውሮች ነንን? አሉት።

፵፩ ኢየሱስም አላቸው። ዕውሮችሰ ብትሆኑ ኃጢአት ባልሆነባችሁም ነበር፤ እሁን ግን። እናያለን ትላላችሁ፤ ኃጢአታችሁ ይኖራል።

I

፳ እውነት እውነት አላችኋለሁ፤ ወደ በጎች በረት በበሩ የሚይገባ በሌላ መንገድ ግን የሚወጣ እርሱ ሌባ ወንበዴም ነው፤

፳፫ በበሩ የሚገባ ግን የበጎች እረኛ ነው።

፳፯ ለእርሱ በረኛው ይከፍትለታል፤ በጎቹም ድምፁን ይሰሙታል፤ የራሱንም በጎች በየሰማቸው ጠርቶ ይወስዳቸዋል።

፳፰ የራሱንም ሁሉ ካወጣቸው በኋላ በፊታቸው ይሄዳል፤ በጎቹም ድምፁን ያውቃሉና ይከተሉታል፤

፳ ከሌላው ግን ይሸሻሉ እንጂ አይከተሉትም፤ የሌሎችን ድምፅ አያውቁምና።

፳፮ ኢየሱስ ይህን ሞሳሌ ነገራቸው፤ እነርሱ ግን የነገራቸው ምን እንደ ሆነ አላስተዋሉም።

፳፯ ኢየሱስም ደግሞ አላቸው። እውነት እውነት አላችኋለሁ፤ እኔ የበጎች በር ነኝ።

፳፰ ከእኔ በፊት የመጡ ሁሉ ሌቦችና ወንበዴዎች ናቸው፤ ዳሩ ግን በጎቹ አልሰሙአቸውም።

፳፱ በሩ እኔ ነኝ፤ በእኔ የሚገባ ቢኖር ይድናል፤ ይገባልም ይወጣልም መስማሪያም ያገኛል።

፳፻ ሌባው ሊሰርቅና ሊያርድ ሊያጠፋም እንጂ ስለ ሌላ አይመጣም፤ እኔ ሕይወት እንዲሆንላቸው እንዲበዛላቸውም መጣሁ።

፳፻፱ መልካም እረኛ እኔ ነኝ። መልካም እረኛ ነፍሱን ስለ በጎቹ ያኖራል።

፳፻፲ እረኛ ያልሆነው በጎቹም የእርሱ ያልሆኑ ሞያተኛ ግን ተኩላ ሰመጣ ባየ ጊዜ በጎቹን ትቶ ይሸሻል፤ ተኩላም ይነጥቃቸዋል በጎቹንም ይበትናቸዋል።

፳፻፲፩ ሞያተኛ ስለ ሆነ ለበጎቹም ስለሚይገደው ሞያተኛው ይሸሻል።

፳፻፲፪ ከዚህም በረት ያልሆኑ ሌሎች በጎች አሉኝ፤ እነርሱን ደግሞ ላመጣ ይገባኛል ድምፃንም ይሰማሉ፤ እንድም መንጋ ይሆናሉ እረኛውም አንድ።

፳፻፲፫ ነፍሱን ደግሞ አነሣት ዘንድ አኖራለሁና ስለዚህ አብ ይወደኛል።

፳፻፲፬ እኔ በፈቃዴ አኖራታለሁ እንጂ ከእኔ ማንም አይወስደትም። ላኖራት ሥልጣን አለኝ ደግሞም ላነሣት ሥልጣን አለኝ ይህችን ትእዛዝ ከአባቴ ተቀበልሁ።

፳፻፲፭ እንግዲህ ከዚህ ቃል የተነሣ በአይሁድ መካከል እንደ ገና መለያየት ሆነ።

፳፻፲፮ ከእነርሱም ብዙዎች። ጋኔን አለበት አብድአልም፤ ስለ ምንስ ትሰሙታላችሁ? አሉ።

፳፻፲፯ ሌሎችም። ይህ ጋኔን ያለበት ሰው ቃል አይደለም፤ ጋኔን የዕውሮችን ዓይኖች ሊከፍት ይችላልን? አሉ።

፳፻፲፰ በኢየሩሳሌምም የመቅደስ መታደስ በዓል ሆነ፤

፳፫ ክረምትም ነበረ። ኢየሱስም በመቅደስ በሰሎሞን ደጅ መመላለሻ ይመላለስ ነበር።

፳፬ አይሁድም እርሱን ከበው። እስከ መቼ ድረስ በጥርጣሪ ታቆየናለህ? እንተ ክርስቶስ እንደ ሆነህ ገልጠህ ንገረን አሉት።

፳፭ ኢየሱስም መለሰላቸው። እንዲህ ሲል። ነገርኋችሁ አታምኑምም እኔ በአባቴ ስም የማደርገው ሥራ ይህ ስለ እኔ ይመስክራል፤

፳፮ እናንተ ግን እንደ ነገርኋችሁ ከበጎቹ ሰላልሆናችሁ አታምኑም።

፳፯ በጎቹ ድምፃን ይሰማሉ እኔም አውቃቸዋለሁ ይከተሉኝማል፤

፳፰ እኔም የዘላለም ሕይወትን አሰጣቸዋለሁ። ለዘላለምም አይጠፉም። ከእጃም ማንም አይነጥቃቸውም።

፳፱ የሰጠኝ አባቴ ከሁሉ ይበልጣል። ከአባቴም እጅ ሊነጥቃቸው ማንም አይችልም።

፴ እኔና አብ እንድ ነን።

፴፩ አይሁድ ሊወግሩት ደግመው ድንጋይ አነሡ።

፴፪ ኢየሱስ። ከአባቴ ብዙ መልካም ሥራ አሳየኋችሁ፤ ከእነርሱ ስለ ማናቸው ሥራ ትወግሩኛላችሁ? ብሎ መለሰላቸው።

፴፫ አይሁድም። ስለ መልካም ሥራ እንወግርህም፤ ስለ ሰድብ፤ እንተም ሰው ስትሆን ራስህን አምላክ ስለ ማድረግህ ነው እንጂ ብለው መለሱለት።

፴፬ ኢየሱስም እንዲህ ብሎ መለሰላቸው። እኔ። አማልክት ናችሁ አልሁ ተብሎ በሕጋችሁ የተጻፈ አይደለምን?

፴፭ መጽሐፉ ለሻር አይቻልምና እነዚያን የእግዚአብሔር ቃል የመጣላቸውን አማልክት ካላቸው።

፴፮ የእግዚአብሔር ልጅ ነኝ ስላልሁ እናንተ አብ የቀደሰውን ወደ ዓለምም የላከውን። ትሳደባለህ ትሉታላችሁን?

፴፯ እኔ የአባቴን ሥራ ባላደርግ አትመኑኝ፤

፴፰ ባደርገው ግን። እኔን ሰንኳ ባታምኑ አብ በእኔ እንደ ሆነ እኔም በአብ እንደ ሆነሁ ታውቁና ታስተውሉ ዘንድ ሥራውን አመኑ።

፴፱ እንግዲህ ደግመው ሊይዙት ፈለጉ፤ ከእጃቸውም ወጣ።

፵ የሐንሰም በመጀመሪያ ያጠምቅበት ወደ ነበረው ሰፍራ ወደ ዮርዳኖስ ማዶ እንደ ገና ሄደ በዚያም ኖረ።

፵፩ ብዙ ሰዎችም ወደ እርሱ መጥተው። የሐንሰ እንድ ምልክት ሰንኳ አላደረገም። ነገር ግን የሐንሰ ስለዚህ ሰው የተናገረው ሁሉ እውነት ነበረ አሉ።

፵፪ በዚያም ብዙዎች በእርሱ አመኑ።

፲፩

፩ ከማርያምና ከአሳትዋ ከማርታ መንደር ከቢታንያ የሆነ አልዓዛር የሚባል አንድ ሰው ታዋ ነበር።

፪ ማርያምም ጌታን ሸቱ የቀባችው አግሩንም በጠጉርዋ ያበሰችው ነበረች፤ ወንድምዋም አልዓዛር ታዋ ነበር።

፫ ስለዚህ እሳቶቹ ጌታ ሆይ፣ እነሆ የምትወደው ታሞአል ብለው ወደ እርሱ ላኩ።

፬ ኢየሱስም ሰምቶ። ይህ ህመም የእግዚአብሔር ልጅ በእርሱ ይከብር ዘንድ ስለ እግዚአብሔር ክብር ነው እንጂ ለሞት አይደለም አለ።

፭ ኢየሱስም ማርታንና አሳትዋን አልዓዛርንም ይወድ ነበር።

፮ እንደ ታመመው በሰማ ጊዜ ያን ጊዜ በነበረበት ሰፍራ ሁለት ቀን ዋለ፤

፯ ከዚህም በኋላ ለደቀ መዛሙርቱ። ወደ ይሁዳ ደግሞ እንሂድ አላቸው።

፰ ደቀ መዛሙርቱ። መምህር ሆይ፣ አይሁድ ከጥቂት ጊዜ በፊት ሊወግሩህ ይፈልጉ ነበር፤ ደግሞም ወደዚያ ትሄዳለህን? አሉት።

፱ ኢየሱስም መልሶ። ቀኑ አሥራ ሁለት ሰዓት አይደለምን? በቀን የሚመላለስ ቢኖር የዚህን ዓለም ብርሃን ያያል አይሰናከልም፤

፲ በሌሊት የሚመላለስ ቢኖር ግን ብርሃን በእርሱ ስለ ሌለ ይሰናከላል አላቸው።

፲፩ ይህን ተናገረ፤ ከዚህም በኋላ። ወዳጆችን አልዓዛር ተኝቶአል፤ ነገር ግን ከእንቅልፍ ላስነሣው እሄዳለሁ አላቸው።

፲፪ እንግዲህ ደቀ መዛሙርቱ። ጌታ ሆይ፣ ተኝቶስ እንደ ሆነ ይድናል አሉት።

፲፫ ኢየሱስ ስለ ሞቱ ተናገሮ ነበር፤ እነርሱ ግን ስለ እንቅልፍ መተኛት እንደ ተናገረ መሰላቸው።

፲፬ እንግዲህ ያን ጊዜ ኢየሱስ በግልጥ። አልዓዛር ሞተ፤

፲፭ እንድታምኑም በዚያ ባለመኖሪ ስለ እናንተ ደስ ይለኛል፤ ነገር ግን ወደ እርሱ እንሂድ አላቸው።

፲፮ ስለዚህ ዲዲሞስ የሚሉት ቶማስ ለባልገጀሮቹ ለደቀ መዛሙርት። ከእርሱ ጋር እንሞት ዘንድ እኛ ደግሞ እንሂድ አለ።

፲፯ ኢየሱስም በመጣ ጊዜ በመቃብር እስከ አሁን አራት ቀን ሆኖት አገኘው።

፲፰ ቢታንያም አሥራ አምስት ምዕራፍ ያህል ለኢየሩሳሌም ቅርብ ነበረች።

፲፱ ከአይሁድም ብዙዎች ስለ ወንድማቸው ሊያጽናኑአቸው ወደ ማርታና ወደ ማርያም መጥተው ነበር።

፳ ማርታም ኢየሱስ እንደ መጣ በሰማች ጊዜ ልትቀበለው ወጣች፤ ማርያም ግን በቤት ተቀምጣ ነበር።

፳፩ ማርታም ኢየሱሱን። ጌታ ሆይ፥ እንተ በዚህ ኖረህ ብትሆን ወንድሜ ባልሞተም ነበር፤

፳፪ አሁንም ከእግዚአብሔር የምትለምነውን ሁሉ እግዚአብሔር እንዲሰጥህ አውቃለሁ አለችው።

፳፫ ኢየሱሱም። ወንድምሽ ይነሣል አላት።

፳፬ ማርታም። በመጨረሻው ቀን በትንሣኤ እንዲነሣ አውቃለሁ አለችው።

፳፭ ኢየሱሱም። ትንሣኤና ሕይወት እኔ ነኝ፤ የሚያምንብኝ ቢሞት እንኳ ሕያው ይሆናል፤

፳፮ ሕያው የሆነም የሚያምንብኝም ሁሉ ለዘላለም አይሞትም፤ ይህን ታምኚያለሽን? አላት።

፳፯ እርሰዋም። አዎን ጌታ ሆይ፤ እንተ ወደ ዓለም የሚመጣው ክርስቶስ የእግዚአብሔር ልጅ እንደ ሆንህ እኔ አምናለሁ አለችው።

፳፰ ይህንም ብላ ሄደች እሳትዋንም ማርያምን በሰውር ጠርታ። መምህሩ መጥቶአል ይጠራሽወል አለቻት።

፳፱ እርሰዋም በሰማች ጊዜ ፈጥና ተነሣች ወደ እርሱም መጣች፤

፴ ኢየሱሱም ማርታ በተቀበለችበት ሰፍሩ ነበረ እንጂ ገና ወደ መንደሩ አልገባም ነበር።

፴፩ ሲያጽናኑአት ከእርሰዋ ጋር በቤት የነበሩ አይሁድም ማርያም ፈጥና እንደ ተነሣችና እንደ ወጣች ባዩ ጊዜ፥ ወደ መቃብር ሄዳ በዚያ ልታለቅስ መስሎአቸው ተከተሉአት።

፴፪ ማርያምም ኢየሱሱ ወዳለበት መጥታ ባየችው ጊዜ በእገሩ ላይ ወድቃ። ጌታ ሆይ፥ እንተ በዚህ ኖረህ ብትሆን ወንድሜ ባልሞተም ነበር አለችው።

፴፫ ኢየሱሱም እርሰዋ ስታለቅስ ከእርሰዋም ጋር የመጡት አይሁድ ሲያለቅሱ አይቶ በመንፈሱ አዘነ በራሱም ታወከ፤

፴፬ ወዴት አኖራችሁት? አለም። እነርሱም። ጌታ ሆይ፥ መጥተህ እይ አሉት።

፴፭ ኢየሱሱም እንባውን አፈሰሰ።

፴፮ ስለዚህ አይሁድ። እንዴት ይወደው እንደ ነበረ እዩ አሉ።

፴፯ ከእነርሱ ግን አንዳንዶቹ። ይህ የዕውሩን ዓይኖች የከፈተ ይህን ደግሞ እንዳይሞት ያደርግ ዘንድ ባልቻለም ነበርን? አሉ።

፴፰ ኢየሱሱም በራሱ አዝኖ ወደ መቃብሩ መጣ፤ እርሱም ዋሻ ነበረ፤ ድንጋይም ተገጥሞበት ነበር።

፴፱ ኢየሱሱ። ድንጋዩን እንሁ አለ። የሞተውም እሳት ማርታ። ጌታ ሆይ፥ ከሞተ አራት ቀን ሆኖታልና አሁን ይሸታል አለችው።

፵ ኢየሱሱ። ብታምኚስ የእግዚአብሔርን ክብር እንድታዩ አልነገርሁሽምን? አላት።

፵፩ ድንጋዩንም እንሁት። ኢየሱሱም ዓይኖቹን ወደ ላይ አንሥቶ፥ አባት ሆይ፥ ስለ ሰማኸኝ አመሰግንሃለሁ።

፵፪ ሁልጊዜም እንድትሰማኝ አወቅሁ፤ ነገር ግን እንተ እንደ ላክኸኝ ያምኑ ዘንድ በዚህ ዙሪያ ስለ ቆሙት ሕዝብ ተናገርሁ አለ።

፵፫ ይህንም ብሎ በታላቅ ድምፅ። አልዓዛር ሆይ፥ ወደ ውጭ ና ብሎ ጮኸ።

፵፬ የሞተውም እጆቹና እግሮቹ በመግነዝ እንደ ተገነዙ ወጣ፤ ፈቱም በጨርቅ እንደ ተጠመጠመ ነበር።

ኢየሱስም። ፍቱትና ይህ ደ ተዉት አላቸው።

፵፭ ስለዚህ ወደ ማርያም ከመጡት፤ ኢየሱስም ያደረገውን ካዩት ከአይሁድ ብዙዎች በእርሱ አመኑ፤

፵፮ ከእነርሱ አንዳንዶቹ ግን ወደ ፈሪሳውያን ሄደው ኢየሱስ ያደረገውን ነገሩ አቸው።

፵፯ እንግዲህ የካህናት አለቆችና ፈሪሳውያን ሽንጎ ሰብሰበው። ምን እናድርግ? ይህ ሰው ብዙ ምልክቶች ያደርጋልና።

፵፰ እንዲሁ ብንተውው ሁሉ በእርሱ ያምናሉ፤ የሮሜም ሰዎች መጥተው አገራችንን ወገናችንንም ይወስዳሉ አሉ።

፵፱ በዚያችም ዓመት ሊቀ ካህናት የነበረ ቀያፋ የሚሉት ከእነርሱ አንዱ። እናንተ ምንም አጋውቁም፤

፶ ሕዝቡም ሁሉ ከሚጠፋ እንድ ሰው ስለ ሕዝቡ ይሞት ዘንድ እንዲሻለን አጋሰቡም አላቸው።

፶፩ ይህንም የተናገረ ከራሱ አይደለም፤ ነገር ግን በዚያች ዓመት ሊቀ ካህናት ነበረና ኢየሱስ ስለ ሕዝቡ ሊሞት እንዳለው ትንቢት ተናገረ፤

፶፪ ስለ ሕዝቡም ሁሉ አይደለም፤ ነገር ግን የተበተኑትን የእግዚአብሔርን ልጆች ደግሞ በአንድነት እንዲሰበሰባቸው ነው እንጂ።

፶፫ እንግዲህ ከዚያ ቀን ጀምረው ሊገድሉት ተማከሩ።

፶፬ ከዚያ ወዲያም ኢየሱስ በአይሁድ መካከል ተገልጦ አልተመላለሰም፤ ነገር ግን ከዚያ በምድረ በዳ እጠገብ ወዳለች ምድር፤ ኤፍሬም ወደምትባል ከተማ ሄደ፤ በዚያም ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ተቀመጠ።

፶፭ የአይሁድም ፋሲካ ቀርቦ ነበር። ብዙ ሰዎችም ራሳቸውን ያነጹ ዘንድ ከፋሲካ በፊት ከአገሩ ወደ ኢየሩሳሌም ወጡ።

፶፮ ኢየሱስንም ይፈልጉት ነበር፤ በመቅደስም ቆመው እርሰ በርሳቸው። ምን ይመስላችኋል? ወደ በዓሉ አይመጣም ይሆን? ተባባሉ።

፶፯ የካህናት አለቆችም ፈሪሳውያንም ይይዙት ዘንድ እርሱ ያለበትን ስፍራ የሚያውቀው ሰው

በኖር እንዲያመለክታቸው አዘው ነበር።

፲፪

፩ ከፋሲካም በፊት በሰድስተኛው ቀን ኢየሱስ ከሙታን ያስነሣው አልዓዛር ወደ ነበረበት ወደ ቢታንያ መጣ።

፪ በዚያም እራት አደረጉለት፤ ማርታም ታገለግል ነበር፤ አልዓዛር ግን ከእርሱ ጋር ከተቀመጡት አንዱ ነበረ።

፫ ማርያምም ቀጋው እጅግ የከበረ የጥሩ ናርዶስ ሸቱ ንጥር ወሰዳ የኢየሱስን እግር ቀባች፤ በጠጉርዋም እግሩን አበሰች፤ ቤቱም ከናርዶስ ሸቱ ሞላ።

፬ ነገር ግን ከደቀ መዛሙርቱ አንዱ አሳልፎ ሊሰጠው ያለው የሰምጋን ልጅ የአስቆርቱ ይሁዳ።

፭ ይህ ሸቱ ለሦስት መቶ ዲናር ተሸጠ ለድሆች ያልተሰጠ ስለ ምን ነው? አለ።

፮ ይህንም የተናገረ ሌባ ስለ ነበረ ነው እንጂ ለድሆች ተገድዶላቸው አይደለም፤ ከረጢትም ይዞ በውስጡ ከሚገባው ይወስድ ስለ ነበረ ነው።

፯ ኢየሱስም። ለምቀበርበት ቀን እንድትጠብቀው ተውኡት፤

፰ ድሆችሱ ሁልጊዜ ከእናንተ ጋር ይኖራሉና፤ እኔ ግን ሁልጊዜ ከእናንተ ጋር አልኖርም አለ።

፱ ከአይሁድም ብዙ ሕዝብ በዚያ እንደ ነበረ አውቀው መጡ፤ ከሙታንም ያስነሣውን አልዓዛርን ደግሞ እንዲያዩ ነበረ እንጂ ስለ ኢየሱስ ብቻ አይደለም።

፲ የካህናት አለቆችም አልዓዛርን ደግሞ ሊገድሉት ተማከሩ።

፲፩ ከአይሁድ ብዙዎች ከእርሱ የተነሣ ሄደው በኢየሱሱ ያምኑ ነበርና።

፲፪ በማግሥቱ ወደ በዓሉ መጥተው የነበሩ ብዙ ሕዝብ ኢየሱስ ወደ ኢየሩሳሌም እንዲመጣ በሰሙ ጊዜ።

፲፫ የዘንባባ ዛፍ ዝንጣፊ ይዘው ሊቀበሉት ወጡና። ሆሣዕና፤ በጌታ ስም የሚመጣ የእስራኤል ንጉሥ የተባረከ ነው እያሉ ጮኹ።

፲፬-፲፮ ደቀ መዛሙርቱም ይህን ነገር በመጀመሪያ አላስተዋሉም፤ ነገር ግን ኢየሱስ ከከበረ በኋላ በዚያን

ጊዜ ይህ ስለ እርሱ እንደ ተጻፈ ይህንም እንዳደረጉለት ትዝ አላቸው።

፲፮ አልዓዛርንም ከመቃብር ጠርቶ ከሙታን ሲያስነሣው ከእርሱ ጋር የነበሩት ሕዝብ ይመስክሩለት ነበር።

፲፯ ስለዚህ ደግሞ ሕዝቡ ይህን ምልክት እንዳደረገ ስለ ሰሙ ሊቀበሉት ወጡ።

፲፰ ስለዚህ ፈሪሳውያን እርስ በርሳቸው። እንድ ሰንኳ ልታደርጉ እንዳይቻላችሁ ታያላችሁን? እነሆ፡ ዓለሙ በኋላው ተከትሎት ሄዶአል ተባለ።

፲፱ በበዓሉም ሊሰግዱ ከወጡት አንዳንዶቹ የግሪክ ሰዎች ነበሩ፤

፳፬ እነርሱም ከገሊላ ቤተ ሳይዳ ወደሚሆን ወደ ፊልጶስ መጥተው። ጌታ ሆይ፡ አየሱስን ልናይ እንወዳለን ብለው ለመኑት።

፳፭ ፊልጶስም መጥቶ ለእንድርያስ ነገረው፤ እንድርያስና ፊልጶስ መጥተው ለአየሱስ ነገሩት።

፳፮ አየሱስም መለሰላቸው፡ እንዲህ ሲል፡ የሰው ልጅ ይከብር ዘንድ ሰዓቱ ደርሶአል።

፳፯ እውነት እውነት እላችኋለሁ፡ የሰንዴ ቅንጣት በምድር ወድቃ ካልሞተች ብቻዋን ትቀራለች፤ ብትሞት ግን ብዙ ፍሬ ታፈራለች።

፳፰ ነፍሱን የሚወድ ያጠፋታል፡ ነፍሱንም በዚህ ዓለም የሚጠላ ለዘላለም ሕይወት ይጠብቃታል።

፳፱ የሚያገለግለኝ ቢኖር ይከተለኝ፡ እኔም ባለሁበት አገልጋዬ ደግሞ በዚያ ይሆናል፤ የሚያገለግለኝም ቢኖር አብ ያከብረዋል።

፳፺ አሁን ነፍሴ ታውካለች ምንስ አላለሁ? አባት ሆይ፡ ከዚህ ሰዓት አድነኝ። ነገር ግን ስለዚህ ወደዚህ ሰዓት መጣሁ።

፳፻ አባት ሆይ፡ ስምህን እክብረው። ስለዚህም። እከበርሁት ደግሞም እከብረዋለሁ የሚል ድምፅ ከሰማይ መጣ።

፳፻ በዚያ ቆመው የነበሩትም ሕዝብ በሰሙ ጊዜ። ነጉድንድ ነው አሉ፤ ሌሎች። መልእክ ተናገረው አሉ።

፷ አየሱስም መለሰ፡ እንዲህ ሲል። ይህ ድምፅ ስለ እናንተ መጥቶአል እጂ ስለ እኔ አይደለም።

፷፭ አሁን የዚህ ዓለም ፍርድ ደርሶአል፤ አሁን የዚህ ዓለም ገዥ

ወደ ውጭ ይጣላል፤

፷ እኔም ከምድር ከፍ ከፍ ያልሁ እንደ ሆነ ሁሉን ወደ እኔ እስባለሁ።

፷ በምን ዓይነትም ሞት ይሞት ዘንድ እንዳለው ሲያመለክታቸው ይህን ተናገረ።

፷ እንግዲህ ሕዝቡ። እኛስ ክርስቶስ ለዘላለም እንዲኖር ከሕጉ ሰምተናል፤ እንተሰ የሰው ልጅ ከፍ ከፍ ይል ዘንድ እንዲያስፈልገው እንዴት ትላላህ? ይህ የሰው ልጅ ማን ነው? ብለው መለሱለት።

፷ አየሱስም። ገና ጥቂት ጊዜ ብርሃን ከእናንተ ጋር ነው። ጨለማ እንዳይደርስባችሁ ብርሃን ሳላላችሁ ተመላለሱ፤ በጨለማም የሚመላለስ ወዴት እንዲሄድ እያውቅም።

፷ የብርሃን ልጆች እንድትሆኑ ብርሃን ሳላላችሁ በብርሃኑ እመኑ አላቸው። አየሱስም ይህን ተናገር ሄደና ተሰወረባቸው።

፷ ክብሩን ስለ አየ አሳይያስ ይህን አለ፡ ስለ እርሱም ተናገረ።

፷ ከዚህም ጋር ከአለቆች ደግሞ ብዙዎች በእርሱ እመኑ፤ ነገር ግን ከምኵራብ እንዳያሰውጡአቸው በፈሪሳውያን ምክንያት አልመስከሩለትም፤

፷ ከእግዚአብሔር ክብር ይልቅ የሰውን ክብር ወደዋልና።

፷ አየሱስም ጮኸ፡ እንዲህም አለ። በእኔ የሚያምን በላከኝ ማመኑ ነው እንጂ በእኔ አይደለም፤

፷ እኔንም የሚያይ የላከኝን ያያል።

፷ በእኔ የሚያምን ሁሉ በጨለማ እንዳይኖር እኔ ብርሃን ሆኜ ወደ ዓለም መጥቻለሁ።

፷ ዓለምን ላድን እንጂ በዓለም ልፈርድ አልመጣሁምና ቃሉን ሰምቶ የማይጠብቀው ቢኖር የምፈርድበት እኔ አይደለሁም።

፷ የሚጥለኝ ቃሉንም የማይቀበለው እርሱ የሚፈርድበት አለው፤ እኔ የተናገርሁት ቃል እርሱ በመጨረሻው ቀን ይፈርድበታል።

፷ እኔ ከራሴ አልተናገርሁምና፤ ነገር ግን የላከኝ አብ እርሱ የምለውን የምናገረውንም ትእዛዝ ሰጠኝ።

፶ ትእዛዙም የዘላለም ሕይወት እንደ ሆነች አውቃለሁ። ስለዚህ እኔ የምናገረውን አብ እንደ ነገረኝ እንዲሁ እናገራለሁ።

፲፫

፩ ኢየሱስም ከፋሲካ በዓል በፊት፡ ከዚህ ዓለም ወደ አብ የሚሄድበት ሰዓት እንደ ደረሰ አውቆ፡ በዚህ ዓለም ያሉትን ወገኖቹን የወደዳቸውን እስከ መጨረሻ ወደዳቸው።

፪ እራትም ሲበሉ ዲያብሎስ በሰምዖን ልጅ በእስቆሮቹ በይሁዳ ልብ አሳልፎ እንዲሰጠው አሳብ ካገባ በኋላ፡

፫ ኢየሱስ አብ ሁሉን በልጁ እንደ ሰጠው ከእግዚአብሔርም እንደ ወጣ ወደ እግዚአብሔርም እንዲሄድ አውቆ፡

፬ ከእራት ተነሣ ልብሱንም አኖረ፡ ማበሻም ጨርቅ ወሰደ ታጠቀ፤

፭ በኋላም በመታጠቢያው ውኃ ጨመረ፡ የደቀ መዛሙርቱንም እግር ሊያጥብና በታጠቀበትም ማበሻ ጨርቅ ሊያብስ ጀመረ።

፮ ወደ ሰምዖን ጴጥሮስም መጣ፤ እርሱም፡ ጌታ ሆይ፡ እንተ የእኔን እግር ታጥባለህን? አለው።

፯ ኢየሱስም መልሶ፡ እኔ የማደርገውን እንተ አሁን አታውቅም፡ በኋላ ግን ታስተውለዋለህ አለው።

፰ ጴጥሮስም፡ የእኔን እግር ለዘላለም አታጥብም አለው። ኢየሱስም፡ ካላጠብሁህ፡ ከእኔ ጋር ዕድል የለህም ብሎ መለሰለት።

፱ ሰምዖን ጴጥሮስም፡ ጌታ ሆይ፡ እጅግና ራሴን ደግሞ እንጂ እግሬን ብቻ አይደለም አለው።

፲ ኢየሱስም፡ የታጠበ እግሩን ከመታጠብ በቀር ሌላ አያስፈልገውም፡ ሁለንተናው ግን ንጹሕ ነው፤ እናንተም ንጹሕን ናችሁ፡ ነገር ግን ሁላችሁ አይደላችሁም አለው።

፲፩ አሳልፎ የሚሰጠውን ያውቅ ነበርና፤ ስለዚህ፡ ሁላችሁ ንጹሕን አይደላችሁም አለው።

፲፪ እግራቸውንም አጥቦ ልብሱንም እንሥቶ ዳግመኛ ተቀመጠ፡ እንዲህም አላቸው። ያደረግሁላችሁን ታስተውላላችሁን?

፲፫ እናንተ መምህርና ጌታ ትሉኛላችሁ፤ እንዲሁ ነኝና መልካም ትላላችሁ።

፲፬ እንግዲህ እኔ ጌታና መምህር ስሆን እግራችሁን ካጠብሁ፡ እናንተ ደግሞ እርስ በርሳችሁ እግራችሁን ትተጣጠቡ ዘንድ ይገባችኋል።

፲፭ እኔ ለእናንተ እንዳደረግሁ እናንተ ደግሞ ታደርጉ ዘንድ ምሳሌ ሰጥቻችኋለሁና።

፲፮ እውነት እውነት አላችኋለሁ፡ ባሪያ ከጌታው አይበልጥም። መልእክተኛም ከላከው አይበልጥም።

፲፯ ይህን ብታውቁ፡ ብታደርጉትም ብጹዓን ናችሁ።

፲፰ ስለ ሁላችሁ አልናገርም፤ እኔ የመረጥኋቸውን አውቃለሁ፤ ነገር ግን መጽሐፍ፡ እንጀራዬን የሚበላ በእኔ ላይ ተረከዘን እነሣብኝ ያለው ይፈጸም ዘንድ ነው።

፲፱ በሆነ ጊዜ እኔ እንደ ሆንሁ ታምኑ ዘንድ፡ ከአሁን ጀምሮ አስቀድሞ ሳይሆን እነግራችኋለሁ።

፳ እውነት እውነት አላችኋለሁ፡ ማናቸውን የምልከውን የሚቀበል እኔን ይቀበላል፡ እኔንም የሚቀበል የላከኝን ይቀበላል።

፳፩ ኢየሱስ ይህን ብሎ በመንፈሱ ታወከ መስክርም። እውነት እውነት አላችኋለሁ፡ ከእናንተ አንዱ አሳልፎ ይሰጠኛል አለ።

፳፪ ደቀ መዛሙርቱ ስለ ማን እንደ ተናገረ አመንትተው እርስ በርሳቸው ተያዩ።

፳፫ ኢየሱስም ይወደው የነበረ ከደቀ መዛሙርቱ አንዱ በኢየሱስ ደረት ላይ ተጠጋ፤

፳፬ ስለዚህ ሰምዖን ጴጥሮስ እርሱን ጠቅሶ፡ ስለማን እንደ ተናገረ ነገረን አለው።

፳፭ እርሱም በኢየሱስ ደረት እንዲህ ተጠግቶ፡ ጌታ ሆይ፡ ማን ነው? አለው።

፳፮ ኢየሱስም፡ እኔ ቍራሽ አጥቅሼ የምሰጠው እርሱ ነው ብሎ መለሰለት። ቍራሽም አጥቅሶ ለእስቆሮቹ ለሰምዖን ልጅ ለይሁዳ ሰጠው።

፳፯ ቍራሽም ከተቀበለ በኋላ ያን ጊዜ ሰይጣን ገባበት። እንግዲህ ኢየሱስ፡ የምታደርገውን ቶሎ ብለህ አድርግ አለው።

፳፰ ነገር ግን ከተቀመጡት ስለ ምን ይህን እንዳለው ማንም አላወቀም፤

፳፱ ይሁዳ ከረጢቱን የያዘ ስለ ሆነ፡ ኢየሱስ፡ ለበዓሉ የሚያስፈልገንን ግዛ፡ ወይም ለድሆች ምጽዋት እንዲሰጥ ያለው ለእንዳንዱ

መሰሎአቸው ነበርና።

፱ እርሱም ቊራሹን ከተቀበለ በኋላ ወዲያው ወጣ፤ ሌሊትም ነበረ።

፲፩ ከወጣም በኋላ ኢየሱስ እንዲ አለ። አሁን የሰው ልጅ ከበረ እግዚአብሔርም ስለ እርሱ ከበረ፤

፲፪ እግዚአብሔር ስለ እርሱ የከበረ ከሆነ፣ እግዚአብሔር ደግሞ እርሱን ራሱን ያከብረዋል ወዲያውም ያከብረዋል።

፲፫ ልጆች ሆይ፣ ገና ጥቂት ጊዜ ከእናንተ ጋር ነኝ፤ ትፈልጉኛላችሁ፤ ለአይሁድም። እኔ ወደምሄድበት እናንተ ልትመጡ አይቻላችሁም እንዳልኟችው፣ አሁን ለእናንተ ደግሞ እላችኋለሁ።

፲፬ እርስ በርሳችሁ ትዋደዱ ዘንድ፣ እንደ ወደድኟችሁ እናንተ ደግሞ እርስ በርሳችሁ ትዋደዱ ዘንድ አዲስ ትእዛዝ እስጣችኋለሁ።

፲፭ እርስ በርሳችሁ ፍቅር ቢኖራችሁ፣ ደቀ መዛሙርቴ እንደ ሆናችሁ ሰዎች ሁሉ በዚህ ያውቃሉ።

፲፮ ሰምዖን ጴጥሮስም። ጌታ ሆይ፣ ወዴት ትሄዳለህ? አለው።

ኢየሱስም። ወደምሄድበት አሁን ልትከተለኝ አትችልም፣ ነገር ግን በኋላ ትከተለኛለህ ብሎ መለሰለት።

፲፯ ጴጥሮስም። ጌታ ሆይ፣ አሁን ልከተልህ አለመቻሌ ስለ ምንድር ነው? ነፍሴን ሰንኳ ስለ እንተ እስጣለሁ አለው።

፲፰ ኢየሱስም እንዲህ ብሎ መለሰለት። ነፍሴህን ስለ እኔ ትስጣለህን? እውነት እውነት እልሃለሁ፣ ሦስት ጊዜ እስክትክደኝ ድረስ ዶር አይጮኽም።

10

፩ ልባችሁ አይታወክ፤ በእግዚአብሔር እመኑ፣ በእኔም ደግሞ እመኑ።

፪ በአባቴ ቤት ብዙ መኖሪያ አለ፤ እንዲህስ ባይሆን ባልኋችሁ ነበር፤ ሰፍራ አዘጋጅላችሁ ዘንድ እሄዳለሁና፤

፫ ሄጃም ሰፍራ ባዘጋጅላችሁ፣ እኔ ባለሁበት እናንተ ደግሞ እንድትሆኑ ሁለተኛ እመጣለሁ ወደ እኔም እወስዳችኋለሁ።

፬ ወደምሄድበትም ታውቃላችሁ፣ መንገዱንም ታውቃላችሁ።

፭ ቶማስም። ጌታ ሆይ፣ ወደምትሄድበት እናውቅም፤ እንዴትስ መንገዱን እናውቃለን? አለው።

፮ ኢየሱስም። እኔ መንገድና እውነት ሕይወትም ነኝ፤ በእኔ በቀር ወደ አብ የሚመጣ የለም።

፯ እኔንስ ብታውቁኝ አባቴን ደግሞ ባወቃችሁ ነበር። ከአሁንም ጀምራችሁ ታውቁታላችሁ አይታችሁትማል አለው።

፰ ፊልጶስ። ጌታ ሆይ፣ አብን አሳየንና ይበቃናል አለው።

፱ ኢየሱስም አለው። አንተ ፊልጶስ፣ ይህን ያህል ዘመን ከእናንተ ጋር ሰኖር አታውቀኝምን? እኔን ያየ አብን አይቶአል፤ እንዴትስ አንተ። አብን አሳየን ትላለህ?

፲ እኔ በአብ እንዳለሁ አብም በእኔ እንዳለ አታምንምን? እኔ የምነግራችሁን ቃል ከራሴ አልናገረውም፤ ነገር ግን በእኔ የሚኖረው አብ እርሱ ሥራውን ይሠራል።

፲፩ እኔ በአብ እንዳለሁ አብም በእኔ እንዳለ እመኑኝ፤ ባይሆንስ ስለ ራሱ ስለ ሥራው እመኑኝ።

፲፪ እውነት እውነት እላችኋለሁ፣ በእኔ የሚያምን እኔ የማደርገውን ሥራ እርሱ ደግሞ ያደርጋል፤ ከዚህም የሚበልጥ ያደርጋል።

፲፫ እኔ ወደ አብ እሄዳለሁና፤ አብም ስለ ወልድ እንዲከበር በሰሜ የምትለምኑትን ሁሉ አደርገዋለሁ።

፲፬ ማናቸውንም ነገር በሰሜ ብትለምኑ እኔ አደርገዋለሁ።

፲፭-፲፮ እርሱም ዓለም የማያየውና የማያውቀው ስለ ሆነ ሊቀበለው የማይቻለው የእውነት መንፈስ ነው፤ ነገር ግን ከእናንተ ዘንድ ስለሚኖር በውሥጣችሁም ስለሚሆን እናንተ ታውቃላችሁ።

፲፯ ወላጆች እንደ ሌላቸው ልጆች አልተዋችሁም፤ ወደ እናንተ እመጣለሁ።

፲፰ ገና ጥቂት ዘመን አለ ከዚህም በኋላ ዓለም አያየኝም፤ እናንተ ግን ታዩኛላችሁ፤ እኔ ሕያው ነኝና እናንተ ደግሞ ሕያዋን ትሆናላችሁ።

፳ እኔ በአባቴ እንዳለሁ እናንተም በእኔ እንዳላችሁ እኔም በእናንተ

እንዲላሁ በዚያን ቀን ታውቃላችሁ።

፳፩ ትእዛዜ በእርሱ ዘንድ ያለችው የሚጠብቃትም የሚወደኝ እርሱ ነው፤ የሚወደኝንም አባቴ ይወደዋል እንም እወደዋለሁ ራሴንም እገልጥለታለሁ።

፳፪ የአስቆሮቱ ያይደለ ይሁዱ። ጌታ ሆይ፣ ለዓለም ሳይሆን ራሱን ለእኛ ልትገልጥ ያለህ እንዴት ነው? አለው።

፳፫ እየሱሱም መለሰ አለውም። የሚወደኝ ቢኖር ቃሉን ይጠብቃል፤ አባቴም ይወደዋል ወደ እርሱም እንመጣለን በእርሱም ዘንድ መኖሪያ አናደርጋለን።

፳፬ የማይወደኝ ቃሉን አይጠብቅም፤ የምትሰሙትም ቃል የላከኝ የአብ ነው እንጂ የእኔ አይደለም።

፳፭ ከእናንተ ዘንድ ስኖር ይህን ነግራኝኋለሁ፤

፳፮ ኡብ በሰሜ የሚልከው ግን መንፈስ ቅዱስ የሆነው አጽናኝ እርሱ ሁሉን ያስተምራችኋል እንም የነገርኋችሁን ሁሉ ያሳስባችኋል።

፳፯ ሰላምን እተውላችኋለሁ። ሰላማን እስጣችኋለሁ፤ እኔ የምስጣችሁ ዓለም እንደሚሰጥ አይደለም። ልባችሁ አይታወክ አይፍራም።

፳፰ እኔ እሄዳለሁ ወደ እናንተም እመጣለሁ እንዳልኋችሁ ሰማችሁ። የምትወዱኝሰ ብትሆኑ ከእኔ ኡብ ይበልጣልና ወደ ኡብ በመሄዴ ደስ ባላችሁ ነበር።

፳፱ ከሆነም በኋላ ታምኑ ዘንድ እሁን አስቀድሞ ሳይሆን። ነግራኝኋለሁ።

፴ ከእነግዲህ ወዲህ ከእናንተ ጋር ብዙ አልናገርም፣ የዚህ ዓለም ገዥ ይመጣልና፤ በእኔ ላይም እንዳች የለውም፤

፴፩ ነገር ግን ኡብን እንድወድ ዓለም ሊያውቅ፣ አብም እንዳዘዘኝ፣ እንዲሁ አደርጋለሁ። ተነሡ፤ ከዚህ እንሂድ።

፲፭

፩ እውነተኛ የወይን ግንድ እኔ ነኝ፤ ገበሬውም አባቴ ነው።

፪ ፍሬ የሚያፈራውን በእኔ ያለውን ቅርንጫፍ ሁሉ ያስወግደዋል፤ ፍሬ የሚያፈራውንም ሁሉ ኡብዘቶ እንዲያፈራ ያጠራዋል።

፫ እናንተ ስለ ነገርኋችሁ ቃል አሁን ንጹሐን ናችሁ፤

፬ በእኔ ኑሩ እኔም በእናንተ። ቅርንጫፍ በወይኑ ግንድ ባይኖር ከራሱ ፍሬ ሊያፈራ እንዳይቻለው፣ እንዲሁ እናንተ ደግሞ በእኔ ባትኖሩ አትችሉም።

፭ እኔ የወይን ግንድ ነኝ እናንተም ቅርንጫፎች ናችሁ። ያለ እኔ ምንም ልታደርጉ አትችሉምና በእኔ የሚኖር እኔም በእርሱ፣ እርሱ ብዙ ፍሬ ያፈራል።

፮ በእኔ የማይኖር ቢሆን እንደ ቅርንጫፍ ወደ ውጭ ይጣላል ይደርቅማል፤ እነርሱንም ሰብስበው ወደ እሳት ይጥሉአቸዋል፣ ያቃጥሉአቸውማል።

፯ በእኔ ብትኖሩ ቃሎቼም በእናንተ ቢኖሩ የምትወዱትን ሁሉ ለምኑ ይሆንላችሁማል።

፰ ብዙ ፍሬ ብታፈሩና ደቀ መዛሙርቴ ብትሆኑ በዚህ አባቴ ይከበራል።

፱ ኡብ እንደ ወደደኝ እኔ ደግሞ ወደድኋችሁ፤ በፍቅሬ ኑሩ።

፲ እኔ የአባቴን ትእዛዝ እንደ ጠበቅሁ በፍቅሩም እንደምኖር፣ ትእዛዜን ብትጠብቁ በፍቅሬ ትኖራላችሁ።

፲፩ ደስታዬም በእናንተ እንዲሆን ደስታችሁም እንዲፈጸም ይህን ነግራኝኋለሁ።

፲፪ እኔ እንደ ወደድኋችሁ እርሰ በርሳችሁ ትዋደዱ ዘንድ ትእዛዜ ይህች ናት።

፲፫ ነፍሱን ስለ ወዳጆቹ ከመሰጠት ይልቅ ከዚህ የሚበልጥ ፍቅር ለማንም የለውም።

፲፬ እኔ ያዘዘኋችሁን ሁሉ ብታደርጉ እናንተ ወዳጆቼ ናችሁ።

፲፭ ከእነግዲህ ወዲህ ባሮች አልላችሁም፤ ባሮያ ጌታው የሚያደርገውን እያውቅምና፤ ወዳጆች ግን ብያችኋለሁ፣ ከአባቴ የሰማሁትን ሁሉ ለእናንተ አስታውቄአችኋለሁና።

፲፮ እኔ መረጣችሁ እንጂ እናንተ አልመረጣችሁኝም፤ አብም በሰሜ የምትለምኑትን ሁሉ እንዲሰጣችሁ፣ ልትሄዱና ፍሬ ልታፈሩ ፍሬአችሁም ሊኖር ሾሞኋችሁ።

፲፯ እርሰ በርሳችሁ እንድትዋደዱ ይህን አዛችኋለሁ።

፲፮ ዓለም ቢጠላችሁ ከእናንተ በፊት እኔን እንደ ጠላኝ እወቁ።

፲፱ ከዓለም ስብትሆኑ ዓለም የራሱ የሆነውን ይወድ ነበር፤ ነገር ግን እኔ ከዓለም መረጥኋችሁ እንጂ ከዓለም ስለ አይደላችሁ ስለዚህ ዓለም ይጠላችኋል።

፳ ዓርያ ከጌታው አይበልጥም ብዬ የነገርኋችሁን ቃል አሰቡ። እኔን አሳደውኝ እንደ ሆኑ እናንተን ደግሞ ያሳድዱኝ እችላለሁ፤ ቃሉን ጠብቀው እንደ ሆኑ ቃላችሁን ደግሞ ይጠብቃሉ።

፳፩ ዳሩ ግን የላከኝን አያውቁምና ይህን ሁሉ ስለ ሰሜ ያደርጉባችኋል።

፳፪ እኔ መጥቼ ባልነገርኋቸው ስንት ኃጢአት ባልሆነባቸውም ነበር፤ አሁን ግን ለኃጢአታቸው ምክንያት የላቸውም።

፳፫ እኔን የሚጠላ አባቴን ደግሞ ይጠላል።

፳፬ ሌላ ሰው ያለደረገውን ሥራ በመካከላቸው ባለደረገሁ፣ ኃጢአት ባልሆነባቸውም ነበር፤ አሁን ግን እኔንም አባቴንም አይተውማል ጠልተውማል።

፳፭ ነገር ግን በሕጋቸው። በከንቱ ጠሉኝ ተብሎ የተጻፈው ቃል ይፈጸም ዘንድ ነው።

፳፮ ዳሩ ግን እኔ ከአብ ዘንድ የምልክላችሁ አጽናኝ እርሱም ከአብ የሚወጣ የእውነት መንፈስ በመጣ ጊዜ፣ እርሱ ስለ እኔ ይመስክራል፤

፳፯ እናንተም ደግሞ ከመጀመሪያ ከእኔ ጋር ኖራችኋልና ትመሰክራላችሁ።

፲፮

፳ እንዳትሰናከሉ ይህን ተናግራኝ እችላለሁ።

፳ ከምኩራባቸው ያወጡአችኋል፤ ከዚህ በላይ ደግሞ የሚገድላችሁ ሁሉ እግዚአብሔርን እንደሚያገለግል የሚመስልበት ጊዜ ይመጣል።

፳ ይህንም የሚያደርጉባችሁ አብንና እኔን ስላላወቁ ነው።

፳ ነገር ግን ጊዜው ሲደርስ እኔ እንደ ነገርኋችሁ ታሰቡ ዘንድ ይህን ተናግራኝ እችላለሁ። ከእናንተም ጋር ስለ ነበርሁ በመጀመሪያ ይህን አልነገርኋችሁም።

፳ አሁን ግን ወደ ላከኝ እሄዳለሁ ከእናንተም። ወይት ትሄዳለሁ? ብሎ የሚጠይቀኝ የለም።

፳ ነገር ግን ይህን ስለ ተናገርኋችሁ ንዘን በልባችሁ ሞልቶአል።

፳ እኔ ግን እውነት እነግራችኋለሁ፤ እኔ እንድሄድ ይሻላችኋል። እኔ ባልሄድ አጽናኙ ወደ እናንተ አይመጣምና፤ እኔ ብሄድ ግን እርሱን አልክላችኋለሁ።

፳ እርሱም መጥቶ ስለ ኃጢአት ስለ ጽድቅም ስለ ፍርድም ዓለምን ይወቅሳል፤

፳፻ ስለ ፍርድም፣ የዚህ ዓለም ገዥ ስለ ተፈረደበት ነው።

፳፻ የምነግራችሁ ገና ብዙ አለኝ፣ ነገር ግን አሁን ልትሸከሙት እትችሉም።

፳፻ ግን እርሱ የእውነት መንፈስ በመጣ ጊዜ ወደ እውነት ሁሉ ይመራችኋል፤ የሚሰማውን ሁሉ ይናገራል እንጂ ከራሱ አይነግርምና፤ የሚመጣውንም ይነግራችኋል።

፳፻ እርሱ ያከብረኛል፣ ለእኔ ካለኝ ወስዶ ይነግራችኋልና።

፳፻ ለአብ ያለው ሁሉ የእኔ ነው፤ ስለዚህ። ለእኔ ካለኝ ወስዶ ይነግራችኋል አለሁ።

፳፻ ጥቂት ጊዜ አለ፣ አታዩኝምም፤ ደግሞም ጥቂት ጊዜ አለ፣ ታዩኛላችሁም፣ እኔ ወደ አብ እሄዳለሁና።

፳፻ ከደቀ መዛሙርቱም አንዳንዶቹ እርስ በርሳቸው። ጥቂት ጊዜ አለ፣ አታዩኝምም፤ ደግሞም ጥቂት ጊዜ አለ፣ ታዩኛላችሁም፤ ደግሞ። ወደ አብ እሄዳለሁና የሚለን ይህ ምንድር ነው? ተባባሉ።

፳፻ እንግዲህ። ጥቂት የሚለው ይህ ምንድር ነው? የሚናገረውን አናውቅም አሉ።

፳፻ ኢየሱስም ሊጠይቁት እንደ ወደዱ እውቆ እንዲህ አላቸው። ጥቂት ጊዜ አለ፣ አታዩኝምም፤ ደግሞም ጥቂት ጊዜ አለ፣ ታዩኛላችሁ ስላልሁ፣ ስለዚህ እርስ በርሳችሁ ትመራሙራላችሁን?

፳ እውነት እውነት አላችኋለሁ፣ እናንተ ታለቅሳላችሁ ሙሾም ታወጣላችሁ፣ ዓለም ግን ደስ ይለዋል፤ እናንተም ታዘናላችሁ፣ ነገር ግን ንዘናችሁ ወደ ደስታ ይለወጣል።

፳፩ ሴት በምትወልድበት ጊዜ ወራትዋ ስለ ደረሰ ታዝናለች፤ ነገር ግን ሕፃን ከወለደች በኋላ፣ ሰው በዓለም ተወልዶአልና ስለ ደሰታዋ መከራዋን ኋላ አታሰበውም።

፳፪ እንግዲህ እናንተ ደግሞ አሁን ታዝናላችሁ፤ ነገር ግን እንደ ገና አያችኋለሁ ልባችሁም ደስ ይለዋል፣ ደስታችሁንም የሚወስድባችሁ የለም።

፳፫ በዚያን ቀንም ከእኔ አንዳች አትለምኑም። እውነት እውነት እላችኋለሁ፣ አብ በሰሜ የምትለምኑትን ሁሉ ይሰጣችኋል።

፳፬ እስከ አሁን በሰሜ ምንም አልለመናችሁም፤ ደስታችሁ ፍጹም እንዲሆን ለምኑ ትቀበሉማላችሁ።

፳፭ ይህን በምሳሌ ነግራለችኋለሁ፤ ነገር ግን ስለ አብ ለእናንተ በግልጽ የምናገርበት እንጂ ከዚያ ወዲያ በምሳሌ የማልናገርበት ሰዓት ይመጣል።

፳፮ በዚያን ቀን በሰሜ ትለምናላችሁ፤ እኔም ስለ እናንተ አብን እንድለምን የምላችሁ አይደለሁም፤

፳፯ እናንተ ስለ ወደዳችሁኝ ከእግዚአብሔርም ዘንድ እኔ እንደ ወጣሁ ስለመናችሁ አብ እርሱ ራሱ ይወዳችኋልና።

፳፰ ከአብ ወጥቼ ወደ ዓለም መጥቻለሁ፤ ደግሞ ዓለምን አተወዋለሁ ወደ አብም አሄዳለሁ።

፳፱ ደቀ መዛሙርቱ። እነሆ፣ አሁን በግልጽ ትናገራለህ በምሳሌም ምንም አትነግርም።

፴ ሁሉን እንድታውቅ ማንምም ሊጠይቅህ እንዳትፈልግ አሁን እናውቃለን፤ ስለዚህ ከእግዚአብሔር እንደ ወጣህ እናምናለን አሉት።

፴፩ ኢየሱስም እንዲህ ብሎ መለሰላቸው። አሁን ታምናላችሁን?

፴፪ እነሆ፣ እያንዳንዳችሁ ወደ ቤት የምትበታተኑበት እኔንም ለብቻዬ የምትተዉበት ሰዓት ይመጣል፣ አሁንም ደርሶአል፤ ነገር ግን አብ ከእኔ ጋር ስለ ሆነ ብቻዬን አይደለሁም።

፴፫ በእኔ ሳላችሁ ሰላም እንዲሆንላችሁ ይህን ተናግራለችኋለሁ። በዓለም ሳላችሁ መከራ አለባችሁ፤ ነገር ግን አይዘለችሁ፤ እኔ ዓለምን አሸንፌዋለሁ።

፲፯

፮-፫ እውነተኛ አምላክ ብቻ የሆንህ እንተን የላክኸውንም ኢየሱስ ክርስቶስን ያውቁ ዘንድ ይህች የዘላለም ሕይወት ናት።

፬ እኔ ላደርገው የሰጠኸኝን ሥራ ፈጽሜ በምድር አከበርሁሁ፤

፭ አሁንም፣ አባት ሆይ፣ ዓለም ሳይፈጠር በእነተ ዘንድ በነበረኝ ክብር አነተ በራሱህ ዘንድ አክብረኝ።

፮ ከዓለም ለሰጠኸኝ ሰዎች ሰምህን ገለጥሁላቸው። የአንተ ነበሩ ለእኔም ሰጠሃቸው፤

፯ ቃልህንም ጠብቀዋል። የሰጠኸኝ ሁሉ ከአንተ እንደ ሆነ አሁን ያውቃሉ፤

፰ የሰጠኸኝን ቃል ሰጥቻቸዋለሁና፤ እነርሱም ተቀበሉት፣ ከአንተም ዘንድ እንደ ወጣሁ በእውነት አወቁ፣ አንተም እንደ ላክኸኝ አመኑ።

፱ እኔ ስለ እነዚህ አለምናለሁ፤ ስለ ዓለም አልለምንም ስለ ሰጠኸኝ እንጂ፤ የአንተ ናቸውና፤

፲ የእኔም የሆነ ሁሉ የአንተ ነው የአንተውም የእኔ ነው፤ እኔም ስለ እነርሱ ከብራክለሁ።

፲፩ ከዚህም በኋላ በዓለም አይደለሁም፣ እነርሱም በዓለም ናቸው፣ እኔም ወደ አንተ አመጣለሁ። ቅዱስ አባት ሆይ፣ እነዚህን የሰጠኸኝን እንደ እኛ አንድ እንዲሆኑ በሰምህ ጠብቃቸው።

፲፪ ከእነርሱ ጋር በዓለም ሳለሁ የሰጠኸኝን በሰምህ እኔ አጠብቃቸው ነበር፤ ጠበቅኋቸውም መጽሐፋም እንዲፈጸም ከጥፋት ልጅ በቀር ከእነርሱ ማንም አልጠፋም።

፲፫ አሁንም ወደ አንተ አመጣለሁ፤ በእነርሱም ዘንድ ደስታዬ የተፈጸመ እንዲሆንላቸው ይህን በዓለም እናገራለሁ።

፲፬ እኔ ቃልህን ሰጥቻቸዋለሁ፤ እኔም ከዓለም እንዳይደለሁ ከዓለም አይደሉምና ዓለም ጠላቸው።

፲፭ ከክፉ እንድትጠብቃቸው እንጂ ከዓለም እንድታወጣቸው አልለምንም።

፲፮ እኔ ከዓለም እንዳይደለሁ ከዓለም አይደሉም።

፲፯ በእውነትህ ቀድሳቸው፤ ቃልህ እውነት ነው።

፲፰ ወደ ዓለም እንደ ላክኸኝ እንዲሁ እኔ ወደ ዓለም ላክኋቸው፤

፲፱ እነርሱም ደግሞ በእውነት የተቀደሱ እንዲሆኑ እኔ ራሴን ስለ እነርሱ አቀድሳለሁ።

፳፬ አባት ሆይ፥ ዓለም ሳይፈጠር ስለ ወደድኸኝ የሰጠኸኝን ክብሯን እንዲያዩ እኔ ባለሁበት የሰጠኸኝ እነርሱ ደግሞ ከእኔ ጋር ይሆኑ ዘንድ አወዳለሁ።

፳፯ ጻድቅ አባት ሆይ፥ ዓለም አላወቀህም፥ እኔ ግን አወቅሁህ እነዚህም አንተ እንደ ላክኸኝ አወቁ፤

፳፰ እኔንም የወደድህባት ፍቅር በእነርሱ እንድትሆን እኔንም በእነርሱ፥ ሰምህን አስታወቅኋቸው አስታውቃቸውማለሁ።

፲፯

፩ ኢየሱስም ይህን ብሎ አትክልት ወዳለበት ስፍራ ወደ ቁድሮን ወንዝ ማዶ ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ወጣ፤ እርሱም ደቀ መዛሙርቱም በዚያ ገቡ።

፪ ኢየሱስም ደቀ መዛሙርቱም ብዙ ጊዜ ወደዚያ ስለ ተሰበሰቡ አሳልፎ የሰጠው ይሁዳ ደግሞ ስፍራውን ያውቅ ነበር።

፫ ስለዚህ ይሁዳ ጭፍሮችንና ከካህናት አለቆች ከፈሪሳውያንም ሎሌዎችን ተቀብሎ በችቦና በፋና በጋሻ ጦርም ወደዚያ መጣ።

፬ ኢየሱስም የሚመጣበትን ሁሉ አውቆ ወጣና። ማንን ትፈልጋላችሁ አላቸው።

፭ የናዝሬቱን ኢየሱስን ብለው መለሱለት። ኢየሱስ፥ እኔ ነኝ አላቸው። አሳልፎ የሰጠውም ይሁዳ ደግሞ ከእነርሱ ጋር ቆሞ ነበር።

፮ እንግዲህ። እኔ ነኝ ባላቸው ጊዜ ወደ ኋላ አፈገፍገው በሞድር ወደቁ።

፯ ደግሞም። ማንን ትፈልጋላችሁ? ብሎ ጠየቃቸው። እነርሱም። የናዝሬቱን ኢየሱስን አሉት።

፰ ኢየሱስ መልሶ። እኔ ነኝ አልኋችሁ፤ እንግዲህ እኔን ትፈልጉ እንደ ሆናችሁ እነዚህ ይሂዱ ተወክቸው አለ፤

፱ ይህም። ከእነዚህ ከሰጠኸኝ አንዱን ስንኳ አላጠፋሁም ያለው ቃል ይፈጸም ዘንድ ነው።

፲ ሰምዖን ጴጥሮስም ሰይፍ ስለ ነበረው መዘዘው፥ የለቀ ካህናቱንም

ባርያ መትቶ ቀኝ ጆሮውን ቈረጠ፤ የባርያውም ሰም ማልኮሰ ነበረ።

፲፩ ኢየሱስም ጴጥሮስን። ሰይፍህን ወደ ሰገባው ክተተው፤ እብ የሰጠኝን ጽዋ አልጠጣትምን? አለው።

፲፪ እንግዲህ የሻለቃውና ጭፍሮቹ የአይሁድም ሎሌዎች ኢየሱስን ይዘው አሰሩት።

፲፫ አስቀድመውም ወደ ሐና ወሰዱት፤ በዚያች ዓመት ሊቀ ካህናት ለነበረው ለቀያፋ አማቴ ነበርና።

፲፬ ቀያፋም። አንድ ሰው ስለ ሕዝብ ይሞት ዘንድ ይሻላል ብሎ ለአይሁድ የመከራቸው ነበረ።

፲፭ ሰምዖን ጴጥሮስም ሌላውም ደቀ መዝሙር ኢየሱስን ተከተለ። ያም ደቀ መዝሙር በሊቀ ካህናቱ ዘንድ የታወቀ ነበረ፤ ወደ ሊቀ ካህናቱም ግቢ ከኢየሱስ ጋር ገባ፤

፲፮ ጴጥሮስ ግን በውጭ በበሩ ቆሞ ነበር። እንግዲህ በሊቀ ካህናቱ ዘንድ የታወቀው ሌላው ደቀ መዝሙር ወጣ ለበረኛይቱም ነግሮ ጴጥሮስን አሰገባው።

፲፯ በረኛ የነበረኝይቱም ገረድ ጴጥሮስን። አንተ ደግሞ ከዚህ ሰው ደቀ መዛሙርት እንዴ አይደለህምን? አለችው። እርሱ። አይደለሁም አለ።

፲፰ ብርድ ነበረና ባርኙና ሎሌዎች የፍም እሳት እንድደው ቆሙ ይሞቁም ነበር፤ ጴጥሮስም ደግሞ ከእነርሱ ጋር ቆሞ ይሞቅ ነበር።

፲፱ ሊቀ ካህናቱም ኢየሱስን ስለ ደቀ መዛሙርቱና ስለ ትምህርቱ ጠየቀው።

፳ ኢየሱስም መልሶ። እኔ በግልጥ ለዓለም ተናገርሁ፤ አይሁድ ሁሉ በሚሰበሰቡበት በምኩራብና በመቅደስ እኔ ሁልጊዜ አሰተማርሁ። በሰውርም ምንም አልተናገርሁም።

፳፩ ስለምን ትጠይቀኛለህ? ለእነርሱ የተናገርሁትን የሰውትን ጠይቅ፤ እነሆ፥ እነዚህ እኔ የነገርሁትን ያውቃሉ አለው።

፳፪ ይህንም ሲል በዚያ ቆሞ የነበረው ከሎሌዎች አንዱ። ለሊቀ ካህናቱ እንዲህ ትመልሳለህን? ብሎ ኢየሱስን በጥሬ መታው።

፳፫ ኢየሱስም መልሶ። ክፉ ተናግሮ እንደ ሆንሁ ስለ ክፉ መሰክር፤ መልካም ተናግሮ እንደ ሆንሁ ግን ስለ ምን ትመታኛለህ? አለው።

፳፬ ስለዚህ ሐና እንደ ታሰረ ወደ ሊቀ ካህናቱ ወደ ቀያፋ ሰደደው።

፳፭ ሰምዖን ጴጥሮስም ቆሞ እሳት ይሞቅ ነበር። እንግዲህ። እነተ ደግሞ ከደቀ መዛሙርቱ አይደለህምን? አሉት። እርሱም። አይደለህም ብሎ ካደ።

፳፮ ጴጥሮስ ጆሮውን የቆረጠው ዘመድ የሆነ ከሊቀ ካህናቱ ባሮች አንዱ። በእትክልቱ ከእርሱ ጋር እኔ አይቼህ አልነበረምን? አለው።

፳፯ ጴጥሮስም እንደ ገና ካደ፣ ወዲያውም ደሮ ጮኹ።

፳፰ እየሱስንም ከቀያፋ ወደ ገዡ ግቢ ወሰዱት፤ ማለዳም ነበረ፤ እነርሱም የፋሲካ በግ ይበሉ ዘንድ እንጂ እንዳይረክሱ ወደ ገዡ ግቢ አልገቡም።

፳፱ ስለዚህ ጲላሞስ ወደ ውጭ ወደ እነርሱ ወጥቶ። ይህን ሰው ስለ ምን ትከሱታላችሁ አላቸው።

፴ እነርሱም መልሰው። ይህ ሰው ክፉ አድራጊ ባይሆን ወደ አንተ አሳልፈን ባልሰጠነውም ነበር አሉት።

፴፩ ጲላሞስም። እናንተ ወሰዳችሁ እንደ ሕጋችሁ ፍረዱበት አላቸው። አይሁድም። ለእኛ ሰማንንም ልንገድል አልተፈቀደልንም አሉት፤

፴፪ እየሱስ በምን ዓይነት ሞት ሊሞት እንዳለው ሲያመለክት የተናገረው ቃል ይፈጸም ዘንድ ነው።

፴፫ ጲላሞስም እንደ ገና ወደ ገዡ ግቢ ገባና እየሱስን ጠርቶ። የአይሁድ ንጉሥ አንተ ነህን? አለው።

፴፬ እየሱስም መልሶ። አንተ ይህን የምትለው ከራስህ ነውን ወይስ ሌሎች ስለ እኔ ነገሩህን? አለው።

፴፭ ጲላሞስ መልሶ። እኔ አይሁዳዊ ነኝን? ወገኖችህና የካህናት አለቆች ለእኔ አሳልፈው ሰጡህ፤ ምን አድርገሃል? አለው።

፴፮ እየሱስም መልሶ። መንግሥቱ ከዚህ ዓለም አይደለችም፤ መንግሥቱስ ከዚህ ዓለም ብትሆን፣ ወደ አይሁድ እንዳልሰጥ ሎሌዎቹ ይዋጉልኝ ነበር፤ አሁን ግን መንግሥቱ ከዚህ አይደለችም አለው።

፴፯ ጲላሞስም። እንግዲያ ንጉሥ ነህን? አለው። እየሱስም መልሶ። እኔ ንጉሥ እንደ ሆንሁ አንተ ትላለህ። እኔ ለእውነት ልመሰክር ስለዚህ ተወልጃለሁ ስለዚህም ወደ ዓለም

መጥቻለሁ፤ ከእውነት የሆነ ሁሉ ድምፃን ይሰማል አለው።

፴፰ ጲላሞስ። እውነት ምንድር ነው? አለው። ይህንም ብሎ ዳግመኛ ወደ አይሁድ ወጥቶ። እኔስ አንዲት በደል ሰንኳ አላገኘሁበትም።

፴፱ ነገር ግን በፋሲካ አንድ ልፈታላችሁ ልማድ አላችሁ፤ እንግዲህ የአይሁድን ንጉሥ ልፈታላችሁ ትወዳላችሁን? አላቸው።

፵ ሁሉም ደግመው። በርባባን እንጂ ይህን አይደለም እያሉ ጮኹ። በርባባ ግን ወንበዳ ነበረ።

፲፱

፩ በዚያን ጊዜም ጲላሞስ እየሱስን ይዞ ገረፈው።

፪ ወታደሮችም ከእሾህ አክሊል ጌንጉነው በራሱ ላይ አኖሩ ቀይ ልብሰም አለበሱት፤

፫ እየቀረቡም። የአይሁድ ንጉሥ ሆይ፣ ሰላም ለአንተ ይህን ይሉት ነበር፤

፬ በጥሬም ይመቱት ነበር። ጲላሞስም ደግሞ ወደ ውጭ ወጥቶ። እነሆ፣ አንዲት በደል ሰንኳ እንዳላገኘሁበት ታውቆ ዘንድ እርሱን ወደ ውጭ አወጣላችኋለሁ አላቸው።

፭ እየሱስም የእሾህ አክሊል ደፍቶ ቀይ ልብሰም ለብሶ ወደ ውጭ ወጣ።

፮ ጲላሞስም። እነሆ ሰውዬው አላቸው። የካህናት አለቆችና ሎሌዎች ባይቸም ጊዜ። ስቀለው ስቀለው እያሉ ጮኹ። ጲላሞስም። እኔስ አንዲት በደል ሰንኳ አላገኘሁበትምና እናንተ ወሰዳችሁ ስቀሉት አላቸው።

፯ አይሁድም መልሰው። እኛ ሕግ አለን፣ እንደ ሕጋችንም ሊሞት ይገባዋል፣ ራሱን የእግዚአብሔር ልጅ አድርጎአልና አሉት።

፰ ስለዚህ ጲላሞስ ይህን ነገር በሰማ ጊዜ እግጅ ፈራ፤

፱ ተመልሶም ወደ ገዡ ግቢ ገባና እየሱስን። አንተ ከወዴት ነህ? አለው። እየሱስ ግን አንድ እንኳ አልመለሰለትም።

፲ ስለዚህ ጲላሞስ። አትነግረኝምን? ልሰቅልህ ሥልጣን እንዳለኝ ወይም ልፈታህ ሥልጣን እንዳለኝ አታውቅምን? አለው።

፲፩ እየሱስም መልሶ። ከላይ ካልተሰጠህ በቀር በእኔ ላይ ምንም

ሥልጣን ባልነበረህም፤ ስለዚህ ለእነተ አሳልፎ የሰጠኝ ኃጢአቱ የባሰ ነው አለው።

፲፪ ከዚህ በኋላ ጲላጦስ ሊፈታው ፈለገ፤ ነገር ግን አይሁድ። ይህንን ብትፈታው የቁሣር ወዳጅ አይደለህም፤ ራሱን ንጉሥ የሚያደርግ ሁሉ የቁሣር ተቃዋሚ ነው እያሉ ጮኹ።

፲፫ ጲላጦስም ይህን ነገር ሰምቶ ኢየሱስን ወደ ውጭ አወጣው። በዕብራይስጥም ገበታ በተባለው ጸፍጸፍ በሚሉት ሰፍራ በፍርድ ወንበር ተቀመጠ።

፲፬ ለፋሲካም የማዘጋጀት ቀን ነበረ፤ ስድስት ሰዓትም የሚያህል ነበረ፤ አይሁድንም። እነሆ ንጉሣችሁ አላቸው።

፲፭ እነርሱ ግን። አስወግደው፤ አስወግደው፤ ሰቀለው እያሉ ጮኹ። ጲላጦስም። ንጉሣችሁን ልሰቀለውን? አላቸው። የካህናት አለቆችም። ከቁሣር በቀር ሌላ ንጉሥ የለንም ብለው መለሱለት።

፲፮ ስለዚህ በዚያን ጊዜ እንዲሰቀል አሳልፎ ሰጣቸው።

፲፯ ኢየሱስንም ይዘው ወሰዱት፤ መስቀሉንም ተሸክሞ በዕብራይስጥ ጎልጎታ ወደ ተባለው የራስ ቅል ሰፍራ ወደሚሉት ወጣ።

፲፰ በዚያም ሰቀሉት፤ ከእርሱም ጋር ሌሎች ሁለት፤ እንዲን በዚህ እንዲን በዚያ ኢየሱስንም በመካከላቸው ሰቀሉ።

፲፱ ጲላጦስም ደግሞ ጽሕፈት ጽፎ በመሰቀሉ ላይ አኖረው፤ ጽሕፈቱም። የአይሁድ ንጉሥ የናዝሬቱ ኢየሱስ የሚል ነበረ።

፳ ኢየሱስም የተሰቀለበት ሰፍራ ለከተማ ቅርብ ነበረና ከአይሁድ ብዙዎች ይህን ጽሕፈት አነበቡት፤ በዕብራይስጥና በርማይስጥ በግሪክም ተጽፎ ነበር።

፳፩ ስለዚህ የአይሁድ ካህናት አለቆች ጲላጦስን። እርሱ። የአይሁድ ንጉስ ነኝ እንዳለ እንጂ የአይሁድ ንጉሥ ብለህ አትጻፍ አሉት።

፳፪ ጲላጦስም። የጻፍሁትን ጽፌአለሁ ብሎ መለሰ።

፳፫ ጭፍሮችም ኢየሱስን በሰቀሉት ጊዜ ልብሶቹን ወሰደው ለእያንዳንዱ ጭፍራ እንድ ክፍል ሆኖ በአራት ከፋፈሉት፤ እጀጠባቡን ደግሞ

ወሰዱ። እጀ ጠባቡም ከላይ ጀምሮ ወጥ ሆኖ የተሠራ ነበረ እንጂ የተሰፋ አልነበረም።

፳፬ ስለዚህ እርሰ በርሳቸው። ለማን እንዲሆን በእርሱ ዕጣ እንጣጣልበት እንጂ እንቅደደው ተባባሉ። ይህም። ልብሴን እርሰ በርሳቸው ተከፋፈሉ በእጀ ጠባቤም ዕጣ ተጣጣሉበት የሚለው የመጽሐፍ ቃል ይፈጸም ዘንድ ነው።

፳፭ ጭፍሮችም እንዲህ አደረጉ። ነገር ግን በኢየሱስ መስቀል አጠገብ አናቱ፤ የአናቱም አጎት፤ የቀለየጳም ሚስት ማርያም፤ መግደላዊትም ማርያም ቆመው ነበር።

፳፮ ኢየሱስም እናቱን ይወደው የነበረውንም ደቀ መዝሙር በአጠገቡ ቆሞ ባየ ጊዜ እናቱን። አንቺ ሴት፤ እነሆ ልጅሽ አላት።

፳፯ ከዚህ በኋላ ደቀ መዝሙሩን። እናትህ እንኳት አለው። ከዚህም ሰዓት ጀምሮ ደቀ መዝሙሩ ወደ ቤቱ ወሰዳት።

፳፰ ከዚህ በኋላ ኢየሱስ አሁን ሁሉ እንደተፈጸመ አውቆ የመጽሐፉ ቃል ይፈጸም ዘንድ። ተጠማሁ አለ።

፳፱ በዚያም ሆምጣጤ የሞላበት ዕቃ ተቀምጦ ነበር፤ እነርሱም ሆምጣጤውን በሰፍነግ ሞልተው በሁሉም አድርገው ወደ እፋ አቀረቡለት።

፴ ኢየሱስም ሆምጣጤውን ከተቀበለ በኋላ። ተፈጸመ አለ፤ ራሱንም አዘንብሎ ነፍሱን አሳልፎ ሰጠ።

፴፩ አይሁድም የማዘጋጀት ቀን ስለ ሆነ ያ ሰንበት ትልቅ ነበረና ሥጋቸው በሰንበት በመስቀል ላይ እንዳይኖር፤ ጭኝታውን ሰብረው እንዲያወርዱአቸው ጲላጦስን ለመኑት።

፴፪ ጭፍሮችም መጥተው የፊተኛውን ጭን ከእርሱም ጋር የተሰቀለውን የሌላውን ጭን ሰበሩ፤

፴፫ ወደ ኢየሱስ በመጡ ጊዜ ግን እርሱ ፈጽሞ እንደ ሞተ አይተው ጭኑን አልሰበሩም፤

፴፬ ነገር ግን ከጭፍሮች እንዲ ጎኑን በጦር ወጋው፤ ወዲያውም ደምና ውኃ ወጣ።

፴፭ ያየውም መስክሮአል፤ ምስክሩም እውነት ነው፤ እናንተም ደግሞ ታምኑ ዘንድ እርሱ እውነት እንዲናገር ያውቃል።

፲፱ ይህ የሆነ። ከእርሱ አጥንት አይሰበርም የሚል የመጽሐፉ ቃል እንዲፈጸም ነው።

፲፱ ደግሞም ሌላው መጽሐፍ። የወጡትን ያዩታል ይላል።

፲፱ ከዚህም በኋላ አይሁድን ስለ ፈራ በሰው ርዕይ የኢየሱስ ደቀ መዝሙር የነበረ የእርማትያስ የሴፍ የኢየሱስን ሥጋ ሊወስድ ጸላጦስን ለመነ፤ ጸላጦስም ፈቀደለት። ስለዚህም መጥቶ የኢየሱስን ሥጋ ወሰደ።

፲፱ ደግሞም አስቀድሞ በሌሊት ወደ ኢየሱስ መጥቶ የነበረ ኒፌዴሞስ መቶ ንጥር የሚያህል የክርቤና የእሬት ቅልቅል ይዞ መጣ።

፲፱ የኢየሱስንም ሥጋ ወሰደው እንደ አይሁድ አገናነዝ ልማድ ከሸቱ ጋር በተልባ እግር ልብስ ከፈኑት።

፲፱ በተሰቀለበትም ሰፍራ አትክልት ነበረ፤ በአትክልቱም ማንም ገና ያልተቀበረበት አዲስ መቃብር ነበረ።

፲፱ ስለዚህ መቃብሩ ቅርብ ነበረና ስለ አይሁድ ማዘጋጀት ቀን ኢየሱስን በዚያ አኖሩት።

፳

፳ ከሳምንቱም በፊተኛው ቀን መግደላዊት ማርያም ገና ጨለማ ሳለ ማለዳ ወደ መቃብር መጣች ድንጋዩም ከመቃብሩ ተፈንቅሎ አየች።

፳ እየሮጠችም ወደ ሰምዖን ጴጥሮስና ኢየሱስ ይወደው ወደ ነበረው ወደ ሌላው ደቀ መዝሙር መጥታ። ጌታን ከመቃብር ወሰደውታል ወዴትም እንዳኖሩት አናውቅም አለቻቸው።

፳ ስለዚህ ጴጥሮስና ሌላው ደቀ መዝሙር ወጥተው ወደ መቃብሩ ሄዱ።

፳ ሁለቱም አብረው ሮጡ፤ ሌላው ደቀ መዝሙርም ከጴጥሮስ ይልቅ ፈጥኖ ወደ ፊት ሮጠና አስቀድሞ ከመቃብሩ ደረሰ፤

፳ ዘቅም ብሎ ቢመለከት የተልባ እግሩን ልብስ ተቀምጦ አየ፤ ነገር ግን አልገባም።

፳ ሰምዖን ጴጥሮስም ተከትሎት መጣ ወደ መቃብሩም ገባ፤ የተልባ እግሩን ልብስ ተቀምጦ አየ።

፳ ደግሞም በራሱ የነበረውን ጨርቅ ለብቻው በእንድ ሰፍራ ተጠምጥሞ እንደ ነበረ እንጂ ከተልባ

እግሩ ልብስ ጋር ተቀምጦ እንዳልነበረ አየ።

፳ በዚያን ጊዜ አስቀድሞ ወደ መቃብር የመጣውም ሌላው ደቀ መዝሙር ደግሞ ገባ፤ አየም፤ አመነም፤

፳ ከሙታን ይነሣ ዘንድ እንዲገባው የሚለውን የመጽሐፉን ቃል ገና አላወቁም ነበርና።

፳ ደቀ መዝሙርቱም ወደ ቤታቸው ደግሞ ሄዱ።

፳ ማርያም ግን እያለቀሰች ከመቃብሩ በስተ ውጭ ቆማ ነበር። ስታለቅሰም ወደ መቃብር ዘቅ ብላ ተመለከተች፤

፳ ሁለት መላእክትም ነጭ ልብስ ለብሰው የኢየሱስ ሥጋ ተኝቶበት በነበረው እንዲ በራሱ ሌላውም በእግር ጌ ተቀምጠው አየች።

፳ እነርሱም። አንቺ ሴት፤ ስለ ምን ታለቅሻለሽ? አሉት። እርሰዋም። ጌታዬን ወሰደውታል ወዴትም እንዳኖሩት አላውቅም አለቻቸው።

፳ ይህንም ብላ ወደ ኋላ ዘወር ስትል ኢየሱስን ቆሞ አየችው፤ ኢየሱስም እንደ ሆነ አላወቀችም።

፳ ኢየሱስም። አንቺ ሴት፤ ስለ ምን ታለቅሻለሽ? ማንንስ ትፈልገያለሽ? አሉት። እርሰዋም የአትክልት ጠባቂ መሰሎአት። ጌታ ሆይ፤ አንተ ወሰደኸው እንደ ሆንህ ወዴት እንዳኖርኸው ንገረኝ እኔም እውስደዋለሁ አለችው።

፳ ኢየሱስም። ማርያም አላት። እርሰዋ ዘወር ብላ በሰብራይሰጥ። ረቡኒ አለችው፤ ትርጓሜውም። መምህር ሆይ ማለት ነው።

፳ ኢየሱስም። ገና ወደ አባቴ አላረግሁምና አትንኪኝ፤ ነገር ግን ወደ ወንድሞቼ ሄደሽ። እኔ ወደ አባቴና ወደ አባታችሁ ወደ አምላኬና ወደ አምላካችሁ ዓርጋለሁ ብለሽ ንገሪያችው አላት።

፳ መግደላዊት ማርያም መጥታ ጌታን እንዳየች ይህንም እንዳላት ለደቀ መዝሙርቱ ነገረች።

፳ ያም ቀን እርሱም ከሳምንቱ ፊተኛው በመሸ ጊዜ፤ ደቀ መዝሙርቱ ተሰብስበው በነበሩበት፤ አይሁድን ስለ ፈሩ ደጆቹ ተዘግተው ሳሉ፤ ኢየሱስ መጣ፤ በመካከላቸውም ቆሞ። ስላም ለእናንተ ይሁን አላቸው።

፳፫ ይህንም ብሎ እጆቹንም ጎኑንም አሳያቸው። ደቀ መዛሙርቱም ጌታን ባዩ ጊዜ ደስ አላቸው።

፳፬ ኢየሱስም ዳግመኛ። ሰላም ለእናንተ ይሁን፤ እብ እንደ ላከኝ እኔ ደግሞ እልካችኋለሁ አላቸው።

፳፭ ይህንም ብሎ እፍ አለባቸውና። መንፈስ ቅዱስን ተቀበሉ።

፳፮ ኃጢአታቸውን ይቅር ያላችኋቸው ሁሉ ይቀርላቸዋል፤ የያዛችሁባቸው ተይዘባቸዋል አላቸው።

፳፱ ነገር ግን ከአሥራ ሁለቱ አንዱ ዲዲሞስ የሚሉት ቶማስ ኢየሱስ በመጣ ጊዜ ከእነርሱ ጋር አልነበረም።

፳፳ ሌሎቹም ደቀ መዛሙርቱ። ጌታን አይተነዋል አሉት። እርሱ ግን። የችንካሩን ምልክት በእጆቹ ካላየሁ ጣቱንም በችንካሩ ምልክት ካላገባሁ እጄንም በጎኑ ካላገባሁ አላምንም አላቸው።

፳፩ ከሰምንት ቀን በኋላም ደቀ መዛሙርቱ ደግመው በውስጥ ነበሩ። ቶማስም ከእነርሱ ጋር ነበረ። ደጃች ተዘግተው ሳሉ ኢየሱስ መጣ፤ በመካከላቸውም ቆሞ። ሰላም ለእናንተ ይሁን አላቸው።

፳፪ ከዚያም በኋላ ቶማስን። ጣትህን ወደዚህ አምጣና እጆቹን እይ፤ እጅህንም አምጣና በጎኔ አግባው፤ ያመንህ እንጂ ያለመንህ አትሁን አለው።

፳፫ ቶማስም። ጌታዬ አምላኬም ብሎ መለሰለት።

፳፬ ኢየሱስም። ስለ አየኸኝ አምነሃል፤ ሳያዩ የሚያምኑ ብፁዓን ናቸው አለው።

፳፭ ኢየሱስም በዚህ መጽሐፍ ያልተጻፈ ሌላ ብዙ ምልክት በደቀ መዛሙርቱ ፊት አደረገ፤

፳፮ ነገር ግን ኢየሱስ እርሱ ክርስቶስ የእግዚአብሔር ልጅ እንደ ሆነ ታምኑ ዘንድ፤ አምናችሁም በሰሙ ሕይወት ይሆንላችሁ ዘንድ ይህ ተጽፎአል።

፳፩

፳ ከዚህ በኋላ ኢየሱስ በጥብርያደስ ባሕር አጠገብ ለደቀ መዛሙርቱ እንደ ገና ተገለጠላቸው፤

፳ እንዲህም ተገለጠ። ሰምዖን ጴጥሮስና ዲዲሞስ የሚባለው ቶማስ ከገለላ ቃና የሆነ ናትናኤልም የዘብዴዎስም ልጆች ከደቀ መዛሙርቱም ሌሎች ሁለት በእንድነት ነበሩ።

፳ ሰምዖን ጴጥሮስ። ዓሣ ላጠምድ እሄዳለሁ አላቸው። እነርሱም። እኛም ከእነተ ጋር እንመጣለን አሉት። ወጥተውም ወደ ታንኳይቱ ገቡ በዚያችም ሌሊት ምንም እላጠመዱም።

፳ በነጋም ጊዜ ኢየሱስ በባሕር ዳር ቆመ፤ ደቀ መዛሙርቱ ግን ኢየሱስ መሆኑን አላወቁም።

፳ ኢየሱስም። ልጆች ሆይ፤ አንዳች የሚበላ አላችሁን? አላቸው። የለንም ብለው መለሱለት።

፳ እርሱም። መረቡን በታንኳይቱ በስተ ቀኝ ጣሉት ታገኙማላችሁ አላቸው። ስለዚህ ጣሉት፤ በዚህም ጊዜ ከዓሣው ብዛት የተነሣ ሊጌትቱት አቃታቸው።

፳ ኢየሱስ ይወደው የነበረውም ደቀ መዛሙር ጴጥሮስን። ጌታ እኮ ነው አለው። ስለዚህ ሰምዖን ጴጥሮስ ጌታ መሆኑን በሰማ ጊዜ ዕራቁቱን ነበረና ልብሱን ታጥቆ ወደ ባሕር ራሱን ጣለ።

፳ ሌሎቹ ደቀ መዛሙርት ግን ከምድር ሁለት መቶ ክንድ ያህል እንጂ እጅግ አልራቁም ነበርና ዓሣ የሞላውን መረብ እየሳቡ በጀልባ መጡ።

፳ ወደ ምድርም በወጡ ጊዜ ፍምና ዓሣ በላዩ ተቀምጦ እንጀራም አዩ።

፳ ኢየሱስም። እሁን ካጠመዳችሁት ዓሣ አምጡ አላቸው።

፳ ሰምዖን ጴጥሮስም ወደ ጀልባይቱ ገብቶ መቶ አምሳ ሦስት ታላላቅ ዓሣች ሞልቶ የነበረውን መረብ ወደ ምድር ጌተተ፤ ይህንም ያህል ብዙ ሲሆን መረቡ አልተቀደደም።

፳ ኢየሱስም። ኑ፤ ምሳ ብሎ አላቸው። ከደቀ መዛሙርቱ አንድ ስንኳ። አንተ ማን ነህ? ብሎ ሊመረምረው የደፈረ አልነበረም፤ ጌታ መሆኑን አውቀው ነበርና።

፳ ኢየሱስም መጣና እንጀራ አንሥቶ ሰጣቸው፤ እንዲሁም ዓሣውን።

፳ ኢየሱስ ከሙታን ከተነሣ በኋላ ለደቀ መዛሙርቱ ሲገለጥላቸው ይህ

ሦስተኛው ጊዜ ነበረ።

፲፭ ምሳ ከበሉ በኋላም ኢየሱስ ሰምዖን ጴጥሮስን። የዮና ልጅ ሰምዖን ሆይ። ከእነዚህ ይልቅ ትወደኛለህን? አለው። እዎን ጌታ ሆይ። እንድወድህ እንተ ታውቃለህ አለው። ግልገሎቹን አሰማራ አለው።

፲፮ ደግሞ ሁለተኛ። የዮና ልጅ ሰምዖን ሆይ። ትወደኛለህን? አለው። እዎን ጌታ ሆይ። እንድወድህ እንተ ታውቃለህ አለው።

፲፯ ጠቦቶቹን ጠብቅ አለው። ሦስተኛ ጊዜ። የዮና ልጅ ሰምዖን ሆይ። ትወደኛለህን? አለው። ሦስተኛ። ትወደኛለህን? ስላለው ጴጥሮስ አዘነና። ጌታ ሆይ። እንተ ሁሉን ታውቃለህ፤ እንድወድህ እንተ ታውቃለህ አለው። ኢየሱስም። በጎቹን አሰማራ።

፲፰ እውነት እውነት እልሃለሁ። እንተ ጌልማሳ ሳለህ ወገብህን በገዛ ራስህ ታጥቀህ ወደምትወደው ትሄድ ነበር፤ ነገር ግን በሸመገልህ ጊዜ እጆችህን ትዘረጋለህ። ሌላውም ያስታጥቅሃል ወደማትወደውም ይወስድሃል አለው።

፲፱ በምን ዓይነት ሞት እግዚአብሔርን ያከብር ዘንድ እንዳለው ሲያመለክት ይህን አለ። ይህንም ብሎ። ተከተለኝ አለው።

፳ ዴጥሮስም ዘወር ብሎ ኢየሱስ ይወደው የነበረውን ደቀ መዝሙር ሲከተለው አየ፤ እርሱም ደግሞ በእራት ጊዜ በደረቱ ተጠግቶ። ጌታ ሆይ። አሳልፎ የሚሰጥህ ማን ነው? ያለው ነበረ።

፳፩ ዴጥሮስም ይህን አይቶ ኢየሱስን። ጌታ ሆይ። ይህስ እንዴት ይሆናል? አለው።

፳፪ ኢየሱስም። እስክመጣ ድረስ ይኖር ዘንድ ብወድስ። ምን እግደህ? እንተ ተከተለኝ አለው።

፳፫ ስለዚህ። ያ ደቀ መዝሙር አይሞትም የሚለው ይህ ነገር ወደ ወንድሞች ወጣ፤ ነገር ግን ኢየሱስ። እስክመጣ ድረስ ይኖር ዘንድ ብወድስ ምን እግደህ? አለው እንጂ አይሞትም አላለውም።

፳፬ ስለ እነዚህም የመስከረ ይህንንም ጽፎ ያለ ይህ ደቀ መዝሙር ነው። ምስክሩም እውነት እንደ ሆነ እናውቃለን።

፳፭ ኢየሱስም ያደረገው ብዙ ሌላ

ነገር ደግሞ አለ፤ ሁሉ በእያንዳንዱ ቢጻፍ ለተጻፉት መጻሕፍት ዓለም ራሱ ባለበቃቸውም ይመስለኛል።

የሐዋርያት ሥራ

፩፡፫ ደግሞ አርባ ቀን እየታያቸው ስለ እግዚአብሔርም መንግሥት ነገር እየነገራቸው፤ በብዙ ማሰረጃ ከሕማማቱ በኋላ ሕያው ሆኖ ለእነርሱ ራሱን አሳያቸው።

፬ ከእነርሱም ጋር አብሮ ሳለ ከኢየሩሳሌም እንዳይወጡ አዘዛቸው፤ ነገር ግን። ከእኔ የሰማችሁትን አብ የሰጠውን የተሰፋ ቃል ጠብቁ፤

፭ የሐንጎ በውኃ አጥምቆ ነበርና፤ እናንተ ግን ከጥቂት ቀን በኋላ በመንፈስ ቅዱስ ትጠመቃላችሁ አለ።

፮ እነርሱም በተሰበሰቡ ጊዜ። ጌታ ሆይ፤ በዚህ ወራት ለእስራኤል መንግሥትን ትመልሳለህን? ብለው ጠየቁት።

፯ እርሱም። አብ በገዛ ሥልጣኑ ያደረገውን ወራትንና ዘመናትን ታውቁ ዘንድ ለእናንተ አልተሰጣችሁም፤

፰ ነገር ግን መንፈስ ቅዱስ በእናንተ ላይ በወረደ ጊዜ ኃይልን ትቀበላላችሁ፤ በኢየሩሳሌምም በይሁዳም ሁሉ በሰማርያም እስከ ምድር ዳርም ድረስ ምስክሮቹ ትሆናላችሁ አለ።

፱ ይህንም ከተናገረ በኋላ እነርሱ እያዩት ከፍ ከፍ አለ፤ ደመናም ከዓይናቸው ሰውራ ተቀበለችው።

፲ እርሱም ሲሄድ ወደ ሰማይ ትኩር ብለው ሲመለከቱ ሳሉ፤ እነሆ፤ ነጫጭ ልብስ የለበሱ ሁለት ሰዎች በአጠገባቸው ቆሙ፤

፲፩ ደግሞም። የገሊላ ሰዎች ሆይ፤ ወደሰማይ እየተመለከታችሁ ስለ ምን ቆማችኋል? ይህ ከእናንተ ወደ ሰማይ የወጣው ኢየሱስ ወደ ሰማይ ሲሄድ እንዳያችሁት፤ እንዲሁ ይመጣል አሉአቸው።

፲፪ በዚያን ጊዜ ደብረ ዘይት ከሚባለው ተራራ ወደ ኢየሩሳሌም ተመለሱ፤ እርሱም ከኢየሩሳሌም የሰንበት መንገድ ያህል የራቀ ነው።

፲፫ በገቡም ጊዜ ወደሚኖሩበት ሰገነት ወጡ፤ ጴጥሮስና ዮሐንስም፤ ያዕቆብም፤ እንድርያስም፤ ፊልጶስም፤ ቶማስም፤ በርተሎሜዎስም፤ ማቴዎስም፤ የእልፍዮስ ልጅ

ያዕቆብም፤ ቀናተኛ የሚባለው ስምዖንም፤ የያዕቆብ ልጅ ይሁዳም።

፲፬ እነዚህ ሁሉ ከሴቶችና ከኢየሱስ እናት ከማርያም ከወንድሞቹም ጋር በእንድ ልብ ሆነው ለጸሎት ይተኑ ነበር።

፲፭ በዚህም ወራት ጴጥሮስ መቶ ሀያ በሚያህል በሰዎች ማኅበር አብረው በነበሩ በወንድሞቹ መካከል ተነሥቶ አለ።

፲፮ ወንድሞች ሆይ፤ ኢየሱስን ለያዙት መሪ ስለሆናቸው ስለ ይሁዳ መንፈስ ቅዱስ አስቀድሞ በዳዊት አፍ የተናገረው የመጽሐፍ ቃል ይፈጸም ዘንድ ይገባ ነበር፤

፲፯ ከእኛ ጋር ተቈጥሮ ነበርና፤ ለዚህም እገልገሎት ታድሎ ነበርና።

፲፰ ይህም ሰው በዓመፅ ዋጋ መሬት ገዛ በግንባሩም ተደፍቶ ከመካከሉ ተሰነጠቀ እንጀቱም ሁሉ ተዘረገፈ፤

፲፱ በኢየሩሳሌምም ለሚኖሩ ሁሉ ታወቀ፤ ስለዚህም ያ መሬት በቋንቋቸው እኬልዳማ ተብሎ ተጠራ፤ እርሱም የደም መሬት ማለት ነው።

፳ በመዝሙር መጽሐፍ። መኖሪያው ምድረ በዳ ትሁን የሚኖርባትም አይኑር፤ ደግሞም። ሹመቱን ሌላ ይውሰዳት ተብሎ ተጽፎአልና።

፳፩-፳፫ ኢዮሰጦስም የሚሉትን በርሲያን የተባለውን ዮሴፍንና ማትያስን ሁለቱን አቆሙ።

፳፬-፳፮ ዕጣም ተጣጣሉላቸው፤ ዕጣውም ለማትያስ ወደቀና ከአሥራ አንዱ ሐዋርያት ጋር ተቈጠረ።

፪

፩ በዓለ ኅምሳ የተባለውም ቀን በደረሰ ጊዜ፤ ሁሉም በእንድ ልብ ሆነው አብረው ሳሉ፤

፪ ድንገት እንደሚነጥቅ ዓውሎ ነፋስ ከሰማይ ድምፅ መጣ፤ ተቀምጠው የነበሩበትንም ቤት ሁሉ ሞላው።

፫ እንደ እሳትም የተከፋፈሉ ልሳኖች ታየአቸው፤ በያንዳንዳቸውም ላይ ተቀመጡባቸው።

፬ በሁሉም መንፈስ ቅዱስ ሞላባቸው፤ መንፈስም ይናገሩ ዘንድ እንደ ሰጣቸው በሌላ ልሳኖች ይናገሩ ጀመር።

፳ ከሰማይም በታች ካሉ ሕዝብ ሁሉ በጸሎት የተጉ አይሁድ በኢየሩሳሌም ይኖሩ ነበር፤

፳ ይህም ድምፅ በሆነ ጊዜ ሕዝብ ሁሉ ተሰበሰቡ፡፡ እያንዳንዱም በገዛ ቋንቋው ሲናገሩ ይሰማ ስለ ነበር የሚሉትን አጡ።

፳ ተገርመውም ተደንቀውም እንዲህ አሉ። እነሆ፣ እነዚህ የሚናገሩት ሁሉ የገሊላ ሰዎች አይደሉምን?

፳ እኛም እያንዳንዳችን የተወለድንበትን የገዛ ቋንቋችንን እንዴት እንሰማለን?

፳ የጳርቴና የሜድ የኢላሜጤም ሰዎች፣ በሁለት ወንዝም መካከል በይሁዳም በቀጻደቅያም በጳንጦስም በእስያም፣

፳ በፍርግያም በጵንፍልያም በግብፅም በቀሪናም በኩል ባሉት በሊቢያ ወረዳዎች የምንኖር፣ በሮሜም የምንቀመጥ፣ አይሁድም ወደ ይሁዲነትም የገባን፣

፳ የቀርጤስና የዓረብ ሰዎች፣ የእግዚአብሔርን ታላቅ ሥራ በልሳኖቻችን ሲናገሩ እንሰማቸዋለን።

፳ ሁሉም ተገረሙና አመንትተው እርስ በርሳቸው። እንጂ ይህ ምን ይሆን? አሉ።

፳ ሌሎች ግን እያፌዙባቸው። ጉሽ የወይን ጠጅ ጠግበዋል አሉ።

፳ ነገር ግን ጴጥሮስ ከአሥራ አንዲ ጋር ቆመ፣ ድምፁንም ከፍ አድርጎ እንዲህ ሲል ተናገራቸው። አይሁድ በኢየሩሳሌምም የምትኖሩ ሁላችሁ፣ ይህ በእናንተ ዘንድ የታወቀ ይሁን፣ ቃሎቹንም አድምጡ።

፳ ለእናንተ እንደ መሰላችሁ እነዚህ የሰከሩ አይደሉም፣ ከቀኑ ሦስተኛ ሰዓት ነውና፤

፳ ነገር ግን ይህ በነቢዩ በኢዩኤል የተባለው ነው።

፳ እግዚአብሔር ይላል። በመጨረሻው ቀን እንዲህ ይሆናል፤ ሥጋ በሰበሰበ ሁሉ ላይ ከመንፈሴ አፈሳሉ፤ ወንዶችና ሴቶች ልጆቻችሁም ትንቢት ይናገራሉ፣ ጎበዞቻችሁም ራእይ ያያሉ፣ ሽማግሌዎቻችሁም ሕልም ያልማሉ፤

፳ ደግሞም በዚያች ወራት በወንዶችና በሴቶች ባሪያዎቹ ላይ

ከመንፈሴ አፈሳሉ ትንቢትም ይናገራሉ።

፳ ድንቆችን በላይ በሰማይ፣ ምልክቶችንም በታች በምድር እሰጣለሁ፤ ደምም እሳትም የጢሰ ጭጋግም ይሆናል፤

፳ ታላቅ የሆነ የተሰማም የጌታ ቀን ሳይመጣ ፀሐይ ወደ ጨለማ ጨረቃም ወደ ደም ይለወጣሉ።

፳ የጌታን ስም የሚጠራም ሁሉ ይድናል።

፳ የእስራኤል ሰዎች ሆይ፣ ይህን ቃል ሰሙ፤ ራሳችሁ እንደምታውቁ፣ የናዝሬቱ ኢየሱስ እግዚአብሔር በመካከላችሁ በእርሱ በኩል ባደረገው ተአምራትና በድንቆች በምልክቶችም ከእግዚአብሔር ዘንድ ለእናንተ የተገለጠ ሰው ነበረ፤

፳ እርሱንም በእግዚአብሔር በተወሰነው አሳቡና በቀደመው እውቀቱ ተሰጥቶ በዓመፀኞች እጅ ሰቅላችሁ ገደላችሁት።

፳ እግዚአብሔር ግን የሞትን ጣር አጥፍቶ አስነሣው፣ ሞት ይይዘው ዘንድ አልቻለምና።

፳ ዳዊት ስለ እርሱ እንዲህ ይላልና። ጌታን ሁልጊዜ በፊቱ አየሁት፣ እንዳልታወክ በቀኝ ነውና።

፳ ስለዚህ ልቤን ደስ አለው፣ ልሳንም ሐሣት አደረገ፣ ደግሞም ሥጋዬ በተሰፋ ያድራል፤

፳ ነፍሴን በሲኤል አትተዋትምና፣ ቅዱስህንም መበሰበሰን ያይ ዘንድ አትሰጠውም።

፳ የሕይወትን መንገድ አስታወቅኸኝ፤ ከፊትህ ጋር ደስታን ትሞላብኛለህ።

፳ ወንድሞች ሆይ፣ ስለ አባቶች አለቃ ስለ ዳዊት እንደ ሞተም እንደ ተቀበረም ለእናንተ በግልጥ እናገር ዘንድ ፍቀዱልኝ፤ መቃብሩም እስከ ዛሬ በእኛ ዘንድ ነው።

፳ ነቢይ ስለ ሆነ፣ ከወገቡም ፍሬ በዙፋኑ ያሰቀምጥ ዘንድ እግዚአብሔር መሐላ እንደ ማለለት ስለ አወቀ፣

፳ ስለ ክርስቶስ ትንሣኤ አስቀድሞ አይቶ፣ ነፍሱ በሲኤል እንዳልቀረች ሥጋውም መበሰበሰን እንዳላየ ተናገረ።

፳ ይህን ኢየሱስን እግዚአብሔር አስነሣው ለዚህም ነገር እኛ ሁላችን

ምስክርኝ ነን፤
፱፫ ስለዚህ በእግዚአብሔር
ቀኝ ከፍ ከፍ ብሎና የመንፈስ
ቅዱስን የተሰፋ ቃል ከአብ ተቀብሎ
ይህን እናንተ አሁን የምታዩትንና
የምትሰሙትን አፈሰሰው።

፱፬-፱፭ አለ። እንግዲህ ይህን
እናንተ የሰቀላችሁትን ኢየሱስን
እግዚአብሔር ጌታም ክርስቶስም
እንዳደረገው የእስራኤል ወገን ሁሉ
በእርግጥ ይወቅ።

፱፮ ይህንም በሰሙ ጊዜ ልባቸው
ተነካ። ጴጥሮስንና ሌሎችንም
ሐዋርያት። ወንድሞች ሆይ፣ ምን
እናድርግ? አሉአቸው።

፱፯ ጴጥሮስም። ንስሐ ግቡ፣
ኃጢአታችሁም ይሰረይ ዘንድ
እያንዳንዳችሁ በኢየሱስ ክርስቶስ
ሰም ተጠመቁ፤ የመንፈስ ቅዱስንም
ሰጦታ ትቀበላላችሁ።

፱፰ የተሰፋው ቃል ለእናንተና
ለልጆቻችሁ ጌታ አምላካችንም ወደ
እርሱ ለሚጠራቸው በሩቅ ላሉ ሁሉ
ነውና አላቸው።

፱፱ በብዙ ሌላ ቃልም መስከረና።
ከዚህ ጠማማ ትውልድ ዳኑ ብሎ
መከራቸው።

፲፩ ቃሉንም የተቀበሉ ተጠመቁ፣
በዚያም ቀን ሦስት ሺህ የሚያህል
ነፍስ ተጨመሩ፤

፲፪ በሐዋርያትም ትምህርትና
በኅብረት እንጀራውንም በመቀረስ
በየጸሎቱም ይተጉ ነበር።

፲፫ ነገር ግን በሰው ሁሉ ፍርሀት
ሆነ፤ በሐዋርያትም እጅ ብዙ ድንቅና
ምልክት ተደረገ።

፲፬ ያመኑትም ሁሉ አብረው ነበሩ፤

፲፭ ያላቸውንም ሁሉ አንድነት
አደረጉ። መሬታቸውንና ጥሪታቸውንም
እየሸጡ፣ ማንኛውም አንደሚፈልግ
ለሁሉ ያካፍሉት ነበር።

፲፮ በየቀኑም በአንድ ልብ ሆነው
በመቅደስ እየተጉ በቤታቸውም
እንጀራ እየቈረሱ፣ በደስታና በጥሩ
ልብ ምግባቸውን ይመገቡ ነበር፤

፲፯ እግዚአብሔርንም እያመሰገኑ
በሕዝብ ሁሉ ፊት ሞገስ ነበራቸው።
ጌታም የሚድኑትን ዕለት ዕለት
በእነርሱ ላይ ይጨምር ነበር።

፫

፩ ጴጥሮስና ዮሐንስም በጸሎት

ጊዜ በዘጠኝ ሰዓት ወደ መቅደስ
ይወጡ ነበር።

፪ ወደ መቅደስም ከሚገቡት
ምጽዋት ይለምን ዘንድ፣ ሰዎች
ተሸክመው መልካም በሚሉአት
በመቅደስ ደጅ በየቀኑ ያሰቀምጡት
የነበሩ ከእናቱ ማኅፀን ጀምሮ አንካሳ
የሆነ አንድ ሰው ነበረ።

፫ እርሱም ጴጥሮስና ዮሐንስ ወደ
መቅደስ ለገቡ እንዳላቸው ባየ ጊዜ፣
ምጽዋትን ለመናቸው።

፬ ጴጥሮስም ከዮሐንስ ጋር ትኩር
ብሎ ወደ እርሱ ተመልክቶ። ወደ እኛ
ተመልከት አለው።

፭ እርሱም አንድ ነገር ከእነርሱ
እንዲቀበል ሲጠብቅ ወደ እነርሱ
ተመለከተ።

፮ ጴጥሮስ ግን። ብርና ወርቅ
የለኝም፤ ይህን ያለኝን ግን
እስጥሃለሁ፤ በናዝሬቱ በኢየሱስ
ክርስቶስ ሰም ተነሣና ተመላለስ
አለው።

፯ በቀኝ እጇም ይዞ
አስነሣው፤ በዚያን ጊዜም እግሩና
ቀርጭምጭምቱ ጸና።

፰ ወደ ላይ ዘሎም ቆመ፣
ይመላለስም ጀመር፤ እየተመላለስም
እየዘለለም እግዚአብሔርንም
እያመሰገነ ከእነርሱ ጋር ወደ መቅደስ
ገባ።

፱ ሕዝቡም ሁሉ እግዚአብሔርን
እያመሰገነ ሲመላለስ አዩት፤

፲ መልካምም በሚሉአት በመቅደስ
ደጅ ስለ ምጽዋት ተቀምጦ የነበረው
እርሱ እንደ ሆነ እውቅት፤ በእርሱም
ከሆነው የተነሣ መደነቅና መገረም
ሞላባቸው።

፲፩ እርሱም ጴጥሮስንና ዮሐንስን
ይዞ ሳለ፣ ሕዝቡ ሁሉ እየተደነቁ
የሰሎምን ደጅ መመላለሻ በሚባለው
አብረው ወደ እነርሱ ሮጡ።

፲፪ ጴጥሮስም አይቶ ለሕዝቡ
እንዲህ ሲል መለሰ። የእስራኤል
ሰዎች ሆይ፣ በዚህ ስለ ምን
ትደነቃላችሁ? ወይስ በገዛ ኃይላችን
ወይስ እግዚአብሔርን በመፍራታችን
ይህ ይመላለስ ዘንድ እንዳደረግነው
ስለ ምን ትኩር ብላችሁ ታዩናላችሁ?

፲፫ የአብርሀምና የይሱሐቅ
የያዕቆብም አምላክ፣ የአባቶቻችን
አምላክ፣ እናንተ አሳልፋችሁ
የሰጣችሁትንና ሊፈታው ቈርጦ
ሳለ በጸሎት ፊት የካዳችሁትን

ብላቴናውን ኢየሱስን አከበረው።

፲፬ እናንተ ግን ቅዱሱን ጻድቅንም ክዳችሁ ነፍስ ገዳዩን ሰው ይሰጣችሁ ዘንድ ለመናችሁ።

፲፮ የሕይወትንም ራስ ገደላችሁት፤ እርሱን ግን እግዚአብሔር ከሙታን አስነሣው። ለዚህም ነገር እኛ ምስክሮች ነን።

፲፰ በሰሙም በማመን ይህን የምታዩትንና የምታውቁትን የእርሱ ስም አጻፍው። በእርሱም በኩል የሆነው እምነት በሁላችሁ ፊት ይህን ፍጹም ጤና ሰጠው።

፲፱ አሁንም። ወንድሞቼ ሆይ፤ እናንተ እንደ አለቆቻችሁ ደግሞ ባለማወቅ እንዳደረጋችሁት አውቁአለሁ፤

፲፳ እግዚአብሔር ግን ክርስቶስ መከራ እንዲቀበል አስቀድሞ በነቢያት ሁሉ እፍ የተናገረውን እንዲሁ ፈጸመው።

፲፱-፳፩ እግዚአብሔር ከጥንት ጀምሮ በቅዱሳን ነቢያት እፍ የተናገረው። ነገር ሁሉ እስከሚታደስበት ዘመን ድረስ ሰማይ ይቀበለው ዘንድ ይገባልና።

፳፪ ሙሴም ለአባቶቻችሁ ጌታ አምላክ እኔን እንዳስነሣኝ ነቢይን ከወንድሞቻችሁ ያስነሣላችኋል፤ በሚነግራችሁ ሁሉ እርሱን ሰሙት።

፳፫ ያንም ነቢይ የማትሰማው ነፍስ ሁሉ ከሕዝብ ተለይታ ትጠፋለች አለ።

፳፬ ሁለተኛም ከሳሙኤል ጀምሮ ከእርሱም በኋላ የተናገሩት ነቢያት ሁሉ ደግሞ ስለዚህ ወራት ተናገሩ።

፳፭ እናንተ የነቢያት ልጆችና እግዚአብሔር ለአብርሃም። በዘርህ የምድር ወገኖች ሁሉ ይባረካሉ ብሎ። ከአባቶቻችን ጋር ያደረገው የኪዳን ልጆች ናችሁ።

፳፮ ለእናንተ አስቀድሞ እግዚአብሔር ብላቴናውን አስነሥቶ፤ እያንዳንዳችሁን ከክፋታችሁ እየመለሰ ይባርካችሁ ዘንድ፤ ሰደደው።

፬

፩ ለሕዝቡም ሲናገሩ የካህናት አለቆችና የመቅደስ አዛዥ ሰዱቃውያንም፤

፩ ሕዝቡን ስለ አስተማሩና በኢየሱስ የሙታንን ትንሣኤ ስለ ሰበኩ ተቸግረው። ወደ እነርሱ ቀረቡ።

፫ እጃቸውንም ጭነውባቸው እሁን መሸቶ ነበርና እስከ ማግሥቱ ድረስ በወሳኒ አኖሩአቸው።

፬ ነገር ግን ቃሉን ከሰሙት ብዙዎች አሙኑ፤ የወንዶችም ቍጥር አምስት ሺህ ያህል ሆነ።

፭-፮ እነርሱንም በመካከል አቁመው። በምን ኃይል ወይስ በማን ስም እናንተ ይህን አደረጋችሁ? ብለው ጠየቁአቸው።

፯ በዚያን ጊዜ ጴጥሮስ መንፈስ ቅዱስንም ተሞልቶ እንዲህ አላቸው። እናንተ የሕዝብ አለቆችና ሽማግሌዎች።

፱ እኛ ዛሬ ለድውዩ ሰው ስለ ተደረገው መልካም ሥራ ይህ በምን እንደዳነ ብንመረመር፤

፲ እናንተ በስቀላችሁት እግዚአብሔርም ከሙታን ባስነሣው በናዝሬቱ በኢየሱስ ክርስቶስ ስም ይህ ደኅና ሆኖ በፊታችሁ እንደ ቆመ። ለእናንተ ለሁላችሁ ለእስራኤልም ሕዝብ ሁሉ የታወቀ ይሁን።

፲፩ እናንተ ግንበኞች የናቃችሁት፤ የማዕዘን ራስ የሆነው ይህ ድንጋይ ነው።

፲፪ መዳንም በሌላ በማንም የለም፤ እንድንበት ዘንድ የሚገባን ለሰዎች የተሰጠ ስም ከሰማይ በታች ሌላ የለምና።

፲፫ ጴጥሮስና ዮሐንስም በግልጥ እንደ ተናገሩ ባዩ ጊዜ፤ መጽሐፍን የማያውቁና ያልተማሩ ሰዎች እንደ ሆኑ አስተውለው አደነቁ፤ ከኢየሱስም ጋር እንደ ነበሩ አወቁአቸው።

፲፬ የተፈወሰውንም ሰው ከእነርሱ ጋር ቆሞ ሲያዩ የሚመልሱትን አጡ።

፲፭ ከሸንጎም ወደ ውጭ ይወጡ ዘንድ አዘዘው። በእነዚህ ሰዎች ምን እንሥራ?

፲፮ የታወቀ ምልክት በእነርሱ እጅ እንደ ተደረገ በኢየሩሳሌም ለሚኖሩ ሁሉ ተገልጦአልና፤ እንሸሽገው ዘንድ እንችልም፤

፲፯ ነገር ግን በሕዝቡ ዘንድ አብዛቶ እንዳይሰፋፋ፤ ከእንግዲህ ወዲህ ለማንም ሰው በዚህ ስም እንዳይናገሩ እየዛትን እንዘዛቸው ብለው እርስ በርሳቸው ተማከሩ።

፲፮ ጠርተውም በኢየሱስ ሰም ፈጽመው እንዲይናገሩና እንዲያስተምሩ አዘዙአቸው።

፲፱ ጴጥሮስና ዮሐንስ ግን መልሰው። እግዚአብሔርን ከመስማት ይልቅ እናንተን እንስማ ዘንድ በእግዚአብሔር ፊት የሚገባ እንደ ሆነ ቍረጡ፤

፳ እኛስ ያየነውንና የሰማነውን ከመናገር ዝም ማለት እንችልም አሉአቸው።

፳፩ እነርሱም እንደ ምን እንደሚቀጡ ምክንያት ስላላገኙባቸው፣ እንደ ገና ዝተው ከሕዝቡ የተነሣ ፈቱአቸው፤ ሰዎች ሁሉ ስለ ሆነው ነገር እግዚአብሔርን ያከብሩ ነበርና።

፳፪ ይህ የመፈወስ ምልክት የተደረገለት ሰው ከእርባ ዓመት ይበልጠው ነበርና።

፳፫ ተፈትተውም ወደ ወገኖቻቸው መጡና የካህናት አለቆችና ሽማግሌዎች ያሉአቸውን ሁሉ ነገሩአቸው።

፳፬ እነርሱም በሰሙ ጊዜ በአንድ ልብ ሆነው ወደ እግዚአብሔር ድምፃቸውን ከፍ አደረጉ እንዲህም አሉ። ጌታ ሆይ፣ እንተ ሰማዩንና ምድሩን ባሕሩንም በእነርሱም የሚኖረውን ሁሉ የፈጠርህ።

፳፭ በመንፈስ ቅዱስም በብላቴናህ በአባታችን በዳዊት አፍ። አሕዛብ ለምን አጉረመረሙ? ሕዝቡስ ከንቱን ነገር ለምን አሰቡ?

፳፮ የምድር ነገሥታት ተነሡ አለቆችም በጌታና በተቀባው ላይ አብረው ተከማቹ ብለህ የተናገርህ አምላክ ነህ።

፳፯-፲፩ ከጸሎም በኋላ ተሰብስበው የነበሩበት ሰፍራ ተናወጠ። በሁሉም መንፈስ ቅዱስ ሞላባቸው፣ የእግዚአብሔርንም ቃል በግልጥ ተናገሩ።

፲፪ ያመኑትም ሕዝብ አንድ ልብ እንዲትም ነፍስ ነበሩአቸው። ገንዘባቸውም ሁሉ በአንድነት ነበረ እንጂ ካለው አንድ ነገር ስንኳ የራሱ እንደ ሆነ ማንም አልተናገረም።

፲፫ ሐዋርያትም የጌታን የኢየሱስ ክርስቶስን ትንሣኤ በታላቅ ኃይል ይመሰክሩ ነበር፤ በሁሉም ላይ ታላቅ ጸጋ ነበረባቸው።

፲፬ በመካከላቸው አንድ ሰንኳ ችግረኛ አልነበረምና፤ መሬት ወይም

ቤት ያላቸው ሁሉ እየሸጡ የተሸጠውን ዋጋ ያመጡ ነበርና።

፲፭ በሐዋርያትም አግር አጠገብ ያኖሩ ነበር፤ ማናቸውም እንደሚፈልግ መጠን ለእያንዳንዱ ያካፍሉት ነበር።

፲፮ ትውልድም የቆጵሮስ ሰው የነበረ አንድ ሌዋዊ ዮሴፍ የሚሉት ነበረ፣ እርሱም በሐዋርያት በርናባስ ተባለ ትርጓሜውም የመጽናናት ልጅ ነው፤

፲፯ እርሻም ነበረውና ሸጠ ገንዘቡን አምጥቶ ከሐዋርያት አግር አጠገብ አኖረው።

፳

፩ ሐናንያም የተባለ አንድ ሰው ስጴራ ከተባለች ከሚስቱ ጋር መሬት ሸጠ።

፪ ሚስቱም ደግሞ ስታውቅ ከሸያጭ አስቀረና እኩሌታውን አምጥቶ በሐዋርያት አግር አጠገብ አኖረው።

፫ ጴጥሮስም። ሐናንያ ሆይ፣ መንፈስ ቅዱስን ታታልልና ከመሬቱ ሸያጭ ታስቀር ዘንድ ሰይጣን በልብህ ስለ ምን ሞላ?

፬ ሳትሸጠው የአንተ አልነበረምን? ከሸጥኸውስ በኋላ በሥልጣንህ አልነበረምን? ይህን ነገር ስለ ምን በልብህ አሰብህ? እግዚአብሔርን እንጂ ሰውን አልሞሽህም አለው።

፭ ሐናንያም ይህን ቃል ሰምቶ ወደቀ ሞተም፤ በሰሙትም ሁሉ ላይ ታላቅ ፍርሃት ሆነ።

፮ ጌብዞችም ተነሥተው ከፈኑት አውጥተውም ቀበሩት።

፯ ከሦስት ሰዓት ያህል በኋላም ሚስቱ የሆነውን ሳታውቅ ገባች።

፰ ጴጥሮስም መልሶ። እስቲ ንገሪኝ፣ መሬታችሁን ይህን ለሚያህል ሸጣችሁትን? አላት። እርሰዋም። አዎን፣ ይህን ለሚያህል ነው አለች።

፱ ጴጥሮስም። የጌታን መንፈስ ትፈታተኑ ዘንድ ስለ ምን ተሰማማችሁ? እነሆ፣ ባልሸን የቀበሩት ሰዎች አግር በደጅ ነው አንቺንም ያወጡሻል አላት።

፲ ያን ጊዜም በአግሩ አጠገብ ወደቀች ሞተችም፤ ጌብዞችም ሲገቡ ሞታ አገኙአት አውጥተውም በባልዋ አጠገብ ቀበሩአት።

፲፮ በቤተ ክርስቲያን ሁሉና ይህንም በሰሙ ሁሉ ላይ ታላቅ ፍርሃት ሆነ።

፲፱ በሐዋርያትም እጅ ብዙ ምልክትና ድንቅ በሕዝብ መካከል ይደረግ ነበር፤ ሁሉም በእነድ ልብ ሆነው በሰሎሞን ደጅ መመላለሻ ነበሩ።

፲፲ ከሌሎችም አንድ ሰንኳ ሊተባበራቸው የሚደፍር አልነበረም።

፲፫ ሕዝቡ ግን ያከብሩአቸው ነበር፤ የሚያምኑትም ከፊት ይልቅ ለጌታ ይጨመሩለት ነበር፤ ወንዶችና ሴቶችም ብዙ ነበሩ።

፲፬ ስለዚህም ጴጥሮስ ሲያልፍ ጥላውም ቢሆን ከእነርሱ እንዲን ይጋርድ ዘንድ ድውያንን ወደ እደባባይ አውጥተው በአልጋና በወሰካ ያኖሩአቸው ነበር።

፲፭ ደግሞም በአየሩሳሌም ዙሪያ ካላችው ከተማ ድውያንንና በርኩሳን መናፍሰት የተሣቀዩትን እያመጡ ብዙ ሰዎች ይሰበሰቡ ነበር፤ ሁሉም ይፈውሱ ነበር።

፲፮ ሊቀ ካህናቱ ግን የሰዲቃውያን ወገን ሆነውም ከእርሱ ጋር የነበሩት ሁሉ ተነሡ ቅንዓትም ሞላባቸው።

፲፯ በሐዋርያትም ላይ እጃቸውን ጭነው በሕዝቡ ወሳኒ ውሰጥ አኖሩአቸው።

፲፰ የጌታ መልአክ ግን በሌሊት የወሳኒውን ደጅ ከፍቶ አወጣቸውና።

፳ ሂደና ቆማችሁ የዚህን ሕይወት ቃል ሁሉ ለሕዝብ በመቅደስ ንገሩ አላቸው።

፳፩ በሰሙም ጊዜ ማልደው ወደ መቅደስ ገብተው አስተማሩ። ግን ሊቀ ካህናቱና ከእርሱ ጋር የነበሩት መጥተው ሸንገውንና የእስራኤልን ልጆች ሸማግሌዎች ሁሉ በእነድነት ጠሩ፤ ያመጡአቸውም ዘንድ ወደ ወሳኒ ላኩ።

፳፪-፳፬ የመቅደስ አዛዥና የካህናት አለቆችም ይህን ነገር በሰሙ ጊዜ። እንጂ ይህ ምን ይሆን? እያሉ ስለ እነርሱ አመነቱ።

፳፭ አንድ ሰውም መጥቶ። እነሆ፤ በወሳኒ ያኖራችኋቸው ሰዎች እየቆሙ ሕዝቡንም እያስተማሩ በመቅደስ ሩቸው ብሎ አወራላቸው።

፳፮ በዚያን ጊዜ አዛዥ ከሎሌዎች ጋር ሄዶ አመጣቸው፤ ቦጋይል ግን አይደለም፤ ሕዝቡ እንዲይወግሩአቸው

ይፈሩ ነበርና።

፳፯ አምጥተውም በሸንጎ አቆሙአቸው።

፳፰ ሊቀ ካህናቱም። በዚህ ሰም እንዲታሰተምሩ አጥብቅን አላዘዘናችሁምን? እነሆም፤

ኢየሩሳሌምን በትምህርታችሁ ሞልታችኋል፤ የዚያንም ሰው ደም በእኛ ታመጡብን ዘንድ ታሰባላችሁ ብሎ ጠየቃቸው።

፳፱ ጴጥሮስና ሐዋርያትም መልሰው አሉ። ከሰው ይልቅ ለእግዚአብሔር ልንታዘዝ ይገባል።

፴ እናንተ በእንጨት ላይ ሰቅላችሁ የገደላችሁትን ኢየሱስን የአባቶቻችን አምላክ አስነሣው፤

፴፩ ይህን እግዚአብሔር፤ ለእስራኤል ንስሐን የጎጢአትንም ሰርየት ይሰጥ ዘንድ፤ ራሰም መድኃኒትም አድርጎ በቀኝ ከፍ ከፍ አደረገው።

፴፪ እኛም ለዚህ ነገር ምስክሮች ነን፤ ደግሞም እግዚአብሔር ለሚታዘዙት የሰጠው መንፈስ ቅዱስ ምስክር ነው።

፴፫ እነርሱም ሲሰሙ በጣም ተቈጡ ለገድሉአቸውም አሰቡ።

፴፬ ነገር ግን በሕዝብ ሁሉ ዘንድ የከበረ የሕግ መምህር ገማልያል የሚሉት አንድ ፈሪሳዊ በሸንጎ ተነሥቶ ሐዋርያትን ጥቂት ፈቀቅ እንዲያደርጉአቸው አዘዘ።

፴፭ እንዲህም አላቸው። የእስራኤል ሰዎች ሆይ፤ ስለ እነዚህ ሰዎች ምን እንደምታደርጉ ለራሳችሁ ተጠንቀቁ።

፴፮ ከዚህ ወራት አስቀድሞ ቴዎዳስ። እኔ ታላቅ ነኝ ብሎ ተነሥቶ ነበርና፤ አራት መቶ የሚያህሉ ሰዎችም ከእርሱ ጋር ተባበሩ፤ እርሱም ጠፋ የሰሙትም ሁሉ ተበተኑ እንደ ምናምንም ሆኑ።

፴፯ ከዚህ በኋላ ሰዎች በተጻፉበት ዘመን የገሌላው ይሁዳ ተነሣ ብዙ ሰዎችንም እሸፍቶ አስከተለ፤ እርሱም ጠፋ የሰሙትም ሁሉ ተበታተኑ።

፴፰ አሁንም አላችኋለሁ። ከእነዚህ ሰዎች ተለዩ ተወካቸውም፤ ይህ አሳብ ወይም ይህ ሥራ ከሰው እንደ ሆነ ይጠፋልና፤

፴፱ ከእግዚአብሔር እንደ ሆነ ግን ታጠፋአቸው ዘንድ አይቻላችሁም፤

በእርግጥ ከእግዚአብሔር ጋር ስትጣሉ ምናልባት እንዳትገኙ።

፱ ሰውትም፣ ሐዋርያትንም ወደ እነርሱ ጠርተው ገረፉአቸው፣ በአየሱስም ሰም እንዳይናገሩ አዝዘው ፈቱአቸው።

፲፪ እነርሱም ስለ ሰው ይናቁ ዘንድ የተገባቸው ሆነው ስለ ተቈጠሩ ከሸንገው ፊት ደስ እያላቸው ወጡ፤

፲፫ ዕለት ዕለትም በመቅደስና በቤታቸው ስለ አየሱስ እርሱ ክርስቶስ እንደ ሆነ ማስተማርንና መሰበክን አይተዉም ነበር።

፮

፩ በዚህም ወራት ደቀ መዛሙርት እየበዙ ሲሄዱ ከግሪክ አገር መጥተው የነበሩት አይሁድ በይሁዳ ኖረው በነበሩት አይሁድ እንጉራጌራቸው፣ በየቀኑ በተሠራው አገልግሎት መበለቶቻቸውን ችላ ይሉባቸው ነበርና።

፪ አሥራ ሁለቱም ደቀ መዛሙርት ሁሉን ጠርተው እንዲህ አሉአቸው። የእግዚአብሔር ቃል ትተን ማዕድን እናገለግል ዘንድ የሚገባ ነገር አይደለም።

፫ ወንድሞች ሆይ፣ በመልካም የተመሰከረላቸውን መንፈስ ቅዱስና ጥበብም የሞላባቸውን ሰባት ሰዎች ከእናንተ ምረጡ፣ ለዚህም ጉዳይ እንሾማቸዋለን፤

፬ እኛ ግን ለጸሎትና ቃሉን ለማገልገል እንተጋለን።

፭ ይህም ቃል ሕዝብን ሁሉ ደስ አስኛቸው፤ እምነትና መንፈስ ቅዱስም የሞላበትን ሰው እስጢፋኖስን ፊልጶስንም ጽርኮርስንም ኒቃርያንም ጠቢሞናንም ጳርሜናንም ወደ ይሁዲነት ገብቶ የነበረውን የእንጾኪያውን ኒቆላሞስንም መረጡ።

፮ በሐዋርያትም ፊት አቆሙአቸው፣ ከጸሎቱም በኋላ እጃቸውን ጫኑባቸው።

፯ የእግዚአብሔርም ቃል እየሰፋ ሄደ፣ በእየሩሳሌምም የደቀ መዛሙርት ቍጥር እጅግ እየበዛ ሄደ፤ ከካህናትም ብዙ ሰዎች ለሃይማኖት የታዘዙ ሆኑ።

፰ እስጢፋኖስም ጸጋንና ኃይልን ተሞልቶ በሕዝቡ መካከል ድንቅንና ታላቅ ምልክትን ያደርግ ነበር።

፱ የነፃ ወጪዎች ከተባለችው ምኩራብም ከቀሪናና ከእስክንድርያም ሰዎች ከኪልቅያና ከእስያም ከነበሩት እንዳንዶቹ ተነሥተው እስጢፋኖስን ይከራከሩት ነበር፤

፲ ይናገርበት የነበረውንም ጥበብና መንፈስ ይቃወሙ ዘንድ አልቻሉም።

፲፩ በዚያን ጊዜ። በሙሴ ላይ በእግዚአብሔርም ላይ የሰድብን ነገር ሲናገር ስምተነዋል የሚሉ ሰዎችን አሰነሡ።

፲፪ ሕዝቡንና ሸማግሌዎችንም ጻፎችንም እናደዱ፣ ቀርበውም ያዙት ወደ ሸንገም አመጡትና።

፲፫ ይህ ሰው በዚህ በተቀደሰው ስፍራ በሕግም ላይ የሰድብን ነገር ለመናገር አይተውም፤

፲፬ ይህ የናዝሬቱ አየሱስ ይህን ስፍራ ያፈርሰዋል ሙሴም ያስተላለፈልን ሥርዓት ይለውጣል ሲል ስምተነዋልና የሚሉ የሐሰት ምስክርችን አቆሙ።

፲፭ በሸንገም የተቀመጡት ሁሉ ትኩር ብለው ሲመለከቱት እንደ መልእክ ፊት ሆኖ ፊቱን አዩት።

፯

፩ ሊቀ ካህናቱም። ይህ ነገር እንዲህ ነውን? አለው፤

፪ እርሱም እንዲህ አለ። ወንድሞችና አባቶች ሆይ፣ ሰሙ። የክብር እምላክ ለአባታችን ለእብርሃም በካራን ሳይቀመጥ ገና በሁለት ወንዝ መካከል ሳለ ታየና።

፫ ከአገርህና ከዘመዶችህም ወጥተህ ወደማሳይህ ወደ ማንኛውም ምድር ና አለው።

፬ በዚያን ጊዜ ከከለዳውያን አገር ወጥቶ በካራን ተቀመጠ። ከዚያም አባቱ ከሞተ በኋላ እናንተ ዛሬ ወደምትኖሩባት ወደዚች አገር አወጣው።

፭ በዚችም የእግር ጫማ ሰንኳ የሚያህል ርስት አልሰጠውም፤ ነገር ግን ልጅ ሳይኖረው ለእርሱ ከእርሱም በኋላ ለዘሩ ርስት አድርጎ ይሰጠው ዘንድ ተሰፋ ሰጠው።

፮ እግዚአብሔርም ዘሩ በሌላ አገር መጸተኞች

እንዲሆኑ አራት መቶ ዓመትም ባሪያዎች እንዲያደርጉአቸው እንዲያሰጩንቁአቸውም እንዲህ ተናገረ፤

፮ ደግሞም አግዚአብሔር። እንደ ባሪያዎች በሚገዙአቸው ሕዝብ ላይ እኔ እፈርድባቸዋለሁ። ከዚህም በኋላ ይወጣሉ በዚህም ስፍራ ያመልኩኛል አለ።

፯ የመገረዝንም ኪዳን ሰጠው፤ እንዲሁም ይሰሐቅን ወለደ በሰምንተኛውም ቀን ገረዘው ይሰሐቅም ያዕቆብን ያዕቆብም አሥራ ሁለቱን የአባቶችን አለቆች።

፱ የአባቶችም አለቆች በዮሴፍ ቀንተው ወደ ግብፅ ሸጡት፤ አግዚአብሔርም ከእርሱ ጋር ነበረ፤

፲ ከመከራውም ሁሉ አወጣው፤ በግብፅ ንጉሥ በፈርዖንም ፊት ሞገስንና ጥበብን ሰጠው፤ በግብፅና በቤቱ ሁሉ ላይም ቤትወደድ አድርጎ ሾመው።

፲፩ በግብፅና በከነዓንም አገር ሁሉ ራብና ብዙ ጭንቅ መጣ፤ አባቶቻችንም ምግብን አላገኙም።

፲፪ ያዕቆብም በግብፅ እህል መኖሩን በሰማ ጊዜ በመጀመሪያ አባቶቻችንን ሰደዳቸው፤

፲፫ በሁለተኛውም ዮሴፍ ለወንድሞቹ ታወቀ፤ የዮሴፍም ትውልድ በፈርዖን ዘንድ ተገለጠ።

፲፬ ዮሴፍም አባቱን ያዕቆብንና ሰባ አምስት ነፍስ የነበረውን ቤተ ዘመድ ሁሉ ልኮ አሰጠራ።

፲፭ ያዕቆብም ወደ ግብፅ ወረደ እርሱም ሞተ አባቶቻችንም፤

፲፮ ወደ ሴኬምም አፍልሰው አብርሃም ከሴኬም አባት ከኤሞር ልጆች በብር በገዛው መቃብር ቀበሩአቸው።

፲፯-፲፱ እርሱም ወገናችንን ተተንኩሎ ሕፃናትን በሕይወት እንዳይጠብቁ ወደ ውጭ ይጥሉ ዘንድ አድርጎ አባቶቻችንን አሰጩነቀ።

፳ በዚያን ጊዜ ሙሴ ተወለደ በአግዚአብሔርም ፊት ያማረ ነበር፤ በአባቱ ቤትም ሦስት ወር አደገ፤

፳፩ በተጣለም ጊዜ የፈርዖን ልጅ አነሣችው ልጅም ይሆናት ዘንድ አሳደገችው።

፳፪ ሙሴም የግብፅን ጥበብ ሁሉ ተማረ፤ በቃሉና በሥራውም የበረታ

ሆነ። ፳፫ ነገር ግን አርባ ዓመት ሲሞላው ወንድሞቹን የአሰራኤልን ልጆች ይገብኝ ዘንድ በልቡ አሰበ።

፳፬ እንዲሁም ሲበደል አይቶ ረዳው፤ የግብፅን ሰውም መትቶ ለተገፋው ተበቀለ።

፳፭ ወንድሞቹም አግዚአብሔር በእጁ መዳንን እንዲሰጣቸው የሚያስተውሉ ይመስለው ነበር፤ እነርሱ ግን አላሰተዋሉም።

፳፮ በማግሥቱም እርስ በርሳቸው ሲጣሉ አገኛቸው፤ ሊያስታርቃቸውም ወደ። ሰዎች ሆይ፤ እናንተስ ወንድማማች ናችሁ፤ ስለ ምን እርስ በርሳችሁ ትበደደላላችሁ? አላቸው።

፳፯ ያም ባልንጀራውን የሚበድል ግን። አንተን በእኛ ላይ ሹምና ፈራጅ እንድትሆን የሾመህ ማን ነው?

፳፰ ወይስ ትናንትና የግብፁን ሰው እንደ ገደልኸው ልትገድለኝ ትወዳለህ? ብሎ ገፋው።

፳፱ ሙሴም ከዚህ ነገር የተነሣ ሸሽቶ በሞድያም አገር መጸተኛ ሆኖ ኖረ፤ በዚያም ሁለት ልጆች ወለደ።

፴ አርባ ዓመትም ሲሞላ የጌታ መልአክ በሲና ተራራ ሞድረ በዳ በቀጥቋጦ መካከል በእሳት ነበልባል ታየው።

፴፩-፴፫ ጌታም። የቆምሀባት ስፍራ የተቀደሰች ምድር ናትና የአግርህን ጫማ እውልቅ።

፴፬ በግብፅ ያሉትን የሕዝቤን መከራ ፈጽሜ እይቼ መቃተታቸውንም ሰምቼ ላድናቸው ወረድሁ፤ አሁንም ና፤ ወደ ግብፅ አልክሃለሁ አለው።

፴፭ ሹምና ፈራጅ እንድትሆን የሾመህ ማን ነው? ብለው የካዱትን፤ ይህን ሙሴን በቀጥቋጦው በታየው በመልእኩ እጅ አግዚአብሔር ሹምና ቤዛ አድርጎ ላከው።

፴፮ ይህ ሰው በግብፅ ምድርና በኤርትራ ባሕር በምድረ በዳም አርባ ዓመት ድንቅና ምልክት እያደረገ አወጣቸው።

፴፯ ይህ ሰው ለአሰራኤል ልጆች። አግዚአብሔር ከወንድሞቻችሁ እንደ እኔ ያለ ነቢይ ያሰነሣላችኋል፤ እርሱን ሰውት ያላቸው ሙሴ ነው።

፴፰ ይህ ሰው በሲና ተራራ ከተናገረው መልአክና ከአባቶቻችን

ጋር በምድረ በዳ በማሳበሩ ውስጥ የነበረው ነው፤ ይሰጠንም ዘንድ ሕይወት ያላቸውን ቃላት ተቀበለ፤

፲፱ ለእርሱም አባቶቻችን ሊታዘዙት አልወደዱም፤ ነገር ግን ገፉት በልባቸውም ወደ ግብፅ ተመለሱ፤

፳ አሮንንም፡፡ በፊታችን የሚሄዱ አማልክት ሥራልን፤ ይህ ከግብፅ ምድር ያወጣን ሙሴ ምን እንደ ሆነ እናውቅምና አሉት፡፡

፳፩ በዚያም ወራት ጥጂ አደረጉ ለጣዖቱም መሥዋዕት አቀረቡ፤ በእጅቸውም ሥራ ደስ አላቸው፡፡

፳፪ እግዚአብሔር ግን ዘወር አለ የሰማይንም ጭፍራ ያመልኩ ዘንድ አሳልፎ ሰጣቸው፡፡ በነቢያትም መጽሐፍ፡፡ እናንተ የእስራኤል ቤት፡፡ አርባ ዓመት በምድረ በዳ የታረደውን ከብትና መሥዋዕትን አቀረባችሁልኝን?

፳፫ ትሰግዱላቸውም ዘንድ የሠራችሁቸውን ምሰሎች እነርሱንም የሞሎክን ድንኳንና ሬምፋም የሚሉትን የአምላካችሁን ኮከብ እነሣችሁ፤ እኔም ከባቢሎን ወዲያ እስዳችሁለሁ ተብሎ እንዲህ ተጽፎአል፡፡

፳፬ እንዳየው ምሰል አድርጎ ይሠራት ዘንድ ሙሴን ተናግሮ እንዳዘዘው፡፡ የምሰክር ድንኳን ከአባቶቻችን ዘንድ በምድረ በዳ ነበረች፤

፳፭ አባቶቻችንም ደግሞ በተራ ተቀብለው እግዚአብሔር በፊታቸው ያወጣቸውን የእሕዛብን አገር በያዙት ጊዜ ከኢያሱ ጋር አገቡአት፡፡ እስከ ዳዊት ዘመንም ድረስ ኖረች፡፡

፳፮ እርሱም በእግዚአብሔር ፊት ሞገስ አግኝቶ ለያዕቆብ አምላክ ማደሪያን ያገኝ ዘንድ ለመነ፡፡

፳፯ ነገር ግን ሰሎሞን ቤት ሠራለት፡፡

፳፰-፳፩ እናንተ አንገተ ደንዳኖች ልባችሁና ጆሮአችሁም ያልተገረዘ፡፡ እናንተ ሁልጊዜ መንፈስ ቅዱስን ትቃወማላችሁ፤ አባቶቻችሁ እንደ ተቃወሙት እናንተ ደግሞ፡፡

፳፱-፳፬ ይህንም በሰሙ ጊዜ በልባቸው በጣም ተቈጡ ጥርሳቸውንም አፋጩበት፡፡

፳፯ መንፈስ ቅዱስንም ተሞልቶ ወደ ሰማይ ትኩረት ብሎ ሲመለከት

የእግዚአብሔርን ክብር ኢየሱስንም በእግዚአብሔር ቀኝ ቆሞ አየና፡፡

፳፯ እነሆ፡፡ ሰማያት ተከፍተው የሰው ልጅም በእግዚአብሔር ቀኝ ቆሞ አያለሁ አለ፡፡

፳፰ በታላቅ ድምፅም እየጮኹ ጆሮአቸውን ደፈኑ፡፡ በአንድ ልብ ሆነውም ወደ እርሱ ሮጡ፡፡

፳፯ ከከተማም ወደ ውጭ አውጥተው ወገሩት፡፡ ምስክሮችም ልብሳቸውን ሳውል በሚሉት በአንድ ነበዘ እግር አጠገብ አኖሩ፡፡

፳፱ እስጢፋኖስም ጌታ ኢየሱስ ሆይ፡፡ ነፍሴን ተቀበል ብሎ ሲጠራ ይወግሩት ነበር፡፡

፳፻ ተንበርክኮም፡፡ ጌታ ሆይ፡፡ ይህን ኃጢአት አትቀጠርባቸው ብሎ በታላቅ ድምፅ ጮኹ፡፡ ይህንም ብሎ አንቀላፋ፡፡ ሳውልም በእርሱ መገደል ተሰማምቶ ነበር፡፡

፳

፩ በዚያን ቀንም በኢየሩሳሌም ባላች ቤተ ክርስቲያን ላይ ታላቅ ሰደት ሆነ፤ ሁሉም ከሐዋርያትም በቀር ወደ ይሁዳና ወደ ሰማርያ አገሮች ተበተኑ፡፡

፪ በጸሎትም የተጉ ሰዎች እስጢፋኖስን ቀበሩት ታላቅ ልቅሶም አለቀሱለት፡፡

፫ ሳውል ግን ቤተ ክርስቲያንን ያደርስ ነበር፤ ወደ ሁሉም ቤት እየገባ ወንዶቻችን ሴቶችንም እየጐተተ ወደ ወሳኒ አሳልፎ ይሰጥ ነበር፡፡

፬ የተበተኑትም ቃሉን እየሰበኩ ዘሩ፡፡

፭ ፊልጶስም ወደ ሰማርያ ከተማ ወርዶ ክርስቶስን ሰበከላቸው፡፡

፮ ሕዝቡም የፊልጶስን ቃል በሰሙ ጊዜ ያደርጋት የነበረውንም ምልክት ባዩ ጊዜ፡፡ የተናገረውን በአንድ ልብ አደመጡ፡፡

፯ ርኩሳን መናፍስት በታላቅ ድምፅ እየጮኹ ከብዙ ሰዎች ይወጡ ነበርና፤ ብዙም ሽባዎችና እንካሶች ተፈወሱ፤

፱ በዚያችም ከተማ ታላቅ ደስታ ሆነ፡፡

፻ ሲሞን የሚሉት አንድ ሰው ግን፡፡ እኔ ታላቅ ነኝ ብሎ፡፡ እየጠነቁለ የሰማርያንም ወገን እያሰገረመ ቀድሞ በከተማ ነበረ፡፡

፲ ከታናናሾችም ጀምሮ እስከ ታላላቆቹ ድረስ። ታላቁ የእግዚአብሔር ኃይል ይህ ነው እያሉ ሁሉ ያደምጡት ነበር።

፲፩ ከብዙ ዘመንም ጀምሮ በጥንቄቃ ስላስገረማቸው ያደምጡት ነበር።

፲፪ ነገር ግን ስለ እግዚአብሔር መንግሥትና ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ ስም እየሰበከላቸው ፊልጶስን ባመኑት ጊዜ፣ ወንዶችም ሴቶችም ተጠመቁ።

፲፫ ሲሞንም ደግሞ ራሱ እመነ፤ ተጠምቆም ከፊልጶስ ጋር ይተባበር ነበር፤ የሚደረገውንም ምልክትና ታላቅ ተአምራት ባየ ጊዜ ተገረመ።

፲፬ በኢየሩሳሌምም የነበሩት ሐዋርያት የሰማርያ ሰዎች የእግዚአብሔርን ቃል እንደተቀበሉ ስምተው ጴጥሮስንና ዮሐንስን ሰደዱላቸው።

፲፭ እነርሱም በወረዱ ጊዜ መንፈስ ቅዱስን ይቀበሉ ዘንድ ጸለዩላቸው፤

፲፮ በጌታ በኢየሱስ ስም ብቻ ተጠምቀው ነበር እንጂ ከእነርሱ በአንዱ ላይ ስንኳ ገና አልወረደም ነበርና።

፲፯ በዚያን ጊዜ እጃቸውን ጫኑባቸው መንፈስ ቅዱስንም ተቀበሉ።

፲፰ ሲሞንም በሐዋርያት እጅ መጫን መንፈስ ቅዱስ እንዲሰጥ ባየ ጊዜ፣ ገንዘብ አመጣላቸውና።

፲፱ እጁን የምጭንበት ሁሉ መንፈስ ቅዱስን ይቀበል ዘንድ ለእኔ ደግሞ ይህን ሥልጣን ሰጡኝ አለ።

፳ ጴጥሮስ ግን እንዲህ አለው። የእግዚአብሔርን ስጦታ በገንዘብ እንድታገኝ አስበሃልና ብርሀ ከእነተ ጋር ይጥፋ።

፳፩ ልብህ በእግዚአብሔር ፊት የቀና አይደለምና ከዚህ ነገር ዕድል ወይም ፈንታ የለህም።

፳፪ እንግዲህ ስለዚህ ክፋትህ ንስሐ ግባ፣ ምናልባትም የልብህን አሳብ ይቅር ይልህ እንደ ሆነ ወደ እግዚአብሔር ለምን፤

፳፫ በመራራ መርዝና በዓመፀ እስራት እንዳለህ አይሃለሁና።

፳፬ ሲሞንም መልሶ። ካላችሁት አንዳች እንዳይደርሱብኝ እናንተው ወደ ጌታ ለምኑልኝ አላቸው።

፳፭ እነርሱም ከመስከሩና የጌታን ቃል ከተናገሩ በኋላ ወደ ኢየሩሳሌም ተመለሱ፤ በሳምራውያን በብዙ መንደሮችም ወንጌልን ሰበኩ።

፳፮ የጌታም መልአክ ፊልጶስን። ተነሥተህ በደቡብ በኩል ከኢየሩሳሌም ወደ ጋዛ ወደሚያወርደው ምድረ በዳ ወደ ሆነ መንገድ ሂድ አለው።

፳፯ ተነሥቶም ሄደ። እነሆም፣ ህንደኬ የተባለች የኢትዮጵያ ንግሥት አዛዥና ጃንደረባ የነበረ በገንዘብዋም ሁሉ የሠለጠነ እንድ የኢትዮጵያ ሰው ሊሰግድ ወደ ኢየሩሳሌም መጥቶ ነበር፤

፳፰ ሲመለስም በሰረገላ ተቀምጦ የነበዩን የኢሳይያስን መጽሐፍ ያነብ ነበር።

፳፱ መንፈስም ፊልጶስን። ወደዚህ ሰረገላ ቅረብና ተገናኝ አለው።

፴ ፊልጶስም ሮጦ የነበዩን የኢሳይያስን መጽሐፍ ሲያነብ ሰማና። በውኑ የምታነበውን ታስተውለዋለህን? አለው።

፴፩ እርሱም። የሚመራኝ ሳይኖር ይህ እንዴት ይቻለኛል? አለው። ወጥቶም ከእርሱ ጋር ይቀመጥ ዘንድ ፊልጶስን ለመነው።

፴፪ ያነበውም የነበረ የመጽሐፉ ክፍል ይህ ነበረ፤ እንደ በግ ወደ መታረፍ ተነዳ፣ የበግ ጠቦትም በሽላኛ ፊት ዘም እንደሚል፣ እንዲሁ አፋን አልከፈተም።

፴፫ በውርደቱ ፍርድ ተወገደ፤ ሕይወቱ ከምድር ተወግዳለችና ትውልዱን ማን ይናገራል?

፴፬ ጃንደረባውም ለፊልጶስ መልሶ። እባክህ፣ ነቢዩ ይህን ስለ ማን ይናገራል? ስለ ራሱ ነውን ወይስ ስለ ሌላ? አለው።

፴፭ ፊልጶስም አፋን ከፈተ፣ ከዚህም መጽሐፍ ጀምሮ ስለ ኢየሱስ ወንጌልን ሰበከለት።

፴፮ በመንገድም ሲሄዱ ወደ ውኃ ደረሱ፤ ጃንደረባውም። እነሆ ውኃ፤ እንዳልጠመቅ የሚከለክለኝ ምንድር ነው? አለው።

፴፯ ፊልጶስም። በፍጹም ልብህ ብታምን፣ ተፈቅዶአል አለው። መልሶም። ኢየሱስ ክርስቶስ የእግዚአብሔር ልጅ እንደ ሆነ አምናለሁ አለ።

፴፰ ሰረገላውም ይቆም ዘንድ

አዘዘ። ፊልጶስና ጆንደረባው ሁለቱም ወደ ውኃ ወረዱ። አጠመቀውም።

፲፱ ከውኃውም ከወጡ በኋላ የጌታ መንፈስ ፊልጶስን ነጠቀው፤ ጆንደረባውም ሁለተኛ አላየውም። ደስ ብሎት መንገዱን ይሄድ ነበርና።

፳ ፊልጶስ ግን በአዛጣን ተገኘ። ወደ ቁሣርያም እስኪመጣ ድረስ እየዘረ በከተማዎች ሁሉ ወንጌልን ይሰብክ ነበር።

፱

፩ ሳውል ግን የጌታን ደቀ መዛሙርት እንዲገድላቸው ገና አየዛተ ወደ ሊቀ ካህናት ሄደ።

፪ በዚህ መንገድ ያሉትንም ሰዎች ወንዶችንም ሴቶችንም ቢያገኝ፣ እያሰረ ወደ ኢየሩሳሌም ያመጣቸው ዘንድ በደማስቆ ላሉት ምኩራቦች ደብዳቤ ከእርሱ ለመነ።

፫ ሲሄድም ወደ ደማስቆ በቀረበ ጊዜ ድንገት በእርሱ ዙሪያ ከሰማይ ብርሃን እንጸባረቅ፤

፬ በሞድርም ላይ ወድቆ ሳለ። ሳውል ሳውል፣ ስለ ሞን ታሳድደኛለህ? የሚለውን ድምፅ ሰማ።

፭ ጌታ ሆይ፣ ማን ነህ? አለው። እርሱም። አንተ የምታሳድደኝ እኔ ኢየሱስ ነኝ፤ የመውጊያውን ብረት ብትቃወም ለአንተ ይብሰብሃል አለው።

፮ እየተንቀጠቀጠና እየተደነቀ። ጌታ ሆይ፣ ሞን እደርግ ዘንድ ትወዳለህ? አለው። ጌታም። ተነሥተህ ወደ ከተማ ግባና ታደርገው ዘንድ የሚያስፈልግህን ይነግሩሃል አለው።

፯ ከእርሱም ጋር በመንገድ የሄዱ ሰዎች ድምፁን እየሰሙ ማንን ግን ሳያዩ እንደ ዲዳዎች ቁሙ።

፰ ሳውልም ከሞድር ተነሣ፣ አይናቸው በተከፈቱ ጊዜ ሞንም አላየም፤ እጅንም ይዘው እየመሩ ወደ ደማስቆ አገቡት።

፱ ሳያይም ሦስት ቀን ኖረ፤ አልበላምም አልጠጣምም።

፲ በደማስቆም ሐናንያ የሚሉት አንድ ደቀ መዝሙር ነበረ፣ ጌታም በራእይ። ሐናንያ ሆይ፣ አለው። እርሱም። ጌታ ሆይ፣ እነሆኝ አለ።

፲፩ ጌታም። ተነሥተህ ቅን ወደ ሚባለው መንገድ ሄድ፣ በይሁዳ

ቤትም ሳውል የሚሉትን አንድ የጠርሴስ ሰው ፈልግ፤

፲፪ እነሆ፣ እርሱ ይጸልያልና፤ ሐናንያ የሚሉትም ሰው ገብቶ ደግሞ እንዲያይ እጅን ሲጭንበት አይቶአል አለው።

፲፫ ሐናንያም መልሶ። ጌታ ሆይ፣ በኢየሩሳሌም በቅዱሳንህ ላይ ሰንት ክፉ እንዳደረገ ስለዚህ ሰው ከብዙዎች ሰምቼአለሁ፤

፲፬ በዚህም ስምህን የሚጠሩትን ሁሉ ለማሰር ከካህናት አለቆች ሥልጣን አለው አለ።

፲፭ ጌታም። ይህ በአሕዛብም በነገሥታትም በእስራኤልም ልጆች ፊት ስሜን ይሸከም ዘንድ ለእኔ የተመረጠ ዕቃ ነውና ሂድ፤

፲፮ ስለ ስሜ ሰንት መከራ ሊቀበል እንዲያስፈልገው እኔ አመለክተዋለሁና አለው።

፲፯ ሐናንያም ሄዶ ወደ ቤቱ ገባ፣ እጅንም ጭናባት። ወንድሜ ሳውል ሆይ፣ ጌታ፣ እርሱም በመጣህበት መንገድ የታየህ ኢየሱስ ነው፣ ደግሞ ታይ ዘንድና መንፈስ ቅዱስ ይሞላብህ ዘንድ ላከኝ አለ።

፲፰ ወዲያውም እንደ ቅርፊት ያለ ከዓይኑ ወደቀ፣ ያን ጊዜም ደግሞ እየ፤ ተነሥቶም ተጠመቀ።

፲፱ መብልም በልቶ በረታ። በደማስቆም ካሉት ደቀ መዛሙርት ጋር ጥቂት ቀን ኖረ።

፳ ወዲያውም ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ እርሱ የእግዚአብሔር ልጅ እንደ ሆነ በምኩራቦቹ ሰበከ።

፳፩ የሰሙትም ሁሉ ተገረሙና። ይህ በኢየሩሳሌም ይህን ስም የሚጠሩትን ያጠፋ አይደለምን? ስለዚህስ ታሰረው ወደ ካህናት አለቆች ይወስዳቸው ዘንድ ወደዚህ አልመጣምን? አሉ።

፳፪ ሳውል ግን እየበረታ ሄደ፣ በደማስቆም ለተቀመጡት አይሁድ ይህ ክርስቶስ እንደ ሆነ አስረድቶ መልስ ያሳጣቸው ነበር።

፳፫ ብዙ ቀንም ሲሞላ አይሁድ ሊገድሉት ተማከሩ፤

፳፬ ሳውል ግን አሳባቸውን አወቀ። ይገድሉትም ዘንድ በሌሊትና በቀን የከተማይቱን በር ሁሉ ይጠቀብቁ ነበር፤

፳፭ ደቀ መዛሙርት ግን በሌሊት

ወሰደው በቅጥር ላይ አሳልፈው በቅርጫት አወረዱት።

፳፮ ሳውልም ወደ ኢየሩሳሌም በደረሰ ጊዜ ከደቀ መዛሙርት ጋር ይተባበር ዘንድ ሞከረ፤ ሁሉም ደቀ መዛሙር እንደ ሆነ ሰላላሙኑ ፈሩት።

፳፯ በርናባስ ግን ወሰደ ወደ ሐዋርያት አገባውና ጌታን በመንገድ እንዴት እንዳየውና እንደ ተናገረው በደማስቆም በኢየሱስ ስም ደፍሮ እንዴት እንደ ነገረ ተረከላቸው።

፳፰ በጌታም በኢየሱስ ስም ደፍሮ እየተናገረ በኢየሩሳሌም ሲወጣና ሲገባ ከእነርሱ ጋር ነበረ፤

፳፱ ከግሪክ አገርም መጥተው ከነበሩት አይሁድ ጋር ይነጋገርና ይከራከር ነበር፤ እነርሱ ግን ሊገድሉት ፈለጉ።

፴ ወንድሞችም ይህን ባወቁ ጊዜ ወደ ቁሣርያ ወሰዱት ወደ ጠርጴሰም ሰደዱት።

፴፩ በይሁዳም ሁሉና በገሊላ በሰማርያም የነበሩት አብያተ ክርስቲያናት በሰላም ኖሩ ታነጹም፤ በእግዚአብሔርም ፍርሃትና በመንፈስ ቅዱስ መጽናናት እየሄዱ ይበዙ ነበር።

፴፪ ጴጥሮስም በየሰፍራው ሁሉ ሲዘር በልዳ ወደሚኖሩ ቅዱሳን ደግሞ ወረደ።

፴፫ በዚያም ከሰምንት ዓመት ጀምሮ በእልጋ ላይ ተኝቶ የነበረውን ኤንያ የሚሉትን እንድ ሰው አገኘ፤ እርሱም ሸባ ነበረ።

፴፬ ጴጥሮስም። ኤንያ ሆይ፣ ኢየሱስ ክርስቶስ ይፈውሰሃል፤ ተነሣ ለራስህም አንጥፍ አለው።

፴፭ ወዲያውም ተነሣ። በልዳና በሰርናም የሚኖሩ ሁሉ እርሱን አይተው ወደ ጌታ ዘወር አሉ።

፴፮ በኢየሱስም ጣቢታ የሚሉት እንዲት ደቀ መዛሙር ነበረች፤ ትርጓሜውም ደርቃ ማለት ነው፤ እርሷም መልካም ነገር የሞላባት ምጽዋትም የምታደርግ ነበረች።

፴፯ በዚያም ወራት ታመመችና ሞተች፤ አጥብውም በሰገነት አኖሩት።

፴፰ ልዳም ለኢየሱስ ቅርብ ናትና ደቀ መዛሙርት ጴጥሮስ በዚያ እንዳለ ስምተው፣ ወደ እነርሱ ከመምጣት እንዳይዘገይ እየለመኑ ሁለት ሰዎች ወደ እርሱ ላኩ።

፴፱ ጴጥሮስም ተነሥቶ ከእነርሱ ጋር መጣ፤ በደረሰም ጊዜ በሰገነት አወጡት መበለቶችም ሁሉ እያለቀሱ ደርቃ ከእነርሱ ጋር ሳለች ያደረገቻቸውን ቀሚሶችንና ልብሶችን ሁሉ እያሳዩት በፊቱ ቆመ።

፵ ጴጥሮስም ሁሉን ወደ ውጭ አስወጥቶ ተንበርክኮም ጸለየ፣ ወደ ሬሳውም ዘወር ብሎ። ጣቢታ ሆይ፣ ተነሺ አላት። እርሷም ዓይኖቿን ከፈተች ጴጥሮስንም ባየች ጊዜ ተቀመጠች።

፵፩ እጅግም ለእርሷ ሰጥቶ አስነሣት፤ ቅዱሳንንና መበለቶችንም ጠራ ሕያውም ሆኖ በፊታቸው አቆማት።

፵፪ ይህም በኢየሱስ ሁሉ የታወቀ ሆነ፣ ብዙ ሰዎችም በጌታ አመኑ።

፵፫ በኢየሱስም ስምዖን ከሚሉት ከእንድ ቍርበት ፋቂ ጋር እያሌ ቀን ኖረ።

I

፩ በቁሣርያም ኢጣሊቂ ለሚሉት ጭፍራ የመቶ አለቃ የሆነ ቆርኔሌዎስ የሚሉት እንድ ሰው ነበረ።

፪ እርሱም ከቤተ ሰዎቹ ሁሉ ጋር እግዚአብሔርን የሚያመልክና የሚፈራ ለሕዝብም እጅግ ምጽዋት የሚያደርግ ወደ እግዚአብሔርም ሁልጊዜ የሚጸልይ ነበረ።

፫ ከቀኑም ዘጠኝ ሰዓት ያህል። ቆርኔሌዎስ ሆይ የሚለው የእግዚአብሔር መልአክ ወደ እርሱ ሲገባ በራእይ በግልጥ አየው።

፬ እርሱም ትኩር ብሎ ሲመለከተው ደንግጦ። ጌታ ሆይ፣ ምንድን ነው? አለ። መልአኩም አለው። ጸሎትህና ምጽዋትህ በእግዚአብሔር ፊት ለመታሰቢያ እንዲሆን አረገ።

፭ አሁንም ወደ ኢየሱስ ሰዎችን ልከህ ጴጥሮስ የሚባለውን ስምዖንን አስመጣ።

፮ እርሱ ቤቱ በባሕር አጠገብ ባለው በቍርበት ፋቂው በስምዖን ዘንድ እንግድነት ተቀምጦአል፤ ልታደርገው የሚገባህን እርሱ ይነግርሃል።

፯ የተናገረውም መልአክ በሄደ ጊዜ፣ ከሎሎዎቹ ሁለቱን፣ ከማይለዩትም ጭፍሮቹ

እግዚአብሔርን የሚያመልክ እንዲን ወታደር ጠርቶ፡

፳ ነገሩን ሁሉ ተረከላቸው ወደ ኢየሱስም ላካቸው።

፳ እነርሱም በነገው ሲሄዱ ወደ ከተማም ሲቀርቡ፡ ጴጥሮስ በሰድስት ሰዓት ያህል ይጸልይ ዘንድ ወደ ጣራው ወጣ።

፳ ተርቦም ሊበላ ወደደ፤ ሲያዘጋጁለት ሳሉም ተመሰጠ መጣበት፤

፳ ሰማይም ተከፍቶ በአራት ማዕዘን የተያዘ ታላቅ ሸማ የሚመስል ዕቃ ወደ ምድር ሲወርድ አየ፤

፳ በዚያውም አራት እግር ያላቸው ሁሉ አራዊትም በምድርም የሚንቀሳቀሱት የሰማይ ወፎችም ነበሩበት።

፳ ጴጥሮስ ሆይ፡ ተነሣና አርደህ ብላ የሚልም ድምፅ ወደ እርሱ መጣ።

፳ ጴጥሮስ ግን። ጌታ ሆይ፡ አይሆንም፤ እንዳች ርኩስ የሚያስጸይፍም ከቶ በልቼ አላውቅምና አለ።

፳ ደግሞም ሁለተኛ። እግዚአብሔር ያነጻውን እንተ አታርክሰው የሚል ድምፅ ወደ እርሱ መጣ።

፳ ይህም ሦስት ጊዜ ሆነ፡ ወዲያውም ዕቃው ወደ ሰማይ ተወሰደ።

፳ ጴጥሮስም ስላየው ራእይ። ምን ይሆን? ብሎ በልቡ ሲያመነታ፡ እነሆ፡ ቆርኔሌዎስ የላካቸው ሰዎች ስለ ሰምዎን ቤት ጠይቀው ወደ ደጅ ቀረቡ፤

፳ ድምፃቸውንም ከፍ አድርገው። ጴጥሮስ የተባለው ሰምዎን በዚህ እንግድነት ተቀምጦአልን? ብለው ይጠይቁ ነበር።

፳ ጴጥሮስም ስለ ራእዩ ሲያወጣ ሲያወርድ ሳለ፡ መንፈስ። እነሆ፡ ሦስት ሰዎች ይፈልጉሃል፤

፳ ተነሥተህ ውረድ፡ እኔም ልኬአቸዋለሁና ሳትጠራጠር ከእነርሱ ጋር ሂድ አለው።

፳ ጴጥሮስም ወደ ሰዎቹ ወርዶ። እነሆ፡ የምትፈልጉኝ እኔ ነኝ፤ የመጣችሁበትስ ምክንያት ምንድር ነው? አላቸው።

፳ እነርሱም። ጸድቅ ሰው እግዚአብሔርንም የሚፈራ

በአይሁድም ሕዝብ ሁሉ የተመሰከረለት የመቶ አለቃ ቆርኔሌዎስ ወደ ቤቱ ያሰመጣህ ዘንድ ከእንተም ቃልን ይሰማ ዘንድ ከቅዱስ መልአክ ተረዳ አሉት።

፳ እርሱም ወደ ውስጥ ጠርቶ እንደግድነት ተቀበላቸው። በነገውም ተነሥቶ ከእነርሱ ጋር ወጣ፡ በኢየሱስም ከነበሩት ወንድሞች እንዳንዶቹ ከእርሱ ጋር አብረው ሄዱ።

፳ በነገውም ወደ ቁሣርያ ገቡ፤ ቆርኔሌዎስም ዘመዶቹንና የቅርብ ወዳጆቹን በአንድነት ጠርቶ ይጠባበቃቸው ነበር።

፳ ጴጥሮስም በገባ ጊዜ ቆርኔሌዎስ ተገናኝቶ ከአገሩ በታች ወደቀና ሰገደለት።

፳ ጴጥሮስ ግን። ተነሣ፤ እኔ ራሴ ደግሞ ሰው ነኝ ብሎ አስነሣው።

፳ ከእርሱም ጋር እየተነጋገረ ገባ፡ ብዙዎችም ተከማችተው አግኝቶ።

፳ አይሁዳዊ ሰው ከሌላ ወገን ጋር ይተባበር ወይም ይቃረብ ዘንድ እንዳልተፈቀደ እናንተ ታውቃላችሁ፤ ለእኔ ግን እግዚአብሔር ማንንም ሰው ርኩስና የሚያስጸይፍ ነው እንዳልል አሳየኝ፤

፳ ስለዚህም ደግሞ ብትጠሩኝ ሳልከራከር መጣሁ። እሁንም በምን ምክንያት አሰመጣችሁኝ? ብዬ አጠይቃችኋለሁ አላቸው።

፳ ቆርኔሌዎስም እንዲህ አለው። በዚች ሰዓት የዛሬ አራት ቀን የዘጠኝ ሰዓት ጸሎት በቤቴ እጸልይ ነበር፤ እነሆም፡ የሚያንጸባርቅ ልብስ የለበስ ሰው በፊቴ ቆመና።

፳ ቆርኔሌዎስ ሆይ፡ በእግዚአብሔር ፊት ጸሎትህ ተሰማ ምጽዋትህም ታሰበ።

፳ እንግዲህ ወደ ኢየሱስ ልከህ ጴጥሮስ የተባለውን ሰምዎንን አስጠራ፤ እርሱ በቀርበት ፋቂው በሰምዎን ቤት በባሕር አጠገብ እንግድነት ተቀምጦአል አለኝ።

፳ ስለዚህ ያን ጊዜ ወደ አንተ ላክሁ፡ አንተም በመምጣትህ መልካም አድርገሃል። እንግዲህ አንተ ከእግዚአብሔር ዘንድ የታዘዘኸውን ሁሉ እንድንሰማ እኛ ሁላችን እሁን በእግዚአብሔር ፊት በዚህ አለን።

፳-፳ የሁሉ ጌታ በሚሆን በኢየሱስ ክርስቶስ ስላምን እየሰበከ ይህን ቃል ወደ እስራኤል ልጆች ላከ።

፲፱፻ የሐንሰ ከሰበከው ጥምቀት በኋላ ከገሊላ ጀምሮ በይሁዳ ሁሉ የሆነውን ነገር እናንተ ታውቃላችሁ።

፲፳፻ እግዚአብሔር የናዝሬቱን አየሱስን በመንፈስ ቅዱስ በጋሪልም ቀባው። እርሱም መልካም እያደረገ ለዲያብሎስም የተገዙትን ሁሉ እየፈወሰ ዘረ። እግዚአብሔር ከእርሱ ጋር ነበረና፤

፲፳፻፲ እኛም በአይሁድ አገርና በኢየሩሳሌም ባደረገው ነገር ሁሉ ምስክሮች ነን፤ እርሱንም በእንጨት ላይ ሰቅለው ገደሉት።

፲፳፻፲፩ እርሱን እግዚአብሔር በሦስተኛው ቀን አሰነሣው ይገለጥም ዘንድ ሰጠው፤

፲፳፻፲፪ ይኸውም ለሕዝብ ሁሉ አይደለም ነገር ግን በእግዚአብሔር አስቀድሞ የተመረጡ ምስክሮች ለሆንን ለእኛ ነው እንጂ፤ ከሙታንም ከተነሣ በኋላ ከእርሱ ጋር የበላን የጠጣንም እኛ ነን።

፲፳፻፲፫ ለሕዝብም እንድንሰብክና በሕያዋንና በሙታን ሊፈርድ በእግዚአብሔር የተወሰነ እርሱ እንደ ሆነ እንመስክር ዘንድ አዘዘን።

፲፳፻፲፬ በእርሱ የሚያምን ሁሉ በሰሙ የጋጠኑትን ሰርዮት እንዲቀበል ነቢያት ሁሉ ይመሰክሩለታል።

፲፳፻፲፭ ጴጥሮስ ይህን ነገር ገና ሲናገር ቃሉን በሰሙት ሁሉ ላይ መንፈስ ቅዱስ ወረደ።

፲፳፻፲፮ ከጴጥሮስ ጋር የመጡት ሁሉ ከተገረዙት ወገን የሆኑ ምዕመናን በአሕዛብ ላይ ደግሞ የመንፈስ ቅዱስ ሰጦታ ስለ ፈሰሰ ተገረሙ፤

፲፳፻፲፯ በልሳኖች ሲናገሩ እግዚአብሔርንም ሲያከብሩ ሰምተዋቸዋልና።

፲፳፻፲፰ በዚያን ጊዜ ጴጥሮስ መልሶ። እነዚህ እንደ እኛ ደግሞ መንፈስ ቅዱስን የተቀበሉ እንዳይጠመቁ ውኃን ይከለክላቸው ዘንድ የሚችል ማን ነው? አለ።

፲፳፻፲፱ በኢየሱስ ክርስቶስ ስምም ይጠመቁ ዘንድ አዘዛቸው። ከዚህ በኋላ ጥቂት ቀን እንዲቀመጥ ለመኑት።

፲፩

፩ ሐዋርያትና በይሁዳም የነበሩት ወንድሞች አሕዛብ ደግሞ

የእግዚአብሔርን ቃል እንደ ተቀበሉ ሰሙ።

፩ ጴጥሮስም ወደ ኢየሩሳሌም በወጣ ጊዜ ከተገረዙት ወገን የሆኑት ሰዎች ከእርሱ ጋር ተከራክረው።

፩ ወዳልተገረዙ ሰዎች ገብተህ ከእነርሱ ጋር በላህ አሉት።

፩ ጴጥሮስ ግን ከመጀመሪያው ጀምሮ በተራ ገለጠላቸው እንዲህም አለ።

፩ እኔ በኢየሱስ ከተማ ሰጸልይ ሳለሁ ተመስጫ ራእይን አየሁ፤ ታላቅ ሸማ የመሰለ ዕቃ በአራት ማዕዘን ተይዞ ከሰማይ ወረደና ወደ እኔ መጣ፤

፩ ይህንም ትኩር ብዬ ሰመለከት እራት እግር ያላቸውን የምድር እንስሶች አራዊትንም ተንቀሳቃሾችንም የሰማይ ወርቆችንም አየሁ።

፩ ጴጥሮስ ሆይ፡ ተነሣና አርደህ ብላ የሚለኝንም ድምፅ ሰማሁ።

፩ እኔም። ጌታ ሆይ፡ አይሆንም፤ ርኩስ ወይም የሚያሰጸይፍ ከቶ ወደ እፊ ገብቶ እያውቅምና አልሁ።

፩ ሁለተኛም። እግዚአብሔር ያነጻውን እንተ አታርክሰው የሚል ድምፅ ከሰማይ መለሰልኝ።

፩ ይህም ሦስት ጊዜ ሆነ እንደ ገናም ሁሉ ወደ ሰማይ ተሳበ።

፲፩ እነሆም፡ ያን ጊዜ ሦስት ሰዎች ከቁሣርያ ወደ እኔ ተልከው ወዳለሁበት ቤት ቀረቡ።

፲፩ መንፈስም ሳልጠራጠር ከእነርሱ ጋር እሄድ ዘንድ ነገረኝ። እነዚህም ስድስቱ ወንድሞች ደግሞ ከእኔ ጋር መጡ ወደዚያ ሰውም ቤት ገባን።

፲፩ እርሱም መልአክ በቤቱ ቆሞ እንዳየና። ወደ ኢየሱስ ሰዎች ልከህ ጴጥሮስ የተባለውን ስምዖንን አሰመጣ፤

፲፩ እርሱም እንተና የቤትህ ሰዎች ሁሉ የምትድኑበትን ነገር ይነግርሃል እንዳለው ነገረን።

፲፩ ለመናገርም በጀመርሁ ጊዜ መንፈስ ቅዱስ ለእኛ ደግሞ በመጀመሪያ እንደ ወረደ ለእነርሱ ወረደላቸው።

፲፩ የሐንሰ በውኃ አጠመቀ እናንተ ግን በመንፈስ ቅዱስ ትጠመቃላችሁ ያለውም የጌታ ቃል ትዝ አለኝ።

፲፮ እንግዲህ እግዚአብሔር በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ ላመነው ለእኛ ደግሞ እንደ ሰጠን ያን ሰጦታ ለእነርሱ ከሰጠ፤ እግዚአብሔርን ለመከልከል እኛል ዘንድ እኔ ማን ነበርሁ?

፲፱ ይህን በሰው ጊዜም ዝም አሉና። እንኪያስ እግዚአብሔር ለእኛሐብ ደግሞ ለሕይወት የሚሆን ንስሐን ሰጣቸው እያሉ እግዚአብሔርን አከበሩ።

፳ በእስጢፋኖስም ላይ በተደረገው መከራ የተበተኑት እስከ ፊንቄ እስከ ቆጵሮስም እስከ እንጾኪያም ድረስ ዘሩ፤ ቃሉንም ለአይሁድ ብቻ እንጂ ለአንድ ሰንኳ አይናገሩም ነበር።

፳፩ ከእነርሱ ግን የቆጵሮስና የቀሪና ሰዎች የነበሩት እንዳንደቹ ወደ እንጾኪያ መጥተው የጌታን የኢየሱስን ወንጌል እየሰበኩ ለግሪክ ሰዎች ተናገሩ።

፳፪ የጌታም እጅ ከእነርሱ ጋር ነበረ፤ ቍጥራቸውም እጅግ የሚሆን ሰዎች አምነው ወደ ጌታ ዘወር አሉ።

፳፫ ወሬውም በኢየሩሳሌም ባለችው ቤተ ክርስቲያን ስለ እነርሱ ተሰማ፤ በርናባሰንም ወደ እንጾኪያ ላኩት፤

፳፬ እርሱም መጥቶ የእግዚአብሔርን ጸጋ ባየ ጊዜ ደስ አለው፤ ሁሉንም በልባቸው ፈቃድ በጌታ ጸንተው ይኖሩ ዘንድ መከራቸው፤

፳፭ ደግ ሰውና መንፈስ ቅዱስ እምነትም የሞላበት ነበረና። ብዙ ሕዝብም ወደ ጌታ ተጨመሩ።

፳፮ በርናባሰንም ሳውልን ሊፈልግ ወደ ጠርሴስ መጣ፤

፳፯ ባገኘውም ጊዜ ወደ እንጾኪያ አመጣው። በቤተ ክርስቲያንም አንድ ዓመት ሙሉ ተሰበሰቡ፤ ብዙ ሕዝብንም አስተማሩ፤ ደቀ መዛሙርትም መጀመሪያ በእንጾኪያ ክርስቲያን ተባሉ።

፳፰ በዚያም ወራት ነቢያት ከኢየሩሳሌም ወደ እንጾኪያ ወረዱ፤

፳፱ ከእነርሱም አጋቦስ የሚሉት አንድ ሰው ተነሥቶ በዓለም ሁሉ ታላቅ ራብ ሊሆን እንዳለው በመንፈስ አመለከተ፤ ይህም በቀላውዳዎስ ቄሣር ዘመን ሆነ።

፳፲ ደቀ መዛሙርትም እያንዳንዳቸው እንደ ችሎታቸው መጠን አዋጥተው በይሁዳ ለሚኖሩት

ወንድሞች እርዳታን ይልኩ ዘንድ ወሰኑ፤

፺ እንዲህም ደግሞ አደረጉ፤ በበርናባሰና በሳውልም እጅ ወደ ሸማግሌዎቹ ሰደዱት።

፲፪

፩ በዚያም ዘመን ንጉሠ ሄሮድስ መከራ ያጸናባቸው ዘንድ ከቤተ ክርስቲያኑ በአንዳንዶቹ ላይ እጁን ጨነባቸው።

፪ የዮሐንስንም ወንድም ያዕቆብን በሰይፍ ገደለው።

፫ አይሁድንም ደስ እንዳሰኛቸው አይቶ ጨምሮ ጴጥሮስን ደግሞ ያዘው። የቁጣ በዓልም ወራት ነበረ።

፬ በያዘውም ጊዜ ወደ ወሳኒ አገባው ከፋሲካም በኋላ ወደ ሕዝብ ያወጣው ዘንድ አሰቦ እያንዳንዱ አራት ወታደሮች ሆነው እንዲጠብቁት ለአራት ጭፍራ ክፍል አሳልፎ ሰጠው።

፭ ጴጥሮስም በወሳኒ ይጠበቅ ነበር፤ ነገር ግን በቤተ ክርስቲያን ስለ እርሱ ወደ እግዚአብሔር ጸሎት አጥብቆ ይደረግ ነበር።

፮ ሄሮድስም ሊያወጣው ባሰበ ጊዜ፤ በዚያች ሌሊት ጴጥሮስ በሁለት ስንሰለት ታሰሮ ከሁለት ወታደሮች መካከል ተኝቶ ነበር፤ ጠባቂዎችም በደጂ ፊት ሆነው ወሳኒውን ይጠብቁ ነበር።

፯ እነሆም፤ የጌታ መልአክ ቀረበ በቤትም ውስጥ ብርሃን በራ፤ ጴጥሮስንም ጎድንን መትቶ አነቃውና። ፈጥነህ ተነሣ አለው። ስንሰለቶቹም ከእጁ ወደቁ።

፰ መልአኩም። ታጠቅና ጫማህን አግባ አለው፤ እንዲሁም አደረገ።

፱ ልብስህንም ልበሰና ተከተለኝ አለው። ወጥቶም ተከተለው፤ ራእይንም የሚያይ ይመስለው ነበር እንጂ በመልአኩ የሚደረገው ነገር እውነት እንደ ሆነ አለውቀገው።

፲ የመጀመሪያውንና የሁለተኛውንም ዘብ አልፈው ወደ ከተማ ወደሚያወጣው ወደ ብረቱ መዘገያ ደረሱ፤ እርሱም አውቆ ተከፈተላቸው፤ ወጥተውም እንዲት ሰላች አለፉ ወዲያውም መልአኩ ከእርሱ ተለየ።

፫ ጴጥሮስም ወደ ልቡ ተመልሶ። ጌታ መልአኩን ልኮ ከሄሮድስ እጅና

የአይሁድ ሕዝብ ይጠብቁት ከነበረው ሁሉ እንደ አዳኝ አሁን በእውነት አወቅሁ አለ።

፲፪ ባስተዋለም ጊዜ እጅግ ሰዎች ተከማችተው ይጸልዩበት ወደ ነበረው ማርቆስ ወደ ተባለው ወደ የሐንሰ እናት ወደ ማርያም ቤት መጣ።

፲፫ ጴጥሮስም የደጂን መዝጊያ ባንኳኳ ጊዜ ርዳ የሚሉአት እንዲት ገረድ ትሰማ ዘንድ ቀረበች፤

፲፬ የጴጥሮስ ድምፅ መሆኑንም ባወቀች ጊዜ ከደሰታዋ የተነሣ ደጂን አልከፈተችም፤ ነገር ግን ወደ ውስጥ ሮጣ ጴጥሮስ በደጅ ፊት ቆሞ እንዳለ አወራች።

፲፭ እነርሱም፡፡ አብደሻል አሉአት። እርሰዋ ግን እንዲሁ እንደ ሆነ ታሰረግጥ ነበር። እነርሱም፡፡ መልእኩ ነው አሉ።

፲፮ ጴጥሮስ ግን ማንኳኳቱን አዘወተረ፤ ከፍተውም አዩትና ተገረመ።

፲፯ ግን ዝም እንዲሉ በእጁ ጠቅሶ ጌታ ከወሳኒ እንዴት እንዳወጣው ተረከላቸውና። ይህን ለያዕቆብና ለወንድሞች ንገሩ አላቸው። ወጥቶም ወደ ሌላ ሰፍራ ሄደ።

፲፰ በነጋም ጊዜ፡፡ ጴጥሮስን ምን አግኝቶት ይሆን? ብለው በጭፍሮች ዘንድ ብዙ ሁከት ሆነ።

፲፱ ሄሮድስም አሰፈልጎ ባጣው ጊዜ ጠባቂዎችን መረመረ ይገድሉአቸውም ዘንድ እዘዘ፤ ከይሁዳም ወደ ቁሣርያ ወርዶ በዚያ ተቀመጠ።

፳ ከጢሮስና ከሲዶና ሰዎችም ጋር ተጣልቶ ነበር፤ በእንድ ልብ ሆነውም ወደ እርሱ መጡ፤ የንጉሥንም በቺ ወደድ ብላስጦስን እሺ አሰኝተው ዕርቅ ለመኑ፤ አገራቸው ከንጉሥ አገር ምግብ ያገኝ ነበረና።

፳፩ በተቀጠረ ቀንም ሄሮድስ ልብስ መንግሥቱን ለብሶ በዙፋን ተቀመጠ እነርሱንም ተናገራቸው፤

፳፪ ሕዝቡም፡፡ የእግዚአብሔር ድምፅ ነው የሰውም እይደለም ብለው ጮኹ።

፳፫ ለእግዚአብሔርም ክብር ስላልሰጠ ያን ጊዜ የጌታ መልእክ መታው በትልም ተበልቶ ሞተ።

፳፬ የእግዚአብሔር ቃል ግን ያድግና ይበዛ ነበር።

፳፭ በርናባስና ሳውልም አገልግሎታቸውን ፈጽመው ከእያሩሳሌም ተመለሱ፤ ማርቆስ የተባለውን የሐንሰንም ከእነርሱ ጋር ይዘውት መጡ።

፲፫

፩ በእንጾኪያም ባላችው ቤተ ክርስቲያን ነቢያትና መምህራን ነበሩ፤ እነርሱም በርናባስ፣ ኔጌር የተባለው ሰምዖንም፣ የቀሪናው ሉክዮስም፣ የአራተኛው ክፍል ገዥ የሄሮድስም ባለምዋል ምናሔ፣ ሳውልም ነበሩ።

፪ እነዚህም ጌታን ሲያመልኩና ሲጠሙ መንፈስ ቅዱስ፡፡ በርናባስንና ሳውልን ለጠራኋቸው ሥራ ለዩልኝ አለ።

፫ በዚያን ጊዜም ከጦሙ ከጸለዩም እጆቸውንም ከጫኑ በኋላ አሰናብቱአቸው።

፬ እነርሱም በመንፈስ ቅዱስ ተልከው ወደ ሴሌውቅያ ወረዱ፤ ከዚያም በመርከብ ወደ ቆጵሮስ ሄዱ።

፭ በሰልማናም በነበሩ ጊዜ በአይሁድ ምክራቦች የእግዚአብሔርን ቃል ሰበኩ፤ አገልጋይም የሐንሰ ነበራቸው።

፮ ደሴቲቱንም ሁሉ እስከ ጳፋ በዘሩ ጊዜ፣ በርያሱስ የሚሉትን ጠንቋይና ሐሰተኛ ነቢይ የሆነውን አንድ አይሁዳዊ ሰው አገኙ፤

፯ እርሱም አስተዋይ ሰው ከሆነው ስርግሶስ ጳውሎስ ከሚባለው አገረ ገዥ ጋር ነበረ። ይህም በርናባስንና ሳውልን ወደ እርሱ ጠርቶ የእግዚአብሔርን ቃል ሊሰማ ፈለገ።

፰ ጠንቋዩ ግን ኤልማስ፣ ሰው እንዲሁ ይተረጎማልና፣ አገረ ገዥን ከማመን ሊያጣምም ፈልጎ ተቃወማቸው።

፱ ጳውሎስ የተባለው ሳውል ግን መንፈስ ቅዱስን ተሞልቶ ትኩር ብሎ ሲመለከተው።

፲ አንተ ተንኩል ሁሉ ክፋትም ሁሉ የሞላብህ፣ የዲያብሎስ ልጅ፣ የጽድቅም ሁሉ ጠላት፣ የቀናውን የጌታን መንገድ ከማጣመም አታርፍምን?

፲፩ አሁንም፣ እነሆ፣ የጌታ እጅ በአንተ ላይ ናት፣ ዕውርም ትሆናለህ እስከ ጊዜውም ፀሐይን አታይም አለው። ያን ጊዜም ጭግግና ጨለማ

ወደቀበት፤ በእጁም የሚመራውን እየዘረ ፈለገ።

፲፪ በዚያን ጊዜ አገረ ገዡ የተደረገውን ባየ ጊዜ ከጌታ ትምህርት የተነሣ ተገርሞ አመነ።

፲፫ ጳውሎስም ከጓደኞቹ ጋር ከጻፉ ተነሥቶ የጽንፍልያ ወደምትሆን ወደ ጴርጌን መጣ፤ የሐንሰም ከእነርሱ ተለይቶ ወደ ኢየሩሳሌም ተመለሰ።

፲፬ እነርሱ ግን ከጴርጌን አልፈው የጲሱድያ ወደምትሆን ወደ አንጾኪያ ደረሱ፤ በሰንበትም ቀን ወደ ሞኩራብ ገብተው ተቀመጡ።

፲፭ ሕግና ነቢያትም ከተነበቡ በኋላ የምኩራቡ አለቆች። ወንድሞች ሆይ፤ ሕዝብን የሚመክር ቃል እንዳላችሁ ተናገሩ ብለው ላኩባቸው።

፲፮ ጳውሎስም ተነሣና በእጁ ጠቅሶ እንዲህ አለ። የእስራኤል ሰዎችና እግዚአብሔርን የምትፈሩት ሆይ፤ ሰሙ።

፲፯ የዚህ የእስራኤል ሕዝብ አምላክ አባቶቻችንን መርጦ በግብፅ አገር በእንግድነት ሳሉ ሕዝቡን ከፍ ከፍ አደረጋቸው። ከፍ ባለችውም ክንዳ ከዚያ አወጣቸው።

፲፰ በበረሀም አርባ ዓመት ያህል መገባቸው።

፲፱ በከነዓንም አገር ሰባት አሕዛብን አጥፍቶ ምድራቸውን አወረሳቸው።

፳ ከዚህም በኋላ እስከ ነቢዩ እስከ ሳሙኤል ድረስ አራት መቶ አምሳ ዓመት ያህል መሳፍንትን ሰጣቸው።

፳፩ ከዚያም ወዲያ ንጉሥን ያነግሥላቸው ዘንድ ለመኑ፤ እግዚአብሔርም ከብንያም ወገን የሚሆን ሰው የቂሰን ልጅ ሳኦልን አርባ ዓመት ሰጣቸው፤

፳፪ እርሱንም ከሻረው በኋላ ዳዊትን በእነርሱ ላይ እንዲነግሥ አሰነሣው፤ ሲመሰክርለትም። እንደ ልቤ የሆነ ሰው ፈቃዴንም ሁሉ የሚያደርግ የእሴይን ልጅ ዳዊትን አገኘሁ አለ።

፳፫ ከዚህም ሰው ዘር እግዚአብሔር እንደ ተሰፋው ቃል ለእስራኤል መድኃኒትን እርሱም ኢየሱስን አመጣ።

፳፬ ከመምጣቱ በፊት የሐንሰ አሰቀድሞ ለእስራኤል ሕዝብ ሁሉ የንሰሐን ጥምቀት ሰብኮ ነበር።

፳፭ የሐንሰም ሩጫውን ሲፈጽም ሳለ። እኔ ማን እንደ ሆንሁ ታሰባላችሁ? እኔስ እርሱን አይደለሁም፤ ነገር ግን እነሆ፤ የእግሩን ጫማ እፈታ ዘንድ ከማይገባኝ ከእኔ በኋላ ይመጣል ይል ነበር።

፳፮ እናንተ ወንድሞቻችን፤ የአብርሃም ዘር ልጆች ከእናንተ መካከልም እግዚአብሔርን የምትፈሩ ሆይ፤ ለእናንተ የዚህ የመዳን ቃል ተላክ።

፳፯ በኢየሩሳሌም የሚኖሩ ሰዎችና አለቆቻቸው እርሱንና በየሰንበቱ የሚነበቡትን የነቢያትን ድምፆች ሰላላወቁ በፍርዳቸው ፈጽመዋልና፤

፳፰ ለምትም የሚያደርስ ምክንያት እንድ ሰንኳ ባያገኙበት፤ ይገድለው ዘንድ ጲላጦስን ለመኑት፤

፳፱ ስለ እርሱም የተጻፈውን ሁሉ በፈጸም ጊዜ ከእንጨት አውርደው በመቃብር አኖሩት።

፴ እግዚአብሔር ግን ከሙታን አሰነሣው፤

፴፩ በሕዝብም ዘንድ ምስክሮቹ ለሆኑት ከእርሱ ጋር ከገለላ ወደ ኢየሩሳሌም ለወጡት ብዙ ቀን ታያቸው።

፴፪ እኛም ለአባቶች የተሰጠውን ተስፋ የምስራቹን ለእናንተ እንሰብካለን፤

፴፫ ይህን ተስፋ እግዚአብሔር በሁለተኛው መዝሙር ደገሞ። እንተ ልጅ ነህ እኔ ዛሬ ወለድሁህ ተብሎ እንደ ተጻፈ፤ ኢየሱስን አሰነሥቶ ለእኛ ለልጆቻቸው ፈጽሞአልና።

፴፬ እንደገናም ወደ መበሰበሰ እንዳይመለስ ከሙታን እንደ አሰነሣው፤ እንዲህ። የታመነውን የዳዊትን ቅዱስ ተስፋ እሰጣችኋለሁ ብሎአል።

፴፭ ደግሞ በሌላ ሰፍራ። ቅዱስህን መበሰበሰን ያይ ዘንድ አትሰጠውም ይላልና።

፴፮ ዳዊትም በራሱ ዘመን የእግዚአብሔርን አሳብ ካገለገለ በኋላ እንቀላፋ፤ ከአባቶቹም ጋር ተጨምሮ መበሰበሰን እየ፤

፴፯ ይህ እግዚአብሔር ያሰነሣው ግን መበሰበሰን አላየም።

፴፰-፵፪ በወጡም ጊዜ ይህን ነገር በሚመጣው ሰንበት ይነግሩአቸው ዘንድ ለመኑአቸው።

፵፫ ጉባኤውም ከተፈታ በኋላ ከአይሁድና ወደ ይሁዲነት ገብተው ከሚያመልኩ ብዙዎች ጳውሎስንና በርናባስን ተከተሉአቸው። እነርሱም ሲነግሩአቸው በእግዚአብሔር ጳጳስ ጸንተው እንዲኖሩ አስረዱአቸው።

፵፬ በሁለተኛውም ሰንበት ከጥቂቶቹ በቀር የከተማው ሰው ሁሉ የእግዚአብሔርን ቃል ይሰሙ ዘንድ ተሰበሰቡ።

፵፭ አይሁድም ብዙ ሕዝብ ባዩ ጊዜ ቅንዓት ሞላባቸው። እየተሳደቡም ጳውሎስ የተናገረውን ቃል ተቃወሙ።

፵፮ ጳውሎስና በርናባስም ገልጠው። የእግዚአብሔር ቃል አስቀድሞ ለእናንተ ይነገር ዘንድ ያስፈልጋል፤ ከገፋችሁትና የዘላለም ሕይወት እንዳይገባችሁ በራሳችሁ ከፈረዳችሁ ግን፣ እነሆ፣ ወደ አሕዛብ ዘወር እንላለን።

፵፯ እንዲሁ ጌታ። እስከ ምድር ዳርቻ ድረስ ለማዳን ትሆን ዘንድ ለአሕዛብ ብርሃን አድርጌሃለሁ ብሎ አዘናልና አሉ።

፵፰ አሕዛብም ሰምተው ደስ አላቸው የእግዚአብሔርንም ቃል አከበሩ። ለዘላለም ሕይወትም የተዘጋጀ ሁሉ አመኑ፤

፵፱ የጌታም ቃል በአገሩ ሁሉ ተሰፋፋ።

፶ አይሁድ ግን የሚያመልኩትን የከበሩትንም ሴቶችና የከተማውን መኳንንት አወኩ። በጳውሎስና በበርናባስም ላይ ሰደትን አስነሥተው ከአገራቸው አወጡአቸው።

፶፩ እነርሱ ግን የእግራቸውን ትቢያ አራግፈውባቸው ወደ ኢቆንዮን መጡ።

፶፪ በደቀ መዛሙርትም ደስታና መንፈስ ቅዱስ ሞላባቸው።

፲፬

፳ በኢቆንዮንም እንደ ቀድሞ ወደ አይሁድ ምኩራብ ገብተው ከአይሁድና ከግሪክ ሰዎች ብዙ እስኪያምኑ ድረስ ተናገሩ።

፳ ያለመኑት አይሁድ ግን የአሕዛብን ልብ በወንድሞች ላይ አነሣሡ አስከፉም።

፳፫ ምልክትና ድንቅ በእጃቸው ይደረግ ዘንድ እየሰጠ ለጸጋው ቃል

ሰለ መሰከረው ሰለ ጌታ ገልጠው እየተናገሩ ረጅም ወራት ተቀመጡ።

፳ የከተማውም ሕዝብ ተከፍለው እኩሌቶቹ ከአይሁድ እኩሌቶቹም ከሐዋርያት ጋር ሆኑ።

፳ አሕዛብና አይሁድ ግን ከአለቆቻቸው ጋር ሊያንገላጩአቸውና ሊወግሩአቸው ባሰቡ ጊዜ፣

፳ አውቀው ልሰጥራንና ደርቤን ወደሚባሉት ወደ ሊቃኦንያ ከተማዎች በእነርሱም ዙሪያ ወዳለው አገር ሸሹ፤

፳ በዚያም ወንጌልን ይሰብኩ ነበር።

፳ በልሰጥራንም እግሩ የሰለለ፣ ከእናቱም ማሳፀን ጀምሮ እንካሳ የሆነ፣ ከቶም ሄዶ የሚያውቅ አንድ ሰው ተቀምጦ ነበር።

፳ ይህም ሰው ጳውሎስ ሲናገር ይሰማ ነበር፤ እርሱም ትኩር ብሎ ተመለከተውና ይድን ዘንድ እምነት እንዳለው ባዩ ጊዜ፣

፳ በታላቅ ድምፅ። ቀጥ ብለህ በእግርህ ቁም አለው። ብድግ ብሎም ተንሥቶ ይመላለስ ነበር።

፳ ሕዝቡም ጳውሎስ ያደረገውን ባዩ ጊዜ ድምፃቸውን ከፍ አድርገው በሊቃኦንያ ቋንቋ፣ እማልክት ሰዎችን መሰለው ወደ እኛ ወርደዋል አሉ፤

፳ በርናባስንም ድያ አሉት፤ ጳውሎስንም እርሱ በመናገር ዋና ሰለ ነበረ ሄርሜን አሉት።

፳ በከተማውም ፊት ቤተ መቅደስ ያለው የድያ ካህን ኮርማዎችንና የአበባን አክሊሎች ወደ ደጃፍ አምጥቶ ከሕዝቡ ጋር ሆኖ ሊሠዋላቸው ወደደ።

፳ ሐዋርያት በርናባስና ጳውሎስ ግን ይህን በሰሙ ጊዜ ልብሳቸውን ቀደው ወደ ሕዝቡ መካከል እየጮኹ ሮጡ።

፳ እንዲህም አሉ። እናንተ ሰዎች፣ ይህን ሰለ ምን ታደርጋላችሁ? እኛ ደግሞ እንደ እናንተ የምንሰማ ሰዎች ነን። ከዚህም ከንቱ ነገር ሰማይንና ምድርን ባሕርንም በእነርሱም ያለውን ሁሉ ወደ ፈጠረ ወደ ሕያው እግዚአብሔር ዘወር ትሉ ዘንድ ወንጌልን እንሰብካለን።

፳ እርሱ ባለፉት ትውልዶች አሕዛብን ሁሉ በገዛ ራሳቸው ጌዳና ይሄዱ ዘንድ ተዋቸው።

፲፮ ከዚህም ሁሉ ጋር መልካም ሥራ እየሠራ፤ ከሰማይ ዝናብን ፍሬ የሚሆንበትንም ወራት ሲሰጠን፤ ልባችንንም በሙብልና በደስታ ሲሞላው ራሱን ያለ ሞስክር አልተወም።

፲፯ ይህንም ብለው እንዳይሠዉላቸው ሕዝቡን በጭንቅ አሰተዉአቸው።

፲፰ እይሁድ ግን ከእንጾኪያና ከኢቆንዮን መጡ፤ ሕዝቡንም አባብለው ጸውሎሰን ወገሩ የሞተም መሰሎአቸው ከከተማ ወደ ውጭ ጉተቱት።

፲፱ ደቀ መዛሙርት ግን ከበውት ሳሉ፤ ተነስቶ ወደ ከተማ ገባ። በነገውም ከበርናባሰ ጋር ወደ ደርቤን ወጣ።

፳፩-፳፫ በየቤተ ክርስቲያኑም ሽማግሌዎችን ከሾሙላቸው በኋላ ጦመውም ከጸለዩ በኋላ፤ ላሙኑበት ለጌታ አደራ ሰጡአቸው።

፳፬ በጸሐይያም አልፈው ወደ ጵንፍልያ መጡ።

፳፯ በጴርጌንም ቃሉን ከተናገሩ በኋላ ወደ አጣልያ ወረዱ።

፳፰ ከዚያም ስለ ፈጸሙት ሥራ ለእግዚአብሔር ጸጋ አደራ ወደ ተሰጡበት ወደ እንጾኪያ በመርከብ ሄዱ።

፳፱ በደረሱም ጊዜ ቤተ ክርስቲያኑን ሰብሰበው እግዚአብሔር ከእነርሱ ጋር ያደረገውን ሁሉ ለእሕዛብም የሃይማኖትን ደጅ እንደ ከፈተላቸው ተናገሩ።

፳፺ ከደቀ መዛሙርትም ጋር አያሌ ቀን ተቀመጡ።

፲፯

፩ እንዳንዶችም ከይሁዳ ወረዱና። እንደ ሙሴ ሥርዓት ካልተገረዛችሁ ትድኑ ዘንድ እትችሉም ብለው ወንድሞችን ያስተምሩ ነበር።

፪ በእነርሱና በጸውሎስ በበርናባሰም መካከል ብዙ ጥልና ክርክር በሆነ ጊዜ፤ ስለዚህ ክርክር ጸውሎና በርናባሰ ከእነርሱም እንዳንዶች ሌሎች ሰዎች ወደ ሐዋርያት ወደ ሽማግሌዎችም ወደ ኢየሩሳሌም ይወጡ ዘንድ ተቈረጠ።

፫ ቤተ ክርስቲያኑም በመንገድ እየረዳቸው እነርሱ የእሕዛብን መመለስ እየተረኩ በፊንቄና በሰማርያ

አለፉ፤ ወንድሞችንም ሁሉ እጅግ ደስ አሰኙአቸው።

፬ ወደ ኢየሩሳሌምም በደረሱ ጊዜ ቤተ ክርስቲያንና ሐዋርያት ሽማግሌዎችም ተቀበሉአቸው፤ እግዚአብሔርም ከእነርሱ ጋር ያደረገውን ሁሉ አወረ።

፭ ከፈሪሳውያን ወገን ግን ያመኑት እንዳንዶቹ ተነሥተው። ትገርዙአቸው ዘንድና የሙሴን ሕግ እንዲጠብቁ ታዘኑአቸው ዘንድ ይገባል አሉ።

፮ ሐዋርያትና ሽማግሌዎችም ስለዚህ ነገር ለመማከር ተሰበሰቡ።

፯ ከብዙ ክርክርም በኋላ ጴጥሮስ ተነሥቶ እንዲህ አላቸው ወንድሞች ሆይ፤ እሕዛብ ከአፌ የወንጌልን ቃል ሰምተው ያምኑ ዘንድ እግዚአብሔር በመጀመሪያው ዘመን ከእናንተ እኔን እንደ መረጠኝ እናንተ ታውቃላችሁ።

፰ ልብንም የሚያውቅ አምላክ ለእኛ ደግሞ እንደ ሰጠን መንፈስ ቅዱስን በመስጠት መሰከረላቸው፤

፱ ልባቸውንም በእምነት ሲያንጸ በእኛና በእነርሱ መካከል እንዳች አልለየም።

፲ እንግዲህ አባቶቻችንና እኛ ልንሸከመው ያልቻልነውን ቀንበር በደቀ መዛሙርት ጫንቃ ላይ በመጫን እግዚአብሔርን አሁን ስለ ምን ትፈታተናላችሁ?

፲፩ ነገር ግን በጌታ በእየሱስ ክርስቶስ ጸጋ እንደ እነርሱ ደግሞ እንድን ዘንድ እናምናለን።

፲፪ ሕዝቡም ሁሉ ዝም አሉ፤ በርናባሰና ጸውሎስም እግዚአብሔር በእጃቸው በእሕዛብ መካከል ያደረገውን ምልክትና ድንቅ ሁሉ ሲተርኩላቸው ይሰሙ ነበር።

፲፫ እነርሱም ዝም ካሉ በኋላ ያዕቆብ እንዲህ ብሎ መለሰ። ወንድሞች ሆይ፤ ስሙኝ።

፲፬ እግዚአብሔር ለሰሙ የሚሆንን ወገን ከእሕዛብ ይወስድ ዘንድ አስቀድሞ እንዴት እንደ ጌብኘ ሰምዖን ተርኮአል።

፲፭ ከዚህም ጋር የነቢያት ቃል ይሰማል፤ እንዲህ ተብሎ እንደ ተጻፈ።

፲፮-፲፱ ከጥንት ጀምሮ ሥራው ሁሉ በእግዚአብሔር ዘንድ የታወቀ ነው።

፲፱ ስለዚህ ከእሕዛብ ወደ እግዚአብሔር የዞሩትን እንዳናሰቸግራቸው፤

፳ ነገር ግን ከጣዖት ርኩሰትና ከዝሙት ከታነቀም ከደምም ይርቁ ዘንድ እንድንጽፍላቸው እቈርጣለሁ።

፳፩ መሴስ ከቀደሙት ትውልድ ጀምሮ በሰንበት በሰንበት በምኩራቦቹ ሲያነቡ በየከተማው እርሱን የሚሰብኩ አሉት።

፳፪ ያን ጊዜ ሐዋርያትና ሸማግሌዎች ከቤተ ክርስቲያኑ ሁሉ ጋር ከእነርሱ የተመረጡትን ሰዎች ከጳውሎስና ከበርናባስ ጋር ወደ አንጾኪያ ይልኩ ዘንድ ፈቀዱ፤ እነርሱም በወንድሞች መካከል ዋናዎች ሆነው በርሶያን የተባለው ይሁዳና ሲላስ ነበሩ።

፳፫ እንዲህም ጽፈው በእነርሱ እጅ ላኩ። ሐዋርያትና ሸማግሌዎች ወንድሞችም በአንጾኪያና በሶርያ በኪልቆያም ለሚኖሩ ከአሕዛብ ወገን ለሆኑ ወንድሞች ሰላምታ ያቀርባሉ።

፳፬ ያላዘዘናቸው ሰዎች ከእኛ ወጥተው። ትገረዙ ዘንድና ሕግን ትጠብቁ ዘንድ ይገባችኋል ብለው ልባችሁን እያወኩ በቃል እንዳናወጡአችሁ ስለ ሰማን፤

፳፭-፳፮ ራሳቸውም ደግሞ በቃላቸው ያንኑ ይነግሩአችሁ ዘንድ ይሁዳንና ሲላስን ልከናል።

፳፯-፴ እነርሱም ተሰናብተው ወደ አንጾኪያ ወረዱ፤ ሕዝቡንም ሰብሰበው ደብዳቤውን ሰጡአቸው።

፴፩ ባነበቡትም ጊዜ ከምክሩ የተነሣ ደስ አላቸው።

፴፪ ይሁዳና ሲላስም ደግሞ ነቢያት ነበሩና ወንድሞችን በብዙ ቃል መክረው አጸኑአቸው።

፴፫ እያሌ ቀንም ከተቀመጡ በኋላ ከወንድሞች በሰላም ተሰናብተው ወደ ሐዋርያት ሄዱ።

፴፬ ሲላስ ግን በዚያ ይኖር ዘንድ ፈቀደ።

፴፭ ጳውሎስና በርናባስም ከሌሎች ከብዙ ሰዎች ጋር ደግሞ የጌታን ቃል እያስተማሩና ወንጌልን እየሰበኩ በአንጾኪያ ይቀመጡ ነበር።

፴፮ ከጥቂት ቀንም በኋላ ጳውሎስ በርናባስን። ተመልሰን የጌታን ቃል በተናገርንበት በየከተማው ሁሉ ወንድሞችን እንጉብኛቸው፤ እንዴት እንዳሉም እንወቅ አለው።

፴፯ በርናባስም ማርቆስ የተባለውን የሐንሰን ደግሞ ከእነርሱ ጋር ይወሰድ

ዘንድ አሰበ፤ ፴፰ ጳውሎስ ግን ይህን ከእነርሱ ጋር ሊወሰድ አልፈቀደም፤ ከእነርሱ ዘንድ ከጳውሎስ ተለይቶ ነበርና፤ ወደ ሥራም ከእነርሱ ጋር አልመጣም ነበርና።

፴፱ ስለዚህም እርስ በርሳቸው እስኪለያዩ ድረስ መከፋፋት ሆነ፤ በርናባስም ማርቆስን ይዞ በመርከብ ወደ ቆጵሮስ ሄደ።

፵ ጳውሎስ ግን ሲላስን መረጠ፤ ወንድሞችም ለእግዚአብሔር ጸጋ አደሩ ከሰጡት በኋላ ወጣ፤

፵፩ አብያተ ክርስቲያናትንም እያጸና በሶርያና በኪልቆያ ይዞር ነበር።

፲፮

፩ ወደ ደርቤንና ወደ ልስጥራንም ደረሰ። እነሆም፤ በዚያ የአንዲት ያመነች አይሁዳዊት ልጅ ጢሞቴዎስ የሚባል አንድ ደቀ መዝሙር ነበረ፤ አባቱ ግን የግሪክ ሰው ነበረ።

፪ ለእርሱም በልስጥራንና በኢቆንዮን ያሉ ወንድሞች መሰከሩለት።

፫ ጳውሎስ ይህ ከእርሱ ጋር ይወጣ ዘንድ ወደደ፤ በእነዚያም ሰፍራዎች ስለ ነበሩ አይሁድ ይዞ ገረዘው፤ አባቱ የግሪክ ሰው እንደ ሆነ ሁሉ ያውቁ ነበርና።

፬ በከተማዎችም ሲዘሩ በአየሩሳሌም የነበሩት ሐዋርያትና ሸማግሌዎች የቈረጡትን ሥርዓት ይጠብቁ ዘንድ ሰጡአቸው።

፭ አብያተ ክርስቲያናትም በሃያማናት ይበረቱ ነበር፤ በቍጥርም ዕለት ዕለት ይበዙ ነበር።

፮ በእሰያም ቃሉን እንዳይናገሩ መንፈስ ቅዱስ ስለ ከለከላቸው በፍርግያና በገላትያ አገር አለፉ፤

፯ በሚሰያም አንጻር በደረሱ ጊዜ ወደ ቤታንያ ይሄዱ ዘድን ሞክሩ፤ የእየሱስ መንፈስም አልፈቀደላቸውም፤

፰ በሚሰያም አጠገብ አልፈው ወደ ጢርኦስ ወረዱ።

፱ ራእይም ለጳውሎስ በሌሊት ታየው፤ እንደ የመቄዶንያ ሰው። ወደ መቄዶንያ ተሻገርና እርዳን እያለ ቆሞ ሲለምነው ነበር።

፲ ራእዩንም ካየ በኋላ ወዲያው ወደ መቄዶንያ ልንወጣ ፈለግን፤

ወንጌልን እንሰብክላቸው ዘንድ እግዚአብሔር እንደ ጠራን መሰሎናልና።

፲፮ ከጢሮአዳም ተነሥተን በቀጥታ ወደ ሳዎትራቄ በነገውም ወደ ናጹሌ በመርከብ ሄድን፤

፲፯ ከዚያም ወደ ፊልጵስጵስ ደረሰን፤ እርሰዋም የመቄዶንያ ከተማ ሆና የወረዳ ዋና ከተማና ቅኝ አገር ናት፤ በዚህችም ከተማ አንዳንድ ቀን እንቀመጥ ነበር።

፲፰ በሰንበት ቀንም ከከተማው በር ውጭ የጸሎት ስፍራ በዚያ መሆኑን ስላሰብን ወደ ወንዝ አጠገብ ወጣን፤ ተቀምጠንም ለተሰበሰቡት ሴቶች ተናገርን።

፲፱ ከትያጥሮን ከተማም የመጣች ቀይ ሐር ሻጭ እግዚአብሔርን የምታመልክ ልድያ የሚሉአት እንዲት ሴት ትሰማ ነበረች፤ ጳውሎስም የሚናገረውን ታዳምጥ ዘንድ ጌታ ልብዋን ከፈተላት።

፳ እርሰዋም ከቤተ ሰዎችዋ ጋር ከተጠመቀች በኋላ። በጌታ የማምን እንድሆን ከፈረዳችሁልኝ፤ ወደ ቤቴ ገብታችሁ ኑሩ ብላ ለመነኝት፤ በግድም አለችን።

፳፩ ወደ ጸሎት ስፍራም ሰንሄድ፣ የምዋርተኝነት መንፈስ የነበረባት ለጌቶችዋም እየጠነቁለች ብዙ ትርፍ ታመጣ የነበረች እንዲት ገረድ አገኘችን።

፳፪ እርሰዋ ጳውሎስንና እኛን እየተከተለች። የመዳንን መንገድ የሚነግሩአችሁ እነዚህ ሰዎች የልዑል አምላክ ባሪያዎች ናቸው ብላ ትጮኽ ነበር።

፳፫ ይህንም እጅግ ቀን አደረገች። ጳውሎስ ግን ተቸገረና ዘወር ብሎ መንፈሱን። ከእርሰዋ እንድትወጣ በአየሱስ ክርስቶስ ስም አዘሃለሁ አለው፤ በዚያም ሰዓት ወጣ።

፳፬ ጌቶችዋም የትርፋቸው ተሰፋ እንደ ወጣ ባዩ ጊዜ ጳውሎስንና ሲላስን ይዘው ወደ ገበያ በሹማምት ፊት ጌተቱአቸው፤

፳፭ ወደ ገዢዎችም አቅርበው። እነዚህ ሰዎች አይሁድ ሆነው ከተማችንን እጅግ ያናውጣሉ።

፳፮ እኛም የርሜ ሰዎች ሆነን እንቀበላቸውና እናደርጋቸው ዘንድ ያልተፈቀደልንን ልማዶች ይናገራሉ

አሉ።
፳፯ ሕዝቡም አብረው ተነሡባቸው፣ ገዢዎቹም ልብሳቸውን ገፈው በበትር ይመቱአቸው ዘንድ አዘዙ፤

፳፰ በብዙም ከደበደቡአቸው በኋላ ወደ ወሳኒ ጣሉአቸው፣ የወሳኒውንም ጠባቂ ተጠንቅቆ እንዲጠብቃቸው አዘዙት።

፳፱ እርሱም የዚህን ዓይነት ትእዛዝ ተቀብሎ ወደ ውስጠኛው ወሳኒ ጣላቸው፣ እግራቸውንም በግንድ አግብቆ ጠረቃቸው።

፴፩ በመንፈቅ ሌሊት ግን ጳውሎስና ሲላስ እየጸለዩ እግዚአብሔርን በዜማ ያመሰግኑ ነበር። እስረኞቹም ያደምጡአቸው ነበር

፴፪ ድንገትም የወሳኒው መሠረት እስኪናወጥ ድረስ ታላቅ የምድር መንቀጥቀጥ ሆነ፤ በዚያን ጊዜም ደጆቹ ሁሉ ተከፈቱ የሁሉም እስራት ተፈታ።

፴፫ የወሳኒውም ጠባቂ ከእንቅልፋ ነቅቶ የወሳኒው ደጆች ተከፍተው ባየ ጊዜ፣ እስረኞቹ ያመለጡ መሰሎት ራሱን ይገድል ዘንድ እስቦ ሰይፋን መዘዘ።

፴፬ ጳውሎስ ግን በታላቅ ድምፅ። ሁላችን ከዚህ አለንና በራሱህ ክፋ ነገር አታድርግ ብሎ ጮኸ።

፴፭ መብራትም ለምና ወደ ውስጥ ሮጠ፣ እየተንቀጠቀጠም ከጳውሎስና ከሲላስ ፊት ተደፋ፤

፴፮ ወደ ውጭም አውጥቶ። ጌቶች ሆይ፣ እድን ዘንድ ምን ማድረግ ይገባኛል? አላቸው።

፴፯ እነርሱም። በጌታ በአየሱስ ክርስቶስ እመን እንተና ቤተ ሰዎችህ ትድናላችሁ አሉት።

፴፰ ለእርሱና በቤቴም ላሉት ሁሉ የእግዚአብሔርን ቃል ተናገሩአቸው።

፴፱ በሌሊትም በዚያች ሰዓት ወሰዶ ቀሰላቸውን አጠበላቸው፣ ያን ጊዜውንም እርሱ ከቤተ ሰዎቹ ሁሉ ጋር ተጠመቀ፤

፵ፀ ወደ ቤቴም አውጥቶ ማዕድ አቀረበላቸው፣ በእግዚአብሔርም ስላመነ ከቤተ ሰዎቹ ሁሉ ጋር ሐሣት አደረገ።

፵፩ በነጋም ጊዜ ገዢዎቹ። እነዚያን ሰዎች ፍታቸው ብለው ሎሌዎቻቸውን ላኩ።

፵፪ የወሳኒውም ጠባቂ። ትፈቱ ዘንድ ገዢዎቹ ልከዋል፤ እንግዲህ

አሁን ወጥታችሁ በሰላም ሂዱ ብሎ ይህን ቃል ለጳውሎስ ነገረው።

፲፯ ጳውሎስ ግን። እኛ የሮሜ ሰዎች ስንሆን ያለ ፍርድ በሕዝብ ፊት ደብድበው በወሳኒ ጣሉን፤ አሁንም በሰው ርዕዮተኛነት ይጥሉናልን? አይሆንም ራሳቸው ግን መጥተው ያውጡን አላቸው።

፲፰ ሎሌዎቹም ይህን ነገር ለገዢዎች ነገሩ። የሮሜ ሰዎችም እንደ ሆኑ በሰሙ ጊዜ ፈሩ።

፲፱ መጥተውም ማለዳዎቻቸው፤ አውጥተውም ከከተማ ይወጡ ዘንድ ለመኑኦቻቸው።

፳ ከወሳኒውም ወጥተው ወደ ልድያ ቤት ገቡ፤ ወንድሞችንም ባዩ ጊዜ አጽናኑአቸውና ሄዱ።

፲፯

፩ በአገሬጳልና በአጳሎንያም ካለፉ በኋላ ወደ ተሰሎንቄ መጡ፤ በዚያም የአይሁድ ምክራብ ነበረ።

፪ ጳውሎስም እንደ ልማዱ ወደ እነርሱ ገባ፤ ሦስት ስንበትም ያህል ከእነርሱ ጋር ከመጻሕፍት እየጠቀሰ ይነጋገር ነበር።

፫ ሲተረጉምም ክርስቶስ መከራ እንዲቀበልና ከሙታን እንዲነሣ ይገባው ዘንድ እያሰረዳ። ይህ እኔ የምሰብክላችሁ እየሱስ እርሱ ክርስቶስ ነው ይል ነበር።

፬ ከእነርሱም እንዳንዶቹ ተረድተው ከሚያመልኩም ከግሪክ ሰዎች ብዙ ከከበሩትም ሴቶች ጥቂቶች ያይደሉ፤ ከጳውሎስና ከሲላስ ጋር ተባበሩ።

፭ አይሁድ ግን ቀንተው ከሥራ ፈቶች ክፉ ሰዎችን አመጡ ሕዝብንም ሰብሰበው ከተማውን አወኑ፤ ወደ ሕዝብም ያወጡአቸው ዘንድ ፈልገው ወደ ኢያሶን ቤት ቀረቡ።

፮ ባላገኙአቸውም ጊዜ ኢያሶንንና ከወንድሞች እንዳንዶችን ወደ ከተማው አለቆች ጎትተው። ዓለምን ያወኑ እነዚህ ወደዚህ ደግሞ መጥተዋል፤ ኢያሶንም ተቀብሎአቸዋል።

፯ እነዚህም ሁሉ። እየሱስ የሚሉት ሌላ ገጉሥ አለ እያሉ የቄሣርን ትእዛዝ ይቃወማሉ ብለው ጮኹ።

፰ ሕዝቡና የከተማውም አለቆች ይህን ነገር በሰሙ ጊዜ ታወኩ።

፶ ከኢያሶንና ከሌሎቹም ዋስ ተቀብለው ለቀቁአቸው።

፶፫ ወዲያውም ወንድሞች ጳውሎስንና ሲላስን በሌሊት ወደ ቤርያ ሰደዱአቸው፤ በደረሱም ጊዜ ወደ አይሁድ ምክራብ ገቡ።

፶፯ እነዚህም በተሰሎንቄ ከሚኖሩት ይልቅ ልበ ሰፊዎች ነበሩና። ነገሩ እንደዚሁ ይሆንን? ብለው ዕለት ዕለት መጻሕፍትን እየመረመሩ ቃሉን በሙሉ ፈቃድ ተቀበሉ።

፶፰ ስለዚህም ከእነርሱ ብዙ፤ ከግሪኮችም የከበሩት ሴቶችና ወንዶች ጥቂት ያይደሉ፤ አመኑ።

፶፱ በተሰሎንቄ ያሉት አይሁድ ግን ጳውሎስ በቤርያ ደግሞ የእግዚአብሔርን ቃል እንደ ሰበከ ባወቁ ጊዜ፤ ወደዚያው ደግሞ መጡና ሕዝቡን አወኑ።

፷ በዚያን ጊዜም ወንድሞቹ ወዲያው ጳውሎስን እስከ ባሕር ድረስ ይሄድ ዘንድ ሰደዱት፤ ሲላስና ጢሞቴዎስም በዚያው ቀሩ።

፷፩ ጳውሎስን የሸኙት ግን እስከ አቴና አደረሱት፤ እንደሚቻላቸውም በፍጥነት ወደ እርሱ ይመጡ ዘንድ ወደ ሲላስና ወደ ጢሞቴዎስ ትእዛዝ ተቀብለው ሄዱ።

፷፪ ጳውሎስም በአቴና ሲጠብቃቸው ሳለ፤ በከተማው ጣዖት መሙላቱን እየተመለከተ መንፈሱ ተበሳጩበት።

፷፫ ስለዚህም በምክራብ ከአይሁድና እግዚአብሔርን ከሚያመልኩ ሰዎች ጋር በየቀኑም በገበያ ከሚያገኛቸው ጋር ይነጋገር ነበር።

፷፬ ከኤፌጆስ ወገንና ኢስጣኪኮችም ከተባሉት ፈላስፎች እንዳንዶቹ ከእርሱ ጋር ተገናኙ። እንዳንዶቹም። ይህ ለፍላፊ ምን ሊናገር ይወዳል? አሉ፤ ሌሎችም የእየሱስንና የትንሣኤውን ወንጌል ስለ ሰበከላቸው። አዲሶችን አማልክት የሚያወራ ይመስላል አሉ።

፷፭ የአቴና ሰዎች ሁሉና በዚያ የኖሩ እንግዶች አዲስ ነገርን ከመናገርና ከመስማት በቀር በሌላ ጉዳይ አይውሉም ነበርና።

፷፮ ጳውሎስም በአርዮስፋንስ መካከል ቆሞ እንዲህ አለ። የአቴና ሰዎች ሆይ፤ እናንተ በሁሉ ነገር

አማልክትን እጅግ እንደምትፈሩ እመለከታለሁ።

፳፫ የምታመልኩትን እየተመለከትሁ ሳልፍ። ለማይታወቅ አምላክ የሚል ጽሕፈት ያለበትን መሠዌያ ደግሞ አግኝቼአለሁ። እንግዲህ ይህን ሳታውቁ የምታመልኩትን እኔ እነግራችኋለሁ።

፳፬ ዓለሙንና በእርሱ ያለውን ሁሉ የፈጠረ አምላክ እርሱ የሰማይና የምድር ጌታ ነውና እጅ በሠራው መቅደስ አይኖርም፤

፳፭ እርሱም ሕይወትንና አስትንፋስን ሁሉንም ለሁሉ ይሰጣልና እንዳች እንደሚገድለው በሰው እጅ አይገለገልም።

፳፮-፳፯ ከእናንተ ከባለ ቅኔዎች እንዳንደች ደግሞ። እኛ ደግሞ ዘመዶቹ ነን ብለው እንደ ተናገሩ። በእርሱ ሕያዋን ነን እንጠቅሳለን እንኖርማለን።

፳፰ እንግዲህ የእግዚአብሔር ዘመዶች ከሆንን፤ አምላክ በሰው ብልሃትና አሳብ የተቀረጸውን ወርቅ ወይም ብር ወይም ድንጋይ እንዲመስል እናሰብ ዘንድ አይገባንም።

፳፱ እንግዲህ እግዚአብሔር ያለማወቅን ወራት አሳልፎ እሁን በየቦታቸው ንስሐ ይገቡ ዘንድ ሰውን ሁሉ ያዛል፤

፳፻ ቀን ቀጥሮአልና፤ በዚያም ቀን ባዘጋጀው ሰው እጅ በዓለሙ ላይ በጽድቅ ሊፈርድ አለው፤ ስለዚህም እርሱን ከሙታን በማሰነሣቱ ሁሉን አረጋግጦአል።

፴፬ የሙታንንም ትንሣኤ በሰሙ ጊዜ እኩሌቶቹ አፌዙበት፤ እኩሌቶቹ ግን። ስለዚህ ነገር ሁለተኛ እንሰማሃለን አሉት።

፴፭ እንዲሁም ጳውሎስ ከመካከላቸው ወጣ።

፴፬ እንዳንደች ወንዶች ግን ተባብረው አመኑ፤ ከእነርሱ ደግሞ በእርዮስፋጎስ ያለው የፍርድ ቤት ፈራጅ ዲዮናስዮስ ደማሪስ የሚሉአትም እንዲት ቤት ሌሎችም ከእነርሱ ጋር ነበሩ።

፲፰

፩ ከዚህም በኋላ ጳውሎስ ከአቴና ወጥቶ ወደ ቆሮንቶስ መጣ።

፩ በወገኑም የጳጳስ ሰው የሚሆን አቄላ የሚሉትን አንድ አይሁዳዊ አገኘ፤ እርሱም ከጥቂት ጊዜ በፊት ከሚስቱ ከጽርስቅላ ጋር ከአጣልያ መጥቶ ነበር፤ አይሁድ ከሮሜ ይወጡ ዘንድ ቀላውዴዎስ እዞ ነበርና፤ ወደ እነርሱ ቀረበ።

፪ ሥራቸውም አንድ ስለ ነበረ በእነርሱ ዘንድ ተቀምጦ በአንድ ላይ ሠሩ፤ ሥራቸው ድንኳን መስፋት ነበረና።

፫ በየሰንበቱም ሁሉ በምኩራብ ይነጋገር ነበር፤ አይሁድንና የግሪክንም ሰዎች ያሰረዳ ነበር።

፬ ሲላስና ጢሞቴዎስም ከመቄዶንያ በወረዱ ጊዜ፤ ጳውሎስ እየሱስ እርሱ ክርስቶስ እንደ ሆነ ለአይሁድ እየመሰከረ ለቃሉ ይተጋ ነበር።

፭ ነገር ግን በተቃወሙትና በተሳደቡ ጊዜ፤ ልብሱን እያራገፈ። ደማችሁ በራሳችሁ ነው፤ እኔ ንጹሕ ነኝ ከእንግዲህ ወዲህ ወደ አሕዛብ እሄዳለሁ አላቸው።

፮ ከዚያም ወጥቶ እየሰጠሰ ወደሚባል እግዚአብሔርን ወደሚያመልክ ሰው ቤት ገባ ቤቱም በምኩራብ እጠገብ ነበረ።

፯ የምኩራብ አለቃ ቀርስጶስም ከቤተ ሰዎቹ ሁሉ ጋር በጌታ አመነ፤ ከቆሮንቶስ ሰዎችም ብዙ በሰሙ ጊዜ አምነው ተጠመቁ።

፱ በመካከላቸውም የእግዚአብሔርን ቃል እያስተማረ ዓመት ከሰድስት ወር ተቀመጠ።

፲፬ ጋልዮስም በአካይያ አገረ ገዥ በነበረ ጊዜ፤ አይሁድ በአንድ ልብ ሆነው በጳውሎስ ላይ ተነሡ፤ ወደ ፍርድ ወንበርም አምጥተው።

፲፫ ይህ ሕግን ተቃውሞ እግዚአብሔርን ያመልኩት ዘንድ ሰዎችን ያባብላል አሉ።

፲፪ ጳውሎስም እፋን ሊከፍት ባሰበ ጊዜ፤ ጋልዮስ አይሁድን። አይሁድ ሆይ፤ ዓመፅ ወይም ክፉ በደል በሆነ አንድታገሣችሁ በተገባኝ፤

፲፫ ስለ ቃልና ስለ ሰዎች ስለ ሕጎችሁም የምትከራከሩ ከሆነ ግን፤ ራሳችሁ ተጠንቀቁ እኔ በዚህ ነገር ፈራጅ እሆን ዘንድ አልፈቅድምና አላቸው።

፲፮ ከፍርድ ወንበርም ፊት አሰወጣቸው።

፲፮ የግሪክ ሰዎችም ሁሉ የምኩራብ አለቃ ሶስቱን ስን ይዘው በወንበሩ ፊት መቼት፤ በእነዚህም ነገሮች ጋልዮስ ግድ የለውም ነበር።

፲፱ ከዚህም በኋላ ጳውሎስ እጅግ ቀን ተቀምጦ ወንድሞቹንም ተሰናብቶ በመርከብ ወደ ሶርያ ሄደ፤ ስለትም ነበረበትና ራሱን በክንክራኦስ ተላጩ፤ ጽርስቅላና አቁላም ከእርሱ ጋር ነበሩ።

፳ ወደ ኤፌሶንም በደረሱ ጊዜ እነዚያን ከዚያ ተዋቸው፡ ራሱ ግን ወደ ምኩራብ ገብቶ ከአይሁድ ጋር ይነጋገር ነበር።

፳፩ እነርሱም ብዙ ጊዜ እንዲቀመጥላቸው ሲለምኑት እሺ አላለም፤

፳፪ ነገር ግን ሲሰናበታቸው፡ የሚመጣውን በዓል በእየሩሳሌም አደርግ ዘንድ ይገባኛል እግዚአብሔር ቢፈቅድ ግን ወደ እናንተ ደግሞ እመለሳለሁ አላቸው። ከኤፌሶንም በመርከብ ተነሡ።

፳፫ ወደ ቂሣርያም በደረሰ ጊዜ ወጥቶ ለቤተ ክርስቲያን ሰላምታ ከሰጠ በኋላ ወደ አንጾኪያ ወረደ።

፳፬ ጥቂት ቀንም ቆይቶ ወጣ፤ ደቀ መዛሙርትንም ሁሉ እያጸና በገላትያ አገርና በፍርግያ በተራ አለፈ።

፳፭ በወገኑም የእስክንድርያ ሰው የሆነ ነገር አዋቂ የነበረ አጽሎስ የሚሉት አንድ አይሁዳዊ ሰው ወደ ኤፌሶን ወረደ፤ እርሱም በመጻሕፍት እውቀት የበረታ ነበረ።

፳፮ እርሱ የጌታን መንገድ የተማረ ነበረ፤ የዮሐንስንም ጥምቀት ብቻ አውቆ በመንፈስ ሲቃጠል ስለ ኢየሱስ ይናገርና በትክክል ያስተምር ነበር።

፳፯ እርሱም በምኩራብ ገልጦ ይናገር ጀመር። ጽርስቅላና አቁላም በሰሙት ጊዜ፡ ወሰደው የእግዚአብሔርን መንገድ ከፊት ይልቅ በትክክል ገለጡለት።

፳፰ እርሱም ወደ አካይያ ማለፍ በፈቀደ ጊዜ፡ ወንድሞቹ እጸናኑት፡ ይቀበሉትም ዘንድ ወደ ደቀ መዛሙርት ጸፋለት፤ በደረሰም ጊዜ አምነው የነበሩትን በጸጋ እጅግ ይጠቅማቸው ነበር፤

፳፱ ኢየሱስ እርሱ ክርስቶስ እንደ ሆነ ከመጻሕፍት እየገለጠ ለአይሁድ በሁሉ ፊት በጽኑ ያስረዳቸው ነበርና።

፲፱

፩ አጽሎስም በቆሮንቶስ ሳለ ጳውሎስ በላይኛው አገር አልፎ ወደ ኤፌሶን መጣ፤

፪ እንደገና ደቀ መዛሙርትንም አገኘ። ባመናችሁ ጊዜ መንፈስ ቅዱስን ተቀበላችሁን? አላቸው። እነርሱም፡ አልተቀበልንም መንፈስ ቅዱስ እንዳለ ስንኳ አልሰማንም አሉት።

፫ እነዚያ በምን ተጠመቃችሁ? አላቸው። እነርሱም። በዮሐንስ ጥምቀት አሉት።

፬ ጳውሎስም፡ ዮሐንስስ ከእርሱ በኋላ በሚመጣው በኢየሱስ ክርስቶስ ያምኑ ዘንድ ለሕዝብ እየተናገረ በንስሐ ጥምቀት አጠመቀ አላቸው።

፭ ይህንም በሰሙ ጊዜ በጌታ በኢየሱስ ስም ተጠመቁ፤

፮ ጳውሎስም እጁን በጫነባቸው ጊዜ መንፈስ ቅዱስ ወረደባቸው በልሳናችም ተናገሩ፡ ትንቢትም ተናገሩ።

፯ ሰዎቹም ሁሉ አሥራ ሁለት ያህሉ ነበር።

፰ ወደ ምኩራብም ገብቶ ስለ እግዚአብሔር መንግሥት እየተነጋገረና እያሰረዳቸው ሦስት ወር ያህል በግልጥ ይናገር ነበር።

፱ እንደገና ግን እልከኞች ሆነው በሕዝብ ፊት መንገዱን እየሰደዱ ባለሙኑ ጊዜ፡ ከእነርሱ ርቆ ደቀ መዛሙርትን ለየ፡ ጢራኖስም በሚሉት በትምህርት ቤት ዕለት ዕለት ይነጋገር ነበር።

፲ በእስያም የኖሩት ሁሉ አይሁድም የግሪክ ሰዎችም የጌታን ቃል እስኪሰሙ ድረስ ሁለት ዓመት ያህል እንዲህ ሆነ።

፲፩ እግዚአብሔርም በጳውሎስ እጅ የሚያሰገርም ተአምራት ያደርግ ነበር፤ ስለዚህም ከአካሉ ጨርቅ ወይም ልብስ ወደ ድውዮች ይወስዱ ነበር።

፲፪ ደቂያቸውም ይለቃቸው ነበር ክፋዎች መናፍሰትም ይወጡ ነበር።

፲፫ አጋንንትንም እያወጡ ይዘሩ ከነበሩት አይሁድ እንደገና፡ ጳውሎስ በሚሰብከው በኢየሱስ እናምላችኋለን እያሉ ክፋዎች መናፍሰት ባሉባቸው ላይ የጌታን

የኢየሱስን ስም ይጠሩባቸው ዘንድ ሞክሩ።

፲፬ የካህናትም አለቃ ለሆነ አስቄዋ ለሚሉት ለአንድ አይሁዳዊ ይህን ያደረጉ ሰባት ልጆች ነበሩት።

፲፭ ክፉው መንፈስ ግን መልሶ። ኢየሱስን አውቀዋለሁ ጳውሎስንም አውቀዋለሁ፤ እናንተሳ እነማን ናችሁ? አላቸው።

፲፮ ክፉው መንፈስም ያለበት ሰው ዘለለባቸው ቆሰለውም ከዚያ ቤት ዕራቁታቸውን እስኪሸሹ ድረስ በረታባቸው አሸነፋቸውም።

፲፯ ይህም በኤፌሶን በሚኖሩት ሁሉ በአይሁድና በግሪክ ሰዎች ዘንድ የታወቀ ሆነ፤ በሁላቸውም ላይ ፍርሃት ወደቀባቸው፤ የጌታም የኢየሱስ ስም ተከበረ፤

፲፰ አምነውም ከነበሩት እጅግ ሰዎች ያደረጉትን እየተናዘዙና እየተናገሩ ይመጡ ነበር።

፲፱ ከአስማተኞችም ብዙዎቹ መጽሐፋቸውን ሰብሰበው በሰው ሁሉ ፊት አቃጠሉት፤ ዋጋውም ቢታሰብ አምሳ ሺህ ብር ሆኖ ተገኘ።

፳ እንዲህም የጌታ ቃል በኃይል ያድግና ያሸነፍ ነበር።

፳፩ ይህም በተፈጸመ ጊዜ ጳውሎስ፡፡ ወደዚያ ደርሼ ሮሜን ደግሞ እይ ዘንድ ይገባኛል ብሎ በመቁደንያና በእካይያ አልፎ ወደ ኢየሩሳሌም እንዲሄድ በመንፈስ አሰበ።

፳፪ ከሚያገለግሉትም ሁለቱን ጠምቱዋለንና ኤርሰጦንን ወደ መቁደንያ ልኮ ራሱ በእስያ ጥቂት ቀን ቆየ።

፳፫ በዚያም ጊዜ ስለዚህ መንገድ ብዙ ሁከት ሆነ።

፳፬ ብር ሠሪ የሆነ ድሜጥሮስ የሚሉት አንድ ሰው የአርጤምስን ቤተ መቅደስ ምስሎች ቢብር እየሠራ ለእንጥረኞች እጅግ ትርፍ ያገኝ ነበርና፤

፳፭ እነዚህንም ይህንም የሚመስለውን ሥራ የሠሩትን ሰብሰቦ እንዲህ አላቸው። ሰዎች ሆይ፡ ትርፋችን በዚህ ሥራ እንደ ሆነ ታውቃላችሁ።

፳፮ ይህም ጳውሎስ፡፡ በእጅ የተሠሩቱ አማልክት አይደሉም ብሎ፡፡ በኤፌሶን ብቻ ሳይሆን ከጥቂት

ክፍል በቀር በእስያ ሁሉ ብዙ ሕዝብን እንደ አስረዳና እንደ አሳተ አይታችኋል ስምታችሁምል።

፳፯ ሥራችንም እንዲናቅ ብቻ አይደለም፤ እስያ ሁሉ ዓለሙም የሚያመልካት የታላቁቱ አምላክ የአርጤምስ መቅደስ ምናምን ሆኖ እንዲቆጠር እንጂ፡ ታላቅነትዋም ደግሞ እንዳይሻር ያስፈራል።

፳፰ ይህንም በሰው ጊዜ ቍጣ ሞላባቸው። የኤፌሶን አርጤምስ ታላቅ ናት እያሉም ጮኹ።

፳፱ ከተማውም በሙሉው ተደባለቀ፡፡ የመቁደንያም ሰዎች የጳውሎስን ጓደኞች ጋይዮስንና አርስጥሮስን ከእነርሱ ጋር ነጥቀው በእንድ ልብ ሆነው ወደ ጨዋታ ሰፍራ ሮጡ።

፴ ዳውሎስም ወደ ሕዝቡ ይገባ ዘንድ በፈቀደ ጊዜ ደቀ መዛሙርት ከለክሉት።

፴፩ ከእስያም አለቆች ወዳጆቹ የሆኑት እንዳንደች ደግሞ ወደ እርሱ ልከው ወደ ጨዋታ ሰፍራ ራሱን እንዳይሰጥ ለመኑት።

፴፪ ወዲያና ወዲህም እያሉ ይጮኹ ነበር፤ በጉባኤው ድብልቅልቅ ሆኖ የሚበልጡት ሰንኳ ስለ ምን እንደተሰበሰቡ አላወቁም ነበርና።

፴፫ አይሁድም ሲያቀርቡት፡፡ እስክንድርሰን ከሕዝቡ መካከል ወደ ፊት ገፉት፤ እስክንድርሰም በእጄ ጠቅሶ በሕዝብ ፊት እንዲምዋገትላቸው ወደደ።

፴፬ አይሁዳዊ ግን እንደ ሆነ ባወቁ ጊዜ፡ ሁሉ በእንድ ድምፅ፡፡ የኤፌሶን አርጤምስ ታላቅ ናት እያሉ ሁለት ሰዓት ያህል ጮኹ።

፴፭ የከተማይቱም ጸሐፊ ሕዝቡን ጸጥ አሰኝቶ እንዲህ አለ፡፡ የኤፌሶን ሰዎች ሆይ፡ የኤፌሶን ከተማ ለታላቁቱ አርጤምስ ከሰማይም ለወረደው ጣዖትዋ የመቅደስ ጠባቂ መሆንዋን የሚያውቅ ሰው ማን ነው?

፴፮ ይህንም የሚክደው ከሌለ፡፡ ጸጥ እንድትሉና እንዳች በችኮላ እንዳታደርጉ ይገባል።

፴፯ የመቅደስን ዕቃ ያልሰረቁ አምላካችንንም ያልሰደቡ እነዚህን ሰዎች አምጥታችኋቸዋልና።

፴፰ ድሜጥሮስና ከእርሱ ጋር ያሉት እንጥረኞች ግን በሰው ላይ

ነገር እንዳላቸው፤ የመጋቢያ ቀንና አገር ገዢዎች አሉ፤ እርሰ በርሳቸው ይምዋገቱ።

፴፱ ስለ ሌላ ነገር እንደ ሆነ ግን እንዳች ብትፈልጉ፤ በተደነገገው ጉባኤ ይፈታል።

፵ ዛሬ ስለ ተደረገው። ሁከት ነው ሲሉ እንዳይከሱን ያስፈራልና፤ ስለዚህም ሰብሰባ ምላሽ መሰጠት እንችልም፤ ምክንያት የለምና።

፵፩ ይህንም ብሎ ጉባኤውን ፈታው።

፳

፩ ሁከቱም ከቀረ በኋላ ጳውሎስ ደቀ መዛሙርቱን አስመጥቶ መከራቸው፤ ተሰናብቶአቸውም ወደ መቄዶንያ ይሄድ ዘንድ ወጣ።

፪ ያንም አገር እያለፈ በብዙ ቃል ከመከራቸው በኋላ ወደ ግሪክ አገር መጣ።

፫ በዚያም ሦስት ወር ተቀምጦ ወደ ሶርያ በመርከብ ሊሄድ ባሰበ ጊዜ፤ አይሁድ ሴራ ስላደረጉበት በመቄዶንያ አልፎ ይመለስ ዘንድ ቆረጠ።

፬ የሸኙትም የቤርያው ሱሲጸጥሮስ ከተሰሎንቄ ሰዎችም አርሰጥሮኮስና ሲኮንዲስ የደርቤኑም ጋይዮስና ጢሞቴዎስ የእስያ ሰዎችም ቲኪቆስ ጥርፊሞስም ነበሩ፤

፭ እነዚህም ወደ ፊታችን አልፈው በጢርኦዳ ቆዩን።

፮ እኛ ግን ከቂጣ በዓል ቀን በኋላ ከፊልጵስዩስ በመርከብ ተነሥተን በአምስት ቀን ወደ ጢርኦዳ ወደ እነርሱ ደረሰንና በዚያ ሰባት ቀን ተቀመጥን።

፯ ከሳምንቱም በመጀመሪያ ቀን እንጀራ ለመቁረስ ተሰብስበን ሳለን፤ ጳውሎስ በነገው ሊሄድ ስላሰበ ከእነርሱ ጋር ይነጋገር ነበር፤ እስከ መንፈቀ ሌሊትም ነገሩን አሰረዘመ።

፰ ተሰብስበንም በነበርንበት ሰገነት እጅግ መብራት ነበረ።

፱ አውጤኪስ የሚሉትም እንደ ጎበዝ በመስተት ተቀምጦ ታላቅ እንቅልፍ እንቀላፍቶ ነበር፤ ጳውሎስም ነገርን ባሰረዘመ ጊዜ እንቅልፍ ከብደት ከሦስተኛው ደርብ ወደ ታች ወደቀ፤ ሞቶም አነሡት።

፲ ጳውሎስም ወርዶ በላዩ ወደቀ፤ እቅፎም። ነፍሱ አለችበትና አትንጫጩ እሳቸው።

፲፩ ወጥቶም እንጀራ ቆርሶም በላ፤ ብዙ ጊዜም እስኪነጋ ድረስ ተነጋገረ እንዲህም ሄደ።

፲፪ ብላቴናውንም ደኅና ሆኖ ወሰዱት እጅግም ተጽናኑ።

፲፫ እኛ ግን ጳውሎስን ከዚያ እንቀበለው ዘንድ ስላለን ወደ መርከብ ቀድመን ሄድንና ወደ አሶን ተነሣን፤ እርሱ በመሬት ይሄድ ዘንድ ስላሰበ እንደዚህ አዘ ነበርና።

፲፬ በእሶንም ባገኘን ጊዜ ተቀብለን ወደ ሚጢሊኒ መጣን፤

፲፭ በማግሥቱም ከዚያ በባሕር ተነሥተን በኪዩ ፊት ለፊት ደረሰን፤ በነገውም ወደ ሳሞን ተሻገርን በትሮጊሊዮም አድረን በማግሥቱ ወደ ሚሊጢን መጣን።

፲፮ ጳውሎስ በእስያ እጅግ እንዳይቀመጥ ኤፌሶንን ይተው ዘንድ ቆርጦ ነበርና ቢቻለውም በዓለ ጎምሳን በኢየሩሳሌም ይውል ዘንድ ይቸኩል ነበርና።

፲፯ ከሚሊጢንም ወደ ኤፌሶን ልኮ የቤተክርስቲያንን ሽማግሌዎች አሰጠራቸው፤

፲፰-፳፩ አሁንም፤ እነሆ፤ እኔ በመንፈስ ታሰራ ወደ ኢየሩሳሌም እሄዳለሁ፤ በዚያም የሚያገኘኝ ምን እንደ ሆነ አላውቅም፤

፳፫ ነገር ግን መንፈስ ቅዱስ። እስራትና መከራ ይቆይሃል ብሎ በየከተማው ሁሉ ይመሰክርልኛል።

፳፬ ነገር ግን ሩጫዬንና ከጌታ ከኢየሱስ የተቀበልሁትን አገልግሎት እርሱም የእግዚአብሔርን ጸጋ ወንጌልን መመስከር እፈጽም ዘንድ ነፍሴን በእኔ ዘንድ እንደማትከብር እንደ ከንቱ ነገር እቆጥራለሁ።

፳፭ አሁንም፤ እነሆ፤ እኔ የእግዚአብሔርን መንግሥት እየሰበክሁ በመካከላችሁ የዘርሁ ሁላችሁ ከእንግዲህ ወዲህ ፊቱን እንዳትዩ አውቃለሁ።

፳፮ ስለዚህ እኔ ከሰው ሁሉ ደም ንጹሕ እንደ ሆንሁ ዛሬ በዚች ቀን እመሰክርላችኋለሁ።

፳፯ የእግዚአብሔርን ምክር ሁሉ ነግራኝኋለሁና፤ ምንም አላስቀረሁባችሁም።

፳፯ በገዛ ደሙ የዋጀትን የእግዚአብሔርን ቤተ ክርስቲያን ትጠብቁአት ዘንድ መንፈስ ቅዱስ እናንተን ጳጳሳት አድርጎ ለሾመባት ለመንጋው ሁሉና ለራሳችሁ ተጠንቀቁ።

፳፱-፴፩ ስለዚህ ሦስት ዓመት ሌሊትና ቀን በእንባ እያንዳንዳችሁን ከመገንጸድ እንዳላቋረጥሁ እያሰባችሁ ትጉ።

፴፪ አሁንም ለእግዚአብሔርና ያንጻችሁ ዘንድ በቅዱሳንም ሁሉ መካከል ርስትን ይሰጣችሁ ዘንድ ለሚችል ለጸጋው ቃል እደራ ሰጥቻችኋለሁ።

፴፫ ከማንም ብር ወይም ወርቅ ወይም ልብስ አልተመኘሁም፤

፴፬ እነዚህ እጆቼ በሚያሰፈልገኝ ነገር ለእኔና ከእኔ ጋር ላሉት እንዳገለገሉ እናንተ ታውቃላችሁ።

፴፭ እንዲሁ እየደከማችሁ ድውዮችን ልትረዱና እርሱ ራሱ። ከሚቀበል ይልቅ የሚሰጥ ብፁዕ ነው እንዳለ የጌታን የኢየሱስን ቃል ልታሰቡ ይገባችሁ ዘንድ በሁሉ አሳየኋችሁ።

፴፮ ይህንም ብሎ ተንበርክኮ ከሁላቸው ጋር ጸለየ።

፴፯ ሁሉም እጅግ አለቀሱ፣ ጳውሎስንም እንገቱን አቅፈው ይሰሙት ነበር፤

፴፰ ይልቁንም። ከእንግዲህ ወዲህ ፊቱን አታዩም ሰላላቸው ነገር እጅግ አዘኑ። እስከ መርከብም ድረስ ሸኙት።

፳፩

፳ ከእነርሱም ተለይተን ተነሣን፤ በቀጥታም ሄደን ወደ ቆስ በነገውም ወደ ሩድ ከዚያም ወደ ጳጥራ መጣን፤

፳ ወደ ፊንቄም የሚሻገር መርከብ አግኝተን ገባንና ተነሣን።

፳፫ ቆጵሮስንም ባየናት ጊዜ በስተ ግራችን ተውናት ወደ ሶርያም ሄደን ወደ ጢርስ ደረስን፣ መርከቡ ሸክሙን በዚያ የሚያራግፍ ነበርና።

፳፯ ደቀ መዛሙርትንም ባገኘን ጊዜ በዚያ ሰባት ቀን ተቀመጥን፤ እነርሱም ጳውሎስን ወደ ኢየሩሳሌም እንዳይወጣ በመንፈስ አሉት።

፳ ጊዜውንም በፈጸምን ጊዜ ወጥተን ሄድን፤ ሁላቸውም ከሚሰታቸውና ከልጆቻቸው ጋር እስከ ከተማው ውጭ ድረስ ሸኙን፣ በባሕሩም ዳር ተንበርክከን ጸለይን፤

፳ እርስ በርሳችንም ተሰነባብተን ወደ መርከብ ወጣን፣ እነዚያም ወደ ቤታቸው ተመለሱ።

፳ አኛም የባሕሩን መንገድ ጨርሰን ከጢርስ ወደ አካ ደረሰን፣ ለውጎችም ሰላምታ ሰጥተን ከእነርሱ ዘንድ አንድ ቀን ተቀመጥን።

፳ በነገውም ወጥተን ወደ ቂሣርያ መጣን፣ ከሰባቱም አንድ በሚሆን በወንጌላዊው ፊልጶስ ቤት ገብተን በእርሱ ዘንድ ተቀመጥን።

፳ ለእርሱም ትንቢት የሚናገሩ አራት ደናግል ሴቶች ልጆች ነበሩት።

፳ አያሌ ቀንም ተቀምጠን ሳለን ነቢይ የነበረ አጋሮስ የሚሉት አንድ ሰው ከይሁዳ ወረደ።

፳ ወደ አኛም መጣና የጳውሎስን መታጠቂያ ወሰድ የገዛ እጅንና አግሩን አሰር። እንዲሁ መንፈስ ቅዱስ። ይህ መታጠቂያ ያለውን ሰው አይሁድ በኢየሩሳሌም እንደዚህ ያሰሩታል በእሕዛብም እጅ አሳልፈው ይሰጡታል ይላል አለ።

፳ ይህንም በሰማን ጊዜ አኛም በዚያ የሚኖሩትም ወደ ኢየሩሳሌም እንዳይወጣ ለመንከው።

፳ ጳውሎስ ግን መልሶ። እያለቀሳችሁ ልቤንም እየሰበራችሁ ምን ማድረጋችሁ ነው? እኔ ስለ ጌታ ስለ ኢየሱስ ስም በኢየሩሳሌም ለመሞት እንኳ ተሰናድቼአለሁ እንጂ ለእስራት ብቻ አይደለም አለ።

፳ ምክርንም ሊቀበል እምቢ ባለ ጊዜ። የጌታ ፈቃድ ይህን ብለን ዝም አልገን።

፳ ከዚህም ቀን በኋላ ተዘጋጅተን ወደ ኢየሩሳሌም ወጣን።

፳ በቂሣርያም ከነበሩ ደቀ መዛሙርት አንዳንዶች ደግሞ ከአኛ ጋር መጡ፣ እነርሱም ወደምናድርበት ወደ ቀደመው ደቀ መዝሙር ወደ ቆጵሮሱ ምናሶን ወደሚሉት ቤት መሩን።

፳ ወደ ኢየሩሳሌም በደረሰን ጊዜ ወንድሞች በደስታ ተቀበሉን።

፳ በነገውም ጳውሎስ ከአኛ ጋር ወደ ያዕቆብ ዘንድ ገባ ሸማግሌዎችም ሁሉ መጡ።

፲፱ ሰላምታም ካቀረበላቸው በኋላ በእርሱ ማገልገል እግዚአብሔር በእሕዛብ መካከል ያደረገውን በእያንዳንዱ ተረከላቸው።

፳ እነርሱም በሰሙ ጊዜ እግዚአብሔርን አመሰገኑ አሉትም። ወንድም ሆይ፤ በአይሁድ መካከል አምነው የነበሩት ስንት እእላፋት እንደ ሆኑ ታያለህ፤ ሁላቸውም ለሕግ የሚቀኑ ናቸው።

፳፩ ልጆቻቸውንም እንዲይገርዙ በሥርዓትም እንዲይሄዱ ብለህ በእሕዛብ መካከል ያሉት አይሁድ ሁሉ ሙሴን ይክዱ ዘንድ እንድታሰተምር ስለ እነተ ነግረዋቸዋል።

፳፪ እንግዲህ ምን ይሁን? የእነተን መምጣት ይሰማሉና ብዙዎች የገድ ሳይሰበሰቡ አይቀሩም።

፳፫ እንግዲህ ይህን የምንልህን አድርግ፤ ስለት ያለባቸው አራት ሰዎች በእኛ ዘንድ አሉ።

፳፬ እነዚህንም ይዘህ ከእነርሱ ጋር ንጻ፤ ራሳቸውንም እንዲለጩ ገንዘብ ክፈልላቸው፤ ሁሉም ስለ እነተ የተማሩት ከንቱ እንደ ሆነና እነተ ራሱን ደግሞ ሕጉን እየጠበቅህ በሥርዓት እንድትመለሰ ያውቃሉ።

፳፭ አምነው ስለ ነበሩ እሕዛብ ግን ለጣዎት ከተሠዋ ከደምም ከታነቀም ከዝሙትም ነፍሳቸውን እንዲጠብቁ ፈርደን እኛ ጽፈንላቸዋል።

፳፮ በዚያን ጊዜ ጳውሎስ ሰዎችን ይዞ በማግሥቱ ከእነርሱ ጋር እየነጻ፤ መንጻታቸውን የሚፈጽሙበትን ቀን አሰታውቆ ወደ መቅደስ ገባ። በዚያም ቀን ስለ እያንዳንዳቸው መሥዋዕትን አቀረቡ።

፳፯-፳፱ በፊት የኤፌሶን ጥርፊሞስን ከእርሱ ጋር በከተማ አይተውት ነበርና ጳውሎስም ወደ መቅደስ ያገባው መሰሎአቸው ነው።

፴ ከተማውም ሁሉ ታወክ ሕዝቡም ሁሉ ተሰበሰቡ ጳውሎስንም ይዘው ከመቅደስ ውጭ ጎተቱት፤ ወዲያውም ደጆች ተዘጉ።

፴፩ ለገድሉትም ሲፈልጉ። አየሩሳሌም ፈጽማ ታወከች የሚል ወሬ ወደ ጭፍራው ሻለቃ ወጣ፤

፴፪ እርሱም ያን ጊዜ ወታደሮችን ከመቶ አለቆች ጋር ይዞ እየሮጠ

ወረደባቸው፤ እነርሱም የሻለቃውንና ወታደሮችን ባዩ ጊዜ ጳውሎስን መምታት ተዉ።

፴፫ በዚያን ጊዜም የሻለቃው ቀርቦ ያዘውና በሁለት ሰንሰለት ይታሰር ዘንድ አዞ ማን እንደ ሆነና ምን እንዳደረገ ጠየቀ።

፴፬ ሕዝቡም እኩሌቶቹ እንዲህ እኩሌቶቹም እንዲያ እያሉ ይጮኹ ነበር፤ ስለ ጫጫታውም እርግጡን ማወቅ ባልተቻለ ጊዜ፤ ወደ ወታደሮች ሰፈር ይወሰዱት ዘንድ አዘዘ።

፴፭ ወደ ደረጃውም በደረሰ ጊዜ ስለ ሕዝቡ ግፊያ ወታደሮች እንዲሸከሙት ሆነ፤

፴፮ ብዙ ሕዝብ። አሰወግደው እያሉና እየጮኹ ይከተሉ ነበርና።

፴፯ ወደ ሰፈርም ሊያገቡት በቀረቡ ጊዜ፤ ጳውሎስ የሻለቃውን፤ አንድ ነገር ብነግርህ ትፈቅዳለህን? አለው። እርሱም። የግሪክ ቋንቋ ታውቃለህን?

፴፰ እንተ ከዚህ ዘመን አሰቀድሞ ከነፍስ ገዳዮቹ አራቱን ሺህ ሰዎች አሸፍተህ ወደ ምድረ በዳ ያወጣህ የግብፅ ሰው አይደለህምን? አለ።

፴፱ ጳውሎስ ግን። እኔስ አይሁዳዊ በኪልቅያ ያለው የጠርሴስ ሰው ሆኜ ስመ ጥር በሆነ ከተማ የምኖር ነኝ፤ ለሕዝቡ እናገር ዘንድ እንድትፈቅድልኝ እለምንሃለሁ አለ።

፵ በፈቀደለትም ጊዜ ጳውሎስ በደረጃው ላይ ቆሞ በእጁ ወደ ሕዝቡ ጠቀሰ እጅግም ጸጥታ በሆነ ጊዜ በዕብራይስጥ ቋንቋ እየተናገረ እንዲህ አለ።

፳፪

፩ እናንተ ወንድሞች አባቶችም፤ አሁን ለእናንተ ነገሪን ሰገልጥ ሰሙኝ።

፪ በዕብራይስጥም ቋንቋ ሲናገር በሰሙ ጊዜ ከፊት ይልቅ ዝም አሉ። እርሱም አለ።

፫ እኔ የኪልቅያ በምትሆን በጠርሴስ የተወለድሁ፤ በዚችም ከተማ በገማልያል እግር አጠገብ ያደግሁ፤ የአባቶችንም ሕግ ጠንቅቄ የተማርሁ፤ ዛሬውንም እናንተ ሁሉ እንድትሆኑ ለእግዚአብሔር ቀናተኛ የሆንሁ አይሁዳዊ ሰው ነኝ

፱ ወንዶችንም ሴቶችንም እያሰርሁ ወደ ወሳኒም አሳልፌ እየሰጠሁ ይህን መንገድ እስከ ሞት ድረስ አሳደድሁ።

፳ እንዲህም ሊቀ ካህናቱ ደግሞ ሸማግሌዎቹም ሁሉ ይመሰክሩልኛል፤ ከእነርሱ ደግሞ መልእክትን ለወንድሞቻቸው ተቀብዬ። በደማስቆ ያሉትን ደግሞ ታሰረው እንዲቀጡ ወደ ኢየሩሳሌም ላመጣ ወደዚያ እሄድ ነበር።

፳ ሰሄድም ወደ ደማስቆ በቀረብሁ ጊዜ፣ ቀትር ሲሆን ድንገት ከሰማይ ታላቅ ብርሃን በዙሪያዬ እንጸባረቅ፤

፳ በሞድርም ላይ ወድቄ። ሳውል ሳውል፣ ስለ ሞን ታሳድደኛለህ? የሚለኝን ድምፅ ሰማሁ።

፳ እኔም መልኼ። ጌታ ሆይ፣ አንተ ማን ነህ? አልሁ። እርሱም። አንተ የሞታሳድደኝ የናዝሬቱ ኢየሱስ እኔ ነኝ አለኝ።

፳ ከእኔ ጋር የነበሩትም ብርሃኑን አይተው ፈሩ፣ የሚናገረኝን የእርሱን ድምፅ ግን አልሰሙም።

፳ ጌታ ሆይ፣ ሞን ላድርግ? አልሁት። ጌታም። ተነሥተህ ወደ ደማስቆ ሄድና ታደርገው ዘንድ ስለ ታዘዘው ሁሉን በዚያ ይነግሩሃል አለኝ።

፳ ከዚያ ብርሃንም ክብር የተነሣ ማየት ባይሆንልኝ ከእኔ ጋር የነበሩት ሰዎች እጅግ ይዘው እየመሩኝ ወደ ደማስቆ ደረሱሁ።

፳ በዚያም የኖሩት አይሁድ ሁሉ የመሰክሩለት እንደ ሕጉም በጸሎት የተጋ ሐናንያ የሚሉት እንደ ሰው ነበረ።

፳ እርሱም ወደ እኔ መጥቶ በአጠገቤም ቆሞ። ወንድሜ ሳውል ሆይ፣ እይ አለኝ። እኔም ያን ጊዜውን ወደ እርሱ አየሁ።

፳ እርሱም አለኝ። የአባቶቻችን አምላክ ፈቃዱን ታውቅ ዘንድና ጸድቁን ታይ ዘንድ ከእኔም ድምፅን ትሰማ ዘንድ አስቀድሞ መርጠሃል

፳ ባየኸውና በሰማኸው በሰው ሁሉ ፊት ምስክር ትሆንላታለህና።

፳ አሁንስ ለምን ትዘገያለህ? ተነሣና ሰሙን እየጠራህ ተጠመቅ ከኃጢአትህም ታጠብ።

፳ ወደ ኢየሩሳሌምም ከተመለሱ በኋላ በመቅደስ ስጸልይ ተመሰጠ መጣብኝ።

፳ እርሱም። ፍጠን ከኢየሩሳሌምም ቶሎ ውጣ፣ ስለ እኔ የምትመሰክረውን አይቀበሉህምና ሲለኝ አየሁት።

፳ እኔም። ጌታ ሆይ፣ በአንተ የሚያምኑትን በምኩራብ ሁሉ እኔ በወሳኒ አገባና እደበድብ እንደ ነበርሁ እነርሱ ያውቃሉ፤

፳ የሰማዕትህንም የእስጢፋኖስን ደም ባፈሰሱ ጊዜ፣ ራሴ ደግሞ በአጠገባቸው ሰቆም ተሰማምቼ የገዳዮችን ልብስ እጠብቅ ነበር አልሁ።

፳ እርሱም። ሂድ፣ እኔ ወደ አሕዛብ ከዚህ ወደ ሩቅ እልክሃለሁና አለኝ።

፳ እስከዚህም ቃል ድረስ ይሰሙት ነበር። ድምፃቸውንም ከፍ አድርገው። እንደዚህ ያለውን ሰው ከምድር አስወግደው፣ በሕይወት ይኖር ዘንድ አይገባውምና አሉ።

፳ ሲጮኹና ልብሳቸውን ሲወረውሩ ትቢያንም ወደ ላይ ሲበትኑ፣

፳ የሻለቃው ወደ ሰፈሩ እንዲያገቡት እዘዘ፣ እንደዚህም የጮኹበትን ምክንያት ያውቅ ዘንድ። እየገረፋችሁ መርምሩት አላቸው።

፳ በጠፍርም በገተሩት ጊዜ ጳውሎስ በአጠገቡ የቆመውን የመቶ አለቃ። የሮሜን ሰው ያለ ፍርድ ትገርፋ ዘንድ ተፈቅዶላችኋልን? አለው።

፳ የመቶ አለቃውም በሰማ ጊዜ ወደ ሻለቃው ቀርቦ። ይህ ሰው ሮማዊ ነውና ታደርገው ዘንድ ካለህ ተጠበቅ ብሎ ነገረው።

፳ የሻለቃውም ቀርቦ። አንተ ሮማዊ ነህን? ንገረኝ አለው፤ እርሱም። አዎን አለ።

፳ የሻለቃውም መልሶ። እኔ ይህን ዜግነት በብዙ ገንዘብ እገኘሁት አለ። ጳውሎስም። እኔ ግን በእርሰዋ ተወለድሁ አለ።

፳ ስለዚህም ሊመረምሩት ያሰቡት ከእርሱ ወዲያው ተለዩ፤ የሻለቃውም ደግሞ ሮማዊ መሆኑን ባወቀ ጊዜ ፈራ፣ አሳሰርት ነበርና።

፳ በማግሥቱም አይሁድ የከሰሱት በምን ምክንያት እንደ ሆነ እርግጡን ያውቅ ዘንድ አሰቦ ፈታው፣ የካህናት አለቆችና ሸንጎውም ሁሉ ይሰበሰቡ

ዘንድ አዘዘ፤ ጳውሎስንም አውርዶ በፊታቸው አቆመው።

፳፫

፩ ጳውሎስም ሸንጎውን ትኩርብሎ ተመልክቶ። ወንድሞች ሆይ፤ እኔ እስከዚች ቀን ድረስ በመልካም ሕሊና ሁሉ በእግዚአብሔር ፊት ኖረክለሁ አለ።

፪ ሊቀ ካህናቱም ሐናንያ አፋን ይመቱት ዘንድ በአጠገቡ ቆመው የነበሩትን አዘዘ።

፫ በዚያን ጊዜ ጳውሎስ። አንተ በኖራ የተለሰነ ግድግዳ፤ እግዚአብሔር አንተን ይመታ ዘንድ አለው፤ አንተ በሕግ ልትፈርድብኝ ተቀምጠህ ሳለህ ያለ ሕግ እመታ ዘንድ ታዛለህን? አለው።

፬ በአጠገቡ የቆሙትም። የእግዚአብሔርን ሊቀ ካህናት ትሳደባለህን? አሉት።

፭ ጳውሎስም። ወንድሞች ሆይ፤ ሊቀ ካህናት መሆኑን ባላውቅ ነው፤ በሕዝብህ አለቃ ላይ ክፉ ቃል አትናገር ተብሎ ተጽፎአልና አላቸው።

፮ ጳውሎስ ግን እኩሌቶቹ ሰዲቃውያን እኩሌቶቹም ፈሪሳውያን መሆናቸውን አይቶ። ወንድሞች ሆይ፤ እኔ ፈሪሳዊ የፈሪሳዊም ልጅ ነኝ፤ ስለ ተሰፋና ስለ ሙታን መነሣት ይፈርዱብኛል ብሎ በሸንጎው ጮኸ።

፯ ይህንም ባለ ጊዜ በፈሪሳውያንና በሰዲቃውያን መካከል ጥል ሆነ ሸንጎውም ተለያየ።

፰ ሰዲቃውያን። ትንሣኤም መልእክም መንፈስም የለም የሚሉ ናቸውና፤ ፈሪሳውያን ግን ሁለቱን ያምናሉ።

፱ ታላቅ ጩኸትም ሆነ፤ ከፈሪሳውያንም ወገን የሆኑት ጻፎች ተነሥተው። በዚህ ሰው ላይ ምንም ክፉ ነገር አላገኘንበትም፤ መንፈስ ወይስ መልእክ ተናግሮት ይሆን? ብለው ተከራከሩ።

፲ ብዙ ጥልም በሆነ ጊዜ የሻለቃው ጳውሎስን እንዲይገነጣጥሉት ፈርቶ ጭፍሮቹ ወርደው ከመካከላቸው እንዲነጥቁት ወደ ሰፈሩም እንዲያገቡት አዘዘ።

፲፩ በሁለተኛውም ሌሊት ጌታ በአጠገቡ ቆሞ። ጳውሎስ ሆይ፤ በእ.የኔ.ሳሌም ስለ እኔ እንደ መስከርህ

እንዲሁ በሮሜም ትመሰክርልኝ ዘንድ ይገባሃልና አይዘህ አለው።

፲፪ በጠባም ጊዜ አይሁድ ጳውሎስን እስኪገድሉት ድረስ እንዳይበሉና እንዳይጠጡ በመሐላ ተሰማው።

፲፫ ይህንም ሴራ ያደረጉት ሰዎች ከአርባ ይበዙ ነበር፤

፲፬ እነርሱም ወደ ካህናት አለቆችና ወደ ሸማግሌዎቹ መጥተው። ጳውሎስን እስክንገድል ድረስ ምንም እንዳንቀምስ ተረጋግመን ተማምለናል።

፲፭ እንግዲህ አሁን እናንተ ከሸንጎው ጋር ሆናችሁ ስለ እርሱ አጥብቃችሁ እንደምትመረምሩ መሰላችሁ ወደ እናንተ እንዲያወርደው ለሻለቃው አመልክቱት፤ እኛም ሳይቀርብ እንድንገድለው የተዘጋጀን ነን አሉአቸው።

፲፮ የጳውሎስ የእሳቱ ልጅ ግን ደባቸውን በሰማ ጊዜ፤ መጥቶ ወደ ሰፈሩ ገባና ለጳውሎስ ነገረው።

፲፯ ጳውሎስም ከመቶ አለቆች አንዱን ጠርቶ። ይህን ብላቴና ወደ ሻለቃው ውሰድ፤ የሚያወራለት ነገር አለውና አለው።

፲፰ እርሱም ይዘት ወደ ሻለቃው ወሰደውና። ይህ ብላቴና የሚነግርህ ነገር ስላለው እስረኛው ጳውሎስ ጠርቶ ወደ አንተ እንድወሰደው ለመነኝ አለው።

፲፱ የሻለቃውም እጁን ይዞ ፈቀቅ አለና ለብቻው ሆኖ። የምታወራልኝ ነገር ምንድን ነው? ብሎ ጠየቀው።

፳ እርሱም። አይሁድ ስለ ጳውሎስ ከፊት ይልቅ አጥብቀህ እንደምትመረምር መሰለህ፤ ነገ ወደ ሸንጎ ታወርደው ዘንድ ሊለምኑህ ተሰማምተዋል።

፳፩ እንግዲህ አንተ በጅ አትበላቸው፤ እስኪገድሉት ድረስ እንዳይበሉና እንዳይጠጡ ተማምለው ከእነርሱ ከአርባ የሚበዙ ሰዎች ያደቡበታልና፤ አሁንም የተዘጋጁ ናቸው የእነተንም ምላሽ ይጠብቃሉ አለው።

፳፪ የሻለቃውም። ይህን ነገር ለእኔ ማመልከትህን ለማንም እንዳትገልጥ ብሎ ካዘዘ በኋላ ብላቴናውን አሰናበተው።

፳፫ ከመቶ አለቆቹም ሁለት ጠርቶ። ወደ ቂሃርያ ይሄዱ ዘንድ ሁለት መቶ ወታደሮችንና ሰባ ፈረሰኞችን ሁለት መቶም ባለ ጦር መሣሪያዎችን ከሌሊቱ በሦስተኛው ሰዓት አዘጋጁ አላቸው።

፳፬ ጳውሎስንም ወደ አገረ ገዡ ወደ ፊልክስ በደኅና እንዲያደርሱት የሚያስቀምጡበትን ከብት ያዘጋጁ ዘንድ አዘዛቸው።

፳፭ ደብዳቤም ጻፈ እንዲህ የሚል። ፳፮ ከቀላውዳዎስ ሉሰዮስ ወደ ክቡር አገረ ገዡ ወደ ፊልክስ፤ ሰላም ለእነሱ ይሁን።

፳፯ ይህን ሰው አይሁድ ይዘው ለገድሉት ባሰቡ ጊዜ ከጭፍሮቹ ጋር ደርሼ አዳንሁት፥ ሮማዊ እንደ ሆነ አውቁ ነበርና።

፳፰ የሚከሰሰበትንም ምክንያት አውቅ ዘንድ አሰቤ ወደ ሸንጎአቸው አወረድሁት፤

፳፱ በሕጋቸውም ስለ መከራከር እንደ ከሰሱት አገኘሁ እንጂ ለሞት ወይም ለእስራት የሚያደርስ ክስ አይደለም።

፴ በዚህም ሰው አይሁድ ሴራ እንዲያደርጉበት ባመለከቱኝ ጊዜ ያን ጊዜውን ወደ አንተ ሰደድሁት፥ ከሳሾቹንም ደግሞ በፊትህ ይከሱት ዘንድ አዘዘኋቸው። ደኅና ሁን።

፴፩ ወታደሮቹም እንደ ታዘዙት ጳውሎስን ይዘው በሌሊት ወደ አንቲጳጥሪስ አደረሱት፤

፴፪ በገውም ከእርሱ ጋር ይሄዱ ዘንድ ፈረሰኞችን ትተው ወደ ሰፈር ተመለሱ።

፴፫ እነዚያም ወደ ቂሃርያ ገብተው ደብዳቤውን ለአገረ ገዡ በሰጡ ጊዜ ጳውሎስን ደግሞ በፊቱ አቆሙት።

፴፬ ካነበበውም በኋላ የወዴት አውራጃ እንደ ሆነ ጠየቀው፤ የኪልቅያ ሰው መሆኑንም ባወቀ ጊዜ።

፴፭ ከሳሾችህ ደግሞ ሲመጡ እሰማሃለሁ አለው፤ በሄሮድስም ግቢ ውስጥ ይጠብቁት ዘንድ አዘዘ።

፳፬

፩ ከአምስት ቀንም በኋላ ሊቀ ካህናቱ ሐናንያ ከሸማግሌዎችና ጠርጠሎስ ከሚሉት ከአንድ ጠበቃ ጋር ወረደ፤ እነርሱም ስለ ጳውሎስ ለአገረ ገዡ አመለከቱት።

፩፻ ነገር ግን እጅግ እንዳላቆይህ በቸርነትህ በአጭሩ ትሰማን ዘንድ እለምንሃለሁ።

፪ ይህ ሰው በሽታ ሆኖ በዓለም ባሉት አይሁድ ሁሉ ሁከት ሲያሰነሣ፥ የመናፍቃን የናዝሬውያን ወገን መሪ ሆኖ አግኝተነዋልና፤

፫ መቅደስንም ደግሞ ሊያረክስ ሲሞክር ያዘነው፥ እንደ ሕጋችንም እንፈርድበት ዘንድ ወደድን።

፬ ነገር ግን የሻለቃው ሉሰዮስ መጥቶ በብዙ ኃይል ከእጃችን ወሰደው፥

፭ ከሳሾቹንም ወደ አንተ ይመጡ ዘንድ አዘዘ፤ አንተም ራስህ እርሱን መርምረህ እኛ ስለምንከሰስበት ነገር ሁሉ ልታውቅ ትችላለህ።

፮ አይሁድም ደግሞ። ይህ ነገር እንዲሁ ነው እያሉ ተሰማመ።

፯ ገዡም በጠቀሰው ጊዜ ጳውሎስ መለስ እንዲህ ሲል። ከብዙ ዘመን ጀምረህ ለዚህ ሕዝብ አንተ ፈራጅ እንደ ሆንህ አውቃለሁና ደስ እያለኝ ስለ እኔ ነገር አመልሳለሁ፤

፲፩ እሰግድ ዘንድ ወደ ኢየሩሳሌም ከወጣሁ ከአሥራ ሁለት ቀን እንዳይበልጥ ልታውቀው ትችላለህ።

፲፪ ከአንድም ሰንኳ ሰነጋገር ወይም ሕዝብን ሰሰበሰብ በመቅደስ ቢሆን በምኩራብም ቢሆን በከተማም ቢሆን አላገኙኝም።

፲፫ አሁንም ስለሚከሱኝ ያሰረዱህ ዘንድ አይችሉም።

፲፬ ነገር ግን ይህን እመስክርልሃለሁ፤ በሕጉ ያለውን በነቢያትም የተጻፉትን ሁሉ አምኜ የአባቶቼን አምላክ እነርሱ ኑፋቄ ብለው እንደሚጠሩት መንገድ አመልካለሁ፤

፲፭ እነዚህም ራሳቸው ደግሞ የሚጠብቁት፥ ጻድቃንም ዓመፀኞችም ከሙታን ይነሡ ዘንድ እንዳላቸው ተሰፋ በእግዚአብሔር ዘንድ አለኝ።

፲፮ ስለዚህ እኔ ደግሞ በእግዚአብሔርና በሰው ፊት ሁልጊዜ ነውር የሌለባት ሕሊና ትኖረኝ ዘንድ አተጋለሁ።

፲፯ ከብዙ ዓመትም በኋላ ለሕዝቤ ምጽዋትና መሥዋዕት አደርግ ዘንድ መጣሁ፤

፳ ይህንም ሳደርግ ሳለሁ ሕዝብ ሳይሰበሰብ ሁከትም ሳይሆን

በመቅደስ ስነጻ አገኙኝ።

፲፱ ነገር ግን በእኔ ላይ ነገር ያላቸው እንደ ሆነ፤ በፊትህ መጥተው ይከሱኝ ዘንድ የሚገባቸው ከእስያ የመጡ አንዳንድ አይሁድ አሉ።

፳፫ ፊልክስ ግን የመንገዱን ነገር አጥብቆ አውቆአልና። የሻለቃው ሉስዮስ በወረደ ጊዜ ነገራችሁን እቆርጣለሁ ብሎ ወደ ፊት አዘገገቻቸው።

፳፫ የመቶውንም አለቃ ጳውሎስን ሲጠብቅ እንዲያደላለት፤ ከወዳጆቹም ማንም ሲያገለግለው ወይም ወደ እርሱ ሲመጣ እንዳይከለክልበት አዘዘው።

፳፬ ከጥቂት ቀንም በኋላ ፊልክስ አይሁዳዊት ከነበረች ድረሲላ ከሚሉኦት ከሚስቱ ጋር መጥቶ ጳውሎስን አስመጣ። በኢየሱስ ክርስቶስም ስለ ማመን የሚናገረውን ሰማው።

፳፭ እርሱም ስለ ጽድቅና ራሱን ስለ መግዛት ስለሚመጣውም ኩነኔ ሲነጋገር ሳለ፤ ፊልክስ ፈርቶ። አሁንህ ሂድ፤ በተመቸኝም ጊዜ ልኬ እስጠራሃለሁ ብሎ መለሰለት።

፳፮ ያን ጊዜም ደግሞ እንዲፈታው ጳውሎስ ገንዘብ ይሰጠው ዘንድ ተሰፋ አደረገ፤ ስለዚህ ደግሞ ብዙ ጊዜ እያሰመጣ ያነጋግረው ነበር።

፳፯ ሁለት ዓመትም ከሞላ በኋላ ጳርቅዮስ ፊስጦስ በፊልክስ ፈንታ ተተካ። ፊልክስም አይሁድን ደስ ያሰኝ ዘንድ ወደ ጳውሎስን እንደ ታሰረ ተወው።

፳፭

፩ ፊስጦስም ወደ አውራጃው ገብቶ ከሦስት ቀን በኋላ ከቁሣርያ ወደ ኢየሩሳሌም ወጣ።

፪ የካህናቱ አለቆችና የአይሁድም ታላላቆች በጳውሎስ ላይ አመለከቱ።

፫ ጳውሎስንም ሲቃወም እንዲያደላላቸው እየለመኑ፤ በመንገድ ሸምቀው ይገድሉት ዘንድ አሰበው ወደ ኢየሩሳሌም እንዲያስመጣው ማለዱት።

፬ ፊስጦስ ግን ጳውሎስ በቁሳርያ እንዲጠበቅ እርሱም ራሱ ወደዚያ ፈጥኖ ይሄድ ዘንድ እንዳለው መለሰላቸው፤

፭ እንግዲህ በዚህ ሰው ክፋት ቢሆን ከእናንተ ዘንድ ያሉት ባለ ሰልጣናት ከእኔ ጋር ወርደው ይክሰሱት አላቸው።

፮ በእነርሱም ዘንድ ከሰምንት ወይም ከአስር የማይበልጥ ቀን ተቀምጦ ወደ ቁሳርያ ወረደ፤ በነገውም በፍርድ ወንበር ተቀምጦ ጳውሎስን ያመጡት ዘንድ አዘዘ።

፯ በቀረበም ጊዜ ከኢየሩሳሌም የወረዱት አይሁድ ከበውት ቆሙ፤ ይረቱበትም ዘንድ የማይችሉትን ብዙና ከባድ ክስ አነሱበት፤

፰ ጳውሎስም ሲሞግታት። የአይሁድን ህግ ቢሆን መቅደሰንም ቢሆን ቁሳርንም ቢሆን አንዳች ሰንኳ አልበደልሁም አለ።

፱ ፊስጦስ ግን አይሁድን ደስ ያሰኝ ዘንድ ወደ ጳውሎስን። ወደ ኢየሩሳሌም ወጥተህ ስለዚህ ነገር ከዚያው በፊቱ ትፋረድ ዘንድ ትወዳለህን? ብሎ መለሰለት።

፲ ጳውሎስ ገን። እፋረድበት ዘንድ በሚገባኝ በቁሳር ፍርድ ወንበር ፊት ቆሜአለሁ። እንተው ደግሞ ፈጽመህ እንደምታውቅ አይሁድን ምንም አልበደልሁም።

፲፩ እንግዲህ በድዬ ወይም ሞት የሚገባውን ነገር አድርጌ እንደ ሆነ ከሞት ልደን አልልም፤ እነዚህ የሚከሱኝ ክስ ከንቱ እንደሆነ ግን ለእነርሱ አሳልፎ ይሰጠኝ ዘንድ ማንም አይችልም፤ ወደ ቁሳር ይግባኝ ብዬአለሁ አለ።

፲፪ በዚያን ጊዜ ፊስጦስ ከአማካሪዎቹ ጋር ተማክሮ። ወደ ቁሳር ይግባኝ ብለሃል፤ ወደ ቁሳር ትሂዳለህ ብሎ መለሰለት።

፲፫ ከጥቂት ቀንም በኋላ ንጉሡ አገሪጳ በርኒቄም ለፊስጦስ ሰላምታ እንዲያቀርቡ ወደ ቁሳርያ ወረደ።

፲፬ በዚያውም ብዙ ቀን ስለተቀመጡ ፊስጦስ የጳውሎስን ነገር ለንጉሡ እንዲህ ብሎ ገለጠ። ፊልክስ አሰር የተወው እንደ ሰው በዚህ አለ፤

፲፭ በኢየሩሳሌምም ሳለሁ የካህናት አለቆችና የአይሁድ ሸማግሌዎች እፈርድበት ዘንድ እየለሙ ስለ እርሱ አመለከቱኝ።

፲፮ እኔም። ተከሳሹ በከሳሾቹ ፊት ለፊት ሳይቆም ለተከሰሰበትም መልስ ይሰጥ ዘንድ ፈንታ ሳያገኝ።

ማንንም ቢሆን አሳልፎ መሰጠት የሮማውያን ሥርዓት አይደለም ብዬ መለሰሁላቸው።

፲፯ ስለዚህም በዚህ በተሰበሰቡ ጊዜ፣ ሳልዘገይ በማግሥቱ በፍርድ ወንበር ተቀምጬ ያንን ሰው ያመጡት ዘንድ አዘዝሁ።

፲፰ ከሳሾቹም በቆሙ ጊዜ እኔ ያሰብሁትን ክፋ ነገር ክሰ ምንም አላመጡበትም፤

፲፱ ነገር ግን ስለ ገዛ ሃይማኖታቸውና ጳውሎስ። ሕያው ነው ስለሚለው ስለ ሞተው አየሱስ ስለ ተባለው ከእርሱ ጋር ይከራከሩ ነበር።

፳ እኔም ይህን ነገር እንዴት እንደመረምር አመንትቼ። ወደ አየሩሳሌም ሄደህ በዚህ ነገር ከዚያ ልትፋረድ ትወዳለህን? አልሁት።

፳፩ ጳውሎስ ግን አውግስጦስ ቄሣር እስኪቆርጥ ድረስ እንዲጠበቅ ይግባኝ ባለ ጊዜ፣ ወደ ቄሣር እስክሰደው ድረስ ይጠበቅ ዘንድ አዘዝሁ።

፳፪ አግሪጶም ፊሰጦስን። ያንንሰ ሰው እኔ ዳግም እኮ እሰማው ዘንድ እወድ ነበር አለው። እርሱም። ነገ ትሰማዋለህ አለው።

፳፫ በነገውም አግሪጶና በርኒቄ በብዙ ግርማ መጥተው ከሻለቆችና ከከተማው ታላላቆች ጋር ወደ ፍርድ ቤት ገቡ፤ ፊሰጦስም ባዘዘ ጊዜ ጳውሎስን አመጡት።

፳፬ ፊሰጦስም አለ። አግሪጶ ንጉሥ ሆይ እናንተም ከእኛ ጋር ያላችሁ ሰዎች ሁሉ፣ ከእንግዲህ ወዲህ በሕይወት ይኖር ዘንድ እንዳይገባው እየጮኹ የአይሁድ ሕዝብ ሁሉ በአየሩሳሌም በዚህም ስለ እርሱ የለመኑኝን ይህን ሰው ታየታላችሁ።

፳፭ እኔ ግን ሞት የሚገባውን ነገር እንዳላደረገ አስተዋልሁ፣ እርሱም ወደ አውግስጦስ ይግባኝ ስላለ እሰደው ዘንድ ቆረጥሁ።

፳፮ ስለ እርሱም ወደ ጌታዬ የምጽፈው እርግጥ ነገር የለኝም፤ ስለዚህ ከተመረመረ በኋላ የምጽፈውን ነገር አገኝ ዘንድ በፊታችሁ ይልቁንም በፊትህ፣ ንጉሥ አግሪጶ ሆይ፣ አመጣሁት፤

፳፯ እስረኛ ሲላክ የተከሰሰበትን ምክንያት ደግሞ አለማመልከት ሞኝነት መሰሎኛልና።

፳፮

፩ አግሪጶም ጳውሎስን። ስለ ራሱህ ትናገር ዘንድ ተፈቅዶልሃል አለው። በዚያን ጊዜ ጳውሎስ እጁን ዘርገቶ መለሰ እንዲህ ሲል።

፪-፬ ከመጀመሪያ እንሥቶ በሕዝቤ መካከል በአየሩሳሌም የሆነውን፣ ከታናሽነቱ ጀምሮ የኖርሁትን ኑሮዬን አይሁድ ሁሉ ያውቃለኝ፤

፫ ሊመሰክሩ ይወዱ እንደ ሆነ፣ በአምልኮአችን ከሁሉ ይልቅ ሕግን በመጠንቀቅ እንደሚተጋ ወገን ፈሪሳዊ ሆኜ እንደኖርሁ ከጥንት ጀምረው አውቀውኛልና።

፬ እሁንም ከእግዚአብሔር ዘንድ ለአባቶቻችን ስለ ተሰጠው ስለ ተሰፋ ቃል አላችታ ልፋረድ ቆሜአለሁ።

፭ ወደዚህም ወደ ተሰፋ ቃል አሥራ ሁለቱ ወገኖቻችን ሌሊትና ቀን በትጋት እያመለኩ ይደርሱ ዘንድ አላችታ አላቸው፤ ስለዚህም አላችታ፣ ንጉሥ አግሪጶ ሆይ፣ ከአይሁድ እከሰሳለሁ።

፮ እግዚአብሔር ሙታንን የሚያሰነሣ እንደ ሆነ ስለ ምን በእናንተ ዘንድ የማይታመን ነገር ሆኖ ይቆጠራል?

፯ እኔም ራሴ የናዝሬቱን የአየሱስን ስም የሚቃወም እጅግ ነገር አደርግ ዘንድ እንዲገባኝ ይመስለኝ ነበር።

፰ ይህንም ደግሞ በአየሩሳሌም አደረግሁት፤ ከካህናት አለቆችም ሥልጣን ተቀብዬ እኔ ከቅዱሳን ብዙዎችን በውሳኔ አሳሰርኋቸው፣ ሲገድሉአቸውም አብሬ ተቸሁ።

፱ በምኩራብም ሁሉ ብዙ ጊዜ እየቀጣሁ ይሰድቡት ዘንድ ግድ አልጓቸው፤ ያለ ልክ ሰቆጣጣቸውም እስከ ውጭ አገር ከተማዎች ድረስ እንኳ አሳድድ ነበር።

፲፬ ስለዚህም ነገ ከካህናት አለቆች ሥልጣንና ትእዛዝ ተቀብዬ ወደ ደማስቆ ሰሃድ፣

፲፭ ንጉሥ ሆይ፣ በመንገድ ሳለሁ እኩል ቀን ሲሆን በዙሪያዬና ከእኔ ጋር በሃዲት ዙሪያ ከፀሐይ ብሩህነት የበለጠ ብርሃን ከሰማይ ሲበራ አየሁ፤

፲፬ ሁላችንም በምድር ላይ በወደቅን ጊዜ። ሳውል ሳውል፣ ስለ ምን ታሳድደኛለህ? የመውጊያውን ብረት ብትቃወም ለእንተ ይብሰብሃል

የሚል ድምፅ በዕብራይስጥ ቋንቋ ሲናገሩ ሰማሁ።

፲፭ እኔም። ጌታ ሆይ፥ ማንነህ? አልሁ። እርሱም አለኝ። አንተ የምታሳድደኝ እኔ ኢየሱስ ነኝ።

፲፮ ነገር ግን ተነሣና በእግርህ ቁም፤ ስለዚህ እኔን ባየህበት ነገር ለአንተም በምታይበት ነገር አገልጋይና ምስክር ትሆን ዘንድ ልሾምህ ታይቼልሃለሁና።

፲፯-፲፱ ንጉሥ አግሪጶ ሆይ፥ ስለዚህ ከሰማይ የታየኝን ራእይ እምቢ አላልሁም።

፳ ነገር ግን አስቀድሜ በደማሰቆ ላሉት በኢየሩሳሌምም በይሁዳም አገር ሁሉ ለአሕዛብም ንስሐ ይገቡ ዘንድና ለንስሐ የሚገባ ነገር እያደረጉ ወደ እግዚአብሔር ዘወር ይሉ ዘንድ ተናገርሁ።

፳፩ ስለዚህ አይሁድ በመቅደስ ያዙኝ ለገድሉኝም ሞከሩ።

፳፪-፳፬ እንዲህም ብሎ ስለ ራሱ ሲመልስ ፊስጦስ በታላቅ ድምፅ። ጳውሎስ ሆይ፥ አብድሃል እኮ፤ ብዙ ትምህርትህ ወደ አብደት ያዘርሃል አለው።

፳፭ ጳውሎስ ግን እንዲህ አለ። ክቡር ፊስጦስ ሆይ፥ የእውነትንና የእእምሮን ነገር እናገራለሁ እንጂ አብደትስ የለብኝም።

፳፮ በእርሱ ፊት ደግሞ በግልጥ የምናገረው ንጉሥ ይህን ነገር ያውቃል፤ ከዚህ ነገር አንዳች እንዳይሰወርበት ተረድቼአለሁና፤ ይህ በሰውር የተደረገ አይደለምና።

፳፯ ንጉሥ አግሪጶ ሆይ፥ ነቢያትን ታምናለህን? አንድታምናቸው አውቃለሁ።

፳፰ አግሪጶም ጳውሎስን። በጥቂት ክርስቲያን ልታደርገኝ ትወዳለህ አለው።

፳፱ ጳውሎስም። በጥቂት ቢሆን ወይም በብዙ አንተ ብቻ አይደለህም ነገር ግን ዛሬ የሚሰውኝ ሁሉ ደግሞ ከዚህ እስራቴ በቀር እንደ እኔ ይሆኑ ዘንድ ወደ እግዚአብሔር እለምናለሁ አለው።

፴ ንጉሡም አገረ ገዡም በርካቄም ከእነርሱም ጋር ተቀምጠው የነበሩት ተነሡ።

፴፩ ፈቀቅ ብለውም እርስ በርሳቸው። ይህ ሰው እንኳንስ ለሞት

ለእስራትም የሚገባ ምንም አላደረገ ብለው ተነገሩ።

፴፪ አግሪጶም ፈሰጠሰን። ይህ ሰው እኮ ወደ ቁሣር ይግባኝ ባይል ይፈታ ዘንድ ይቻል ነበር አለው።

፳፯

፩ ወደ ኢጣሊያም በመርከብ እንሄድ ዘንድ በተቈረጠ ጊዜ፥ ጳውሎስንና ሌሎችን እስረኞች ከአውግስጦስ ጭፍራ ለነበረ የልዩሰ ለሚሉት ለመቶ አለቃ አሳልፈው ሰጡአቸው።

፪ በእስያም ዳርቻ ወዳሉ ሰፍራዎች ይሄድ ዘንድ ባለው በአድራሚጢስ መርከብ ገብተን ተነሣን፤ የመቄዶንያም ሰው የሆነ የተሰሎንቄው አርሰጥሮስ ከእኛ ጋር ነበረ።

፫ በነገውም ወደ ሲዶና ሰንደርስ የልዩሰ ለጳውሎስ ቸርነት አድርጎ እርዳታቸውን ይቀበል ዘንድ ወደ ወዳጆቹ እንዲሄድ ፈቀደለት።

፬ ከዚያም ተነሥተን ነፋሱ ፊት ለፊት ነበረና በቆጵርስ ተተግነን ሄድን፤

፭ በኪልቅያና በጵንፍልያም አጠገብ ያለውን ባሕር ከተሻገርን በኋላ በሉቅያ ወዳለ ወደ ሙራ ደረሰን።

፮ የመቶ አለቃውም በዚያ ወደ ኢጣሊያ የሚሄድ የእስክንድርያውን መርከብ አግኝቶ ወደ እርሱ አገባን።

፯ ብዙ ቀንም እያዘገምን ሄደን በጭንቅ ወደ ቀረዶስ አንጻር ደረሰን፤ ነፋስም ስለ ከለከለን በቀርጤስ ተተግነን በስልሙና አንጻር ሄድን፤

፰ በጭንቅም ጥግ ጥጉን አልፈን ለላሲያ ከተማ ወደ ቀረቦች መልካም ወደብ ወደሚሉኦት ሰፍራ መጣን።

፱ ብዙ ጊዜም ካለፈ በኋላ፥ የጦም ወራት አሁን አልፎ ስለ ነበረ በመርከብ ለመሄድ አሁን የሚያስፈራ ነበርና ጳውሎስ።

፲ እናንተ ሰዎች ሆይ፥ ይህ ጉዞ በጥፋትና በብዙ ጉዳት እንዲሆን አያለሁ፤ ጥፋቱም በገዛ ሕይወታችን ነው እንጂ በጭንቅና በመርከቡ ብቻ አይደለም ብሎ መከራቸው።

፲፩ የመቶ አለቃው ግን ጳውሎስ ከተናገረው ይልቅ የመርከብ

መሪውንና የመርከቡን ባለቤት ያምን ነበር።

፲፪ ያም ወደብ ይከርሙበት ዘንድ የማይመች ስለ ሆነ፣ የሚበዙቱ ቢቻላቸው በሰሜንና በደቡብ ምዕራብ ትይዩ ወዳለው ፍንቄ ወደሚሉት ወደ ቀርጤስ ወደብ ደርሰው ይከርሙ ዘንድ ከዚያ እንዲነሡ መከሩ።

፲፫ ልከኛም የደቡብ ነፋስ በነፈስ ጊዜ፣ እንዳሰቡት የሆነላቸው መሰሎአቸው ተነሡ በቀርጤስም አጠገብ ጥግ ጥጉን አለፉ።

፲፬ ነገር ግን እጅግ ሳይዘገይ አውራቁስ የሚሉት ዓውሎ ነፋስ ከዚያ ወረደባቸው፤

፲፭ መርከቡም ተነጥቆ ነፋሱን ሲቃወም መሄድ ስላልቻለ ለቀነው ተነዳገ።

፲፮ ቁዳ በሚሉአትም ደሴት በተተገንን ጊዜ ታንኳይቱን ለመግዛት በጭንቅ ቻልን፤

፲፯ ወደ ላይም ካወጡአት በኋላ መርከቡን ሰገመድ አስታጥቀው አጸኑ፤ ሰርተሰም ወደሚሉት ወደ አሸዋ እንዳይወድቁ ፈርተው ሽራውን አውርደው እንዲሁ ተነዱ።

፲፰ ነፋሱም በርትቶ ሲያሰጨንቀን በማንግሥቱ ከጭንቅ ወደ ባሕር ይጣሉ ነበር።

፲፱ በሦስተኛውም ቀን የመርከቡን ዕቃ በእጃችን ወረወርን።

፳ ብዙ ቀንም ፀሐይን ከዋክብትንም ሳናይ ትልቅ ነፋስም ሲበረታብን ጊዜ፣ ወደ ፊት እንድናለን የማለት ተስፋ ሁሉ ተቈረጠ።

፳፩ ሳይበሉም ብዙ ቀን ከቆዩ በኋላ፣ ያን ጊዜ ጳውሎስ በመካከላቸው ቆሞ እንዲህ አለ። እናንተ ሰዎች ሆይ፣ ሰምታችሁኝ በሆነ ኖሮ ከቀርጤስ እንዳትነሡ ይህንም ጥፋትና ጉዳት እንዳታገኙ ይገባችሁ ነበር።

፳፪ አሁንም። አይዘአችሁ ብዬ እመክራችኋለሁ፤ ይህ መርከብ እንጂ ከእናንተ አንድ ነፍስ እንኳ አይጠፋምና።

፳፫ የእርሱ የምሆንና ደግሞ የማመልከው የእግዚአብሔር መልእክ በዚች ሌሊት በአጠገቤ ቆሞ ነበርና፣ እርሱም።

፳፬ ጳውሎስ ሆይ፣ አትፍራ፤ በቁሣር ፊት ልትቆም ይገባሃል፤ እነሆም፣ እግዚአብሔር ከእንተ ጋር የሚሄዱትን ሁሉ ሰጥቶሃል አለኝ።

፳፭ ስለዚህ እናንተ ሰዎች ሆይ፣ አይዘአችሁ፤ እንደ ተናገረኝ እንዲሁ እንዲሆን እግዚአብሔርን አምናለሁና።

፳፮ ነገር ግን ወደ እንዲት ደሴት እንድንወድቅ ያስፈልገናል።

፳፯ በአሥራ አራተኛውም ሌሊት በአድርያ ባሕር ወዲህም ወዲያ ሰንዳ፣ መርከቦቻች በእኩለ ሌሊት ወደ አንድ ምድር የቀረቡ መሰላቸው።

፳፰ መለኪያ ገመድም ቢጥሉ ሆኖ በሰው ቁመት አገኙ ጥቂትም ቆይተው ሁለተኛ ቢጥሉ አሥራ አምስት በሰው ቁመት አገኙ፤

፳፱ ድንጋያማም ወደ ሆነ ሰፍራ እንዳይወድቁ ፈርተው፣ ከመርከቡ በስተኋላ አራት መልሕቅ አወረዱ፣ ቀንም እንዲሆን ተመኙ።

፴ መርከቦቻቸው ከመርከቡ ይሸሹ ዘንድ ፈልገው ከመርከቡ በስተ ፊት መልሕቅ መጣል እንዳላቸው አመካኝተው ታንኳይቱን ወደ ባሕር ባወረዱ ጊዜ፣

፴፩ ጳውሎስ ለመቶ አለቃውና ለወታደሮቹ። እነዚህ በመርከቡ ካልቆዩ እናንተ ትድኑ ዘንድ አትችሉም አላቸው።

፴፪ ያን ጊዜ ወታደሮቹ የታንኳይቱን ገመድ ቈርጠው ትወድቅ ዘንድ ተወኧት።

፴፫ ቀንም ሲነጋ ጳውሎስ ምግብ ይበሉ ዘንድ ሁሉን ይለምን ነበር፣ እንዲህም አላቸው። እየጠበቃችሁ ምንም ሳትቀበሉ ጦማችሁን ከሰነበታችሁ ዛሬ አሥራ አራተኛ ቀናችሁ ነው።

፴፬ ስለዚህ ምግብ ትበሉ ዘንድ እለምናችኋለሁ፤ ይህ ለደግነታችሁ ይሆናልና፤ ከእናንተ ከእንዲ የራስ ጠጉር እንኳ አትጠፋምና።

፴፭ ይህንም ብሎ እንጀራን ይዞ በሁሉ ፊት እግዚአብሔርን አመሰገነ ቈርሶም ይበላ ዘንድ ጀመረ።

፴፮ ሁለም ተጽናንተው ራሳቸው ደግሞ ምግብ ተቀበሉ።

፴፯ በመርከቡም ያለን ሁላችን ሁለት መቶ ሰባ ሰድስት ነፍስ ነበርን።

፴፰ በልተውም በጠገቡ ጊዜ ሰንዳውን ወደ ባሕር እየጣሉ

መርከቡን አቃለሉት።

፴፱ በነጋሞ ጊዜ ምድሩን አላወቁትም። ነገር ግን የአሸግ ዳር ያለውን የባሕር ሰርጥ ተመለከቱ። ቢቻላቸውም መርከቡን ወደዚያ ይገፉ ዘንድ ቈረጡ።

፵ መልክቆቹንም ፈትተው በባሕር ተወክቸው። ያን ጊዜም የመቅዘፊያውን ማሠሪያ ፈቱት፤ ታናሹንም ሽራ ለነፋስ ከፍ አድርገው ወደ ዳር አቅንተው ይሄዱ ዘንድ ጀመሩ።

፵፩ ነገር ግን ሁለት ባሕር በተገናኙበት ሰፍራ ወድቀው መርከቡን በዲብላ ላይ ነዱ፤ በስተ ፊቱም ተተክሎ የማይነቃነቅ ሆነ። በስተ ኋላው ግን ከማዕበሉ ግፊያ የተነሣ ይሰበር ነበር።

፵፪ ወታደሮቹም ከእስረኞች አንድ ሰንኳ ዋኝቶ እንዲያመልጥ ይገድሉአቸው ዘንድ ተማከሩ።

፵፫ የመቶ አለቃው ግን ጳውሎስን ያድነው ዘንድ አስቦ ምክራቸውን ከለከለ፤ ዋና የሚያውቁትም ከመርከብ ራሳቸውን እየወረወሩ አስቀድመው ወደ ምድር ይወጡ ዘንድ።

፵፬ የቀሩትም እኩሌቶቹ በሳንቃዎች ላይ እኩሌቶቹም በመርከቡ ሰባሪ ይወጡ ዘንድ አዘዘ። እንዲሁም ሁሉ በደኅና ወደ ምድር ደረሱ።

፳፰

፩ በደኅና ከደረሰን በኋላ በዚያን ጊዜ ደሴቲቱ መላጥያ እንድትባል አወቅን።

፪ አረማውያንም የሚያሰገርም ቸርነት አደረጉልን፤ ዝናብ ስለ ሆነም ስለ ብርዱም አሳት እንድደው ሁላችንን ተቀበሉን።

፫ ጳውሎስ ግን ብዙ ጭራሮ አከማችቶ ወደ አሳት ሲጨምር እፋኝት ከሙቀት የተነሣ ወጥታ እጅን ነደፈችው።

፬ አረማውያንም አባብ በእጁ ተንጠልጥላ ባዩ ጊዜ፣ እርስ በርሳቸው። ይህ ሰው በእርግጥ ነፍስ ገዳይ ነው። ከባሕርም ሰንኳ በደኅና ቢወጣ የእግዚአብሔር ፍርድ በሕይወት ይኖር ዘንድ አልተወውም አሉ።

፭ እርሱ ግን እባቢቱን ወደ አሳት አረገፋት እንዳችም አልጌዳችውም፤

፮ እነርሱም። ሊያብጥ ወይም ወዲያው ሞቶ ሊወድቅ ነው ብለው ይጠባበቁት ነበር ብዙ ጊዜ ግን ሲጠባበቁ በእርሱ ላይ የሚያሰገርም ነገር ምንም ባላዩ ጊዜ። ይህስ አምላክ ነው ብለው አሳባቸውን ለወጡ።

፯ በዚያም ሰፍራ አጠገብ ፑፕልዮስ የሚሉት የደሴት አለቃ መሬት ነበረ። እርሱም እንግድነት ተቀብሎን ሦስት ቀን በፍቅር አሳደረገ።

፰ የፑፕልዮስም አባት በንዲድና በተቅማጥ ታሞ ተኝቶ ነበር፤ ጳውሎስም ወደ እርሱ ገብቶ ጸለየለት እጁንም በላዩ ጭኖ ፈወሰው።

፱ ይህም በሆነ ጊዜ የቀሩት ደግሞ በደሴቲቱ ደዌ የነበረባቸው እየመጡ ተፈወሱ፤

፲ በብዙ ክብርም ደግሞ እከበሩን፣ በተነሣንም ጊዜ በመርከብ ላይ የሚያሰፈልገንን ነገር አኖሩልን።

፲፩ ከሦስት ወርም በኋላ በደሴቲቱ ከርሞ በነበረው በእስክንድርያው መርከብ ተነሣን፣ በእርሱም የዲዮስቆሮስ አላማ ነበረበት።

፲፪ ወደ ሰራኩስም በገባን ጊዜ ሦስት ቀን ተቀመጥን፤

፲፫ ከዚያም እየተዛወርን ወደ ሬጊዩም ደረሰን። ከእንድ ቀን በኋላም የደቡብ ነፋስ በነፈሰ ጊዜ በሁለተኛው ቀን ወደ ፑቲየሉስ መጣን።

፲፬ በዚያም ወንድሞችን አግኝተን በእነርሱ ዘንድ ሰባት ቀን እንድንቀመጥ ለመንገድ፤ እንዲሁም ወደ ሮሜ መጣን።

፲፭ ከዚያም ወንድሞች ስለ እኛ ስምተው አስከ አፍዩስ ፋሩስና ሦስት ማደሪያ እስከሚባለው ሊቀበሉን ወጡ፣ ጳውሎስም ባያቸው ጊዜ እግዚአብሔርን አመሰገነ ልቡም ተጽናና።

፲፮ ወደ ሮሜም በገባን ጊዜ ጳውሎስ ከሚጠብቀው ወታደር ጋር ለብቻው ይቀመጥ ዘንድ ተፈቀደለት።

፲፯ ከሦስት ቀንም በኋላ ጳውሎስ የአይሁድን ታላላቆች ወደ እርሱ ጠራ፤ በተሰበሰቡም ጊዜ እንዲህ አላቸው። ወንድሞች ሆይ፣ እኔ

ሕዝቡን ወይም የአባቶችን ሥርዓት የሚቃወም አንዳች ሳላደርግ፤ ከአዲሱ ሳላም እንደ ታሰርሁ በሮማውያን እጅ አሳልፈው ሰጡኝ።

፲፰ እነርሱም መርምረው ለሞት የሚገባ ምክንያት ስላልነበረብኝ ሊፈቱኝ አስቡ፤

፲፱ አይሁድ ግን በተቃወሙ ጊዜ፤ ወደ ቁሣር ይግባኝ እንድል ግድ ሆነብኝ እንጂ ሕዝቤን የምከሰበት ነገር ፍርኝ አይደለም።

፳ ስለዚህም ምክንያት አያችሁና እነግራችሁ ዘንድ ጠራኋችሁ፤ ስለ እስራኤል ተሰፋ ይህን ሰንሰለት ለብሻለሁና።

፳፩ እነርሱም። እኛ ከይሁዳ ስለ አንተ ደብዳቤ አልተቀበልንም፤ ከወንድሞችም አንድ ሰንኳ መጥቶ ስለ አንተ ክፉ ነገር አላወራልንም ወይም አልተናገረብህም።

፳፪ ነገር ግን ስለዚህ ወገን በየሰፍራው ሁሉ እንዲቃወሙ በእኛ ዘንድ ታውቆአልና የምታሰበውን ከአንተ እንሰማ ዘንድ እንፈቅዳለን አሉት።

፳፫ ቀንም ቀጥረውለት ብዙ ሆነው ወደ መኖሪያው ወደ እርሱ መጡ፤ ስለ እግዚአብሔር መንግሥትም እየመሰከረ ስለ ኢየሱስም ከሙሴ ሕግና ከነቢያት ጠቅሶ እያሰረዳቸው፤ ከጥዋት ጀምሮ እስከ ማታ ድረስ ይገልጥላቸው ነበር።

፳፬ እኩሌቶቹም የተናገረውን አመኑ፤ እኩሌቶቹ ግን አላመኑም፤

፳፭ እርስ በርሳቸውም ባልተሰማሙ ጊዜ፤ ጳውሎስ አንዲት ቃል ከተናገረ በኋላ ሄዱ፤ እንዲህም አለ። መንፈስ ቅዱስ በነቢዩ በአሳይያስ ለአባቶቻችን።

፳፮ ወደዚህ ሕዝብ ሂድና። መሰማትን ትሰማላችሁና ኢታሰተውሉም፤ ማየትንም ታያላችሁና አትመለከቱም፤

፳፯ በዓይናቸው እንዲያዩ በጀርአቸው እንዲይሰሙ በልባቸውም እንዲያስተውሉ ተመልሰውም እንዳልፈውሳቸው፤ የዚህ ሕዝብ ልብ ደንድኖአል ጀርአቸውም ደንቁርአል ዓይናቸውንም ጨፍነዋል በላቸው

፳፰ ሲል መልካም ተናገረ። እንግዲህ ይህ የእግዚአብሔር ደግነት ለአሕዛብ እንደ ተላከ በእናንተ ዘንድ የታወቀ ይሁን፤ እነርሱ ደግሞ ይሰሙታል።

፳፱ ይህንም በተናገረ ጊዜ አይሁድ እርስ በርሳቸው እጅግ እየተከራከሩ ሄዱ።

፳፻ ጳውሎስም በተከራየው ቤት ሁለት ዓመት ሙሉ ተቀመጠ፤ ወደ እርሱም የሚመጡትን ሁሉ ይቀበል ነበር፤

፴፩ ማንም ሳይከለክለው የእግዚአብሔርን መንግሥት እየሰበከ ስለ ጌታ ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ እጅግ ገልጦ ያስተምር ነበር።

ወደ ሮሜ ሰዎች

፩-፩ በእርሱም ስለ ሰው በእሕዛብ ሁሉ መካከል ከእምነት የሚነሣ መታዘዝ እንዲገኝ ጸጋንና ሐዋርያነትን ተቀበልን፤

፩ በእነርሱም መካከል የኢየሱስ ክርስቶስ ልትሆኑ የተጠራችሁ እናንተ ደግሞ ናችሁ።

፩ በእግዚአብሔር ለተወደዳችሁና ቅዱሳን ልትሆኑ ለተጠራችሁ በሮሜ ላላችሁት ሁሉ፡ ከእግዚአብሔር ከአባታችን ከጌታም ከኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋና ስላም ለእናንተ ይሁን።

፩ እምነታችሁ በዓለም ሁሉ ስለ ተሰማች አስቀድሜ ስለ ሁላችሁ አምላኬን በኢየሱስ ክርስቶስ አመሰግናለሁ።

፩-፲፭ ትጻኑ ዘንድ መንፈሳዊ ሰጦታ እንዳካፍላችሁ ላያችሁ እናፍቃለሁና፤

፲፪ ይህንም ማለቴ በመካከላችን ባለች በእናንተና በእኔ እምነት አብረን በእናንተ እንድንጸናና ነው።

፲፫ ወንድሞች ሆይ፡ በሌሎቹ እሕዛብ ደግሞ እንደ ሆነ በእናንተም ፍሬ አገኝ ዘንድ ብዙ ጊዜ ወደ እናንተ ልመጣ እንዳሰብሁ እስከ አሁን ግን እንደ ተከለከልሁ ታውቁ ዘንድ አወዳለሁ።

፲፬ ለግሪክ ሰዎችና ላልተማሩም፡ ለጥበበኞችና ለማያስተውሉም ዕዳ አለብኝ፤

፲፭ ስለዚህም በሚቻለኝ መጠን በሮሜ ላላችሁ ለእናንተ ደግሞ ወንጌልን ልሰብክ ተዘጋጅቼአለሁ።

፲፮ በወንጌል አላፍርምና፤ አሰቀድሞ ለአይሁዳዊ ደግሞም ለግሪክ ሰው፡ ለሚያምኑ ሁሉ የእግዚአብሔር ኃይል ለማዳን ነውና።

፲፯ ጸድቅ በእምነት ይኖራል ተብሎ እንደ ተጻፈ የእግዚአብሔር ጽድቅ ከእምነት ወደ እምነት በእርሱ ይገለጣልና።

፲፰ እውነትን በዓመፅ በሚከለክሉ ሰዎች በኃጢአተኝነታቸውና በዓመፅቸው ሁሉ ላይ የእግዚአብሔር ቍጣ ከሰማይ ይገለጣልና፤

፲፱ እግዚአብሔር ስለ ገለጠላቸው፡ ስለ እግዚአብሔር

ሊታወቅ የሚቻለው በእነርሱ ዘንድ ገልጦ ነውና።

፳-፳፪ ጥበበኞች ነን ሲሉ ደንቆሮ ሆኑ፤

፳፫ የማይጠፋውንም የእግዚአብሔር ክብር በሚጠፋ ሰውና በወጮች አራት እግር ባላቸውም በሚንቀሳቀሱትም መልክ መስለው ለወጡ።

፳፬ ስለዚህ እርሰ በርሳቸው ሥጋቸውን ሊያዋርዱ እግዚአብሔር በልባቸው ፍትወት ወደ ርኩሰነት አሳልፎ ሰጣቸው፤

፳፭ ይህም የእግዚአብሔርን እውነት በውሸት ስለ ለወጡ በፈጣሪም ፈንታ የተፈጠረውን ስላመለኩና ስላገለገሉ ነው፤ እርሱም ለዘላለም የተባረከ ነው፤ አሜን።

፳፮ ስለዚህ እግዚአብሔር ለሚያስነውር ምኞት አሳልፎ ሰጣቸው፤ ሴቶቻቸውም ለባሕርያቸው የሚገባውን ሥራ ለባሕርያቸው በማይገባው ለወጡ፤

፳፯ እንዲሁም ወንዶች ደግሞ ለባሕርያቸው የሚገባውን ሴቶችን መገናኘት ትተው እርሰ በርሳቸው በፍትወታቸው ተቃጠሉ፤ ወንዶችም በወንዶች ነውር አድርገው በስሕተታቸው የሚገባውን ብድራት በራሳቸው ተቀበሉ።

፳፰ እግዚአብሔርን ለማወቅ ባልወደዱት መጠን እግዚአብሔር የማይገባውን ያደርጉ ዘንድ ለማይረባ አእምሮ አሳልፎ ሰጣቸው፤

፳፱ ዓመፅ ሁሉ፡ ግፍ፡ መመኘት፡ ክፋት ሞላባቸው፤ ቅናትን፡ ነፍስ መግደልን፡ ክርክርን፡ ተንኩልን፡ ክፋ ጠባይን ተሞሉ፤ የሚያሾከሹኩ፡

፴ ሐሜተኞች፡ አምላክን የሚጠሉ፡ የሚያንገላቱ፡ ትዕቢተኞች፡ ትምክህተኞች፡ ክፋትን የሚፈላለጉ፡ ለወላጆቻቸው የማይታዘዙ፡

፴፩ የማያስተውሉ፡ ውል የሚያፈርሱ፡ ፍቅር የሌላቸው፡ ምሕረት ያጡ ናቸው፤

፴፪ እንደነዚህ ለሚያደርጉት ሞት ይገባቸዋል የሚለውን የእግዚአብሔርን ሕግ እያወቁ እነዚህን ከሚያደርጉ ጋር ይሰማማሉ እንጂ አድራጊዎች ብቻ አይደሉም።

፪

፩ ስለዚህ፡ እንተ የምትፈርድ ሰው ሁሉ ሆይ፡ የምታመካኘው

የለህም፤ በሌላው በምትፈርድበት ነገር ራስህን ትኩንናለህና፤ አንተው ፈራጁ እነዚያን ታደርጋለህና።

፪ እንደዚህም በሚያደርጉት ላይ የእግዚአብሔር ፍርድ እውነተኛ እንደ ሆነ እናውቃለን።

፫ አንተም እንደዚህ በሚያደርጉ የምትፈርድ ያንም የምታደርግ ሰው ሆይ፤ አንተ ከእግዚአብሔር ፍርድ የምታመልጥ ይመስልሃልን?

፬ ወይስ የእግዚአብሔር ቸርነት ወደ ንስሐ እንዲመራህ ሳታውቅ የቸርነቱን የመቻሉን የትዕግሥቱንም ባለጠግነት ትንቃለህን?

፭ ነገር ግን እንደ ጥንካሬህና ንስሐ እንደሚይገባ ልብህ የእግዚአብሔር ቅን ፍርድ በሚገለጥበት በቁጣ ቀን ቁጣን በራስህ ላይ ታከማቻለህ።

፮ እርሱ ለእያንዳንዱ እንደ ሥራው ያሰረክበዋል፤

፯ በበጎ ሥራ በመጽናት ምስጋናና ክብርን የማይጠፋንም ሕይወት ለሚፈልጉ የዘላለምን ሕይወት ይሰጣቸዋል፤

፰ ለዓመፃ በሚታዘዙ እንጂ ለእውነት በማይታዘዙትና በአድመቾች ላይ ግን ቁጣና መቅሠፍት ይሆንባቸዋል።

፱ ክፉውን በሚያደርግ ሰው ነፍስ ሁሉ መከራና ጭንቀት ይሆንበታል፤ አስቀድሞ በአይሁዳዊ ደግሞም በግሪክ ሰው፤

፲ ነገር ግን በጎ ሥራ ለሚያደርጉ ሁሉ ምስጋናና ክብር ሰላምም ይሆንላቸዋል፤ አስቀድሞ ለአይሁዳዊ ደግሞም ለግሪክ ሰው።

፲፩ እግዚአብሔር ለሰው ፊት አያዳለምና።

፲፪ ያለ ሕግ ኃጢአት ያደረጉ ሁሉ ያለ ሕግ ደግሞ ይጠፋሉና፤ ሕግም ሳላቸው ኃጢአት ያደረጉ ሁሉ በሕግ ይፈረድባቸዋል፤

፲፫ በእግዚአብሔር ፊት ሕግን የሚያደርጉት ይጸድቃሉ እንጂ ሕግን የሚሰሙ ጸድቃን አይደሉምና።

፲፬ ሕግ የሌላቸው አሕዛብ ከባሕርያቸው የሕግን ትእዛዝ ሲያደርጉ፤ እነዚያ ሕግ ባይኖራቸው እንኳ ለራሳቸው ሕግ ናቸውና፤

፲፭ እነርሱም ሕሊናቸው ሲመሰክርላቸው፤ አሳባቸውም እርስ በርሳቸው ሲካሰሰ ወይም ሲያመካኝ

በልባቸው የተጻፈውን የሕግ ሥራ ያሳያሉ።

፲፮ ይህም እግዚአብሔር በእየሱስ ክርስቶስ እኔ በወንጌል እንዳስተማርሁ በሰው ዘንድ የተሰወረውን በሚፈርድበት ቀን ይሆናል።

፲፯ አንተ ግን አይሁዳዊ ብትባል በሕግም ብትደገፍ በእግዚአብሔርም ብትመካ፤

፲፰ ፈቃዱንም ብታውቅ ከሕግም ተምረህ የሚሻለውን ፈትነህ ብትወድ፤

፲፱-፳፩ እንግዲህ አንተ ሌላውን የምታስተምር ራስህን አታስተምርምን? አትሰረቅ ብለህ የምትሰብክ ትሰርቃለህን?

፳፪ አታመንዝር የምትል ታመነዝራለህን? ጣዖትን የምትጸየፍ ቤተ መቅደስን ትዘርፋለህን?

፳፫ በሕግ የምትመካ ሕግን በመተላለፍ እግዚአብሔርን ታሳፍራለህን?

፳፬ በእናንተ ሰበብ የእግዚአብሔር ስም በአሕዛብ መካከል ይሰደባልና ተብሎ እንደ ተጻፈ።

፳፭ ሕግን ብታደርግ መገረዝሰ ይጠቅማል፤ ሕግን ተላላፊ ብትሆን ግን መገረዝህ አለ መገረዝ ሆኖአል።

፳፮ እንግዲህ ያልተገረዘ ሰው የሕግ ሥርዓት ቢጠብቅ አለመገረዙ እንደ መገረዝ ሆኖ አይቆጠርለትምን?

፳፯ ከፍጥረቱም ያልተገረዘ ሕግን የሚፈጽም ሰው የሕግ መጽሐፍና መገረዝ ሳለህ ሕግን በምትተላለፈው በአንተ ይፈርድብሃል።

፳፰ በግልጥ አይሁዳዊ የሆነ አይሁዳዊ አይደለምና፤ በግልጥ በሥጋ የሚደረግ መገረዝም መገረዝ አይደለምና፤

፳፱ ዳሩ ግን በሰውር አይሁዳዊ የሆነ አይሁዳዊ ነው፤ መገረዝም በመንፈስ የሚደረግ የልብ መገረዝ ነው እንጂ በመጽሐፍ አይደለም፤ የእርሱ ምስጋና ከእግዚአብሔር ነው እንጂ ከሰው አይደለም።

፫

፩ እንግዲህ የአይሁዳዊ ብልጫው ምንድር ነው? ወይስ የመገረዝ

ጥቅሙ ምንድን ነው? በሁሉ ነገር ብዙ ነው።

፩ እስቀድሞ የእግዚአብሔር ቃላት እደራ ተሰጡአቸው። ታዲያ ምንድን ነው?

፪ የማያምኑ ቢኖሩ አለማመናቸው የእግዚአብሔርን ታማኝነት ያስቀራልን?

፫ እንዲህ አይሁን፤ በቃልህ ትጸድቅ ዘንድ ወደ ፍርድ በገባህም ጊዜ ትረታ ዘንድ ተብሎ እንደ ተጻፈ፤ ሰው ሁሉ ውሸተኛ ከሆነ እግዚአብሔር እውነተኛ ይሁን።

፬ ነገር ግን ዓመፀኝን የእግዚአብሔርን ጽድቅ የሚያሰረዳ ከሆነ ምን እንላለን? ቍጣን የሚያመጣ እግዚአብሔር ዓመፀኛ ነውን? እንደ ሰው ልማድ አላለሁ።

፭ እንዲህ አይሁን፤ እንዲህ ቢሆን እግዚአብሔር በዓለም እንዴት ይፈረዳል?

፮ በእኔ ውሸት ግን የእግዚአብሔር እውነት ለክብሩ ከላቀ ሰለምን በእኔ ደግሞ እንደ ኃጢአተኛ ገና ይፈረድብኛል?

፯ ስለ ምን ስመልካም እንዲመጣ ክፋ አናደርግም? እንዲሁ ይሰድቡናልና እንዳንዲም እንዲሁ እንድንል ይናገራሉና። የእነርሱም ፍርድ ቅን ነው።

፰ እንግዲህ ምን ይሁን? ከእነርሱ እንበልጣለንን? ከቶ አይደለም፤ አይሁድም የግሪክ ሰዎችም ሁሉ ከኃጢአት በታች እንደ ሆኑ አስቀድመን ከሰናቸዋልና፤

፲ እንዲህ ተብሎ እንደ ተጻፈ።

፲፩ ጸድቅ የለም እንደ ሰንኳ፤ አስተዋይም የለም፤ እግዚአብሔርንም የሚፈልግ የለም፤ ሁሉ ተሳስተዋል።

፲፪ በእንድነትም የማይጠቅሙ ሆነዋል፤ ቸርነት የሚያደርግ የለም፤ እንደ ሰንኳ የለም።

፲፫ ጉርሮአቸው እንደ ተከፈተ መቃብር ነው። በመላሳቸውም ሸንግለዋል፤ የእባብ መርዝ ከከንፈርቻቸው በታች አለ፤

፲፬ አፋቸውም እርግማንና መራርነት ሞልቶበታል፤

፲፭ አግርቻቸው ደምን ለማፍሰስ ፈጣኞች ናቸው፤

፲፮ ጥፋትና ጉስቁልና በመንገዳቸው ይገኛል።

፲፯-፲፱ እኛም ሁሉ ይዘጋ ዘንድ ዓለምም ሁሉ ከእግዚአብሔር ፍርድ በታች ይሆን ዘንድ ሕግ የሚናገረው ሁሉ ከሕግ በታች ላሉት እንዲናገር እናውቃለን፤

፳ ይህም የሕግን ሥራ በመሥራት ሥጋ የለበሰ ሁሉ በእርሱ ፊት ስለማይጸድቅ ነው፤ ኃጢአት በሕግ ይታወቃልና።

፳፩ አሁን ግን በሕግና በነቢያት የተመሰከረላት የእግዚአብሔር ጽድቅ ያለ ሕግ ተገልጦአል።

፳፪ እርሱም፣ ለሚያምኑ ሁሉ የሆነ፣ በእየሱስ ክርስቶስ በማመን የሚገኘው የእግዚአብሔር ጽድቅ ነው፤ ልዩነት የለምና፤

፳፫ ሁሉ ኃጢአትን ሠርተዋልና የእግዚአብሔርም ክብር ጎድሎአቸዋል፤

፳፬ በእየሱስ ክርስቶስም በሆነው ቤዛነት በኩል እንዲያው በጸጋው ይጸድቃሉ።

፳፭ እርሱንም እግዚአብሔር በእምነት የሚገኝ በደሙም የሆነ ማስተሰሪያ አድርጎ አቆመው፤ ይህም በፊት የተደረገውን ኃጢአት በእግዚአብሔር ችሎታ ስለ መተው ጽድቁን ያሳይ ዘንድ ነው።

፳፮ ራሱም ጸድቅ እንዲሆን በእየሱስም የሚያምነውን እንዲያጸድቅ አሁን በዚህ ዘመን ጽድቁን ያሳይ ዘንድ ነው።

፳፯ ትምክህት እንግዲህ ወዴት ነው? እርሱ ቀርቶአል። በየትኛው ሕግ ነው? በሥራ ሕግ ነውን? አይደለም፤ በእምነት ሕግ ነው እንጂ።

፳፰ ሰው ያለ ሕግ ሥራ በእምነት እንዲጸድቅ እንቆጥራለንና።

፳፱-፴፩ እንግዲህ ሕግን በእምነት እንሸራለንን? አይደለም፤ ሕግን እናጸናለን እንጂ።

፬

፩ እንግዲህ በሥጋ አባታችን የሆነ አብርሃም ምን እገኘን እንላለን?

፪ አብርሃም በሥራ ጸድቆ ቢሆን የሚመካበት አለውና፣ ነገር ግን በእግዚአብሔር ዘንድ አይደለም።

፫ መጽሐፍሱ ምን አለ? አብርሃምም እግዚአብሔርን አመነ ጽድቅም ሆኖ ተቈጠረለት።

፬ ለሚሠራ ደመወዝ እንደ ዕዳ ነው እንጂ እንደ ጸጋ አይቈጠርለትም፤

፩ ነገር ግን ለማይሠራ፥
ኃጢአተኛውንም በሚያደድቅ
ለሚያምን ሰው እምነቱ ጽድቅ ሆኖ
ይቆጠርለታል።

፪ እንደዚህ ዳዊት ደግሞ
እግዚአብሔር ያለ ሥራ ጽድቅን
ሰለሚቆጥርለት ስለ ሰው ብፅዕና
ይናገራል እንዲህ ሲል።

፫ ዓመፃቸው የተሰረየላቸው
ኃጢአታቸውም የተከደነላቸው
ብፁዓን ናቸው፤

፬ ጌታ ኃጢአቱን የማይቆጥርበት
ሰው ብፁዕ ነው።

፭ እንግዲህ ይህ ብፅዕና ስለ
መገረዝ ተነገረ? ወይስ ደግሞ ስለ
አለመገረዝ? እምነቱ ለአብርሃም
ጽድቅ ሆኖ ተቆጠረለት እንላለን።

፮ እንዴት ተቆጠረለት? ተገርዞ
ሳለ ነውን? ወይስ ሳይገረዝ?
ተገርዞስ አይደለም፤ ሳይገረዝ ነበር
እንጂ።

፯ ሳይገረዝም በነበረው እምነት
ያገኘው የጽድቅ ማኅተም የሆነ
የመገረዝን ምልክት ተቀበለ፤ ይህም
እነርሱ ደግሞ ጽድቃን ሆነው ይቆጠሩ
ዘንድ ሳይገረዝ ለሚያምኑ ሁሉ አባት
እንዲሆን ነው።

፰ ለተገረዙትም አባት እንዲሆን
ነው፤ ይኸውም ለተገረዙት ብቻ
አይደለም ነገር ግን አባታችን
አብርሃም ሳይገረዝ የነበረውን
የእምነቱን ፍለጋ ደግሞ ለሚከተሉ
ነው።

፱ የዓለምም ወራሽ እንዲሆን
ለአብርሃምና ለዘሩ የተሰጠው የተሰፋ
ቃል በእምነት ጽድቅ ነው እንጂ በሕግ
አይደለም።

፲ ከሕግ የሆኑትስ ወራሾች ከሆኑ
እምነት ከነቱ ሆኖአል የተሰፋውም
ቃል ተሸርአል፤

፲፩ ሕጉ መቅሠፍትን ያደርጋልና፤
ነገር ግን ሕግ በሌለበት መተላለፍ
የለም።

፲፪-፲፫ ዘርህ እንዲሁ ሊሆን ነው
እንደ ተባለ፥ ተሰፋ ባልሆነው ጊዜ
የብዙ አሕዛብ አባት እንዲሆን ተሰፋ
ይዞ አመነ።

፲፬ የመቶ ዓመትም ሽማግሌ ስለ
ሆነ እንደ ምውት የሆነውን የራሱን
ሥጋና የሳራ ማኅፀን ምውት መሆኑን
በእምነቱ ሳይደክም ተመለከተ፤

፲፭ ስለዚህ ደግሞ ጽድቅ ሆኖ
ተቆጠረለት።

፲፮-፲፯ ነገር ግን። ተቈጠረለት
የሚለው ቃል ስለ እርሱ ብቻ የተጻፈ
አይደለም፥ ስለ እኛም ነው እንጂ፤

፳

፩ እንግዲህ በእምነት ከጸደቅን
በእግዚአብሔር ዘንድ በጌታችን
በኢየሱስ ክርስቶስ ሰላምን እንያዝ፤
፪ በእርሱም ደግሞ ወደ ቆምንበት
ወደዚህ ጸጋ በእምነት መግባትን
አግኝተናል፤ በእግዚአብሔር ክብርም
ተሰፋ እንመካለን።

፫ በተሰጠንም በመንፈስ ቅዱስ
የእግዚአብሔር ፍቅር በልባችን ስለ
ፈሰሰ ተሰፋ እያሳፍርም።

፬ ገና ደካሞች ሳለን ክርስቶስ
ዘመኑ ሲደርስ ስለ ኃጢአተኞች
ሞቶአልና።

፭ ስለ ጽድቅ የሚሞት በጭንቅ
ይገኛልና፤ ስለ ቸር ሰው ግን ለሞት
እንኳ የሚደፍር ምናልባት ይገኝ
ይሆናል።

፮ ነገር ግን ገና ኃጢአተኞች
ሳለን ክርስቶስ ስለ እኛ ሞቶአልና
እግዚአብሔር ለእኛ ያለውን የራሱን
ፍቅር ያስረዳል።

፯ ይልቁንስ እንግዲህ አሁን
በደሙ ከጸደቅን በእርሱ ከቀጣው
እንድናለን።

፲ ጠላቶች ሳለን ከእግዚአብሔር
ጋር በልጁ ሞት ከታረቅን፥ ይልቁንም
ከታረቅን በኋላ በሕይወቱ እንድናለን፤

፲፩ ይህም ብቻ አይደለም፥ ነገር
ግን አሁን መታረቁን ባገኘንበት
በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል
በእግዚአብሔር ደግሞ እንመካለን።

፲፪ ስለዚህ ምክንያት ኃጢአት
በአንድ ሰው ወደ ዓለም ገባ
በኃጢአትም ሞት፥ እንደዚሁም ሁሉ
ኃጢአትን ስለደረጉ ሞት ለሰው ሁሉ
ደረሰ፤

፲፫ ሕግ እስከ መጣ ድረስ
ኃጢአት በዓለም ነበረና ነገር ግን
ሕግ በሌለበት ጊዜ ኃጢአት
አይቆጠርም፤

፲፬ ነገር ግን በአዳም መተላለፍ
ምሳሌ ኃጢአትን ባልሠሩት ላይ
እንኳ፥ ከአዳም ጀምሮ እስከ ሙሴ
ድረስ ሞት ነገሠ፤ አዳም ይመጣ
ዘንድ ላለው ለእርሱ እምሳሌ ነውና።

፲፭ ነገር ግን ሰጦታው እንደ
በደሉ መጠን እንደዚያው አይደለም፤

በአንድ ሰው በደል ብዙዎቹ ሞተዋልና፤ ነገር ግን የእግዚአብሔር ጸጋና በአንድ ሰው በኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋ የሆነው ሰጦታ ከዚያ ይልቅ ለብዙዎች በዛ።

፲፮ አንድ ሰውም ኃጢአትን በማድረግ እንደ ሆነው መጠን እንደዚያው ሰጦታው አይደለም፤ ፍርድ ከአንድ ሰው ለኩነት መጥቶአልና፤ ሰጦታው ግን በብዙ በደል ለማጽደቅ መጣ።

፲፱ በአንዲቱም በደል ሞት በአንዲት በኩል ከነገሠ፣ ይልቁን የጸጋን ብዛትና የጽድቅን ሰጦታ ብዛት የሚቀበሉ በአንዲት በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል በሕይወት ይነግሣሉ።

፲፳ እንግዲህ በአንድ በደል ሞክንያት ፍርድ ለኩነት ወደ ሰው ሁሉ እንደ መጣ፣ እንዲሁም በአንድ ጽድቅ ሞክንያት ሰጦታው ሕይወትን ለማጽደቅ ወደ ሰው ሁሉ መጣ።

፲፳፩ በአንዲት ሰው አለመታዘዝ ብዙዎች ኃጢአተኞች እንደ ሆኑ፣ እንዲሁ ደግሞ በአንዲት መታዘዝ ብዙዎች ጸድቃን ይሆናሉ።

፮

፩ እንግዲህ ምን እንላለን? ጸጋ እንዲበዛ በኃጢአት ጸንተን እንኑርን? አይደለም።

፪ ለኃጢአት የሞትን እኛ ወደ ፊት እንዴት አድርገን በእርሱ እንኖራለን?

፫ ወይስ ከክርስቶስ ኢየሱስ ጋር አንድ እንሆን ዘንድ የተጠመቅን ሁላችን ከሞቱ ጋር አንድ እንሆን ዘንድ እንደ ተጠመቅን አታውቁምን?

፬ እንግዲህ ክርስቶስ በአብ ክብር ከሙታን እንደ ተነሣ እንዲሁ እኛም በአዲስ ሕይወት እንድንመላለስ፣ ከሞቱ ጋር አንድ እንሆን ዘንድ በጥምቀት ከእርሱ ጋር ተቀበርን።

፭ ሞቱንም በሚመስል ሞት ከእርሱ ጋር ከተባበርን ትንሣኤውን በሚመስል ትንሣኤ ደግሞ ከእርሱ ጋር እንተባበራለን፤

፮ ከእንግዲህ ወዲያ ለኃጢአት እንዳንገዛ የኃጢአት ሥጋ ይሻር ዘንድ አርጌው ሰዎችን ከእርሱ ጋር እንደ ተሰቀለ እናውቃለን፤ የሞተሰ ከኃጢአቱ ጸድቋልና።

፯ ክርስቶስ ከሙታን ተነሥቶ ወደ ፊት እንዳይሞት ሞትም ወደ ፊት እንዳይገዛው እናውቃለንና።

፲ መሞትን አንድ ጊዜ ፈጽሞ ለኃጢአት ሞቶአልና፤ በሕይወት መኖርን ግን ለእግዚአብሔር ይኖራል።

፲፩ እንዲሁም እናንተ ደግሞ ለኃጢአት እንደ ሞታችሁ፣ ግን በክርስቶስ ኢየሱስ በጌታችን ሆናችሁ ለእግዚአብሔር ሕያዋን እንደ ሆናችሁ ራሳችሁን ቈጠሩ።

፲፪ እንግዲህ ለምኞቱ አንድትታዘዙ በሚሞት ሥጋችሁ ኃጢአት አይነገሥ፤

፲፫ ብልቶቻችሁንም የዓመፃ የጦር ዕቃ አድርጋችሁ ለኃጢአት አታቅርቡ፣ ነገር ግን ከሙታን ተለይታችሁ በሕይወት እንደሞትኖሩ ራሳችሁን ለእግዚአብሔር አቅርቡ፣ ብልቶቻችሁንም የጽድቅ የጦር ዕቃ አድርጋችሁ ለእግዚአብሔር አቅርቡ።

፲፬ ኃጢአት አይገዛችሁምና፤ ከጸጋ በታች እንጂ ከሕግ በታች አይደላችሁምና።

፲፭ እንግዲህ ምን ይሁን? ከጸጋ በታች እንጂ ከሕግ በታች ሳይደለን ኃጢአትን እንሥራን? አይደለም።

፲፮ ለመታዘዝ ባሪያዎች አንድትሆኑ ራሳችሁን ለምታቀርቡለት፣ ለእርሱ ለምትታዘዙለት ባሪያዎች እንደ ሆናችሁ አታውቁምን? ወይም ለሞት የኃጢአት ባሪያዎች ወይም ለጽድቅ የመታዘዝ ባሪያዎች ናችሁ።

፲፯-፲፱ ስለ ሥጋችሁ ድካም እንደ ሰው ልማድ አላለሁ። ብልቶቻችሁ ዓመፃ ሊያደርጉ ለርኩስነትና ለዓመፃ ባሪያዎች አድርጋችሁ እንዳቀረባችሁ፣ እንደዚሁ ብልቶቻችሁ ለቀደሱ ለጽድቅ ባሪያዎች አድርጋችሁ አሁን አቅርቡ።

፳ የኃጢአት ባሪያዎች ሳላችሁ ከጽድቅ ነፃ ነበራችሁና።

፳፩ እንግዲህ ዛሬ ከምታፍሩበት ነገር ያን ጊዜ ምን ፍሬ ነበራችሁ? የዚህ ነገር መጨረሻው ሞት ነውና።

፳፪ አሁን ግን ከኃጢአት አርነት ወጥታችሁ ለእግዚአብሔርም ተገዝታችሁ፣ ልትቀደሱ ፍሬ አላችሁ፤

መጨረሻውም የዘላለም ሕይወት ነው።

፳፫ የኃጢአት ደመወዝ ሞት ነውና፤ የእግዚአብሔር የጸጋ ሰጦታ ግን በክርስቶስ ኢየሱስ በጌታችን የዘላለም ሕይወት ነው።

፯

፩ ወንድሞች ሆይ፣ ሕግን ለሚያውቁ እናገራለሁና ሰው ባለበት ዘመን ሁሉ ሕግ እንዲገዛው አታውቁምን?

፪ ያገባች ሴት ባልዋ በሕይወት ሲኖር ከእርሱ ጋር በሕግ ታስራለችና፤ ባልዋ ቢሞት ግን ስለ ባል ከሆነው ሕግ ተፈትታለች።

፫ ስለዚህ ባልዋ በሕይወት ሳለ ለሌላ ወንድ ብትሆን አመንዝራት ባላለች፤ ባልዋ ቢሞት ግን ከሕት አርነት ወጥታለችና ለሌላ ወንድ ብትሆን አመንዝራ አይደለችም።

፬ እንዲሁ፣ ወንድሞቼ ሆይ፣ እናንተ ደግሞ በክርስቶስ ሥጋ ለሕግ ተገድላችኋል፤ ለእግዚአብሔር ፍሬ እንድናፈራ፣ እናንተ ለሌላው፣ ከሙታን ለተነሣው፣ ለእርሱ ትሆኑ ዘንድ።

፭ በሥጋ ሳለን በሕግ የሚሆን የኃጢአት መሻት ለሞት ፍሬ ሊያፈራ በብልቶቻችን ይሠራ ነበርና፤

፮ አሁን ግን ለእርሱ ለታሰርንበት ስለ ሞትን፣ ከሕግ ተፈትተናል፣ ስለዚህም በኢዲሱ በመንፈስ ኑሮ እንገዛለን እንጂ በአሮጌው በፊደል ኑሮ አይደለም።

፯ እንግዲህ ምን እንላለን? ሕግ ኃጢአት ነውን? አይደለም፤ ነገር ግን በሕግ ባይሆን ኃጢአትን ባላወቅሁም ነበር፤ ሕጉ። አትመኝ ባላለ ሞቾትን ባላወቅሁም ነበርና።

፰ ኃጢአት ግን ምክንያት አግኝቶ ሞቾትን ሁሉ በትእዛዝ ሠራብኝ፤ ኃጢአት ያለ ሕግ ሞት ነውና።

፱ እኔም ዲሮ ያለ ሕግ ሕያው ነበርሁ፤ ትእዛዝ በመጣች ጊዜ ግን ኃጢአት ሕያው ሆነ እኔም ሞትሁ፤

፲ ለሕይወትም የተሰጠችውን ትእዛዝ እርሰዋን ለሞት ሆና አገኘኋት፤

፲፬ ኃጢአት ምክንያት አግኝቶ በትእዛዝ አታሎኛልና በእርሰዋም ገድሎኛል።

፲፭ ስለዚህ ሕጉ ቅዱስ ነው ትእዛዜቱም ቅድስትና ጻድቅት በጎም ናት።

፲፮ እንግዲህ በጎ የሆነው ነገር ለእኔ ሞት ሆነብኝን? አይደለም፣ ነገር ግን ኃጢአት ሆነ፤ ኃጢአትም በትእዛዝ ምክንያት ያለ ልክ ኃጢአተኛ ይሆን ዘንድ፣ ኃጢአትም እንዲሆን ይገለጥ ዘንድ በጎ በሆነው ነገር ለእኔ ሞትን ይሠራ ነበር።

፲፯ ሕግ መንፈሳዊ እንደ ሆነ እናውቃለንና፤ እኔ ግን ከኃጢአት በታች ልሆን የተሸጥሁ የሥጋ ነኝ።

፲፰ የማደርገውን አላውቅምና፤ የምጠላውን ያን አደርጋለሁና ዳሩ ግን የምወደውን እርሱን አላደርገውም።

፲፱ የማልወደውን ግን የማደርግ ከሆንሁ ሕግ መልካም እንደ ሆነ አመስክራለሁ።

፳ እንደዚህ ከሆነ ያን የማደርገው አሁን እኔ አይደለሁም፣ በእኔ የሚያድር ኃጢአት ነው እንጂ።

፳፩ በእኔ ማለት በሥጋዬ በጎ ነገር እንዳይኖር አውቃለሁና፤ ፈቃድ አለኝና፣ መልካሙን ግን ማድረግ የለኝም።

፳፪ የማልወደውን ክፋን ነገር አደርጋለሁና ዳሩ ግን የምወደውን በጎውን ነገር አላደርገውም።

፳፫ የማልወደውን የማደርግ ከሆንሁ ግን ያን የማደርገው አሁን እኔ አይደለሁም፣ በእኔ የሚኖር ኃጢአት ነው እንጂ።

፳፬ እንግዲያስ መልካሙን አደርግ ዘንድ ሰወድ በእኔ ክፋ እንዲያድርብኝ ሕግን አገኛለሁ።

፳፭ በውስጡ ሰውነቴ በእግዚአብሔር ሕግ ደስ ይለኛልና፣

፳፮ ነገር ግን በብልቶቼ ከአእምሮዬ ሕግ ጋር የሚዋጋውንና በብልቶቼ ባለ በኃጢአት ሕግ የሚማርከኝን ሌላ ሕግ አያለሁ።

፳፯ እኔ ምንኛ ጎሰቋላ ሰው ነኝ! ለዚህ ሞት ከተሰጠ ሰውነት ማን ያድነኛል?

፳፰ በኢየሱስ ክርስቶስ በጌታችን ለእግዚአብሔር ሞሰጋና ይሁን። እንግዲያስ እኔ በአእምሮዬ

ለእግዚአብሔር ሕግ፣ በሥጋዬ ግን ለኃጢአት ሕግ እገዛለሁ።

፰

፩ እንግዲህ በክርስቶስ ኢየሱስ ላሉት አሁን ኩነቴ የለባቸውም።

፪ በክርስቶስ ኢየሱስ ያለው የሕይወት መንፈስ ሕግ ከኃጢአትና ከሞት ሕግ አርነት አውጥቶኛልና።

፫ እንደ ሥጋ ፈቃድ የሚኖሩ የሥጋን ነገር ያሰባሉና፣ እንደ መንፈስ ፈቃድ የሚኖሩ ግን የመንፈስን ነገር ያሰባሉ።

፬ ስለ ሥጋ ማሰብ ሞት ነውና፣ ስለ መንፈስ ማሰብ ግን ሕይወትና ሰላም ነው።

፭ ስለ ሥጋ ማሰብ በእግዚአብሔር ዘንድ ጥል ነውና፤ ለእግዚአብሔር ሕግ አይገዛምና፣ መገዛትም ተስናታል፤

፮ በሥጋ ያሉትም እግዚአብሔርን ደስ ሊያሰኙት አይችሉም።

፯ እናንተ ግን የእግዚአብሔር መንፈስ በእናንተ ዘንድ ቢኖር፣ በመንፈስ እንጂ በሥጋ አይደላችሁም። የክርስቶስ መንፈስ የሌለው ከሆነ ግን ይኸው የእርሱ ወገን አይደለም።

፰ ክርስቶስ በእናንተ ውስጥ ቢሆን ሰውነታችሁ በኃጢአት ምክንያት የሞተ ነው፣ መንፈሳችሁ ግን በጽድቅ ምክንያት ሕያው ነው።

፱ ነገር ግን ኢየሱስን ከሙታን ያሰነሣው የእርሱ መንፈስ በእናንተ ዘንድ ቢኖር፣ ክርስቶስ ኢየሱስን ከሙታን ያሰነሣው እርሱ በእናንተ በሚኖረው በመንፈስ፣ ለሚሞተው ሰውነታችሁ ደግሞ ሕይወትን ይሰጠዋል።

፲ እንግዲህ፣ ወንድሞች ሆይ፣ ዕዳ አለብኝ፣ እንደ ሥጋ ፈቃድ ግን እንኖር ዘንድ ለሥጋ አይደለም።

፲፫ እንደ ሥጋ ፈቃድ ብትኖሩ ትሞቱ ዘንድ አላችሁና፤ በመንፈስ ግን የሰውነትን ሥራ ብትገድሉ በሕይወት ትኖሩላችሁ።

፲፬ በእግዚአብሔር መንፈስ የሚመሩ ሁሉ እነዚህ የእግዚአብሔር ልጆች ናቸውና።

፲፭ አባ ኦባት ብለን የምንጮኽበትን የልጅነት መንፈስ ተቀበላችሁ እንጂ

እንደገና ለፍርሃት የባርነትን መንፈስ አልተቀበላችሁምና።

፲፮ የእግዚአብሔር ልጆች መሆናችንን ያ መንፈስ ራሱ ከመንፈሳችን ጋር ይመሰክራል።

፲፯ ልጆች ከሆንን ወራሾች ደግሞ ነን፤ ማለት የእግዚአብሔር ወራሾች ነን፣ አብረንም ደግሞ እንድንከበር አብረን መከራ ብንቀበል ከክርስቶስ ጋር አብረን ወራሾች ነን።

፲፰ ለእኛም ይገለጥ ዘንድ ካለው ክብር ጋር ቢመዛዘን የአሁኑ ዘመን ሥቃይ ምንም እንዳይደለ አሰባለሁ።

፲፱ የፍጥረት ናፍቆት የእግዚአብሔርን ልጆች መገለጥ ይጠባበቃልና።

፳ ፍጥረት ለከንቱነት ተገዝቶአልና፣ በተሰፋ ስላሰገዛው ነው እንጂ በፈቃዱ አይደለም፤

፳፱ ተሰፋውም ፍጥረት ራሱ ደግሞ ከጥፋት ባርነት ነፃነት ወጥቶ ለእግዚአብሔር ልጆች ወደሚሆን ክብር ነፃነት እንዲደርስ ነው።

፳፯ ፍጥረት ሁሉ እስከ አሁን ድረስ አብር በመቃተትና በምጥ መኖሩን እናውቃለንና።

፳፰ እርሱም ብቻ አይደለም፣ ነገር ግን የመንፈስ በኩራት ያለን ራሳችን ደግሞ የሰውነታችን ቤዛ የሆነውን ልጅነት እየተጠባበቅን ራሳችን በውስጣችን እንቃትታለን።

፳፱ በተሰፋ ድነናልና፤ ነገር ግን ተሰፋ የሚደረግበቱ ነገር ቢታይ ተሰፋ አይደለም፤ የሚያየውንም ማን ተሰፋ ያደርገዋል?

፳፻ የማናየውን ግን ተሰፋ ብናደርገው በትዕግሥት እንጠባበቃለን።

፳፻፲ እንዲሁም ደግሞ መንፈስ ድካማችንን ያግዛል፤ እንዴት እንድንጸልይ እንደሚገባን አናውቅምና፣ ነገር ግን መንፈስ ራሱ በማይነገር መቃተት ይማልድልናል፤

፳፻፲፩ ልብንም የሚመረምረው የመንፈስ አሳብ ምን እንደ ሆነ ያውቃል፣ እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ ስለ ቅዱሳን ይማልዳልና።

፳፻፲፪ እግዚአብሔርንም ለሚወዱት እንደ አሳቡም ለተጠሩት ነገር ሁሉ ለባን እንዲደረግ እናውቃለን።

፳፻፲፫ ልጄ በብዙ ወንድሞች መካከል በኩር ይሆን ዘንድ፣ አስቀድሞ ያወቃቸው የልጅን መልክ

እንዲመሰሉ አስቀድሞ ደግሞ ወሰኖ አልና፤

፲፩ አስቀድሞም የወሰናቸውን እነዚህን ደግሞ ጠራቸው፤ የጠራቸውንም እነዚህን ደግሞ አጸደቃቸው፤ ያጸደቃቸውንም እነዚህን ደግሞ አከበራቸው።

፲፪ እንግዲህ ስለዚህ ነገር ምን እንላለን? እግዚአብሔር ከእኛ ጋር ከሆነ ማን ይቃወመናል?

፲፫ ለገዛ ልጅ ያልራራለት ነገር ግን ስለ ሁላችን አሳልፎ የሰጠው ያው ከእርሱ ጋር ደግሞ ሁሉን ነገር እንዲያው እንዴት አይሰጠንም?

፲፬ እግዚአብሔር የመረጣቸውን ማን ይከሳቸዋል? የሚያጸድቅ እግዚአብሔር ነው፤ የሚከሰት ማን ነው?

፲፭ የሞተው፣ ይልቁንም ከሙታን የተነሣው፣ በእግዚአብሔር ቀኝ ያለው፣ ደግሞ ስለ እኛ የሚማልደው ክርስቶስ አየሱስ ነው።

፲፮ ከክርስቶስ ፍቅር ማን ይለየናል? መከራ፣ ወይስ ጭንቀት፣ ወይስ ሰደት፣ ወይስ ራብ፣ ወይስ ራቁትነት፣ ወይስ ፍርሃት፣ ወይስ ሰይፍ ነው?

፲፯ ስለ እንተ ቀኑን ሁሉ እንገደላለን፣ እንደሚታረዱ በጎች ተቆጠርን ተብሎ እንደ ተጻፈ ነው።

፲፰ በዚህ ሁሉ ግን በወደደን በእርሱ ከአሸናፊዎች እንበልጣለን።

፲፱ ሞት ቢሆን፣ ሕይወትም ቢሆን፣ መላእክትም ቢሆን፣ ግዛትም ቢሆን፣ ያለውም ቢሆን፣ የሚመጣውም ቢሆን፣ ኃይላትም ቢሆን፣

፲፳ ከፍታም ቢሆን፣ ዝቅታም ቢሆን፣ ልዩ ፍጥረትም ቢሆን በክርስቶስ አየሱስ በጌታችን ካለ ከእግዚአብሔር ፍቅር ሊለየን እንዳይችል ተረድቼአለሁ።

፱

፳፫ በሥጋ ዘመዶቹ ስለ ሆኑ ስለ ወንድሞቹ ከክርስቶስ ተለይቼ እኔ ራሴ የተረገምሁ እንደሆን እጸልይ ነበርና።

፳ እነርሱ እስራኤላውያን ናቸውና፣ ልጅነትና ክብር ኪዳንም የሕግም መሰጠት የመቅደስም ሥርዓት የተሰፋውም ቃላት ለእነርሱ ናቸውና፤

፳ አባቶቻችን ለእነርሱ ናቸውና፤ ከእነርሱም ክርስቶስ በሥጋ መጣ፣ እርሱም ከሁሉ በላይ ሆኖ ለዘላለም የተባረከ አምላክ ነው፤ አሜን።

፳፩ ነገር ግን የእግዚአብሔር ቃል የተሻረ አይደለም። እነዚህ ከእስራኤል የሚወለዱ ሁሉ እስራኤል አይደሉምና፤ የአብርሃምም ዘር ስለሆኑ ሁላቸው ልጆች አይደሉም። ፳ ነገር ግን። በይስሐቅ ዘር ይጠራልሃል ተባለ።

፳፪ ይህም፣ የተሰፋ ቃል ልጆች ዘር ሆነው ይቆጠራሉ እንጂ እነዚህ የሥጋ ልጆች የሆኑ የእግዚአብሔር ልጆች አይደሉም ማለት ነው።

፳፫ ይህ። በዚህ ጊዜ አመጣለሁ ለሳራም ልጅ ይሆንላታል የሚል የተሰፋ ቃል ነውና።

፳፬ ይህ ብቻ አይደለም፣ ነገር ግን ርብቃ ደግሞ ከእንዲ ከአባታችን ከይስሐቅ በፀነሰች ጊዜ፣

፳፭ ልጆቹ ገና ሳይወለዱ፣ በጎ ወይም ክፉ ምንም ሳያደርጉ፣ ከጠሪው እንጂ ከሥራ ሳይሆን በምርጫ የሚሆን የእግዚአብሔር አሳብ ይጸና ዘንድ፣

፳፮ ለእርሰዋ። ታላቁ ለታናሹ ይገዛል ተባለላት።

፳፯ ያዕቆብን ወደድሁ ኤሳውን ግን ጠላሁ ተብሎ እንደ ተጻፈ ነው።

፳፰ እንግዲህ ምን እንላለን? በእግዚአብሔር ዘንድ ዓመፅ አለ ወይ? አይደለም።

፳፱ ለሙሴ። የምምረውን ሁሉ እምረዋለሁ ለምራራለትም ሁሉ እራራለታለሁ ይላልና።

፳፳ እንግዲህ ምሕረት ለወደደ ወይም ለርጠ አይደለም፣ ከሚምር ከእግዚአብሔር ነው እንጂ።

፳፳፩ መጽሐፍ ፈርዖንን። ኃይሉን በእነተ አሳይ ዘንድ ስሜም በምድር ሁሉ ይነገር ዘንድ ለዚህ አስነሣሁ ይላልና።

፳፳፪ እንግዲህ የሚወደውን ይምረዋል፣ የሚወደውንም አልከኛ ያደርገዋል።

፳፳፫ እንግዲህ ስለ ምን እስከ አሁን ድረስ ይነቅፋል? ፈቃዱን ስለ የሚቃወም ማን ነው? ትላኝ ይሆናል።

፳፳፬ ነገር ግን፣ እንተ ሰው ሆይ፣ ለእግዚአብሔር የምትመልስ ማን

ነህ? ሥራ ሠራውን። ስለ ሞን እንዲህ አድርገህ ሠራኸኝ ይለሃልን? ፳፩ ወይም ሸክላ ሠሪ ከእንዲ ጭቃ ክፍል እንዲን ሰቃ ለክብር እንዲንም ለውርደት ሊሠራ በጭቃ ላይ ሥልጣን የለውምን?

፳፪-፳፬ የምሕረቱ ዕቃዎችም ከአይሁድ ብቻ አይደሉም። ነገር ግን ከአሕዛብ ደግሞ የጠራን እኛ ነን።

፳፭ እንዲሁ ደግሞ በሆሴዕ። ሕዝቤ ያልሆነውን ሕዝቤ ብዬ። ያልተወደደችውንም የተወደደችው ብዬ እጠራለሁ፤

፳፮ እናንተ ሕዝቤ አይደላችሁም በተባለላቸውም ስፍራ በዚያ የሕያው እግዚአብሔር ልጆች ተብለው ይጠራሉ ይላል።

፳፯-፳፱ አሳይያሰም እንደዚሁ። ጌታ ፀባዖት ዘር ባላሰቀረልን እንደ ሰዶም በሆንን ገሞራንም በመሰልን ነበር ብሎ አሰቀድሞ ተናገረ።

፴ እንግዲህ ሞን እንላለን? ጽድቅን ያልተከተሉት አሕዛብ ጽድቅን አገኙ። እርሱ ግን ከእምነት የሆነ ጽድቅ ነው፤

፴፩-፴፫ እስራኤል ግን የጽድቅን ሕግ አየተከተሉ ወደ ሕግ አልደረሱም።

I

፴ ወንድሞች ሆይ፣ የልቤ በጎ ፈቃድና ስለ እስራኤል ወደ እግዚአብሔር ልመናዬ እንዲድኑ ነው።

፴፩ በእውቀት አይቅኑ እንጂ ለእግዚአብሔር እንዲቀኑ እመስክርላቸዋለሁ።

፴፪ የእግዚአብሔርን ጽድቅ ሳያውቁ የራሳቸውንም ጽድቅ ሊያቆሙ ሲፈልጉ፣ ለእግዚአብሔር ጽድቅ አልተገዙም።

፴፫ የሚያምኑ ሁሉ ይጸድቁ ዘንድ ክርስቶስ የሕግ ፍጻሜ ነውና።

፴፬ ሙሴ ከሕግ የሆነውን ጽድቅ የሚያደርገው ሰው በእርሱ በሕይወት እንዲኖር ጽፎአልና።

፴፭ ከእምነት የሆነ ጽድቅ ግን እንዲህ ይላል። በልብህ። ማን ወደ ሰማይ ይወጣል? አትበል፤ ይህ ክርስቶስን ለማውረድ ነው፤

፴፮ ወይም። በልብህ። ወደ ጥልቁ ማን ይወርዳል? አትበል፤ ይህ ክርስቶስን ከሙታን ለማውጣት ነው።

፳፯ ነገር ግን ሞን ይላል? በእፍህ በልብህም ሆኖ ቃሉ ቀርቦልሃል፤ ይህም የምንሰብከው የእምነት ቃል ነው።

፳፱ አየሱስ ጌታ እንደ ሆነ በእፍህ ብትመሰክር እግዚአብሔርም ከሙታን እንደሰነሣው በልብህ ብታምን ትድናለህና፤

፳፻ ሰው በልቡ አምኖ ይጸድቃልና በእፉም መሰክሮ ይድናልና።

፴፩ መጽሐፍ። በእርሱ የሚያምን ሁሉ አያፍርም ይላልና።

፴፪ በአይሁዳዊና በግሪክ ሰው መካከል ልዩነት የለምና፤ እንዲ ጌታ የሁሉ ጌታ ነውና። ለሚጠሩትም ሁሉ ባለ ጠጋ ነው፤

፴፫ የጌታን ስም የሚጠራ ሁሉ ይድናልና።

፴፬ እንግዲህ ያላመኑበትን እንዴት አድርገው ይጠሩታል? ባልሰሙትስ እንዴት ያምናሉ? ያለ ሰባኪስ እንዴት ይሰማሉ?

፴፭ መልካሙን የምሥራች የሚያወሩ አግርቻቸው እንዴት ያማሩ ናቸው ተብሎ እንደ ተጻፈ ካልተላኩ እንዴት ይሰብካሉ?

፴፮ ነገር ግን ሁሉ ለምሥራቹ ቃል አልታዘዙም። አሳይያሰ። ጌታ ሆይ፣ ምስክርነታችንን ማን አመነ? ብሎአልና።

፴፯ እንግዲያስ እምነት ከመሰማት ነው መሰማትም በእግዚአብሔር ቃል ነው።

፴፰ ዳሩ ግን። ባይሰሙ ነው ወይ? አላለሁ። በእውነት። ደሞግቶው በምድር ሁሉ ላይ ቃላቸውም እስከ ዓለም ዳርቻ ወጣ።

፴፱ ነገር ግን። እስራኤል ባያውቁ ነው ወይ? አላለሁ። ሙሴ አሰቀድሞ። እኔ ሕዝብ በማይሆነው አሰቀናችኋለሁ በማያስተውልም ሕዝብ አስቆጣችኋለሁ

፵ ብሎአል። አሳይያሰም ደፍር። ላልፈለጉኝ ተገኘሁ። ላልጠየቁኝም ተገልጥሁ አለ።

፵፩ ስለ እስራኤል ግን። ቀኑን ሁሉ ወደማይታዘዝና ወደሚቃወም ሕዝብ እጆቼን ዘረጋሁ ይላል።

1፩

፵ እንግዲህ። እግዚአብሔር ሕዝቡን ጣላቸውን? አላለሁ።

አይደለም እኔ ደግሞ እስራኤላዊና ከእብርሃም ዘር ከብንያምም ወገን ነኝና።

፩ እግዚአብሔር አስቀድሞ ያወቃቸውን ሕዝብ አልጣላቸውም። መጽሐፍ ስለ ኤልያስ በተጻፈው የሚለውን፣ በእግዚአብሔር ሬት እስራኤልን እንዴት እንደሚከሰት፣ አታውቁምን?

፫ ጌታ ሆይ፣ ነቢያትህን ገደሉ መሠዊያዎችህንም አፈረሱ እኔም ብቻዬን ቀረሁ ነፍሴንም ይሹኦታል።

፪ ነገር ግን አምላካዊ መልስ ምን አለው? ለበአል ያልሰገዱትን ሰባት ሺህ ሰዎች ለእኔ አስቀርቼአለሁ።

፫ እንደዚሁም በአሁን ዘመን ደግሞ በጸጋ የተመረጡ ቅሬታዎች አሉ።

፬ በጸጋ ከሆነ ግን ከሥራ መሆኑ ቀርቶአል፤ ጸጋ ያለዚያ ጸጋ መሆኑ ቀርቶአል።

፭ እንግዲህ ምንድር ነው? እስራኤል የሚፈልጉትን አላገኙትም፤ የተመረጡት ግን አገኙት፤

፮ ሌሎቹም ደንዘዙ፤ እንዲሁም። ዓይኖቻቸው እንዳያዩ ጆሮቻቸውም እንዳይሰሙ እግዚአብሔር የእንቅልፍ መንፈስን እስከ ዛሬ ድረስ ሰጣቸው ተብሎ ተጽፎአል። ዳዊትም።

፯ ማዕዳቸው ወጥመድና አሽክላ ማሰናከያም ፍዳም ይሁንባቸው፤

፲ ዓይኖቻቸው እንዳያዩ ይጨልሙ፣ ጀርባቸውንም ዘወትር አጉብጥ ብሎአል።

16 እንግዲህ። የተሰናከሉ እስኪወድቁ ድረስ ነውን? አላለሁ። አይደለም፤ ነገር ግን እነርሱን ያስቀናቸው ዘንድ በእነርሱ በደል መዳን ለአሕዛብ ሆነ።

17 ዳሩ ግን በደላቸው ለዓለም ባለ ጠግነት መሸነፋቸውም ለአሕዛብ ባለ ጠግነት ከሆነ፣ ይልቁንስ መሙላታቸው እንዴት ይሆን?

18-19 የእነርሱ መጣል ለዓለም መታረቅ ከሆነ ከሙታን ከሚመጣ ሕይወት በቀር መመለሳቸው ምን ይሆን?

20 በኩራቱም ቅዱስ ከሆነ ብሆው ደግሞ ቅዱስ ነው፤ ሥሩም ቅዱስ ከሆነ ቅርንጫፎቹ ደግሞ ቅዱሳን ናቸው።

21 ነገር ግን ከቅርንጫፎች እንዳንዱ ቢሰበሩ እንተም የበረሀ ወይራ የሆነህ በመካከላቸው

ገብተህ ከእነርሱ ጋር የወይራ ዘይት ከሚወጣው ሥር ተካፋይ ከሆነህ፣ በቅርንጫፎች ላይ አትመካ፤

22 ብትመካባቸው ግን ሥሩ እንተን ይሸከምሃል እንጂ ሥሩን የምትሸከም እንተ አይደለህም።

23 እንግዲህ። እኔ እንደገባ ቅርንጫፎች ተሰበሩ ትል ይሆናል።

24 መልካም፤ እነርሱ ከአለማመን የተነሣ ተሰበሩ እንተም ከእምነት የተነሣ ቆመሃል። ፍራ እንጂ የትዕቢትን ነገር አታሰብ።

25 እግዚአብሔር እንደ ተፈጠሩት ለነበሩት ቅርንጫፎች የራራላቸው ካልሆነ ለእነተ ደግሞ አይራራልህምና።

26 እንግዲህ የእግዚአብሔርን ቸርነትና ጭከና ተመልከት፤ ጭከናው በወደቁት ላይ ነው፣ በቸርነቱ ግን ጸንተህ ብትኖር የእግዚአብሔር ቸርነት በእነተ ላይ ነው፤ ያለዚያ እንተ ደግሞ ትቆረጣለህ።

27 እነዚያም ደግሞ በአለማመናቸው ጸንተው ባይኖሩ በዛፋ ውስጥ ይገባሉ፤ እግዚአብሔር መልሶ ሊያገባቸው ይችላልና።

28 እንተ በፍጥረቱ የበረሀ ከነበረ ወይራ ተቆርጠህ እንደ ፍጥረትህ ሳትሆን በመልካም ወይራ ከገባህ፣ ይልቁንስ እነዚያ በፍጥረታቸው ያሉት ቅርንጫፎች በራሳቸው ወይራ እንዴት አይገቡም?

29 ወንድሞች ሆይ፣ ልባሞች የሆናችሁ እንዳይመሰሉላችሁ ይህን ምሥጢር ታውቁ ዘንድ እወዳለሁ፤ የአሕዛብ ሙላት እስኪገባ ድረስ ድንዛዜ በእስራኤል በእንዳንድ በኩል ሆነባቸው፤

30 እንደዚሁም እስራኤል ሁሉ ይድናል፤ እንዲህ ተብሎ እንደ ተጻፈ። መድኃኒት ከጽዮን ይወጣል ከያዕቆብም ኃጢአተኝነትን ያስወግዳል።

31 ኃጢአታቸውንም ሰወሰድላቸው ከእነርሱ ጋር የምገባው ኪዳን ይህ ነው።

32 በወንጌልስ በኩል ስለ እናንተ ጠላቶች ናቸው፣ በምርጫ በኩል ግን ስለ እባቶች ተወዳጆች ናቸው፤

33 እግዚአብሔር በጸጋው ሰጠታና በመጥራቱ አይጸጸትምና።

34 እናንተም ቀድሞ ለእግዚአብሔር

እንዲልታዘዛችሁ፡፡ አሁን ግን ከአለመታዘዛቸው የተነሣ ምሕረት እንደገኛችሁ፡፡

16 እንዲሁ በተማራችሁበት ምሕረት እነርሱ ደግሞ ምሕረትን ያገኙ ዘንድ እነዚህ ደግሞ አሁን አልታዘዙም፡፡

17 እግዚአብሔር ሁሉን ይምር ዘንድ ሁሉን በአለመታዘዝ ዘግቶታልና፡፡

18 የእግዚአብሔር ባለ ጠግነትና ጥበብ እውቀቱም እንዴት ጥልቅ ነው፤ ፍርዱ እንዴት የማይመረመር ነው፡፡ ለመንገዱም ፍለጋ የለውም፡፡

19 የጌታን ልብ ያወቀው ማን ነው?

20 ወይስ አማካሪው ማን ነበር? ወይስ ብድራቱን ይመልስ ዘንድ ለእርሱ አስቀድሞ የሰጠው ማን ነው?

21 ሁሉ ከእርሱና በእርሱ ለእርሱም ነውና፤ ለእርሱ ለዘላለም ክብር ይሁን፤ አሜን፡፡

1E

2 እንግዲህ፡፡ ወንድሞች ሆይ፡ ሰውነታችሁን እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኝና ሕያው ቅዱስም መሠዋዕት አድርጋችሁ ታቀርቡ ዘንድ በእግዚአብሔር ርኅራኄ አለምናችኋለሁ፡፡ እርሱም ለአእምሮ የሚመች አገልግሎታችሁ ነው፡፡

3 የእግዚአብሔር ፈቃድ እርሱም በጎና ደስ የሚያሰኝ ፍጹምም የሆነው ነገር ምን እንደ ሆነ ፈትናችሁ ታውቁ ዘንድ በልባችሁ መታደስ ተለወጡ እንጂ ይህን ዓለም አትምሰሉ፡፡

4 እግዚአብሔር ለእያንዳንዱ የእምነትን መጠን እንዳካፈለው፡፡ እንደ ባለ አእምሮ እንዲያሰብ እንጂ ማሰብ በሚገባው አልፎ በትዕቢት እንዲያሰብ በመካከላችሁ ላለው ለእያንዳንዱ በተሰጠኝ ጸጋ እናገራለሁ፡፡

5 በአንድ አካል ብዙ ብልቶች እንዳሉን፡፡ የብልቶቹም ሁሉ ሥራ እንድ እንዳይደለ፡፡

6 እንዲሁ ብዙዎች ሰንሆን በክርስቶስ እንድ አካል ነን፡፡ እርስ በርሳችንም እያንዳንዳችን የሌላው ብልቶች ነን፡፡

7 እንደ ተሰጠንም ጸጋ ልዩ ልዩ ሰጦታ አለን፤ ትንቢት ቢሆን እንደ እምነታችን መጠን ትንቢት እንናገር፤

8 አገልግሎት ቢሆን በአገልግሎታችን እንትገ፤ የሚያሰተምርም ቢሆን በማሰተማር ይትገ፤

9 የሚመክርም ቢሆን በመምከሩ ይትገ፤ የሚሰጥ በልግሰና ይሰጥ፤ የሚገዛ በትጋት ይገዛ፤ የሚምር በደስታ ይማር፡፡

10 ፍቅራችሁ ያለ ግብዝነት ይሁን፡፡ ክፋውን ነገር ተጸየፋት፤ ከሰጠ ነገር ጋር ተባብሩ፤

11 በወንድማማች መዋደድ እርስ በርሳችሁ ተዋደዱ፤ እርስ በርሳችሁ ተከባብሩ፤

12 ለሥራ ከመትጋት አትለግሙ፤ በመንፈስ የምትቃጠሉ ሁኔታ ለጌታ ተገዙ፤

13 በተሰፋ ደስ ይበላችሁ፤ በመከራ ታገሁ፤ በጸሎት ጽኑ፤

14 ቅዱሳንን በሚያሰፈልጋቸው እርዳታ እንግዶችን ለመቀበል ትጉ፡፡

15 የሚያሳድዱ እችሁን መርቁ፡፡ መርቁ እንጂ አትርገሙ፡፡

16 ደስ ከሚላቸው ጋር ደስ ይበላችሁ፡፡ ከሚያለቅሱም ጋር አልቅሱ፡፡

17 እርስ በርሳችሁ በአንድ አሳብ ተሰማሙ፤ የትዕቢትን ነገር አታሰቡ፡፡ ነገር ግን የትሕትናን ነገር ለመሥራት ትጉ፡፡ ልባዎች የሆናችሁ አይምሰላችሁ፡፡

18 ለማንም ሰለ ክፋ ፈንታ ክፋን አትመልሱ፤ በሰው ሁሉ ፊት መልካም የሆነውን አሰቡ፡፡

19 ቢቻላችሁስ በእናንተ በኩል ከሰው ሁሉ ጋር በሰላም ኑሩ፡፡

20 ተወዳጆች ሆይ፡ ራሳችሁ አትበቀሉ፡፡ ለቀጣው ፈንታ ሰጡ እንጂ፤ በቀል የእኔ ነው፡፡ እኔ ብድራቱን እመልሳለሁ ይላል ጌታ ተብሎ ተጽፎአልና፡፡

21 ጠላትህ ግን ቢራብ አብላው፤ ቢጠማ አጠጣው፤ ይህን በማድረግህ በራሱ ላይ የአሳት ፍም ትከምራለህና፡፡

22 ክፋውን በመልካም አሸንፍ እንጂ በክፋ አትሸንፍ፡፡

1E

23 ነፍስ ሁሉ በበላይ ላሉት ባለ ሥልጣናት ይገዛ፡፡ ከእግዚአብሔር ካልተገኘ በቀር ሥልጣን የለምና፤ ያሉትም ባለ

ሥልጣናች በእግዚአብሔር የተሾሙ ናቸው።

፪ ስለዚህ ባለ ሥልጣንን የሚቃወም የእግዚአብሔርን ሥርዓት ይቃወማል፤ የሚቃወሙትም በራሳቸው ላይ ፍርድን ይቀበላሉ።

፫ ገዥዎች ለክፉ አድራጊዎች እንጂ መልካም ለሚያደርጉ የሚያስፈሩ አይደሉምና። ባለ ሥልጣንን እንዳትፈሩ ትወዳለህን? መልካሙን አድርግ ከእርሱም ምስጋና ይሆንልሃል፤

፬ ለመልካም ነገር ለአንተ የእግዚአብሔር አገልጋይ ነውና። በከንቱ ግን ሰይፍ አይታጠቅምና ክፉ ብታደርግ ፍራ፤ ቊጣውን ለማሳየት ክፉ አድራጊውን የሚበቀል የእግዚአብሔር አገልጋይ ነውና።

፭ ስለዚህ ስለ ቊጣው ብቻ አይደለም ነገር ግን ስለ ሕሊና ደግሞ መገዛት ግድ ነው።

፮ ስለዚህ ደግሞ ትገብራላችሁና፤ በዚህ ነገር የሚተጉ የእግዚአብሔር አገልጋዮች ናቸውና።

፯ ለሁሉ የሚገባውን አሰሪክቡ፤ ግብር ለሚገባው ግብርን፣ ቀረጥ ለሚገባው ቀረጥን፣ መፈራት ለሚገባው መፈራትን፣ ክብር ለሚገባው ክብርን ሰጡ።

፰ እርስ በርሳችሁ ከመዋደድ በቀር ለማንም ዕዳ አይኑርባችሁ፤ ሌላውን የሚወድ ሕግን ፈጽሞታልና።

፱ አታመንዝር፣ አትግደል፣ አትሰረቅ፣ በውሸት አትመሰክር፣ አትመኝ የሚለው ከሌላይቱ ትክክዝ ሁሉ ጋር በዚህ። ባልንጀራህን እንደ ነፍሱህ ውደድ በሚለው ቃል ተጠቅልሎአል።

፲ ፍቅር ለባልንጀራው ክፉ አያደርግም፤ ስለዚህ ፍቅር የሕግ ፍጻሜ ነው።

፲፩ ከእንቅልፍ የምትነሡበት ሰዓት አሁን እንደ ደረሰ ዘመኑን እወቁ፤ ካመንንበት ጊዜ ይልቅ መዳናችን ዛሬ ወደ እኛ ቀርቦአልና።

፲፪ ሌሊቱ አልፎአል፣ ቀኑም ቀርቦአል። እንግዲህ የጨለማውን ሥራ አውጥተን የብርሃንን ጋሻ ጦር እንልበስ።

፲፫ በቀን እንደምንሆን በአገባብ እንመላለስ፤ በዚህን በሰካር አይሁን፣ በዘሙትና በመዳራት አይሁን፣ በክርክርና በቅናት አይሁን፤

፲፬ ነገር ግን ጌታን አይሱስ ክርስቶስን ልበሱት፤ ምኞቱንም እንዲፈጽም ለሥጋ አታሰቡ።

፲፬

፩ በእምነት የደከመውንም ተቀበሉት፣ በአሳቡም ላይ አትፍረዱ።

፪ ሁሉን ይበላ ዘንድ እንደ ተፈቀደለት የሚያምን አለ፣ ደካማው ግን አትክልት ይበላል።

፫ የሚበላ የማይበላውን አይናቀው የማይበላውም በሚበላው አይፍረድ፣ እግዚአብሔር ተቀብሎታልና።

፬ አንተ በሌላው ሎሌ የምትፈርድ ማን ነህ? እርሱ በቆም ወይም ቢወድቅ ለገዛ ጌታው ነው፤ ነገር ግን እግዚአብሔር ሊያቆመው ይችላልና ይቆማል።

፭ ይህ ሰው አንድ ቀን ከሌላ ቀን እንዲሻል ያስባል፣ ያ ግን ቀን ሁሉ አንድ እንደ ሆነ ያስባል፤ እያንዳንዱ በገዛ አእምሮው አጥብቆ ይረዳ።

፮ ቀንን የሚያከብር ለጌታ ብሎ ያከብራል፤ የሚበላም እግዚአብሔርን ያመሰግናልና ለጌታ ብሎ ይበላል፤ የማይበላም ለጌታ ብሎ አይበላም እግዚአብሔርንም ያመሰግናል።

፯ ከእኛ አንድ ሰንኳ ለራሱ የሚኖር የለምና፣ ለራሱም የሚሞት የለም፤

፰ በሕይወት ሆነን ብንኖር ለጌታ እንኖራለንና፣ ብንሞትም ለጌታ እንሞታለን። እንግዲህ በሕይወት ሆነን ብንኖር ወይም ብንሞት የጌታ ነን።

፱ ስለዚህ ነገር ሙታንንም ሕያዋንንም ይገዛ ዘንድ ክርስቶስ ሞቶአልና ሕያውም ሆኖአልና።

፲ አንተም በወንድምህ ላይ ስለ ምን ትፈርዳለህ? ወይስ አንተ ደግሞ ወንድምህን ስለ ምን ትንቃለህ? ሁላችን በክርስቶስ ፍርድ ወንበር ፊት እንቆማለንና።

፲፩ እኔ ሕያው ነኝ፣ ይላል ጌታ፣ ጉልበት ሁሉ ለእኔ ይንበረከካል መላሰም ሁሉ እግዚአብሔርን ያመሰግናል ተብሎ ተጽፎአልና።

፲፪ እንግዲያስ እያንዳንዳችን ስለ ራሳችን ለእግዚአብሔር መልስ እንሰጣለን።

፲፫ እንግዲህ ከዛሬ ጀምሮ እርስ በርሳችን እንፈራረድ፤ ይልቁን

ግን ለወንድም እንቅፋትን ወይም ማሰናከያን ማንም እንዲያኖርበት ይህን ቍረጠ።

10 በራሱ ርኩስ የሆነ ነገር እንደ ሌላ በጌታ በእየሱስ ሆኜ አውቄአለሁ ተረድቼአለሁም፤ ነገር ግን ምንም ርኩስ እንዲሆን ለሚቆጥር ለእርሱ ርኩስ ነው።

11 ወንድምህንም በመብል ምክንያት የምታሳዝን ከሆንህ እንግዲህ በፍቅር አልተመላለሰህም። ክርስቶስ ስለ እርሱ የሞተላትን እርሱን በመብልህ አታጥፋው።

12 እንግዲህ ለእናንተ ያለው መልካም ነገር አይሰደብ፤

13 የእግዚአብሔር መንግሥት ጽድቅና ሰላም በመንፈስ ቅዱስም የሆነ ደስታ ናት እንጂ መብልና መጠጥ አይደለችምና።

14 እንደዚህ አድርጎ ለክርስቶስ የሚገዛ እግዚአብሔርን ደስ ያስኛልና፤ በሰውም ዘንድ የተመሰገነ ነው።

15 እንግዲያስ ሰላም የሚቆምበትን እርሷ በርሳችንም የምንታነጽበትን እንከተል።

16 በመብል ምክንያት የእግዚአብሔርን ሥራ አታፍርስ። ሁሉ ንጹሕ ነው። በመጠራጠር የተበላ እንደ ሆነ ግን ለዚያ ሰው ክፋ ነው።

17 ሥጋን አለመብላት ወይንንም አለመጠጣት ወንድምህም የሚሰናከልበትን አለማድረግ መልካም ነው።

18 ለእነተ ያለህ እምነት በእግዚአብሔር ፊት ለራስህ ይሁንልህ። ፈትኖ መልካም እንዲሆን በሚቆጥረው ነገር በራሱ ላይ የማይፈርድ ብፁዕ ነው።

19 የሚጠራጠረው ግን ቢበላ በእምነት ስላልሆነ ተኮንኖአል፤ በእምነትም ያልሆነ ሁሉ ኃጢአት ነው።

11

20 እኛም ኃይለኞች የሆንን የደካሞችን ደካም እንድንሸከም ራሳችንንም ደስ እንዳናስኝ ይገባናል።

21 እያንዳንዳችን እንድናንጸው እርሱን ለመጥቀም ባልንጀራችንን ደስ እናስኝ።

22 ክርስቶስ ራሱን ደስ አላሰኘምና፤ ነገር ግን። እንተን የነቀፉበት ነቀፋ ወደቀብኝ ተብሎ እንደ ተጻፈ ሆነበት።

23 በመጽናትና መጻሕፍት በሚሰጡት መጽናት ተስፋ ይሆንልን ዘንድ አስቀድሞ የተጻፈው ሁሉ ለትምህርታችን ተጽፎአልና።

24 ስለዚህ ክርስቶስ ለእግዚአብሔር ክብር እንደ ተቀበላችሁ እንዲሁ እርስ በርሳችሁ ተቀባበሉ።

25 ደግሞም። አሕዛብ ሆይ፥ ከሕዝቡ ጋር ደስ ይበላችሁ ይላል።

26 ደግሞም። እናንተ አሕዛብ ሁላችሁ፥ ጌታን አመሰግኑ ሕዝቦቹም ሁሉ ይወድሱት ይላል።

27 ደግሞም አሳይያሱ። የእሴይ ሥር አሕዛብንም ለገዛ የሚነሣው ይሆናል፤ በእርሱ አሕዛብ ተስፋ ያደርጋሉ ይላል።

28 የተስፋ አምላክም በመንፈስ ቅዱስ ኃይል በተስፋ እንድትበዙ በማመናችሁ ደስታንና ሰላምን ሁሉ ይሙላላችሁ።

29 እኔም ራሴ ደግሞ፥ ወንድሞቼ ሆይ፥ በበጎነት ራሳችሁ እንደ ተሞላችሁ፥ እውቀትም ሁሉ እንደ ሞላላችሁ፥ እርስ በርሳችሁም ደግሞ ልትገሠጹ እንዲቻላችሁ ስለ እናንተ ተረድቼአለሁ።

30 እንግዲህ ከእግዚአብሔር ዘንድ በሚሆን ነገር በክርስቶስ አየሱስ ትምክህት አለኝ።

31 እንዲሁም በሌላው ሰው መሠረት ላይ እንዳልሠራ የክርስቶስ ሰም በተጠራበት ስፍራ ሳይሆን ወንጌልን ለመሰበክ ተጣጣርሁ፤

32 ነገር ግን። ስለ እርሱ ያልተወራላችው ያያሉ፥ ያልሰሙም ያስተውላሉ ተብሎ እንደ ተጻፈ ነው።

33 ስለዚህ ደግሞ ወደ እናንተ እንዳልመጣ ብዙ ጊዜ ተከለክልሁ።

34 እሁን ግን በዚህ አገር ስፍራ ወደ ፊት ስለሌለኝ፥ ከብዙ ዓመትም ጀምሮ ወደ እናንተ ልመጣ ናፍቆት ስላለኝ፥

35 ወደ እስጳንያ በሄድሁ ጊዜ ሳልፍ እናንተን እንዳይ፥ አስቀድሜም ጥቂት ብጠግላችሁ ወደዚያ በጉዞዬ እንድትረዱኝ ተስፋ አደርጋለሁ።

36 እሁን ግን ቅዱሳንን ለማገልገል ወደ ኢየሩሳሌም እሄዳለሁ።

፳፮ መቁደንያና አካይያ በኢየሩሳሌም ቅዱሳን መካከል ያሉትን ድሆች ይረዱ ዘንድ ወደዋልና።

፳፯ ወደዋልና፣ የእነርሱም ባለዕዳዎች ናቸው፤ አሕዛብ በእነርሱ መንፈሳዊ ነገርን ተካፋዮች ከሆኑ በሥጋዊ ነገር ደግሞ ያገለግሉአቸው ዘንድ ይገባቸዋልና።

፳፰ እንግዲህ ይህን ፈጽሜ ይህን ፍሬ ካተምሁላቸው በኋላ በእናንተ በኩል አልፎ ወደ እስጳንያ እሄዳለሁ፤

፳፱ ወደ እናንተም ሰመጣ በክርስቶስ በረከት ሙላት እንድመጣ እውቃለሁ።

፴ ወንድሞች ሆይ፣ ስለ እኔ ወደ እግዚአብሔር እየጸለያችሁ ከእኔ ጋር ትጋደሉ ዘንድ በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስና በመንፈስ ፍቅር አለምናችኋለሁ፤

፴፬-፴፫ የሰላምም አምላክ ከሁላችሁ ጋር ይሁን፤ አሜን።

፲፮

፩ በክንክራኦስ ባለች ቤተ ክርስቲያን አገልጋይ የምትሆን እሳታችንን ፌቤንን አደራ ብያችኋለሁ፤

፪ ለቅዱሳን እንደሚገባ በጌታ ተቀብሉአት፣ እርስዎ ለብዙዎች ለእኔም ለራሴ ደጋፊ ነበረችና፣ ከእናንተም በምትፈልገው በማናቸውም ነገር እርዱአት።

፫ በክርስቶስ ኢየሱስ አብረውኝ ለሚሠሩ ለጵርስቅላና ለአቂላ ሰላምታ አቅርቡልኝ፤

፬ እነርሱም ስለ ነፍሴ ነፍሳቸውን ለሞት አቅርቡ፣ የአሕዛብም አብያተ ክርስቲያናት ሁሉ የሚያመሰግኑአቸው ናቸው እንጂ እኔ ብቻ አይደለሁም፤

፭ በቤታቸውም ላለች ቤተ ክርስቲያን ሰላምታ አቅርቡልኝ። ከእስያ ለክርስቶስ በኩራት ለሆነው ለምወደው ለአጤኔጦን ሰላምታ አቅርቡልኝ።

፮ ስለ እናንተ ብዙ ለደከመች ለማርያ ሰላምታ አቅርቡልኝ።

፯ በሐዋርያት መካከል ሰመጥሩዎች ለሆኑ፣ ደግሞም ክርስቶስን በማመን ለቀደሙኝ፣ አብረውኝም ለታሰሩ ለዘመዶቹ ለእንዲራኒቆንና ለዩልያን ሰላምታ አቅርቡልኝ።

፳ በጌታ ለምወደው ለጵልያጦን ሰላምታ አቅርቡልኝ።

፳፱ በክርስቶስ አብርን ለሚሠሩ ለኢሩባናን ለምወደውም ለሰንጣክን ሰላምታ አቅርቡልኝ።

፲ በክርስቶስ መሆኑ ተፈትኖ ለተመሰገነው ለኤጤሌን ሰላምታ አቅርቡልኝ። ከእርስጣባሉ ቤተ ሰዎች ላሉት ሰላምታ አቅርቡልኝ።

፲፱ ለዘመዴ ለሄሮድዮና ሰላምታ አቅርቡልኝ። ከንርቀሱ ቤተ ሰዎች በጌታ ላሉት ሰላምታ አቅርቡልኝ።

፲፯ በጌታ ሆነው ለሚደክሙ ለፕሮፊሞናና ለጢሮፊሞሳ ሰላምታ አቅርቡልኝ። በጌታ እጅግ ለደከመች ለተወደደች ለጠርሲዳ ሰላምታ አቅርቡልኝ።

፲፮ በጌታ ሆኖ ለታወቀ ለሩፎን ለእኔና ለእርሱም እናት ሰላምታ አቅርቡልኝ።

፲፬ ለአስቀሪጦንና ለአፍላሶንጾ ለሄሮሜንም ለጳጥሮባም ለሄሮሜንም ከእነርሱም ጋር ላሉ ወንድሞች ሰላምታ አቅርቡልኝ።

፲፭ ለፍሌጎንና ለዩልያ ለኔርያና ለአሳቱም ለአልጎጦንም ከእነርሱ ጋር ላሉ ቅዱሳን ሁሉ ሰላምታ አቅርቡልኝ።

፲፮ በተቀደሰ አሳሳም እርስ በርሳችሁ ሰላምታ ተሰጣጡ። የክርስቶስ አብያተ ክርስቲያናት ሁሉ ሰላምታ ያቀርቡላችኋል።

፲፯ ነገር ግን፣ ወንድሞች ሆይ፣ እናንተ የተማራችሁትን ትምህርት የሚቃወሙትን መለያየትንና ማሰናከያን የሚያደርጉትን ሰዎች እንድትመለከቱ አለምናችኋለሁ። ከእነርሱ ዘንድ ፈቀቅ በሉ፤

፲፰ እንዲህ ያሉት ለገዛ ሆዳቸው እንጂ ለጌታችን ለኢየሱስ ክርስቶስ አይገዙምና፣ በመልካምና በሚያቆላምጥ ንግግርም ተንኮል የሌለባቸውን ሰዎች ልብ ያታልላሉ።

፲፱ መታዘዛችሁ ለሁሉ ተወርቶአልና፤ እንግዲህ በእናንተ ደስ ይለኛል፤ ነገር ግን ለበጎ ነገር ጥበበኞች ለክፋም የዋሆች እንድትሆኑ እወደለሁ።

፳ የሰላምም አምላክ ሰይጣንን ከእግራችሁ በታች ፈጥኖ ይቀጠቅጠዋል። የጌታችን የኢየሱስ

ክርስቶስ ጸጋ ከእናንተ ጋር ይሁን።
38 ኢብሮኝ የሚሠራ ጢሞቴዎስ
ዘመዶቹም ሉቂዮስና ኢያሱን
ሱሲዴጥሮስም ሰላምታ ያቀርቡላችኋል።

39 ይህን መልእክት የጻፍሁ
እኔ ጤርጥዮስ በጌታ ሰላምታ
አቀርብላችኋለሁ።

40 የእኔና የቤተ ክርስቲያን
ሁሉ አስተናጋጅ ጋይዮስ ሰላምታ
ያቀርብላችኋል። የከተማው መጋቢ
ኤርሰጦስ ወንድማችንም ቁአሰጥሮስ
ሰላምታ ያቀርቡላችኋል።

41 የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ
ጸጋ ከሁላችሁ ጋር ይሁን፤ አሜን።

34-37 ብቻውን ጥበብ ላለው
ለእግዚአብሔር በኢየሱስ ክርስቶስ
እስከ ዘላለም ድረስ ክብር ይሁን፤
አሜን።

1ኛ ወደ ቆሮንቶስ ሰዎች

፩ በእግዚአብሔር ፈቃድ የኢየሱስ ክርስቶስ ሐዋርያ ሊሆን የተጠራ ጳውሎስ ወንድሙም ሶስቴንስ።

፪ በቆሮንቶስ ላላች ለእግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን። በክርስቶስ ኢየሱስ ለተቀደሱት፤ የእርሱና የእኛ ጌታ የሆነውን የጌታችንን የኢየሱስ ክርስቶስን ስም በየሰፍራው ለሚጠሩት ሁሉ ጋር ቅዱሳን ለመሆን ለተጠሩት፤

፫ ከእግዚአብሔር ከአባታችን ከጌታም ከኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋና ሰላም ለእናንተ ይሁን።

፬ በክርስቶስ ኢየሱስ ሰላምናችሁ በተሰጣችሁ በእግዚአብሔር ጸጋ ምክንያት ሁልጊዜ ስለ እናንተ አምላክን አመስግናለሁ፤

፭ እንደዚህ የጌታችንን የኢየሱስ ክርስቶስን መገለጥ ስትጠባበቁ አንድ የጸጋ ስጦታ እንኳ አይጎድልባችሁም፤

፮ እርሱም ደግሞ በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ቀን ያለ ነቀፋ እንድትሆኑ እስከ ፍጻሜ ድረስ ያጸናችኋል።

፯ ወደ ልጄ ወደ ጌታችን ወደ ኢየሱስ ክርስቶስ ጎብኘት የጠራችሁ እግዚአብሔር የታመነ ነው።

፲ ነገር ግን፣ ወንድሞች ሆይ፣ ሁላችሁ አንድ ንግግር እንድትናገሩ በአንድ ልብና በአንድ አሳብም የተባበራችሁ እንድትሆኑ እንጂ መለያየት በመካከላችሁ እንዳይሆን በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ስም እለምናችኋለሁ።

፲፩ ወንድሞቼ ሆይ፣ በመካከላችሁ ክርክር እንዳለ ስለ እናንተ የቀሎዔ ቤተ ሰዎች አስታውቀውኛልና።

፲፪ ይህንም እላለሁ። እያንዳንዳችሁ። እኔ የጳውሎስ ነኝ፣ እኔስ የአጵሎስ ነኝ፣ እኔ ግን የኬፋ ነኝ፣ እኔስ የክርስቶስ ነኝ ትላላችሁ።

፲፫ ክርስቶስ ተከፍሎአልን? ጳውሎስስ ስለ እናንተ ተሰቀለን? ወይስ በጳውሎስ ስም ተጠመቃችሁን?

፲፬-፲፯ የእስጢፋኖስንም ቤተ ሰዎች ደግሞ አጥምቄአለሁ፤ ጨምሮ ሌላ አጥምቄ እንደ ሆነ አላውቅም።

፲፰ ለማጥመቅ ክርስቶስ አልላከኝምና፣ ወንጌልን ልሰብክ እንጂ፤ የክርስቶስ መስቀል ከንቱ እንዳይሆን በቃል ጥበብ አይደለም።

፲፱ የመስቀሉ ቃል ለሚጠፉት ሞኝነት፣ ለእኛ ለምንድን ግን የእግዚአብሔር ኃይል ነውና።

፳ የጥበበኞችን ጥበብ አጠፋለሁ የአስተዋዮችንም ማስተዋል እጥላለሁ ተብሎ ተጽፎአልና።

፳፩ ጥበበኛ የት አለ? ጻፊስ የት አለ? የዚች ዓለም መርማሪስ የት አለ? እግዚአብሔር የዚችን ዓለም ጥበብ ሞኝነት እንዲሆን አላደረገምን?

፳፪ በእግዚአብሔር ጥበብ ምክንያት ዓለም እግዚአብሔርን በጥበብ ሰላላውቀች፣ በሰብከት ሞኝነት የሚያምኑትን ሊያድን የእግዚአብሔር በጎ ፈቃድ ሆኖአልና።

፳፫ መቼም አይሁድ ምልክትን ይለምናሉ የግሪክ ሰዎችም ጥበብን ይሻሉ።

፳፬ እኛ ግን የተሰቀለውን ክርስቶስን እንሰብካለን፤ ይህም ለአይሁድ ማሰናከያ ለአሕዛብም ሞኝነት ነው።

፳፭ ለተጠሩት ግን፣ አይሁድ ቢሆኑ የግሪክ ሰዎችም ቢሆኑ፣ የእግዚአብሔር ኃይልና የእግዚአብሔር ጥበብ የሆነው ክርስቶስ ነው።

፳፮ ከሰው ይልቅ የእግዚአብሔር ሞኝነት ይጠበባልና፣ የእግዚአብሔርም ድካም ከሰው ይልቅ ይበረታልና።

፳፯ ወንድሞች ሆይ፣ መጠራታችሁን ተመልከቱ፤ እንደ ሰው ጥበብ ጥበበኞች የሆኑ ብዙዎች፣ ጎያላን የሆኑ ብዙዎች፣ ባላባቶች የሆኑ ብዙዎች አልተጠሩም።

፳፰ ነገር ግን እግዚአብሔር ጥበበኞችን እንዲያሳፍር የዓለምን ሞኝ ነገር መረጠ፤ ብርቱንም ነገር እንዲያሳፍር እግዚአብሔር የዓለምን ደካማ ነገር መረጠ፤

፳፱ እግዚአብሔርም የሆነውን ነገር እንዲያጠፋ የዓለምን ምናምንቱ ነገር የተናቀውንም ነገር ያልሆነውንም ነገር መረጠ።

፳፱-፴፩ ሥጋን የለበሰ ሁሉ በእግዚአብሔር ፊት እንዲይመካ።

፪

፩ እኔም፣ ወንድሞች ሆይ፣ ወደ እናንተ በመጣሁ ጊዜ በቃልና በጥበብ ብልጫ ለእግዚአብሔር ምስክርነቴን ለእናንተ እየገርሁ አልመጣሁም።

፪ በመካከላችሁ ሳለሁ ከአየሱስ ክርስቶስ በቀር እርሱም እንደተሰቀለ ሌላ ነገር እንዳለውቅ ቆርጬ ነበርና።

፫ እኔም በድካምና በፍርሃት በብዙ መንቀጥቀጥም በእናንተ ዘንድ ነበርሁ፤

፬ በበሰሉት መካከል ግን ጥበብን እንናገራለን፣ ነገር ግን የዚችን ዓለም ጥበብ አይደለም የሚኖሩትንም የዚችን ዓለም ገዢዎች ጥበብ አይደለም፤

፭ ነገር ግን እግዚአብሔር አስቀድሞ ከዘመናት በፊት ለክብራችን የወሰነውን፣ ተሰውሮም የነበረውን የእግዚአብሔርን ጥበብ በምሥጢር እንናገራለን።

፮ ከዚችም ዓለም ገዢዎች አንዱ እንኳ ይህን ጥበብ አላወቀም፤ አውቀውስ ቢሆን የክብርን ጌታ ባልሰቀሉትም ነበር፤

፯ ነገር ግን። ዓይን ያላየችው ጆሮም ያልሰማው በሰውም ልብ ያልታሰበው እግዚአብሔር ለሚወዱት ያዘጋጀው ተብሎ እንድተጻፈ፣ እንዲህ እንናገራለን።

፲ መንፈስም የእግዚአብሔርን ጥልቅ ነገር ስንኳ ሳይቀር ሁሉን ይመረምራልና ለእኛ እግዚአብሔር በመንፈሱ በኩል ገለጠው።

፲፩ በእርሱ ውስጥ ካለው ከሰው መንፈስ በቀር ለሰው ያለውን የሚያውቅ ሰው ማን ነው? እንዲሁም ደግሞ ከእግዚአብሔር መንፈስ በቀር ለእግዚአብሔር ያለውን ማንም አያውቅም።

፲፪ እኛ ግን ከእግዚአብሔር እንዲያው የተሰጠንን እናውቅ ዘንድ ከእግዚአብሔር የሆነውን መንፈስ እንጂ የዓለምን መንፈስ አልተቀበልንም።

፲፫ መንፈሳዊውን ነገር ከመንፈሳዊው ነገር ጋር አስተያይተን መንፈስ በሚያስተምረን ቃል ይህን ደግሞ እንናገራለን እንጂ

የሰው ጥበብ በሚያስተምረን ቃል አይደለም።

፲፬ ለፍጥረታዊ ሰው የእግዚአብሔር መንፈስ ነገር ሞኝነት ነውና አይቀበለውም፤ በመንፈስም የሚመረመር ሰለ ሆነ ሊያውቀው አይችልም።

፲፭ መንፈሳዊ ሰው ግን ሁሉን ይመረምራል ራሱ ግን በማንም አይመረመርም።

፲፮ እንዲያስተምረው የጌታን ልብ ማን አውቆት ነው? እኛ ግን የክርስቶስ ልብ አለን።

፫

፩ እኔም፣ ወንድሞች ሆይ፣ የሥጋ እንደ መሆናችሁ፣ በክርስቶስም ሕፃናት እንደ መሆናችሁ እንጂ መንፈሳውያን እንደ መሆናችሁ ልናገራችሁ አልቻልሁም።

፪ ገና ጽኑ መብል ለመብላት አትችሉም ነበርና ወተት ጋትኋችሁ፤

፫ ገና ሥጋውያን ናችሁና እስከ አሁን ድረስ ገና አትችሉም። ቅናትና ክርክር ስለሚገኝባችሁ ሥጋውያን መሆናችሁ አይደላችሁምን? እንደ ሰው ልማድስ አትመላለሱምን?

፬ እንዲ። እኔ የጳውሎስ ነኝ፣ ሁለተኛውም። እኔ የአጵሎስ ነኝ ቢል ሰዎች ብቻ መሆናችሁ አይደለምን?

፭ አጵሎስ እንግዲህ ምንድር ነው? ጳውሎስ ምንድር ነው? በእነርሱ እጅ ያመናችሁ አገልጋዮች ናቸው፤ ለእያንዳንዳቸውም ጌታ እንደ ሰጣቸው ያገለግላሉ።

፮ እኔ ተከልሁ አጵሎስም አጠጣ ነገር ግን እግዚአብሔር ያሳድግ ነበር፤

፯ እንግዲያስ የሚያሳድግ እግዚአብሔር እንጂ የሚተክል ቢሆን ወይም የሚያጠጣ ቢሆን አንዳች አይደለም።

፰ የሚተክልና የሚያጠጣ አንድ ናቸው፣ ነገር ግን እያንዳንዱ እንደ ራሱ ድካም መጠን የራሱን ደመወዝ ይቀበላል።

፱ የእግዚአብሔር እርሻ ናችሁ፤ የእግዚአብሔር ሕንፃ ናችሁ፤ ከእርሱ ጋር አብረን የምንሠራ ነንና።

፲ የእግዚአብሔር ጸጋ እንደ ተሰጠኝ መጠን እንደ ብልሃተኛ

የአናጺ አለቃ መሠረትን መሠረትሁ፡ ሌላውም በላዩ ያንጻል። እያንዳንዱ ግን በእርሱ ላይ እንዴት እንዲያንጽ ይጠንቀቅ።

፲፮ ከተመሠረተው በቀር ማንም ሌላ መሠረት ሊመሠርት አይችልምና፡ እርሱም ኢየሱስ ክርስቶስ ነው።

፲፯ ማንም ግን በዚህ መሠረት ላይ በወርቅ ቢሆን በብርም በከበረ ድንጋይም በእንጨትም በሣርም ወይም በአገዳ ቢያንጽ፡ የእያንዳንዱ ሥራ ይገለጣል፤

፲፰ በእሳት ስለሚገለጥ ያ ቀን ያሳያልና፡ የእያንዳንዱም ሥራ እንዴት መሆኑን እሳቱ ይፈትነዋል።

፲፱ ማንም በእርሱ ላይ ያንጸው ሥራ ቢጸናለት ደመወዙን ይቀበላል፤

፲፳ የማንም ሥራ የተቃጠለበት ቢሆን ይገዳበታል፡ እርሱ ራሱ ግን ይድናል ነገር ግን በእሳት እንደሚድን ይሆናል።

፲፳፩ የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ እንደ ሆናችሁ የእግዚአብሔርም መንፈስ እንዲኖርባችሁ አታውቁምን?

፲፳፪ ማንም የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ ቢያፈርስ እግዚአብሔር እርሱን ያፈርስዋል፤ የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ቅዱስ ነውና፡ ያውም እናንተ ናችሁ።

፲፳፫ ማንም ራሱን አያታልል፤ ከእናንተ ማንም በዚች ዓለም ጥበበኛ የሆነ ቢመስለው ጥበበኛ ይሆን ዘንድ ሞኝ ይሆን።

፲፳፬ ስለዚህም ማንም በሰው አይመካ። ነገር ሁሉ የእናንተ ነውና፤

፲፳፭ ጳውሎስ ቢሆን አጽሎስም ቢሆን ኮፋም ቢሆን ዓለምም ቢሆን ሕይወትም ቢሆን ሞትም ቢሆን ያለውም ቢሆን የሚመጣውም ቢሆን፡

፲፳፮ ሁሉ የእናንተ ነው፡ እናንተም የክርስቶስ ናችሁ ክርስቶስም የእግዚአብሔር ነው።

፬

፩ እንዲሁ ሰው እኛን እንደ ክርስቶስ ሎሌዎችና እንደ እግዚአብሔር ምሥጢር መጋቢዎች ይቀጠረን።

፫ እንደዚህም ሲሆን፡ በመጋቢዎች ዘንድ የታመነ ሆኖ መገኘት ይፈለጋል።

፪ ነገር ግን በእናንተ ዘንድ ወይም በሌላ ሰው ዘንድ ብፈረድ ለእኔ ምንም አይደለም፤ እኔም በራሴ እንኳ አልፈርድም፤

፫ በራሴ ላይ ምንም አላውቅምና፡ ነገር ግን በዚህ አልጸድቅም፤ እኔን የሚፈርድ ግን ጌታ ነው።

፬ ስለዚህም በጨለማ የተሰወረውን ደግሞ ወደ ብርሃን የሚያወጣ ጌታ የልብንም ምክር የሚገልጥ ጌታ እስኪመጣ ድረስ ጊዜው ሳይደርስ እንዳች አትፍረዱ፤ በዚያን ጊዜም ለእያንዳንዱ ምስጋናው ከእግዚአብሔር ዘንድ ይሆናል።

፭ ወንድሞች ሆይ፡ ስለ አንዱ በአንዱ ላይ እንዳችሁም እንዳይታቡ። ከተጻፈው አትለፍ የሚለውን በእኛ ትማሩ ዘንድ፡ ይህን በእናንተ ምክንያት ስለ ራሴና ስለ አጽሎስ እንደ ምሳሌ ተናገርሁ።

፮ አንተ እንድትበልጥ ማን አድርጎሃል? ያልተቀበልኸውሰ ምን አለህ? የተቀበልህ ከሆንህ ግን እንዳልተቀበልህ የምትመካ ስለ ምንድር ነው?

፯ አሁን ጠግባችኋል፤ አሁንስ ባለ ጠጎች ሆናችኋል፤ ያለ እኛ ነግሣችኋል፤ እኛ ደግሞ ከእናንተ ጋር እንድንገግሥ ብትነግሡ መልካም ይሆን ነበር።

፱ ለዓለም ለመላእክትም ለሰዎችም መጫወቻ ሆነናልና፤ እግዚአብሔር እኛን ሐዋርያቱን ሞት እንደ ተፈረደባቸው ሰዎች ከሁሉ ይልቅ የኋለኞች እንዳደረገን ይመስለኛልና።

፲ እኛ ስለ ክርስቶስ ሞቶች ነን እናንተ ግን በክርስቶስ ልባዎች ናችሁ፤ እኛ ደካሞች ነን እናንተ ግን ኃይለኞች ናችሁ፤ እናንተ የከበራችሁ ናችሁ እኛ ግን የተዋረድን ነን።

፲፩ እስከዚህ ሰዓት ድረስ እንራባለን፡ እንጠማለን፡ እንራቆታለን፡ እንጐሰማለን፡ እንንከራተታለን።

፲፪ በገዛ እጃችን እየሠራን እንደክማለን፤ ሲሰድቡን እንመርቃለን፤ ሲያሳድዱን እንታገሣለን፤ ክፋ ሲናገሩን እንማልዳለን፤

፲፫ እስከ አሁን ድረስ የዓለም ጥራጊ የሁሉም ጉድፍ ሆነናል።

፲፬ እንደምወዳችሁ ልጆቼ አድርጌ ልገሥጻችሁ እንጂ ላሳፍራችሁ ይህን አልጽፍም።

፲፭ በክርስቶስ እእላፍ ሞግዚቶች ቢኖሩአችሁ ብዙ አባቶች የሉአችሁም እኔ በክርስቶስ ኢየሱስ በወንጌል ወልጄአችኋለሁና።

፲፮ እንግዲህ እኔን የምትመስሉ ሁኑ ብዬ እለምናችኋለሁ።

፲፯ ስለዚህ የምወደውንና የታመነውን በጌታ ልጄ የሆነውን ጢሞቴዎስን ልኬላችኋለሁ። እኔም በየሰፍራው በአብያተ ክርስቲያናት ሁሉ እንደማስተምር በክርስቶስ ኢየሱስ የሚሆነውን መንገዴን እርሱ ያሳስባችኋል።

፲፰ እንዳንዱ ግን ወደ እናንተ የማልመጣ እየመሰላቸው የታበዩ አሉ።

፲፱ ነገር ግን ጌታ ቢፈቅድ ፈጥኜ ወደ እናንተ እመጣለሁ። የትዕቢተኞችንም ኃይል አውቃለሁ እንጂ ቃላቸውን አይደለም፤

፳ የእግዚአብሔር መንግሥት በኃይል ነው እንጂ በቃል አይደለምና።

፳፩ ምን ትወዳላችሁ? በበትር ወይስ በፍቅርና በየውሃት መንፈስ ልምጣባችሁን?

፳፯

፳ በእጭር ቃል በእናንተ መካከል ዝሙት እንዳለ ይወራል የዚያም ዓይነት ዝሙት በእሕዛብስ እንኳ የማይገኝ ነው። የአባቱን ሚስት ያገባ ሰው ይኖራልና።

፳፯ እናንተም ታብያችኋል፤ ይልቅስ እንድታዘኑ አይገባችሁምን? ይህን ሥራ የሠራው ከመካከላችሁ ይወገድ።

፳፰ መንፈሱ በጌታ በኢየሱስ ቀን ትድን ዘንድ እንደዚህ ያለው ለሥጋው ጥፋት ለሰይጣን እንዲሰጥ ፍርድ ነው።

፳፱ መመካታችሁ መልካም አይደለም። ጥቂት እርሾ ሊጡን ሁሉ እንዲያቦካ አታውቁምን?

፴ እንግዲህ ያለ እርሾ እንዳላችሁ አዲሱን ሊጥ ትሆኑ ዘንድ አርጌውን እርሾ አስወግዱ። ፋሲካችን ክርስቶስ ታርዶአልና፤

፳ ስለዚህ በቅንነትና በእውነት ቂጣ በዓልን እናድርግ እንጂ በእርጌ እርሾ በክፋትና በግፍ እርሾም አይደለም።

፳፱ ከሴሰኞች ጋር እንዳትተባበሩ በመልእክቱ ጻፍሁላችሁ።

፳፲ በጠቅላላው የዚህን ዓለም ሴሰኞችን፣ ወይም ገንዘብን የሚመኙትን ነጣቂዎችንም፣ ወይም ጣዖትን የሚያመልኩትን አላልሁም፤ ይህስ ቢሆን ከዓለም ልትወጡ ይገባችሁ ነበር።

፳፯ አሁን ግን ወንድሞች ከሚባሉት አንዱ ሴሰኛ ወይም ገንዘብን የሚመኝ ወይም ጣዖትን የሚያመልክ ወይም ተሳዳቢ ወይም ሰካር ወይም ነጣቂ ቢሆን ከእርሱ ጋር እንዳትተባበሩ እጽፍላችኋለሁ፤ እንደነዚህ ካለው ጋር መብል እንኳን አትብሉ።

፳፻ በውጭ ባሉ ሰዎች ላይ መፍረድ ምን አግደኝ? በውስጥ ባሉ ሰዎች ላይ እናንተ አትፈርዱምን?

፳፻፱ በውጭ ባሉቱ ግን እግዚአብሔር ይፈርድባቸዋል። ክፉውን ከመካከላችሁ አውጡት።

፷

፷ ከእናንተ አንዱ ከባልንጀራው ጋር ሙግት ቢኖረው በቅዱሳን ፊት በመፋረድ ፋንታ በዓመፀኞች ፊት ሊፋረድ ይደፍራልን?

፷፱ ቅዱሳን በዓለም ላይ እንዲፈርዱ አታውቁምን? በዓለምስ ላይ ብትፈርዱ ከሁሉ ይልቅ ትንሽ ስለሚሆን ነገር ልትፈርዱ አትበቁምን?

፷፻ የትዳር ጉዳይ ይቅርና በመላእክት እንኳ እንድንፈርድ አታውቁምን?

፷፻፱ እንግዲህ ስለ ትዳር ጉዳይ የፍርድ ቤት ቢያስፈልጋችሁ በቤተ ክርስቲያን የተናቁትን ሰዎች ፈራጆች አድርጋችሁ ታስቀምጣላችሁን?

፷፻፳ አሳፍራችሁ ዘንድ ይህን አላለሁ። እንደዚህ ነውን? በወንድሞች መካከል ሽማግሌ ሊሆን የሚችል አንድ አስተዋይ ሰው በእናንተ ዘንድ አይገኝምን?

፷፻፳፱ ነገር ግን ወንድም ወንድሙን ይከሳል። ይህም በማያምኑ ፊት ይደረጋልን?

፮ እንግዲህ ፈጽሞ የእርስ በርስ ሙግት እንዳለባችሁ በእናንተ ጉድለት ነው። ብትበደሉ አይሻልምን? ብትታለሉስ አይሻልምን?

፰ ነገር ግን እናንተ ትበድላላችሁ ታታልሉማላችሁ፤ ያውም ወንድሞቻችሁን።

፱ ወይስ ዓመፀኞች የእግዚአብሔርን መንግሥት እንዳይወርሱ አታውቁምን? አትሳቱ፤ ሴሰኞች ቢሆን ወይም ጣዖትን የሚያመልኩ ወይም አመንዘሮች ወይም ቀላጮች ወይም ከወንድ ጋር ዝሙት የሚሠሩ

፲ ወይም ሌቦች ወይም ገንዘብን የሚመኙ ወይም ሰካሮች ወይም ተሳዳቢዎች ወይም ነጣቂዎች የእግዚአብሔርን መንግሥት አይወርሱም።

፲፩ ከእናንተም አንዳንዶቹ እንደ እነዚህ ነበራችሁ፤ ነገር ግን በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ ሰም በአምላካችንም መንፈስ ታጥባችኋል፤ ተቀድሳችኋል፤ ጸድቃችኋል።

፲፪ ሁሉ ተፈቅዶልኛል፤ ሁሉ ግን አይጠቅምም። ሁሉ ተፈቅዶልኛል፤ በእኔ ላይ ግን አንድ ነገር እንኳ አይሠለጥንብኝም።

፲፫ መብል ለሆድ ነው፤ ሆድም ለመብል ነው፤ እግዚአብሔር ግን ይህንም ያንም ያጠፋቸዋል። ሥጋ ግን ሌጌታ ነው እንጂ ለዝሙት አይደለም፤ ጌታም ለሥጋ ነው።

፲፬ እግዚአብሔርም ጌታንም አስነሣ እኛንም በኃይሉ ያስነሣናል።

፲፭ ሥጋችሁ የክርስቶስ ብልቶች እንደ ሆነ አታውቁምን? እንግዲህ የክርስቶስን ብልቶች ወስጄ የጋለሞታ ብልቶች ላድርጋቸውን? አይገባም።

፲፮ ወይስ ከጋለሞታ ጋር የሚተባበር አንድ ሥጋ እንዲሆን አታውቁምን? ሁለቱ አንድ ሥጋ ይሆናሉ ተብሎአልና።

፲፯ ከጌታ ጋር የሚተባበር ግን አንድ መንፈስ ነው።

፲፰-፳ ከዝሙት ሸሹ። ሰው የሚያደርገው ኃጢአት ሁሉ ከሥጋ ውጭ ነው፤ ዝሙትን የሚሠራ ግን በገዛ ሥጋው ላይ ኃጢአትን ይሠራል።

፯

፩ ስለ ጻፋችሁልኝ ስለ ነገር፣ ከሴት ጋር አለመገናኘት ለሰው መልካም ነው።

፪ ነገር ግን ስለ ዝሙት ጠንቅ ለእያንዳንዱ ለራሱ ሚስት ትኑረው ለእያንዳንዲቱ ደግሞ ለራሰዋ ባል ይኑራት።

፫ ባል ለሚሰቱ የሚገባትን ያድርግላት፤ እንደዚሁም ደግሞ ሚስቷቱ ለባልም።

፬ ሚስት በገዛ ሥጋዋ ላይ ሥልጣን የላትም፤ ሥልጣን ለባልዋ ነው እንጂ፤ እንዲሁም ደግሞ ባል በገዛ ሥጋው ላይ ሥልጣን የለውም፤ ሥልጣን ለሚሰቱ ነው እንጂ።

፭ ለጸሎት ትተጉ ዘንድ ተሰማምታችሁ ለጊዜው ካልሆነ በቀር፣ እርስ በርሳችሁ አትከላከሉ፤ ራሳችሁን ስለ አለመግዛት ሰይጣን እንዳይፈታተናችሁ ደግሞ አብራችሁ ሁኑ።

፮ ዳሩ ግን ይህን እንደ ፈቃድ አላለሁ እንጂ እንደ ትእዛዝ አይደለም።

፯ ሰው ሁሉ እንደ እኔ ሊሆን እውዳለሁና፤ ነገር ግን እያንዳንዱ ከእግዚአብሔር ለራሱ የጸጋ ስጦታ አለው፤ አንዱ እንደዚህ ሁለተኛውም እንደዚያ።

፰ ላላገቡና ለመበለቶች ግን አላለሁ። እንደ እኔ ቢኖሩ ለእነርሱ መልካም ነው።

፱ ነገር ግን በምኞት ከመቃጠል መጋባት ይሻላልና ራሳቸውን መግዛት ባይችሉ ያግቡ።

፲-፲፪ ሌሎችንም እኔ አላለሁ፤ ጌታም አይደለም፤ ከወንድሞች ወገን ያላመነች ሚስት ያለችው ቢኖር እርስዋም ከእርሱ ጋር ልትቀመጥ ብትሰማማ፣ አይተዋት፤

፲፫ ያላመነ ባል ያላት ሚስትም ብትኖር ይህ ከእርስዋ ጋር ሊቀመጥ ቢሰማማ፣ አትተወው።

፲፬ ያላመነ ባል በሚሰቱ ተቀድሶአልና፤ ያላመነችም ሚስት በባልዋ ተቀድሳላች፤ አለዚያ ልጆቻችሁ ርኩሳን ናቸው፤ አሁን ግን የተቀደሱ ናቸው።

፲፭ የማያምን ግን ቢለይ ይለይ፤ ወንድም ቢሆን ወይም አሳት እንዲህ በሚመስል ነገር

አይገዙም፤ እግዚአብሔር ግን በሰላም ጠርቶናል።

፲፮ አንቺ ሴት፥ ባልሽን ታድኚ እንደ ሆነሽ ምን ታውቁአለሽ? ወይስ አንተ ሰው፥ ሚስትህን ታድን እንደ ሆንህ ምን ታውቃለህ?

፲፱ ብቻ ለእያንዳንዱ እግዚአብሔር እንደ ከፈለለት እያንዳንዱም እግዚአብሔር እንደ ጠራው እንዲሁ ይመላለሱ። እንዲሁም በአብያተ ክርስቲያናት ሁሉ እደነግጋለሁ።

፳ ማንም ተገርዞ ሳለ ተጠርቶ እንደ ሆነ፥ ወደ አለመገረዝ አይመለስ፤ ማንም ሳይገረዝ ተጠርቶ እንደ ሆነ አይገረዝ።

፳፱ መገረዝ ቢሆን አለመገረዝም ቢሆን ከንቱ ነው፥ የእግዚአብሔርን ትእዛዝ መጠበቅ ነው እንጂ።

፷ እያንዳንዱ በተጠራበት መጠራት እንደዚሁ ይኑር።

፷፩ ባሪያ ሆነህ ተጠርተህ እንደ ሆነ አይገድህም፤ አርነት ልትወጣ ቢቻልህ ግን አርነትን ተቀበል።

፷፪ ባሪያ ሆኖ በጌታ የተጠራ የጌታ ነጻ ነውና፤ እንዲሁም ነጻ ሆኖ የተጠራ የክርስቶስ ባሪያ ነው።

፷፫ በዋጋ ተገዝታችኋል፤ የሰው ባሪያዎች አትሁኑ።

፷፬ ወንድሞች ሆይ፥ እያንዳንዱ በተጠራበት እንደዚሁ ሆኖ በእግዚአብሔር ዘንድ ይኑር።

፷፭ ስለ ደናግልም የጌታ ትእዛዝ የለኝም፥ ነገር ግን የታመንሁ እሆን ዘንድ ከጌታ ምሕረትን የተቀበልሁ እንደ መሆኔ ምክር እመክራለሁ።

፷፮ እንግዲህ ስለ አሁኑ ችግር ይህ መልካም ይመስለኛል፤ ሰው እንዲህ ሆኖ ቢኖር መልካም ነው።

፷፯ በሚሰት ታሰረህ እንደ ሆንህ መፋታትን አትሻ፤ በሚሰት አልታሰርህ እንደ ሆንህ ሚስትን አትሻ።

፷፰ ብታገባ ግን ኃጢአት አትሠራም ድንግሊቱም ብታገባ ኃጢአት አትሠራም፤ ነገር ግን እንዲህ በሚያደርጉ በሥጋቸው ላይ መክራ ይሆንባቸዋል፥ እኔም እራራላችሁ ነበር።

፷፱ ዳሩ ግን፥ ወንድሞች ሆይ፥ ይህን እናገራለሁ፤ ዘመኑ አጭር ሆኖአል፤ ከእንግዲህ ወዲህ ሚስቶች ያሉአቸው እንደሌላቸው ይሁኑ።

፴ የሚያለቅሱም እንደሚያለቅሱ፥ ደስ የሚላቸውም ደስ እንደሚይላቸው።

፴፩ የሚገዙም ምንም እንደሌላቸው፥ በዚችም ዓለም የሚጠቀሙ በሙሉ እንደሚይጠቀሙባት ይሁኑ፤ የዚች ዓለም መልክ አላፊ ነውና።

፴፪ ነገር ግን ያለ አሳብ ልትኖሩ አወዳለሁ። ያላገባው ጌታን እንዴት ደስ እንዲያሰኘው የጌታን ነገር ያሰባል፤

፴፫ ያገባው ግን ሚስቱን እንዴት ደስ እንዲያሰኛት የዓለምን ነገር ያሰባል፥ ልቡም ተከፍሎአል።

፴፬ ያልተገባች ሴትና ድንግል በሥጋም በነፍሰም እንዲቀደሱ የጌታን ነገር ያሰባሉ፤ የተገባች ግን ባልዋን እንዴት ደስ እንድታሰኘው የዓለምን ነገር ታሰባለች።

፴፭ ይህንም ለራሳችሁ ጥቅም አላለሁ፤ በእገባብ እንድትኖሩ ሳትባክኑም በጌታ እንድትጸኑ ነው እንጂ ላጠምዳችሁ ብዬ አይደለም።

፴፮ ዳሩ ግን ማግባት ወደሚገባው ዕድሜ በደረሰ ጊዜ ስለ ድንግልናው ያፈረ ሰው ቢኖር፥ የወደደውን ያደርግ፤ ኃጢአት የለበትም፤ ይጋቡ።

፴፯ ሳይኖረው በልቡ የጸና ግን ግድ የለበትም፥ የወደደውን እንዲያደርግ ተፈቅዶለታል፤ ድንግልናውንም በልቡ ይጠብቅ ዘንድ ቢጸና፥ መልካም አደረገ።

፴፰ እንዲሁም ድንግልን ያገባ መልካም አደረገ ያላገባም የተሻለ አደረገ።

፴፱ ሴት ባልዋ በሕይወት ሳለ የታሰረች ናት፤ ባልዋ ቢሞት ግን በጌታ ይሁን እንጂ የወደደችውን ልታገባ ነጻነት አላት።

፵ እንደ ምክራ ግን እንዳላች ብትኖር ደስተኛ ናት፤ እኔም ደግሞ የእግዚአብሔር መንፈስ በእኔ ያለ ይመስለኛል።

፰

፩ ለጣዖት ስለ ተሠዋ ሥጋም፥ ሁላችን እውቀት እንዳለን እናውቃለን። እውቀት ያስታብያል ፍቅር ግን ያንጸል።

፪ ማንም አንዳች የሚያውቅ ቢመስለው ሊያውቅ እንደሚገባው ገና አላወቀም፤

፫ ማንም ግን እግዚአብሔርን በወድ እርሱ በእርሱ ዘንድ የታወቀ ነው።

፬ እንግዲህ ለጣዖት የተሠዋውን ሥጋ ስለ መብላት፣ ጣዖት ሁሉ በዓለም ከንቱ እንደ ሆነ ከእንዲም በቀር ማንም አምላክ እንደሌለ እናውቃለን።

፭ መቼም ብዙ አማልክትና ብዙ ጌቶች አሉ፤ ነገር ግን በሰማይ ሆነ በምድርም ሆነ አማልክት የተባሉ ምንም ቢኖሩ፤

፮ ለእኛስ ነገር ሁሉ ከእርሱ የሆነ እኛም ለእርሱ የሆንን እንድ አምላክ አብ አለን፤ ነገር ሁሉም በእርሱ በኩል የሆነ እኛም በእርሱ በኩል የሆንን እንድ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ አለን።

፯ ነገር ግን ይህ እውቀት በሁሉ ዘንድ አይገኝም፤ እንዳንደች ግን ጣዖትን እስከ አሁን ድረስ ስለ ለመዲ። ለጣዖት የተሠዋ ነው ብለው ይበላሉና ሕሊናቸው ደካማ ስለ ሆነ ይረክሳል።

፰ መብል ግን ወደ እግዚአብሔር አያቀርቡንም፤ ባንበላም ምንም አይገድለንም ብንበላም ምንም አይተርፈንም።

፱ ዳሩ ግን ይህ መብታችሁ ለደካሞች ዕንቅፋት እንዳይሆንባቸው ተጠንቀቁ።

፲ አንተ እውቀት ያለህ በጣዖት ቤት በማዕድ ስትቀመጥ አንድ ሰው ቢያይህ፣ ደካማ ሰው ቢሆን ለጣዖት የተሠዋውን ለመብላት ሕሊናው አይታነጽበትምን?

፲፩ በአንተ እውቀትም ይህ ደካማ ይጠፋል፤ እርሱም ክርስቶስ የሞተለት ወንድም ነው።

፲፪ እንዲህም ወንድሞችን እየበደላችሁ ደካማም የሆነውን ሕሊናቸውን እያቆሰላችሁ ክርስቶስን ትብድላላችሁ።

፲፫ ስለዚህም መብል ወንድሜን የሚያሰናክለው ከሆነ፣ ወንድሜን እንዳላሰናክለው ለዘላለም ከቶ ሥጋ አልበላም።

፱

፩ እኔ ነጻ አይደለሁምን? ሐዋርያስ አይደለሁምን? ጌታችንን ኢየሱስ ክርስቶስንስ

አላየሁትምን? እናንተስ በጌታ ሥራዬ አይደላችሁምን?

፪ የሐዋርያነቴ ማኅተም በጌታ እናንተ ናችሁና ለሌሎች ሐዋርያ ባልሆነ ለእናንተስ ምንም ቢሆን ሐዋርያ ነኝ።

፫ እንደ ሌሎቹ ሐዋርያትና እንደ ጌታ ወንድሞች እንደ ኬፋም፣ እኅት ሚስታችንን ይዘን ልንዘር መብት የለንምን?

፬ ወይስ ሥራን ለመተው መብት የሌለን እኔና በርናባስ ብቻ ነን?

፭ ከቶ በገዛ ገንዘቡ በወታደርነት የሚያገለግል ማን ነው? ወይስ ወይን ተክሎ ፍሬውን የማይበላ ማን ነው? ወይስ መንጋ እየጠበቀ ከመንጋው ወተት የማይጠጣ ማን ነው?

፮ ይህን በሰው ሥልጣን ብቻ አላለሁን?

፯ ሕግስ ደግሞ ያን አይልምን? የሚያበራየውን በሬ አፋን አትሰር ተብሎ በሙሴ ሕግ ተጽፎአልና። እግዚአብሔርስ ስለ በሬዎች ይገደዋልን?

፲ ይህን የሚለው ፈጽሞ ስለ እኛ አይደለምን? የሚያርስ በተስፋ ሊያርስ የሚያበራይም እንዲካፈል በተስፋ ሊያበራይ ስለሚገባው በእውነት ስለ እኛ ተጽፎአል።

፲፩ እኛ መንፈሳዊን ነገር የዘራገላችሁ ከሆንን የእናንተን የሥጋዊን ነገር እኛ ብናጭድ ትልቅ ነገር ነውን?

፲፪ ሌሎች በእናንተ ላይ ይህን መብት የሚካፈሉ ከሆኑ እኛማ ይልቁን እንዴት? ነገር ግን የክርስቶስን ወንጌል እንደነከለክል በሁሉ እንታገሣለን እንጂ በዚህ መብት አልተጠቀምንም።

፲፫ በመቅደስ ነገር የሚያገለግሉ ከመቅደስ የሆነውን ነገርን እንዲመገቡ፣ በመሠዊያውም የሚጸኑ ከመሠዊያው እንዲካፈሉ አታውቁምን?

፲፬ እንዲሁ ደግሞ ወንጌልን የሚሰብኩ ከወንጌል ቀለብ እንዲቀበሉ ጌታ ደንግኝአል።

፲፭ እኔ ግን ከእነዚህ ሁሉ ምንም አልተጠቀምሁም። እንዲህ እንዲሆንልኝ ይህን አልጽፍም፤ ማንም ትምክህቴን ከንቱ ከሚያደርግብኝ ሞት ይሻለኛልና።

፲፮ ወንጌልን ብሰብክ እንኳ የምመካበት የለኝም፤ ግድ ደርሶብኝ ነውና፤ ወንጌልንም ባልሰብክ ወዮልኝ።

፲፱ ይህን በፈቃዴ ባደርገው ደመወዝ አለኝና፤ ያለ ፈቃዴ ግን ባደርገው መጋቢት በአደራ ተሰጥቶኛል።

፳ ደመወዜ ደመወዜ ምንድር ነው? ወንጌልን እየሰበክሁ በወንጌል ካለኝ ሙብት በሙሉ እንዳልጠቀም ወንጌልን ያለ ዋጋ ብናገር ነው።

፳፩ ከሰው ሁሉ እርነት የወጣሁ ሰዎችን የሚበልጡትን እንድጠቅም እንደ ባሪያ ራሴን ለሁሉ አስገዛለሁ።

፳፪ አይሁድንም እጠቅም ዘንድ ከአይሁድ ጋር እንደ አይሁዳዊ ሆንሁ፤ ከሕግ በታች ያሉትን እጠቅም ዘንድ፣ እኔ ራሴ ከሕግ በታች ሳልሆን፣ ከሕግ በታች ላሉት ከሕግ በታች እንዳለሁ ሆንሁ፤

፳፫ ሕግ የሌላቸውን እጠቅም ዘንድ፣ ያለ እግዚአብሔር ህግ ሳልኖር ነገር ግን በክርስቶስ ሕግ በታች ሳለሁ፣ ሕግ ለሌላቸው ሕግ እንደ ሌለኝ ሆንሁ፤

፳፬ ደካሞችን እጠቅም ዘንድ ለደካሞች እንደ ደካማ ሆንሁ፤ በሁሉ መንገድ እንዳንደችን አድን ዘንድ፣ ከሁሉ ጋር በሁሉ ነገር እንደ እነርሱ ሆንሁ።

፳፭ በወንጌልም ማኅበረተኛ እሆን ዘንድ ስለ ወንጌል ሁሉን አደርጋለሁ።

፳፮ በእሸቅድምድም ሰፍራ የሚርጡት፣ ሁሉ እንዲርጡ ነገር ግን እንዲ ብቻ ዋጋውን እንዲቀበል አታውቁምን? እንዲሁም ታገኙ ዘንድ ሩጡ።

፳፯ የሚታገልም ሁሉ በነገር ሁሉ ሰውነቱን ይገዛል፤ እነዚያም የሚጠፋውን አክሊል ሊያገኙ ነው፣ እኛ ግን የማይጠፋውን።

፳፰ ስለዚህ እኔ ያለ አሳብ እንደሚሮጥ ሁሉ እንዲሁ አልሮጥም፣ ነፋሱን እንደሚጎሰም ሁሉ እንዲሁ አልጋደልም፤

፳፱ ነገር ግን ለሌሎች ከሰበክሁ በኋላ ራሴ የተጣልሁ እንዳልሆን ሥጋዬን እየጎሰምሁ አስገዛዋለሁ።

I

፩ ወንድሞች ሆይ፣ ይህን ታውቁ ዘንድ እወዳለሁ። አባቶቻችን ሁሉ

ከደመና በታች ነበሩ ሁሉም በባሕር መካከል ተሻገሩ፤

፩ ሁሉም ሙሴን ይተባበሩ ዘንድ በደመና በባሕር ተጠመቁ፤

፩ ሁሉም ያን መንፈሳዊ መብል በሉ ሁሉም ያን መንፈሳዊ መጠጥ ጠጡ፤

፩ ይከተላቸው ከነበረው ከመንፈሳዊ ዓለት ጠጥተዋልና፣ ያም ዓለት ክርስቶስ ነበረ።

፩ እግዚአብሔር ግን ከእነርሱ በሚበዙት ደስ አላለውም፣ በምድረ በዳ ወድቀዋልና።

፩ እነዚህም ክፉ ነገር እንደ ተመኙ እኛ ደግሞ እንዳንመኝ ይህ ምሳሌ ሆነልን።

፩ ሕዝብም ሊበሉ ሊጠጡም ተቀመጡ ሊዘፍኑም ተነሡ ተብሎ እንደ ተጻፈ ከእነርሱ እንዳንደቹ እንዳደረጉት ጣዖትን የምታመልኩ አትሁኑ።

፩ ከእነርሱም እንዳንደቹ እንደ ሴሰኑ በእንድ ቀንም ሁለት እልፍ ከሦስት ሺህ እንደ ወደቁ እንሴሰን።

፩ ከእነርሱም እንዳንደቹ ጌታን እንደ ተፈታተኑት በእባቦቹም እንደ ጠፉ ጌታን እንፈታተን።

፩ ከእነርሱም እንዳንደቹ እንዳንጎራጎሩ በሚያጠፋውም እንደ ጠፉ አታንጐርጉሩ።

፩ ይህም ሁሉ እንደ ምሳሌ ሆነባቸው፣ እኛንም የዘመናት መጨረሻ የደረሰብንን ሊገሥጸን ተጻፈ።

፩ ስለዚህ እንደ ቆመ የሚመሰለው እንዳይወድቅ ይጠንቀቅ።

፩ ለሰው ሁሉ ከሚሆነው በቀር ምንም ፈተና አልደረሰባችሁም፤ ነገር ግን ከሚቻላችሁ መጠን ይልቅ ትፈተኑ ዘንድ የማይፈቅድ እግዚአብሔር የታመነ ነው፣ ትታገሡም ዘንድ እንድትችሉ ከፈተናው ጋር መውጫውን ደግሞ ያደርግላችኋል።

፩ ስለዚህ፣ ወዳጆቹ ሆይ፣ ጣዖትን ከማምለክ ሸሹ።

፩ ልባሞች እንደ መሆናችሁ አላለሁ፤ በምለው ነገር እናንተ ፍረዱ።

፩ የምንባርከው የበረከት ጽዋ ከክርስቶስ ደም ጋር ኅብረት ያለው አይደለምን? የምንቆርሰው ስንጀራ

ከክርስቶስ ሥጋ ጋር ኅብረት ያለው አይደለምን?

15 አንድ እንጀራ ስለ ሆነ፣ እኛ ብዙዎች ስንሆን አንድ ሥጋ ነን፤ ሁላችን ያን እንዲን እንጀራ እንካፈላለንና።

16 በሥጋ የሆነውን እስራኤል ተመልከቱ፤ መሥዋዕቱን የሚበሉ የመሠዊያው ማኅበረተኞች አይደሉምን?

17 እንግዲህ ሞን እላለሁ? ለጣዖት የተሠዋ ምናምን ነው እላለሁን? ወይስ ጣዖት ምናምን እንዲሆን እላለሁን?

18 አይደለም፤ ነገር ግን አሕዛብ የሚሠጡት ለአጋንንት እንዲሆን እንጂ ለእግዚአብሔር እንዳይሠጡ እላለሁ፤ ከአጋንንትም ጋር ማኅበረተኞች እንድትሆኑ አልወድም።

19 የጌታን ጽዋና የአጋንንትን ጽዋ ልትጠጡ አትችሉም፤ ከጌታ ማዕድና ከአጋንንት ማዕድ ልትካፈሉ አትችሉም።

20 ወይስ ጌታን እናስቀናውን? እኛስ ከእርሱ ይልቅ እንበረታለንን?

21 ሁሉ ተፈቅዶልኛል፣ ሁሉ ግን የሚጠቅም አይደለም፤ ሁሉ ተፈቅዶልኛል፣ ነገር ግን ሁሉ የሚያንጽ አይደለም።

22 እያንዳንዱ የባልንጀራውን ጥቅም እንጂ አንድ ሰንዓ የራሱን ጥቅም አይፈልግ።

23 በሥጋ ገበያ የሚሸጠውን ሁሉ ከሕሊና የተነሣ ሳትመራመሩ ብሉ፤

24 ምድርና በእርስዎ የሞላባት ሁሉ የጌታ ነው።

25 ከማያምኑ ሰዎች አንዱም ቢጠራችሁ ልትሄዱም ብትወዱ ከሕሊና የተነሣ ሳትመራመሩ የሚያቀርቡላችሁን ሁሉ ብሉ።

26 ማንም ግን። ይህ ለጣዖት የተሠዋ ነው ቢላችሁ ከዚያ ካስታወቃችሁና ከሕሊና የተነሣ አትብሉ፤

27 ስለ ባልንጀራህ ሕሊና እንጂ ስለ ገዛ ሕሊናህ አልናገርም። አርነቴ በሌላ ሰው ሕሊና የሚፈረድ ለህረ ስለ ምንድር ነው?

28 እኔም በጸጋ ብባለ፣ በነገሩ ስለሚመሰግንበት ስለ ምን እስደባለሁ?

15 እንግዲህ የምትበሉ ወይም የምትጠጡ ብትሆኑ ወይም ማናቸውን ነገር ብታደርጉ ሁሉን ለእግዚአብሔር ክብር አድርጉት።

16

1 እኔ ክርስቶስን እንደምመሰል እኔን ምሰሉ።

2 ወንድሞች ሆይ፣ በሁሉ ስለምታስቡኝና አሳልፌ እንደ ሰጠኋችሁ ወግን ፈጽማችሁ ስለ ያዛችሁ አመሰግናችኋለሁ።

3 ነገር ግን የወንድ ሁሉ ራስ ክርስቶስ፣ የሴትም ራስ ወንድ፣ የክርስቶስም ራስ እግዚአብሔር እንደ ሆነ ልታውቁ እወዳለሁ።

4 ራሱን ተከናገሶ የሚጸልይ ወይም ትንቢት የሚናገር ወንድ ሁሉ ራሱን ያዋርዳል።

5 ራሰዋን ሳትሸፍን ግን የምትጸልይ ወይም ትንቢት የምትናገር ሴት ሁሉ ራሰዋን ታዋርዳለች፤ እንደ ተላጩች ያህል እንደ ነውና።

6 ሴትም ራሰዋን ባትሸፍን ጠጉርዋን ደግሞ ትቆረጥ፤ ለሴት ግን ጠጉርዋን መቆረጥ ወይም መላጩት የሚያሳፍር ከሆነ ራሰዋን ትሸፍን።

7 ወንድ የእግዚአብሔር ሞሳሌና ክብር ስለ ሆነ ራሱን መከናኖሩን አይገባውም፤ ሴት ግን የወንድ ክብር ናት።

8 ሴት ከወንድ ናት እንጂ ወንድ ከሴት አይደለምና።

9 ሴት ስለ ወንድ ተፈጠረች እንጂ ወንድ ስለ ሴት አልተፈጠረምና።

10 ስለዚህ ሴት ከመላእክት የተነሣ በራሱም ሥልጣን ሊኖራት ይገባል።

11 ነገር ግን በጌታ ዘንድ ሴት ያለ ወንድ ወንድም ያለ ሴት አይሆንም።

12 ሴት ከወንድ እንደ ሆነች እንዲሁ ወንድ ደግሞ በሴት ነውና፤ ሁሉም ከእግዚአብሔር ነው።

13 በእናንተ በራሳችሁ መካከል ፍረዳ፤ ሴት ራሰዋን ሳትሸፍን ወደ እግዚአብሔር ልትጸልይ ይገባታልን?

14 ዳሩ ግን ማንም ሊከራከር ቢፈቅድ፣ እኛ ወይም የእግዚአብሔር አብያተ ክርስቲያናት እንዲህ ያለ ልማድ የለንም።

፲፮ ነገር ግን በምትሰበሰቡበት ጊዜ ለሚከፋ እንጂ ለሚሻል ሰላልሆነ ይህን ትእዛዝ ስሰጥ የማመሰግናችሁ አይደለም።

፲፱ በመጀመሪያ ወደ ማኅበር ስትሰበሰቡ በመካከላችሁ መለያየት እንዳለ እስማሊሁና፣ በአንድ በኩልም አምናላሁ።

፲፱ በእናንተ ዘንድ የተፈተኑት እንዲገለጡ በመካከላችሁ ወገኖች ደግሞ ሊሆኑ ግድ ነው።

፳ እንግዲህ አብራችሁ ስትሰበሰቡ የምትበሉት የጌታ እራት አይደለም፤

፳፩ በመብላት ጊዜ እያንዳንዱ የራሱን እራት ይበላልና፣ እንዲሁም ይራባል እንዲ ግን ይሰክራል።

፳፪ የምትበሉባቸውና የምትጠጡባቸው ቤቶች የላችሁምን? ወይስ የእግዚአብሔርን ማኅበር ትንቃላችሁን እንዳችሁም የሌላቸውን ታሳፍራላችሁን? ምን ልበላችሁ? በዚህ ነገር ለመሰግናችሁን? አላመሰግናችሁም።

፳፫ ለእናንተ ደግሞ አሳልፎ የሰጠሁትን እኔ ከጌታ ተቀብያለሁና፤

፳፬ ጌታ ኢየሱስ አልፎ በተሰጠበት በዚያች ሌሊት እንጀራን እንሥቶ አመሰግን፣ ቆርሶም። እንካችሁ ብሉ፤ ይህ ስለ እናንተ የሚሆን ሥጋዬ ነው፤ ይህን ለመታሰቢያዬ አድርጉት አለ።

፳፭ እንደዚሁም ከእራት በኋላ ጽዋውን ደግሞ እንሥቶ። ይህ ጽዋ በደሜ የሚሆን አዲስ ኪዳን ነው፤ በጠጣችሁት ጊዜ ሁሉ ይህን ለመታሰቢያዬ አድርጉት አለ።

፳፮ ይህን እንጀራ በበላችሁ ጊዜ ሁሉ፣ ይህንም ጽዋ በጠጣችሁ ጊዜ ሁሉ ጌታ እስኪመጣ ድረስ ሞቱን ትናገራላችሁና።

፳፯ ስለዚህ ሳይገባው ይህን እንጀራ የበላ ወይም የጌታን ጽዋ የጠጣ ሁሉ የጌታ ሥጋና ደም ዕዳ አለበት።

፳፰ ሰው ግን ራሱን ይፈትን፣ እንዲሁም ከእንጀራው ይብላ ከጽዋውም ይጠጣ፤

፳፱ ሳይገባው የሚበላና የሚጠጣ የጌታን ሥጋ ስለማይለይ ለራሱ ፍርድ ይበላልና፣ ይጠጣልምና።

፴ ስለዚህ በእናንተ ዘንድ የደከሙና የታመሙ ብዙዎች አሉ እያለዎችም እንቀላፍተዋል።

፲፮ ራሳችንን ብንመረምር ግን ባልተፈረደብንም ነበር፤

፲፱ ነገር ግን በተፈረደብን ጊዜ ከዓለም ጋር እንዳንኮነን በጌታ እንገሠጻለን።

፲፳ ስለዚህ፣ ወንድሞቼ ሆይ፣ ለመብላት በተሰበሰባችሁ ጊዜ እርስ በርሳችሁ ተጠባብቁ።

፲፳፱ ማንም የራሱው ቢኖር ለፍርድ እንዳትሰበሰቡ በቤቱ ይብሉ። የቀረውንም ነገር በመጣሁ ጊዜ አደነግጋለሁ።

፲፪

፩ ስለ መንፈሳዊ ነገርም፣ ወንድሞች ሆይ፣ ታውቁ ዘንድ እወዳለሁ።

፪ አሕዛብ ሳላችሁ በማናቸውም ጊዜ እንደምትመሩ ድምፅ ወደሌላቸው ወደ ጣዖታት እንደ ተወሰዳችሁ ታውቃላችሁ።

፫ ስለዚህ ማንም በእግዚአብሔር መንፈስ ሲናገር። ኢየሱስ የተረገመ ነው የሚል እንደሌለ፣ በመንፈስ ቅዱስም ካልሆነ በቀር። ኢየሱስ ጌታ ነው ሊል አንድ እንኳ እንዳይችል አስታውቃችኋለሁ።

፬ የጸጋም ስጦታ ልዩ ልዩ ነው መንፈስ ግን አንድ ነው፤

፭ አገልግሎትም ልዩ ልዩ ነው ጌታም አንድ ነው፤

፮ አሠራርም ልዩ ልዩ ነው፣ ሁሉን በሁሉ የሚያደርግ እግዚአብሔር ግን አንድ ነው።

፯ ነገር ግን መንፈስ ቅዱስን መግለጥ ለእያንዳንዱ ለጥቅም ይሰጠዋል።

፰ ለአንዱ ጥበብን መናገር በመንፈስ ይሰጠዋልና፣ ለአንዱም በዚያው መንፈስ እውቀትን መናገር ይሰጠዋል።

፱ ለአንዱም በዚያው መንፈስ እምነት፣ ለአንዱም በአንዱ መንፈስ የመፈወስ ስጦታ፣ ለአንዱም ተአምራትን ማድረግ።

፲ ለአንዱም ትንቢትን መናገር፣ ለአንዱም መናፍስትን መለየት፣ ለአንዱም በልዩ ዓይነት ልሳን መናገር፣ ለአንዱም በልሳኖች የተነገረውን መተርጎም ይሰጠዋል፤

፲፮ ይህን ሁሉ ግን ያ አንዱ መንፈስ እንደሚፈቅድ ለእያንዳንዱ ለብቻው እያካፈለ ያደርጋል።

፲፯ አካልም እንደ አንድ ሆነ ብዙም ብልቶች እንዳሉበት ነገር ግን የአካል ብልቶች ሁሉ ብዙዎች ሳሉ አንድ አካል እንደ ሆኑ፣ ክርስቶስ ደግሞ እንዲሁ ነው፤

፲፰ አይሁድ ብንሆን የግሪክ ሰዎችም ብንሆን ባሪያዎችም ብንሆን ጨዋዎችም ብንሆን እኛ ሁላችን በአንድ መንፈስ እንድ አካል እንድንሆን ተጠምቀናልና። ሁላችንም እንዴን መንፈስ ጠጥተናል።

፲፱ አካል ብዙ ብልቶች እንጂ አንድ ብልት አይደለምና።

፳ አግር። እኔ እጅ አይደለሁምና የአካል ክፍል አይደለሁም ብትል፣ ይህን በማለትዎ የአካል ክፍል መሆንዎ ይቀራልን?

፳፩ ጆርም። እኔ ዓይን አይደለሁምና የአካል ክፍል አይደለሁም ቢል፣ ይህን በማለት የአካል ክፍል መሆኑ ይቀራልን?

፳፪ አካል ሁሉ ዓይን ቢሆን መሰማት ወዴት በተገኘ? ሁሉም መሰማት ቢሆን ማሸተት ወዴት በተገኘ?

፳፫ አሁን ግን እግዚአብሔር እንደ ወደደ ብልቶችን እያንዳንዳቸው በአካል አድርጎአል።

፳፬ ሁሉም እንድ ብልት ቢሆንስ አካል ወዴት በሆነ?

፳፭ ዳሩ ግን አሁን ብልቶች ብዙዎች ናቸው አካል ግን አንድ ነው።

፳፮ ዓይን እጅን። አታስፈልገኝም ልትለው አትችልም። ወይም ራስ ደግሞ እግርችን። አታስፈልጉኝም ሊላቸው አይችልም።

፳፯ ነገር ግን ደካሞች የሚመስሉ የአካል ብልቶች ይልቁን የሚያስፈልጉ ናቸው፤

፳፰ ከአካልም ብልቶች ያልከበሩ ሆነው የሚመስሉን በሚበዛ ክብር እናለብሳቸዋለን፣ በምናፍርባቸውም ብልቶቻችን ክብር ይጨመርላቸዋል፤

፳፱-፳፻ አንድም ብልት ቢሣቀይ ብልቶች ሁሉ ከእርሱ ጋር ይሣቀያሉ፤ አንድ ብልትም ቢከበር ብልቶች ሁሉ ከእርሱ ጋር ደስ ይላቸዋል።

፳፻ እናንተም የክርስቶስ አካል ናችሁ እያንዳንዳችሁም ብልቶች

ናችሁ።
፳፻ እግዚአብሔርም በቤተ ክርስቲያን እንዳንደቸን አስቀድሞ ሐዋርያትን፣ ሁለተኛም ነቢያትን፣ ሦስተኛም አስተማሪዎችን፣ ቀጥሎም ተአምራት ማድረግን፣ ቀጥሎም የመፈወስን ሰጦታ፣ እርዳታንም፣ አገዛዝንም፣ የልዩ ልዩ ዓይነት ልሳኖችንም አድርጎአል።

፳፻ ሁሉ ሐዋርያት ናቸውን? ሁሉስ ነቢያት ናቸውን? ሁሉስ አስተማሪዎች ናቸውን? ሁሉስ ተአምራትን ይሠራሉን?

፳፻ ሁሉስ የመፈወስ ሰጦታ አላቸውን? ሁሉስ በልሳኖች ይናገራሉን? ሁሉስ ይተረጉማሉን?

፳፻ ነገር ግን የሚበልጠውን የጸጋ ሰጦታ በብርቱ ፈልጉ። ደግሞም ከሁሉ የሚበልጥ መንገድ አሳያችኋለሁ።

፲፫

፩ በሰዎችና በመላእክት ልሳን ብናገር ፍቅር ግን ከሌለኝ እንደሚጮኽ ናስ ወይም እንደሚንሸዋሸዋ ጸናጽል ሆኜአለሁ።

፪ ትንቢትም ቢኖረኝ ምሥጢርንም ሁሉና እውቀትን ሁሉ ባውቅ፣ ተራሮችንም እስካፈልሰ ድረስ እምነት ሁሉ ቢኖረኝ ፍቅር ግን ከሌለኝ ከንቱ ነኝ።

፫ ድሆችንም ልመግብ ያለኝን ሁሉ ባካፍል፣ ሥጋዬንም ለእሳት መቃጠል አሳልፌ ብሰጥ ፍቅር ግን ከሌለኝ ምንም አይጠቅመኝም።

፬ ፍቅር ይታገሣል፣ ቸርነትንም ያደርጋል፤ ፍቅር አይቀናም፤ ፍቅር አይመካም፣ አይታበይም፤

፭ የማይገባውን አያደርግም፣ የራሱንም አይፈልግም፣ አይበሳጭም፣ በደልን አይቆጥርም፤

፮ ከእውነት ጋር ደስ ይለዋል እንጂ ስለ ዓመፃ ደስ አይለውም፤

፯ ሁሉን ይታገሣል፣ ሁሉን ያምናል፣ ሁሉን ተስፋ ያደርጋል፣ በሁሉ ይጸናል።

፰ ፍቅር ለዘወትር አይወድቅም፤ ትንቢት ቢሆን ግን ይሻራል፤ ልሳኖች ቢሆኑ ይቀራሉ፤ እውቀትም ቢሆን ይሻራል።

፱ ከእውቀት ከፍለን እናውቃለንና፣ ከትንቢትም ከፍለን እናንገራለንና፤

፲ ፍጹም የሆነ ሲመጣ ግን ተከፍሎ የነበረው ይሻራል።

፲፩ ልጅ ሳለሁ እንደ ልጅ እናገር ነበር፤ እንደ ልጅም አሰብ ነበር፤ እንደ ልጅም እቁጥር ነበር፤ ጎልማሳ ሆኜ ግን የልጅነትን ጠባይ ሸጊ አለሁ።

፲፪ ዛሬስ በመስተዋት በድንገዝገዝ እንደምናይ ነን በዚያን ጊዜ ግን ፊት ለፊት እናያለን፤ ዛሬስ ከእውቀት ከፍጹ አውቃለሁ በዚያን ጊዜ ግን እኔ ደግሞ እንደ ታወቅሁ አውቃለሁ።

፲፫ እንዲህም ከሆነ፣ እምነት ተስፋ ፍቅር እነዚህ ሦስቱ ጸንተው ይኖራሉ፤ ከእነዚህም የሚበልጠው ፍቅር ነው።

10

፩ ፍቅርን ተከታተሉ፣ መንፈሳዊ ስጦታንም ይልቁንም ትንቢት መናገርን በብርቱ ፈልጉ።

፪ በልሳን የሚናገር ለእግዚአብሔር እንጂ ለሰው አይናገርም፤ የሚያስተውሉ የለምና፣ በመንፈስ ግን ምሥጢርን ይናገራል፤

፫ ትንቢትን የሚናገር ግን ለማነጻጻ ለመምከር ለማጽናናትም ለሰው ይናገራል።

፬ በልሳን የሚናገር ራሱን ያንጸል፤ ትንቢትን የሚናገር ግን ማኅበሩን ያንጸል።

፭ ሁላችሁ በልሳኖች ልትናገሩ እውድ ነበር፤ ትንቢትን ልትናገሩ ግን ከዚህ ይልቅ እውዳለሁ፤ ማኅበሩ ይታነጽ ዘንድ ንግግርን ባይተረጉም በልሳኖች ከሚናገር ትንቢትን የሚናገር ይበልጣል።

፮ አሁን ግን፣ ወንድሞች ሆይ፣ ወደ እናንተ መጥቼ በልሳኖች ብናገር፣ በመግለጥ ወይም በእውቀት ወይም በትንቢት ወይም በትምህርት ካልነገርኋችሁ ምን አጠቅማችኋለሁ?

፯ ነፍስ የሌለበት ነገር እንኳ ሞሽንትም ክራርም ቢሆን ድምፅ ሲሰጥ የድምፁን ልዩነት ባይገልጥ በሞሽንት የሚነፋው ወይስ በክራር የሚመታው መዝሙር እንዴት ይታወቃል?

፰ ደግሞም መለከት የማይገለጥን ድምፅ ቢሰጥ ለጦርነት ማን ይዘጋጃል?

፱ እንዲሁ እናንተ ደግሞ የተገለጠውን ቃል በእንደበት ባትናገሩ ሰዎች የምትናገሩትን እንዴት አድርገው ያስተውሉታል? ለነፋስ የምትናገሩ ትሆናላችሁና።

፲ በዓለም ምናልባት ቁጥር የሌለው የቋንቋ ዓይነት ይኖራል ቋንቋም የሌለው ሕዝብ የለም፤

፲፩ እንግዲህ የቋንቋውን ፍች ባላውቅ ለሚናገረው እንግዳ እሆናለሁ፣ የሚናገረውም ለእኔ እንግዳ ይሆናል።

፲፪ እንዲሁ ደግሞ እናንተ መንፈሳዊ ስጦታን በብርቱ የምትፈልጉ ከሆናችሁ ቤተ ክርስቲያንን ለማነጻ እንዲበዛላችሁ ፈልጉ።

፲፫ ስለዚህ በልሳን የሚናገር እንዲተረጉም ይጸልይ።

፲፬ በልሳን ብጸልይ መንፈስ ይጸልያል እእምሮዬ ግን ያለ ፍሬ ነው።

፲፭ እንግዲህ ምንድር ነው? በመንፈስ እጸልያለሁ በእእምሮም ደግሞ እጸልያለሁ፤ በመንፈስ እዘምራለሁ በእእምሮም ደግሞ እዘምራለሁ።

፲፮ እንዲያማ ካልሆነ፣ አንተ በመንፈስ ብትባርክ ባልተማሩት ሰፍራ የተቀመጠው የምትለውን ካላወቀ እንዴት አድርጎ ለምስጋናህ አማን ይላል?

፲፯ አንተማ መልካም ታመሰግናለህ፣ ሌላው ግን አይታነጽበትም።

፲፰ ከሁላችሁ ይልቅ በልሳኖች እናገራለሁና እግዚአብሔርን አመሰግናለሁ፤

፲፱ ነገር ግን ሌሎችን ደግሞ አስተምር ዘንድ በማኅበር እልፍ ቃላት በልሳን ከመናገር ይልቅ እምስት ቃላት በእእምሮዬ ልናገር አወዳለሁ።

፳ ወንድሞች ሆይ፣ በእእምሮ ሕፃናት እትሁኑ፤ ለክፋት ነገር ሕፃናት ሁኑ እንጂ በእእምሮ የበሰሉ ሁኑ።

፳፩ ሌሎችን ልሳኖች በሚናገሩ ሰዎችና በሌላ አንደበት ለዚህ ሕዝብ እንግራቸዋለሁ። እንዲህም ቢሆን አይሰሙኝም ይላል ጌታ ተብሎ በሕግ ተጽፎአል።

፳፪ እንግዲያስ በልሳኖች መናገር ለማያምኑ ሞልክት ነው እንጂ ለሚያምኑ አይደለም፣ ትንቢት ግን ለሚያምኑ እንጂ ለማያምኑ አይደለም።

፳፫ እንግዲህ ማኅበር ሁሉ ኦብረው ቢሰበሰቡ ሁሉም በልሳኖች ቢናገሩና ያልተማሩ ወይም የማያምኑ ሰዎች ቢገቡ። እብደዋል እይሉምን?

፳፬ ሁሉ ትንቢት ቢናገሩ ግን የማያምን ወይም ያልተማረ ሰው ቢገባ በሁሉ ይወቀሳል። በሁሉም ይመረመራል፤

፳፭ በልቡም የተሰወረ ይገለጣል እንዲሁም። እግዚአብሔር በእውነት በመካከላቸው ነው ብሎ እየተናገረ በፊቱ ወድቆ ለእግዚአብሔር ይሰግዳል።

፳፮ እንግዲህ፡ ወንድሞች ሆይ፡ ምንድር ነው? በምትሰበሰቡበት ጊዜ ለእያንዳንዱ መዝሙር አለው፡ ትምህርት አለው፡ መግለጥ አለው፡ በልሳን መናገር አለው፡ መተርጎም አለው፤ ሁሉ ለማነጽ ይሁን።

፳፯ በልሳን የሚናገር ቢኖር ሁለት ወይም ቢበዛ ሦስት ሆነው በተራቸው ይናገሩ እንዲሞ ይተርጉም፤

፳፰ የሚተረጉም ባይኖር ግን በማኅበር መካከል ዝም ይበልፍ ለራሱና ለእግዚአብሔር ይናገር።

፳፱ ነቢያትም ሁለት ወይም ሦስት ሆነው ይናገሩ ሌሎችም ይለዩአቸው፤

፴ በዚያ ለሚቀመጥ ለሌላ ግን አንድ ነገር ቢገለጥለት ፊተኛው ዝም ይበል።

፴፩ ሁሉም እንዲማሩ ሁሉም እንዲመከሩ ሁላችሁ በእያንዳንዳችሁ ትንቢት ልትናገሩ ትችላላችሁ።

፴፪ የነቢያትም መናፍሰት ለነቢያት ይገዛሉ፤

፴፫ እግዚአብሔርስ የሰላም አምላክ ነው እንጂ የሁከት አምላክ አይደለምና፤ በቅዱሳንም አብያተ ክርስቲያናት ሁሉ እንዲህ ነው።

፴፬ ሴቶች በማኅበር ዝም ይበሉ፤ ሕግ ደግሞ እንደሚል እንዲገዙ እንጂ እንዲናገሩ አልተፈቀደላቸውምና።

፴፭ ለሴት በማኅበር መካከል መናገር ነውር ነውር፣ ምንም ሊማሩ ቢወዱ በቤታቸው ባሎቻቸውን ይጠይቁ።

፴፮ ምን ነው? የእግዚአብሔር ቃል የወጣ ከእናንተ ነውን? ወይስ ወደ እናንተ ብቻ ደርሶአልን?

፴፯ ማንም ነቢይ ወይም መንፈሳዊ የሆነ ቢመስለው ይህች የጻፍሁላችሁ የጌታ ትእዛዝ እንደ ሆነች ይወቅ፤

፴፰ ማንም የማያውቅ ቢኖር ግን አይወቅ።

፴፱ ስለዚህ፡ ወንድሞች ሆይ፡ ትንቢት ለመናገር በብርቱ ፈልጉ፡ በልሳኖች ከመናገርም አትከልክሉ፤

፵ ነገር ግን ሁሉ በአገባብና በሥርዓት ይሁን።

፲፮

፩ ወንድሞች ሆይ፡ የሰበክሁላችሁን ደግሞም የተቀበላችሁትን በእርሱም ደግሞ የቆማችሁበትን በእርሱም ደግሞ የምትድኑበትን ወንጌል አሳሰባችኋለሁ፤

፪ በከንቱ ካላመናችሁ በቀር፡ ብታሰቡት፡ በምን ቃል እንደ ሰበክሁላችሁ አሳሰባችኋለሁ።

፫ እኔ ደግሞ የተቀበልሁትን ከሁሉ በፊት አሳልፌ ሰጠኋችሁ እንዲህ ብዬ። መጽሐፍ እንደሚል ክርስቶስ ስለ ኃጢአታችን ሞተ፡ ተቀበረም፡

፬ መጽሐፍም እንደሚል በሦስተኛው ቀን ተነሣ፡

፭ ለኬፋም ታየ በኋላም ለአሥራ ሁለቱ፤

፮ ከዚያም በኋላ ከአምስት መቶ ለሚበዙ ወንድሞች በአንድ ጊዜ ታየ፤ ከእነርሱም የሚበዙቱ እስከ አሁን አሉ እንዳንደች ግን አንቀላፍተዋል፤

፯ ከዚያም በኋላ ለያዕቆብ ኋላም ለሐዋርያት ሁሉ ታየ፤

፰ ከሁሉም በኋላ እንደ ጭንጋፍ ለምሆን ለእኔ ደግሞ ታየኝ።

፱ እኔ ከሐዋርያት ሁሉ የማንሰ ነኝና፡ የእግዚአብሔርን ቤተ ክርስቲያን ስላሳደድሁ ሐዋርያ ተብዬ ልጠራ የማይገባኝ፤

፲ ነገር ግን በእግዚአብሔር ጸጋ የሆንሁ እኔ ነኝ፤ ለእኔም የተሰጠኝ ጸጋው ከንቱ አልነበረም ከሁላቸው ይልቅ ግን ደከምሁ፡ ዳሩ ግን ከእኔ ጋር ያለው የእግዚአብሔር ጸጋ ነው እንጂ እኔ አይደለሁም።

፲፩ እንግዲህስ እኔ ብሆን እነርሱም ቢሆኑ እንዲሁ እንሰብካለን እንዲሁም አመናችሁ።

፲፪ ክርስቶስ ከሙታን እንደ ተነሣ የሚሰበክ ከሆነ ግን ከእናንተ አንዳንዶቹ። ትንሣኤ ሙታን የለም እንዴት ይላሉ?

፲፫ ትንሣኤ ሙታንስ ከሌለ ክርስቶስ አልተነሣም፤

10 ክርስቶስም ካልተነሣ እንግዲያስ ሰብከታችን ከንቱ ነው እምነታችሁም ደግሞ ከንቱ ናት፤

11 ደግሞም። ክርስቶስን አስነሥቶታል ብለን በእግዚአብሔር ላይ ስለ መሰከርን ሐሰተኞች የእግዚአብሔር ምስክሮች ሆነን ተገኝተናል፤ ሙታን ግን የማይነሡ ከሆነ እርሱን አላስነሣውም።

12 ሙታን የማይነሡ ከሆነ ክርስቶስ አልተነሣም፤

13 ክርስቶስም ካልተነሣ እምነታችሁ ከንቱ ናት፤ እስከ አሁን ድረስ በኃጢአታችሁ አላችሁ።

14 እንግዲያስ በክርስቶስ ያንቀላፉት ደግሞ ጠፍተዋል።

15 በዚች ሕይወት ብቻ ክርስቶስን ተሰፋ ያደረግን ከሆነ፣ ከሰው ሁሉ ይልቅ ምስኪኖች ነን።

16 አሁን ግን ክርስቶስ ላንቀላፉት በኩራት ሆኖ ከሙታን ተነሥቶአል።

17 ሞት በሰው በኩል ስለ መጣ ትንሣኤ ሙታን በሰው በኩል ሆኖአልና።

18 ሁሉ በአዳም እንደሚሞቱ እንዲሁ ሁሉ በክርስቶስ ደግሞ ሕያዋን ይሆናሉና።

19 ነገር ግን እያንዳንዱ በራሱ ተራ ይሆናል፤ ክርስቶስ እንደ በኩራት ነው። በኋላም በመምጣቱ ለክርስቶስ የሆኑት ናቸው፤

20 በኋላም፡ መንግሥቱን ለእግዚአብሔር ለአባቱ አሳልፎ በሰጠ ጊዜ አለቅነትንም ሁሉና ምልጣንን ሁሉ ኃይልንም በሻረ ጊዜ፣ ፍጻሜ ይሆናል።

21 ጠላቶቹን ሁሉ ከአግሩ በታች እስኪያደርግ ድረስ ሊነግሥ ይገባዋልና።

22 የኋለኛው ጠላት የሚሻረው ሞት ነው፤

23 ሁሉን ከአግሩ በታች አሰገዝቶአልና። ነገር ግን። ሁሉ ተገዝቶአል ሲል፣ ሁሉን ካሰገዛለት በቀ መሆኑ ግልጥ ነው።

24 ሁሉ ከተገዛለት በኋላ ግን እግዚአብሔር ሁሉ በሁሉ ይሆን ዘንድ በዚያን ጊዜ ልጁ ራሱ ደግሞ ሁሉን ላሰገዛለት ይገዛል።

25 እንዲያማ ካልሆነ፣ ስለ ሙታን የሚጠመቁ ምን ያደርጋሉ? ሙታንስ ከቶ የማይነሡ ከሆነ፣ ስለ እነርሱ የሚጠመቁ ስለ ምንድር ነው?

11 እኛስ ዘወትር በሚያሰፈራ ኑር የምንኖር ስለ ምንድር ነው?

12 በጌታችን በክርስቶስ እየሱስ ባለኝ በእናንተ ትምክህት እየማልሁ፣ ወንድሞች ሆይ፣ ዕለት ዕለት እሞታለሁ።

13 እንደ ሰው በኤፌሶን ከአውራ ጋር ከታገልሁ፣ ሙታንስ የማይነሡ ከሆነ፣ ምን ይጠቅመኛል? ነገ እንሞታለንና እንብላና እንጠጣ።

14 አትሳቱ፤ ክፉ ባልንጀርነት መልካሙን አመል ያጠፋል።

15 በጽድቅ ንቁ ኃጢአትንም አትሥሩ፤ እግዚአብሔርን የማያውቁ አሉና። አሳፍራችሁ ዘንድ ይህን አላለሁ።

16 ነገር ግን ሰው። ሙታን እንዴት ይነሣሉ? በምንስ ዓይነት እካል ይመጣሉ? የሚል ይኖር ይሆናል።

17 አንተ ሞኝ፣ አንተ የምትዘራው ካልሞተ ሕያው አይሆንም፤

18 የምትዘራውም፣ ሰንዴ ቢሆን ከሌላም ዓይነት የእንዲ ቢሆን፣ ቅንጣት ብቻ ነው እንጂ የምትዘራው የሚሆነውን እካል አይደለም፤

19 እግዚአብሔር ግን እንደ ወደደ አካልን ይሰጠዋል ከዘርችም ለእያንዳንዱ የገዛ አካሉን ይሰጠዋል።

20 ሥጋ ሁሉ አንድ አይደለም፣ የሰው ሥጋ ግን አንድ ነው፣ የእንስሳም ሥጋ ሌላ ነው፣ የወፍችም ሥጋ ሌላ ነው፣ የዓሣም ሥጋ ሌላ ነው።

21 ደግሞ ሰማያዊ አካል አለ፣ ምድራዊም አካል አለ፤ ነገር ግን የሰማያዊ አካል ክብር ልዩ ነው፣ የምድራዊም አካል ክብር ልዩ ነው።

22 የፀሐይ ክብር አንድ ነው የጨረቃም ክብር ሌላ ነው የከዋክብትም ክብር ሌላ ነው፤ በክብር አንዱ ኮከብ ከሌላው ኮከብ ይለያልና።

23 የሙታን ትንሣኤ ደግሞ እንዲሁ ነው። በመበሰበስ ይዘራል፣ ባለመበሰበስ ይነሣል፤

24 በውርደት ይዘራል፣ በክብር ይነሣል፤ በድካም ይዘራል፣ በኃይል ይነሣል፤

25 ፍጥረታዊ አካል ይዘራል፣ መንፈሳዊ አካል ይነሣል። ፍጥረታዊ አካል ካለ መንፈሳዊ አካል ደግሞ አለ።

፱፭ እንዲሁ ደግሞ። ፊተኛው ሰው አዳም ሕያው ነፍስ ሆነ ተብሎ ተጽፎአል፤ ኋለኛው አዳም ሕይወትን የሚሰጥ መንፈስ ሆነ።

፱፮ ነገር ግን አስቀድሞ ፍጥረታዊው ቀጥሎም መንፈሳዊው ነው እንጂ መንፈሳዊው መጀመሪያ አይደለም።

፱፯ የፊተኛው ሰው ከመሬት መሬታዊ ነው፤ ሁለተኛው ሰው ከሰማይ ነው።

፱፰ መሬታዊው እንደ ሆነ መሬታውያን የሆኑት ደግሞ እንዲሁ ናቸው። ሰማያዊው እንደ ሆነ ሰማያውያን የሆኑት ደግሞ እንዲሁ ናቸው።

፱፱ የዚያንም የመሬታዊውን መልክ እንደ ለበሰን የሰማያዊውን መልክ ደግሞ አንለብሳለን።

፲ ነገር ግን፣ ወንድሞች ሆይ፣ ይህን አላለሁ። ሥጋና ደም የእግዚአብሔርን መንግሥት ሊወርሱ አይችሉም፣ የሚበሰብሰውም የማይበሰብሰውን አይወርሰም።

፲፩-፲፫ ይህ የሚበሰብሰው የማይበሰብሰውን ሊለብስ ይህም የሚሞተው የማይሞተውን ሊለብስ ይገባዋልና።

፲፬ ዳሩ ግን ይህ የሚበሰብሰው የማይበሰብሰውን ሲለብስ ይህም የሚሞተው የማይሞተውን ሲለብስ፣ በዚያን ጊዜ። ሞት ድል በመነሣት ተዋጠ ተብሎ የተጻፈው ቃል ይፈጸማል።

፲፭ ሞት ሆይ፣ መውጊያህ የት አለ? ሲኦል ሆይ፣ ድል መንሣትህ የት አለ?

፲፮ የሞት መውጊያ ኃጢአት ነው የኃጢአትም ኃይል ሕግ ነው፤

፲፯ ነገር ግን በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል ድል መንሣትን ለሚሰጠን ለእግዚአብሔር ሞስጋና ይሁን።

፲፰ ስለዚህ፣ የተወደዳችሁ ወንድሞቼ ሆይ፣ ድካማችሁ በጌታ ከንቱ እንዳይሆን አውቃችኋልና የሞትደላደሉ፣ የማትነቃቁም፣ የጌታም ሥራ ሁልጊዜ የሚበዛላችሁ ሁኑ።

1፮

፩ ለቅዱሳንም ገንዘብን ስለ ማዋጣት፣ ለገላትያ አብያተ

ክርስቲያናት እንደ ደነገግሁት እናንተ ደግሞ እንዲሁ አድርጉ።

፩ እኔ ስመጣ ይህ የገንዘብ ማዋጣት ያን ጊዜ እንዳይሆን፣ ከእናንተ እያንዳንዱ በየሳምንቱ በፊተኛው ቀን እንደ ቀናው መጠን እያስቀረ በቤቱ ያስቀምጥ።

፫ ስመጣም ማናቸውም ቢሆኑ የታመኑ የሚመሰሉአችሁ ሰዎች ቸርነታችሁን ወደ ኢየሩሳሌም ያደርሱ ዘንድ ደብዳቤ ሰጥቼ እልካቸዋለሁ፤

፪ እኔ ደግሞ ልሄድ የሚገባኝ ብሆን ከእኔ ጋር አብረው ይሄዳሉ።

፫ በመቄዶንያም ሳልፍ ወደ እናንተ እመጣለሁ፤ በመቄዶንያ አድርጌ አልፋለሁና፤

፮ እናንተም ወደምሄድበት ወደ ማናቸውም ስፍራ በጉዞዬ እንድትረዱኝ ምናልባት በእናንተ ዘንድ አቆይ ወይም እከርም ይሆናል።

፯ አሁን እግረ መንገዬን ሳልፍ ልጎበኛችሁ አልወድምና፤ ጌታ ቢፈቅደው የሆነውን ዘመን በእናንተ ዘንድ ልሰነብት ተስፋ አደርጋለሁና።

፰ በኤፌሶን ግን እስከ በዓለ ንምሳ ድረስ እሰነብታለሁ።

፱ ሥራ የሞላበት ትልቅ በር ተከፍቶልኛልና ተቃዋሚዎችም ብዙ ናቸው።

፲ ጠሞቱዎስም የመጣ እንደ ሆነ በእናንተ ዘንድ ያለ ፍርሃት እንዲኖር ተጠንቀቁ፤ እንደ እኔ ደግሞ የጌታን ሥራ ይሠራልና፤ እንግዲህ ማንም አይናቀው።

፲፩ ነገር ግን ከወንድሞቼ ጋር እጠብቀዋለሁና ወደ እኔ ይመጣ ዘንድ በሰላም በጉዞው እርዱት።

፲፪ ስለ ወንድማችን ስለ አጵሎስ ግን ከወንድሞቼ ጋር ወደ እናንተ ሊሄድ እጅግ አድርጌ ለምኘው ነበር፤ ዛሬም ለመምጣት ከቶ ፈቃድ አልነበረውም፣ ሲመቸው ግን ይመጣል።

፲፫ ንቁ፣ በሃይማኖት ቁሙ፣ ጎልምሱ ጠንክሩ።

፲፬ በእናንተ ዘንድ ሁሉ በፍቅር ይሁን።

፲፭ ወንድሞች ሆይ፣ የእስጢፋኖስ ቤተ ሰዎች የአካይያ በኩራት እንደ ሆኑ ቅዱሳንንም ለማገልገል ራሳቸውን እንደ ሰጡ ታውቃላችሁ፤

፲፮ እንደ እነርሱ ላሉትና አብር

ለሚሠራ ለሚደክምም ሁሉ እናንተም እንድትገዙ እለምናችኋለሁ።

1፯ በእስጢፋኖስና በፈርዶናጥስ በአካይቆስም መምጣት ደስ ይለኛል፤ እናንተ ስለሌላችሁ የጎደለኝን ፈጽመዋልና፤ መንፈሴንና መንፈሳችሁን አሳርፈዋልና።

1፰ እንግዲህ እንደነዚህ ያሉትን አወቁአቸው።

1፱ የእስያ አብያተ ክርስቲያናት ሰላምታ ያቀርቡላችኋል። አቁላና ጵርስቅላ በቤታቸው ካለች ቤተ ክርስቲያን ጋር በጌታ እጅግ ሰላምታ ያቀርቡላችኋል።

፳ ወንድሞች ሁሉ ሰላምታ ያቀርቡላችኋል። በተቀደሰ አሳሳም እርስ በርሳችሁ ሰላምታ ተሰጣጡ።

፳፩ እኔ ጳውሎስ ይህን ሰላምታ በገዛ እጆ ጽፌአለሁ።

፳፪ ጌታን ኢየሱስ ክርስቶስን የማይወድ ቢኖር የተረገመ ይሁን። ጌታችን ሆይ፥ ና።

፳፫ የጌታ የኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋ ከእናንተ ጋር ይሁን።

፳፬ ፍቅሬ በክርስቶስ ኢየሱስ ከሁላችሁ ጋር ነው። አሜን።

2ኛ ወደ ቆሮንቶስ ሰዎች

፩ በእግዚአብሔር ፈቃድ የኢየሱስ ክርስቶስ ሐዋርያ የሆነ ጳውሎስ ወንድሙም ጠምቴዎስ፤ በእካይያ አገር ሁሉ ከሚኖሩ ቅዱሳን ሁሉ ጋር በቆሮንቶስ ላላች ለእግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን፤

፪ ከእግዚአብሔር ከአባታችን ከጌታም ከኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋና ስላም ለእናንተ ይሁን።

፫ የርሳራኔ አባት የመጽናናትም ሁሉ አምላክ የሆነ የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ አምላክና አባት ይባረክ።

፬ እርሱ በመከራችን ሁሉ ያጽናናል፤ ስለዚህም እኛ ራሳችን በእግዚአብሔር በምንጽናናበት መጽናናት በመከራ ሁሉ ያሉትን ማጽናናት እንችላለን።

፭ የክርስቶስ ሥቃይ በእኛ ላይ እንደ በዛ፣ እንዲሁ መጽናናታችን ደግሞ በክርስቶስ በኩል ይበዛልናል።

፮ ዳሩ ግን መከራ ብንቀበል፣ ስለ መጽናናታችሁና ስለ መዳናችሁ ነው፤ ብንጽናናም፣ እኛ ደግሞ የምንሣቀይበት በዚያ ሥቃይ በመጽናት ስለሚደረግ ስለ መጽናናታችሁ ነው።

፯ ተስፋችንም ስለ እናንተ ጽኑ ነው፤ ሥቃያችንን እንደ ተካፈላችሁ እንዲሁም መጽናናታችንን ደግሞ እንድትካፈሉ እናውቃለን።

፰ በእስያ ስለ ደረሰብን መከራችን፣ ወንድሞች ሆይ፣ ታውቁ ዘንድ እንወዳለን፤ ስለ ሕይወታችን እንኳ ተስፋ እስክንቆርጥ ድረስ ከዓቅማችን በላይ ያለ ልክ ከብደብን ነበር፤

፱ አዎን፣ ሙታንን በሚያነሣ በእግዚአብሔር እንጂ በራሳችን እንዳንታመን፣ እኛ ራሳችን የሞትን ፍርድ በውስጣችን ሰምተን ነበር።

፲-፲፪ ትምክህታችን ይህ ነው፤ በእግዚአብሔር ጸጋ እንጂ በሥጋዊ ጥበብ ሳይሆን፣ በእግዚአብሔር ቅድስናና ቅንነት በዚህ ዓለም ይልቁንም በእናንተ ዘንድ እንደኖርን የሕሊናችን ምስክርነት ነው።

፲፫-፲፭ በዚህም ታምኜ፣ ሁለተኛ ጸጋ ታገኙ ዘንድ አስቀድሜ ወደ እናንተ እንድመጣ፣

፲፮ በእናንተም መካከል ወደ መቄዶንያ እንዳልፍ ደግሞም ከመቄዶንያ ወደ እናንተ መጥቼ ወደ ይሁዳ በጉዞዬ እንድትረዱኝ አስብሁ።

፲፯ እንግዲህ ይህን ሳስብ ያን ጊዜ ቅሌትን አሳየሁን? ወይስ በእኔ ዘንድ አዎን አዎን አይደለም አይደለም ማለት እንዲሆን ያን የማሰበው በዓለማዊ ልማድ ነውን?

፲፰ እግዚአብሔር ግን የታመነ ነው፣ ለእናንተም የሚነገረው ቃላችን አዎንና አይደለም አይሆንም።

፲፱ በእኛ ማለት በእኔና በሰልሞናስ በጠምቴዎስም በመካከላችሁ የተሰበከ የእግዚአብሔር ልጅ ኢየሱስ ክርስቶስ አዎንና አይደለም አልነበረም፣ ነገር ግን በእርሱ አዎን ሆኖአል።

፳ እግዚአብሔር ለሰጠው የተስፋ ቃል ሁሉ አዎን ማለት በእርሱ ነው፣ ስለዚህ ለእግዚአብሔር ስለ ክብሩ በእኛ የሚነገረው እሜን በእርሱ ደግሞ ነው።

፳፩ በክርስቶስም ከእናንተ ጋር የሚያጸናንና የቀባን እግዚአብሔር ነው።

፳፪ ደግሞም ያተመን የመንፈሱንም መያዣ በልባችን የሰጠን እርሱ ነው።

፳፫ እኔ ግን ልራራላችሁ ስል እንደ ገና ወደ ቆሮንቶስ እንዳልመጣሁ በነፍሴ ላይ እግዚአብሔርን ምስክር እጠራለሁ።

፳፬ ለደስታችሁ ከእናንተ ጋር የምንሠራ ነን እንጂ፣ በእምነታችሁ በእናንተ ላይ የምንገዛ አይደለንም። በእምነታችሁ ቆማችኋልና።

፪

፩ ነገር ግን ዳግመኛ በንዘን ወደ እናንተ እንዳልመጣ ስለ እኔ ቆረጥሁ።

፪ እኔስ ባሳዝናችሁ፣ እንግዲያስ በእኔ ምክንያት ከሚያዘን በቀር ደስ የሚያስኘኝ ማን ነው?

፫ ደስ ሊያስኘኝ ከሚገባቸውም በመምጣቴ ንዘን እንዳይሆንብኝ ይህንኑ ጻፍሁላችሁ፣ ደስታዬ የሁላችሁ ደስታ ነው ብዬ በሁላችሁ ታምኜአለሁና።

፬ በብዙ መከራና ከልብ ጭንቀት በብዙም እንባ ጽፌላችሁ

ነበርና፤ ይህም እናንተን ኣብዘቼ የምወድበትን ፍቅር እንድታውቁ እንጂ እንዳሳዘናችሁ ኣይደለም።

፩ ነገር ግን ማንም ኣሳዘኖ ቢሆን፣ እንዳልከብድባችሁ፣ በክፍል ሁለታችሁን እንጂ እኔን ያሳዘነ ኣይደለም።

፪ እንደዚህ ላለ ሰው ይህ ከእናንተ የምትበዙት የቀጣችሁት ቅጣት ይበቃዎልና እንደዚህ ያለው ከልክ በሚበዛ ንዘን እንዳይዋጥ።

፫ ይልቅ ተመልሳችሁ ይቅር ማለትና ማጽናናት ይገባችኋል።

፬ ስለዚህ ከእርሱ ጋር ፍቅርን እንድታጸኑ ኣለምናችኋለሁ፤

፭ ስለዚህ ደግሞ ጽፌ ነበርና፤ በሁሉ የምትታዘዙ እንደ ሆናችሁ የእናንተን መፈተን ኣውቅ ዘንድ ኣሳቤ ነበር።

፮ እናንተ ግን ይቅር የምትሉትን እኔ ደግሞ ይቅር ኣለዋለሁ፤ እኔም ይቅር ካልሁ፣ ይቅር ያልሁትን ስለ እናንተ በክርሰቶስ ፊት ይቅር ብዬኣለሁ።

፯ በሰይጣን እንዳንታለል፤ የእርሱን ኣሳብ እንሰተውምና።

፲ ስለ ክርሰቶስም ወንጌል ወደ ጢሮኦዳ በመጣሁ ጊዜ፣ ለጌታ ሥራ በር ምንም ቢከፈትልኝ፣ ቲቶን ወንድሜን ስላላገኘሁት መንፈሴ ዕረፍት ኣልነበረውም።

፲፫ ነገር ግን ከእነርሱ ተሰናብቼ ወደ መቄዶንያ ወጣሁ።

፲፬ ነገር ግን በክርሰቶስ ሁልጊዜ ድል በመንሣቱ ለሚያዘረን በእኛም በየሰፍራው ሁሉ የእውቀቱን ሽታ ለሚገልጥ ለኣምላክ ምስጋና ይሁን፤

፲፭ በሚድኑቴና በሚጠፉቴ ዘንድ ለእግዚአብሔር የክርሰቶስ መዓዛ ነገና፤

፲፮ ለእነዚህ ለሞት የሚሆን የሞት ሽታ ለእነዚያም ለሕይወት የሚሆን የሕይወት ሽታ ነን። ለዚህም ነገር የሚበቃ ማን ነው?

፲፯ የእግዚአብሔርን ቃል ቀላቅለው እንደሚሸቃቅጡት እንደ ብዙዎቹ ኣይደለንምና፤ በቅንነት ግን ከእግዚአብሔር እንደ ተላክን በእግዚአብሔር ፊት በክርሰቶስ ሆነን እንናገራለን።

፫

፩ እንደ ገና ራሳችንን ልናመሰግን እንጀምራለን? ወይስ እንደ ሌሎች የማመሰገኛ መልእክት ወደ እናንተ ወይስ ከእናንተ ያስፈልገን ይሆን?

፪ ሰዎች ሁሉ የሚያውቁትና የሚያነቡት በልባችን የተጻፈ መልእክታችን እናንተ ናችሁ።

፫ እናንተም በሕያው እግዚአብሔር መንፈስ እንጂ በቀለም ኣይደለም፣ ሥጋ በሆነ በልብ ጽላት እንጂ በድንጋይ ጽላት ያልተጻፈ፣ በእኛም የተገለገለ የክርሰቶስ መልእክት እንደ ሆናችሁ የተገለጠ ነው።

፬ በክርሰቶስም በኩል ወደ እግዚአብሔር እንዲህ ያለ ኣምነት ኣለን።

፭ ብቃታችን ከእግዚአብሔር ነው እንጂ፣ በገዛ እጆቻችን እንደሚሆን እንዳችን እንኳ ልናሰብ ራሳችን የበቃን ኣይደለንም፤

፮ እርሱም ደግሞ በመንፈስ እንጂ በፊደል ለማይሆን ለእዲስ ኪዳን ኣገልጋዮች እነሆን ዘንድ ኣበቃን፤ ፊደል ይገድላልና መንፈስ ግን ሕይወትን ይሰጣል።

፯ ዳሩ ግን የእስራኤል ልጆች ስለዚያ ስለ ተሻረው ስለ ፊቱ ክብር የሙሴን ፊት ትኩር ብለው መመልከት እስኪሳናቸው ድረስ፣ ያ በፊደላት በድንጋዮች ላይ የተቀረጸ የሞት ኣገልግሎት በክብር ከሆነ፣

፯ የመንፈስ ኣገልግሎት እንዴት ይልቅ በክብር ኣይሆንም?

፱ የኩነኔ ኣገልግሎት ክብር ከሆነ፣ ይልቅ የጽድቅ ኣገልግሎት በክብር ኣብዘቶ ይበልጣልና።

፲ ያ የከበረ እንኳ እጅግ በሚበልጠው ክብር ምክንያት በዚህ ነገር ክብሩን ኣጥቶኣልና።

፲፩ ያ ይሻር የነበረው በክብር ከሆነ፣ ጸንቶ የሚኖረውም እጅግ ይልቅ በክብር ሆኖኣልና።

፲፪ እንግዲህ እንዲህ ያለ ተስፋ ካለን እጅግ ገልጠን እንናገራለን።

፲፫ የዚያንም ይሻር የነበረውን መጨረሻ ትኩር ብለው የእስራኤል ልጆች እንዳይመለከቱ፣ በፊቱ መጋረጃ እንዳደረገ እንደ ሙሴ ኣይደለንም።

፲፬ ነገር ግን ኣሳባቸው ደነዘዘ። ብሉይ ኪዳን ሲነበብ ያ መጋረጃ

ሳይወሰድ እስከ ዛሬ ድረስ ይኖራልና፤ በክርስቶስ ብቻ የተሻረ ነውና።

፲፮ ነገር ግን እስከ ዛሬ ድረስ የሙሴ መጻጻፍት በተነበቡ ጊዜ ሁሉ ያ መጋረጃ በልባቸው ይኖራል፤

፲፯ ወደ ጌታ ግን ዘወር ባለ ጊዜ ሁሉ መጋረጃው ይወሰዳል።

፲፰ ጌታ ግን መንፈስ ነው፤ የጌታም መንፈስ ባለበት በዚያ አርነት አለ።

፲፱ እኛም ሁላችን በመጋረጃ በማይከደን ፊት የጌታን ክብር እንደ መስተዋት እያብለጨለጭን መንፈስ ከሚሆን ጌታ እንደሚደረግ ያን መልክ እንመስል ዘንድ ከክብር ወደ ክብር እንለወጣለን።

፬

፳ ስለዚህ ምክንያት ምሕረት እንደ ተሰጠን መጠን ይህ አገልግሎት ስላለን አንታክትም።

፳፩ ነገር ግን የሚያሳፍረውን ሰውና ነገር ጥለናልና በተንኮል እንመላለስም የእግዚአብሔርንም ቃል በውሸት አንቀላቅልም፤ እውነትን በመግለጥ ግን በእግዚአብሔር ፊት ለሰው ሕሊና ሁሉ ራሳችንን እናመሰግናለን።

፳፪ ወንጌላችን የተከደነ ቢሆን እንኳ የተከደነባቸው ለሚጠፉ ነው።

፳፫ ለእነርሱም የእግዚአብሔር ምሳሌ የሆነ የክርስቶስ የክብሩ ወንጌል ብርሃን እንዲያበራላቸው፣ የዚህ ዓለም አምላክ የማያምኑትን አሳብ አሳወረ።

፳፬ ክርስቶስ ኢየሱስን ጌታ እንደ ሆነ እንጂ ራሳችንን እንሰብክምና፣ ስለ ኢየሱስም ራሳችንን ለእናንተ ባሪያዎች እናደርጋለን።

፳፭ በክርስቶስ ፊት የእግዚአብሔርን የክብሩን እውቀት ብርሃን እንዲሰጥ በልባችን ውስጥ የበራ። በጨለማ ብርሃን ይብራ ያለ እግዚአብሔር ነውና።

፳፮ ነገር ግን የኃይሉ ታላቅነት ከእግዚአብሔር እንጂ ከእኛ እንዳይሆን ይህ መዝገብ በሽክለ ዕቃ ውስጥ አለን፤

፳፯ በሁሉ አንገፋለን እንጂ እንጨነቅም፤ እናመነታለን እንጂ ተስፋ እንቆርጥም፤

፳፰ እንሰደዳለን እንጂ አንጣልም፤ እንወድቃለን እንጂ አንጠፋም፤

፲ የኢየሱስ ሕይወት ደግሞ በሥጋችን ይገለጥ ዘንድ ሁልጊዜ የኢየሱስን መሞት በሥጋችን ተሸክመን እንዘራለን።

፲፩ የኢየሱስ ሕይወት ደግሞ በሚሞት ሥጋችን ይገለጥ ዘንድ እኛ ሕያዋን የሆንን ከኢየሱስ የተነሣ ዘወትር ለሞት አልፈን እንሰጣለንና።

፲፪ ስለዚህ ሞቱ በእኛ ሕይወቱም በእናንተ ይሠራል።

፲፫ ነገር ግን። እመንሁ ስለዚህም ተናገርሁ ተብሎ እንደ ተጻፈ ያው እንዲ የአምነት መንፈስ ስላለን፣ እኛ ደግሞ እናምናለን ስለዚህም እንናገራለን፤

፲፬ ጌታን ኢየሱስን ያሰነሣው እኛን ደግሞ ከኢየሱስ ጋር እንዲያሰነሣን ከእናንተም ጋር እንዲያቀርብን እናውቃለንና።

፲፭ በብዙዎች በኩል የተትረፈረፈው ጸጋ ለእግዚአብሔር ክብር ምስጋናን ያበዛ ዘንድ፣ ሁሉ ስለ እናንተ ነውና።

፲፮-፲፱ ስለዚህም አንታክትም፣ ነገር ግን የውጭው ሰውነታችን ቢጠፋ እንኳ የውስጡ ሰውነታችን ዕለት ዕለት ይታደሳል።

፭

፳ ድንኳን የሚሆነው ምድራዊ መኖሪያችን ቢፈርስ፣ በሰማይ ያለ በእኛ ያልተሠራ የዘላለም ቤት የሚሆን ከእግዚአብሔር የተሠራ ሕንጻ እንዳለን እናውቃለንና።

፳፩ በዚህ ውስጥ በእውነት አንቃትታለንና።

፳፪ ከሰማይም የሚሆነውን መኖሪያችንን እንድንላብስ እንናቀቃለንና ላብስን ለቁታችንን አንገኝም።

፳፫ በእውነትም የሚሞተው በሕይወት ይሞጥ ዘንድ ልንላብስ እንጂ ልንገፈፍ የማንወድ ስለ ሆነ፣ በድንኳኑ ያለን እኛ ከብድን አንቃትታለን።

፳፬ ነገር ግን ለዚህ የሠራን እግዚአብሔር ነው እርሱም የመንፈሱን መያዣ ሰጠን።

፳፭ ታምነናል ይልቁንም ከሥጋ ተለይተን በሰደት መኖር በጌታም ዘንድ ማደር ደስ ይለናል።

፱ ስለዚህ ደግሞ ብናድር ወይም ተለይተን ብንሆን እርሱን ደስ የምናሰኝ ልንሆን እንቀናለን።

፲ መልካም ቢሆን ወይም ክፉ እንዳደረገ፣ እያንዳንዱ በሥጋው የተሠራውን በብድራት ይቀበል ዘንድ ሁላችን በክርስቶስ በፍርድ ወንበር ፊት ልንገለጥ ይገባናልና።

፲፩ እንግዲህ የጌታን ፍርሃት አውቀን ሰዎችን እናስረዳለን ለእግዚአብሔር ግን የተገለጥን ነን፤ በሕሊናችሁም ደግሞ የተገለጥን እንደ ሆንን ተስፋ አደርጋለሁ።

፲፪ በመልክ እንጂ በልብ ለማይመኩ የምትመልሱላቸው መልስ እንዲኖራችሁ፡ በእኛ ልትመኩ ምክንያት እንሰጣችኋለን እንጂ ራሳችንን ደግሞ ለእናንተ የምናመሰግን አይደለንም።

፲፫ እብዶች ብንሆን፡ ለእግዚአብሔር ነው፤ ባለ አእምሮዎች ብንሆን፡ ለእናንተ ነው።

፲፬ ይህን ስለቆረጥን የክርስቶስ ፍቅር ግድ ይለናልና፤ እንዲ ስለ ሁሉ ሞተ፤ እንግዲያስ ሁሉ ሞቱ፤

፲፭ በሕይወትም ያሉት ስለ እነርሱ ለሞተውና ለተነሣው እንጂ ወደ ፊት ለራሳቸው እንዳይኖሩ ስለ ሁሉ ሞተ።

፲፮ ስለዚህ እኛ ከአሁን ጀምሮ ማንንም በሥጋ እንደሚሆን አናውቅም፤ ክርስቶስንም በሥጋ እንደ ሆነ ያወቅነው ብንሆን እንኳ፡ አሁን ግን ከእንግዲህ ወዲህ እንደዚህ አናውቀውም።

፲፯ ስለዚህ ማንም በክርስቶስ ቢሆን አዲስ ፍጥረት ነው፤ እርጌው ነገር አልፎአል፤ እነሆ፡ ሁሉም አዲስ ሆኖአል።

፲፰ ነገር ግን የሆነው ሁሉ፡ በክርስቶስ ከራሱ ጋር ካስታረቀን የማስታረቅም እገልግሎት ከሰጠን፡ ከእግዚአብሔር ነው፤

፲፱ እግዚአብሔር በክርስቶስ ሆኖ ዓለሙን ከራሱ ጋር ያስታርቅ ነበርና፡ በደላቸውን አይቆጥርባቸውም ነበር፤ በእኛም የማስታረቅ ቃል አኖረ።

፳ እንግዲህ እግዚአብሔር በእኛ እንደሚማልድ ስለ ክርስቶስ መልክተኞች ነን፤ ከእግዚአብሔር ጋር ታረቁ ብለን ስለ ክርስቶስ እንለምናለን።

፳፩ እኛ በእርሱ ሆነን

የእግዚአብሔር ጽድቅ እንሆን ዘንድ ኃጢአት ያለውቀውን እርሱን ስለ እኛ ኃጢአት አደረገው።

፮

፩ እብረንም እየሠራን የእግዚአብሔርን ጸጋ በከንቱ እንዳትቀበሉ ደግሞ እንለምናለን፤

፪ በተወደደ ሰዓት ስማሁህ በመዳንም ቀን ረዳሁህ ይላልና፤ እነሆ፡ የተወደደው ሰዓት አሁን ነው፤ እነሆ፡ የመዳን ቀን አሁን ነው።

፫ አገልግሎታችንም እንዳይነቀፍ በእንዳች ነገር ማሰናከያ ከቶ እንሰጣም።

፬ ነገር ግን በሁሉ እንደ እግዚአብሔር አገልጋዮች ራሳችንን እናማጥናለን፤

፭ በብዙ መጽናት፡ በመከራ፡ በችግር፡ በጭንቀት፡ በመገረፍ፡ በወግኒ፡ በሁከት፡ በድካም፡ እንቅልፍ በማጣት፡

፮ በመጦም፡ በንጽህና፡ በእውቀት፡ በትዕግሥት፡ በችርነት፡ በመንፈስ ቅዱስ፡ ግብዝነት በሌለው ፍቅር፡ በእውነት ቃል፡

፯ በእግዚአብሔር ኃይል፡ ለቀኝና ለግራ በሚሆን በጽድቅ የጦር ዕቃ፡ በክብርና በውርደት፡

፰ በክፉ ወረና በመልካም ወረ ራሳችንን እናማጥናለን፤ አሳቾች ሰንባል እውነተኞች ነን፤

፱ ያልታወቁ ሰንባል የታወቁን ነን፤ የምንሞት ስንመሰል እነሆ ሕያዋን ነን፤ የተቀጣን ሰንሆን እንገደልም፤

፲ ንዝንተኞች ሰንሆን ዘወትር ደስ ይለናል፤ ድሆች ሰንሆን ብዙዎችን ባለ ጠጎች እናደርጋለን፤ እንዳች የሌለን ሰንሆን ሁሉ የእኛ ነው።

፲፩ እናንተ የቆሮንቶስ ሰዎች ሆይ፡ ከፋችን ለእናንተ ተከፍቶአል ልባችንም ሰፍቶላችኋል፤

፲፪ በእኛ አልጠበባችሁም በሆዳችሁ ግን ጠባባችኋል፤

፲፫ ልጆቼ እንደ መሆናችሁ ግን እላችኋለሁ፡ እናንተ ደግሞ ብድራት መልሳችሁልን ተስፋ።

፲፬ ከማያምኑ ጋር በማይመች አካሄድ እትጠመዱ፤ ጽድቅ ከዓመፀ ጋር ምን ተካፋይነት አለውና? ብርሃንም ከጨለማ ጋር ምን ጎብረት አለው?

፲፭ ክርስቶስ ስን ከቤልሆር ጋር ምን መስማማት አለው? ወይስ የሚያምን ከማያምን ጋር ምን ክፍል አለው?

፲፮-፲፯ ለእግዚአብሔር ቤተ መቅደስም ከጣዎት ጋር ምን መጋጠም አለው? እኛ የሕያው እግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ነንና እንዲሁም እግዚአብሔር ተናገረ እንዲህ ሲል። በእነርሱ እኛራለሁ በመካከላቸውም እመላላላለሁ፤ አምላካቸውም እሆናለሁ እነርሱም ሕዝቤ ይሆናሉ።

፯

፩ እንግዲህ፡ ወዳጆች ሆይ፡ የዚህ ተስፋ ቃል ካለን፡ በእግዚአብሔር ፍርሃት ቅድስናን ፍጹም እያደረግን ሥጋንና መንፈስን ከሚያረክስ ሁሉ ራሳችንን እናንጸ።

፪ በልባችሁ ሰፍራ አስፋልን፤ ማንንም አልበደልንም፤ ማንንም አላጠፋንም፤ ማንንም አላታለልንም።

፫ ለኩነኔ አልልም፤ በእንድነት ለመሞትና በእንድነት ለመኖር በልባችን እንዳላችሁ አስቀድሜ ብዬ አለሁና።

፬ ስለ እናንተ እምነቴ ታላቅ ነው፡ በእናንተ ምክንያት ትምክህቴ ታላቅ ነው፤ መጽናናት ሞልቶብኛል፤ በመከራችን ሁሉ ደስታዬ ከመጠን ይልቅ ይበዛል።

፭ ወደ መቄዶንያም በመጣን ጊዜ፡ በሁሉ ነገር መከራን ተቀበልን እንጂ ሥጋችን ዕረፍት አልነበረውም፤ በውጭ ጠብ ነበረ፡ በውስጥ ፍርሃት ነበረ።

፮ ነገር ግን ንዝንተኞችን የሚያጽናና አምላክ በቴቶ መምጣት አጽናናን፤

፯ በመምጣቱም ብቻ አይደለም ነገር ግን ናፍቆታችሁንና ልቅሶአችሁን ስለ እኔም ቅንዓታችሁን ሲናገረን በእናንተ ላይ በተጽናናበት መጽናናት ደግሞ ነው፤ ስለዚህም ከፊት ይልቅ ደስ አለን።

፰ በመልእክቱ ያሳዘንኋችሁ ብሆን እንኳ አልጸጸትም፤ የተጸጸትሁ ብሆን እንኳ፡ ያ መልእክት ጥቂት ጊዜ ብቻ እንዳሳዘናችሁ አያለሁና አሁን ለንስሐ ሰላዘናችሁ ደስ ብሎኛል እንጂ ሰላዘናችሁ አይደለም፤

፱ በምንም ከእኛ የተነሣ እንዲትጎዱ እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ አዝናችኋልና።

፲ እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ የሆነ ንዝን ጸጸት የሌለበትን፡ ወደ መዳንም የሚያደርሰውን ንስሐ ያደርጋልና፤ የዓለም ንዝን ግን ሞትን ያመጣል።

፲፩ እነሆ፡ ይህ እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ የሆነ ንዝን እንዴት ያለ ትጋት፡ እንዴት ያለ መልስ፡ እንዴት ያለ ቁጣ፡ እንዴት ያለ ፍርሃት፡ እንዴት ያለ ናፍቆት፡ እንዴት ያለ ቅንዓት፡ እንዴት ያለ በቀል በመካከላችሁ አደረገ። በዚህ ነገር ንጹሐን እንደ ሆናችሁ በሁሉ አስረድታችኋል።

፲፪ እንግዲያስ የጻፍሁላችሁ ብሆን እንኳ፡ ስለ እኛ ያላችሁ ትጋታችሁ ከእናንተ ዘንድ በእግዚአብሔር ፊት እንዲገለጥ እንጂ፡ ስለ በዳዩ ወይም ስለ ተበዳዩ አልጻፍሁም። ስለዚህ ተጽናንተናል።

፲፫ በመጽናናታችንም ስለ ቴቶ ደስታ አብልጦ ደስ አለን፡ መንፈሱ በሁላችሁ ዐርፎአልና፤

፲፬ ለእርሱ በምንም ስለ እናንተ የተመካሁ እንደ ሆነ አላፈርሁምና፡ ነገር ግን ሁሉን ለእናንተ በእውነት እንደ ተናገርን፡ እንደዚህ ደግሞ ትምክህታችን በቴቶ ፊት እውነት ሆነ።

፲፭ ስለዚህም በፍርሃትና በመንቀጥቀጥ እንዴት እንደተቀበላችሁት፡ የሁላችሁን መታዘዝ እያስበ ፍቅሩ በእናንተ ላይ እጅግ በዝቶአል።

፲፮ በነገር ሁሉ ተማምኜባችኋለሁና ደስ ይለኛል።

፰

፩ ወንድሞች ሆይ፡ ለመቄዶንያ አብያተ ክርስቲያናት የተሰጠውን የእግዚአብሔርን ጸጋ እናስታውቃችኋለን፤

፪ በብዙ መከራ ተፈትነው ሳሉ የደስታቸው ብዛትና የድህነታቸው ጥልቅነት የልግሰናቸውን ባለ ጠግነት አብዝቶአል፤

፫ እንደ ዓቅማቸው መጠን ከዓቅማቸውም የሚያልፍ እንኳ ወደው እንደ ሰጡ እመስክርላቸዋለሁና።

፬ ለቅዱሳን በሆነው አገልግሎት እንዲተባበሩ ይህን ቸርነት በብዙ ልመና ከእኛ ይለምኑ ነበር።

፳ አስቀድመውም በእግዚአብሔር ፈቃድ ራሳቸውን ለጌታ ለእኛም ሰጡ እንጂ እንዳሰብን አይደለም።

፳ ስለዚህም ቲቶ አስቀድሞ እንደ ጀመረ እንዲሁ ደግሞ ይህን ቸር ሥራ ደግሞ በእናንተ ዘንድ ሊፈጽም ለመገን።

፳ ነገር ግን በነገር ሁሉ፣ በእምነትና በቃል በእውቀትም በትጋትም ሁሉ ለእኛም በፍቅራችሁ እንደ ተረፋችሁ፣ በዚህ ቸር ሥራ ደግሞ ትረፉ።

፳ ትእዛዝ እንደምሰጥ አልልም፣ ነገር ግን በሌሎች ትጋት በኩል የፍቅራችሁን እውነተኛነት ደግሞ ለመረምር አላለሁ፤

፳ የጌታችንን የኢየሱስ ክርስቶስን ቸር ሰጦታ አውቃችኋልና፤ ሀብታም ሲሆን፣ እናንተ በእርሱ ድህነት ባለ ጠጎች ትሆኑ ዘንድ ስለ እናንተ ድህ ሆነ።

፳ በዚህም ነገር ምክር እሰጣለሁ፤ ከአምና ጀምራችሁ ለማድረግ ብቻ ያይደለ ነገር ግን ለማሰብ ደግሞ አስቀድማችሁ የጀመራችሁት ይህ ይጠቅማችኋልና፤

፳ አሁንም ለማሰብ በጎ ፈቃድ እንደ ነበረ፣ እንዲሁ እንዳላችሁ መጠን መፈጸም ደግሞ ይሆን ዘንድ፣ ማድረጉን ደግሞ ፈጽመው።

፳ በጎ ፈቃድ ቢኖር፣ እንዳለው መጠን የተወደደ ይሆናል እንጂ እንደሌለው መጠን አይደለም።

፳ ለሌሎች ዕረፍት ለእናንተም መከራ እንዲሆን አይደለም፣ ትክክል እንዲሆን ነው እንጂ፤

፳ የእነርሱ ትርፍ ደግሞ የእናንተን ጉድለት እንዲሞላ በእሁኑ ጊዜ የእናንተ ትርፍ የእነርሱን ጉድለት ይሙላል፤ በትክክል እንዲሆን፣ እንዲህ ተብሎ እንደ ተጻፈ።

፳ ብዙ ያከማቸ አላተረፈም፣ ጥቂትም ያከማቸ አላጎደለም።

፳ ነገር ግን በቲቶ ልብ ስለ እናንተ ያንን ትጋት የሰጠ አምላክ ይመሰገን፤

፳ ምክራችንን ተቀብሎአልና፣ ትጋት ግን ስለ በዛበት ወደ ወደ እናንተ ይወጣል።

፳ ከእርሱም ጋር ስለ ወንጌል ሰብከት በኩላት ክርስቲያናት ሁሉ የተመሰገነውን ወንድም እንልካለን፤

፳ ይህም ብቻ አይደለም ነገር ግን የጌታን የራሱን ክብርና የእኛን

በጎ ፈቃድ ለማሳየት በምናገለግለው በዚህ ቸር ሥራ ከእኛ ጋር እንዲጓደድ በኩላት ክርስቲያናት ደግሞ ተመረጠ።

፳ ስለምናገለግለው ስለዚህ ለጋሰ ሰጦታ ማንም እንዳይነቅሷን እንጠነቀቃለን፤

፳ በጌታ ፊት ብቻ ያይደለ ነገር ግን በሰው ፊት ደግሞ መልካም የሆነውን እናሰባለንና።

፳ ብዙ ጊዜም በብዙ ነገር መርምረን ትጉ እንደ ሆነ ያገኘነውን፣ አሁንም በእናንተ እጅግ ስለሚታመን ከፊት ይልቅ እጅግ ትጉ የሚሆነውን ወንድማችንን ከእነርሱ ጋር እንልካለን።

፳ ስለ ቲቶ የሚጠይቅ ቢኖር ስለ እናንተ ክብርኝ የሚሠራ ባልንጀራዬ ነው፤ ስለ ወንድሞቻችን የሚጠይቅ ቢኖርም የኩላት ክርስቲያናት መልእክተኞችና የክርስቶስ ክብር ናቸው።

፳ እንግዲህ የፍቅራችሁንና ስለ እናንተ ያለውን የትምክህታችንን መግለጫ በኩላት ክርስቲያናት ፊት ለእነርሱ ግለጡ።

፱

፩ ለቅዱሳን ስለሚሆነው ክገልግሎት ልጽፍላችሁ እያሰፈልግምና፤

፩ በጎ ፈቃዳችሁን አውቄአለሁና፤ ስለዚህም። አካይያ ከአምና ጀምሮ ተዘጋጅቶአል ብዬ ለመቄደንያ ሰዎች በእናንተ እመካለሁ፣ ቅንዓታችሁም የሚበዙቱን አነሣሥቶአል።

፩ ነገር ግን ለእነርሱ እንዳልሁ፣ የተዘጋጅችሁ ትሆኑ ዘንድ በዚህም ነገር ስለ እናንተ ያለው ትምክህታችን ከጎቱ እንዳይሆን ወንድሞችን እልካለሁ፤

፩ ምናልባት የመቄደንያ ሰዎች ከእኔ ጋር ቢመጡ፣ ያልተዘጋጁችሁም ሆናችሁ ቢያገኙአችሁ፣ እናንተ እንድታፍሩ አላልንም እኛ ግን በዚህ እምነታችን እንድናፍር አይሁን።

፩ እንግዲህ እንደ በረከት ሆኖ ከሰሰት የማይሆን ይህ የተዘጋጀ ይሆን ዘንድ አስቀድመው ወደ እናንተ መጥተው፣ አስቀድማችሁ ተስፋ የሰጣችሁትን በረከት አስቀድመው እንዲፈጽሙ

ወንድሞችን እለምን ዘንድ እንዲያስፈልገኝ አስብሁ።

፮ ይህንም አላለሁ። በጥቂት የሚዘራ በጥቂት ደግሞ ያጭዳል። በበረከትም የሚዘራ በበረከት ደግሞ ያጭዳል።

፯ እግዚአብሔር በደስታ የሚሰጠውን ይወዳልና እያንዳንዱ በልቡ እንዳስበ ይሰጥ። በጎዘን ወይም በግድ አይደለም።

፰-፲ ለዘሪ ዘርን ለመብላትም እንጀራን በብዙ የሚሰጥ እርሱም የምትዘሩትን ዘር ይሰጣችኋል ያበረክትላችሁማል። የጽድቃችሁንም ፍሪ ያሳድጋል፤

፲፪ በእኛ በኩል ለእግዚአብሔር የምስጋና ምክንያት የሚሆነውን ልግስና ሁሉ እንድታሳዩ በሁሉ ነገር ባለ ጠጎች ትሆናላችሁ።

፲፫ የዚህ ረድኤት አገልግሎት ለቅዱሳን የሚጎድላቸውን በሙሉ የሚሰጥ ብቻ አይደለምና። ነገር ግን ደግሞ በብዙ ምስጋና ለእግዚአብሔር ይበዛል፤

፲፬ በዚህ አገልግሎት ስለ ተፈተናችሁ። በክርስቶስ ወንጌል በማመናችሁ ስለሚሆን መታዘዝ እነርሱንና ሁሉንም ስለምትረዱበት ልግስና እግዚአብሔርን ያከብራሉ።

፲፭ ራሳቸውም ስለ እናንተ ሲያማልዱ። በእናንተ ላይ ከሚሆነው ከሚበልጠው ከእግዚአብሔር ጸጋ የተነሣ ይናገሩት።

፲፮ ስለማይነገር ስጦታው እግዚአብሔር ይመሰገን።

፲

፩ እኔም ራሴ ጳውሎስ። በእናንተ ዘንድ ፊት ለፊት ሳለሁ ትሑት የሆንሁ። ከእናንተ ግን ብርቅ የምደፍራችሁ። በክርስቶስ የዋህነትና ገርነት እመክራችኋለሁ፤

፪ በባለማዊ ልማድ እንደምንመላለስ በሚቆጥሩን በእንዳንደች ላይ አምኜ ልደፍር አስባለሁ። በዚያ እምነት ግን ከእናንተ ጋር ሆኜ እንዳልደፍር አለምንችኋለሁ።

፫ በሰው ልማድ ምንም እንኳ የምንመላለስ ብንሆን። እንደ ሰው ልማድ አንዋጋም፤

፬ የጦር ዕቃችን ሥጋዊ አይደለምና። ምሽግን ለመሰበር ግን በእግዚአብሔር ፊት ብርቅ ነው፤

፭ የሰውንም እሳብ በእግዚአብሔርም እውቀት ላይ የሚነሣውን ከፍ ያለውን ነገር ሁሉ እናፈርሳለን ለክርስቶስም ለመታዘዝ እእምርን ሁሉ እንማርካለን።

፮ መታዘዛችሁም በተፈጸመች ጊዜ አለመታዘዝን ሁሉ ልንበቀል ተዘጋጅተናል።

፯ በፊታችሁ ያለውን ተመልከቱ። ማንም የክርስቶስ መሆኑን ተረድቶ ቢሆን። ይህን እንደ ገና በራሱ ይቁጠረው፤ እርሱ የክርስቶስ እንደ ሆነ እኛ ደግሞ እንዲሁ ነን።

፰ ጌታ እናንተን ለማነጽ እንጂ እናንተን ለማፍረስ ያይደለ በሰጠው በሥልጣናችን ከፊት ይልቅ ብመካ እንኳ አላፍርም።

፱ በመልእክቶቹ የማስደነግጣችሁ አይምስላችሁ።

፲ መልእክቶቹስ ከባድና ኃይለኛ ናቸው። ሰውነቱ ግን ሲታይ ደካማ ነው። ንግግሩም የተናቀ ነው ይላሉና።

፲፪ እንዲሁ የሚል ይህን ይቁጠረው፤ በሩቅ ሳለን በመልእክታችን በኩል በቃል እንዳለን። በፊቱ ደግሞ ሳለን በሥራ እንዲሁ ነን።

፲፫ ራሳቸውን ከሚያመሰግኑ ከእንዳንደች ጋር ራሳችንን ልንቆጥር ወይም ራሳችንን ልናስተያይ እንደፍርምና፤ ነገር ግን እነርሱ ራሳቸውን ከራሳቸው ጋር ሲያመዘዙ። ራሳቸውንም ከራሳቸው ጋር ሲያስተያዩ። እያስተውሉም።

፲፬ እኛ ግን እግዚአብሔር እንደ ወሰነልን እስከ እናንተ እንኳ እንደሚደርስ እንደ ክፍላችን ልክ እንጂ ያለ ልክ አንመካም።

፲፭-፲፮ ወደ እናንተ እንደማንደርስ አድርገን ከመጠን አናልፍምና። የክርስቶስን ወንጌል በመሰበክ እስከ እናንተ እንኳ ደርሰናልና፤

፲፩

፩ በጥቂቱ ሞኝነቱ ብትታገሡኝ መልካም ይሆን ነበር፤ ቢሆንም በእርግጥ ታገሡኝ።

፪ በእግዚአብሔር ቅንዓት እቀናላችኋለሁና። እንደ ነጽሕት

ድንገል እናንተን ለክርስቶስ ላቀርብ ለእንደ ወንድ አጭቻችኋለሁና፤

፫ ነገር ግን እባብ በተንኮሉ ሐዋንን እንዳሳታት፥ እሳባችሁ ተበላሽቶ ለክርስቶስ ከሚሆን ቅንነትና ንጽሕና ሞናልባት እንዳይለወጥ ብዬ እፈራለሁ።

፬ የሚመጣውም ያልሰበክነውን ሌላ እየሱስ ቢሰብክ፥ ወይም ያላገኛችሁትን ልዩ መንፈስ ወይም ያልተቀበላችሁትን ልዩ ወንጌል ብታገኙ፥ በመልካም ትታገሡታላችሁ።

፭ ከእነዚህ ከዋነኞቹ ሐዋርያት በእንደ ነገር እንኳ እንደ ጎደልሁ ራሴን አልቆጥርም።

፮ በእነጋገሪ ያልተማርሁ ብሆን እንኳ፥ በእውቀት ግን እንዲህ አይደለሁም። ነገር ግን በሰው ሁሉ መካከል በነገር ሁሉ ተገልጠንላችኋል።

፯ ወይስ የእግዚአብሔርን ወንጌል ያለ ደመወዝ ስለ ሰበክሁላችሁ፥ እናንተ ከፍ እንድትሉ ራሴን እያዋረድሁ ኃጢአት አድርጌ ይሆንን?

፰ እናንተን ለማገልገል ደመወዝ እየተቀበልሁ ሌሎችን አብያተ ክርስቲያናት ዘረፍሁ።

፱ ከእናንተም ጋር ሳለሁ በጎደለኝ ጊዜ፥ በማንም አልከበድሁበትም፤ ከመቄዶንያ የመጡት ወንድሞች የጎደለኝን በሙሉ ሰጥተዋልና፤ በነገርም ሁሉ እንዳልከብድባችሁ ተጠነቀቅሁ እጠነቀቅማለሁ።

፲ የክርስቶስ እውነት በእኔ እንዳለ፥ ይህ ትምክህት በእኔ ዘንድ በአካይያ አገር አይከለክልም።

፲፩ ስለ ምን? ስለማልወዳችሁ ነውን? እግዚአብሔር ያውቃል።

፲፪ ነገር ግን በዚያ በሚመኩበት እንደ እኛ ሆነው ለገኙ፥ ምክንያትን ከሚፈልጉቱ ምክንያትን እቆርጥ ዘንድ እሁን የማደርገውን ከዚህ ወዲህ ደግሞ አደርጋለሁ።

፲፫ እንደ እነዚህ ያሉ ሰዎች የክርስቶስን ሐዋርያት እንዲመሰሉ ራሳቸውን እየለወጡ፥ ውሸተኞች ሐዋርያትና ተንኮላኞች ሠራተኞች ናቸውና።

፲፬ ይህም ድንቅ አይደለም፤ ስይጣን ራሱ የብርሃንን መልእክ እንዲመሰል ራሱን ይለውጣልና።

፲፮ እንግዲህ አገልጋዮቹ ደግሞ የጽድቅን አገልጋዮች እንዲመሰሉ ራሳቸውን ቢለውጡ ታላቅ ነገር አይደለም፤ ፍጻሜአቸውም እንደ ሥራቸው ይሆናል።

፲፯ እንደ ገና አላለሁ። ለማንም ሰው ሞኝ የሆንሁ አይምሰለው፤ ያለዚያ ግን እኔ ደግሞ ጥቂት እመካ ዘንድ እንደ ሞኝ እንኳ ሆኜ ተቀበሉኝ።

፲፰ እንደዚህ ታምኜ ሰመካ የምናገረው፥ በሞኝነት እንጂ ጌታ እንዳዘዘኝ አልናገርም።

፲፱ ብዙዎች በዓለማዊ ነገር ስለሚመኩ እኔ ደግሞ እመካለሁ።

፳ ልባሞች ስለምትሆኑ በደስታ ሞቾችን ትታገላላችሁና፤

፳፩ ማንም ባሪያዎች ቢያደርጋችሁ፥ ማንም ቢበላችሁ፥ ማንም ቢቀማችሁ፥ ማንም ቢኮራባችሁ፥ ማንም ፊታችሁን በጥፊ ቢመታችሁ ትታገላላችሁና።

፳፪ ደካሞች መሰለን እንደ ነበርን በውርደት አላለሁ፤ ነገር ግን በሞኝነት አላለሁ፤ ማንም በሚደፍርበት እኔ ደግሞ አደፍርበታለሁ።

፳፫ ዕብራውያን ናቸውን? እኔ ደግሞ ነኝ። የእስራኤል ወገን ናቸውን? እኔ ደግሞ ነኝ። የአብርሃም ዘር ናቸውን? እኔ ደግሞ ነኝ። የክርስቶስ አገልጋዮች ናቸውን?

፳፬ እንደ አብድ ሰው አላለሁ፤ እኔ እበልጣለሁ፤ በድካም አብዝቼ፥ በመገረፍ አብዝቼ፥ በመታሰር አትርፌ፥ በመሞት ብዙ ጊዜ ሆንሁ።

፳፭ አይሁድ እንደ ሲጎድል አርባ ገርፋት አምስት ጊዜ ገረፋኝ።

፳፮ ሦስት ጊዜ በበትር ተመታሁ፤ አንድ ጊዜ በድንጋይ ተወገርሁ፤ መርከቤ ሦስት ጊዜ ተሰበረ፤ ሌሊትና ቀን በባሕር ውስጥ ኖርሁ።

፳፯ ብዙ ጊዜ በመንገድ ሄድሁ፤ በወንዝ ፍርሃት፥ በወንበዳዎች ፍርሃት፥ በወገኔ በኩል ፍርሃት፥ በእሕዛብ በኩል ፍርሃት፥ በከተማ ፍርሃት፥ በምድረ በዳ ፍርሃት፥ በባሕር ፍርሃት፥ በውሸተኞች ወንድሞች በኩል ፍርሃት ነበረብኝ፤

፳፰ በድካምና በጥረት ብዙ ጊዜም እንቅልፍ በማጣት፥ በራብና በጥም

ብዙ ጊዜም በመጠም፡ በብርድና በራቅትነት ነበርሁ።

፳፰ የቀረውንም ነገር ሳልቆጥር፡ ዕለት ዕለት የሚከብድብኝ የአብያተ ክርስቲያናት ሁሉ አሳብ ነው።

፳፱ የሚደክም ማን ነው፡ እኔም አልደክምምን? የሚሰናከል ማን ነው፡ እኔም አልናደድምን?

፴ ትምክህት የሚያሰፈልግ ከሆነ፡ ከድካሜ በሚሆነው ነገር እመካለሁ።

፴፩ ለዘላለም የተባረከ የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ እምላክና አባት እንዳልዋሽ ያውቃል።

፴፪ በደማስቆ እርሰጣሰየሰ ከተባለ ንጉሥ በታች የሆነ የሕዝብ ገዥ ሊይዘኝ እየወደደ የደማስቆ ሰዎችን ከተማ ያስጠብቅ ነበር።

፴፫ በቅጥሩም ባለ መሰኮት በቅርጫት አወረዱኝና ከእጅ አመለጥሁ።

1፪

፩ ትምክህት የሚያሰፈልግ ነው፤ አይጠቅምም ነገር ግን ከጌታ ወዳለው ራእይና መገለጥ እመጣለሁ።

፪ ሰውን በክርስቶስ አውቃለሁ፡ በሥጋ እንደ ሆነ አላውቅም ወይም ከሥጋ ውጭ እንደ ሆነ አላውቅም፡ እግዚአብሔር ያውቃል፤ እንዲህ ያለው ሰው ከአሥራ አራት ዓመት በፊት እስከ ሦስተኛው ሰማይ ድረስ ተነጠቀ።

፫ እንዲህ ያለውንም ሰው አውቃለሁ፡ በሥጋ እንደ ሆነ ወይም ያለ ሥጋ እንደ ሆነ አላውቅም፡ እግዚአብሔር ያውቃል፤

፬ ወደ ገነት ተነጠቀ፡ ሰውም ሊናገር የማይገባውን የማይነገረውን ቃል ሰማ።

፭ እንደዚህ ሰላለው እመካለሁ፡ ስለ ራሴ ግን ከድካሜ በቀር አልመካኝም።

፮ ልመካ ብወድስ ሞኝ አልሆንም፡ እውነትን አላለሁና፤ ነገር ግን ማንም ከሚያይ ከእኔም ከሚሰማ የምበልጥ አድርጎ እንዳይቆጥረኝ ትቼአለሁ።

፯ ስለዚህም በመገለጥ ታላቅነት እንዳልታበይ የሥጋይ መውጊያ፡ እርሱም የሚጎሰመኝ የሰይጣን መልእክተኛ ተሰጠኝ፤ ይኸውም እንዳልታበይ ነው።

፳ ስለዚህ ነገር ከእኔ እንዲለይ ሦስት ጊዜ ጌታን ለመገሁ።

፳፯ እርሱም። ጸጋይ ይበቃሃል፡ ኃይሌ በድካም ይፈጸማልና አለኝ። እንግዲህ የክርስቶስ ኃይል ያድርብኝ ዘንድ በብዙ ደስታ በድካሜ ልመካ አወዳለሁ።

፳፰ ስለዚህ ስለ ክርስቶስ በድካም በመንገላታትም በችግርም በሰደትም በጭንቀትም ደስ ይለኛል፤ ሰደክም ያን ጊዜ ኃይለኛ ነኝና።

፳፱ በመመካቲ ሞኝ ሆኜአለሁ፤ እናንተ ግድ አላችሁኝ፤ እናንተ እኔን ልታመሰግኑ ይገባ ነበርና። እኔ ምንም ባልሆን እንኳ፡ ከዋነኞቹ ሐዋርያት በምንም አልገድልምና።

፴ በእርግጥ የሐዋርያት ምልክት በመካከላችሁ በምልክትና በድንቅ ነገር በተአምራትም በሁሉ ትዕግሥት ተደረገ።

፴፩ እኔ ራሴ ካልከበድሁባችሁ ከዚህ በቀር፡ ከሌላ ቤተ ክርስቲያን ያነሳችሁበት በምን እኮ ነው? ይህን በደሉን ይቅር በሉልኝ።

፴፪ እነሆ፡ ወደ እናንተ እመጣ ዘንድ ሰዘጋጅ ይህ ሦስተኛዬ ነው፤ አልከብድባችሁምም፡ እናንተን እንጂ ያላችሁን አልፈልግምና። ወላጆች ለልጆች እንጂ ልጆች ለወላጆች ገንዘብ ሊያከማቹ አይገባቸውምና።

፴፫ እኔ ግን ስለ ነፍሳችሁ በብዙ ደስታ ገንዘቤን እከፍላለሁ፡ ራሴን እንኳ እከፍላለሁ። ከመጠን ይልቅ ብወዳችሁ በዚህ ልክ ፍቅራችሁ የሚያንሰ ነውን?

፴፬ ይሁን እንጂ እኔ አልከበድሁባችሁም፤ ነገር ግን ሸንጋይ ሆኜ በተንኩል ያዘኋችሁ።

፴፭ ወደ እናንተ ከላክኋቸው በእንዲ ሰንኳ አታለልኋችሁን?

፴፮ ቲቶን መከርሁት ከእርሱም ጋር ወንድሙን ላክሁት፤ ቲቶስ አታለላችሁን? በእንድ መንፈስ አልተመላለስንም? በእንድ ፍለጋስ አልተመላለስንም?

፴፯ ለእናንተ ስለ ራሳችን እንድንመልስ ሁልጊዜ ይመሰላችኋልን? በእግዚአብሔር ፊት በክርስቶስ ሆነን እንናገራለን፤ ነገር ግን፡ ወዳጆች፡ እናንተን ለናንጸችሁ ሁሉን እንናገራለን።

፳ ስመጣ፡ እንደምወደው

ሳትሆኑ አገኛችሁ ይሆናል እኔም እንደምትወዱት ሳልሆን ታገኙኝ ይሆናል ብዬ እፈራለሁና፤ ምናልባት ክርክር ቅንዓትም ቁጣም እድመኝነትም ሐሜትም ማሾክሾክም ኩራትም ሁከትም ይሆናሉ፤

፳፩ እንደ ገና ሰመጣ በእናንተ ዘንድ አምላኬ እንዲያዋርደኝ፣ አሰቀድመውም ኃጢአት ከሠሩትና ስላደረጉት ርኩስትና ዝሙት መዳራትም ንስሐ ካልገቡት ወገን ስለ ብዙዎች ምናልባት አዘናለሁ ብዬ እፈራለሁ።

ኑሩ፣ የፍቅርና የሰላምም አምላክ ከእናንተ ጋር ይሆናል።

፳፪ በተቀደሰ አሳሳም እርሰ በርሳችሁ ሰላምታ ተሰጣጡ።

፳፫ ቅዱሳን ሁሉ ሰላምታ ያቀርቡላችኋል።

፳፬ የጌታ የኢየሱስ ክርስቶስ ጾጋ የእግዚአብሔርም ፍቅር የመንፈስ ቅዱስም ኅብረት ከሁላችሁ ጋር ይሁን። አሜን።

፲፫

፩ ወደ እናንተ ሰመጣ ይህ ሦስተኛዬ ነው፤ ሁሉ ነገር በሁለትና በሦስት ምስክር አፍ ይጸናል።

፪-፬ በድካም ተስቅሎአልና፣ ነገር ግን በእግዚአብሔር ኃይል በሕይወት ይኖራል። እኛ ደግሞ ከእርሱ ጋር እንደክማለንና፣ ነገር ግን ስለ እናንተ በሆነ በእግዚአብሔር ኃይል ከእርሱ ጋር በሕይወት እንኖራለን።

፫ በሃይማኖት ብትኖሩ ራሳችሁን መርምሩ፤ ራሳችሁን ፈትኑ፤ ወይስ ምናልባት የማትበቁ ባትሆኑ፣ ኢየሱስ ክርስቶስ በእናንተ ውስጥ እንዳለ ስለ እናንተ አታውቁምን?

፬ እኛ ግን የማንበቃ እንዳይደለን ልታውቁ ተስፋ አደርጋለሁ።

፭ ክፉ ነገርንም ከቶ እንዳታደርጉ ወደ እግዚአብሔር እንጸልያለን፤ እኛ የምንበቃ ሆነን እንገለጥ ዘንድ አይደለም ነገር ግን እኛ ምንም እንደማንበቃ ብንሆን፣ እናንተ መልካሙን ታደርጉ ዘንድ ነው።

፮ ለእውነት እንጂ በእውነት ላይ ምንም ለማድረግ አንችልምና።

፯ እኛ ሰንደክም እናንተም ኃይለኞች ስትሆኑ ደስ ብሎናልና፤ እናንተ ፍጹማን ትሆኑ ዘንድ ለዚህ ደግሞ እንጸልያለን።

፰ ስለዚህ ጌታ ለማፍረስ ያይደለ ለማገጽ እንደ ሰጠኝ ሥልጣን፣ ከእናንተ ጋር ሳለሁ በቁርጥ እንዳልሠራ በሩቅ ሆኜ ይህን እጽፋለሁ።

፲፬ በቀረውስ፣ ወንድሞች ሆይ፣ ደኅና ሁኑ። ፍጹማን ሁኑ፣ ምክራን ስሙ፣ በአንድ ልብ ሁኑ፣ በሰላም

ወደ ገላትያ ሰዎች

፩-፫ ከእግዚአብሔር ከአባታችን ከጌታችንም ከኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋና ሰላም ለእናንተ ይሁን።

፬ ክፉ ከሆነ ከእሁኑ ዓለም ያድንን ዘንድ እንደ አምላካችንና እንደ አባታችን ፈቃድ ስለ ኃጢአታችን ራሱን ሰጠ።

፭ ለእብ ከዘላለም እስከ ዘላለም ክብር ይሁን፤ አሜን።

፮ በክርስቶስ ጸጋ እናንተን ከጠራችሁ ከእርሱ ወደ ልዩ ወንጌል እንዲህ ፈጥረው እንዴት እንዳለፋችሁ እደነቃለሁ፤

፯ እርሱ ግን ሌላ ወንጌል አይደለም፤ የሚያናውጡአችሁ የክርስቶስንም ወንጌል ሊያጣምሙ የሚወዱ እንዳንደች አሉ እንጂ።

፰ ነገር ግን እኛ ብንሆን ወይም ከሰማይ መልአክ፣ ከሰበክንላችሁ ወንጌል የሚለይ ወንጌልን ቢሰብክላችሁ፣ የተረገመ ይሁን።

፱ አስቀድመን እንዳልን እንዲሁ አሁን ሁለተኛ እላለሁ። ከተቀበላችሁት የተለየውን ማንም ቢሰብክላችሁ የተረገመ ይሁን።

፲ ሰውን ወይስ እግዚአብሔርን አሁን እሺ አስኛለሁን? ወይም ሰውን ደስ ላሰኝ አልገለገለሁን? አሁን ሰውን ደስ ባሰኝ የክርስቶስ ባሪያ ባልሆንሁም።

፲፩ ወንድሞች ሆይ፣ በእኔ የተሰበከ ወንጌል እንደ ሰው እንዳይደለ አስታውቃችኋለሁ፤

፲፪ ኢየሱስ ክርስቶስ ገልጠልኛል እንጂ እኔ ከሰው አልተቀበልሁትም አልተማርሁትምም።

፲፫ በአይሁድ ሥርዓት በፊት እንዴት እንደ ኖርሁ ስምታችኋልና፤ የእግዚአብሔርን ቤተ ክርስቲያን ያለ ልክ አሳድድና አጠፋ ነበር።

፲፬ ለአባቶችም ወግ ከመጠን ይልቅ እየቀናሁ በወገኔ ዘንድ በዘመኔ ካሉት ብዙዎችን በአይሁድ ሥርዓት አበልጥ ነበር።

፲፭-፲፮ ከእኔም በፊት ሐዋርያት ወደ ነበሩት ወደ ኢየሩሳሌም አልወጣሁም፣ ነገር ግን ወደ ዓረብ አገር ሄድሁ እንደ ገናም ወደ ደማስቆ ተመለሰሁ።

፲፯ ከዚህ ወዲያ ከሦስት ዓመት በኋላ ኬፋን ልጠይቅ ወደ ኢየሩሳሌም ወጥቼ ከእርሱ ጋር አሥራ አምስት ቀን ሰነበትሁ፤

፲፰ ነገር ግን ከጌታ ወንድም ከያዕቆብ በቀር ከሐዋርያት ሌላ አላየሁም።

፲፱ ሰለምፅፍላችሁም ነገር፣ እነሆ፣ በእግዚአብሔር ፊት ሐሰት አልናገርም።

፳፩ ከዚያ ወዲያ ወደ ሶርያና ወደ ኪልቅያ አገር መጣሁ።

፳፪ በክርስቶስም ያሉት የይሁዳ ማኅበሮች ፊቴን አያውቁም ነበር፤

፳፫ ነገር ግን። ቀድሞ እኛን ያሳድድ የነበረ፣ እርሱ በፊት ያጠፋው የነበረውን ሃይማኖት አሁን ይሰብካል ተብሎ ሲነገር ይሰሙ ነበር፤

፳፬ ስለ እኔም እግዚአብሔርን ያከብሩ ነበር።

፪

፩ ከዚያ ወዲያ ከአሥራ አራት ዓመት በኋላ ከበርናባስ ጋር ተቶን ደግሞ ይኼ ወደ ኢየሩሳሌም ሁለተኛ ወጣሁ፤

፪ እንደ ተገለጠልኝም ወጣሁ፤ ምናልባትም በከንቱ እንዳልሮጥ ወይም በከንቱ ርጨ እንዳልሆን በአሕዛብ መካከል የምሰብከውን ወንጌል አስታወቅኋቸው፤ ዋናች ግን መሰለው ለሚታዩ ለብቻቸው አስታወቅኋቸው።

፫ ነገር ግን ከእኔ ጋር የነበረ ተቶ እንኳ የግሪክ ሰው ሲሆን ይገረዝ ዘንድ ግድ አላሉትም፤

፬ ነገር ግን ባሪያዎች ሊያደርጉን በክርስቶስ ኢየሱስ ያለንን አርነታችንን ይሰልሉ ዘንድ ሾልከው በሰውር ስለ ገቡ ስለ ሐሰተኞች ወንድሞች ነበሩ።

፭ የወንጌልም እውነት በእናንተ ዘንድ ጸንቶ እንዲኖር ለእንድ ሰዓት እንኳ ለቅቀን አልተገዛንላቸውም።

፮ አለቆች የመሰሉት ግን፣ በፊት ማን እንደ ነበሩ አይገደዱም፤ እግዚአብሔር የሰውን ፊት አይቶ አያደላም፤ አለቆች የመሰሉት እንዳች እንኳ አልጨመሩልኝምና።

፯ ተመልሰው ግን ጴጥሮስ ለተገረዙት የሆነው ወንጌል አደራ እንደ ተሰጠው እንዲሁ ለእኔ

ላልተገረዙት የሆነው ወንጌል አደራ እንደ ተሰጠኝ እየ፤

፳ ለተገረዙት ሐዋርያ እንዲሆን ለጴጥሮስ የሠራለት፤ ለእኔ ደግሞ ለአሕዛብ ሐዋርያ እንድሆን ሠርቶአልና።

፳፱ ደግሞ የተሰጠኝን ጸጋ አውቀው፤ አዕማድ መሰለው የሚታዩ ያዕቆብና ኬፋ የሐንሰሞ እኛ ወደ አሕዛብ እነርሱም ወደ ተገረዙት ይሄዱ ዘንድ ለእኔና ለበርናባስ ቀኝ እጃቸውን ሰጡን፤

፲ ድሆችን እናሰብ ዘንድ ብቻ ለመኑን፤ ይህንም ደግሞ ላደርግ ተጋሁ።

፲፩ ነገር ግን ኬፋ ወደ እንጾኪያ በመጣ ጊዜ ፊት ለፊት ተቃወሙት፤ ይፈረድበት ዘንድ ይገባ ነበርና።

፲፪ እንዳንድ ከያዕቆብ ዘንድ ሳይመጡ ከአሕዛብ ጋር አብሮ ይበላ ነበርና፤ በመጡ ጊዜ ግን ከተገረዙት ወገን ያሉትን ፈርቶ ያፈገፍግ ነበርና ከእነርሱ ተለየ።

፲፫ የቀሩትም አይሁድ ደግሞ፤ በርናባስ ሰንኳ በግብዝነታቸው እሰክ ተሳብ ድረስ፤ ከእርሱ ጋር አብረው ግብዘኛ ሆኑ።

፲፬ ነገር ግን እንደ ወንጌል እውነት በቅንነት እንዳልሄዱ ባየሁ ጊዜ በሁሉ ፊት ኬፋን። እነተ አይሁዳዊ ሳለህ በአይሁድ ኑሮ ያይደለ በአሕዛብ ኑሮ ብትኖር፤ አሕዛብ በአይሁድ ኑሮ ሊኖሩ እንዴት ግድ አልሃቸው? አልሁት።

፲፭ እኛ በፍጥረት አይሁድ ነን ኃጢአተኞችም የሆኑ አሕዛብ አይደለንም፤

፲፮ ነገር ግን ሰው በኢየሱስ ክርስቶስ በማመን እንዲጸድቅ እንጂ በሕግ ሥራ እንዳይሆን አውቀን፤ ሥጋን የለበሰ ሁሉ በሕግ ሥራ ስለማይጸድቅ፤ እኛ ራሳችን በሕግ ሥራ ሳይሆን በክርስቶስ እምነት እንጸድቅ ዘንድ በክርስቶስ ኢየሱስ እምነናል።

፲፯ ነገር ግን በክርስቶስ ልንጸድቅ የምንፈልግ ሰንሆን ራሳችን ደግሞ ኃጢአተኞች ሆነን ከተገኘን፤ እንግዲያስ ክርስቶስ የኃጢአት አገልጋይ ነዋ? አይደለም።

፲፰ ያፈረሰሁትን ይህን እንደ ገና የማንጽ ከሆንሁ ራሴ ሕግ ተላላፊ

እንድሆን አሰረዳለሁና።

፲፱ እኔ ለእግዚአብሔር ሕያው ሆኜ እኖር ዘንድ በሕግ በኩል ለሕግ ሞቼ ነበርና።

፳ ከክርስቶስ ጋር ተሰቅዬአለሁ፤ እኔም አሁን ሕያው ሆኜ አልኖርም ክርስቶስ ግን በእኔ ይኖራል፤ አሁንም በሥጋ የምኖርበት ኑሮ በወደደኝና ሰለ እኔ ራሱን በሰጠው በእግዚአብሔር ልጅ ላይ ባለ እምነት የምኖረው ነው።

፳፩ የእግዚአብሔርን ጸጋ አልጥልም፤ ጽድቅሰ በሕግ በኩል ከሆነ እንኪያሰ ክርስቶስ በከንቱ ሞተ።

፫

፩ የማታሰተውሉ የገላትያ ሰዎች ሆይ፤ በዓይናችሁ ፊት ኢየሱስ ክርስቶስ እንደ ተሰቀለ ሆኖ ተሥሎ ነበር፤ ለእውነት እንዳትታዘዙ አዘም ያደረገባችሁ ማን ነው?

፪ ይህን ብቻ ከእናንተ እንድማር እውዳለሁ፤ በሕግ ሥራ ወይም ከእምነት ጋር በሆነ መሰማት መንፈስን ተቀበላችሁን?

፫ እንዲህን የማታሰተውሉ ናችሁ? በመንፈስ ጀምራችሁ አሁን በሥጋ ትፈጽማላችሁን?

፬ በውኑ ከንቱ እንደ ሆነሰ እንደዚህ ያለ መከራ በከንቱ ተቀበላችሁን?

፭ እንግዲህ መንፈስን የሚሰጣችሁ በእናንተም ዘንድ ተአምራት የሚያደርግ፤ በሕግ ሥራ ነውን ወይስ ከእምነት ጋር በሆነ መሰማት ነው?

፮ እንዲሁ አብርሃም በእግዚአብሔር አመነና ጽድቅ ሆኖ ተቆጠረለት።

፯ እንኪያሰ ከእምነት የሆኑት እነዚህ የአብርሃም ልጆች እንደ ሆኑ አወቁ።

፰ መጽሐፍም እግዚአብሔር አሕዛብን በእምነት እንዲያጸድቅ አስቀድሞ አይቶ። በእነተ አሕዛብ ሁሉ ይባረካሉ ብሎ ወንጌልን ለአብርሃም አስቀድሞ ሰበከ።

፱ እንደዚህ ከእምነት የሆኑት ካመነው ከአብርሃም ጋር ይባረካሉ።

፲ ከሕግ ሥራ የሆኑት ሁሉ በእርግጥም በታች ናቸውና፤ በሕግ መጽሐፍ በተጻፉት ሁሉ ጸንቶ የማይኖር የማያደርግም ሁሉ የተረገመ ነው ተብሎ ተጽፎአልና።

፲፩ ጻድቅ በእምነት ይኖራል ተብሎአልና ማንም በእግዚአብሔር ፊት በሕግ እንዲይጸድቅ ግልጥ ነው።

፲፪ ሕግም ከእምነት አይደለም ነገር ግን። የሚያደርገው ይኖርበታል ተብሎአል።

፲፫ በእንጨት የሚሰቀል ሁሉ የተረገመ ነው ተብሎ ተጽፎአልና ክርስቶስ ስለ እኛ እርግማን ሆኖ ከሕግ እርግማን ዋጀን፤

፲፬ የመንፈስን ተስፋ በእምነት እንድንቀበል፣ የአብርሃም በረከት ወደ አሕዛብ በኢየሱስ ክርስቶስ ይደርሳላቸው ዘንድ።

፲፭ ወንድሞች ሆይ፣ እንደ ሰው ልማድ አላለሁ። የሰው ሰንኳ ቢሆን እርግጠኛውን ኪዳን ማንም አይንቅም ወይም አይጨምርበትም።

፲፮ ለአብርሃምና ለዘርም የተሰፋው ቃል ተነገረ። ስለ ብዙዎች እንደሚነገር። ለዘርቹም አይልም፤ ስለ እንደ እንደሚነገር ግን። ለዘርህም ይላል፣ እርሱም ክርስቶስ።

፲፯ ይህንም አላለሁ፤ ከአራት መቶ ሠላሳ ዓመት በኋላ የተሰጠው ሕግ አስቀድሞ በእግዚአብሔር የተረጋገጠውን ኪዳን የተሰፋውን ቃል አስኪሸር ድረስ አያፈርሰም።

፲፰ ርስቱ በሕግ ቢሆንስ እንግዲያስ በተሰፋ ቃል አይሆንም፤ በተሰፋ ቃል ግን እግዚአብሔር ለአብርሃም ሰጥቶአል።

፲፱ እንግዲህ ሕግ ምንድር ነው? ተሰፋው የተሰጠው ዘር እስኪመጣ ድረስ በመካከለኛ እጅ በመላእክት በኩል ስለ ሕግ መተላለፍ ተጨመረ።

፳ መካከለኛውም ለእንደ ብቻ አይደለም እግዚአብሔር ግን እንደ ነው።

፳፩ እንግዲህ ሕግ የእግዚአብሔርን የተሰፋ ቃል የሚቃወም ነውን? አይደለም። ሕያው ሊያደርግ የሚቻለው ሕግ ተሰጥቶ ቢሆንስ በእውነት ጽድቅ ከሕግ በሆነ ነበር፤

፳፪ ነገር ግን በኢየሱስ ክርስቶስ ከማመን የሆነው የተሰፋ ቃል ለሚያምኑ ይሰጥ ዘንድ መጽሐፍ ከኃጢአት በታች ሁሉን ዘግቶታል።

፳፫ እምነትም ሳይመጣ ሊገለጥ ላለው እምነት ተዘግተን ከሕግ በታች እንጠበቅ ነበር።

፳፬ እንደዚህ በእምነት እንጸድቅ ዘንድ ሕግ ወደ ክርስቶስ የሚያመጣ

ሞግዚታችን ሆኖአል፤

፳፭ እምነት ግን መጥቶአልና ከእንግዲህ ወዲህ ከሞግዚት በታች አይደለንም።

፳፮ በእምነት በኩል ሁላችሁ በክርስቶስ ኢየሱስ የእግዚአብሔር ልጆች ናችሁና፤

፳፯ ከክርስቶስ ጋር እንድ ትሆኑ ዘንድ የተጠመቃችሁ ሁሉ ክርስቶስን ለብሳችኋልና።

፳፰ አይሁዳዊ ወይም የግሪክ ሰው የለም፣ ባሪያ ወይም ጨዋ ሰው የለም፣ ወንድም ሴትም የለም፤ ሁላችሁ በክርስቶስ ኢየሱስ እንድ ሰው ናችሁና።

፳፱ እናንተም የክርስቶስ ከሆናችሁ እንኪያስ የአብርሃም ዘር እንደ ተሰፋውም ቃል ወራሾች ናችሁ።

፬

፩ ነገር ግን አላለሁ፣ ወራሹ ሕፃን ሆኖ ባለበት ዘመን ሁሉ፣ ምንም የሁሉ ጌታ ቢሆን ከቶ ከባሪያ አይለይም፤

፪ ነገር ግን አባቱ እስከ ቀጠረለት ቀን ድረስ ከጠባቂዎችና ከመጋቢዎች በታች ነው።

፫ እንዲሁ እኛ ደግሞ ሕፃናት ሆነን ሳለን ከዓለም መጀመሪያ ትምህርት በታች ተገዝተን ባሪያዎች ነበርን፤

፬ ነገር ግን የዘመኑ ፍጻሜ በደረሰ ጊዜ እግዚአብሔር ከሴት የተወለደውን ከሕግም በታች የተወለደውን ልጁን ላከ፤

፭ እንደ ልጆች እንሆን ዘንድ፣ ከሕግ በታች ያሉትን ይዋጅ ዘንድ።

፮ ልጆቻም ስለ ሆናችሁ እግዚአብሔር አባ አባት ብሎ የሚጮኽ የልጁን መንፈስ በልባችሁ ውስጥ ላከ።

፯ ስለዚህ ከእንግዲህ ወዲህ ልጅ ነህ እንጂ ባሪያ አይደለህም፤ ልጅም ከሆንህ ደግሞ በክርስቶስ የእግዚአብሔር ወራሽ ነህ።

፰ ነገር ግን በዚያን ጊዜ እግዚአብሔርን ሳታውቁ በባሕርያቸው አማልክት ለማይሆኑ ባሪያዎች ሆናችሁ ተገዛችሁ፤

፱ አሁን ግን እግዚአብሔርን ስታውቁ ይልቅስ በእግዚአብሔር ስትታወቁ እንደ ገና ወደ ደካማ

ወደሚናቅም ወደ መጀመሪያ ትምህርት እንዴት ትመለሳለችሁ? እንደ ገና ባሪያዎች ሆናችሁ ዳግመኛ ለዚያ ልትገዙ ትወዳላችሁን?

፲ ቀንንና ወርን ዘመንንም ዓመትንም በጥንቃቄ ትጠብቃላችሁ።

፲፩ ምናልባት በከንቱ ለእናንተ ደክሜአለሁ ብዬ እፈራችኋለሁ።

፲፪ ወንድሞች ሆይ፥ እኔ ደግሞ እንደ እናንተ ሆኜአለሁና። እንደ እኔ ሁኑ ብዬ እለምናችኋለሁ። እንዳችሁ አልበደላችሁኝም።

፲፫ በመጀመሪያ ወንጌልን በሰበክሁላችሁ ጊዜ ከሥጋ ድካም የተነሣ እንደ ነበረ ታውቃላችሁ።

፲፬ በሥጋዬም ፈተና የሆነባችሁን ነገር አልናቃችሁትምና አልተጻየፋችሁትም ነገር ግን እንደ እግዚአብሔር መልአክ አዎን እንደ ክርስቶስ ኢየሱስ ተቀበላችሁኝ።

፲፭ እንግዲህ ደስ ማሰኘታችሁ ወዴት አለ? ቢቻልሰ ዓይኖቻችሁን አውጥታችሁ በሰጣችሁኝ ብዬ አመሰክርላችኋለሁ።

፲፮ እንኪያሰ እውነቱን ስለ ነገርኋችሁ ጠላት ሆንሁባችሁን?

፲፯ በብርቱ ይፈልጉኝኋል፤ ለመልካም አይደለም ነገር ግን በብርቱ ትፈልጉኝቸው ዘንድ በውጭ ሊያሰቀሩኝሁ ይወዳሉ።

፲፰ ነገር ግን ከእናንተ ዘንድ በምናርበት ጊዜ ብቻ ሳይሆን ሁልጊዜ በመልካም ነገር ተፈላጊ ብትሆኑ መልካም ነው።

፲፱ ልጆቼ ሆይ፥ ክርስቶስ በእናንተ እስኪሣል ድረስ ዳግመኛ ስለ እናንተ ምጥ ይዘኛል።

፳ ስለ እናንተ አመነታለሁና አሁን በእናንተ ዘንድ ሆኜ ድምፄን ልለውጥ በወደድሁ።

፳፩ እናንተ ከሕግ በታች ልትኖሩ የምትወዱ፥ ሕጉን አትሰሙምን? እስኪ ነገሩኝ።

፳፪ እንዲ ከባሪያይቱ እንዴም ከጨዋይቱ የሆኑ ሁለት ልጆች ለአብርሃም እንደ ነበሩት ተጽፎአልና።

፳፫ ነገር ግን የባሪያይቱ ልጅ እንደ ሥጋ ተወልዶአል፤ የጨዋይቱ ግን በተሰፋው ቃል ተወልዶአል።

፳፬ ይህም ነገር ምሳሌ ነው፤ እነዚህ ሴቶች እንደ ሁለቱ ኪዳኖች ናቸውና። ከደብረ ሲና የሆነችው

አንዲቱ ለባርነት ልጆችን ትወልዳለች፤ እርሰዋም አጋር ናት።

፳፭ ይህችም አጋር በዓረብ ምድር ያለችው ደብረ ሲና ናት፤ አሁንም ያለችውን ኢየሩሳሌምን ትመሰላለች። ከልጆቿ ጋር በባርነት ናትና።

፳፮ ላይኛይቱ ኢየሩሳሌም ግን በነጻነት የምትኖር ናት እርሰዋም አናታችን ናት።

፳፯ አንቺ የማትወልጅ መካን፥ ደስ ይበልሽ፤ አንቺ አምጠሽ የማታውቁ፥ አልል በዩና ጩኪ፤ ባል ካላቱ ይልቅ የብቸኛይቱ ልጆች በዘተዋልና ተብሎ ተጽፎአል።

፳፰ እኛም፥ ወንድሞች ሆይ፥ እንደ ይሰከሁት የተሰፋ ቃል ልጆች ነን።

፳፱ ነገር ግን እንደ ሥጋ የተወለደው እንደ መንፈስ የተወለደውን በዚያን ጊዜ እንዳሳደደው ዛሬም እንዲሁ ነው።

፴ ነገር ግን መጽሐፍ ምን ይላል? የባሪያይቱ ልጅ ከጨዋይቱ ልጅ ጋር አይወርሰምና ባሪያይቱን ከልጅዋ ጋር አውጣት።

፴፩ ስለዚህ፥ ወንድሞች ሆይ፥ የጨዋይቱ ልጆች ነን እንጂ የባሪያይቱ አይደለንም።

፮

፩ በነጻነት ልንኖር ክርስቶስ ነጻነት አወጣን፤ እንግዲህ ጸንታችሁ ቁሙ እንደ ገናም በባርነት ቀንበር አትያዙ።

፪ እነሆ፥ እኔ ጳውሎስ እላችኋለሁ። ብትገረዙ ክርስቶስ ምንም አይጠቅማችሁም።

፫ ሕግንም ሁሉ እንዲፈጽም ግድ አለበት ብዬ ለሚገረዙት ሁሉ ለእያንዳንዶቹ ደግሜ እመሰክራለሁ።

፬ በሕግ ልትጸድቁ የምትፈልጉ ከክርስቶስ ተለይታችሁ ከጸጋው ወድቃችኋል።

፭ እኛ በመንፈስ ከእምነት የጽድቅን ተሰፋ እንጠባበቃለንና።

፮ በክርስቶስ ኢየሱስ ሆኖ፥ በፍቅር የሚሠራ እምነት እንጂ መገረዝ ቢሆን ወይም አለመገረዝ አይጠቅምምና።

፯ በመልካም ትርጡ ነበር፤ ለእውነት እንዳትታዘዙ ማን ከለከላችሁ?

፳ ይህ ማባባል ከሚጠራችሁ አልወጣም። ጥቂት እርሾ ሊጠጉን ሁሉ ያቦካል።

፳፯ ነገር ግን፣ ወንድሞች ሆይ፣ እኔ ገና እስከ አሁን መገረዝን ብሰብክ እስከ አሁን ድረስ ለምን ያሳድዱኛል? እንኪያሰ የመስቀል ዐንቅፋት ተወግደዋል።

፳፰ የሚያውኩአችሁ ይቆረጡ።

፳፱ ወንድሞች ሆይ፣ እናንተ ለእርነት ተጠርታችኋልና፤ ብቻ አርነታችሁ ለሥጋ ምክንያትን አይሰጥ፣ ነገር ግን በፍቅር እርሰ በርሳችሁ እንደ ባሪያዎች ሁኑ።

፴ ሕግ ሁሉ በእንድ ቃል ይፈጸማልና፣ እርሱም፣ ባልንጀራህን እንደ ራስህ ውደድ የሚል ነው።

፴፩ ነገር ግን እርሰ በርሳችሁ ብትነካከሱ ብትበላሉ እርሰ በርሳችሁ እንደትጠፋፋ ተጠንቀቁ።

፴፪ ነገር ግን እላለሁ፣ በመንፈስ ተመላለሱ፣ የሥጋንም ሞቾት ከቶ አትፈጽሙ።

፴፫ ሥጋ በመንፈስ ላይ መንፈስም በሥጋ ላይ ይመኛልና፣ እነዚህም እርሰ በርሳቸው ይቀዋወማሉ፤ ስለዚህም የምትወዱትን ልታደርጉ አትችሉም።

፴፬ በመንፈስ ብትመሩ ግን ከሕግ በታች አይደላችሁም።

፴፭ የሥጋ ሥራም የተገለጠ ነው እርሱም ዝሙት፣ ርኩሰት፣

፳ መዳራት፣ ጣዖትን ማሞለክ፣ ምዋርት፣ ጥል፣ ክርክር፣ ቅንዓት፣ ቁጣ፣ አድመኛነት፣

፳፩ መለያየት፣ መናፍቅነት፣ ምቀኝነት፣ መግደል፣ ሰካር፣ ዘፋኝነት፣ ይህንም የሚመስል ነው። እስቀድሜም እንዳልሁ፣ እንደዚህ ያሉትን የሚያደርጉ የእግዚአብሔርን መንግሥት አይወርሱም።

፳፪ የመንፈስ ፍሬ ግን ፍቅር፣ ደስታ፣ ሰላም፣ ትዕግሥት፣ ቸርነት፣ በጎነት፣ እምነት፣ የውሃት፣ ራስን መግዛት ነው።

፳፫ እንደዚህ ያሉትን የሚከለክል ሕግ የለም።

፳፬ የክርስቶስ አየሱስም የሆኑቱ ሥጋን ከክፉ መሻቱና ከምቹቱ ጋር ሰቀሉ።

፳፭ በመንፈስ ብንኖር በመንፈስ ደግሞ እንመላለስ።

፳፮ እርሰ በርሳችን እየተነሣሣንና እየተቀናናን በከንቱ እንመካ።

፮

፩ ወንድሞች ሆይ፣ ሰው በማናቸውም በደል ሰንኳ በገኝ፣ መንፈሳውያን የሆናችሁ እናንተ እንደዚህ ያለውን ሰው በየውሃት መንፈስ አቅኑት፤ አንተ ደግሞ እንዳትፈተን ራስህን ጠብቁ።

፪ ከእናንተ እያንዳንዱ የእንዲን ሸክም ይሸከም እንዲሁም የክርስቶስን ሕግ ፈጽሙ።

፫ እንዴ ምንም ሳይሆን ምንም የሆነ ቢመሰለው ራሱን ያታልላልና።

፬ ነገር ግን እያንዳንዱ የገዛ ራሱን ሥራ ይፈትን፣ ከዚያም በኋላ ስለ ሌላው ሰው ያልሆነ ስለ ራሱ ብቻ የሚመካበትን ያገኛል፤

፭ እያንዳንዱ የገዛ ራሱን ሸክም ሊሸከም ነውና።

፮ ነገር ግን ቃሉን የሚማር ከሚያስተምረው ጋር መልካምን ነገር ሁሉ ይከፋፈል።

፯ አትሳቱ፤ እግዚአብሔር አይዘበትበትም። ሰው የሚዘራውን ሁሉ ያንኑ ደግሞ ያጭዳልና፤

፰ በገዛ ሥጋው የሚዘራ ከሥጋ መበሰበሰን ያጭዳልና፣ በመንፈስ ግን የሚዘራው ከመንፈስ የዘላለምን ሕይወት ያጭዳል።

፱ ባንዝልም በጊዜው እናጭዳለንና መልካም ሥራን ለመሥራት እንታክት።

፲ እንግዲያስ ገዜ ካገኘን ዘንድ ለሰው ሁሉ ይልቅንም ለሃይማኖት ቤተ ሰዎች መልካም እናድርግ።

፲፩ እንዴት ባሉ ታላላቆች ፊደላት በእጄ እንደ ጻፍሁላችሁ እዩ።

፲፪ በሥጋ መልካም ሆነው ሊታዩ የሚወዱ ሁሉ እንድትገረዙ ግድ አሉአችሁ፣ ነገር ግን ስለ ክርስቶስ መስቀል እንዳይሰደዱ ብቻ ነው።

፲፫ በሥጋችሁ እንዲመኩ ልትገረዙ ይወዳሉ እንጂ የተገረዙቱ ራሳቸው እንኳ ሕግን አይጠብቁም።

፲፬ ነገር ግን ዓለም ለእኔ የተሰቀለበት እኔም ለዓለም የተሰቀልሁበት ከጌታችን ከአየሱስ ክርስቶስ መስቀል በቀር ሌላ ትምክህት ከእኔ ይራቅ።

፲፭ በክርስቶስ አየሱስ አዲስ ፍጥረት መሆን ይጠቅማል እንጂ መገረዝ ቢሆን ወይም አለመገረዝ አይጠቅምምና።

፲፮ በዚህም ሥርዓት በሚመላለሱ ሁሉ ላይ በእግዚአብሔር እስራኤልም ላይ ስላምና ምሕረት ይሁን።

፲፱ እኔ የኢየሱስን ማኅተም በሥጋዬ ተሸክሜአለሁና ከእንግዲህ ወዲህ እንደ ሰንኳ አያድክመኝ።

፳ ወንድሞች ሆይ፣ የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋ ከመንፈሳችሁ ጋር ይሁን። አሜን።

ወደ ኤፌሶን ሰዎች

፩ በእግዚአብሔር ፈቃድ የኢየሱስ ክርስቶስ ሐዋርያ የሆነ ጳውሎስ፡ በኤፌሶን ላሉት ቅዱሳን በክርስቶስ ኢየሱስም ላሉት ምእመናን፤

፪ ከእግዚአብሔር ከአባታችን ከጌታም ከኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋና ሰላም ለእናንተ ይሁን።

፫ በክርስቶስ በሰማያዊ ሰፍራ በመንፈሳዊ በረከት ሁሉ የባረከን የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ አምላክና አባት ይባረክ።

፬ ዓለም ሳይፈጠር፤ በፊቱ ቅዱሳንና ነውር የሌለን በፍቅር እንሆን ዘንድ በክርስቶስ መረጠን።

፭ በባሳ ፈቃዱ እንደ ወደደ፡ በኢየሱስ ክርስቶስ ሥራ ለእርሱ ልጆች ልንሆን አስቀድሞ ወሰነን።

፮ በውድ ልጁም እንዲያው የሰጠን የጸጋው ክብር ይመሰገን ዘንድ ይህን አደረገ።

፯ በውድ ልጁም፡ እንደ ጸጋው ባለ ጠግነት መጠን፤ በደሙ የተደረገ ቤዛነታችንን አገኘን እርሱም የበደላችን ሰርዮት።

፰ ጸጋውንም በጥበብና በአእምሮ ሁሉ አበዛልን።

፱ በክርስቶስ ለማድረግ እንደ ወደደ እንደ አሳቡ፤ የፈቃዱን ምሥጢር አስታውቆናልና፤

፲ በዘመን ፍጻሜ ይደረግ ዘንድ ያለው አሳቡም በሰማይና በምድር ያለውን ሁሉ በክርስቶስ ለመጠቅለል ነው።

፲፩ እንደ ፈቃዱ ምክር ሁሉን የሚሠራ እንደ እርሱ አሳብ፡ አስቀድመን የተወሰንን በክርስቶስ ደግሞ ርስትን ተቀበልን።

፲፪ ይኸውም፡ በክርስቶስ አስቀድመን ተስፋ ያደረግን እኛ ለክብሩ ምስጋና እንሆን ዘንድ ነው።

፲፫ እናንተም ደግሞ የእውነትን ቃል፡ ይኸውም የመዳናችሁን ወንጌል፡ ስምታችሁ ደግሞም በክርስቶስ አምናችሁ፡ በተስፋው መንፈስ በመንፈስ ቅዱስ ታተማችሁ፤

፲፬ እርሱም የርስታችን መያዣ ነው፡ ለእግዚአብሔር ያለውን ሁሉ

እስኪዋጅ ድረስ፡ ይህም ለክብሩ ምስጋና ይሆናል።

፲፭ ስለዚህ እኔ ደግሞ በእናንተ ዘንድ ስለሚሆን በጌታ በኢየሱስ ስለ ማመንና ለቅዱሳን ሁሉ ስለሚሆን መውደድ ስምቼ፡

፲፮ ስለ እናንተ እያመሰገንሁ ሰጸልይ ስለ እናንተ ማሳሰብን አልተውም፤

፲፯ የክብር አባት የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ አምላክ እርሱን በማወቅ የጥበብና የመገለጥን መንፈስ እንዲሰጣችሁ እለምናለሁ።

፲፰-፳፪ ሁሉንም ከእግሩ በታች አስገዛለት ከሁሉ በላይም ራስ እንዲሆን ለቤተ ክርስቲያን ሰጠው።

፳፫ እርሰሞም አካሉና ሁሉን በሁሉ የሚሞላ የእርሱ ሙሉቱ ናት።

፪

፳፫-፳፯ በእነዚህም ልጆች መካከል እኛ ሁላችን ደግሞ፡ የሥጋችንንና የልቡናችንን ፈቃድ እያደረግን፡ በሥጋችን ምኞት በፊት እንኖር ነበርን እንደ ሌሎቹም ደግሞ ከፍጥረታችን የቁጣ ልጆች ነበርን።

፳፰ ነገር ግን እግዚአብሔር በምሕረቱ ባለ ጠጋ ስለ ሆነ፡

፳፱ ከወደደን ከትልቅ ፍቅሩ የተነሣ በበደላችን ሙታን እንኳ በሆንን ጊዜ ከክርስቶስ ጋር ሕይወት ሰጠን፡ በጸጋ ድናችኋልና፡

፳፳ ጸጋው በእምነት አድናኦትኋልና፤ ይህም የእግዚአብሔር ስጦታ ነው እንጂ ከእናንተ አይደለም፤

፳፲ ማንም እንዳይመካ ከሥራ አይደለም።

፳፲ እኛ ፍጥረቱ ነንና፤ እንመላለስበት ዘንድ እግዚአብሔር አስቀድሞ ያዘጋጀውን መልካሙን ሥራ ለማድረግ በክርስቶስ ኢየሱስ ተፈጠርን።

፳፯ ስለዚህ እናንተ አስቀድሞ በሥጋ አሕዛብ የነበራችሁ፡ በሥጋ በእጅ የተገረዙ በተባሉት ያልተገረዙ የተባላችሁ፡ ይህን አስቡ፤

፳፰ በዚያ ዘመን ከእስራኤል መንግሥት ርቃችሁ ለተስፋውም ቃል ኪዳን እንግዶች ሆናችሁ በዚህም ዓለም ተስፋን አጥታችሁ

ከእግዚአብሔርም ተለይታችሁ ያለ ክርስቶስ ነበራችሁ።

፲፫ አሁን ግን እናንተ በፊት ርቃችሁ የነበራችሁ በክርስቶስ ኢየሱስ ሆናችሁ በክርስቶስ ደም ቀርባችኋል።

፲፬-፲፮ ጥልንም በመስቀሉ ገድሎ በእርሱ ሁለታቸውን በአንድ አካል ከእግዚአብሔር ጋር ያስታርቅ ዘንድ ነው።

፲፱ መጥቶም ርቃችሁ ለነበራችሁ ለእናንተ ሰላምን፣ ቀርበው ለነበሩትም ሰላምን የምሰራች ብሎ ሰበከ፤

፳ በእርሱ ሥራ ሁላችን በአንድ መንፈስ ወደ ኦሳይ መግባት አለንና።

፳፱ እንግዲያስ ከእንግዲህ ወዲህ ከቅዱሳን ጋር ባላገሮችና የእግዚአብሔር ቤተ ሰዎች ናችሁ እንጂ እንግዶችና መጻተኞች አይደሉችሁም።

፳፻ በሐዋርያትና በነቢያት መሠረት ላይ ታንጻጽኋል፤ የማዕዘኑም ራስ ድንጋይ ክርስቶስ ኢየሱስ ነው፤

፴፩ በእርሱም ሕንጻ ሁሉ እየተገጠመ በጌታ ቅዱስ ቤተ መቅደስ እንዲሆን ያድጋል፤

፴፪ በእርሱም እናንተ ደግሞ ለእግዚአብሔር መኖሪያ ለመሆን በመንፈስ አብራችሁ ትሠራላችሁ።

፫

፩ ስለዚህም አሕዛብ ስለ ሆናችሁ ስለ እናንተ የክርስቶስ ኢየሱስ እስር የሆነሁ እኔ ጳውሎስ ለእግዚአብሔር እንበረከካለሁ።

፪ ለእናንተ ስለ ተሰጠኝ ስለ እግዚአብሔር ጸጋ መጋቢት በእርግጥ ሰምታችኋል፤

፫ አስቀድሜ በአጭሩ እንደ ጻፍሁ፣ ይህን ምሥጢር በመግለጥ አስታወቀኝ፤

፬ ይህንም ስታነቡ የክርስቶስን ምሥጢር እንዴት እንደማስተውል ልትመለከቱ ትችላላችሁ፤

፭-፮ እንደ ኃይሉ ሥራ እንደ ተሰጠኝም እንደ እግዚአብሔር ጸጋ ስጦታ መጠንየወንጌል እገልጋይ ሆንሁለት።

፯-፲ ብዙ ልዩ ልዩ የእግዚአብሔር ጥበብ አሁን በቤተ ክርስቲያን በኩል

በሰማያዊ ሰፍራ ውስጥ ላሉት አለቆችና ሥልጣናት ትታወቅ ዘንድ፤

፲፩ ይህም በክርስቶስ ኢየሱስ በጌታችን የፈጸመው የዘላለም አሳብ ነበረ፤

፲፪ በእርሱም ዘንድ ባለ እምነታችን በኩል በመታመን ድፍረትና መግባት በእርሱ አለን።

፲፫ ስለዚህ ስለ እናንተ ስላለ መከራዬ እንዳትታክቱ እለምናችኋለሁ። ክብራችሁ ነውና።

፲፬-፳ እንግዲህ በእኛ እንደሚሠራው ኃይል መጠን ከምንለምነው ወይም ከምናስበው ሁሉ ይልቅ እጅግ አብልጦ ሊያደርግ ለሚቻለው፤

፳፩ ለእርሱ በቤተ ክርስቲያን በክርስቶስ ኢየሱስ እስከ ትውልዶች ሁሉ ከዘላለም እስከ ዘላለም ክብር ይሁን፤ አሜን።

፬

፩ እንግዲህ በጌታ እስር የሆንሁ እኔ በተጠራችሁበት መጠራታችሁ እንደሚገባ ትመላለሱ ዘንድ እለምናችኋለሁ፤

፪ በትሕትና ሁሉና በየዋህነት በትዕግሥትም፤ እርስ በርሳችሁ በፍቅር ታገሙ፤

፫ በሰላም ማሰሪያ የመንፈስን እንድንት ለመጠበቅ ትችሁ።

፬ በመጠራታችሁ በአንድ ተስፋ እንደ ተጠራችሁ እንድ አካልና እንድ መንፈስ አለ፤

፭ እንድ ጌታ እንድ ሃይማኖት እንዲት ጥምቀት፤

፮ ከሁሉ በላይ የሚሆን በሁሉም የሚሠራ በሁሉም የሚኖር እንድ እምላክ የሁሉም አባት አለ።

፯ ነገር ግን እንደ ክርስቶስ ስጦታ መጠን ለእያንዳንዳችን ጸጋ ተሰጠን።

፰ ስለዚህ። ወደ ላይ በወጣ ጊዜ ምርኮን ማረከ ለሰዎችም ስጦታን ስጠ ይላል።

፱ ወደ ምድር ታችኛ ክፍል ደግሞ ወረደ ማለት ካልሆነ፣ ይህ ወጣ ማለትስ ምን ማለት ነው?

፲ ይህ የወረደው ሁሉን ይሞላ ዘንድ ከሰማያት ሁሉ በላይ የወጣው ደግሞ ያው ነው።

፲፩ እርሱም እንዳንዶቹ ሐዋርያት፣ ሌሎቹም ነቢያት፣ ሌሎቹም

ወንጌልን ሰባኪዎች፣ ሌሎቹም እረኞችና አስተማሪዎች እንዲሆኑ ሰጠ፤

፲፪-፲፬ እንደ ስሕተት ሽንገላ ባለ ተንኮል በሰዎችም ማታለል ምክንያት በትምህርት ነፋስ ሁሉ እየተፍገመገምን ወዲያና ወዲህም እየተንሳፈፍን ሕፃናት መሆን ወደ ፊት አይገባንም።

፲፮ ነገር ግን እውነትን በፍቅር እየያዘን በነገር ሁሉ ወደ እርሱ ራስ ወደሚሆን ወደ ክርስቶስ እንደግ፤

፲፯ ከእርሱም የተነሣ አካል ሁሉ እያንዳንዱ ክፍል በልክ እንደሚሠራ፣ በተሰጠለት በጅምት ሁሉ እየተገጠመና እየተያያዘ፣ ራሱን በፍቅር ለማነጽ አካሉን ያሳድጋል።

፲፰ እንግዲህ እሕዛብ ደግሞ በአእምሮአቸው ከንቱነት እንደሚመላለሱ ከእንግዲህ ወዲህ እንዳትመላለሱ አላለሁ በጌታም ሆኜ እመስክራለሁ።

፲፱ እነርሱ ባለማወቃቸው ጠንቅ በልባቸውም ደንዳነነት ጠንቅ ልቡናቸው ጨለመ፣ ከእግዚአብሔርም ሕይወት ራቁ፤

፲፲ ደንዘዘውም በመመኘት ርኩሰትን ሁሉ ለማድረግ ራሳቸውን ወደ ሴስኝነት አሳልፈው ሰጡ።

፳ እናንተ ግን ክርስቶስን እንደዚህ አልተማራችሁም፤

፳፩ በእርግጥ ሰምታችሁታልና፣ እውነትም በኢየሱስ እንዳለ በእርሱ ተምራችኋል፤

፳፪ ፊተኛ ኑሮአችሁን እያሰባችሁ እንደሚያታልል ሞቶት የሚጠፋውን አሮጌውን ሰው አስወግዱ፣

፳፫ በአእምሮአችሁም መንፈስ ታደሱ።

፳፬ ለእውነትም በሚሆኑ ጽድቅና ቅድስና እንደ እግዚአብሔር ሞሳሌ የተፈጠረውን አዲሱን ሰው ልቡሱ።

፳፭ ስለዚህ ውሸትን አስወግዳችሁ፣ እርስ በርሳችን ብልቶች ሆነናልና እያንዳንዳችሁ ከባልንጀሮቻችሁ ጋር እውነትን ተነጋገሩ።

፳፮ ተቆጡ ኃጢአትንም አታድርጉ፤

፳፯ በቁጣችሁ ላይ ፀሐይ አይገባ፣ ለዲያብሎስም ፈንታ አትሰጡት።

፳፰ የሰረቀ ከእንግዲህ ወዲህ አይሰረቅ፣ ነገር ግን በዚያ ፈንታ ለጎደለው የሚያካፍለው እንዲኖርለት

በገዛ እጆቹ መልካምን እየሠራ ይድከም።

፳፱ ለሚሰሙት ጸጋን ይሰጥ ዘንድ፣ እንደሚያሰፈልግ ለማነጽ የሚጠቅም ማናቸውም በጎ ቃል እንጂ ክፋ ቃል ከአፋችሁ ከቶ አይውጣ።

፴ ለቤዛም ቀን የታተማችሁበትን ቅዱሱን የእግዚአብሔርን መንፈስ አታሳዘኑ።

፴፩ መራርነትና ንዴት ቁጣም ጨኸትም መሳደብም ሁሉ ከክፋት ሁሉ ጋር ከእናንተ ዘንድ ይወገድ።

፴፪ እርስ በርሳችሁም ቸሮችና ርኅሩኖች ሁኑ፣ እግዚአብሔርም ደግሞ በክርስቶስ ይቅር እንዳላችሁ ይቅር ተባባሉ።

፮

፩ እንግዲህ እንደ ተወደዱ ልጆች እግዚአብሔርን የምትከተሉ ሁኑ።

፪ ክርስቶስም ደግሞ እንደ ወደዳችሁ ለእግዚአብሔርም የመዓዛ ሽታ የሚሆንን መባንና መሥዋዕትን አድርጎ ስለ እናንተ ራሱን አሳልፎ እንደ ሰጠ በፍቅር ተመላለሱ።

፫ ለቅዱሳን እንደሚገባ ግን ዝሙትና ርኩሰት ሁሉ ወይም መመኘት በእናንተ ዘንድ ከቶ አይሰማ፤

፬ የሚያሳፍር ነገርም የሰንፍና ንግግርም ወይም ዋዛ የሚይገቡ ናቸውና አይሁኑ፣ ይልቁን ምስጋና እንጂ።

፭ ይህን እወቁ፤ እመንዘራም ቢሆን ወይም ርኩስ ወይም የሚመኝ እርሱም ጣዖትን የሚያመልክ በክርስቶስና በእግዚአብሔር መንግሥት ርሰት የለውም።

፮ ከዚህ የተነሣ በማይታዘዙት ልጆች ላይ የእግዚአብሔር ቁጣ ይመጣልና ማንም በከንቱ ንግግር አያታልላችሁ።

፯ እንግዲህ ከእነርሱ ጋር ተካፋዮች አትሁኑ፤

፰ ቀድሞ ጨለማ ነበራችሁና፣ አሁን ግን በጌታ ብርሃን ናችሁ፤

፱-፲፩ ፍሪም ከሌለው ከጨለማ ሥራ ጋር አትተባበሩ፣ ይልቁን ግለጡት እንጂ።

፲ እነርሱ በሰው ሰለሚያደርጉት መናገር እንኳ ነውር ነውና፤

፲፫ ሁሉ ግን በብርሃን ሲገለጥ ይታያል፤ የሚታየው ሁሉ ብርሃን ነው።

፲፬ ስለዚህ። አንተ የምትተኛ ንቃ ከሙታንም ተነሣ ክርስቶስም ያበራልሃል ይላል።

፲፭ እንግዲህ እንደ ጥበበኞች እንጂ ጥበብ እንደሌላቸው ሳይሆን እንዴት እንድትመላለሱ በጥንቃቄ ተጠበቁ፤

፲፮ ቀናቹ ክፋዎች ናቸውና ዘመኑን ዋጁ።

፲፯ ስለዚህ የጌታ ፈቃድ ምን እንደ ሆነ አስተውሉ እንጂ ሞቾች አትሁኑ።

፲፰ መንፈስ ይሙላባችሁ እንጂ በወይን ጠጅ አትሰከሩ ይህ ማባከን ነው።

፲፱ በመዝሙርና በዝማሬ በመንፈሳዊም ቅኔ እርስ በርሳችሁ ተነጋገሩ፤ ለጌታ በልባችሁ ተቀኙና ዘምሩ፤

፳ ሁልጊዜ ስለ ሁሉ በጌታችን በእየሱስ ክርስቶስ ስም አምላካችንና አባታችንን ስለ ሁሉ አመሰግኑ።

፳፩ እእያንዳንዳችሁ በክርስቶስ ፍርሃት የተገዛችሁ ሁኑ።

፳፪ ሚስቶች ሆይ፥ ለጌታ እንደምትገዙ ለባሎቻችሁ ተገዙ፤

፳፫ ክርስቶስ ደግሞ የቤተ ክርስቲያን ራስ እንደ ሆነ እርሱም አካሉን የሚያድን እንደ ሆነ ባል የሚሰት ራስ ነው።

፳፬ ዳሩ ግን ቤተ ክርስቲያን ለክርስቶስ እንደምትገዛ እንዲሁ ሚስቶች ደግሞ በሁሉ ለባሎቻቸው ይገዙ።

፳፭-፳፮ እድፈት ወይም የፊት መጨማድ ወይም እንዲህ ያለ ነገር ሳይሆንባት ቅድስትና ያለ ነውር ትሆን ዘንድ ክብርት የሆነችን ቤተ ክርስቲያን ለራሱ እንዲያቀርብ ፈለገ።

፳፯ እንዲሁም ባሎች ደግሞ እንደ ገዛ ሥጋቸው አድርገው የገዛ ሚስቶቻቸውን ሊወዷቸው ይገባቸዋል። የገዛ ሚስቱን የሚወድ ራሱን ይወዳል፤

፳፰-፳፱ ስለዚህ ሰው አባቱንና እናቱን ይተዋል ከሚስቱም ጋር ይተባበራል ሁለቱም አንድ ሥጋ ይሆናሉ።

፳፲ ይህ ምሥጢር ታላቅ ነው። እኔ ግን ይህን ስለ ክርስቶስና ስለ ቤተ

ክርስቲያን አላለሁ።

፳፲ ሆኖም ከእናንተ ደግሞ እያንዳንዱ የገዛ ሚስቱን እንዲህ እንደ ራሱ አድርጎ ይወደዳት፥ ሚስቱም ባልዋን ትፍራ።

፮

፩ ልጆች ሆይ፥ ለወላጆቻችሁ በጌታ ታዘዙ፥ ይህ የሚገባ ነው።

፪ እናንተም አባቶች ሆይ፥ ልጆቻችሁን በጌታ ምክርና በተግሣጽ አሳድጉአቸው እንጂ አታስቆጡአቸው።

፫ ባሪያዎች ሆይ፥ ለክርስቶስ እንደምትታዘዙ በፍርሃትና በመንቀጥቀጥ በልባችሁ ቅንነት በሥጋ ጌቶቻችሁ ለሆኑ ታዘዙ፤

፬ የእግዚአብሔርን ፈቃድ እንደሚያደርጉ እንደ ክርስቶስ ባሪያዎች እንጂ ለሰው ደስ እንደምታሰኙ ለታይታ የምትገዙ አትሁኑ።

፭ ለሰው ሳይሆን ለጌታ እንደምትገዙ በትጋትና በበጎ ፈቃድ ተገዙ፤

፮ ባሪያ ቢሆን ወይም ጨዋ ሰው፥ እያንዳንዱ የሚያደርገውን መልካም ነገር ሁሉ ከጌታ በብድራት እንዲቀበለው ታውቃላችሁና።

፯ እናንተም ጌቶች ሆይ፥ ዛቻውን ትታችሁ እንዲሁ አድርጉላቸው፥ በእነርሱና በእናንተ ላይ የሚገዛው ጌታ በሰማይ እንዳለ ለሰው ፊትም እንዳያደል ታውቃላችሁና።

፰ በቀረውስ በጌታና በኃይሉ ችሎት የበረታችሁ ሁኑ።

፱ የዲያብሎስን ሽንገል ትቃወሙ ዘንድ እንዲቻላችሁ የእግዚአብሔርን ዕቃ ጦር ሁሉ ልበሱ።

፲ መጋደላችን ከደምና ከሥጋ ጋር አይደለምና፥ ከአለቆችና ከሥልጣናት ጋር ከዚህም ከጨለማ ዓለም ገዡች ጋር በሰማያዊም ስፍራ ካለ ከክፋት መንፈሳውያን ሠራዊት ጋር ነው እንጂ።

፲፫ ስለዚህ በክፋው ቀን ለመቃወም፥ ሁሉንም ፈጽማችሁ ለመቆም እንድትችሉ የእግዚአብሔርን ዕቃ ጦር ሁሉ እነሁ።

፲፬-፲፮ በሁሉም ላይ ጨምራችሁ የሚንበለበሉትን የክፋውን ፍላጻዎች ሁሉ ልታጠፉ የምትችሉበትን የእምነትን ጋሻ አንሡ፤

፲፯ የመዳንንም ራስ ቁር የመንፈስንም ሰይፍ ያዙ እርሱም የእግዚአብሔር ቃል ነው።

፲፰ በጸሎትና በልመናም ሁሉ ዘወትር በመንፈስ ጸልዩ፤ በዚህም እሳብ ስለ ቅዱሳን ሁሉ እየለመናችሁ በመጽናት ሁሉ ትጉ፤

፲፱ ደግሞ የወንጌልን ምሥጢር በግልጥ እንዳስታውቅ አፊን በመክፈት ቃል ይሰጠኝ ዘንድ ስለ እኔ ለምኑ፤

፳ ስለ ወንጌልም በሰንሰለት መልእክተኛ የሆንሁ፥ መናገር እንደሚገባኝ ስለ እርሱ በግልጥ እናገር ዘንድ ለምኑ።

፳፩ ነገር ግን እናንተ ደግሞ እንዴት እንዳለሁ ኑሮዬን እንድታውቁ የተወደደ ወንድምና በጌታ የታመነ አገልጋይ ቲኪቆስ ሁሉን ያስታውቃችኋል፤

፳፪ ወራኦችንን እንድታውቁና ልባችሁን እንዲያጽናና ወደ እናንተ የምልከው ስለዚህ ምክንያት ነው።

፳፫ ከእግዚአብሔር አብ ከጌታም ከኢየሱስ ክርስቶስ ሰላምና ፍቅር ከእምነት ጋር ለወንድሞች ይሁን።

፳፬ ጌታችንን ኢየሱስ ክርስቶስን ባለመጥፋት ከሚወዱ ሁሉ ጋር ጸጋ ይሁን፤ አሜን።

ወደ ፊልጵስፎስ ሰዎች

፩ የኢየሱስ ክርስቶስ ባሪያዎች የሆኑ ጳውሎስና ጠጦቱዎስ በፊልጵስፎስ ለሚኖሩ ከኤጲስ ቆጶሳትና ከዲያቆናት ጋር በክርስቶስ ኢየሱስ ላሉት ቅዱሳን ሁሉ፤

፪ ከእግዚአብሔር ከአባታችን ከጌታም ከኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋና ስላም ለእናንተ ይሁን።

፫ በእናንተ መልካምን ሥራ የጀመረው እስከ ኢየሱስ ክርስቶስ ቀን ድረስ እንዲፈጽመው ይህን ተረድቼአለሁና፤

፬ በእስራቴም ወንጌልንም መመከቻና መጽኛ በማድረግ ሁላችሁ ከእኔ ጋር በጸጋ ተካፋዮች ስለ ሆናችሁ፡ በልቤ ትኖራላችሁና ስለ ሁላችሁ ይህን ላሰብ ይገባኛል።

፭ በክርስቶስ ኢየሱስ ፍቅር ሁላችሁን እንዴት እንድናፍቃችሁ እግዚአብሔር ሞስክሬ ነውና።

፮-፲፪ ነገር ግን፡ ወንድሞች ሆይ፡ ይህ የደረሰብኝ በእውነት ወንጌልን ለማስፋት እንደ ሆነ ታውቁ ዘንድ አወዳለሁ።

፲፫ ስለዚህም እስራቴ ስለ ክርስቶስ እንዲሆን በንጉሥ ዘበኞች ሁሉና በሌሎች ሁሉ ዘንድ ተገልጦአል።

፲፬ በጌታም ካሉት ወንድሞች የሚበዙት ስለ እስራቴ ታምነው የእግዚአብሔርን ቃል እንዲነግሩ ያለ ፍርሃት ከፊት ይልቅ ይደፍራሉ።

፲፭ እንዳንደች ከቅንኦትና ከክርክር እንኳ ሌሎች ግን ከበጎ ፈቃድ የተነሣ ክርስቶስን ይሰብኩታል፤

፲፮ እነዚህ ወንጌልን መመከቻ ለማድረግ እንደ ተሾምሁ አውቀው በፍቅር ይሰብካሉ።

፲፯ እነዚያ ግን በእስራቴ ላይ መከራን ሊያመጡብኝ መስሎአቸው፡ ለወገናቸው የሚጠቅም ፈልገው በቅን አሳብ ሳይሆኑ ስለ ክርስቶስ ያወራሉ።

፲፰ ምን አለ? ቢሆንም በሁሉ ጎዳና፡ በማመካኘት ቢሆን ወይም በቅንነት ቢሆን፡ ክርስቶስ ይሰበካል ስለዚህም ደስ ብሎኛል።

፲፱ ወደ ፊትም ደግሞ ደስ ይለኛል፤ ይህ በጸሎታችሁና በኢየሱስ ክርስቶስ መንፈስ መስጠት ለመዳኔ እንዲሆንልኝ አውቃለሁና።

፳ ይህ ናፍቆቴ ተስፋዬም ነውና፤ በእንድ ነገር እንኳ አላፍርም ነገር ግን በህይወት ብኖር ወይም ብዋት፡ ክርስቶስ በግልጥነት ሁሉ እንደ ወትሮው አሁን ደግሞ በሰጋዬ ይከብራል።

፳፩ ለእኔ ሕይወት ክርስቶስ፡ ሞትን ጥቅም ነውና።

፳፪ ነገር ግን በሰጋ መኖር ለእኔ የሥራ ፍሬ ቢሆን፡ ምን እንደመርጥ አላስታውቅም።

፳፫ በእነዚህም በሁለቱ እጩነቃለሁ፤ ልሄድ ከክርስቶስም ጋር ልኖር እናፍቃለሁ፡ ከሁሉ ይልቅ እጅግ የሚሻል ነውና፤

፳፬ ነገር ግን በሥጋ መኖሪ ስለ እናንተ እጅግ የሚያስፈልግ ነው።

፳፭-፳፮ ይህን እንጂ፡ መጥቼ ባያችሁ ወይም ብርቅ፡ በእንድ ልብ ስለ ወንጌል ሃይማኖት አብራችሁ እየተጋደላችሁ፡ በእንድ መንፈስ እንድትቆሙ ስለ ኑርኦችሁ እስማዎ ዘንድ፡ ለክርስቶስ ወንጌል እንደሚገባ ኑሩ።

፳፯ በእንድም ነገር እንኳ በተቃዋሚዎች አትደንግጡ፤ ይህም ለእነርሱ የጥፋት፡ ለእናንተ ግን የመዳን ምልክት ነው። ይህም ከእግዚአብሔር ነው፤

፳፰ ይህ ስለ ክርስቶስ ተሰጥቶአችኋልና፤ ስለ እርሱ መከራ ደግሞ ልትቀበሉ እንጂ በእርሱ ልታምኑ ብቻ አይደለም፤

፳፱ በእኔ ያያችሁት አሁንም በእኔ እንዳለ የምትሰሙት፡ ያው መጋደል ደርሶባችኋልና።

፪

፩ በክርስቶስም እንዳች ምክር ቢሆን፡ የፍቅር መጽናናት ቢሆን፡ የመንፈስ ጎብኒት ቢሆን፡ ምሕረትና ርኅራኄ ቢሆኑ፡ ደስታዬን ፈጽሞልኝ፤

፪ በእንድ አሳብ ተሰማሙ፡ እንድ ፍቅር እንድም ልብ እንድም አሳብ ይሁንላችሁ፤

፫ ለወገኔ ይጠቅማል በማለት ወይም በከንቱ ውዳሴ ምክንያት እንድ እንኳ አታድርጉ፡ ነገር ግን

እያንዳንዱ ባልንጀራው ከራሱ ይልቅ እንዲሻል በትሕትና ይቀጠር፤

፩ እያንዳንዱ ለራሱ የሚጠቅመውን አይመልከት፤ ለባልንጀራው ደግሞ እንጂ።

፪ በክርስቶስ ኢየሱስ የነበረ ይህ አሳብ በእናንተ ዘንድ ደግሞ ይሁን።

፫ እርሱ በእግዚአብሔር መልክ ሲኖር ሳለ ከእግዚአብሔር ጋር መተካከልን መቀማት እንደሚገባ ነገር አልቆጠረውም፤

፬ ነገር ግን የባሪያን መልክ ይዞ በሰውም ምሳሌ ሆኖ ራሱን ባዶ አደረገ፤

፭ በምሰሎም እንደ ሰው ተገኝቶ ራሱን አዋረደ፤ ለሞትም ይኸውም የመስቀል ሞት እንኳ የታዘዘ ሆነ።

፮ በዚህ ምክንያት ደግሞ እግዚአብሔር ያለ ልክ ከፍ ከፍ አደረገው፤ ከሰምም ሁሉ በላይ ያለውን ሰም ሰጠው፤

፯ ይህም በሰማይና በምድር ከምድርም በታች ያሉት ሁሉ በኢየሱስ ሰም ይንበረከኩ ዘንድ፤

፲፩ መላሰም ሁሉ ለእግዚአብሔር አብ ክብር ኢየሱስ ክርስቶስ ጌታ እንደ ሆነ ይመስክር ዘንድ ነው።

፲፪ ስለዚህ፡ ወዳጆቹ ሆይ፡ ሁልጊዜ እንደ ታዘዛችሁ፡ በእናንተ ዘንድ በመኖሪ ብቻ ሳይሆን ይልቁን አሁን ስርቅ፡ በፍርሃትና በመንቀጥቀጥ የራሳችሁን መዳን ፈጽመው፤

፲፫ ስለ በጎ ፈቃዱ መፈለግንም ማድረግንም በእናንተ የሚሠራ እግዚአብሔር ነውና።

፲፬-፲፮ በእነርሱም መካከል የሕይወትን ቃል እያቀረባችሁ በዓለም እንደ ብርሃን ትታያላችሁ፡ ስለዚህም በከንቱ እንዳልሮጥሁ በከንቱም እንዳልደከምሁ በክርስቶስ ቀን የምመካበት ይሆንልኛል።

፲፯ ነገር ግን በእምነታችሁ መሥዋዕትና አገልግሎት ተጨምሮ ሕይወቱ እንኳ ቢፈስ፡ ደስ ብሎኛል፤ ከሁላችሁም ጋር አብራ ደስ ብሎኛል፤

፲፰ እናንተም ደግሞ እንዲሁ ደስ ይበላችሁ ከእኔም ጋር አብራችሁ ደስ ይበላችሁ።

፲፱ ነገር ግን ኑሮአችሁን ሳውቅ እኔ ደግሞ ደስ እንዲለኝ ፈጥኜ

ጠሞቱዎስን ልልክላችሁ በጌታ በኢየሱስ ተስፋ አደርጋለሁ።

፳ እንደ እርሱ ያለ፡ ስለ ኑሮአችሁ በቅንነት የሚጨነቅ፡ ማንም የለኝምና፤

፳፩ ሁሉ የራሳቸውን ይፈልጋሉና፡ የክርስቶስ ኢየሱስን አይደለም።

፳፪ ነገር ግን ልጅ ለአባቱ እንደ ሚያገለግል ከእኔ ጋር ሆኖ ለወንጌል እንደ አገለገለ መፈተኝን ታውቃላችሁ።

፳፫ እንግዲህ እንዴት እንደምሆን ባየሁ ጊዜ፡ እርሱን ቶሎ እንድልክ ተስፋ አደርጋለሁ፤

፳፬ ራሴ ደግሞ ግን ፈጥኜ እንድመጣ በጌታ ታምኜአለሁ።

፳፭ ነገር ግን ወንድሜንና ከእኔ ጋር አብር ሠራተኛ ወታደርም የሚሆነውን፡ የእናንተ ግን መልእክተኛ የሆነውና የሚያስፈልገኝን የሚያገለግለውን አፍሮዲጡን እንድልክላችሁ በግድ አስባለሁ፤

፳፮ ሁላችሁን ይናፍቃልና፡ እንደ ታመመም ስለ ሰማችሁ ይተክዛል።

፳፯ በእውነት ታሞ ለሞት እንኳ ቀርቦ ነበርና፤ ነገር ግን እግዚአብሔር ማረው፡ ንዘን በንዘን ላይ እንዳይጨመርብኝ ለእኔ ደግሞ እንጂ ለእርሱ ብቻ አይደለም።

፳፰ እንግዲህ እንደ ገና ስታዩት ደስ እንዲላችሁ ለእኔም ንዘኔ እንዲቃለል በብዙ ፍጥነት እልክዋለሁ።

፳፱ እንግዲህ በሙሉ ደስታ በጌታ ተቀበሉት፡ እርሱን የሚመስሉትንም አክብሩአቸው፤

፷ በእኔ ዘንድ ካላችሁ አገልግሎት እናንተ ስለሌላችሁ የጎደለኝን እንዲፈጽም፡ በነፍሱ ተወራርዶ ከጌታ ሥራ የተነሣ እስከ ሞት ቀርቦአልና።

፫

፩ በቀረውስ፡ ወንድሞቼ ሆይ፡ በጌታ ደስ ይበላችሁ። ስለ እንድ ነገር መልሼ ልጽፍላችሁ እኔን አይታክተኝም ለእናንተ ግን ደኅና ነው።

፪ ከውሾች ተጠበቁ፡ ከክፉዎችም ሠራተኞች ተጠበቁ፡ ከሐሰተኛም መገረዝ ተጠበቁ።

፫ እኛ በመንፈስ እግዚአብሔርን የምናመልክ በክርስቶስ ኢየሱስም የምንመካ በሥጋም የማንታመን እኛ የተገረዘን ነንና።

፬ እኔ ግን በሥጋ ደግሞ የምታመንበት አለኝ። ሌላ ሰው ማንም ቢሆን በሥጋ የሚታመንበት እንዳለው ቢመስለው፣ እኔ አበልጠዋለሁ።

፭ በሰሞንተኛው ቀን የተገረዘሁ፣ ከእስራኤል ትውልድ፣ ከብንያም ወገን፣ ከዕብራውያን ዕብራዊ ነኝ፤ ስለ ሕግ ብትጠይቁ፣ ፈሪሳዊ ነበርሁ፤

፮ ስለ ቅንዓት ብትጠይቁ፣ ቤተ ክርስቲያንን አሳዳጅ ነበርሁ፤ በሕግ ስለሚገኝ ጽድቅ ብትጠይቁ፣ ያለ ነቀፋ ነበርሁ።

፯ ነገር ግን ለእኔ ረብ የነበረውን ሁሉ ስለ ክርስቶስ እንደ ጉዳት ቈጥረዋለሁ።

፰-፲፪ አሁን እንዳገኘሁ ወይም አሁን ፍጹም እንደ ሆንሁ አይደለም፣ ነገር ግን ስለ እርሱ በክርስቶስ አየሱስ የተያዘሁበትን ያን ደግሞ እይዛለሁ ብዬ እፈጥናለሁ።

፲፫ ወንድሞች ሆይ፣ እኔ ገና እንዳልያዝሁት እቈጥራለሁ፤ ነገር ግን እንድንገር አደርጋለሁ፤ በኋላዬ ያለውን እየረሳሁ በፊቴ ያለውን ለመያዝ አዘረጋለሁ።

፲፬ በክርስቶስ አየሱስ ከፍ ከፍ ያለውን የእግዚአብሔርን መጥራት ዋጋ እንዳገኝ ምልክትን እፈጥናለሁ።

፲፭ እንግዲህ ፍጹማን የሆንን ሁላችን ይህን እናሰብ፤ በእንዳች ነገርም ልዩ አሳብ ቢኖራችሁ፣ እግዚአብሔር ይህን ደግሞ ይገልጥላችኋል፤

፲፮ ሆኖም በደረሰንበት በዚያ እንመላለስ።

፲፯ ወንድሞች ሆይ፣ እኔን የምትመስሉ ሁኑ፣ እኛም እንደ ምሳሌ እንደምንሆንላችሁ፣ እንዲሁ የሚመላለሱትን ተመልከቱ።

፲፰ ብዙዎች ለክርስቶስ መስቀል ጠላቶቹ ሆነው ይመላለሳሉና፤ ብዙ ጊዜ ስለ እነርሱ አልኋችሁ፣ አሁንም እንኳ እያለቀሰሁ አላለሁ።

፲፱ መጨረሻቸው ጥፋት ነው፣ ሆዳቸው አምላካቸው ነው፣ ክብራቸው በነውራቸው ነው፣ አሳባቸው ምድራዊ ነው።

፳ እኛ አገራችን በሰማይ ነውና፣ ከዚያም ደግሞ የሚመጣ መድኃኒትን እርሱንም ጌታን አየሱስ ክርስቶስን እንጠባበቃለን፤

፳፩ እርሱም ሁሉን እንኳ ለራሱ ሊያስገዛ እንደሚችልበት እሠራር፣ ክቡር ሥጋውን እንዲመስል የተዋረደውን ሥጋችንን ይለውጣል።

፬

፳ ስለዚህ፣ የምወዳችሁና የምናፍቃችሁ፣ ደስታዬና እክሊሌ የምትሆኑ ወንድሞቼ ሆይ፣ እንዲሁ በጌታ ቁሙ፣ ወዳጆች ሆይ።

፳፫ በአንድ አሳብ በጌታ እንዲሰማሙ ኤዎድያንን እመክራለሁ ሲንጠኑኪንንም እመክራለሁ።

፳፫ አንተም ደግሞ በሥራዬ አብረህ የተጠመድህ እውነተኛ ሆይ፣ እንድታገዛቸው አለምንሃለሁ፤ ሰሞቻቸው በሕይወት መጽሐፍ ከተጻፉት ከቀለምንጠስና ደግሞ ከእኔ ጋር አብረው ከሠሩት ከሌሎቹ ጋር በወንጌል ከእኔ ጋር አብረው ተጋድለዋልና።

፳፯ ሁልጊዜ በጌታ ደስ ይበላችሁ፤ ደግሜ አላለሁ፣ ደስ ይበላችሁ።

፳፰ ገርነታችሁ ለሰው ሁሉ ይታወቅ።

፳፱ ጌታ ቅርብ ነው። በነገር ሁሉ በጸሎትና በምልጃ ከምስጋና ጋር በእግዚአብሔር ዘንድ ልመናችሁን አስታውቁ እንጂ በአንዳች አትጨነቁ።

፳፻ አእምሮንም ሁሉ የሚያልፍ የእግዚአብሔር ሰላም ልባችሁንና አሳባችሁን በክርስቶስ አየሱስ ይጠብቃል።

፴ በቀረውስ፣ ወንድሞች ሆይ፣ እውነተኛ የሆነውን ነገር ሁሉ፣ ጭምትነት ያለበትን ነገር ሁሉ፣ ጽድቅ የሆነውን ነገር ሁሉ፣ ንጹሕ የሆነውን ነገር ሁሉ፣ ፍቅር ያለበትን ነገር ሁሉ፣ መልካም ወራ ያለበትን ነገር ሁሉ፣ በጎነት ቢሆን ምስጋናም ቢሆን፣ እነዚህን አሰቡ፤

፴፩ ከእኔ የተማራችሁትንና የተቀበላችሁትን የሰማችሁትንም ያያችሁትንም እነዚህን አድርጉ፤ የሰላምም አምላክ ከእናንተ ጋር ይሆናል።

፴፪ ነገር ግን አሁን ከጊዜ በኋላ ስለ እኔ እንደ ገና ልታሰቡ ስለ ጀመራችሁ፣ በጌታ እጅግ ደስ ይለኛል፤ ጊዜ አጣችሁ እንጂ፣ ማሰብሰብ ታሰቡ ነበር።

፲፩ ይህን ስል ስለ ጉድለት አልልም፤ የምኖርበት ኑሮ ይበቃኛል ማለትን ተምራክለሁና።

፲፪ መዋረድንም አውቃለሁ መብዛትንም አውቃለሁ፤ በእያንዳንዱ ነገር በነገርም ሁሉ መጥገብንና መራብንም መብዛትንና መጉደልን ተምራክለሁ።

፲፫ ኃይልን በሚሰጠኝ በክርስቶስ ሁሉን እችላለሁ።

፲፬ ሆኖም በመከራዬ ከእኔ ጋር ስለ ተካፈላችሁ መልካም አደረጋችሁ።

፲፭ የፊልጵስፎስ ሰዎች ሆይ፥ ወንጌል በመጀመሪያ ሲሰበክ፥ ከመቁደንያ በወጣሁ ጊዜ፥ ከእናንተ ብቻ በቀር ሌላ ቤተ ክርስቲያን በመሰጠትና በመቀበል ስሌት ከእኔ ጋር እንዳልተካፈላች እናንተ ደግሞ ታውቃላችሁ፤

፲፮ በተሰሎንቄ እንኳ ሳለሁ፥ እንድ ጊዜና ሁለት ጊዜ ያሰፈለገኝን ሰዳችሁልኝ ነበርና።

፲፯ በሰሌታችሁ የሚበዛውን ፍሬ እንጂ ስጦታውን ፈላጊ አይደለሁም።

፲፰ ነገር ግን ሁሉ አለኝ ይበዛልኝማል፤ የመዓዛ ሽታና የተወደደ መሥዋዕት የሚሆነውን ለእግዚአብሔርም ደስ የሚያሰኘውን ስጦታችሁን ከአፍሮዲጡ ተቀብዬ ተሞልቼአለሁ።

፲፱ አምላኬም እንደ ባለ ጠግነቱ መጠን በክብር በክርስቶስ ኢየሱስ የሚያሰፈልጋችሁን ሁሉ ይሞላባችኋል።

፳ ለአምላካችንና ለአባታችንም እስከ ዘላለም ድረስ ክብር ይሁን፤ አሜን።

፳፩ ለቅዱሳን ሁሉ በክርስቶስ ኢየሱስ ሰላምታ አቅርቡ። ከእኔ ጋር ያሉቱ ወንድሞች ሰላምታ ያቀርቡላችኋል።

፳፪ ቅዱሳን ሁሉ ይልቁንም ከቄሣር ቤት የሆኑቱ ሰላምታ ያቀርቡላችኋል።

፳፫ የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋ ከመንፈሳችሁ ጋር ይሁን፤ አሜን።

ወደ ቆላሰይስ ሰዎች

፩ በእግዚአብሔር ፈቃድ የኢየሱስ ክርስቶስ ሐዋርያ የሆነ ጳውሎስ ጠሞቱዋሰም ወንድሙ።

፪ በቆላሰይስ ለሚኖሩ ቅዱሳንና በክርስቶስ ለታመኑ ወንድሞች፤ ከእግዚአብሔር ከአባታችን ከጌታም ከኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋና ሰላም ይሁን።

፫ ይህም በዓለም ሁሉ ደግሞ እንዳለ ወደ እናንተ ደርሶአል። እግዚአብሔርንም ጸጋ በእውነት ከሰማችሁበትና ካወቃችሁበት ቀን ጀምሮ፤ በእናንተ ደግሞ እንዳለ እንዲህ በዓለም ፍሬ ያፈራል ያድግማል።

፬ ከተወደደ ከእኛም ጋር አብር ባሪያ ከሆነው ከኤጳፍራ እንዲህ ተማራችሁ። እርሱም ስለ እናንተ ታማኝ የክርስቶስ አገልጋይ ነው።

፭ ደግሞም በመንፈስ ስለሚሆን ስለ ፍቅራችሁ አስታወቀን።

፮ ስለዚህ እኛ ደግሞ ይህን ከሰማንበት ቀን ጀምረን የፈቃዱ እውቀት መንፈሳዊ ጥበብንና አእምሮን ሁሉ እንዲሞላባችሁ እየለመንን፤ ስለ እናንተ ጸሎትን አልተውንም።

፯-፲፪ ከደስታም ጋር በሁሉ ለመጽናትና ለመታገሥ እንደ ክብሩ ጉልበት መጠን በጋይል ሁሉ እየበረታችሁ። በቅዱሳንም ርስት በብርሃን እንድንካፈል ያበቃንን አብን እያመሰገናችሁ። በነገር ሁሉ ደስ ልታሰኙ ለጌታ እንደሚገባ ትመላለሱ ዘንድ እንለምናለን።

፲፫-፲፯ እርሱም ከሁሉ በፊት ነው ሁሉም በእርሱ ተጋጥሞአል።

፲፰ እርሱም የእካሉ ማለት የቤተ ክርስቲያን ራስ ነው። እርሱም በሁሉ ፊትኛ ይሆን ዘንድ፤ መጀመሪያ ከሙታንም በኩር ነው።

፲፱-፳፫ ይህም፡ ተመሥርታችሁና ተደላድላችሁ ከሰማችሁትም ከወንጌል ተሰፋ ሳትናወጡ፤ በሃይማኖት ጸንታችሁ ብትኖሩ ይሆናል። ያም ወንጌል ከሰማይ በታች ባለው ፍጥረት ሁሉ ዘንድ የተሰበከ

ነው። እኔም ጳውሎስ የእርሱ አገልጋይ ሆንሁ።

፳፬ እሁን በመከራዬ ስለ እናንተ ደስ ይለኛል። ስለ እካሉም ማለት ስለ ቤተ ክርስቲያን በሥጋዬ በክርስቶስ መከራ የጌደለውን እፈጽማለሁ።

፳፭ ስለ እናንተ እንደ ተሰጠኝ እንደ እግዚአብሔር መጋቢት፤ የእግዚአብሔርን ቃል ፈጽሜ እንድሰብክ እኔ የቤተ ክርስቲያን አገልጋይ ሆንሁ።

፳፮ ይህም ቃል ከዘላለምና ከትውልዶች ጀምሮ ተሰውሮ የነበረ ምሥጢር ነው። አሁን ግን ለቅዱሳኑ ተገልጦአል።

፳፯ ለእነርሱም እግዚአብሔር በአሕዛብ ዘንድ ያለው የዚህ ምሥጢር ክብር ባለ ጠግነት ምን እንደ ሆነ ሊያስታውቅ ወደደ፤ ምሥጢሩም የክብር ተሰፋ ያለው ክርስቶስ በእናንተ ዘንድ መሆኑ ነው።

፳፰ እኛም በክርስቶስ ፍጹም የሚሆን ሰውን ሁሉ እናቀርብ ዘንድ ሰውን ሁሉ እየገሠጽን ሰውንም ሁሉ በጥበብ ሁሉ እያስተማርን የምንሰብከው እርሱ ነው።

፳፱ ለዚህም ነገር ደግሞ፤ በእኔ በጋይል እንደሚሠራ እንደ አሠራሩ እየተገደልሁ፤ እደከማለሁ።

፪

፩ ስለ እናንተና በሎዶቅያ ሰላሎት ፊቱንም በሥጋ ሰላላዩት ሁሉ እንዴት ያለ ትልቅ መጋደል እንዳለኝ ልታውቁ እወዳለሁና።

፪ ልባቸው እንዲጸናና፤ በፍቅርም ተባብረው በማስተዋል ወደሚገኝበት ወደ መረዳት ባለ ጠግነት ሁሉ እንዲደርሱ የእግዚአብሔርንም ምሥጢር እርሱንም ክርስቶስን እንዲያውቁ አጋደላለሁ።

፫ የተሰወረ የጥበብና የእውቀት መዝገብ ሁሉ በእርሱ ነውና።

፬ ማንም በሚያባብል ቃል እንዲያስታችሁ ይህን አላለሁ።

፭ በሥጋ ምንም እንኳ ብርቅ፤ በመንፈስ ከእናንተ ጋር ነኝና፤ ሥርዓታችሁንም በክርስቶስም ያለውን የእምነታችሁን ጽናት እያየሁ ደስ ይለኛል።

፮ እንግዲህ ጌታን ክርስቶስ ኢየሱስን እንደ ተቀበላችሁት በእርሱ ተመላለሱ።

፯ ሥር ሰዳችሁ በእርሱ ታነጹ። እንደ ተማራችሁም በሃይማኖት ጽኑ። ምስጋናም ይብዛላችሁ።

፰ እንደ ክርስቶስ ትምህርት ሳይሆን፣ እንደ ሰው ወግና እንደ ዓለማዊ እንደ መጀመሪያ ትምህርት ባለ በፍልስፍና በከንቱም መታለል ማንም እንዳይማርካችሁ ተጠበቁ።

፱ በእርሱ የመለኮት ሙላት ሁሉ በሰውነት ተገልጦ ይኖራል።

፲ ለአለቅነትና ለሥልጣንም ሁሉ ራስ በሆነ በእርሱ ሆናችሁ ተሞልታችኋል።

፲፩ የሥጋንም ሰውነት በመገፈፍ፣ በክርስቶስ መገረዝ፣ በእጅ ባልተደረገ መገረዝ በእርሱ ሆናችሁ ደግሞ ተገረዛችሁ።

፲፪ በጥምቀትም ከእርሱ ጋር ተቀብራችሁ። በጥምቀት ደግሞ፣ ከሙታን ባሰነሣው በእግዚአብሔር አሠራር በማመናችሁ፣ ከእርሱ ጋር ተነሣችሁ።

፲፫ እናንተም በበደላችሁና ሥጋችሁን ባለመገረዝ ሙታን በሆናችሁ ጊዜ፣ ከእርሱ ጋር ሕይወትን ሰጣችሁ። በደላችሁን ሁሉ ይቅር አላችሁ።

፲፬ በእኛ ላይ የነበረውን የሚቃወመንንም በትእዛዛት የተጻፈውን የዕዳ ጽሕፈት ደመሰሰው። እርሱንም በመስቀል ጠርቆ ከመንገድ አስወግደታል።

፲፭ አለቅነትንና ሥልጣናትን ገር፣ ድል በመንሣት በእርሱ እያዘራቸው በገልጥ አሳያቸው።

፲፮ እንግዲህ በመብል ወይም በመጠጥ ወይም ስለ በዓል ወይም ስለ ወር መባቻ ወይም ስለ ሰንበት ማንም አይፍረድባችሁ።

፲፯ እነዚህ ሊመጡ ያሉት ነገሮች ጥላ ናቸውና፣ አካሉ ግን የክርስቶስ ነው።

፲፰ ትሕትናንና የመላእክትን አምልኮ እየወደደ፣ ባላየውም ያለ ፈቃድ እየገባ፣ በሥጋዊም አእምሮ በከንቱ እየታበየ ማንም አይፍረድባችሁ።

፲፱ እንደዚህ ያለ ሰው ራስ ወደሚሆነው አይጠጋም፣ ከእርሱም

አካል ሁሉ በጅምትና በማሰሪያ ምግብን እየተቀበለ እየተጋጠመም፣ እግዚአብሔር በሚሰጠው ማደግ ያድጋል።

፳-፳፪ እንደ ሰው ሥርዓትና ትምህርት። አትያዝ፣ አትቅመስ፣ አትንካ ለሚሉት ትእዛዛት በዓለም እንደምትኖሩ ስለ ምን ትገዛላችሁ? እነዚህ ሁሉ በመደረግ ሊጠፉ ተወስነዋልና።

፳፫ ይህ እንደ ገዛ ፈቃድህ በማምለክ በትሕትና ሥጋንም በመጨቆን ጥበብ ያለው ይመስላል። ነገር ግን ሥጋ ያለ ልክ እንዳይጠግብ ለመከልከል ምንም አይጠቅምም።

፫

፳ እንግዲህ ከክርስቶስ ጋር ከተነሣችሁ፣ ክርስቶስ በእግዚአብሔር ቀኝ ተቀምጦ ባለበት በላይ ያለውን አሹ።

፳፩ በላይ ያለውን አሰቡ እንጂ በምድር ያለውን አይደለም።

፳፪ ሞታችኋልና፣ ሕይወታችሁም በእግዚአብሔር ከክርስቶስ ጋር ተሰውክልና።

፳፫ ሕይወታችሁ የሆነ ክርስቶስ በሚገለጥበት ጊዜ፣ በዚያን ጊዜ እናንተ ደግሞ ከእርሱ ጋር በክብር ትገለጣላችሁ።

፳፬ እንግዲህ በምድር ያሉቱን ብልቶቻችሁን ግደሉ፣ እነዚህም ዝሙትና ርኩሰት ፍትወትም ክፋ ምቹትም ጣኦትንም ማምለክ የሆነ መጎምጃት ነው።

፳፭ በእነዚህም ጠንቅ የእግዚአብሔር ቊጣ በማይታዘዙ ልጆች ላይ ይመጣል።

፳፮ እናንተም ደግሞ ትኖሩባቸው በነበራችሁ ጊዜ፣ በፊት በእነዚህ ተመላለሳችሁ።

፳፯ እሁን ግን እናንተ ደግሞ ቊጣንና ንዴትን ክፋትንም፣ ከአፋችሁም ሰድብን የሚያሳፍርንም ንግግር እነዚህን ሁሉ አስወግዱ።

፳፰ እርስ በርሳችሁ ውሸት አትነጋገሩ፣ አሮጌውን ሰው ከሥራው ጋር ገፋችሁታልና።

፳፱ የፈጠረውንም ምሳሌ እንዲመሰል እውቀትን ለማግኘት የሚታደሰውን አዲሱን ሰው ለብላችሁታል።

፲፩ በዚያም የግሪክ ሰው አይሁዳዊም የተገረዘም ያልተገረዘም አረማዊም እስኩቴስም ባሪያም ጨዋ ሰውም መሆን አልተቻለም፤ ነገር ግን ክርስቶስ ሁሉ ነው፤ በሁሉም ነው።

፲፪ እንግዲህ እንደ እግዚአብሔር ምርጫ ቅዱሳን ሆናችሁ የተወደዳችሁ ሆናችሁ፤ ምስረታን፣ ርኅራኄን፣ ቸርነትን፣ ትህትናን፣ የሞህነትን፣ ትዕግሥትን ልበሱ።

፲፫ እርስ በርሳችሁ ትዕግሥትን አድርጉ፤ ማንም በባልንጀራው ላይ የሚነቅፈው ነገር ካለው፤ ይቅር ተባባሉ። ክርስቶስ ይቅር እንዳላችሁ እናንተ ደግሞ እንዲሁ አድርጉ።

፲፬ በእነዚህም ሁሉ ላይ የፍጻሜ ማሰሪያ የሆነውን ፍቅርን ልበሱት።

፲፭ በአንድ አካልም የተጠራችሁለት ደግሞ የክርስቶስ ስላም በልባችሁ ይግዛ። የምታመሰግኑም ሁኑ።

፲፮ የእግዚአብሔር ቃል በሙላት ይኑርባችሁ። በጥበብ ሁሉ እርስ በርሳችሁ አስተምሩና ገሥጹ። በመዝሙርና በዝማሬ በሆነፈሳዊም ቅኔ በጸጋው በልባችሁ ለእግዚአብሔር ዘምሩ።

፲፯ እግዚአብሔር ኦብን በእርሱ እያመሰገናችሁ፤ በቃል ቢሆን ወይም በሥራ የምታደርጉትን ሁሉ በጌታ በኢየሱስ ስም አድርጉት።

፲፰ ሚስቶች ሆይ፤ በጌታ እንደሚገባ ለባሎቻችሁ ተገዙ።

፲፱ ባሎች ሆይ፤ ሚስቶቻችሁን ውደዱ መራራም አትሁኑባቸው።

፳ ልጆች ሆይ፤ ይህ ለጌታ ደስ የሚያስኝ ነውና በሁሉ ለወላጆቻችሁ ታዘዙ።

፳፩ አባቶች ሆይ፤ ልባቸው እንዳይዘል ልጆቻችሁን አታበሳጩአቸው።

፳፪ ባሪያዎች ሆይ፤ በቅን ልብ ጌታን እየፈራችሁ እንጂ፤ ለሰው ደስ እንደምታሰኙ ለታይታ የምትገዙ ሳትሆኑ፤ በሥጋ ጌቶቻችሁ ለሆኑ በሁሉ ታዘዙ።

፳፫ ለሰው ሳይሆን ለጌታ እንደምታደርጉ፤ የምታደርጉትን ሁሉ በትጋት አድርጉት።

፳፬ ከጌታ የርስትን ብድራት እንድትቀበሉ ታውቃላችሁና። የምታገለግሉት ጌታ ክርስቶስ ነውና።

፳፭ የሚበድልም የበደለውን

በብድራት ይቀበላል፤ ለሰው ፊትም አድልዎ የለም።

፬

፩ ጌቶች ሆይ፤ እናንተ ደግሞ በሰማይ ጌታ እንዳላችሁ ታውቃላችሁና ለባሪያዎቻችሁ በጽድቅና በቅንነት አድርጉላቸው።

፪ ከማመሰገን ጋር በጸሎት እየነቃችሁ ለእርሱ ትጉ።

፫ በዚያን ጊዜም ስለ እርሱ ደግሞ የታሰርሁበትን የክርስቶስን ምሥጢር እንድንነግር እግዚአብሔር የቃሉን ደጅ ይከፍትልን ዘንድ ስለ እኛ ደግሞ ጸልፎ።

፬ ልናገር እንደሚገባኝ ያህል አገልጠው ዘንድ ጸልፎልኝ።

፭ ዘመኑን እየዋጀችሁ፤ በውጭ ባሉቱ ዘንድ በጥበብ ተመላለሱ።

፮ ለእያንዳንዱ እንዴት እንድትመልሱ እንደሚገባችሁ ታውቁ ዘንድ ንግግራችሁ ሁልጊዜ፤ በጨው እንደ ተቀመደው በጸጋ ይሁን።

፯ የተወደደ ወንድምና የታመነ አገልጋይ በጌታም አብሮኝ ባሪያ የሆነ ቲኪቆስ ኑሮዬን ሁሉ ያስታውቃችኋል።

፰-፲፩ ከእናንተ የሆነ የክርስቶስ ባሪያ ኤጳፍራ ስላምታ ያቀርብላችኋል። በእግዚአብሔር ፈቃድ ሁሉ ተረድታችሁና ፍጹማን ሆናችሁ እንድትቆሙ፤ ሁልጊዜ ስለ እናንተ በጸሎቱ ይጋደላል።

፲ ስለ እናንተ በሎዶቅያም በኢያራ ከተማም ስላሉቱ እጅግ እንዲቀና አመሰክርለታለሁና።

፲፬ የተወደደው ባለ መድኃኒቱ ሉቃስ ዳማስም ስላምታ ያቀርቡላችኋል።

፲፭ በሎዶቅያ ላሉቱ ወንድሞችና ለንሞፋን በቤቱም ላለች ቤተ ክርስቲያን ስላምታ አቅርቡልን።

፲፮ ይህችም መልእክት በእናንተ ዘንድ ከተነበበች በኋላ፤ በሎዶቅያ ሰዎች ማኅበር ደግሞ እንድትነበብ አድርጉ። ከሎዶቅያም የምትገኘውን መልእክት እናንተ ደግሞ አንብቡ።

፲፯ ለአክሪያም። በጌታ የተቀበልኸውን አገልግሎት እንድትፈጽሙው ተጠንቀቅ በሉልኝ።

፲፰ በገዛ እጄ የተጻፈ የእኔ የጳውሎስ ስላምታ ይህ ነው።

እስራቴን አሰቡ። ጸጋ ከእናንተ ጋር
ይሁን።

1ኛ ወደ ተሰሎንቄ ሰዎች

፩ ጳውሎስና ሰልሞና ሰ ስምቴዎስም፡ በእግዚአብሔር አብ በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስም ወደ ሞትሆን ወደ ተሰሎንቄ ሰዎች ቤተ ክርስቲያን፤ ከእግዚአብሔር ከአባታችን ከጌታ ከኢየሱስ ክርስቶስም ጸጋ ሰላምም ለእናንተ ይሁን።

፪-፬ በእግዚአብሔር የምትወደዱ ወንድሞች ሆይ፡ እንደ ተመረጣችሁ አውቀናልና።

፫ ወንጌላችን በኃይልና በመንፈስ ቅዱስ በብዙ መረዳትም እንጂ በቃል ብቻ ወደ እናንተ አልመጣምና፤ በእናንተ ዘንድ ስለ እናንተ እንዴት እንደ ነበርን ታውቃለችሁ።

፬ ደግሞ እናንተ ቃሉን በብዙ መከራ ከመንፈስ ቅዱስ ደስታ ጋር ተቀብላችሁ፡ እኛን ጌታን የምትመሰሉ ሆናችሁ፤

፭ ስለዚህም በመቄዶንያና በአካይያ ላሉት ምእመናን ሁሉ ምሳሌ ሆናችሁላቸው።

፮-፲ ከእናንተ ወጥቶ የጌታ ቃል በመቄዶንያና በአካይያ ብቻ አልተሰማምና፡ ነገር ግን ምንም እንድንናገር እስከማያሰፈልግ ድረስ፡ በእግዚአብሔር ዘንድ የሚሆን እምነታችሁ በሁሉ ሰፍራ ተወርቶአል።

፪

፮ ወንድሞች ሆይ፡ ራሳችሁ ወደ እናንተ መግባታችን ከንቁ እንዳልሆነ ታውቃለችሁና።

፯ ነገር ግን እንደምታውቁት በፊልጵስጥስ አስቀድመን መከራ ተቀብለን ተንገላትተንም፡ በብዙ ገድል የእግዚአብሔርን ወንጌል ለእናንተ እንናገር ዘንድ በእምላካችን ደፈርን።

፰ ልመናችን ከሰሕተት ወይም ከርኩሰት ወይም ከተንኩል አልነበረምና፤

፱ ነገር ግን ወንጌልን አደራ ይሰጠን ዘንድ እግዚአብሔር የታመነን ሆነን እንዳገኘን መጠን፡

እንዲሁ እንናገራለን፡ ልባችንን የሚመረምር እግዚአብሔርን እንጂ ሰውን ደስ እንደምናሰኝ አይደለም።

፲ እንደምታውቁ፡ እያቄለመጥን ከቶ አልተናገርንም፡ እግዚአብሔርም እንደሚመሰክር እያመካኘን በመጐምጀት አልሠራንም፤

፫ የክርስቶስም ሐዋርያት እንደ መሆናችን ልንከብድባችሁ ስንችል፡ ከእናንተ ቢሆን ወይም ከሌሎች ክብርን ከሰው አልፈለግንም።

፬ ነገር ግን ሞግዚት የራሰዋን ልጆች እንደምትከባከብ፡ በመካከላችሁ የዋሆች ሆንን፤

፭ እንዲሁም እያፈቀርናችሁ የእግዚአብሔርን ወንጌል ለማካፈል ብቻ ሳይሆን የገዛ ነፍሳችንን ደግሞ እናካፍላችሁ ዘንድ በጎ ፈቃዳችን ነበረ፡ ለእኛ የተወደዳችሁ ሆናችሁ ነበርና።

፮ ወንድሞች ሆይ፡ ድካማችንና ጥረታችን ትዝ ይላችኋልና፤ ከእናንተ በአንዱ ሰንኳ እንዳንከብድበት ሌሊትና ቀን አየሠራን፡ የእግዚአብሔርን ወንጌል ለእናንተ ሰበክን።

፯ በእናንተ በምታምኑ ዘንድ በእንዴት ያለ ቅድስናና ጽድቅ ነቀፋም በሌለበት ኑሮ እንደ ሄድን፡ እናንተና እግዚአብሔር ምስክሮች ናችሁ፤

፲፩-፲፮ ስለዚህም የመልእክትን ቃል እርሱም የእግዚአብሔር ቃል ከእኛ በተቀበላችሁ ጊዜ፡ በእውነት እንዳለ በእናንተ በምታምኑ ደግሞ እንደሚሠራ እንደ እግዚአብሔር ቃል እንጂ እንደ ሰው ቃል አድርጋችሁ ስላልተቀበላችሁት፡ እኛ ደግሞ እግዚአብሔርን ሳናቋርጥ እናመሰግናለን።

፲፱ እናንተ፡ ወንድሞች ሆይ፡ በይሁዳ የሚኖሩትን በክርስቶስ ኢየሱስ ያሉትን የእግዚአብሔርን ማኅበሮች የምትመሰሉ ሆናችኋልና፤ እነርሱ ከአይሁድ መከራ እንደ ተቀበሉ፡ እናንተ ደግሞ ያንን መከራ ከአገራችሁ ሰዎች ተቀብላችኋልና።

፳ እነዚያም ጌታን ኢየሱስን ደግሞ ገደሉ ነቢያትንም እኛንም አሳደዱ፡ እግዚአብሔርንም ደስ አያሰኙም፡ ሰዎችንም ሁሉ ይቃወማሉ።

፳፯ ሁልጊዜ ኃጢአታቸውን ይፈጽሙ ዘንድ አሕዛብ እንዲድኑ

እንዲንናገራቸው ይከለክሉናልና። ነገር ግን ቀጣው ወደ እነርሱ ፈጽሞ ደርሶአል።

፲፮ እኛ ግን፣ ወንድሞች ሆይ፣ በልብ ያይደለ ፊት ለፊት ለጥቂት ጊዜ አጥተናችሁ፤ በብዙ ናፍቆት ፊታችሁን ለማየት እጅግ ሞከርን፤

፲፱ ወደ እናንተ ልንመጣ ወደን ነበርና፣ እኔ ጳውሎስም እንድና ሁለት ጊዜ፣ ስይጣን ግን አዘገንን።

፳ ተሰፋችን ወይስ ደስታችን ወይስ የትምክህታችን እክሊል ማን ነው? በጌታችን በእየሱስ ፊት በመምጣቱ እናንተ አይደላችሁምን?

፳፩ እናንተ ክብራችን ደስታችንም ናችሁና።

፫

፳፪ ስለዚህ ወደ ፊት እንታገሥ ዘንድ ባልተቻለን ጊዜ፣ በእቴና ብቻችንን ልንቀር በጎ ፈቃዳችን ሆነ።

፳፫ ስለ እምነታችሁም እንዲያጸናችሁና እንዲመክራችሁ ወንድማችንን የእግዚአብሔርንም አገልጋይ ከእኛ ጋርም አብሮ በክርስቶስ ወንጌል የሚሠራውን ጠሞቴዎስን ላክነው፤

፳፬ በዚህ መከራ ማንም እንዳይናውጥ፣ ለዚህ እንደ ተመረጥን ራሳችሁ ታውቃላችሁና።

፳፭ በእውነት ከእናንተ ጋር ሳለን፣ መከራ እንቀበል ዘንድ እንዳለን አስቀድመን እንገራችሁ ነበር፤ እንዲሁም ደግሞ ሆነ፣ ይህንም ታውቃላችሁ።

፳፮ ስለዚህ እኔ ደግሞ ወደ ፊት እታገሥ ዘንድ ባልተቻለኝ ጊዜ። ፈታኝ ምናልባት ፈትኖአቸዋል ድካማችንም ከንቱ ሆኖአል ብዬ እምነታችሁን ለማወቅ ላክሁ።

፳፯ አሁን ግን ጠሞቴዎስ ከእናንተ ዘንድ ወደ እኛ መጥቶ ስለ እምነታችሁና ስለ ፍቅራችሁ የምሰራች ብሎ በነገረን ጊዜ፣ እኛም እናያችሁ ዘንድ እንደምንናፍቅ ታየን ዘንድ እየናፈቃችሁ ሁልጊዜ በመልካም እንደምታሰቡን በነገረን ጊዜ፤

፳፰ ስለዚህ፣ ወንድሞች ሆይ፣ በእምነታችሁ በኩል በችግራችንና በመከራችን ሁሉ ስለ እናንተ ተጽናናን፤

፳፱ እናንተ በጌታ ጸንታችሁ ብትቆሙ፣ አሁን በሕይወት እንኖራለንና።

፳፻ እምላካችንና አባታችን ራሱ ጌታችንም እየሱስ ክርስቶስ ወደ እናንተ መንገዳችንን ያቅና፤

፬

፷ እንግዲህ በቀረውስ፣ ወንድሞች ሆይ፣ ልትመላለሱ እግዚአብሔርንም ደስ ልታሰኙ እንዴት እንደሚገባችሁ ከእኛ ዘንድ እንደ ተቀበላችሁ፣ እናንተ ደግሞ እንደምትመላለሱ፣ ከፊት ይልቅ ትበዙ ዘንድ በጌታ በእየሱስ እንለምናችኋለን እንመክራችሁማለን።

፷፩ በጌታ በእየሱስ የትኛውን ትእዛዝ እንደ ሰጠናችሁ ታውቃላችሁና።

፷፪ ይህ የእግዚአብሔር ፈቃድ እርሱም መቀደሳችሁ ነውና፤

፷፫ አስቀድመን ደግሞ እንዳልናችሁና እንደ መሰከርንላችሁ፣ ጌታ ስለዚህ ነገር ሁሉ የሚበቀል ነውና ማንም በዚህ ነገር አይተላለፍ ወንድሙንም አያታልል።

፷፬ ለርኩስት ሳይሆን እግዚአብሔር በቅድስና ጠርቶናልና።

፷፭ እንግዲህ የሚጣል ሰውን የጣለ አይደለም፣ መንፈስ ቅዱስን በእናንተ እንዲኖር የሰጠውን እግዚአብሔርን ነው እንጂ።

፷፮ እናንተ ራሳችሁ እርስ በርሳችሁ ልትዋደዱ በእግዚአብሔር ተምራችኋልና ስለ ወንድማማች መዋደድ ማንም ይጽፍላችሁ ዘንድ አያስፈልጋችሁም፤

፷፯ ነገር ግን፣ ወንድሞች ሆይ፣ ተስፋ እንደሌላቸው እንደ ሌሎች ደግሞ እንዳታዘኑ፣ እንቀላፍተው ስላሉቱ ታውቁ ዘንድ እንወዳለን።

፷፰ እየሱስ እንደ ሞተና እንደ ተነሣ ካመንን፣ እንዲሁም በእየሱስ ያንቀላፋቱን እግዚአብሔር ከእርሱ ጋር ያመጣቸዋልና።

፷፱ በጌታ ቃል የምንላችሁ ይህ ነውና፤ እኛ ሕያዎን ሆነን ጌታ አስከመጣ ድረስ የምንቀር ያንቀላፋቱን አንቀድምም፤

፸፩ ጌታ ራሱ በትእዛዝ በመላእክትም አለቃ ድምፅ በእግዚአብሔርም መለከት ከሰማይ

ይወርዳልና፤ በክርስቶስም የሞቱ አሰቀድመው ይነሣሉ፤

፲፮ ከዚያም በኋላ እኛ ሕያዋን ሆነን የምንቀረው፤ ጌታን በአየር ለመቀበል ከእነርሱ ጋር በደመና እንነጠቃለን፤ እንዲሁም ሁልጊዜ ከጌታ ጋር እንሆናለን።

፲፱ ስለዚህ እርስ በርሳችሁ በዚህ ቃል ተጽናኑ።

፳

፩ ወንድሞች ሆይ፡ ስለ ዘመናትና ስለ ወራት ምንም እንዲጻፍላችሁ አያስፈልጋችሁም፤

፪ የጌታ ቀን፡ ሌባ በሌሊት እንደሚመጣ፡ እንዲሁ ይመጣ ዘንድ ራሳችሁ አጥብቃችሁ አውቃችኋልና።

፫ ስላምና ደኅንነት ነው ሲሉ ያን ጊዜ ምጥ እርጉዝን እንደሚይዛት ጥፋት በድንገት ይመጣባቸዋል ከቶም አያመልጡም።

፬ እናንተ ግን፡ ወንድሞች ሆይ፡ ቀኑ እንደ ሌባ ይደርስባችሁ ዘንድ በጨለማ አይደሉችሁም፤

፭ ሁላችሁ የብርሃን ልጆች የቀንም ልጆች ናችሁና። እኛ ከሌሊት ወይም ከጨለማ አይደለንም፤

፮ እንግዲያስ እንነቃ በመጠንም እንኩር እንጂ እንደ ሌሎች አናንቀላፋ።

፯ የሚያንቀላፋ በሌሊት ያንቀላፋሉና፤ የሚስክሩም በሌሊት ይሰክራሉና፤

፰ እኛ ግን ከቀን ስለ ሆንን፡ የእምነትንና የፍቅርን ጥሩር የመዳንንም ተስፋ እንደ ራስ ቁር እየለበስን በመጠን እንኩር፤

፱ እግዚአብሔር ለቀጣ አልመረጠንምና፤ በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ መዳንን ለማግኘት ነው እንጂ።

፲ የምንነቃም ብንሆን፡ የምናንቀላፋም ብንሆን፡ ከእርሱ ጋር አብረን በሕይወት እንኖር ዘንድ ስለ እኛ ሞተ።

፲፩ ስለዚህ እናንተ ደግሞ እንደምታደርጉ፡ እርስ በርሳችሁ ተመካከሩ እንዲም እንዲም ሌላውን ያንጸው።

፲፪-፲፫ ወንድሞች ሆይ፡ እንመክራችኋለን፤ ያለ ሥርዓት የሚሄዱትን ገሥጹአቸው፤ ድፍረት

የሌላቸውን አጽኑአቸው፤ ለደካሞች ትጉላቸው፤ ሰውን ሁሉ ታገሡ።

፲፯ ማንም ለሌላው በክፉ ፈንታ ክፉ እንዲይመልስ ተጠንቀቁ፤ ነገር ግን ሁልጊዜ እርስ በርሳችሁ ለሁሉም መልካሙን ለማድረግ ትጉ።

፲፰ ሁልጊዜ ደስ ይበላችሁ፤

፲፱-፲፻ መንፈስን አታጥፉ፤

፳-፳፪ ከማናቸውም ዓይነት ክፉ ነገር ራቁ።

፳፫ የሰላምም አምላክ ራሱ ሁለንተናችሁን ይቀድስ፤ መንፈሳችሁም ነፍሳችሁም ሥጋችሁም ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በመጣ ጊዜ ያለ ነቀፋ ፈጽመው ይጠበቁ።

፳፬ የሚጠራችሁ የታመነ ነው፡ እርሱም ደግሞ ያደርገዋል።

፳፭ ወንድሞች ሆይ፡ ስለ እኛ ጸልዩ።

፳፮ ከወንድሞች ሁሉ ጋር በተቀደሰ አሳሳም ሰላምታ ተሰጣጡ።

፳፯ ይህ መልእክት ለቅዱሳን ወንድሞች ሁሉ እንዲነበብ በጌታ አምላችኋለሁ።

፳፰ የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋ ከእናንተ ጋር ይሁን፤ አሜን።

2ኛ ወደ ተሰሎንቄ ሰዎች

፩ ጳውሎስና ስልሞናስ ጠሞቱዎሰም፡ በእግዚአብሔር በአባታችን በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስም ወደምትሆን ወደ ተሰሎንቄ ሰዎች ቤተ ክርስቲያን፤

፪ ከእግዚአብሔር ከአባታችን ከጌታ ከኢየሱስ ክርስቶስም ጳጋ ሰላምም ለእናንተ ይሁን።

፫ ወንድሞች ሆይ፡ እምነታችሁ እጅግ ሰለሚያድግ የሁላችሁም የእያንዳንዳችሁ ፍቅር እርስ በርሳችሁ ሰለሚበዛ፡ ሁልጊዜ ስለ እናንተ እግዚአብሔርን እንደሚገባ ልናመስግን ግድ አለብን፤

፬ ስለዚህ በምትታገሱበት በሰደታችሁና በመከራችሁ ሁሉ ከመጽናታችሁና ከእምነታችሁ የተነሣ በእግዚአብሔር አብያተ ክርስቲያናት ስለ እናንተ ራሳችን እንመካለን።

፭ ስለ እርሱ ደግሞ መከራ ለምትቀበሉለት ለእግዚአብሔር መንግሥት የምትበቁ ሆናችሁ ትቁጠሩ ዘንድ፡ ይህ የእግዚአብሔር ቅን ፍርድ ምልክት ነው።

፮ እግዚአብሔርን የማያውቁትን፡ ለጌታችንም ለኢየሱስ ክርስቶስ ወንጌል የማይታዘዙትን ይበቀላል፤

፪

፯ ማንም በማናቸውም መንገድ እያሰታችሁ፤ ክህደቱ አስቀድሞ ሳይመጣና የዓመፅ ሰው እርሱም የጥፋት ልጅ ሳይገለጥ፡ አይደርስምና።

፰ እኔ እግዚአብሔር ነኝ ብሎ አዎጅ እየነገረ በእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ እስኪቀመጥ ድረስ፡ እምላክ ከተባለው ሁሉ፡ ሰዎችም ከሚያመልኩት ሁሉ በላይ ራሱን ከፍ ከፍ የሚያደርገው ተቃዋሚ እርሱ ነው።

፱ ገና ከእናንተ ጋር ሳለሁ፡ ይህን እንዳልኳችሁ ትዝ አይላችሁምን?

፲ በገዛ ራሱ ጊዜም ይገለጥ ዘንድ፡ የሚከለክለውን አሁን ታውቃላችሁ።

፲ የዓመፅ ምሥጢር አሁን ይሠራልና፤ ብቻ ከመንገድ እስኪወገድ ድረስ አሁን የሚከለክል አለ።

፳ በዚያም ጊዜ ጌታ ኢየሱስ በአፋ መንፈስ የሚያጠፋው፡ ሲመጣም በመገለጡ የሚሸረው ዓመፀኛ ይገለጣል፤

፳፻ እኛ ግን፡ በጌታ የተወደዳችሁ ወንድሞች ሆይ፡ ሁልጊዜ ስለ እናንተ እግዚአብሔርን ልናመስግን ግድ አለብን፡ እግዚአብሔር በመንፈስ መቀደስ እውነትንም በማመን ለመዳን እንደ በኩራት መርጠኦችኋልና፤

፴ ለዚህም የጌታችንን የኢየሱስ ክርስቶስን ክብር ለማግኘት በወንጌላችን ጠራችሁ።

፴፻ እንግዲያስ፡ ወንድሞች ሆይ፡ ጸንታችሁ ቁሙ፡ በቃላችንም ቢሆን ወይም በመልእክታችን የተማራችሁትን ወግ ያዙ።

፫

፳፻ ነገር ግን የሚያጸናችሁ ከክፋውም የሚጠብቃችሁ ጌታ የታመነ ነው።

፳ የምናዛችሁንም አሁን እንድታደርጉ ወደ ፊትም ደግሞ እንድታደርጉ ስለ እናንተ በጌታ ታምነናል።

፳፻ ጌታም ወደ እግዚአብሔር ፍቅር ወደ ክርስቶስም ትዕግሥት ልባችንን ያቅናው።

፳፻ ወንድሞች ሆይ፡ ከእኛ እንደ ተቀበለው ወግ ሳይሆን ያለ ሥርዓት ከሚሄድ ወንድም ሁሉ ትለዩ ዘንድ በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ሰም እናዛችኋለን።

፳፻ እኛን ልትመስሉ እንዴት እንደሚገባችሁ ራሳችሁ ታውቃላችሁና፤ በእናንተ ዘንድ ያለ ሥርዓት አልሄድንምና፤

፳፻ ከእናንተ ዘንድ በእንዲ ሰንጠረዥ እንዲከብድበት፡ ሌሊትና ቀን በድካምና በጥረት እየሠራን እንኖር ነበር እንጂ፡ ከማንም እንጀራን እንዲያው አልበላንም።

፳፻ ይህም እኛን ልትመስሉ ራሳችንን እንደ ሞሳሌ እንሰጣችሁ ዘንድ ነበር እንጂ፡ ያለ ሥልጣን ስለ ሆንን አይደለም።

፲ ደግሞ ከእናንተ ጋር ሳለን።
ሊሠራ የማይወድ አይብላ ብለን
አዘናችሁ ነበርና።

፲፩ ሥራ ከቶ ሳይሠሩ፣ በሰው
ነገር እየገቡ፣ ያለ ሥርዓት ከእናንተ
ዘንድ ሰለሚሄዱ ሰለ አንዳንዶች
ሰሞተናልና።

፲፪ እንደነዚህ ያሉትንም በጸጥታ
እየሠሩ የገዛ እንጀራቸውን ይበሉ
ዘንድ በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ
እናዘቸዋለን እንመክራቸውማለን።

፲፫ እናንተ ግን፣ ወንድሞች ሆይ፣
መልካም ሥራን ለመሥራት አትታክቱ።

፲፬ በዚህ መልእክት ለተላከ
ቃላችን የማይታዘዝ ማንም ቢኖር፣
ይህን ተመልከቱት፣ ያፍርም ዘንድ
ከእርሱ ጋር አትተባበሩ።

፲፭ ነገር ግን እንደ ወንድም
ገሥጹት እንጂ እንደ ጠላት
አትቋጠሩት።

፲፮ የሰላምም ጌታ ራሱ በሁሉ
መንገድ ዘወትር ሰላምን ይሰጣችሁ።
ጌታ ከሁላችሁ ጋር ይሁን።

፲፯ በገዛ እጄ የተጻፈ የእኔ
የጳውሎስ ሰላምታ ይህ ነው፤
የመልእክቱ ሁሉ ማሰረጃ ይህ ነው፤
እንዲህ እጽፋለሁ።

፲፰ የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋ
ከሁላችሁ ጋር ይሁን።

1ኛ ወደ ጢሞቴዎስ

፩ መድኃኒታችን እግዚአብሔር ተስፋችንም ኢየሱስ ክርስቶስ እንዲዘዘው ትእዛዝ የኢየሱስ ክርስቶስ ሐዋርያ የሆነ ጳውሎስ፡

፪ በእምነት እውነተኛ ልጄ ለሆነ ለጢሞቴዎስ፤ ከእግዚአብሔር ከአባታችን ከክርስቶስ ኢየሱስም ከጌታችን ጸጋና ሞሐረት ሰላምም ይሁን።

፫ የትእዛዝ ፍጻሜ ግን ከንጹሕ ልብና ከበጎ ሕሊና ግብዝነትም ከሌለበት እምነት የሚወጣ ፍቅር ነው፤

፬ ነገር ግን ሰው እንደሚገባ ቢሰራበት ሕግ መልካም እንደ ሆነ እናውቃለን፤

፭ ለአገልግሎቱ ሾሞኝ ታማኝ አድርጎ ስለ ቈጠረኝ፤ ኃይል የሰጠኝን ክርስቶስ ኢየሱስን ጌታችንን አመሰግናለሁ፤

፮ አስቀድሞ ተሳዳቢና አሳዳጅ አንገላችም ምንም ብሆን፤ ይህን አደረገልኝ፤ ነገር ግን ሳላውቅ ባለማመን ሰላደረግሁት ምህረትን አገኘሁ፡

፯ የጌታችንም ጸጋ በክርስቶስ ኢየሱስ ካሉ ከእምነትና ከፍቅር ጋር አብልጦ በዛ።

፰ ኃጢአተኞችን ሊያድን ክርስቶስ ኢየሱስ ወደ ዓለም መጣ የሚለው ቃል የታመነና ሁሉ እንዲቀበሉት የተገባ ነው፤ ከኃጢአተኞችም ዋና እኔ ነኝ፤

፱ ስለዚህ ግን፡ የዘላለምን ሕይወት ለማግኘት በእርሱ ያምኑ ዘንድ ላላቸው ሰዎች ምሳሌ እንድሆን፤ ኢየሱስ ክርስቶስ ዋና በምሆን በእኔ ላይ ትዕግስቱን ሁሉ ያሳይ ዘንድ፡ ምህረትን አገኘሁ።

፲ ብቻውን እምላክ ለሚሆን ለማይጠፋው ለማይታየውም ለዘመናት ንጉሥ ምስጋናና ክብር እስከ ዘላለም ድረስ ይሁን፤ እሜን።

፷ ጢሞቴዎስ ልጄ ሆይ፡ አስቀድሞ ስለ አንተ እንደ ተነገረው ትንቢት፡ በእርሱ መልካም ጦርነት ትዋጋ ዘንድ ይህችን ትእዛዝ አደራ እሰጥሃለሁ፤

፲፱ እምነትና በጎ ሕሊና ይኑርህ፡ አንዳንዶች ሕሊናን ጥለው፤ መርከብ አለ መሪ እንደሚጠፋ፡ በእምነት ነገር ጠፍተዋልና፤

፳ ከእነዚያም፡ አንዳይሳደቡ ይማሩ ዘንድ ለሰይጣን አሳልፌ የሰጠኋቸው፤ ሃሜኔዎስና እስክንድሮስ ናቸው።

፪

፳፩ እንደ እግዚአብሔር አለና፡ በእግዚአብሔርና በሰውም መካከል ያለው መካከለኛው ደግሞ አንድ አለ፡ እርሱም ሰው የሆነ ክርስቶስ ኢየሱስ ነው፤

፳፪ ራሱንም ለሁሉ ቤዛ ስጠ፤ ይህም በገዛ ዘመኑ ምስክርነቱ ነበረ፤

፳፫ እኔም ለዚህ ነገር አዋጅ ነጋሪና ሐዋርያ በእምነትና በእውነትም የአሕዛብ አስተማሪ ለመሆን ተሾምሁ፤ እውነት እናገራለሁ፤ አልዋሽም።

፳፬ እንግዲህ ወንዶች በስፍራ ሁሉ አለ ቍጣና አለ ክፉ አሳብ የተቀደሱትን እጆች እያነሱ እንዲጸልዩ አፈቅዳለሁ።

፳፭ ሴት በነገር ሁሉ እየተገዛች በዝግታ ትማር፤

፳፮ ሴት ግን በዝግታ ትኑር እንጂ ልታሰተምር ወይም በወንድ ላይ ልትሰለጥን አልፈቅድም።

፳፯ አዳም ቀድሞ ተፈጥሮአልና፡ በኋላም ሔዋን ተፈጠረች።

፳፰ የተታለለም አዳም አይደለም፡ ሴቲቱ ግን ተታልላ በመተላለፍ ወደቀች፤

፳፱ ነገር ግን በእምነትና በፍቅር በቅድሰናም ራሳቸውን እየገዙ ቢኖሩ በመውለድ ትድናለች።

፫

፳፻ ማንም ኤጲስ ቆጶስነትን ቢፈልግ መልካምን ሥራ ይመኛል የሚለው ቃል የታመነ ነው።

፴ እንግዲህ ኤጲስ ቆጶስ እንዲህ ሊሆን ይገባዋል፤ የማይነቀፍ፡ የአንዲት ሚስት ባል፡ ልክኛ፡ ራሱን የሚገዛ፡ እንደሚገባው የሚሰራ፡ እንግዳ ተቀባይ፡ ለማስተማር የሚበቃ፡

፫ የማይሰክር፣ የማይጨቃጨቅ ነገር ግን ገር የሆነ፣ የማይከራከር፣ ገንዘብን የማይወድ፣

፬ ልጆቹን በጭምትነት ሁሉ እየገዛ የራሱን ቤት በመልካም የሚያስተዳድር፤

፭ ሰው ግን የራሱን ቤት እንዲያስተዳድር ባያውቅ፣ የእግዚአብሔርን ቤተ ክርስቲያን እንዴት ይጠብቃታል?

፮ በትዕቢት ተነፍቶ በዲያቢሎስ ፍርድ እንዲይወድቅ፣ አዲስ ክርስቲያን አይሆን።

፯ በዲያቢሎስ ነቀፋና ወጥመድም እንዲይወድቅ፣ በውጭ ካሉት ሰዎች ደግሞ መልካም ምስክር ሊኖረው ይገባዋል።

፰ እንዲሁም ዲያቆናት ጭምቶች፣ በሁለት ቃል የማይናገሩ፣ ለብዙ ወይን ጠጅ የማይገመጁ፣

፱ ነውረኛ ረብ የማይወዱ፣ በንጹሕ ሕሊና የሃይማኖትን ምሥጢር የሚይዙ ሊሆኑ ይገባቸዋል።

፲ እነዚህም ደግሞ አስቀድሞ ይፈተኑ፣ ከዚያም በኋላ ያለ ነቀፋ ቢሆኑ በዲቁና ሥራ ያገልግሉ።

፲፩ እንዲሁም ሴቶች ጭምቶች፣ የማያሙ፣ ልክኞች፣ በነገር ሁሉ የታሙ ሊሆኑ ይገባቸዋል።

፲፪ ዲያቆናት ልጆቻቸውንና የራሳቸውን ሴቶች በመልካም እየገዙ እያንዳንዳቸው የአንዲት ሴት ባሎች ይሁኑ።

፲፫ በዲቁና ሥራ በመልካም ያገለገሉ ለራሳቸው ትልቅ ማዕርግና በክርስቶስ አያሱስ ባለው እምነት ብዙ ድፍረት ያገኛሉ።

፲፬ ፈጥኜ ወደ አንተ እንድመጣ ተስፋ አድርጌ ይህን እጽፍልሃለሁ።

፲፭ ብዙገይ ግን፣ በእግዚአብሔር ማደሪያ ቤት መኖር እንዴት እንደሚገባ ታውቅ ዘንድ እጽፍልሃለሁ፤ ቤቱም የእውነት ዓምድና መሠረት፣ የሕያው እግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን ነው።

፲፮ እግዚአብሔርንም የመምሰል ምሥጢር ያለ ጥርጥር ታላቅ ነው፤ በሥጋ የተገለጠ፣ በመንፈስ የጸደቀ፣ ለመላእክት የታየ፣ በእሕዛብ የተሰበከ፣ በዓለም የታመነ፣ በክብር ያረገ።

፬

፩-፫ እነዚህ ውሸተኞች መጋባትን ይከለክላሉ፣ እምነውም እውነትን የሚያውቁ ከምስጋና ጋር ይቀበሉ ዘንድ እግዚአብሔር ከፈጠረው መብል እንዲርቁ ያዝዛሉ።

፪ እግዚአብሔር የፈጠረው ሁሉ መልካም ነው፣ ከምስጋናም ጋር ቢቀበሉት የሚጣል ምንም የለም፤

፫ በእግዚአብሔር ቃልና በጸሎት የተቀደሰ ነው።

፬ ስለዚህ ወንድሞችን ብታሳሰብ፣ በእምነትና በተከተልኸው በመልካም ትምህርት ቃል የምትመገብ የአያሱስ ክርስቶስ መልካም አገልጋይ ትሆናለህ።

፭ ነገር ግን ለዚህ ዓለም ከሚመችና የእርጊቶችን ሴቶች ጨቃታ ከሚመስለው ተረት ራቅ። እግዚአብሔርን ለመምሰል ግን ራሱን አስለምድ።

፮ ሰውነትን ለሥጋዊ ነገር ማሰለመድ ለጥቂት ይጠቅማል፤ እግዚአብሔርን መምሰል ግን የአሁንና የሚመጣው ሕይወት ተስፋ ስላለው፣ ለነገር ሁሉ ይጠቅማል።

፯ ይህ ቃል የታመነ ሁሉም እንዲቀበሉት የተገባ ነው፤

፲ ይህን ለማግኘት እንደክሚለን፣ ስለዚህም እንሰደባለን፤ ይህም ሰውን ሁሉ ይልቁንም የሚያምኑትን በሚያድን በሕያው አምላክ ተስፋ ስለምናደርግ ነው።

፲፩-፲፫ እስከመጣ ድረስ ለማንበብና ለመምከር ለማስተማርም ተጠንቅቅ።

፲፬ በትንቢት ከሸማግሌዎች እጅ መጫን ጋር የተሰጠህን፣ በአንተ ያለውን የጸጋ ስጦታ ቸል አትበል።

፲፭ ማደግህ በነገር ሁሉ እንዲገለጥ ይህን አሰብ፣ ይህንም አዘውትር።

፲፮ ለራሱህ ለትምህርትህ ተጠንቅቅ፣ በእነዚህም ጽና፤ ይህን ብታደርግ፣ ራሱህንም የሚሰሙህንም ታድናለህ።

፭

፩-፫ በእውነት ባልቴቶች የሆኑትን ባልቴቶች አክብር።

፪ ማንም ባልቴት ግን ልጆች ወይም የልጅ ልጆች ቢኖሩአት፣ እነርሱ አስቀድመው ለገዛ ቤተ ሰዎቻቸው

እግዚአብሔርን መምሰል ያሳዩ ዘንድ፡ ለወላጆቻቸውም ብድራትን ይመልሱላቸው ዘንድ ይማሩ፤ ይህ በእግዚአብሔር ፊት መልካምና የተወደደ ነው።

፳ ብቻዎንም ፍራ በእውነት ባልቴት የምትሆን በእግዚአብሔር ተስፋ ታደርጋለች፡ ሌትና ቀንም በልመና በጸሎትም ጸንታ ትኖራለች፤

፳፩ ቅምጥሊቱ ግን በሕይወትዎ ሳለች የሞተች ናት።

፳፪ ያለ ነቀፋ እንዲሆኑ ይህን ደግሞ እዘዘ።

፳፫ ነገር ግን ለእርሱ ስለ ሆኑት ይልቁንም ስለ ቤተ ሰዎቹ የሚያስብ ማንም ቢሆን፡ ሃይማኖትን የካደ ከማያምንም ሰው ይልቅ የሚከፋ ነው።

፳፬ ባልቴት በመዘገብ ብትጻፍ ዕድሜዎ ከስድሳ ዓመት እንዳያንሰ፡ የእንድም ባል ሚስት የነበረች እንድትሆን ያስፈልጋል፤

፳፭ ልጆችን በማሳደግ እንግዶችንም በመቀበል፡ የቀዲሳንንም እግሮች በማጠብ፡ የተጨነቁትንም በመርዳት በጎንም ሥራ ሁሉ በመከተል፡ ይህን መልካም ሥራ በማድረግ የተመሰከረላት ልትሆን ይገባል።

፳፮ ባል የሞተባቸውን ቆነጃጅት ግን አትቀበል፤ በክርስቶስ ላይ ተነሥተው ሲቀማጠሉ ሊያገቡ ይወዳሉና፤

፳፯ የፊተኛውንም እምነታቸውን ስለ ናቁ ይፈረድባቸዋል፤

፳፰ ከዚህም ጋር ቤት ለቤት እየዘሩ ሥራን መፍታት ደግሞ ይማራሉ፡ የማይገባውንም እየተናገሩ ለፍላጊዎችና በነገር ገቢዎች ይሆናሉ እንጂ፡ ሥራ ፈቶች ብቻ አይደሉም።

፳፱ እንግዲህ ቆነጃጅት ሊያገቡ፡ ልጆችንም ሊወልዱ፡ ቤቶቻቸውንም ሊያስተዳድሩ፡ ተቃዋሚውም የሚሳደብበትን እንድን ምክንያት ስንኳ እንዳይሰጡ እፈቅዳለሁ፤

፳፺ ከእሁን በፊት እንዳንደች ስይጣገን እንዲከተሉ ፈቀቅ ብለዋልና።

፳፻ ባልቴቶች ያሉት የሚያምን ቢሆን ወይም የምታምን ብትሆን፡ ይርዱአቸው፡ ቤተ ክርስቲያንንም እውነተኞችን ባልቴቶች እንድትረዳ አይክበዱባት።

፻፲ በመልካም የሚያስተዳድሩ ሽማግሌዎች፡ ይልቁንም በመስበክና በማስተማር የሚደክሙት፡ እጥፍ ክብር ይገባቸዋል።

፻፲፩ መጽሐፍ፡ የሚያበራየውን በሬ አፋን አትሰር፡ ደግሞ። ለሠራተኛ ደመወዙ ይገባዋል ይላልና።

፻፲፪ ከሁለት ወይም ከሦስት ምስክር በቀር በሽማግሌ ላይ ክስ አትቀበል።

፻፲፫ ሌሎቹ ደግሞ እንዲፈሩ፡ ኃጢአት የሚሰሩትን በሁሉ ፊት ገሥጸቸው።

፻፲፬ እንድን እንኳ በአድልዎ ሳታደርግ፡ እነዚህን ያለ መዘንበል እንድትጠብቁ በእግዚአብሔርና በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ በተመረጡትም መላእክት ፊት እመክርሃለሁ።

፻፲፭ በማንም ላይ ፈጥነህ እጆችህን አትጫን፡ በሌሎችም ኃጢአት አትተባበር፤ ራስህን በንጽህና ጠብቅ።

፻፲፮ ስለ ሆድህና ስለ በሽታህ ብዛት ጥቂት የወይን ጠጅ ጠጣ እንጂ፡ ወደ ፊት ውኃ ብቻ አትጠጣ።

፻፲፱ የእንዳንደች ሰዎች ኃጢአት የተገለጠ ነው ፍርድንም ያመለክታል፡ ሌሎችን ግን ይከተላቸዋል፤

፻፳ እንዲሁ መልካም ሥራ ደግሞ የተገለጠ ነው፡ ያልተገለጠም ከሆነ ሊሰወር አይችልም።

፮

፩ የእግዚአብሔር ስምና ትምህርቱ እንዳይሰደብ፡ ከቀንበር በታች ያሉቱ ባሪያዎች ሁሉ ለገዙአቸው ጌቶች ክብር ሁሉ እንደ ተገባቸው ይቀጠሩአቸው።

፪ የሚያምኑም ጌቶች ያሉአቸው፡ ወንድሞች ስለ ሆኑ አይናቁአቸው፡ ነገር ግን በመልካም ሥራቸው የሚጠቅሙ የሚያምኑና የተወደዱ ስለ ሆኑ፡ ከፊት ይልቅ ያገልግሉ።

፫ እነዚህን አስተምርና ምክር። ማንም ልዩ ትምህርት የሚያስተምር ከጌታችንም ከኢየሱስ ክርስቶስ በሆነው ጤናማ ቃልና እግዚአብሔርን ለመምሰል በሚሰማማ ትምህርት የማይጠጋ ቢሆን፡

፱-፮ ኑሮዬ ይበቃኛል ለሚለው ግን እግዚአብሔርን መምሰል እጅግ ማትረፊያ ነው፤

፳ ወደ ዓለም ምንም እንኳ አለመጣንምና፤

፳ እንዳችንም ልንወሰድ አይቻለንም፤ ምግብና ልብስ ከኖረን ግን፣ እርሱ ይበቃናል።

፳ ዳሩ ግን ባለ ጠጎች ሊሆኑ የሚፈልጉ በጥፋትና በመፍረስ ሰዎችን በሚያሰጥምና በሚያሰንፍ በሚጎዳም በብዙ ምኞትና በፈተና በወጥመድም ይወድቃሉ።

፳ ገንዘብን መውደድ የክፋት ሁሉ ሥር ነውና፣ እንዳንደች ይህን ሲመኙ፣ ከሃይማኖት ተሳሰተው በብዙ ሥቃይ ራሳቸውን ወጉ።

፳ አንተ ግን፣ የእግዚአብሔር ሰው ሆይ፣ ከዚህ ሸሽ፤ ጽድቅንና እግዚአብሔርን መምሰል እምነትንም ፍቅርንም መጽናትንም የዋህነትንም ተከታተል።

፳ መልካሙን የእምነት ገድል ተጋደል፣ የተጠራህላትንም በብዙም ምስክሮች ፊት በመልካም መታመን የታመንህላትን የዘላለምን ሕይወት ያዝ።

፳ ሁሉን በሕይወት በሚጠብቅ በእግዚአብሔር ፊት፣ በጴንጤናዊውም በጲላጦስ ዘንድ መልካሙን መታመን በመሰከረ በክርስቶስ ኢየሱስ ፊት አዝሃለሁ፤

፳ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ እስኪገለጥ ድረስ ያለ እድፍና ያለ ነቀፋ ሆነህ ትእዛዙን ጠብቅ፤

፳ ያንም መገለጡን በራሱ ጊዜ ብፁዕና ብቻውን የሆነ ገዥ፣ የነገሥታት ንጉሥና የጌቶች ጌታ፣ ያሳያል።

፳ እርሱ ብቻ የማይሞት ነው፤ ማንም ሊቀርበው በማይችል ብርሃን ይኖራል፤ እንድ ሰው እንኳ አላየውም ሊያይም አይቻለውም፤ ለእርሱ ክብርና የዘላለም ኃይል ይሁን፤ አሜን።

፳ በአሁኑ ዘመን ባለ ጠጎች የሆኑት የትዕቢትን ነገር እንዲያሰቡ፣ ደሰም እንዲለን ሁሉን አትርፎ በሚሰጠን በሕያው እግዚአብሔር እንጂ በሚያልፍ ባለ ጠግነት ተሰፋ እንዳያደርጉ እዘዛቸው።

፳፻ ጠሞቴዎስ ሆይ፣ በውሸት

እውቀት ከተባለ ለዓለም ከሚመኙ ከከንቱ መለፍለፍና መከራከር እየራቅህ፣ የተሰጠህን አደራ ጠብቅ፤ ፳፩ ይህ እውቀት አለን ብለው፣ እንዳንደች ስለ እምነት ሰተዋልና። ጸጋ ከአንተ ጋር ይሁን።

2ኛ ወደ ጠሞቱዎስ

፩ በክርስቶስ ኢየሱስ እንደሚሆን የሕይወት ተስፋ፡ በእግዚአብሔር ፈቃድ የኢየሱስ ክርስቶስ ሐዋርያ የሆነ ጳውሎስ፡

፪ ለተወደደው ልጄ ለጠሞቱዎስ፤ ከእግዚአብሔር አብ ከጌታችንም ከክርስቶስ ኢየሱስ ጸጋና ምሕረት ስላምም ይሁን።

፫ ሌትና ቀን በልመናዬ ሳላቋርጥ ስለማሰብህ እንደ አባቶቼ አድርጌ በንጹሕ ሕሊና የማመልከውን እግዚአብሔርን አመስግናለሁ፤

፬ እንግህን እያሰብሁ በደስታ እሞላ ዘንድ ላይህ እናፍቃለሁ።

፭ በአንተ ያለውን ግብዝነት የሌለበትን እምነትህን አስባለሁ፤ ይህም እምነት ቀድሞ በእያትህ በሎይድ በእናትህም በኤውንቄ ነበረባቸው። በአንተም ደግሞ እንዳለ ተረድቼአለሁ።

፮ ስለዚህ ምክንያት፡ እሳት እንደሚያቀጣጥል ሰው፡ እጆቼን በመጫኔ በአንተ ያለውን የእግዚአብሔርን ሰጦታ እንድታነሣሣ አሳስብሃለሁ።

፯ እግዚአብሔር የኃይልና የፍቅር ራሱንም የመግዛት መንፈስ እንጂ የፍርሃት መንፈስ አልሰጠንምና።

፰ እንግዲህ በጌታችን ምስክርነት ወይም በእስረኛው በእኔ ኦትፈር፤ ነገር ግን እንደ እግዚአብሔር ኃይል መጠን ስለ ወንጌል አብረኸኝ መከራን ተቀበል፤

፱ ያዳነን በቅዱስም አጠራር የጠራን እግዚአብሔር ነውና፡ ይህም እንደ ራሱ አሳብና ጸጋ መጠን ነው እንጂ እንደ ሥራችን መጠን አይደለም፤ ይህም ጸጋ ከዘላለም ዘመናት በፊት በክርስቶስ ኢየሱስ ተሰጠን።

፲-፲፪ ስለዚህም ምክንያት ይህን መከራ ደግሞ ተቀብዬአለሁ፡ ነገር ግን አላፍርበትም፤ ያመንሁትን አውቃለሁና፡ የሰጠሁትንም አደራ እስከዚያ ቀን ድረስ ሊጠብቅ እንዲችል ተረድቼአለሁ።

፲፫ በክርስቶስ ኢየሱስ ባለ እምነትና ፍቅር አድርገህ፡ ከእኔ የሰማኸውን ጤናማ ቃል ምሳሌ ያዝ፤

፲፬ መልካሙን አደራ በእኛ በሚኖረው በመንፈስ ቅዱስ ጠብቅ።

፲፭ በእስያ ያሉቱ ሁሉ ከእኔ ፈቀቅ እንዳሉ ታውቃለህ፤ ከእነርሱም ፊሎጎስና ሄርዋጌኔስ ናቸው።

፲፮ ጌታ ለሄኔሲፎሩ ቤተ ሰዎች ምሕረትን ይሰጥ፡ ብዙ ጊዜ አሳርፎኛልና፤

፲፯ በሰንሰለቱም አላፈረበትም፡ ነገር ግን በሮሜ ባደረ ጊዜ ፈልጎ ፈልጎ አገኘኝ፤

፲፰ በዚያን ቀን ከጌታ ምሕረትን እንዲያገኝ ጌታ ይሰጠው፤ በኤፌሶንም እንዴት እንዳገለገለኝ አንተ በደኅና ታውቃለህ።

፪

፩ እንግዲህ፡ ልጄ ሆይ፡ አንተ በክርስቶስ ኢየሱስ ባለው ጸጋ በርታ።

፪ ብዙ ሰዎች የመስከሩለትን ከእኔም የሰማኸውን ሌሎችን ደግሞ ሊያስተምሩ ለሚችሉ ለታመኑ ሰዎች አደራ ሰጥ።

፫ እንደ ኢየሱስ ክርስቶስ በጎ ወታደር ሆነህ፡ አብረኸኝ መከራ ተቀበል።

፬ የሚዘምተው ሁሉ ለጦር ያሰከተተውን ደስ ያስኝ ዘንድ ትዳር በሚገኝበት ንግድ ራሱን አያጠላልፍም።

፭ ደግሞም በጨዋታ የሚታገል ማንም ቢሆን፡ እንደሚገባ አድርጎ ባይታገል፡ የድሉን አክሊል አያገኝም።

፮ የሚደክመው ገበሬ ፍሬውን ከሚበሉት መጀመሪያ እንዲሆን ይገባዋል።

፯ የምለውን ተመልከት፤ ጌታም በነገር ሁሉ ማስተዋልን ይሰጥህ።

፰ በወንጌል እንደምሰብከው፡ ከሙታን የተነሣውን፡ ከዳዊት ዘርም የሆነውን ኢየሱስ ክርስቶስን አሰብ፤

፱ ይህንም በመሰበክ እንደ ክፋ አድራጊ እስክታሰር ድረስ መከራ እቀበላለሁ፡ የእግዚአብሔር ቃል ግን አይታሰርም።

፲ ስለዚህ እነርሱ ደግሞ በክርስቶስ ኢየሱስ ያለውን መዳን ከዘላለም ክብር ጋር እንዲያገኙ ስለ ተመረጡት በነገር ሁሉ እጸናለሁ።

፲፩ ቃሉ የታመነ ነው እንዲህ የሚለው። ከእርሱ ጋር ከሞትን፡

ከእርሱ ጋር ደግሞ በሕይወት እንኖራለን፤

፲፪ ብንጸና፡ ከእርሱ ጋር ደግሞ እንገግሃለን፤ ብንክደው፡ እርሱ ደግሞ ይክደናል፤

፲፫ ባናምነው፡ እርሱ የታመነ ሆኖ ይኖራል፤ ራሱን ሊክድ አይችልምና።

፲፬ ይህን አሳስባቸው፡ በቃልም እንዳይጣሉ በእግዚአብሔር ፊት ምክራቸው፡ ይህ ምንም የማይረባ የሚሰሙትንም የሚያፈርስ ነውና።

፲፭ የእውነትን ቃል በቅንነት የሚናገር የማያሳፍርም ሠራተኛ ሆነህ፡ የተፈተነውን ራሱህን ለእግዚአብሔር ልታቀርብ ትጋ።

፲፮ ነገር ግን ለዓለም ከሚመኙ ከከንቱ መለፍለፍ ራቅ፤ ኃጢአተኝነታቸውን ከፊት ይልቅ ይጨምራሉና፤ ቃላቸውም እንደ ጭንቁር ይባላል፤

፲፯ ከእነርሱም ሄሜኔዎስና ፊሊጣስ ናቸው፤

፲፰ እነዚህም። ትንሣኤ ከእሁን በፊት ሆኖአል እያሉ፤ ስለ እውነት ስተው፡ የእንዳንደችን እምነት ይገለብጣሉ።

፲፱ ሆኖም፡ ጌታ ለእርሱ የሆኑትን ያውቃል፡ ደግሞም፡ የጌታን ስም የሚጠራ ሁሉ ከዓመፀ ይራቅ የሚለው ማኅተም ያለበት የተደላደለ የእግዚአብሔር መሠረት ቆሞአል።

፳ በትልቅም ቤት የእንጨትና የሸክላ ዕቃ ደግሞ አለ እንጂ የወርቅና የብር ዕቃ ብቻ አይደለም፤ እኩሌቶቹም ለክብር፤ እኩሌቶቹም ለውርደት ይሆናሉ፤

፳፩ እንግዲህ ማንም ራሱን ከእነዚህ ቢያንጸ፡ ለክብር የሚሆን የተቀደሰም ለጌታውም የሚጠቅም ለበጎም ሥራ ሁሉ የተዘጋጀ ዕቃ ይሆናል።

፳፪ ከክፉ የጎልማሳነት ምቹት ግን ሸሽ፡ በንጹሕም ልብ ጌታን ከሚጠሩ ጋር ጽድቅን እምነትን ፍቅርን ስላምን አጥብቀህ ተከተል።

፳፫ ነገር ግን ጠብን እንዲያመጣ አውቀህ ከሰነፎችና ካልተማሩ ምርመራ ራቅ፤

፳፬-፳፮ የጌታም ባሪያ ለሰው ሁሉ ገር ለማስተማርም የሚበቃ ለትዕግሥትም የሚጸና ሊሆን እንጂ ሊጣላ አይገባውም።

፫

፩ ነገር ግን በመጨረሻው ቀን የሚያሰጨንቅ ዘመን እንዲመጣ ይህን አወቅ።

፪ ሰዎች ራሳቸውን የሚወዱ ይሆናሉና፡ ገንዘብን የሚወዱ፡ ትምክህተኞች፡ ትዕቢተኞች፡ ተሳዳቢዎች፡ ለወላጆቻቸው የማይታዘዙ፡ የማያመሰግኑ፡

፫ ቅድስና የሌላቸው፡ ፍቅር የሌላቸው፡ ዕርቅን የማይሰሙ፡ ሐሜተኞች፡ ራሳቸውን የማይገዙ፡ ጨካኞች፡ መልካም የሆነውን የማይወዱ፡

፬ ከደተኞች፡ ችኩሎች፡ በትዕቢት የተነፉ፡ ከእግዚአብሔር ይልቅ ተድላን የሚወዱ ይሆናሉ፤

፭ የአምልኮት መልክ አላቸው ኃይሉን ግን ክደዋል፤ ከእነዚህ ደግሞ ራቅ።

፮ ኢያኔስና ኢያንበራስም ሙሴን እንደ ተቃወሙት፡ እንዲሁ እነዚህ ደግሞ አእምሮአቸው የጠፋባቸው ስለ እምነትም የተጣሉ ሰዎች ሆነው፡ እውነትን ይቃወማሉ።

፯ ዳሩ ግን የእነዚያ ሞኝነት ደግሞ ገልጥ እንደ ሆነ፡ ሞኝነታቸው ለሁሉ ይገለጣልና ከፊት ይልቅ አይቀናላቸውም።

፰ አንተ ግን ትምህርቴንና አካሄዱን አሳቤንም እምነቴንም ትዕግሥቴንም ፍቅራንም መጽናቴንም ሰደቴንም መከራዬንም ተከተልህ፤

፱ በእንጾኪያና በኢቆንዮን በልሰጥራንም የሆነብኝን የታገሥሁትንም ስደት ታውቃለህ፤ ጌታም ከሁሉ አዳነኝ።

፲ በእውነትም በክርስቶስ ኢየሱስ እግዚአብሔርን እየመሰሉ ሊኖሩ የሚወዱ ሁሉ ይሰደዳሉ።

፫ ነገር ግን ክፋዎች ሰዎችና አታላዮች፡ እያሳቱና እየሳቱ፡ በክፋት እየባሱ ይሄዳሉ።

፬ አንተ ግን በተማርህበትና በተረዳህበት ነገር ጸንተህ ኑር፡ ከማን እንደ ተማርኸው ታውቃለህና፤

፭-፮ ከሕፃንነትህም ጀምረህ ክርስቶስ ኢየሱስን በማመን፡ መዳን የሚገኝበትን ጥበብ ሊሰጡህ የሚችሉትን ቅዱሳን መጻሕፍትን አውቀሃል።

፬

፩ በእግዚአብሔር ፊት በሕያዋንና በሙታንም ሊፈርድ ባለው በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ ፊት፣ በመገለጡና በመንግሥቱም እመክርሃለሁ፤

፪ ቃሉን ሰበክ፣ በጊዜውም አለጊዜውም ጽና፣ ፈጽመህ እየታገሥህና እያስተማርህ፣ ዘለፍና ገሥጽ ምክርም።

፫ ሕይወት የሚገኝበትን ትምህርት የማይታገሡበት ዘመን ይመጣልና፤ ነገር ግን ጆሮቻቸውን የሚያሳክክ ስለሆነ፣ እንደ ገዛ ምቻታቸው ለራሳቸው አስተማሪዎችን ያከማቻሉ።

፬ እውነትንም ከመሰማት ጀርታቸውን ይመልሳሉ። ወደ ተረትም ፈቀቅ ይላሉ።

፭ አንተ ግን ነገርን ሁሉ በልክ አድርግ፣ መከራን ተቀበል፣ የወንጌል ሰባካነትን ሥራ አድርግ፣ አገልግሎትህን ፈጽም።

፮ በመሥዋዕት እንደሚደረግ፣ የእኔ ሕይወት ይሠዋልና፣ የምሄድበትም ጊዜ ደርሶአል።

፯ መልካሙን ገድል ተጋድዬአለሁ፣ ሩጫውን ጨርሼአለሁ፣ ሃይማኖትን ጠብቄአለሁ፤

፰ ወደ ፊት የጽድቅ እክሊል ተዘጋጅቶልኛል፣ ይህንም ጻድቅ ፈራጅ የሆነው ጌታ ያን ቀን ለእኔ ያሰረክባል፣ ደግሞም መገለጡን ለሚወዱት ሁሉ እንጂ ለእኔ ብቻ አይደለም።

፱ በቶሎ ወደ እኔ እንድትመጣ ትገ፤

፲ ዳማሰ የአሁኑን ዓለም ወደ ትቶኛልና፣ ወደ ተሰሎንቄም ሄዶአል፤ ቁርቁስም ወደ ገላትያ ቲቶም ወደ ድልማጥያ ሄደዋል፤

፲፩ ሉቃስ ብቻ ከእኔ ጋር አለ። ማርቆስ ለአገልግሎት ብዙ ይጠቅመኛልና ይዘኸው ከአንተ ጋር አምጣው።

፲፪ ቲኪቆስን ግን ወደ ኤፌሶን ላክሁት።

፲፫ ሰትመጣ በጢርኤዳ ከአክርጳ ዘንድ የተውሁትን በርኖሱንና መጻሕፍቱን ይልቁንም በብራና የተጻፉትን አምጣልኝ።

፲፬ የናስ እንጥረኛው እስክንድርስ እጅግ ከፋብኝ፤ ጌታ እንደ ሥራው ይመልሰለታል።

፲፭ አንተም ደግሞ ከእርሱ ተጠበቅ፣ የምንናገረውን እጅግ ተቃውሞአልና።

፲፮ በፊተኛው ሙግቱ አንድ ሰንኳ አልደረሰልኝም፣ ሁሉም ተወኝ እንጂ፤ ይህንም አይቀጠርባቸው፤

፲፯ ደሩ ግን የሰብከቱ ሥራ በእኔ እንዲፈጸም አሕዛብም ሁሉ እንዲሰሙት፣ ጌታ በእኔ አጠገብ ቆሞ አበረታኝ፣ ከአንበሳ አፍም ዳንሁ።

፲፰ ጌታም ከክፉ ነገር ሁሉ ያድነኛል ለሰማያዊው መንግሥት ይጠብቀኛል፤ ለእርሱ ከዘላለም እስከ ዘላለም ክብር ይሁን፤ አሜን።

፲፱ ለጵርስቅላና ለአቄላ ለሄኔሲፎሩም ቤተ ሰዎች ሰላምታ አቅርብልኝ።

፳ ኤርሰጦስ በቆሮንቶስ ቀረ፣ ጥርፊሞስን ግን ታሞ በሚሊጢን ተውሁት።

፳፩ ከክረምት በፊት እንድትመጣ ትገ። ኤውግሎስና ጴዴስ ሊኖስም ቅላውዲያም ወንድሞችም ሁሉ ሰላምታ ያቀርቡልሃል።

፳፪ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ከመንፈስህ ጋር ይሁን። ጸጋ ከእናንተ ጋር ይሁን፤ አሜን።

ወደ ቲቶ

፩-፫ በዘመኑም ጊዜ፣ መድኃኒታችን እግዚአብሔር እንዳዘዘ፣ ለእኔ አደራ በተሰጠኝ ስብከት ቃሉን ገለጠ፤

፬ በሃይማኖት ጎብኝት እውነተኛ ልጅ ለሚሆን ለተቶ፤ ከእግዚአብሔር አብ ከመድኃኒታችንም ከጌታ ከእያሱስ ክርስቶስ ጸጋና ምሕረት ስላላምም ይሁን።

፭ ስለዚህ ምክንያት የቀረውን እንድታደራጅ በየከተማውም፣ እኔ እንተን እንዳዘዘሁ፣ ሸማግሌዎችን እንድትሾም በቀርጤስ ተውሁህ፤

፮ የማይነቀፍና የአንዲት ሚስት ባል የሚሆን፣ የሚያምኑም ልጆች ያሉት፣ ስለ መዳራትም ወይም ስለ አለመታዘዝ የማይከሰስ ማንም ቢኖር፣ ሹመው።

፯ ኤጲስ ቆጶስ፣ እንደ እግዚአብሔር መጋቢ፣ የማይነቀፍ ሊሆን ይገባዋልና፤ የማይኮራ፣ የማይቆጣ፣ የማይሰክር፣ የማይጨቃጨቅ፣ ነውረኛ ረብ የማይወድ፣

፰ ነገር ግን እንግዳ ተቀባይ፣ በጎ የሆነውን ነገር የሚወድ፣ ጠንቃቃ፣ ጸድቅ፣ ቅዱስ፣ ራሱን የሚገዛ ይሁን፤

፱ ሕይወት በሚገኝበት ትምህርት ደግሞ ሊመክር ተቃዋሚዎቹንም ሊወቅስ ይችል ዘንድ፣ እንደተማረው በታመነ ቃል ይጽና።

፲ የማይታዘዙና ከንቱ የሚናገሩ የሚያታልሉ ይልቁንም ከተገረዙት ወገን የሚሆኑ ብዙ ናቸውና፤

፲፩ እነዚህም ስለ ነውረኛ ረብ የማይገባውን እያስተማሩ ቤቶችን በሞላው ስለ ሚገለብጡ፣ አፋቸውን መዝጋት ይገባል።

፲፪ የገዛ ራሳቸው ነቢይ የሆነ ከእነርሱ አንዱ። የቀርጤስ ሰዎች ዘወትር ውሸተኞች፣ ክፋዎች አራዊት፣ በላተኞች፣ ሥራ ፈቶች ናቸው ብሎአል።

፲፫-፲፭ ሁሉ ለንጹሖች ንጹሕ ነው፤ ለርኩሳንና ለማያምኑ ግን ንጹሕ የሆነ ምንም የለም፤ ነገር ግን አእምሮአቸውም ሕሊናቸውም ረክሶአል።

፲፮ እግዚአብሔርን እንዲያውቁ በግልጥ ይናገራሉ፣ ዳሩ ግን የሚያስጸይፉና የማይታዘዙ ለበጎ ሥራም ሁሉ የማይበቁ ስለ ሆኑ፣ በሥራቸው ይክዱታል።

፪

፩ አንተ ግን ሕይወት ለሚገኝበት ትምህርት የሚገባውን ተናገር።

፪ ሸማግሌዎች ልክኞች፣ ጭምቶች፣ ራሳቸውን የሚገዙ፣ በአምነትና በፍቅር በመጽናትም ጤናዎች እንዲሆኑ ምክራቸው፤

፫ እንዲሁም አርጊቶች ሴቶች አካሄዳቸው ለቅዱስ አገልግሎት የሚገባ፣ የማያመ፣ ለብዙ ወይን ጠጅ የማይገዙ፣ በጎ የሆነውን ነገር የሚያስተምሩ ይሁኑ፤

፬-፮ ነበዞችም እንዲሁ ራሳቸውን እንዲገዙ ምክራቸው።

፯-፲፩ ሰዎችን ሁሉ የሚያድን የእግዚአብሔር ጸጋ ተገልጦአልና፤

፲፪-፲፬ መድኃኒታችንም ከዓመፀ ሁሉ እንዲቤዘን፣ መልካሙንም ለማድረግ የሚቀናውን ገንዘቡም የሚሆነውን ሕዝብ ለራሱ እንዲያነጻ፣ ስለ እኛ ነፍሱን ሰጥቶአል።

፲፭ ይህን በሙሉ ሥልጣን ተናገርና ምክር ገሥጽም፤ ማንም አይናቅህ።

፫

፩-፫ እኛ ደግሞ አስቀድመን የማናስተውል ነበርንና፤ የማንታዘዝ፣ የምንስት፣ ለምኞትና ለልዩ ልዩ ተድላ እንደ ባሪያዎች የምንገዛ፣ በክፋትና በምቀኝነት የምንኖር፣ የምንጣል፣ እርስ በርሳችን የምንጠላላ ነበርን።

፪ ነገር ግን የመድኃኒታችን የእግዚአብሔር ቸርነትና ሰውን መውደዱ በተገለጠ ጊዜ፣

፮ እንደ ምሕረቱ መጠን ለአዲስ ልደት በሚሆነው መታጠብና በመንፈስ ቅዱስ በመታደስ አዳነን እንጂ፣ እኛ ስላደረግነው በጽድቅ ስለ ነበረው ሥራ አይደለም፤

፯-፰ ቃሉ የታመነ ነው። እግዚአብሔርንም የሚያምኑት በመልካም ሥራ በጥንቃቄ እንዲጸኑ፣ እነዚህን አስረግጠህ እንድትናገር እፈቅዳለሁ። ይህ መልካምና ለሰዎች የሚጠቀም ነው፤

፱ ነገር ግን ሞኝነት ካለው ምርመራና ከትውልዶች ታሪክ ከክርክርም ስለ ሕግም ከሚሆን ጠብ ራቅ፤ የማይጠቅሙና ከንቱዎች ናቸውና፤

፲-፲፪ አርጢሞንን ወይም ቲኪቆስን ወደ አንተ ሰልክ፤ ወደ ኒቆጵልዮን ወደ እኔ እንድትመጣ ትጋ፤ በዚያ ልክርም ቈርጬጵአለሁና።

፲፫ ሕግ አዋቂውን ዜማሰንና አጽሎስን ምንም እንዳይጎድልባቸው በጉዞአቸው ተግተህ እርዳ።

፲፬ ከወገናችንም ያሉት ደግሞ ፍሬ ቢሶች ሆነው እንዳይቀሩ፤ የግድ ስለሚያሰፈልገው ነገር በመልካም ሥራ እንዲጸኑ ይማሩ።

፲፭ ከእኔ ጋር ያሉት ሁሉ ሰላምታ ያቀርቡልሃል። በእምነት ለሚወዱን ሰላምታ አቅርብልን። ጸጋ ከሁላችሁ ጋር ይሁን፤ አሜን።

ወደ ፊልሞና

፩ የክርስቶስ ኢየሱስ እስር ጳውሎስ ወንድሙም ጠሞቱዎስ፤ ለተወደደውና አብርን ለሚሠራ ለፊልሞና፤

፪ ለእሳታችንም ለአፍብያ፤ ከእኛም ጋር አብሮ ወታደር ለሆነ ለእርክጳ፤ በቤትህም ላለች ቤተ ክርስቲያን፤

፫ ከእግዚአብሔር ከአባታችን ከጌታም ከኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋና ስላም ለእናንተ ይሁን።

፬-፮ የእምነትህም ጎብረት፤ በእኛ ዘንድ ያለውን በጎ ነገር ሁሉ በማወቅ፤ ለክርስቶስ ኢየሱስ ፍሬ እንዲያፈራ እለምናለሁ፤

፯ የቅዱሳን ልብ በእንተ ሰራ ስለ ዐረፈ፤ ወንድሜ ሆይ፤ በፍቅርህ ብዙ ደስታንና መጽናናትን አግኝቼአለሁና።

፰ ስለዚህ የሚገባውን አዘህ ዘንድ በክርስቶስ ምንም እንኳ ብዙ ድፍረት ቢኖረኝ፤

፱ ይልቁንም እንደዚህ የሆንሁ እኔ ጳውሎስ ሽማግሌው፤ አሁንም ደግሞ የኢየሱስ ክርስቶስ እስር የሆንሁ፤ ስለ ፍቅር እለምናለሁ።

፲-፲፪ እርሱን እልከዋለሁ፤

፲፫ አንተም ልቤ እንደሚሆን ተቀበለው። እኔስ በወንጌል እስራት ስለ አንተ እንዲያገለግለኝ ለራሴ ላሰቀረው እፈቅድ ነበር፤

፲፬ ነገር ግን በጎነትህ በፈቃድህ እንጂ በግድ እንዳይሆን፤ ሳልማከርህ ምንም እንኳ ላደርግ አልወደድሁም።

፲፭ ተቀብለህ ለዘላለም እንድትይዘው ስለዚህ ምናልባት ለጊዜው ተለይቶሃልና፤

፲፮ ከእንግዲህ ወዲህ እንደ ባሪያ አይሆንም፤ ነገር ግን ለእኔ በተለየ የተወደደ ወንድም ከሆነ፤ ለአንተማ ይልቅ በሰጋውም በጌታም ዘንድ ከባሪያ የሚሻል የተወደደ ወንድም እንዴት አይሆንም።

፲፯ እንግዲህ እንደ ባልንጀራ ብትቈጥረኝ፤ እንደ እኔ አድርገህ ተቀበለው።

፲፰ በእንዳች ነገር የበደለህ ቢኖር ግን ወይም ብድር ያለበት እንደሆነ፤ ይህን ሰእኔ ላይ ቊጠር፤

፲፱ እኔ ጳውሎስ። እኔ እመልሰዋለሁ ብዬ በእጄ እጽፋለሁ፤ ከዚህም

በላይ ለእኔ የራሱህ ደግሞ ብድር እንዳለብህ አልልህም።

፳ እምን፤ ወንድሜ ሆይ፤ በጌታ እኔ እንድጠቀምብህ ይሁን፤ በክርስቶስ ልቤን አሳርፍልኝ።

፳፩ ከምልህ ይልቅ አብልጠህ እንድታደርግ አውቄ እንድትታዘዝም ታምኜ እጽፍልሃለሁ።

፳፪ ደግሞ ከዚህም ጋር የማስተናገጃ ቤት አዘጋጅልኝ፤ በጸሎታችሁ ለእናንተ እንድሰጥ ተስፋ አደርጋለሁና።

፳፫ በክርስቶስ ኢየሱስ ከእኔ ጋር የታሰረ ኤጳፍራ

፳፬ አብረውኝም የሚሰሩ ማርቆስና አርሰጥርኮስ ዴማስም ሉቃስም ስላምታ ያቀርቡልሃል።

፳፭ የጌታችን የኢሱስ ክርስቶስ ጸጋ ከመንፈሳችሁ ጋር ይሁን፤ እሜን።

ለማገዝ የሚላኩ የሚያገለግሉም መናፍሰት አይደሉምን?

ወደ ዕብራውያን

፩ ከጥንት ጀምሮ እግዚአብሔር በብዙ ዓይነትና በብዙ ጎዳና ለአባቶቻችን በነቢያት ተናገሮ።

፪ ሁሉን ወራሽ ባደረገው ደግሞም ዓለማትን በፈጠረበት በልጁ በዚህ ዘመን መጨረሻ ለእኛ ተናገረን፤

፫ እርሱም የክብሩ መንጸባረቅና የባሕርይ ምሳሌ ሆኖ፡ ሁሉን በሰልጣኑ ቃል አየደገፈ፡ ኃጢአታችንን በራሱ ካነጻ በኋላ በሰማያት በግርማው ቀኝ ተቀመጠ፤

፬ ከመላእክት ይልቅ እጅግ የሚበልጥ ሰምን በወረሰ መጠን እንዲሁ ከእነርሱ አብዛኛ ይበልጣል።

፭ ከመላእክትስ፡ አንተ ልጄ ነህ፡ እኔ ዛሬ ወልጄሃለሁ፡ ደግሞም፡ እኔ አባት እሆነዋለሁ እርሱም ልጅ ይሆነኛል

፮ ያለው ከቶ ለማን ነው? ደግሞም በኩርን ወደ ዓለም ሲያገባ፡ የእግዚአብሔር መላእክት ሁሉም ለእርሱ ይሰገዱ ይላል።

፯ ስለ መላእክትም፡ መላእክቱን መናፍሰት አገልጋዮቹንም የአሳት ነበልባል የሚያደርግ

፰ ይላል፤ ስለ ልጄ ግን፡ አምላክ ሆይ፡ ዙፋንህ እስከ ዘላለም ድረስ ይናፍላል፤ የመንግሥትህ በትር የቀንነት በትር ነው።

፱ ጽድቅን ወደድህ ዓመፅንም ጠላህ፤ ስለዚህ እግዚአብሔር አምላክህ ከጓደኞቻችሁ ይልቅ በደስታ ዘይት ቀባህ

፲ ይላል። ደግሞ፡ ጌታ ሆይ፡ አንተ ከጥንት ምድርን መሠረትህ፡ ሰማዮቻችሁ የእጆችህ ሥራ ናቸው፤

፲፩ እነርሱም ይጠፋሉ አንተ ግን ጸንተህ ትኖራለህ፤ ሁሉም እንደ ልብስ ያረጁሉ።

፲፪ እንደ መኅናጸፊያም ትጠቀልላቸዋለህ ይለውጡማል፤ አንተ ግን አንተ ነህ፡ ዓመቶችህም ከቶ አያልቁም

፲፫ ይላል። ነገር ግን ከመላእክት፡ ጠላቶችህን የአግርህ መረገጫ እስካደርግልህ ድረስ በቀኝ ተቀመጥ

፲፬ ከቶ ለማን ብሎአል? ሁሉ መዳንን ይወርሱ ዘንድ ስላላቸው

፪

፩ ስለዚህ ከሰማነው ነገር ምናልባት እንዳንወስድ፡ ለእርሱ አብልጠን ልንጠነቀቅ ያስፈልገናል።

፪ በመላእክት የተነገረው ቃል ጽኑ ከሆነ፡ መተላለፍና አለመታዘዝም ሁሉ የጽድቅን ብድራት ከተቀበለ፡ እኛስ እንዲህ ያለውን ታላቅ መዳን ቸል ብንለው፡ እንዴት እናመልጣለን?

፫ ይህ በጌታ በመጀመሪያ የተነገረ ነበርና፡ የሰሙትም ለእኛ አጽኑት፡

፬ እግዚአብሔርም እርሱ ራሱ እንደ ፈቀደ በምልክትና በድንቅ ነገር በልዩ ልዩ ተአምራትም፡ መንፈስ ቅዱስንም በማደል አብሮ መስከረለት።

፭ ስለ እርሱ የምንናገርበትን የሚመጣውን ዓለም ለመላእክት ያስገዛው አይደለምና።

፮ ነገር ግን እንዲ በአንድ ሰፍራ። ታሰበው ዘንድ ሰው ምንድር ነው? ወይስ ትብብኛው ዘንድ የሰው ልጅ ምንድር ነው?

፯ ከመላእክት ይልቅ በጥቂት አሳነሰኸው፤ የክብርና የምስጋና ዘውድ ጫንህለት፡ በእጆችህም ሥራ ላይ ሾሞኸው፤

፰ ሁሉን ከአግሮቹ በታች አሰገዛህለት ብሎ መስከረ። ሁሉን ከእርሱ በታች ባሰገዛ ጊዜ ያልተገዛለት ምንም አልተወምና፡ እሁን ግን ሁሉ እንደ ተገዛለት ገና አናይም፤

፱ ነገር ግን በእግዚአብሔር ጸጋ ስለ ሰው ሁሉ ሞትን ይቀምስ ዘንድ፡ ከመላእክት ይልቅ በጥቂት አንሶ የነበረውን ኢየሱስን ከሞት መከራ የተነሣ የክብርና የምስጋናን ዘውድ ተጭኖ እናየዋለን።

፲ ብዙ ልጆችን ወደ ክብር ሲያመጣ የመዳናቸውን ራስ በመከራ ይፈጽም ዘንድ፡ ከእርሱ የተነሣ ሁሉ በእርሱም ሁሉ ለሆነ፡ ለእርሱ ተገብቶታልና።

፲፭-፲፫ ስለዚህም ምክንያት፡ ስምህን ለወንድሞቹ እነግራቸዋለሁ በማሳበርም መካከል በዚህም አመሰግንሃለሁ፤ ደግሞም፡ እኔ በእርሱ አታመናለሁ፤ ደግሞም፡ እነሆኝ እኔን እግዚአብሔር

የሰጠኝንም ልጆች ሲል ወንድሞች ብሎ ሊጠራቸው አያፍርም።

፲፬-፲፮ የአብርሃምን ዘር ይዞአል እንጂ የያዘው የመላእክትን አይደለም።

፲፯ ስለዚህ የሕዝብን ኃጢአት ለማስተሰረይ፣ ለእግዚአብሔር በሆነው ነገር ሁሉ የሚምርና የታመነ ሊቀ ካህናት እንዲሆን፣ በነገር ሁሉ ወንድሞቹን ሊመሰል ተገባው።

፲፰ እርሱ ራሱ ተፈትኖ መከራን ስለ ተቀበለ የሚፈተኑትን ሊረዳቸው ይችላልና።

፫

፩ ስለዚህ፣ ከሰማያዊው ጥሪ ተካፋዮች የሆናችሁ ቅዱሳን ወንድሞች ሆይ፣ የሃይማኖታችንን ሐዋርያና ሊቀ ካህናት ኢየሱስ ክርስቶስን ተመልከቱ፤

፪ ሙሴ ደግሞ በቤቱ ሁሉ የታመነ እንደሆነ፣ እርሱ ለሾመው የታመነ ነበረ።

፫ ቤትን የሚያዘጋጀው ከቤቱ ይልቅ የሚበልጥ ክብር እንዳለው መጠን፣ እንዲሁ እርሱ ከሙሴ ይልቅ የሚበልጥ ክብር የተገባው ሆኖ ተቆጥሮአልና።

፬ እያንዳንዱ ቤት በአንድ ሰው ተዘጋጅቶአልና፣ ሁሉን ያዘጋጀ ግን እግዚአብሔር ነው።

፭ ሙሴስ በኋላ ስለሚነገረው ነገር ምስክር ሊሆን በቤቱ ሁሉ እንደ ሎሌ የታመነ ነበረ፣ ክርስቶስ ግን እንደ ልጅ በቤቱ ላይ የታመነ ነው፤

፮ እኛም የምንደፍርበትን የምንመካበትንም ተስፋ እስከ መጨረሻው እጽንተን ብንጠብቅ ቤቱ ነን።

፯ ስለዚህ መንፈስ ቅዱስ እንደሚል።

፰-፲ ስለዚህ ያን ትውልድ ተቆጥቼ፣ ዘወትር በልባቸው ይሰታሉ መንገደን ግን አላወቁም አልሆኑ፤

፲፩ እንዲሁ። ወደ ዕረፍቱ አይገቡም ብዬ በቀጣዬ ማልሁ።

፲፪ ወንድሞች ሆይ፣ ምናልባት ሕያው እግዚአብሔርን የሚያስክዳችሁ ክፋና የማያምን ልብ ከእናንተ በአንዳችሁ እንዳይኖር ተጠንቀቁ፤

፲፫ ነገር ግን ከእናንተ ማንም በኃጢአት መታለል አልከኛ

እንዳይሆን፣ ዛሬ ተብሎ ሲጠራ ሳለ፣ በእያንዳንዱ ቀን እርሱ በርሳችሁ ተመካከሩ፤

፲፬ የመጀመሪያ እምነታችንን እስከ መጨረሻው እጽንተን ብንጠብቅ፣ የክርስቶስ ተካፋዮች ሆነናልና፤

፲፭ እየተባለ። ዛሬ ድምጹን ብትሰሙት፣ በማስመረር እንደሆነ ልባችሁን አልከኛ አታድርጉ።

፲፮ ሰምተው ያስመረሩት እነማን ነበሩ? በሙሴ ተመርተው ከግብጽ የወጡ ሁሉ አይደሉምን?

፲፯ እርባ አመትም የተቆጣጣቸው እነማን ነበሩ? ሬሳቸው በምድረ በዳ የወደቁ፣ ኃጢአትን ያደረጉት እነርሱ አይደሉምን?

፲፰ ካልታዘዙትም በቀር ወደ እረፍቱ እንዳይገቡ የማለባቸው እነማን ነበሩ?

፲፱ ባለማመናቸውም ጠንቅ ሊገቡ እንዳልተቻላቸው እናያለን።

፬

፩ እንግዲህ ወደ ዕረፍቱ ለመግባት ተስፋ ገና ቀርቶልን ከሆነ፣ ምናልባት ከእናንተ ማንም የማይበቃ መሰሎ እንዳይታይ እንፍራ።

፪ ለእነዚያ ደግሞ እንደ ተነገረ ለእኛ የምስራች ተሰብኮልናልና፤ ዳሩ ግን የሰሙት ቃል ከሰሚዎቹ ጋር በእምነት ስላልተዋሐደ አልጠቀማቸውም።

፫ ሥራው ዓለም ከተፈጠረ ጀምሮ ምንም እንኳ ቢፈጸም። እንዲህ። ወደ ዕረፍቱ አይገቡም ብዬ በቁጣዬ ማልሁ እንዳለ፣ እኛስ ያመንን ወደ ዕረፍቱ እንገባለን።

፬ ስለ ሰባተኛው ቀን በአንድ ሰፍራ፣ እግዚአብሔርም በሰባተኛው ቀን ከሥራው ሁሉ ዐረፈ ብሎአልና፤

፭ በዚህ ሰፍራም ደግሞ። ወደ ዕረፍቱ አይገቡም።

፮ እንግዲህ እንዳንደች በዚያ እንዲገቡ ስለ ቀሩ፣ ቀድሞም የምስራች የተሰበከላቸው ባለመታዘዝ ጠንቅ ስላልገቡ።

፯ ዛሬ ድምፁን ብትሰሙት ልባችሁን አልከኛ አታድርጉ በፊት እንደ ተባለ፣ ይህን ከሚያህል ዘመን በኋላ በዳዊት ሲናገር። ዛሬ ብሎ አንድ ቀን እንደ ገና ይቀጥራል።

፳ ኢያሱ አሳርፎአቸው ኖር ቢሆንሰ፤ ከዚያ በኋላ ስለ ሌላ ቀን ባልተናገረ ነበር።

፳፱ እንግዲያሰ የሰንበት ዕረፍት ለእግዚአብሔር ሕዝብ ቀርቶላቸዋል።

፴ ወደ ዕረፍቱ የገባ፣ እግዚአብሔር ከሥራው እንዳረፈ፣ እርሱ ደግሞ ከሥራው አርፎአልፏል።

፴፩ እንግዲህ እንደዚያ እንደ አለመታዘዝ ምሳሌ ማንም እንዳይወድቅ ወደዚያ ዕረፍት ለመግባት እንትጋ።

፴፪ የእግዚአብሔር ቃል ሕያው ነውና፣ የሚሠራም፣ ሁለትም እፍ ካለው ሰይፍ ሁሉ ይልቅ የተሳለ ነው፣ ነፍሱንና መንፈሱንም ጅምትንና ቅልጥምንም እስኪለይ ድረስ ይወጋል፣ የልብንም ሰሜትና አሳብ ይመረምራል፤

፴፫ እኛን በሚቆጣጠር በእርሱ ዓይኖቹ ፊት ሁሉ ነገር የተራቆተና የተገለጠ ነው እንጂ፣ በእርሱ ፊት የተሰወረ ፍጥረት የለም።

፴፬ እንግዲህ በሰማያት ያለፈ ትልቅ ሊቀ ካህናት የእግዚአብሔር ልጅ ኢየሱስ ሰላላን፣ ጸንተን ሃይማኖታችንን እንጠብቅ።

፴፭ ከኃጢአት በቀር በነገር ሁሉ እንደ እኛ የተፈተነ ነው እንጂ፣ በድካማችን ሊራራልን የማይችል ሊቀ ካህናት የለንም።

፴፮ እንግዲህ ምሕረትን እንድንቀበል በሚያሰፈልገንም ጊዜ የሚረዳንን ጸጋ እንድናገኝ ወደ ጸጋው ዙፋን በእምነት እንቅረብ።

፳

፳ ሊቀ ካህናት ሁሉ ስለ ኃጢአት መባንና መስዋዕትን ሊያቀርብ ከሰው ተመርጦ ለእግዚአብሔር በሆነው ነገር ሁሉ ስለ ሰው ይሾማል፤

፳፯ እርሱ ራሱም ደግሞ ድካምን ስለሚለብስ፣ ላልተማሩትና ለሚሰቱት ሊራራላቸው ይችላል፤

፳፰ በዚህም ምክንያት ስለ ሕዝብ እንደሚያቀርብ እንዲሁ ስለ ራሱ ደግሞ መስዋዕትን ስለ ኃጢአት ሊያቀርብ ይገባዋል።

፳፱ እንደ እርንም በእግዚአብሔር ከተጠራ በቀር ማንም ክብሩን ለራሱ የሚወስድ የለም።

፳፻ እንዲሁ ክርስቶስ ደግሞ ሊቀ ካህናት ሊሆን ራሱን አላከበረም ነገር ግን። እንተ ልጁ ነህ እኔ ዛሬ ወልጄሃለሁ ያለው እርሱ ነው፤

፳፻፩ እንደዚህም በሌላ ስፍራ ደግሞ። እንተ እንደ መልክ ጾዴቅ ሹመት ለዘላለም ካህን ነህ ይላል።

፳፻፪ እርሱም በሰጋው ወራት ከሞት ሊያድነው ወደሚችል ከብርቱ ጨኸትና ከእንባ ጋር ጸሎትንና ምልጃን አቀረበ፣ እግዚአብሔርንም ስለ መፍራቱ ተሰማለት፤

፳፻፫ ምንም ልጅ ቢሆን፣ ከተቀበለው መከራ መታዘዝን ተማረ፤

፳፻፬ ስለ እርሱም የምንናገረው ብዙ ነገር አለን፣ ጆርቻችሁም ስለ ፈዘዙ በቃል ልንተረጉመው ጭንቅ ነው።

፳፻፭ ከጊዜው የተነሳ አስተማሪዎች ልትሆኑ ሲገባችሁ፣ እንድ ሰው ስለ እግዚአብሔር ቃላት መጀመሪያ ያለውን የሕፃንነትን ትምህርት እንዲያስተምራችሁ እንደ ገና ያሰፈልጋችኋልና፤ የሚያሰፈልጋችሁም ወተት ነው እንጂ ጠንካራ ምግብ አይደለም።

፳፻፮ ወተት የሚጋት ሁሉ ሕፃን ስለ ሆነ የጽድቅን ቃል እያውቅምና፤

፳፻፯ ጠንካራ ምግብ ግን መልካሙንና ክፋውን ለመለየት በሰራቸው የለመደ ልቡና ላላቸው ለፍጹማን ሰዎች ነው።

፳፱

፳፻፰ እግዚአብሔርም ቢፈቅድ ይህን እናደርጋለን።

፳፻፱ እንደ ጊዜ ብርሃን የበራላቸውን ሰማያዊውንም ስጦታ የቀመሱትን ከመንፈስ ቅዱስም ተካፋዮች ሆነው የነበሩትን

፳፻፺ መልካሙንም የእግዚአብሔርን ቃልና ሊመጣ ያለውን የዓለም ኃይል የቀመሱትን

፳፻፺፩ በኋላም የካዲትን እንደገና ለንስሐ እነርሱን ማደስ የማይቻል ነው፤ ለራሳቸው የእግዚአብሔርን ልጅ ይሰቅሉታልና ያዋርዱትማልና።

፳፻፺፪ ብዙ ጊዜ በእርሰዋ ላይ የሚወርደውን ዝናብ የምትጠጣ መሪት፣ ለሚያርሱትም ደግሞ የምትጠቅምን እትክልት የምታበቅል፣ ከእግዚአብሔር በረከትን ታገኛለችና፤

፳ እሾህና ኩርንችትን ግን ብታወጣ፤ የተጣለች ናት ለመረገምም ትቀርባለች፤ መጨረሻም መቃጠል ነው።

፳ ሰለ እናንተ ግን፤ ወዳጆች ሆይ፤ ምንም እንኳ እንዲሁ ብንናገር፤ አብልጦ የሚሻለውና ለመደን የሚሆነው እንዲሆንላችሁ ተረድተናል።

፳ ለግዚአብሔር፤ ቅዱሳንን ሰላገለገላችሁ እስከ አሁንም ሰለምታገለግሉኸቸው፤ ያደረጋችሁትን ሥራ ለሰውም የሳያችሁትን ፍቅር ይረሳ ዘንድ ዓመፀኛ አይደለምና።

፳-፳፯ እንዲሁም እርሱ ከታገሰ በኋላ ተሰፋውን አገኘ።

፳ ሰዎች ከእነርሱ በሚበልጠው ይምላሉና፤ ለማስረዳትም የሆነው መሐላ የሙግት ሁሉ ፍጻሜ ይሆናል፤

፳-፳፱ ይህም ተሰፋ እንደ ነፍስ መልክቅ አልን እርሱም እርግጥና ጽኑ የሆነ ወደ መጋረጃውም ውስጥ የገባ ነው፤

፳ በዚያም ኢየሱስ እንደ መልክ ጼዴቅ ሹመት ለዘላለም ሊቀ ካህናት የሆነው፤ ሰለ እኛ ቀዳሚ ሆኖ ገባ።

፯

፳ የሳሌም ንጉሥና የልዑል እግዚአብሔር ካህን የሆነ ይህ መልክ ጼዴቅ አብርሃም ነገሥታትን ገድሎ ሲመለስ ከእርሱ ጋር ተገናኝቶ ባረከው፤

፳ ለእርሱም ደግሞ አብርሃም ከሁሉ አስራትን አካፈለው። የሰውም ትርጓሜ በመጀመሪያ የጽድቅ ንጉሥ ነው፤ ኋላም ደግሞ የሳሌም ንጉሥ ማለት የሰላም ንጉሥ ነው።

፳ አባትና እናት የትውልድም ቍጥር የሉትም፤ ለዘመኑም ጥንት ለህይወቱም ፍጻሜ የለውም፤ ዳሩ ግን በእግዚአብሔር ልጅ ተመሰሎ ለዘላለም ካህን ሆኖ ይኖራል።

፳ የአባቶች አለቃ አብርሃም ከዘረፋው የሚሻለውን አስራት የሰጠው ይህ ሰው እንዴት ትልቅ እንደ ነበረ እስከ ተመልከቱ።

፳ ከሌዊ ልጆችም ክህነትን የሚቀበሉት ከህዝቡ ማለት ከወንድሞቻቸው፤ እነርሱ ምንም ከአብርሃም ወገብ ቢወጡ፤ ከእነርሱ አሥራትን በሕግ እንዲያሰወጡ ትእዛዝ አላቸው፤

፳ ትውልዱ ከእነርሱ የማይቆጠረው ግን ከአብርሃም አሥራትን አውጥቶአል፤ የተሰፋ ቃል የነበረውንም ባርኮአል።

፳ ትንሹም በታላቁ እንዲባረክ ክርክር የሌለበት ነገር ነው።

፳ በዚህስ የሚሞቱ ሰዎች አሥራትን ያሰወጣሉ፤ በዚያ ግን የሚያሰወጣ በሕይወት እንዲኖር የተመሰከረለት እርሱ ነው።

፳ ይህንም ለማለት ሲፈቀድ፤ አሥራትን የሚያሰወጣ ሌዊ እንኳ በአብርሃም እጅ አሥራትን ሰጥቶአል፤

፳ መልክ ጼዴቅ በተገናኘው ጊዜ ገና በአባቱ ወገብ ነበረና።

፳ እንግዲህ ህዝቡ በሌዊ ክህነት የተመሠረተን ሕግ ተቀብለዋልና በዚያ ክህነት ፍጹምነት የተገኘ ቢሆን፤ እንደ እርን ሹመት የማይቆጠር፤ እንደ መልክ ጼዴቅ ሹመት ግን የሆነ ሌላ ካህን ሊነሳ ወደፊት ስለ ምን ያስፈልጋል?

፳ ክህነቱ ሲለወጥ፤ ሕጉ ደግሞ ሊለወጥ የግድ ነውና።

፳ ይህ ነገር የተነገረለት እርሱ በሌላ ወገን ተካፍሎአልና፤ ከዚያም መሠዊያውን ያገለገለ ማንም የለም፤

፳ ጌታችን ከይሁዳ ነገድ እንደወጣ የተገለጠ ነውና፤ ሰለዚህም ነገድ ሙሴ ምንም እንኳ ሰለ ክህነት አልተናገረም።

፳-፳፯ እንተ እንደ መልክ ጼዴቅ ሹመት ለዘላለም ካህን ነህ ብሎ ይመሰክራልና።

፳-፳፰ እንዲሁ ኢየሱስ ለሚሻል ኪዳን ዋሰ ሆኖአል።

፳ እነርሱም እንዳይኖሩ ሞት ሰለ ከለከላቸው ካህናት የሆኑት ብዙ ናቸው።

፳ እርሱ ግን ለዘላለም የሚኖር ሰለሆነ የማይለወጥ ክህነት አለው፤

፳ ሰለ እነርሱም ሊያማልድ ዘወትር በሕይወት ይኖራልና ሰለዚህ ደግሞ በእርሱ ወደ እግዚአብሔር የሚመጡትን ፈጽሞ ሊያድናቸው ይችላል።

፳ ቅዱስና ያለ ተንኮል ነውርም የሌለበት ከኃጢአተኞችም የተለየ ከሰማያትም ከፍ ከፍ ያለ፤ እንደዚህ ያለ ሊቀ ካህናት ይገባልና፤

፳ እርሱም እንደነዚያ ሊቃነ ካህናት አስቀድሞ ሰለ ራሱ ኃጢአት

በኋላም ስለ ሕዝቡ ኃጢአት
ዕለት ዕለት መሥዋዕትን ሊያቀርብ
እያሰፈፈገውም፤ ራሱን ገባረበ
ጊዜ ይህን እንድ ጊዜ ፈጽሞ
አድርጎአልና።

፳፰ ሕጉ ድካም ያላቸውን ሰዎች
ለቀ ካህናት አድርጎ ይሾማልና፤
ከሕግ በኋላ የመጣ የመሐላው ቃል
ግን ለዘላለም ፍጹም የሆነውን ልጅ
ይሾማል።

፳፯

፩ ከተናገርነውም ዋና ነገሩ ይህ
ነው፤ በሰማያት በግርማው ዙፋን ቀኝ
የተቀመጠ እንዲህ ያለ ሊቀ ካህናት
አለን፤

፪ እርሱም የመቅደስና
የእውነተኛይቱ ድንኳን አገልጋይ ነው።
እርሱም በሰው ሳይሆን በጌታ
የተተከለች ናት።

፫ ሊቀ ካህናት ሁሉ መገናኛ
መሥዋዕትን ሊያቀርብ ይሾማልና፤
ስለዚህም ለዚህ ደግሞ
የሚያቀርበው አንዳች ሊኖረው የግድ
ነው።

፬ እንግዲህ በምድር ቢኖርሰ፤ እንደ
ሕግ መገናኛ የሚያቀርቡት ሰላላ፤
ካህን እንኳ ገልሆነም፤

፭ እነርሱም ሙሴ ድንኳኒቱን
ሊሠራ ሳለ እንደ ተረዳ፤ ለሰማያዊ
ነገር ምሳሌና ጥላ የሚሆነውን
ያገለግላሉ። በተራራው እንደ
ተገለጠልህ ምሳሌ ሁሉን ታደርግ
ዘንድ ተጠንቀቅ ብሎት ነበርና።

፮ አሁን ግን በሚሻል ተሰፋ
ቃል በተመሠረተ በሚሻል ኪዳን
ደግሞ መካከለኛ እንደሚሆን በዚያ
ልክ እጅግ የሚሻል አገልግሎት
አግኝቶአል።

፯ ፊተኛው ኪዳን ነቀፋ ገባረው፤
ለሁለተኛው ስፍራ ባልተፈለገም
ነበር።

፰ እነርሱን እየነቀፈ ይላቸዋልና።
እነሆ፤ ከእስራኤል ቤትና ከይሁዳ
ቤት ጋር አዲስ ኪዳን የምገባበት
ወራት ይመጣል ይላል ጌታ፤

፱ ከግብፅ አገር አወጣቸው
ዘንድ እጃቸውን በያዝሁበት ቀን
ከአባቶቻቸው ጋር እንደገባሁት
ኪዳን አይደለም፤ እነርሱ በኪዳኔ
አልጹምና፤ እኔም ችል አልኋቸው
ይላል ጌታ።

፲ ከዚያ ወራት በኋላ ከእስራኤል
ቤት ጋር የምገባው ቃል ኪዳን ይህ
ነውና ይላል ጌታ፤ ሕጌን በልቡናቸው
አኖራለሁ በልባቸውም እጽፈዋለሁ።
እኔም እምላክ እሆንላቸዋለሁ
እነርሱም ሕዝብ ይሆኑልኛል።

፲፩ እያንዳንዱም ጌረቤቱን
እያንዳንዱም ወንድሙን። ጌታን
እወቅ ብሎ እያስተምርም ከታናሹ
ጀምሮ እስከ ታላቁ ድረስ ሁሉ
ያውቁኛልና።

፲፪ ዓመፅቸውን እምራቸዋለሁና፤
ኃጢአታቸውንም ደግሜ አላሰብም።

፲፫ አዲስ በማለቱ ፊተኛውን
አስረጅቶአል፤ አሮጌና ውራጅ
የሆነውስ ሊጠፋ ቀርቦአል።

፴

፩ ፊተኛይቱም ደግሞ የአገልግሎት
ስርዓትና የዚህ ዓለም የሆነው
መቅደስ ነበራት።

፪ የመጀመሪያይቱ ድንኳን ተዘጋጅታ
ነበርና፤ በእርሰዋም ቅድስት
በምትባለው ውስጥ መቅረዘና
ጠረጴዛው የመስዋዕቱም ሳብሰት
ነበረባት፤

፫ ከሁለተኛውም መጋረጃ ወዲያ
ቅድስት ቅዱሳን የምትባለው ድንኳን
ነበረች።

፬ በዚያም ውስጥ የወርቅ
ማዕጠንት ነበረ ሁለንተናዋም
በወርቅ የተለበጠች የኪዳን ታቦት፤
በእርሰዋም ውስጥ መና ያለባት
የወርቅ መራብና የበቀለች የእርን
በትር የኪዳኔም ጽላት ነበሩ።

፭ በላይዋም ማስተሰሪያውን
የሚጋርዱ የክብር ኪሩቤል ነበሩ፤
ስለ እነዚህም ስለ እያንዳንዳቸው
ልንናገር እሁን እንችልም።

፮ ይህም እንደዚህ ተዘጋጅቶ
ሳለ፤ ካህናት አገልግሎታቸውን
እየፈጸሙ ዘወትር በፊተኛይቱ ድንኳን
ይገቡባታል፤

፯ በሁለተኛይቱ ግን ሊቀ ካህናት
ብቻውን በዓመት እንድ ጊዜ
ይገባባታል፤ እርሱም ስለ ራሱና ስለ
ሕዝቡ ስሕተት የሚያቀርበውን ደም
ሳይዝ አይገባም፤

፰ ፊተኛይቱም ድንኳን በዚህ ገና
ቆማ ሳለች፤ ወደ ቅድስት የሚወሰደው
መንገድ ገና እንዳልተገለጠ መንፈስ
ቅዱስ ያሳያል።

፱-፲፩ ነገር ግን ክርስቶስ ይመጣ ዘንድ ላለው መልካም ነገር ሊቀ ካህናት ሆኖ፤ በምትበልጠውና በምትሻለው በእጆችም ባልተሠራች ማለት ለዚህ ፍጥረት ባልሆነች ድንኳን፤

፲፪ የዘላለምን ቤዛነት አግኝቶ አንድ ጊዜ ፈጽሞ ወደ ቅድስት በገዛ ደሙ ገባ እንጂ በፍየሎችና በጥጆች ደም አይደለም።

፲፫ የኮርማዎችና የፍየሎች ደም በረከቡትም ላይ የተረጨ የጊደር አመድ ሥጋን ለማንጻት የሚቀድሱ ከሆኑ፤

፲፬ ነውር የሌለው ሆኖ በዘላለም መንፈስ ራሱን ለእግዚአብሔር ያቀረበ የክርስቶስ ደም እንዴት ይልቅ ሕያውን እግዚአብሔርን ልታመልኩ ከሞተ ሥራ ሕሊናችሁን ያነጻ ይሆን?

፲፭ ስለዚህም የፊተኛው ኪዳን ሲጸና ሕግን የተላለፉትን የሚቤቸጥ ሞት ስለ ሆነ፤ የተጠሩት የዘላለምን ርስት የተሰፋ ቃል እንዲቀበሉ እርሱ የአዲስ ኪዳን መካከለኛ ነው።

፲፮ ኑዛዜ ያለ እንደሆነ የተናዛዡን ሞት ማርዳት የግድ ነውና፤

፲፯ ሰው ሲሞት ኑዛዜው ይጸናልና፤ ተናዛዡ በሕይወት ሲኖር ግን ከቶ አይጠቅምም።

፲፰ ስለዚህም ፊተኛው ኪዳን እንኳ ያለ ደም አልተመረቀም።

፲፱-፳፩ እንዲሁም በድንኳኒቱና በማገልገያው ዕቃ ሁሉ ደምን ረጨ።

፳፪ እንደ ሕጉም ከጥቂቶች በቀር ነገር ሁሉ በደም ይነጻል፤ ደምም ሳይፈሰ ሰርየት የለም።

፳፫ እንግዲህ በሰማያት ያሉትን የሚመሰለው ነገር በዚህ ሊነጻ እንጂ በሰማያት ያሉቱ ራሳቸው ከእርሱ ይልቅ በሚበልጥ መሰዋዕት ሊነጹ የግድ ነበረ።

፳፬ ክርስቶስ በእጅ ወደ ተሰራች፤ የእውነተኛይቱ ሞሳሌ ወደ ሞትሆን ቅድስት አልገባምና፤ ነገር ግን በእግዚአብሔር ፊት ስለ እኛ አሁን ይታይ ዘንድ ወደ እርሰዋ ወደ ሰማይ ገባ።

፳፭ ሊቀ ካህናትም በየዓመቱ የሌለውን ደም ይዞ ወደ ቅድስት እንደሚገባ፤ ራሱን ብዙ ጊዜ ሊያቀርብ አልገባም፤

፳፮ እንዲህ ቢሆንስ፤ ዓለም ከተፈጠረ ጀምሮ ብዙ ጊዜ መከራ

ሊቀበል ባሰፈለገው ነበር፤ አሁን ግን በዓለም ፍጻሜ ራሱን በመሠዋት ኃጢአትን ሊሸር አንድ ጊዜ ተገልጦአል።

፳፯ ለሰዎችም አንድ ጊዜ መሞት ከእርሱ በኋላም ፍርድ አንደ ተመደበባቸው፤

፳፰ እንዲሁ ክርስቶስ ደግሞ፤ የብዙዎችን ኃጢአት ሊሸከም አንድ ጊዜ ከተሰዋ በኋላ፤ ያድናቸው ዘንድ ለሚጠባበቁት ሁለተኛ ጊዜ ያለ ኃጢአት ይታይላቸዋል።

I

፩ ሕጉ ሊመጣ ያለው የበጎ ነገር እውነተኛ አምሳል ሳይሆን የነገር ጥላ አለውና፤ ስለዚህም በየዓመቱ ዘወትር በሚያቀርቡት በዚያ መሥዋዕት የሚቀርቡትን ሊፈጽም ከቶ አይችልም።

፪ እንደዚህም ባይሆን፤ የሚያመልኩት አንድ ጊዜ ነጽተው ከዚያ በኋላ በሕሊናቸው ኃጢአትን ስላላወቁ ማቅረብን በተዉ አልነበረምን?

፫ ነገር ግን በዚያ መሥዋዕት በየዓመቱ የኃጢአት መታሰቢያ አለ፤

፬ የኮርማዎችና የፍየሎች ደም ኃጢአትን እንዲያሰወግድ የማይቻል ነውና።

፭ ስለዚህ ወደ ዓለም ሲገባ። መሥዋዕትንና መባን አልወደድህም ሥጋን ግን አዘጋጀህልኝ፤

፮ በሙሉ በሚቃጠል መሥዋዕትና ስለ ኃጢአት በሚሰዋ መሥዋዕት ደስ አላለህም።

፯ በዚያን ጊዜ። እነሆ፤ በመጽሐፍ ጥቅልል ስለ እኔ እንደ ተጻፈ፤ አምላኬ ሆይ፤ ፈቃድህን ላደርግ መጥቼአለሁ አልሁ

፰ ይላል። በዚህ ላይ። መሥዋዕትንና መባን በሙሉ የሚቃጠል መሥዋዕትንም ስለ ኃጢአትም የሚሰዋ መሥዋዕትን አልወደድህም በእርሱም ደስ አላለህም ብሎ፤ እነዚህም አንደ ሕግ የሚቀርቡት ናቸው፤

፱ ቀጥሎ። እነሆ፤ አምላኬ ሆይ፤ ፈቃድህን ላደርግ መጥቼአለሁ ብሎአል። ሁለተኛውንም ሊያቆም የፊተኛውን ይሸራል።

1 በዚህም ፈቃድ የኢየሱስ ክርስቶስን ሥጋ እንድ ጊዜ ፈጽሞ በማቅረብ ተቀድሰናል።

12 ሊቀ ካህናትም ሁሉ ዕለት ዕለት እያገለገለ ኃጢአትን ሊያስወግዱ ከቶ የማይችሉትን እነዚያን መሥዋዕቶች ብዙ ጊዜ እያቀረበ ቆሞአል፤

13 እርሱ ግን ስለ ኃጢአት እንድን መሥዋዕት ለዘላለም አቅርቦ በእግዚአብሔር ቀኝ ተቀመጠ።

14 ጠላቶቹም የእግሩ መረገጫ እስኪደረጉ ድረስ ወደ ፊት ይጠብቃል።

15 እንድ ጊዜ በማቅረብ የሚቀደሱትን የዘላለም ፍጹማን አድርጎአቸዋልና።

16-17 ብሎ ከተናገረ በኋላ፣ ኃጢአታቸውንና ዓመጸቸውንም ደግሜ አላሰብም ይላል።

18 የእነዚህም ስርየት ባለበት ዘንድ፣ ከዚህ ወዲህ ስለ ኃጢአት ማቅረብ የለም።

19-20 በእግዚአብሔርም ቤት ላይ የሆነ ታላቅ ካህን ስላለን፣

21 ከክፋ ሕሊና ለመንጸት ልባችንን ተረጭተን ሰውነታችንንም በጥሩ ውኃ ታጥበን በተረዳንበት እምነት በቅን ልብ እንቅረብ፤

22 የተሰፋን ቃል የሰጠው የታመነ ነውና እንዳይነቃነቅ የተሰፋችንን ምሰክርነት እንጠብቅ፤

23 ለፍቅርና ለመልካምም ሥራ እንድንነቃቃ እርስ በርሳችን እንተያይ፤

24 በእንዳንደችም ዘንድ ለማድ እንደ ሆነው፣ መሰብሰባችንን አንተው እርስ በርሳችን እንመካከር እንጂ፤ ይልቁንም ቀኑ ሲቀርብ እያያችሁ አብልጣችሁ ይህን አድርጉ።

25 የእውነትን እውቀት ከተቀበልን በኋላ ወደን ኃጢአት ብናደርግ ከእንግዲህ ወዲህ ስለ ኃጢአት መሥዋዕት አይቀርልንምና፣

26 የሚያስፈራ ግን የፍርድ መጠበቅ ተቃዋሚዎችንም ሊበላ ያለው የእሳት ብርታት አለ።

27 የሙሴን ሕግ የናቀ ሰው ሁለት ወይም ሦስት ቢመሰክሩበት ያለ ርኅራኄ ይሞታል፤

28 የእግዚአብሔርን ልጅ የረገጠ ያንንም የተቀደሰበትን የኪዳኑን

ደም እንደ ርኩስ ነገር የቆጠረ የጸጋውንም መንፈስ ያክፋፋ፣ እንዴት ይልቅ የሚብስ ቅጣት የሚገባው ይመስላችኋል?

29 በቀል የእኔ ነው፣ እኔ ብድራትን አመልጻለሁ ያለውን እናውቃለን፤ ደግሞም። ጌታ በሕዝቡ ይፈርዳል።

30 በሕያው እግዚአብሔር እጅ መውደቅ የሚያስፈራ ነው።

31-32 የሚበልጥና ለዘወትር የሚኖር ገንዘብ በሰማይ ራሳችሁ እንዳላችሁ አውቃችሁ፣ በእስራቴ ራራችሁልኝ የገንዘባችሁንም ንጥቂያ በደስታ ተቀበላችሁ።

33 እንግዲህ ታላቅ ብድራት ያለውን ድፍረታችሁን አትጣሉ።

34 የእግዚአብሔርን ፈቃድ አድርጋችሁ የተሰጣችሁን የተሰፋ ቃል እንድታገኙ መጽናት ያስፈልጋችኋልና።

35 ገና በጣም ጥቂት ጊዜ ነው፣ ሊመጣ ያለውም ይመጣል አይዘገይምም፤

36 ጾድቅ ግን በእምነት ይኖራል ወደ ኋላም ቢያፈገፍግ፣ ነፍሱ በእርሱ ደስ አይላትም።

37 እኛ ግን ነፍሳቸውን ሊያድኑ ከሚያምኑቱ ነን እንጂ ወደ ጥፋት ከሚያፈገፍጉ አይደለንም።

18

38 እምነትም ተሰፋ ስለምናደርገው ነገር የሚያስረግጥ፣ የማናየውንም ነገር የሚያስረዳ ነው።

39 ለሽማግሌዎች የተመሰከረላቸው በዚህ ነውና።

40 ዓለሞች በእግዚአብሔር ቃል እንደ ተዘጋጁ፣ ስለዚህም የሚታየው ነገር ከሚታዩት እንዳልሆነ በእምነት እናስተውላለን።

41 አቤል ከቃየል ይልቅ የሚበልጥን መሥዋዕት ለእግዚአብሔር በእምነት አቀረበ፣ በዚህም፣ እግዚአብሔር ስለ ሰጠታው ሲመሰክር፣ እርሱ ጾድቅ እንደ ሆነ ተመሰክረለት፤ ሞቶም ሳለ በመሥዋዕቱ እስከ አሁን ይናገራል።

42 ሄናክ ሞትን እንዳያይ በእምነት ተወሰደ፣ እግዚአብሔርም ስለ ወሰደው አልተገኘም። ሳይወሰድ እግዚአብሔርን ደስ እንዳሰኘ ተመሰክሮለታልና፤

፮ ያለ እምነትም ደስ ማሰኘት አይቻልም፤ ወደ እግዚአብሔር የሚደርስ እግዚአብሔር እንዲለ ለሚፈልጉትም ቀጋ እንዲሰጥ ያምን ዘንድ ያሰፈልገዋል።

፯ ኖሳ ገና ስለሚይታየው ነገር ተረድቶ እግዚአብሔርን እየፈራ ቤተ ሰዎቹን ለማዳን መርከብን በእምነት አዘጋጀ። በዚህም ዓለምን ኩነት፣ በእምነትም የሚገኘውን ጽድቅ ወራሽ ሆነ።

፰ አብርሃም የተባለው ርስት አድርጎ ሊቀበለው ወዳለው ሰፍራ ለመውጣት በእምነት ታዘዘ። ወዳትም እንደሚሄድ ሳያውቅ ወጣ።

፱ ለእንግዶች እንደሚሆን በተሰፋ ቃል በተሰጠው አገር በድንኳን ኖሮ፣ ያን የተሰፋ ቃል አብረውት ከሚወርሱ ከይሰሰቅና ከያዕቆብ ጋር፣ እንደ መጸተኛ በእምነት ተቀመጠ፤

፲ መሠረት ያላትን፣ እግዚአብሔር የሠራትንና የፈጠራትን ከተማ ይጠብቅ ነበርና።

1፫ ተሰፋ የሰጠው የታመነ እንደ ሆነ ስለ ቈጠረች፣ ሣራ ራሰቀ ደግሞ ዕድሜዋ እንኳ ካለፈ በኋላ ዘርን ለመፅነስ ኃይልን በእምነት አገኘች።

1፬ ስለዚህ ደግሞ በብዛታቸው እንደ ሰማይ ኮከብ እንደሚይቁጠርም በባሕር ዳር እንዳለ አሸዋ የነበሩት የሞተን ሰው እንኳ ከመሰለው ከእንዲ ተወለዱ።

1፭ እነዚህ ሁሉ እምነው ሞቱ፣ የተሰጣቸውን የተሰፋ ቃል አላገኙምና፤ ዳሩ ግን ከሩቅ ሆነው አዩትና ተሳለሙት፣ በምድሪቱም እንግዶችና መጸተኞች እንዲሆኑ ታመኑ።

1፮ እንዲህ የሚሉት ለእነርሱ የሚሆነውን አገር እንዲፈልጉ ያመለክታሉና።

1፯ ያን የወጡበትን አገር አሰበው ቢሆኑ፣ ሊመለሱ ጊዜ በሆነላቸው ነበር፤

1፮ አሁን ግን የሚበልጠውን እርሱም ሰማያዊ አገር ይናፍቃሉ። ስለዚህ እግዚአብሔር እምላካቸው ተብሎ ሊጠራ በእነርሱ አያፍርም፣ ከተማን አዘጋጅቶላቸዋልና።

1፱-1፻ እግዚአብሔር ከሙታን እንኳ ሊያሰነሣው እንዲቻለው አሰጥኗልና፣ ከዚያም ደግሞ በምሳሌ አገኘው።

2፯ ይሰሐቅ ሊመጣ ስላለው

ነገር ያዕቆብንና ዔሳውን በእምነት ባረካቸው።

2፰ ያዕቆብ ሲሞት በእምነት የዮሴፍን ልጆች እያንዳንዳቸው ባረካቸው፣ በዘንጉም ጫፍ ተጠግቶ ሰገደ።

2፱ ዮሴፍ ወደ ሞት ቀርቦ ሳለ በእምነት ስለ እስራኤል ልጆች መውጣት አስታወሰ፣ ስለ አጥንቱም አዘዛቸው።

3፫ ሙሴ ከተወለደ በኋላ ወላጆቹ ያማረ ሕፃን መሆኑን አይተው በእምነት ሦስት ወር ሸሽጉት የንጉሥንም አዋጅ አልፈዱም።

3፬ ሙሴ ካደገ በኋላ የፈርዖን የልጅ ልጅ እንዳይባል በእምነት እምቢ አለ፤

3፭-3፮ የንጉሡን ቍጣ ሳይፈራ የግብፅን አገር የተወ በእምነት ነበር፤ የሚይታየውን እንደሚያየው አድርጎ ጸንቶአልና።

3፯ አጥፊው የበኩሮችን ልጆች እንዳይካካ ፋሲካንና ደምን መርጨትን በእምነት አደረገ።

3፱ በደረቅ ምድር እንደሚያልፉ በኤርትራ ባሕር በእምነት ተሻገሩ፣ የግብፅ ሰዎች ግን ሲሞክሩ ተዋጡ።

4፫ የኢያሪኮ ቅጥር ሰባት ቀን ከዘሩበት በኋላ በእምነት ወደቀ።

4፬ ጋለሞታይቱ ረዓብ ስላየችን በሰላም ስለ ተቀበለቻቸው ከማይታዘዙ ጋር በእምነት አልጠፋችም።

4፭ እንግዲህ ምን እላለሁ? ስለ ጌዳምንና ስለ ባርቅ ስለ ሶምሶንም ስለ ዮፍታሔም ስለ ዳዊትና ስለ ሳሙኤልም ስለ ነቢያትም እንዳልተርክ ጊዜ ያጥርብኛልና።

4፮ እነርሱ በእምነት መንግሥታትን ድል ነሡ፣ ጽድቅን አደረጉ፣ የተሰጠውን የተሰፋ ቃል አገኙ።

4፯ የእንበሶችን አፍ ዘጉ፣ የአሳትን ኃይል አጠፉ፣ ከሰይፍ ስለት አመለጡ፣ ከድካማቸው በረቱ፣ በጦርነት ኃይላቸው ሆኑ፣ የባዕድ ጭፍሮችን አባረሩ።

4፻ ሴቶች ሙታናቸውን በትንሣኤ ተቀበሉ፤ ሌሎችም መዳንን ሳይቀበሉ የሚበልጠውን ትንሣኤ እንዲያገኙ እስከ ሞት ድረስ ተደበደቡ፤

4፻፮ ሌሎችም መዘበቻ በመሆንና በመገረፍ ከዚህም በላይ በእስራትና

በወሳኒ ተፈተኑ፤
 ፲፯ በድንጋይ ተወግረው ሞቱ፤
 ተፈተኑ፤ በመጋዘ ተሰነጠቁ፤ በሰይፍ
 ተገድለው ሞቱ፤ ሁሉን እያጡ
 መከራን እየተቀበሉ እየተጨነቁ
 የበግና የፍየል ሌጦ ለብሰው ዘሩ፤
 ፲፰ ዓለም አልተገባቸውምና
 በምድረ በዳና በተራራ፤ በሞሻና
 በምድር ጉድጓድ ተቅበዘበዙ።

፲፪

፳፫ በነፍሳችሁ ዝላችሁ
 እንዳትደክሙ፤ ከጋጢአተኞች
 በደረሰበት እንዲህ ባለ መቃወም
 የጸናውን አስቡ።

፳፬ ከጋጢአት ጋር እየተጋደላችሁ
 ገና ደምን እስከ ማፍሰስ ድረስ
 አልተቃወማችሁም፤

፳፭ ለመቀጣት ታገሡ፤
 እግዚአብሔር እንደ ልጆች
 ያደርግላችኋልና፤ አባቱ የማይቀጣው
 ልጅ ማን ነው?

፳፮ ነገር ግን ሁሉ የቅጣት
 ተካፋይ ሆኖአልና ያለ ቅጣት
 ብትኖሩ ዲቃላዎች እንጂ ልጆች
 አይደላችሁም።

፳፯ ከዚህም በላይ የቀጡን የሥጋችን
 አባቶች ነበሩን እናፍራቸውም ነበር፤
 እንዴትስ ይልቅ ለመናፍስት አባት
 አብልጠን ልንገዛና በሕይወት ልንኖር
 በተገባን?

፳፰ እነርሱ መልካም ሆኖ እንደ
 ታያቸው ለጥቂት ቀን ይቀጡን ነበርና፤
 እርሱ ግን ከቅድስናው እንድንካፈል
 ለጥቅማችን ይቀጣናል።

፳፱ ቅጣት ሁሉ ለጊዜው የሚያሳዘን
 እንጂ ደስ የሚያሰኝ አይመስልም፤
 ዳሩ ግን በኋላ ለለመዱት የሰላምን
 ፍሬ እርሱም ጽድቅን ያፈራላቸዋል።

፳፲ ስለዚህ የላሉትን እጆች
 የሰላሉትንም ጉልበቶች አቅኑ፤

፳፯ ያንከሰውም እንዲፈወስ እንጂ
 እንዳይናጋ፤ ለእግራችሁ ቅን መንገድ
 አድርጉ።

፳፯ ከሰው ሁሉ ጋር ሰላምን
 ተከታተሉ ትቀደሱም ዘንድ ፈልጉ፤
 ያለ እርሱ ጌታን ሊያይ የሚችል
 የለምና።

፳፰ የእግዚአብሔር ጸጋ ለማንም
 እንዳይገድለው፤ ብዙዎቹም
 የሚረክሱበት እንድ መራራ ሥር ወደ

ላይ በቅሎ እንዳያሰጨንቅ፤ ሴሰኛም
 የሚሆን እንዳይገኝ፤

፳፱ ወይም ስለ አንድ መብል
 በኩርነቱን እንደ ሸጠ እንደ ዔሳው
 ለዚህ ዓለም የሚመች ሰው
 እንዳይሆን ተጠንቀቁ።

፳፲ ከዚያ በኋላ እንኳ በረከቱን
 ሊወርስ በወደደ ጊዜ እንደ ተጣለ
 ታውቃላችሁና፤ በእንባ ተግቶ ምንም
 ቢፈልገው ለንስሐ ስፍራ አላገኘምና።

፳፯ ሊዳሰስ ወደሚችል
 ወደሚቃጠልም እሳት ወደ ጭጋግም
 ወደ ጨለማም ወደ ዐውሎ ነፋስም
 ወደ መለከት ድምፅም ወደ ቃሎችም
 ነገር አልደረሳችሁምና፤

፳፰ ያንም ነገር የሰሙት ሌላ ቃል
 እንዳይጨመርባቸው ለመኑ፤

፳፱ እንስሳ እንኳ ተራራውን ቢነካ
 ተወግሮ ይሙት የምትለውን ትእዛዝ
 ሊታገሡ አልቻሉምና፤

፳፲ ሙሴም። እጅግ አፈራሊሁ
 እንቀጠቀጥማለሁ እስኪል ድረስ
 የሚታየው እጅግ የሚያሰፈራ ነበር፤

፳፯ ነገር ግን ወደ ጽዮን ተራራና
 ወደ ሕያው እግዚአብሔር ከተማ
 ደርሳችኋል፤ ወደ ሰማያዊቱም
 ኢየሩሳሌም፤ በደስታም ወደ
 ተሰበሰቡት ወደ እእላፋት መላእክት፤

፳፰ በሰማያትም ወደ ተጻፉ ወደ
 በኩራት ማኅበር፤ የሁሉም ዳኛ
 ወደሚሆን ወደ እግዚአብሔር፤
 ፍጹማንም ወደ ሆኑት ወደ ጻድቃን
 መንፈሶች፤

፳፱ የአዲሰም ኪዳን መካከለኛ
 ወደሚሆን ወደ ኢየሱስ፤ ከእቤልም
 ደም ይልቅ የሚሻለውን ወደሚናገር
 ወደ መርጨት ደም ደርሳችኋል።

፳፲ ለሚናገረው እምቢ እንዳትሉ
 ተጠንቀቁ፤ እነዚያ በምድር
 ላሰረዳቸው እምቢ ባሉ ጊዜ
 ካለመለጡ፤ ከሰማይ ከመጣው
 ፈቀቅ የምንል እኛስ እንዴት
 እናመልጣለን?

፳፯ በዚያም ጊዜ ድምፁ ምድርን
 አናወጠ፤ አሁን ግን። አንድ ጊዜ
 ደግሜ እኔ ሰማይን አናውጣለሁ
 እንጂ ምድርን ብቻ አይደለም ብሎ
 ተሰፋ ሰጥቶአል።

፳፰ ዳሩ ግን። አንድ ጊዜ ደግሜ
 የሚል ቃል፤ የማይናወጡት ጸንተው
 እንዲኖሩ፤ የሚናወጡት የተፈጠሩ
 እንደሚሆኑ ይለወጡ ዘንድ ያሳያል።

፳፰ ስለዚህ የማይናወጥን መንግሥት ስለምንቀበል በማክበርና በፍርሃት እግዚአብሔርን ደስ እያሰኘን የምናመልክበትን ጸጋ እንያዝ፤

፳፱ አምላካችን በእውነት የሚያጠፋ እሳት ነውና።

፲፫

፳፫ ከእነርሱ ጋር እንደ ታሰረ ሆናችሁ እስሮችን አሰቡ፤ የተጨነቁትንም ራሳችሁ ደግሞ በሥጋ እንዳለ ሆናችሁ አሰቡ።

፳ መጋባት በሁሉ ዘንድ ክቡር መኝታውም ንጹሕ ይሁን፤ ሴሰኞችንና አመንዝሮችን ግን እግዚአብሔር ይፈርድባቸዋል።

፳፭ አካሄዳችሁ ገንዘብን ያለ መውደድ ይሁን፣ ያላችሁም ይብቃችሁ፤ እርሱ ራሱ። አልለቅህም ከቶም አልተውህም ብሎአልና፤

፳ ስለዚህ በድፍረት። ጌታ ይረዳኛልና አልፈራም፤ ሰው ምን ያደርገኛል? እንላለን።

፳፯ የእግዚአብሔርን ቃል የተናገሩአችሁን ዋናቸችሁን አሰቡ፤ የኑሮአቸውንም ፍሬ እየተመለከታችሁ በእምነታቸው ምሰሉአቸው።

፳፰ ኢየሱስ ክርስቶስ ትናንትና ዛሬ እስከ ለዘላለምም ያው ነው።

፳፱ ልዩ ልዩ ዓይነት በሆነ በእንግዳ ትምህርት እትወሰዱ፤ ልባችሁ በጸጋ ቢጻና መልካም ነው እንጂ በመብል አይደለም፤ በዚህ የሚሠሩባት አልተጠቀሙምና።

፳ መሠዊያ አለን፣ ከእርሱም ሊበሉ ድንኳኒቱን የሚያገለግሉ መብት የላቸውም።

፳፯ ሊቀ ካህናት ስለ ኃጢአት ወደ ቅድስት የእንስሶችን ደም ያቀርባልና፤ ሥጋቸው ግን ከሰፈሩ ውጭ ይቃጠላል።

፳፰ ስለዚህ ኢየሱስ ደግሞ በገዛ ደሙ ሕዝቡን እንዲቀድስ ከበር ውጭ መከራን ተቀበለ።

፳፯ እንግዲህ ነቀፌታውን እየተሸከምን ወደ እርሱ ወደ ሰፈሩ ውጭ እንውጣ፤

፳፰ በዚህ የምትኖር ከተማ የለችንምና፣ ነገር ግን ትመጣ ዘንድ ያላትን እንፈልጋለን።

፳፯ እንግዲህ ዘወትር ለእግዚአብሔር የምሰጋናን መሥዋዕት፣ ማለት ለሰሙ የሚመሰክሩ የከንፈሮችን ፍሬ፣ በእርሱ እናቅርብለት።

፳፰ ነገር ግን መልካም ማድረግን ለሌሎችም ማካፈልን አትርሱ፤ እንዲህ ያለው መሥዋዕት እግዚአብሔርን ደስ ያሰኘዋልና።

፳፯ ለዋናቸችሁ ታዘዙና ተገዙ፤ እነርሱ ስሌትን እንደሚሰጡ አድርገው፣ ይህንኑ በደስታ እንጂ በኃዘን እንዳያደርጉት፣ ይህ የሚይጠቅማችሁ ነበርና፣ ስለ ነፍሳችሁ ይተጋሉ።

፳፰ ጸልዩልን፤ በነገር ሁሉ በመልካም እንድንኖር ወደን፣ መልካም ሕሊና እንዳለን ተረድተናልና።

፳፯ ይልቁንም ፈጥኜ እንድመለስላችሁ ይህን ታደርጉ ዘንድ አጥብቄ አለምናችኋለሁ።

፳፰ በዘላለም ኪዳን ደም ለበጎች ትልቅ እረኛ የሆነውን ጌታችንን ኢየሱስን ከሙታን ያወጣው የሰላም አምላክ፣

፳፯ በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል በፊቱ ደስ የሚያሰኘውን በእናንተ እያደረገ፣ ፈቃዱን ታደርጉ ዘንድ በመልካም ሥራ ሁሉ ፍጹማን ያድርጋችሁ፤ ለእርሱ እስከ ዘላለም ድረስ ክብር ይሁን፤ አሜን።

፳፯ ወንድሞች ሆይ፣ የምክርን ቃል እንድትገቡ እመክራችኋለሁ፣ በጥቂት ቃል ጽፌላችኋለሁና።

፳፰ ወንድማችን ጢሞቴዎስ እንደ ተፈታ እወቁ፣ ቶሎ ብሎም ቢመጣ ከእርሱ ጋር እያችኋለሁ።

፳፯ ለዋናቸችሁ ሁሉና ለቅዱሳን ሁሉ ሰላምታ አቅርቡልኝ። ከኢጣልያ የሆኑቱ ሰላምታ ያቀርቡላችኋል።

፳፰ ጸጋ ከሁላችሁ ጋር ይሁን፤ አሜን።

የያዕቆብ መልእክት

፩ የእግዚአብሔርና የጌታ የኢየሱስ ክርስቶስ ባሪያ ያዕቆብ ለተበተኑ ለአሥራ ሁለቱ ወገኖች፤ ሰላም ለእናንተ ይሁን።

፪-፬ ትዕግሥትም ምንም የሚጎድላችሁ ሳይኖር ፍጹማንና ምሉዓን ትሆኑ ዘንድ ሥራውን ይፈጽሙ።

፫ ከእናንተ ግን ማንም ጥበብ በጎድለው፣ ሳይነቅፍ በልግሰና ለሁሉ የሚሰጠውን እግዚአብሔርን ይለምን፣ ለእርሱም ይሰጠዋል።

፬ ነገር ግን በምንም ሳይጠራጠር በእምነት ይለምን፤ የሚጠራጠር ሰው በነፋስ የተገፋና የተነቃነቃ የባሕርን ማዕበል ይመስላል።

፭-፲፮ ፀሐይ ከትኩሳት ጋር ይወጣል፣ ሣርንም ያጠወልጋል፣ እባባውም ይረግፋል፣ የመልኩም ውበት ይጠፋል፤ እንዲሁ ደግሞ ባለ ጠጋው በመንገዱ ይዘላል።

፮ በፈተና የሚጸና ሰው የተባረከ ነው፤ ከተፈተነ በኋላ ለሚወዱት ተስፋ ስለ እርሱ የሰጣቸውን የሕይወትን እክሊል ይቀበላል።

፯ ማንም ሲፈተን። በእግዚአብሔር እፈተናለሁ አይበል፤ እግዚአብሔር በክፋ አይፈተንምና፤ እርሱ ራሱስ ማንንም አይፈትንም።

፱ ነገር ግን እያንዳንዱ በራሱ ምኞት ሲሳብና ሲታለል ይፈተናል።

፲፩ ከዚህ በኋላ ምኞት ፀንሳ ኃጢአትን ትወልዳለች፤ ኃጢአትም ካደገች በኋላ ሞትን ትወልዳለች።

፲፪ የተወደዳችሁ ወንድሞቼ ሆይ፣ አትሳቱ።

፲፫ በጎ ሰጦታ ሁሉ ፍጹምም በረከት ሁሉ ከላይ ናቸው፣ መለወጥም በእርሱ ዘንድ ከሌለ በመዘርም የተደረገ ጥላ በእርሱ ዘንድ ከሌለ ከብርሃናት አባት ይወርዳሉ።

፲፬ ለፍጥረቱ የበኩራት ዓይነት እንድንሆን በእውነት ቃል አሰቦ ወለደን።

፲፭ ስለዚህ፣ የተወደዳችሁ ወንድሞቼ ሆይ፣ ሰው ሁሉ

ለመሰማት የፈጠነ ለመናገርም የዘገየ ለቀጣም የዘገየ ይሁን፤

፳ የሰው ቀጣ የእግዚአብሔርን ጽድቅ አይሠራምና።

፳፩ ስለዚህ ርኩሰትን ሁሉ የክፋትንም ትርፍ አስወግዳችሁ፣ ነፍሳችሁን ማዳን የሚችለውን በውሰጣችሁም የተተከለውን ቃል በየዋህነት ተቀበሉ።

፳፪ ቃሉን የምታደርጉ ሁኑ እንጂ ራሳችሁን እያሳታችሁ የምትሰሙ ብቻ አትሁኑ።

፳፫ ቃሉን የሚሰማ የማያደርገውም ቢኖር የተፈጥሮ ፊቱን በመስተዋት የሚያይን ሰው ይመስላል፤

፳፬ ራሱን አይቶ ይሄዳል፣ ወዲያውም እንደ ምን እንደ ሆነ ይረገፋል።

፳፭ ነገር ግን ነጻ የሚያወጣውን ፍጹሙን ሕግ ተመልክቶ የሚጸናበት፣ ሥራንም የሚሠራ እንጂ ሰምቶ የሚረገፍ ያልሆነው፣ በሥራው የተባረከ ይሆናል።

፳፮ እንደባቱን ሳይገታ ልቡን እያሳተ እግዚአብሔርን የሚያመልክ የሚመስለው ማንም ቢኖር የእርሱ አምልኮ ከንቱ ነው።

፳፯ ንጹሕ የሆነ ነውርም የሌለበት አምልኮ በእግዚአብሔር አብ ዘንድ ይህ ነው፤ ወላጆች የሌላቸውን ልጆች ባልቱቶችንም በመከራቸው መጠየቅ፣ በዓለምም ከሚገኝ እድፍ ሰውነቱን መጠበቅ ነው።

፪

፩ ወንድሞቼ ሆይ፣ በክብር ጌታ በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ያለውን እምነት ለሰው ፊት በማድላት አትያዙ።

፪ የወርቅ ቀለበት ያደረገና የጌጥ ልብስ የለበሰ ሰው ወደ ጉባኤአችሁ ቢገባ፣ እድፍ ልብስም የለበሰ ድህ ሰው ደግሞ ቢገባ፣

፫ የጌጥ ልብስም የለበሰውን ተመልክታችሁ። አንተስ በዚህ በመልካም ሰፍራ ተቀመጥ ብትሉት፣ ድህውንም። አንተስ ወደዚያ ቁም ወይም ከአግራ መረገጫ በታች ተቀመጥ ብትሉት፣ ራሳችሁን መለያየታችሁ አይደለምን?

፬ ክፋ አሳብ ያላቸውም ዳኞች መሆናችሁ አይደለምን?

፳ የተወደዳችሁ ወንድሞቼ ሆይ፡ ሰሙ፤ እግዚአብሔር በእምነት ባለ ጠጎች እንዲሆኑ ለሚወዱትም ተስፋ ስለ እርሱ የሰጣቸውን መንግሥት እንዲወርሱ የዚህን ዓለም ድሆች አልመረጠምን?

፳ እናንተ ግን ድሆችን አዋረዳችሁ። ባለ ጠጎቹ የሚያሰጩን ቁኔታዎች አይደሉምን? ወደ ፍርድ ቤትም የሚገትቱአችሁ እነርሱ አይደሉምን?

፳ የተጠራችሁበትን መልካሙን ሰም የሚሰድቡ እነርሱ አይደሉምን?

፳ ነገር ግን መጽሐፍ። ባልንጀራህን እንደ ራስህ ውደድ እንደሚል የንጉሥን ሕግ ብትፈጽሙ መልካም ታደርጋላችሁ፤

፳ ለሰው ፊት ግን ብታደሉ ኃጢአትን ትሠራላችሁ። ሕግም እንደ ተላላፊዎች ይወቅሳችኋል።

፳ ሕግን ሁሉ የሚጠብቅ፣ ነገር ግን በእንዲ የሚሰናከል ማንም ቢኖር በሁሉ በደለኛ ይሆናል፤ አታመንዝር ያለው ደግሞ። አትግደል ብሎአልና፤

፳ ባታመንዝርም፣ ነገር ግን ብትገድል፣ ሕግን ተላላፊ ሆነሃል።

፳ በነጻነት ሕግ ፍርድን ይቀበሉ ዘንድ እንዳላቸው ሰዎች እንዲህ ተናገሩ፡ እንዲህም አድርጉ።

፳ ሞሕረትን ለማያደርግ ሞሕረት የሌለበት ፍርድ ይሆናልና፤ ሞሕረትም በፍርድ ላይ ይመካል።

፳ ወንድሞቼ ሆይ፡ እምነት አለኝ የሚል፣ ሥራ ግን የሌለው ሰው ቢኖር ምን ይጠቅመዋል? እምነቱስ ሊያድነው ይችላልን?

፳ ወንድም ወይም እሳት ራቁታቸውን ቢሆኑ የዕለት ምግብንም ቢያጡ።

፳ ከእናንተ እንዲም። በደኅና ሂደ፣ እሳት ሙቁ፣ ጥገቡም ቢላቸው ለሰውነት ግን የሚያስፈልጉትን ባትሰጡአቸው ምን ይጠቅማቸዋል?

፳ እንደዚሁም ሥራ የሌለው እምነት ቢኖር በራሱ የሞተ ነው።

፳ ነገር ግን እንድ ሰው። እንተ እምነት አለህ እኔም ሥራ አለኝ፤ እምነትህን ከሥራህ ለይተህ አሳየኝ፣ እኔም እምነቱን በሥራዬ አሳይሃለሁ ይላል።

፳ እግዚአብሔር እንደ እንደ ሆነ እንተ ታምናለህ፤ መልካም

ታደርጋለህ፤ አጋንንት ደግሞ ያምናሉ ይንቀጠቀጡማል።

፳ እንተ ከንቱ ሰው፣ እምነት ከሥራ ተለይቶ የሞተ መሆኑን ልታውቅ ትወዳለህን?

፳ አባታችን አብርሃም ልጁን ይሰሐቅን በመሠዊያው ባቀረበ ጊዜ በሥራ የጸደቀ አልነበረምን?

፳ እምነት ከሥራው ጋር አብር ያደርግ እንደ ነበረ፣ በሥራም እምነት እንደ ተፈጸመ ትመለከታለህን?

፳ መጽሐፍም። አብርሃምም እግዚአብሔርን እመነ ጽድቅም ሆኖ ተቈጠረለት ያለው ተፈጸመ፤ የእግዚአብሔርም ወዳጅ ተባለ።

፳ ሰው በእምነት ብቻ ሳይሆን በሥራ እንዲጸድቅ ታያላችሁ።

፳ እንደዚሁም ጋላሞታይቱ ረዓብ ደግሞ መልእክተኞቹን ተቀብላ በሌላ መንገድ በሰደደቻቸው ጊዜ በሥራ አልጸደቀችምን?

፳ ከነፍስ የተለየ ሥጋ የሞተ እንደ ሆነ እንዲሁ ደግሞ ከሥራ የተለየ እምነት የሞተ ነው።

፫

፳ ወንድሞቼ ሆይ፣ ከእናንተ ብዙዎቹ አስተማሪዎች አይሁኑ፣ የባሰውን ፍርድ እንድንቀበል ታውቃላችሁና።

፳ ሁላችን በብዙ ነገር እንሰናከላለንና፤ በቃል የማይሰናከል ማንም ቢኖር እርሱ ሥጋውን ሁሉ ደግሞ ሊገታ የሚችል ፍጹም ሰው ነው።

፳ እነሆ፣ ፈረሶች ይታዘዙልን ዘንድ ልጓም በአፋቸው ውስጥ እናገባለን፣ ሥጋቸውንም ሁሉ እንመራለን።

፳ እነሆ፣ መርከቦች ደግሞ ይህን ያህል ታላቅ ቢሆኑ በዐውሎ ነፋስም በነዲ፣ የመሪ ፈቃድ ወደሚወደው ሰፍራ እጅግ ታናሽ በሆነ መቅዘፊያ ይመራሉ።

፳ እንዲሁም እንደበት ደግሞ ትንሽ ብልት ሆኖ በታላላቅ ነገር ይመካል። እነሆ፣ ትንሽ እሳት እንዴት ያለ ትልቅ ጫካ ያቃጥላል።

፳ እንደበትም እሳት ነው። እንደበት በብልቶቻችን መካከል ዓመፀኛ ዓለም ሆኖአል፤ ሥጋን ሁሉ ያሳድፋልና፣ የፍጥረትንም ሩጫ ያቃጥላል፣ በገሃነምም ይቃጠላል።

፯ የአራዊትና የወፎች የተንቀሳቃሾችና በባሕር ያለ የፍጥረት ወገን ሁሉ በሰው ይገራል። ደግሞ ተገርቶአል፤

፰ ነገር ግን እንደበትን ለገራ ማንም ሰው አይችልም፤ የሚገድል መርዝ የሞላበት ወላዊ ይኩን ነው።

፱ በእርሱ ጌታንና አብን እንባርካለን፤ በእርሱም እንደ እግዚአብሔር ምሳሌ የተፈጠሩትን ሰዎች እንረግማለን፤

፲ ከአንድ አፍ በረከትና መርገም ይወጣሉ። ወንድሞቼ ሆይ፣ ይህ እንዲህ ሊሆን አይገባም።

፲፩ ምንጭስ ከአንድ አፍ የሚጣፍጥና የሚመርገው ውኃ ያመነጫልን?

፲፪ ወንድሞቼ ሆይ፣ በለሰ ወይራን ወይስ ወይን በለሰን ልታፈራት ላለችን? ከጨው ውኃም ጣፋጭ ውኃ አይወጣም።

፲፫ ከእናንተ ጥበበኛና አስተዋይ ማን ነው? በመልካም አንዋዋሩ ስራውን በጥበብ የዋህነት ያሳይ።

፲፬ ነገር ግን መራራ ቅንዓትና አድመኛነት በልባችሁ ቢኖርባችሁ፣ አትመኩ በእውነትም ላይ አትዋሹ።

፲፭ ይህ ጥበብ ከላይ የሚወርድ አይደለም፤ ነገር ግን የምድር ነው፣ የሥጋም ነው፣ የአገንገትም ነው፤

፲፮ ቅንዓትና አድመኛነት ባሉበት ስፍራ በዚያ ሁከትና ክፋ ስራ ሁሉ አሉና።

፲፯ ላይኛይቱ ጥበብ ግን በመጀመሪያ ንጽሕት ናት፣ በኋላም ታራቂ፣ ገር፣ እሺ ባይ ምሕረትና በጎ ፍሬ የሞላባት፣ ጥርጥርና ግብዝነት የሌላባት ናት።

፲፰ የጽድቅም ፍሬ ሰላምን ለሚያደርጉት ሰዎች በሰላም ይዘራል።

፬

፯ በእናንተ ዘንድ ጦርና ጠብ ከወደት ይመጣሉ? በብልቶቻችሁ ውስጥ ከሚዋጉ ከእነዚህ ከምቶቶቻችሁ አይደሉምን?

፰ ትመኛላችሁ ለእናንተም አይሆንም፤ ትገድላላችሁ በብርቱም ትፈልጋላችሁ፣ ልታገኙም አትችሉም፤ ትጣላላችሁ ትዋጉማላችሁ ነገር ግን አትለምኑምና ለእናንተ አይሆንም፤

፫ ትለምናላችሁ፣ በምቶቶቻችሁም ትከፍሉ ዘንድ በክፉ ትለምናላችሁና አትቀበሉም።

፬ እመንዝሮች ሆይ፣ ዓለምን መውደድ ለእግዚአብሔር ጥል እንዲሆን አታውቁምን? እንግዲህ የዓለም ወዳጅ ሊሆን የሚፈቅድ ሁሉ የእግዚአብሔር ጠላት ሆኖአል።

፭ ወይስ መጽሐፍ። በእኛ ዘንድ ያሳደረው መንፈስ በቅንዓት ይመኛል ያለው በከንቱ እንደ ተናገረ ይመስላችኋልን?

፮ ነገር ግን ጸጋን አብልጦ ይሰጣል፤ ስለዚህ። እግዚአብሔር ትዕቢተኞችን ይቃወማል፣ ለትሑታን ግን ጸጋን ይሰጣል ይላል።

፯ እንግዲህ ለእግዚአብሔር ተገዙ፤ ዲያብሎስን ግን ተቃወሙ ከእናንተም ይሸኻል፤

፰ ወደ እግዚአብሔር ቅረቡ ወደ እናንተም ይቀርባል። እናንተ ኃጢአተኞች፣ እጆቻችሁን እንጹ፤ ሁለት አሳብም ያላችሁ እናንተ፣ ልባችሁን አጥሩ።

፱ ተጨነቁና እዘኑ አልቅሱም፤ ሳቃችሁ ወደ ንዘን ደስታችሁም ወደ ትካዜ ይለወጡ።

፲ በጌታ ፊት ራሳችሁን አዋርዱ ከፍ ከፍም ያደርጋችኋል።

፲፩ ወንድሞች ሆይ፣ እርስ በርሳችሁ አትተማሙ። ወንድሙን የሚያማ በወንድሙም የሚፈርድ ሕግን ያማል በሕግም ይፈርዳል፤ በሕግም ብትፈርድ ፈራጅ ነህ እንጂ ሕግን አድራጊ አይደለህም።

፲፪ ሕግን የሚሰጥና የሚፈርድ አንድ ነው፤ እርሱም ሊያድን ሊያጠፋም የሚችል ነው፤ በሌላው ግን የምትፈርድ አንተ ማን ነህ?

፲፫ አሁንም። ዛሬ ወይም ነገ ወደዚህ ከተማ እንሄዳለን በዚያም ዓመት እንኖራለን እንነግድማለን እናተርፍማለን የምትሉ እናንተ፣ ተመልከቱ፣ ነገ የሚሆነውን አታውቁምና።

፲፬ ሕይወታችሁ ምንድር ነው? ጥቂት ጊዜ ታይቶ ኋላ እንደሚጠፋ እንፍዋለት ናችሁና።

፲፭ በዚህ ፈንታ። ጌታ ቢፈቅድ ብንኖርም ይህን ወይም ያን እናደርጋለን ማለት ይገባችኋል።

፲፮ አሁን ግን በትዕቢታችሁ ትመካላችሁ፤ እንደዚህ ያለ ትምክህት ሁሉ ክፋ ነው።
 ፲፱ እንግዲህ በጎ ለማድረግ አውቆ ለማይሠራው ኃጢአት ነው።

፲፯

፳ አሁንም እናንተ ባለ ጠጎች፣ ስለሚደርስባችሁ ጭንቅ ዋይ ዋይ እያላችሁ አልቅሱ።

፳፱ ሀብታችሁ ተበላሽቶአል፣ ልብሳችሁም በብል ተበልቶአል።

፴ ወርቃችሁም ብራችሁም ዝጎአል፣ ዝገቱም ምስክር ይሆንባችኋል ሥጋችሁንም እንደ አሳት ይበላል። ለኋለኛው ቀን መዝገብን አከማችታችኋል።

፴፩ እነሆ፣ እርሻችሁን ያጨዱት የሠራተኞች ደመወዝ በእናንተ ተቀምቶ ይጮኻል፣ የአጫጆችም ድምፅ ወደ ጌታ ፀባዖት ጀር ገብቶአል።

፴፪ በምድር ላይ ተቀማጥላችኋል በሴሰኝነትም ኖራችኋል፤ ለእርድ ቀን እንደሚያወፍር ልባችሁን አወፍራችኋል።

፴፫ ጸድቁን ኩንናችሁታል ገድላችሁትማል፤ እናንተን አይቃወምም።

፴፬ እንግዲህ፣ ወንድሞች ሆይ፣ ጌታ እስኪመጣ ድረስ ታገሡ። እነሆ፣ ገበሬው የፊተኛውንና የኋለኛውን ዝናብ እስኪቀበል ድረስ እርሱን እየታገሠ የከበረውን የመሬት ፍሬ ይጠብቃል።

፴፭ እናንተ ደግሞ ታገሡ፣ ልባችሁንም አጽኑ፤ የጌታ መምጣት ቀርቦአልና።

፴፮ ወንድሞች ሆይ፣ እንዲይፈረድባችሁ እርስ በርሳችሁ አታጉረምርሙ፤ እነሆ፣ ፈራጅ በደጅ ፊት ቆሞአል።

፴፯ ወንድሞች ሆይ፣ የመከራና የትዕግሥት ምሳሌ የሆኑትን በጌታ ስም የተናገሩትን ነቢያትን ተመልከቱ።

፴፰ እነሆ፣ በትዕግሥት የጸኑትን ብፁዓን እንላቸዋለን፤ ኢዮብ እንደ ታገሠ ስምታችኋል፣ ጌታም እንደ ፈጸመለት አይታችኋል፤ ጌታ እጅግ የሚምር የሚራራም ነውና።

፴፱ ከሁሉም በፊት፣ ወንድሞቼ ሆይ፣ በሰማይ ቢሆን በምድርም

ቢሆን በሌላ መሐላም ቢሆን በምንም አትማሉ፤ ነገር ግን ከፍርድ በታች እንዲትወድቁ ነገራችሁ አዎን ቢሆን አዎን ይሁን፣ አይደለምም ቢሆን አይደለም ይሁን።

፵ ከእናንተ መከራን የሚቀበል ማንም ቢኖር እርሱ ይጸልይ፤ ደስ የሚለውም ማንም ቢኖር እርሱ ይዘምር።

፵፩ ከእናንተ የታመመ ማንም ቢኖር የቤተ ክርስቲያንን ሽምግሌዎች ወደ እርሱ ይጥራ፤ በጌታም ስም እርሱን ዘይት ቀብተው ይጸልያሉት።

፵፪ የአምነትም ጸሎት ድውዩን ያድናል ጌታም ያስነሣዋል፤ ኃጢአትንም ሠርቶ እንደ ሆነ ይሰረይላታል።

፵፫ እርስ በርሳችሁ በኃጢአታችሁ ተናዘዙ። ትፈወሱም ዘንድ እያንዳንዱ ስለ ሌላው ይጸልይ፤ የጸድቅ ሰው ጸሎት በሥራዎ እጅግ ኃይል ታደርጋለች።

፵፬ ኤልያስ እንደ እኛ የሆነ ሰው ነበረ፣ ዝናብም እንዲይዘንብ አጥብቆ ጸለየ፣ በምድርም ላይ ሦስት ዓመት ከሰድስት ወር አልዘነበም፤ ሁለተኛም ጸለየ።

፵፭ ሰማዩም ዝናብን ሰጠ ምድሪቱም ፍሬዋን አበቀለች።

፵፮ ወንድሞቼ ሆይ፣ ከእናንተ ማንም ከእውነት ቢስት እንዲም ቢመልሰው፣

፵ እኔ ኃጢአተኛን ከተሳሳተበት መንገድ የሚመልሰው ነፍሱን ከሞት እንዲያድን፣ የኃጢአትንም ብዛት እንዲሸፍን ይወቅ።

1ኛ የጴጥሮስ መልእክት

፩፡፲ ለእናንተም ስለሚሰጠው ጸጋ ትንቢት የተናገሩት ነቢያት ስለዚህ መዳን ተግተው እየፈለጉ መረመሩት፤

፲፩ በእነርሱም የነበረ የክርስቶስ መንፈስ፣ ስለ ክርስቶስ መከራ ከእርሱም በኋላ ስለሚመጣው ክብር አስቀድሞ እየመሰከረ፣ በምን ወይም እንዴት ባለ ዘመን እንዳመለከተ ይመረምሩ ነበር።

፲፪ ለእነርሱም ከሰማይ በተላከ በመንፈስ ቅዱስ ወንጌልን የሰበኩላችሁ ሰዎች አሁን ባወሩላችሁ ነገር እናንተን እንጂ ራሳቸውን እንዳላገለገሉ ተገልጠላቸው፤ ይህንም ነገር መልእክቱ ሊመለከቱ ይጠቅሉ።

፲፫ ስለዚህ የልቡናችሁን ወገብ ታጥቃችሁና በመጠን ፍራችሁ። እየሱስ ክርስቶስ ሲገለጥ የምታገኙትን ጸጋ ፈጽማችሁ ተሰፋ አድርጉ።

፲፬ እንደሚታዘዙ ልጆች ባለማወቃችሁ አስቀድሞ የፍራችሁበትን ምኞት አትከተሉ።

፲፭-፲፮ ለሰው ፊትም ሳያደላ በእያንዳንዱ ላይ እንደ ሥራው የሚፈርደውን አባት ብላችሁ ብትጠሩ በእንግድነታችሁ ዘመን በፍርሃት ኑሩ።

፲፯-፳፪ ለእውነት እየታዘዘችሁ ግብዝነት ለሌለበት ለወንድማማች መዋደድ ነፍሳችሁን እንጽታችሁ እርስ በርሳችሁ ከልባችሁ አጥብቃችሁ ተዋደዱ።

፳፫ ደግመኛ የተወለዳችሁት ከሚጠፋ ዘር አይደለም፣ በሕያውና ለዘላለም በሚኖር በእግዚአብሔር ቃል ከሚይጠፋ ዘር ነው እንጂ።

፳፬ ሥጋ ሁሉ እንደ ሣር ክብሩም ሁሉ እንደ ሣር አበባ ነውና፤ ሣሩ ይጠወልጋል አበባውም ይረገፋል፤

፳፭ የጌታ ቃል ግን ለዘላለም ይኖራል። በወንጌልም የተሰበከላችሁ ቃል ይህ ነው።

፪

፩ እንግዲህ ክፋትን ሁሉ

ተንኩልንም ሁሉ ግብዝነትንም ቅንዓትንም ሐሜትንም ሁሉ እስወግዳችሁ።

፩-፪ በሰውም ወደ ተጣለ በእግዚአብሔር ዘንድ ግን ወደ ተመረጠና ክቡር ወደ ሆነው ወደ ሕያው ድንጋይ ወደ እርሱ እየቀረባችሁ።

፩ እናንተ ደግሞ እንደ ሕያዋን ድንጋዮች ሆናችሁ። በእየሱስ ክርስቶስ ለእግዚአብሔር ደስ የሚያሰኝ መንፈሳዊ መሥዋዕትን ታቀርቡ ዘንድ ቅዱሳን ካህናት እንድትሆኑ መንፈሳዊ ቤት ለመሆን ተሠሩ።

፩ በመጽሐፍ። እነሆ፣ የተመረጠና የከበረን የማዕዘን ራስ ድንጋይ በጽዮን አኖራለሁ በእርሱም የሚያምን እያፍርም ተብሎ ተጽፎአልና።

፩ እንግዲህ ክብሩ ለእናንተ ለምታምኑት ነው፤ ለማያምኑ ግን አናጠዎች የጣሉት ድንጋይ እርሱ የማዕዘን ራስ የዕንቅፋትም ድንጋይ የማሰናከያም ዓለት ሆነ፤

፩ የማያምኑ ስለ ሆኑ በቃሉ ይሰናከሉበታልና፤ ለዚህ ደግሞ የተመደቡ ናቸው።

፩ እናንተ ግን ከጨለማ ወደሚደነቅ ብርሃን የጠራችሁን የእርሱን በጎነት እንድትናገሩ የተመረጠ ትውልድ፣ የጎጆ ላይ ካህናት፣ ቅዱስ ሕዝብ፣ ለርስቱ የተለየ ወገን ናችሁ፤

፲ እናንተ ቀድሞ ወገን አልነበራችሁም አሁን ግን የእግዚአብሔር ወገን ናችሁ፤ እናንተ ምሕረት ያገኛችሁ አልነበራችሁም አሁን ግን ምሕረትን አግኝታችኋል።

፲፬ ወዳጆች ሆይ፣ ነፍሱን ከሚዋጋ ሥጋዊ ምኞት ትርቁ ዘንድ እንግድኛና መጻተኞች እንደ መሆናችሁ አለምናችኋለሁ፤

፲፪ ስለሚመለከቱት ስለ መልካም ሥራችሁ፣ ክፉ እንደምታደርጉ በዚያ እናንተን በሚያሙበት ነገር፣ በሚጎበኝበት ቀን እግዚአብሔርን ያከብሩት ዘንድ በእሕዛብ መካከል ኑርእችሁ መልካም ይሁን።

፲፫ ስለ ጌታ ብላችሁ ለሰው ሥርዓት ሁሉ ተገዙ፤ ለንጉሥም ቢሆን፣ ከሁሉ በላይ ነውና፤

፲፬ ለመኳንንትም ቢሆን፣ ክፉ የሚያደርጉትን ለመቅጣት በጎም

የሚያደርጉትን ለማመሰገን ከእርሱ ተልክዎልና ተገዙ።

፲፮ በጎ እያደረጋችሁ፤ የማያውቁትን ሞቾች ዝም ታሰኙ ዘንድ እንዲህ የእግዚአብሔር ፈቃድ ነውና፤

፲፱ አርነት ወጥታችሁ እንደ እግዚአብሔር ባሪያዎች ሁኑ እንጂ ያ አርነት ለክፋት መሸፈኛ እንዲሆን አታድርጉ።

፲፲ ሁሉን አክብሩ፤ ወንድሞችን ወደደዱ፤ እግዚአብሔርን ፍሩ፤ ንጉሥን አክብሩ።

፲፫ ሎሌዎች ሆይ፤ ለበጎዎችና ለገሮች ጌቶቻችሁ ብቻ ሳይሆን ለጠማሞች ደግሞ በፍርሃት ሁሉ ተገዙ።

፲፬ በግፍ መከራን የሚቀበል ሰው እግዚአብሔርን እያሰበ ኃዘንን ቢታገሥ ምስጋና ይገባዎልና።

፳ ኃጢአት አድርጋችሁ ስትጎሰሙ ብትታገሡ፤ ምን ክብር አለበት? ነገር ግን መልካም አድርጋችሁ መከራን ስትቀበሉ ብትታገሡ፤ ይህ ነገር በእግዚአብሔር ዘንድ ምስጋና ይገባዎል።

፳፩ የተጠራችሁለት ለዚህ ነውና፤ ክርስቶስ ደግሞ ፍለጋውን እንድትከተሉ ምሳሌ ትቶላችሁ ስለ እናንተ መከራን ተቀብሎአልና።

፳፪ እርሱም ኃጢአት አላደረገም፤ ተንኩልም በአፋ አልተገኘበትም፤

፳፫ ሲሰድሱት መልሶ አልተሳደበም መከራንም ሲቀበል አልዛተም፤ ነገር ግን በጽድቅ ለሚፈረደው ራሱን አሳልፎ ሰጠ፤

፳፬ ለኃጢአት ሞተን ለጽድቅ እንድንኖር፤ እርሱ ራሱ በሥጋው ኃጢአታችንን በእንጨት ላይ ተሸከመ፤*ፍ1*

፳፭ በመገረፉ ቁስል ተፈወሳችሁ። እንደ በጎች ትቅበዘበዙ ነበርና፤ አሁን ግን ወደ ነፍሳችሁ እረኛና ጠባቂ ተመልሳችኋል።

፫

፩-፫ ለእናንተም ጠጉርን በመሸረብና ወርቅን በማንጠልጠል ወይም ልብስን በመጎናጸፍ በውጭ የሆነ ሽልማት አይሁንላችሁ።

፪ ነገር ግን በእግዚአብሔር ፊት ዋጋው እጅግ የከበረ የዋህና ዝግተኛ መንፈስ ያለውን የማይጠፋውን

ልብስ ለብሶ የተሰወረ የልብ ሰው ይሁንላችሁ።

፮ እንዲህ በቀድሞ ዘመን በእግዚአብሔር ተሰፋ ያደረጉት ቅዱሳት ሴቶች ደግሞ ለባሎቻቸው ሲገዙ ተሸልመው ነበርና፤

፯ እንዲሁም ሣራ ለአብርሃም። ጌታ ብላ እየጠራችው ታዘዘችለት፤ እናንተም ከሚያሰደነግጥ ነገር አንዳች እንኳ ሳትፈሩ መልካም ብታደርጉ ልጆቻዎ ናችሁ።

፰ እንዲሁም፤ እናንተ ባሎች ሆይ፤ ደካማ ፍጥረት ስለ ሆኑ ከሚሰቶቻችሁ ጋር በማስተዋል አብራችሁ ኑሩ፤ ጸሎታችሁ እንዲይከለከል አብረው ደግሞ የሕይወትን ጸጋ እንደሚወርሱ አድርጋችሁ አክብሩአቸው።

፱ በመጨረሻው ሁላችሁ በአንድ ልብ ሁኑ፤ የሌላው መከራ ለእናንተ እንደሚሆን አድርጉ፤ እንደወንድሞች ተዋደዱ፤ ርሳሩኖችና ትሑታን ሁኑ፤

፺ ክፉን በክፉ ፈንታ ወይም ስድብን በስድብ ፈንታ አትመልሱ በዚህ ፈንታ ባርኩ እንጂ፤ በረከትን ልትወርሱ ለዚህ ተጠርታችኋልና።

፺፫ ሕይወትን ሊወድ መልካሞችንም ቀኖች ሊያይ የሚፈልግ ሰው፤ መላሱን ከክፉ ከንፈሮቹንም ተንኩልን ከመናገር ይከልክል፤

፺፬ ከክፉ ፈቀቅ ይበል፤ መልካምንም ያድርግ፤ ሰላምን ይሻ ይከተለውም፤

፺፭ የጌታ ዓይኖች ወደ ጸድቃን ናቸውና፤ ጆሮዎቹም ለጸሎታቸው ተከፍተዋል፤ የጌታ ፊት ግን ክፉ ነገርን በሚያደርጉ ላይ ነው።

፺፮ በጎንም ለማድረግ ብትቀኑ የሚያሰጨንቃችሁ ማን ነው?

፺፯ ነገር ግን ስለ ጽድቅ እንኳ መከራን ብትቀበሉ ብፁዓን ናችሁ። ማሰፈራራታቸውንም አትፍሩ አትናወጡም፤

፺፰ ዳሩ ግን ጌታን እርሱም ክርስቶስ በልባችሁ ቀድሱት። በእናንተ ስላለ ተሰፋ ምክንያትን ለሚጠይቁዎችሁ ሁሉ መልስ ለመስጠት ዘወትር የተዘጋጁችሁ ሁኑ፤ ነገር ግን በየዋህነትና በፍርሃት ይሁን።

፲፮ በክርስቶስ ያለውን መልካሙን ኑርኦችሁን የሚሳደቡ ሰዎች ክፋን እንደምታደርጉ በሚያሙቡት ነገር እንዲያፍሩ በጎ ሕሊና ይኑራችሁ።

፲፯ የእግዚአብሔር ፈቃድ እንዲህ ቢሆን፤ ክፋ ስለ ማድረግ ሳይሆን በጎ ስለ ማድረግ መከራን ብትቀበሉ ይሻላችኋልና።

፲፰ ክርስቶስ ደግሞ ወደ እግዚአብሔር እንዲያቀርቡን እርሱ ጻድቅ ሆኖ ስለ ዓመፀኞች እንድንገዛ በኃጢአት ምክንያት ሞቶአልና፤ በሥጋ ሞተ በመንፈስ ግን ሕያው ሆነ።

፲፱ በእርሱም ደግሞ ሄዶ በወሳኒ ለነበሩ ነፍሳት ሰበከላቸው፤

፳ ጥቂቶች ማለት ሰምንት ነፍስ በውኃ የዳኑበት መርከብ ሲዘጋጅ፤ የእግዚአብሔር ትዕግሥት በኖሳ ዘመን በቆየ ጊዜ ቀድሞ አልታዘዙም።

፳፱ ይህም ውኃ ደግሞ ማለት ጥምቅት ምሳሌው ሆኖ አሁን ያድነናል፤ የሰውነትን እድፍ ማሰወገድ አይደለም፤ ለእግዚአብሔር የበጎ ሕሊና ልመና ነው እንጂ፤ ይህም በአያሱስ ክርስቶስ ትንሣኤ ነው፤

፳፻ እርሱም መላእክትና ሥልጣናት ኃይላትም ከተገዙለት በኋላ ወደ ሰማይ ሄዶ በእግዚአብሔር ቀኝ አለ።

፬

፳፻፫ የአሕዛብን ፈቃድ ያደረጋችሁበት በመዳራትና በሥጋ ምቹትም በሰካርም በዘፈንም ያለ ልክም በመጠጣት ነውርም ባለባት በጣዖት ማምለክ የተመላለሳችሁበት ያለፈው ዘመን ይበቃልና።

፳፻፬ በዚህም ነገር ወደዚያ መዳራት ብዛት ከእነርሱ ጋር ስለማትሮጡ እየተሳደቡ ይደነቃሉ፤

፳፻፭ ግን እነርሱ በሕያዎንና በሙታን ላይ ሊፈርድ ለተዘጋጀው መልስ ይሰጣሉ።

፳፻፮ እንደሰዎች በሥጋ እንዲፈረድባቸው በመንፈስ ግን እንደ እግዚአብሔር እንዲኖሩ ስለዚህ ምክንያት ወንጌል ለሙታን ደግሞ ተሰብኮላቸው ነበርና።

፳፻፱ ዳሩ ግን የነገር ሁሉ መጨረሻ ቀርቦአል። እንግዲህ እንደ ባለ አእምሮ አሰቡ፤

፳፻፲ ትጽልዩም ዘንድ በመጠን ኑሩ፤ ፍቅር የኃጢአትን ብዛት ይሸፍናልና ከሁሉ በፊት እርስ በርሳችሁ አጥብቃችሁ ተዋደዱ።

፳፻፲፩ ያለ ማንጐራጐር እርስ በርሳችሁ እንግድነትን ተቀባበሉ፤

፳፻፲፪ ልዩ ልዩን የእግዚአብሔርን ጾጋ ደጋግ መጋቢዎች እንደ መሆናችሁ፤ እያንዳንዳችሁ የጾጋን ስጦታ እንደ ተቀበላችሁ መጠን በዚያው ጾጋ እርስ በርሳችሁ አገልግሉ፤

፳፻፲፫ ማንም ሰው የሚናገር ቢሆን፤ እንደ እግዚአብሔር ቃል ይናገር፤ የሚያገለግልም ቢሆን፤ እግዚአብሔር በሚሰጠኝ ኃይል ነው ብሎ ያገልግል፤ ክብርና ሥልጣን እስከ ዘላለም ድረስ ለእርሱ በሚሆነው በአያሱስ ክርስቶስ በኩል እግዚአብሔር በነገር ሁሉ ይከብር ዘንድ፤ አሜን።

፳፻፲፬ ወዳጆች ሆይ፤ በእናንተ መካከል እንደ እሳት ሊፈትናችሁ ስለሚሆነው መከራ ድንቅ ነገር እንደ መጣባችሁ አትደነቁ፤

፳፻፲፭ ነገር ግን ክብሩ ሲገለጥ ደግሞ ሐሣት እያደረጋችሁ ደስ እንዲላችሁ፤ በክርስቶስ መከራ በምትካፈሉበት ልክ ደስ ይበላችሁ።

፳፻፲፮ ስለ ክርስቶስ ሰም ብትነቀፉ የክብር መንፈስ የእግዚአብሔር መንፈስ በእናንተ ላይ ያርፋልና ብፁዓን ናችሁ።

፳፻፲፯ ከእናንተ ማንም ነፍስ ገዳይ ወይም ሌባ ወይም ክፋ አድራጊ እንደሚሆን ወይም በሌሎች ጉዳይ እንደሚገባ ሆኖ መከራን አይቀበል፤

፳፻፲፰ ክርስቲያን እንደሚሆን ግን መከራን ቢቀበል ስለዚህ ሰም እግዚአብሔርን ያመሰግን እንጂ አይፈር።

፳፻፲፱ ፍርድ ከእግዚአብሔር ቤት ተነሥቶ የሚጀመርበት ጊዜ ደርሶአልና፤ አስቀድሞም በእኛ የሚጀመር ከሆነ ለእግዚአብሔር ወንጌል የማይታዘዙ መጨረሻቸው ምን ይሆን?

፳፻፳ ጻድቅም በጭንቅ የሚድን ከሆነ ዓመፀኛውና ኃጢአተኛው ወዳት ይታይ ዘንድ አለው?

፳፻፳፩ ስለዚህ ደግሞ እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ መከራን የሚቀበሉ፤ መልካምን እያደረጉ ነፍሳቸውን ለታመነ ፈጣሪ አደራ

ይሰጡ።

፲፱

፩ እንግዲህ እኔ፡ ከእነርሱ ጋር ሽማግሌ የክርስቶስም መከራ ምስክር ደግሞም ለገለጥ ካለው ክብር ተካፋይ የሆንሁ፡ በመካከላቸው ያሉትን ሽማግሌዎች እመክራቸዋለሁ፤

፪ በእናንተ ዘንድ ያለውን የእግዚአብሔርን መንጋ ጠብቁ፤ እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ በውድ እንጂ በግድ ሳይሆን፡ በበጎ ፈቃድ እንጂ መጥፎውን ረብ በመመኘት ሳይሆን ጌብኙት፤

፫ ለመንጋው ምሳሌ ሁኑ እንጂ ማሳበሮቻችሁን በኃይል አትግዙ፤

፬ የእረኞችም አለቃ በሚገለጥበት ጊዜ የሚያልፈውን የክብርን አክሊል ትቀበላላችሁ።

፭ እንዲሁም፡ ጌብዞች ሆይ፡ ለሽማግሌዎች ተገዙ፤ ሁላችሁም እርሰ በርሳችሁ እየተዋረዳችሁ ትሕትናን እንደ ልብስ ታጠቁ፡ እግዚአብሔር ትዕቢተኞችን ይቃወማልና፡ ለትሑታን ግን ጸጋን ይሰጣል።

፮ እንግዲህ በጊዜው ከፍ እንዲያደርጋችሁ ከኃይለኛው ከእግዚአብሔር እጅ በታች ራሳችሁን አዋርዱ፤

፯ እርሱ ስለ እናንተ ያሰባልና የሚያሰጨንቃችሁን ሁሉ በእርሱ ላይ ጣሉት።

፰ በመጠን ኑሩ ንቁም፡ ባላጋራችሁ ዲያብሎስ የሚውጠውን ፈልጎ እንደሚያገሣ አንበሳ ይዘራልና፤

፱ በዓለም ያሉት ወንድሞቻችሁ ያን መከራ በሙሉ እንዲቀበሉ እያወቃችሁ በእምነት ጸንታችሁ ተቃወሙት።

፲ በክርስቶስ ኢየሱስ ወደ ዘላለም ክብሩ የጠራችሁ የጸጋ ሁሉ እምላክ ለጥቂት ጊዜ መከራን ከተቀበላችሁ በኋላ ራሱ ፍጹማን ያደርጋችኋል ያጸናችሁምል ያበረታችሁማል።

፳ ለእርሱ ክብርና ኃይል እስከዘላለም ድረስ ይሁን፤ አሜን።

፳፩ እየመከርኋችሁና የምትቆሙባት ጸጋ እውነተኛ የእግዚአብሔር ጸጋ እንድትሆን እየመሰከርሁላችሁ፡ የታመነ ወንድም እንደ ሆነ

በቁጠርሁት በሰልዎኖስ እጅ በአጭሩ ጽፌላችኋለሁ።

፳፪ ከእናንተ ጋር ተመርጣ በባቢሎን ያለች ቤተ ክርስቲያን ልጄም ማርቆስ ስላምታ ያቀርቡላችኋል።

፳፫ በፍቅር አሳሳም እርሰ በርሳችሁ ስላምታ ተሰጣጡ። በክርስቶስ ላላችሁ ለሁላችሁ ስላም ይሁን። አሜን።

፳፬

2ኛ የጴጥሮስ መልእክት

፩ የኢየሱስ ክርስቶስ ባሪያና ሐዋርያ የሆነ ሰምዖን ጴጥሮስ፤ በአምላካችንና በመድኃኒታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ጽድቅ ካገኘነው ጋር የተካከለ የክብር እምነትን ላገኛ፤

፪ ስለ ክፋ ምኞት በዓለም ካለው ጥፋት እምልጣችሁ ከመለኮት ባሕርይ ተካፋዮች በተሰፋ ቃል እንድትሆኑ፤ በእነዚያ ክብርና በጎነት የተከበረና እጅግ ታላቅ የሆነ ተሰፋን ሰጠን።

፫ ስለዚህም ምክንያት ትጋትን ሁሉ እያሳያችሁ በእምነታችሁ በጎነትን ጨምሩ።

፬ በበጎነትም እውቀትን፤ በእውቀትም ራስን መግዛት፤ ራስንም በመግዛት መጽናትን፤ በመጽናትም እግዚአብሔርን መምሰል፤

፭ እግዚአብሔርንም በመምሰል የወንድማማችን መዋደድ፤ በወንድማማችም መዋደድ ፍቅርን ጨምሩ።

፮ እነዚህ ነገሮች ለእናንተ ሆነው ቢበዙ፤ በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ እውቀት ሥራ ፈቶችና ፍሬ ቢሰኙ እንዳትሆኑ ያደርጉኦቻችሁ፤

፯ እነዚህ ነገሮች የሌሉት ዕውር ነው፤ በቅርብም ያለውን ብቻ ያያል፤ የቀደመውንም ኃጢአቱን መንጻት ረስቶአል።

፰ ስለዚህ፤ ወንድሞች ሆይ፤ መጠራታችሁንና መመረጣችሁን ታጸኑ ዘንድ ከፊት ይልቅ ትጉ፤ እነዚህን ብታደርጉ ከቶ አትሰናከሉምና።

፱ እንዲሁ ወደ ዘላለሙ ወደ ጌታችንና መድኃኒታችን ወደ ኢየሱስ ክርስቶስ መንግሥት መግባት በሙላት ይሰጣችሁ።

፲ ስለዚህ እነዚህን ነገሮች ምንም ብታውቁ በእናንተም ዘንድ ባለ እውነት ምንም ብትጸኑ፤ ስለ እነዚህ ዘወትር እንዳሳሰባችሁ ቸል አልልም።

፲፱ ሁልጊዜም በዚህ ማደሪያ ሳለሁ በማሳሰቤ ላነቃችሁ የሚገባኝ ይመስለኛል።

፲፬ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ እንደመለከተኝ ከዚህ ማደሪያዬ መለየቱ ፈጥኖ እንዲሆን አውቃለሁና።

፲፭ ከመውጣቴም በኋላ እነዚህን ነገሮች እንድታሰቡ በየጊዜው ትችሉ ዘንድ እተጋለሁ።

፲፮ የእርሱን ግርማ አይተን እንጂ በብልሃት የተፈጠረውን ተረት ሳንከተል የጌታችንን የኢየሱስ ክርስቶስን ኃይልና መምጣት አስታወቅናችሁ።

፲፯ ከገናኖው ክብር። በእርሱ ደስ የሚለኝ የምወደው ልጄ ይህ ነው የሚል ያ ድምፅ በመጣለት ጊዜ ከእግዚአብሔር አብ ክብርንና ምስጋናን ተቀብሎአልና፤

፲፰ እኛም በቅዱሱ ተራራ ከእርሱ ጋር ሳለን ይህን ድምፅ ከሰማይ ሲወርድ ሰማን።

፲፱ ከእርሱም ይልቅ እጅግ የጸና የትንቢት ቃል አለን፤ ምድርም እስኪጠባ ድረስ የንጋትም ኮከብ በልባችሁ እስኪወጣ ድረስ፤ ሰው በጨለማ ሰፍራ የሚበራን መብራት እንደሚጠነቀቅ ይህን ቃል እየጠነቀቃችሁ መልካም ታደርጋላችሁ።

፳ ይህን በመጀመሪያ እውቁ፤ በመጽሐፍ ያለውን ትንቢት ሁሉ ማንም ለገዛ ራሱ ሊተረጉም አልተፈቀደም፤

፳፩ ትንቢት ከቶ በሰው ፈቃድ አልመጣምና፤ ዳሩ ግን በእግዚአብሔር ተልከው ቅዱሳን ሰዎች በመንፈስ ቅዱስ ተነድተው ተናገሩ።

፪

፩ ነገር ግን ሐሰተኞች ነቢያት ደግሞ በሕዝቡ መካከል ነበሩ እንዲሁም በመካከላችሁ ደግሞ ሐሰተኞች አስተማሪዎች ይሆናሉ፤ እነርሱም የዋጆቸውን ጌታ እንኳ ክደው የሚፈጥንን ጥፋት በራሳቸው ላይ እየሳቡ የሚያጠፋ ኑፋቄን አሹልከው ያገባሉ፤

፪ ብዙዎችም በመደራታቸው ይከተሉአቸዋል በእነርሱም ጠንቅ የእውነት መንገድ ይሰደባል።

፫ ገንዘብንም በመመኘት በተፈጠረ ነገር ይረቡባችኋል፤ ፍርዳቸውም ከጥንት ጀምሮ አይዘገይም ጥፋታቸውም እያንቀላፋም።

፬ እግዚአብሔር ኃጢአትን ላደረጉ መላእክት ሳይራላቸው ወደ ገሃነም ጥሎ በጨለማ ጉድጓድ ለፍርድ ሊጠበቁ አሳልፎ ከሰጣቸው።

፭ ለቀደመውም ዓለም ሳይራራ ከሌሎች ሰባት ጋር ጽድቅን የሚሰብከውን ፍሳሽ አድኖ በኃጢአተኞች ዓለም ላይ የጥፋትን ውኃ ካወረደ።

፮ ኃጢአትንም ያደርጉ ዘንድ ላሉት ምሳሌ አድርጎ ከተማዎችን ሰድምንና ገምራን አመድ እስኪሆኑ ድረስ አቃጥሎና ገልብጦ ከፈረደባቸው።

፯-፲፪ ዳሩ ግን መላእክት በኃይልና በብርታት ከእነርሱ ይልቅ ምንም ቢበልጡ በጌታ ፊት በእነርሱ ላይ የሰድብን ፍርድ እያመጡም።

፲፪ እነዚህ ግን ለመጠመድና ለመጥፋት በፍጥረታቸው እንደ ተወለዱ አእምሮ እንደ ሌላቸው እንስሶች ሆነው። በሚያውቁት ነገር እየተሳደቡ በጥፋታቸው ይጠፋሉ፤

፲፫ የዓመፃቸውን ደመወዝ ይቀበላሉ። በቀን ሲዘፍኑ እንደ ተድላ ይቆጥሩታል፤ ነውረኞችና ርኩሳን ሆነው ከእናንተ ጋር ሲጋበዙ በፍቅር ግብዣ ይዘፍናሉ፤

፲፬ ምንዝር የሞላባቸው ኃጢአትንም የማይተዉ ዓይኖች አሉአቸው፤ የማይጸኑትን ነፍሳት ያታልላሉ፤ መመኘትን የለመደ ልብ አላቸው፤ የተረገሙ ናቸው።

፲፭ ቅንን መንገድ ትተው ተሳሳቱ፤ የባሶርን ልጅ የበለዓምን መንገድ ተከተሉ፤ እርሱ የዓመፃን ደመወዝ ወደደ።

፲፮ ነገር ግን ስለ መተላለፉ ተዘለፈ፤ ቃል የሌለው አህያ በሰው ቃል ተናግሮ የነቢዩን እብድነት አገደ።

፲፯ ድቅድቅ ጨለማ ለዘላለም የተጠበቀላቸው እነዚህ ውኃ የሌለባቸው ምንጮች በዐውሎ ነፋስም የተነዱ ደመናዎች ናቸው።

፲፰ ከንቱና ከመጠን ይልቅ ታላቅ የሆነውን ቃል ይናገራሉና፤ በሰሕተትም ከሚኖሩት አሁን የሚያመልጡትን በሥጋ ሴስኛ ምኞት ያታልላሉ።

፲፱ ራሳቸው የጥፋት ባሪያዎች ሆነው። እርነት ትወጣላችሁ እያሉ ተሰፋ ይሰጡአቸዋል፤ ሰው ለተሸነፈበት ለእርሱ ተገዝቶ ባሪያ ነውና።

፳ በጌታችንና በመድኃኒታችን በኢየሱስ ክርስቶስ እውቀት ከዓለም ርኩሰት ካመለጡ በኋላ ዳግመኛ በእርሰዋ ተጠላልፈው የተሸነፉ ቢሆኑ፤ ከፊተኛው ኑርአቸው ይልቅ የኋለኛው የባሰ ሆኖባቸዋል።

፳፩ እውቀት ከተሰጣቸው ከቅድስት ትእዛዝ ከሚመለሱ የጽድቅን መንገድ ባላወቁት በተሻላቸው ነበርና።

፳፪ ውሻ ወደ ትፋቱ ይመለሳል፤ ደግሞ። የታጠበች እርያ በጭቃ ለመንከባለል ትመለሳለች እንደሚባል እውነተኞች ምሳሌዎች ሆኖባቸዋል።

፫

፳-፫ በመጨረሻው ዘመን እንደ ራሳቸው ምኞት የሚመላለሱ ዘባቾች በመዘበት እንዲመጡ ይህን በፊት እውቁ፤

፩ እነርሱም። የመምጣቱ የተሰፋ ቃል ወዴት ነው? አባቶች ከሞቱባት ጊዜ፤ ከፍጥረት መጀመሪያ ይዞ ሁሉ እንዳለ ይኖራልና ይላሉ።

፪ ሰማያት ከጥንት ጀምረው ምድርም በእግዚአብሔር ቃል ከውኃ ተጋጥማ በውኃ መካከል እንደ ነበሩ ወደው እያሰተውሉምና፤

፫ በዚህም ምክንያት ያን ጊዜ የነበረ ዓለም በውኃ ሰጥሞ ጠፋ፤

፬ አሁን ያሉ ሰማያትና ምድር ግን እግዚአብሔርን የማያመልኩት ሰዎች እስከሚጠፉበት እስከ ፍርድ ቀን ድረስ ተጠብቀው በዚያ ቃል ለአሳት ቀርተዋል።

፭ እናንተ ግን ወዳጆች ሆይ፤ በጌታ ዘንድ አንድ ቀን እንደ ሺህ ዓመት፤ ሺህ ዓመትም እንደ አንድ ቀን እንደ ሆነ ይህን አንድ ነገር አትርሱ።

፮ ለአንዳንዶች የሚዘገይ እንደሚመስላቸው ጌታ ስለ ተሰፋ ቃሉ አይዘገይም፤ ነገር ግን ሁሉ ወደ ንስሐ እንዲደርሱ እንጂ ማንም እንዳይጠፋ ወደ ስለ እናንተ ይታገሃል።

፯ የጌታው ቀን ግን እንደ ሌባ ሆኖ ይመጣል፤ በዚያም ቀን ሰማያት

በታላቅ ድምፅ ያልፋሉ፤ የሰማይም ፍጥረት በትልቅ ትኩሳት ይቀልጣል፤ ምድርም በእርሰዋም ላይ የተደረገው ሁሉ ይቃጠላል።

፲፭-፲፫ ነገር ግን ጽድቅ የሚኖርባትን አዲስ ሰማይና አዲስ ምድር እንደ ተሰፋ ቃሉ እንጠብቃለን።

፲፬ ስለዚህ፣ ወዳጆች ሆይ፣ ይህን እየጠበቃችሁ ያለ ነውርና ያለ ነቀፋ ሆናችሁ በሰላም በእርሱ እንድትገኙ ትጉ።

፲፭ የጌታችንም ትዕግሥት መዳናችሁ እንደ ሆነ ቍጠሩ። እንዲህም የተወደደው ወንድማችን ጳውሎስ ደግሞ እንደ ተሰጠው ጥበብ መጠን ጸፈላችሁ፤ በመልእክቱም ሁሉ ደግሞ እንደ ነገረ ስለዚህ ነገር ተናገረ።

፲፮ በእነዚያ ዘንድ ለማስተዋል የሚያስቸግር ነገር አለ፤ ያልተማሩትና የማይጸኑትም ሰዎች ሌሎችን መጸሕፍት እንደሚያጣምሙ እነዚህን ደግሞ ለገዛ ጥፋታቸው ያጣምማሉ።

፲፯ እንግዲህ እናንተ፣ ወዳጆች ሆይ፣ ይህን አስቀድማችሁ ስለምታውቁ፣ በዓመፀኞቹ ስሕተት ተሰባችሁ ከራሳችሁ ጽናት እንዳትወድቁ ተጠንቀቁ፤

፲፰ ነገር ግን በጌታችንና በመድኃኒታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋና እውቀት እደጉ። ለእርሱ አሁንም እስከ ዘላለምም ቀን ድረስ ክብር ይሁን፤ አሜን።

1ኛ የዮሐንስ መልእክት

፩ ስለ ሕይወት ቃል ከመጀመሪያው የነበረውንና የሰማነውን በዓይኖቻችንም ያየነውን የተመለከትነውንም እጆቻችንም የዳሰሱትን እናወራለን፤

፪ ሕይወትም ተገለጠ አይተንማል እንመሰክርማለን፤ ከአብ ዘንድ የነበረውንም ለእኛም የተገለጠውን የዘላለምን ሕይወት እናወራላችኋለን፤

፫ እናንተ ደግሞ ከእኛ ጋር ኅብረት እንዲኖራችሁ ያየነውንና የሰማነውን ለእናንተ ደግሞ እናወራላችኋለን። ኅብረታችንም ከእባት ጋር ከልጁም ከእያሱስ ክርስቶስ ጋር ነው።

፬ ደስታችሁም እንዲፈጸም ይህን እንጽፍላችኋለን።

፭ ከእርሱም የሰማናት ለእናንተም የምናወራላችሁ መልእክት። እግዚአብሔር ብርሃን ነው ጨለማም በእርሱ ዘንድ ከቶ የለም የምትል ይህች ናት።

፮ ከእርሱ ጋር ኅብረት አለን ብንል በጨለማም ብንመላለስ እንዋሻለን እውነትንም እናደርግም፤

፯ ነገር ግን እርሱ በብርሃን እንዳለ በብርሃን ብንመላለስ ለእያንዳንዳችን ኅብረት አለን፤ የልጁም የኢየሱስ ክርስቶስ ደም ከኃጢአት ሁሉ ያነጻጻል።

፰ ኃጢአት የለብንም ብንል ራሳችንን እናስታለን፤ እውነትም በእኛ ውስጥ የለም።

፱ ኃጢአታችን ብንናዘዝ ኃጢአታችንን ይቅር ሊለን ከዓመፀም ሁሉ ሊያነጻን የታመነና ጸድቅ ነው።

፲ ኃጢአትን አላደረግንም ብንል ሐሰተኛ እናደርገዋለን ቃሉም በእኛ ውስጥ የለም።

፪

፩ ልጆቹ ሆይ፤ ኃጢአትን እንዳታደርጉ ይህን እጽፍላችኋለሁ። ማንም ኃጢአትን ቢያደርግ ከአብ ዘንድ ጠበቃ አለን እርሱም ጸድቅ የሆነ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው።

፪ እርሱም የኃጢአታችን ማሰተሰሪያ ነው፤ ለኃጢአታችንም ብቻ አይደለም፤ ነገር ግን ለዓለሙ ሁሉ ኃጢአት እንጂ።

፫ ትእዛዛቱንም ብንጠብቅ በዚህ እንዳወቅነው እናውቃለን።

፬ እውቁዋለሁ የሚል ትእዛዛቱንም የማይጠብቅ ውሸተኛ ነው እውነትም በእርሱ ውስጥ የለም።

፭ ቃሉን ግን የሚጠብቅ ሁሉ በእርሱ የእግዚአብሔር ፍቅር በእውነት ተፈጽሞአል። በእርሱ እንዳለን በዚህ እናውቃለን፤

፮ በእርሱ እኖራለሁ የሚል እርሱ እንደ ተመላለሰ ራሱ ደግሞ ሊመላለስ ይገባዋል።

፯ ወንድሞች ሆይ፤ ከመጀመሪያ የነበረቻችሁ አሮጌ ትእዛዝ እንጂ የምጽፍላችሁ አዲስ ትእዛዝ አይደለችም፤ አሮጌይቱ ትእዛዝ የሰማችኋት ቃል ናት።

፰ ዳግመኛ አዲስ ትእዛዝን እጽፍላችኋለሁ፤ ይህም ነገር በእርሱ በእናንተም እውነተኛ ነው፤ ጨለማው ያልፋልና እውነተኛውም ብርሃን አሁን ይበራል።

፱ በብርሃን አለሁ የሚል ወንድሙንም የሚጠላ እስከ አሁን በጨለማ አለ።

፲ ወንድሙንም የሚወድ በብርሃን ይኖራል ማሰናከያም የለበትም፤

፲፩ ወንድሙን የሚጠላ ግን በጨለማ አለ፤ በጨለማም ይመላለሳል፤ የሚሄድበትንም አያውቅም፤ ጨለማው ዓይኖቹን አሳውሮታልና።

፲፪ ልጆች ሆይ፤ ኃጢአታችሁ ስለ ሰሙ ተሰርዮላችኋልና እጽፍላችኋለሁ።

፲፫ አባቶች ሆይ፤ ከመጀመሪያ የነበረውን እውቃችኋልና እጽፍላችኋለሁ። ጎበዞች ሆይ፤ ክፋውን እሸንፋችኋልና እጽፍላችኋለሁ። ልጆች ሆይ፤ ኡብን እውቃችኋልና እጽፍላችኋለሁ።

፲፬ አባቶች ሆይ፤ ከመጀመሪያ የነበረውን እውቃችኋልና እጽፍላችኋለሁ። ጌብዞች ሆይ፤ ብርቱሞች ስለ ሆናችሁ የእግዚአብሔርም ቃል በእናንተ ስለሚኖር ክፋውንም ስለ አሸንፋችሁ እጽፍላችኋለሁ።

፲፭-፲፮ ዓለሙም ምኞቱም ያልፋሉ፤

የእግዚአብሔርን ፈቃድ የሚያደርግ ግን ለዘላለም ይኖራል።

፲፮ ልጆች ሆይ፥ መጨረሻው ሰዓት ነው፥ የክርስቶስም ተቃዋሚ ይመጣ ዘንድ እንደ ሰማችሁ አሁን እንኳ ብዙዎች የክርስቶስ ተቃዋሚዎች ተነሥተዋል፤ ስለዚህም መጨረሻው ሰዓት እንደ ሆነ እናውቃለን።

፲፱ ከእኛ ዘንድ ወጡ፥ ዳሩ ግን ከእኛ ወገን አልነበሩም፤ ከእኛ ወገን ሲሆኑ ከእኛ ጋር ጸንተው በኖሩ ነበር፤ ነገር ግን ሁሉ ከእኛ ወገን እንዳልሆኑ ይገለጡ ዘንድ ወጡ።

፳ እናንተም ከቅዱሱ ቅባት ተቀብላችኋል፥ ሁሉንም ታውቃላችሁ።

፳፩ እውነትን የምታውቁ ስለ ሆናችሁ፥ ውሸትም ሁሉ ከእውነት እንዳልሆነ ስለምታውቁ እንጂ እውነትን ስለማታውቁ አልጽፍላችሁም።

፳፪ ክርስቶስ እይደለም ብሎ አየሱስን ከሚክድ በቀር ውሸተኛው ማን ነው? አብንና ወልድን የሚክድ ይህ የክርስቶስ ተቃዋሚ ነው።

፳፫ ወልድን የሚክድ ሁሉ አብ እንኳ የለውም፤ በወልድ የሚታመን አብ ደግሞ አለው።

፳፬ እናንተስ ከመጀመሪያ የሰማችሁት በእናንተ ጸንቶ ይኑር። ከመጀመሪያ የሰማችሁት በእናንተ ቢኖር፥ እናንተ ደግሞ በወልድና በአብ ትኖራላችሁ።

፳፭ እርሱም የሰጠን ተሰፋ ይህ የዘላለም ሕይወት ነው።

፳፮ ስለሚያስቱአችሁ ሰዎች ይህን ጽፌላችኋለሁ።

፳፯ እናንተስ ከእርሱ የተቀበላችሁት ቅባት በእናንተ ይኖራል፥ ማንም ሊያስተምራችሁ እያስፈልጋችሁም፤ ነገር ግን የእርሱ ቅባት ስለ ሁሉ እንደሚያስተምራችሁ፥ እውነተኛም እንደ ሆነ ውሸትም እንዳልሆነ፥ እናንተንም እንዳስተማራችሁ፥ በእርሱ ኑሩ።

፳፰ አሁንም፥ ልጆች ሆይ፥ በሚገለጥበት ጊዜ እምነት እንዲሆንልን በመምጣቱም በእርሱ ፊት እንዳናናር በእርሱ ኑሩ።

፳፱ ጽድቅ እንደ ሆነ ካወቃችሁ ጽድቅን የሚያደርግ ሁሉ ከእርሱ እንደ ተወለደ እውቁ።

፫

፩ የእግዚአብሔር ልጆች ተብለን ልንጠራ ካልነን ይህን ፍቅር እንደ ሰጠን እዩ፥ እንዲሁም ነን። ስለዚህ ምክንያት ዓለም እርሱን ስላላወቀው እኛን እያውቅንም።

፪ ወዳጆች ሆይ፥ አሁን የእግዚአብሔር ልጆች ነን፥ ምንም እንደምንሆን ገና አልተገለጠም። ዳሩ ግን ቢገለጥ እርሱ እንዳለ እናየዋለንና እርሱን እንድንመስል እናውቃለን።

፫ በእርሱም ይህን ተሰፋ የሚያደርግ ሁሉ እርሱ ንጹሕ እንደ ሆነ ራሱን ያነጻል።

፬ ኃጢአትን የሚያደርግ ሁሉ ዓመፅን ደግሞ ያደርጋል፥ ኃጢአትም ዓመፅ ነው።

፭ እርሱም ኃጢአትን ሊያሰወግድ እንደ ተገለጠ ታውቃላችሁ፥ በእርሱም ኃጢአት የለም።

፮ በእርሱ የሚኖር ሁሉ ኃጢአትን እያደርግም፤ ኃጢአትን የሚያደርግ ሁሉ አላየውም አላወቀውም።

፯ ልጆች ሆይ፥ ማንም እያስታችሁ፤ እርሱ ጽድቅ እንደ ሆነ ጽድቅን የሚያደርግ ጽድቅ ነው።

፰ ኃጢአትን የሚያደርግ ከዲያብሎስ ነው፥ ዲያብሎስ ከመጀመሪያ ኃጢአትን ያደርጋልና።

፱ ስለዚህ የዲያብሎስን ሥራ እንዲያፈርስ የእግዚአብሔር ልጅ ተገለጠ። ከእግዚአብሔር የተወለደ ሁሉ ኃጢአትን እያደርግም፥ ዘሩ በእርሱ ይኖራልና፤ ከእግዚአብሔርም ተወልዶአልና ኃጢአትን ሊያደርግ አይችልም።

፲ የእግዚአብሔር ልጆችና የዲያብሎስ ልጆች በዚህ የተገለጡ ናቸው፤ ጽድቅን የሚያደርግና ወንድሙን የማይወድ ሁሉ ከእግዚአብሔር አይደለም።

፲፩ ከመጀመሪያ የሰማችኋት መልእክት። እርስ በርሳችን እንዋደድ የምትል ይህች ናትና፤

፲፪ ከክፋው እንደ ነበረ ወንድሙንም እንደ ገደለ እንደ ቃየል አይደለም፤ ስለ ምን ገደለው? የገዛ ሥራው ክፋ፥ የወንድሙም ሥራ ጽድቅ ስለ ነበረ ነው።

፲፫ ወንድሞች ሆይ፥ ዓለም ቢጠላችሁ አትደክቁ።

፲፬ እኛ ወንድሞችን የምንወድ ስለ ሆንን ከሞት ወደ ሕይወት እንደ ተሻገርን እናውቃለን፤ ወንድሙን የማይወድ በሞት ይኖራል።

፲፭ ወንድሙን የሚጠላ ሁሉ ነፍስ ገዳይ ነው፤ ነፍስ ገዳይም የሆነ ሁሉ የዘላለም ሕይወት በእርሱ እንዲይኖር ታውቃለችሁ።

፲፮ እርሱ ስለ እኛ ነፍሱን አሳልፎ ሰጥቶአልና በዚህ ፍቅርን እውቀናል፤ እኛም ስለ ወንድሞቻችን ነፍሳችንን አሳልፈን እንድንሰጥ ይገባናል።

፲፯ ነገር ግን የዚህ ዓለም ገንዘብ ያለው፣ ወንድሙም የሚያስፈልገው ሲያጣ አይቶ ያልራራለት ማንም ቢሆን፣ የእግዚአብሔር ፍቅር በእርሱ አንዴት ይኖራል?

፲፰ ልጆቹ ሆይ፣ በሥራና በእውነት እንጂ በቃልና በእንደበት እንዋደድ።

፲፱-፳፩ ወዳጆች ሆይ፣ ልባችንን ባይፈረድብን በእግዚአብሔር ዘንድ ድፍረት አለን።

፳፪ ትእዛዙንም የምንጠብቅና በፊቱ ደስ የሚያስኘውን የምናደርግ ስለሆንን የምንለምነውን ሁሉ ከእርሱ እናገኛለን።

፳፫ ትእዛዙም ይህች ናት፣ በልጅ በአየሱስ ክርስቶስ ስም እናምን ዘንድ፣ ትእዛዝንም እንደ ሰጠን እርስ በርሳችን እንዋደድ ዘንድ።

፳፬ ትእዛዙንም የሚጠብቅ በእርሱ ይኖራል እርሱም ይኖርበታል፤ በዚህም በእኛ እንዲኖር ከሰጠን ከመንፈሱ እናውቃለን።

፬

፩ ወዳጆች ሆይ፣ መንፈስን ሁሉ አትመኑ፣ ነገር ግን መናፍስት ከእግዚአብሔር ሆነው እንደ ሆነ መርምሩ፤ ብዙዎች ሐሰተኞች ነቢያት ወደ ዓለም ወጥተዋልና።

፪ የእግዚአብሔርን መንፈስ በዚህ ታውቃለችሁ፤ አየሱስ ክርስቶስ በሥጋ እንደ መጣ የሚታመን መንፈስ ሁሉ ከእግዚአብሔር ነው።

፫ አየሱስ ክርስቶስም በሥጋ እንደ መጣ የማይታመን መንፈስ ሁሉ ከእግዚአብሔር አይደለም፤ ይህም የክርስቶስ ተቃዋሚው መንፈስ ነው፤ ይህም እንዲመጣ ሰምታችኋል፣ አሁንም እንኳ በዓለም አለ።

፬ ልጆች ሆይ፣ እናንተ ከእግዚአብሔር ናችሁ አሸንፋችኋቸውማል፣ በዓለም ካለው ይልቅ በእናንተ ያለው ታላቅ ነውና።

፭ እነርሱ ከዓለም ናቸው፤ ስለዚህ ከዓለም የሆነውን ይናገራሉ ዓለሙም ይሰማቸዋል።

፮ እኛ ከእግዚአብሔር ነን፤ እግዚአብሔርን የሚያውቅ ይሰማናል፤ ከእግዚአብሔር ያልሆነ አይሰማንም። የእውነትን መንፈስና የሰጠትን መንፈስ በዚህ እናውቃለን።

፯ ወዳጆች ሆይ፣ ፍቅር ከእግዚአብሔር ስለ ሆነ፣ የሚወደውም ሁሉ ከእግዚአብሔር ስለ ተወለደ እግዚአብሔርንም ስለሚያውቅ፣ እርስ በርሳችን እንዋደድ።

፰ ፍቅር የሌለው እግዚአብሔርን አያውቅም፣ እግዚአብሔር ፍቅር ነውና።

፱ በዚህ የእግዚአብሔር ፍቅር በእኛ ዘንድ ተገለጠ፣ በእርሱ በኩል በሕይወት እንኖር ዘንድ እግዚአብሔር እንድ ልጁን ወደ ዓለም ልኮታልና።

፲ ፍቅርም እንደዚህ ነው፤ እግዚአብሔር እርሱ ራሱ እንደ ወደደን ስለ ኃጢአታችንም ማስተሰሪያ ይሆን ዘንድ ልጁን እንደ ላከ እንጂ እኛ እግዚአብሔርን እንደ ወደድነው አይደለም።

፲፩ ወዳጆች ሆይ፣ እግዚአብሔር እንዲህ አድርጎ ከወደደን እኛ ደግሞ እርስ በርሳችን ልንዋደድ ይገባናል።

፲፪ እግዚአብሔርን ማንም ከቶ አላየውም፤ እርስ በርሳችን ብንዋደድ እግዚአብሔር በእኛ ይኖራል ፍቅሩም በእኛ ፍጹም ሆኖአል።

፲፫ ከመንፈሱ ስለ ሰጠን፣ በእርሱ እንድንኖር እርሱም በእኛ እንዲኖር በዚህ እናውቃለን።

፲፬ እኛም አይተናል አባትም ልጁን የዓለም መድኃኒት ሊሆን እንደ ላከው እንመሰክራለን።

፲፭ አየሱስ የእግዚአብሔር ልጅ እንደ ሆነ በሚታመን ሁሉ እግዚአብሔር በእርሱ ይኖራል እርሱም በእግዚአብሔር ይኖራል።

፲፮ እኛም እግዚአብሔር ለእኛ ያለውን ፍቅር እውቀናል እምነንማል። እግዚአብሔር ፍቅር ነው፣ በፍቅርም የሚኖር በእግዚአብሔር ይኖራል እግዚአብሔርም በእርሱ ይኖራል።

፲፮ በፍርድ ቀን ድፍረት ይሆንልን ዘንድ ፍቅር በዚህ ከእኛ ጋር ተፈጽሞአል፤ እርሱ እንዳለ እኛ ደግሞ እንዲሁ በዚህ ዓለም ነን።

፲፯ ፍጹም ፍቅር ፍርሃትን አውጥቶ ይጥላል እንጂ በፍቅር ፍርሃት የለም፤ ፍርሃት ቅጣት አለውና፤ የሚፈራም ሰው ፍቅሩ ፍጹም አይደለም።

፲፱ እርሱ አስቀድሞ ወደናልና እኛ እንወደዋለን።

፳ ማንም። እግዚአብሔርን እወዳለሁ እያለ ወንድሙን ቢጠላ ሐሰተኛ ነው፤ ያየውን ወንድሙን የማይወድ ያላየውን እግዚአብሔርን ሊወደው እንዴት ይችላል?

፳፩ እግዚአብሔርንም የሚወድ ወንድሙን ደግሞ እንዲወድ ይህች ትእዛዝ ከእርሱ አለችን።

፳፯

፳ ክርስቶስ ነው ብሎ በኢየሱስ የሚያምን ሁሉ ከእግዚአብሔር ተወልዶአል፤ ወላጅንም የሚወድ ሁሉ ከእርሱ የተወለደውን ደግሞ ይወዳል።

፳፩ እግዚአብሔርን ሰንወድ ትእዛዛቱንም ሰናደርግ የእግዚአብሔርን ልጆች እንድንወድ በዚህ እናውቃለን።

፳፪ ትእዛዛቱን ልንጠብቅ የእግዚአብሔር ፍቅር ይህ ነውና፤ ትእዛዛቱም ከባዶች አይደሉም።

፳፫ ከእግዚአብሔር የተወለደ ሁሉ ዓለምን ያሸንፋልና፤ ዓለምንም የሚያሸንፈው እምነታችን ነው።

፳፬ ኢየሱስም የእግዚአብሔር ልጅ እንደ ሆነ ከሚያምን በቀር ዓለምን የሚያሸንፍ ማን ነው?

፳፭ በውኃና በደም የመጣ ይህ ነው እርሱም ኢየሱስ ክርስቶስ፤ በውኃውና በደሙ እንጂ በውኃው ብቻ አይደለም።

፳፮ መንፈስም እውነት ነውና የሚመሰክረው መንፈስ ነው።

፳፯ የሚመሰክሩት መንፈሱና ውኃው ደሙም ሦስት ናቸውና፤ ሦስቱም በእንድ ይሰማማሉ።

፳፰ የሰውን ምስክር ብንቀበል የእግዚአብሔር ምስክር ከእርሱ ይልቅ ይበልጣል፤ ስለ ልጅ የመሰከረው የእግዚአብሔር ምስክር ይህ ነውና።

፲ በእግዚአብሔር ልጅ የሚያምን በነፍሱ ምስክር አለው፤ በእግዚአብሔር የሚያምን እግዚአብሔር ስለ ልጅ የመሰከረውን ምስክር ስላለመነ ሐሰተኛ አድርጎታል።

፲፩ እግዚአብሔርም የዘላለምን ሕይወት እንደ ሰጠን ይህም ሕይወት በልጅ እንዳለ ምስክሩ ይህ ነው።

፲፪ ልጅ ያለው ሕይወት አለው፤ የእግዚአብሔር ልጅ የሌለው ሕይወት የለውም።

፲፫ የዘላለም ሕይወት እንዳላችሁ ታውቁ ዘንድ በእግዚአብሔር ልጅ ስም ለምታምኑ ይህን ጽፌላችኋለሁ።

፲፬ በእርሱ ዘንድ ያለን ድፍረት ይህ ነው፤ እንደ ፈቃዱ እንዳች ብንለምን ይሰማናል።

፲፭ የምንለምነውንም ሁሉ እንዲሰማልን ብናውቅ ከእርሱ የለመነውን ልመና እንደ ተቀበልን እናውቃለን።

፲፮ ማንም ወንድሙን ሞት የማይገባውን ኃጢአት ሲያደርግ ቢያየው ይለምን፤ ሞትም የማይገባውን ኃጢአት ላደረጉት ሕይወት ይሰጥላታል። ሞት የማይገባው ኃጢአት አለ፤ ስለዚያ እንዲጠይቅ አልልም።

፲፯ ዓመፃ ሁሉ ኃጢአት ነው፤ ሞትም የማይገባው ኃጢአት አለ።

፲፰ ከእግዚአብሔር የተወለደ ሁሉ ኃጢአትን እንዳያደርግ፤ ነገር ግን ከእግዚአብሔር የተወለደው ራሱን እንዲጠብቅ ክፋውም እንዳይነካው እናውቃለን።

፲፱ ከእግዚአብሔር እንደ ሆንን ዓለምም በሞላው በክፋው እንደ ተያዘ እናውቃለን።

፳ የእግዚአብሔርም ልጅ እንደ መጣ፤ እውነተኛም የሆነውን እናውቅ ዘንድ ልቡናን እንደ ሰጠን እናውቃለን፤ እውነተኛም በሆነው በእርሱ አለን፤ እርሱም ልጅ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። እርሱ እውነተኛ አምላክና የዘላለም ሕይወት ነው።

፳፩ ልጆች ሆይ፤ ከጣዖታት ራሳችሁን ጠብቁ።

2ኛ የዮሐንስ መልእክት

፩-፫ ከእግዚአብሔር አብና ከአብ ልጅ ከኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋና ምሕረት ስላምም በእውነትና በፍቅር ከእኛ ጋር ይሆናሉ።

፬ ትእዛዝን ከአብ እንደ ተቀበልን ከልጆቻችን በእውነት የሚሄዱ እንዳንደችን ስለ አገኘንላቸው እጅግ ደስ ብሎኛል።

፭ አሁንም፣ እመቤት ሆይ፣ እርስ በርሳችን እንድንዋደድ እለምንሻለሁ፤ ይህች ከመጀመሪያ በእኛ ዘንድ የነበረች ትእዛዝ ናት እንጂ አዲስ ትእዛዝን እንደምጽፍልሽ አይደለም።

፮ እንደ ትእዛዛቱም እንሄድ ዘንድ ይህ ፍቅር ነው፤ ከመጀመሪያ እንደ ሰማችሁ፣ በእርሰዋ ትሄዱ ዘንድ ትእዛዙ ይህች ናት።

፯ ብዙ አሳቾች ወደ ዓለም ገብተዋልና እነርሱም ኢየሱስ ክርስቶስ በሥጋ እንደ መጣ የማያምኑ ናቸው፤ ይህ አሳቹና የክርስቶስ ተቃዋሚው ነው።

፰ ሙሉ ደመወዝን እንድትቀበሉ እንጂ የሠራችሁትን እንዳታጠፉ ለራሳችሁ ተጠንቀቁ።

፱ ለሚወጣ ሁሉ በክርስቶስም ትምህርት ለሚይኖር ሰው አምላክ የለውም፤ በክርስቶስ ትምህርት ለሚኖር አብና ወልድ አሉት።

፲ ማንም ወደ እናንተ ቢመጣ ይህንም ትምህርት ባያመጣ በቤታችሁ አትቀበሉት ስላምም አትብሉት፤

፲፩ ስላም የሚለው ሰው በክፉ ሥራው ይካፈላልና።

፲፪ እንድጽፍላችሁ የምፈልገው ብዙ ነገር ሳለኝ በወረቀትና በቀለም ልጽፈው አልወድም፣ ዳሩ ግን ደስታችሁ ፍጹም እንዲሆን ወደ እናንተ ለመጣ እፍ ለአፍም ልናገራችሁ ተስፋ አደርጋለሁ።

፲፫ የተመረጠችው የእኅትሽ ልጆች ስላምታ ያቀርቡልኛል።

፲፫-፲፭ ልጽፍልህ የምፈልገው ብዙ ነገር ነበረኝ፤ ዳሩ ግን በቀለምና በብርዕ ልጽፍልህ አልወድም፤

3ኛ የዮሐንስ መልእክት

፩ ሸማግሌው በእውነት እኔ ለምወደው ለተወደደው ለጋይዮስ።

፪ ወዳጅ ሆይ፤ ነፍሱህ እንደሚከናወን፤ በነገር ሁሉ እንዲከናወንልህና ጤና እንዲኖርህ እጸልያለሁ።

፫ ወንድሞች መጥተው እንተ በእውነት እንደምትሄድ ስለ እውነትህ ሲመሰክሩ እጅግ ደስ ብሎኛልና።

፬ ልጆቼ በእውነት እንዲሄዱ ከመሰማት ይልቅ የሚበልጥ ደስታ የለኝም።

፭ ወዳጅ ሆይ፤ ምንም እንግዶች ቢሆኑ፤ ለወንድሞች በምታደርገው ሁሉ የታመነ ሥራ ትሠራለህ፤ እነርሱም በማኅበር ፊት ስለ ፍቅርህ መሰክረዋል፤

፮ ለእግዚአብሔር እንደሚገባ አድርገህ በጉዞአቸው ብትረዳ መልካም ታደርጋለህ፤

፯ ከአሕዛብ አንዳች ሳይቀበሉ ስለ ሰሙ ወጥተዋልና።

፰ እንግዲህ ከእውነት ጋር አብረን እንድንሠራ እኛ እንዲህ ያሉትን በእንግድነት ልንቀበል ይገባናል።

፱ ወደ ቤተ ክርስቲያን ጻፍሁ፤ ዳሩ ግን ዋናቸው ሊሆን የሚወድ ዲዮጥራጢስ አይቀበለንም።

፲ ስለዚህ፤ እኔ ብመጣ፤ በእኛ ላይ በክፋ ቃል እየለፈለፈ የሚያደርገውን ሥራውን አሳስባለሁ፤ ይህም ሳይበቃው እርሱ ራሱ ወንድሞችን አይቀበልም፤ ሊቀበሉአቸውም የሚወዱትን ከልክሎ ከቤተ ክርስቲያን ያወጣቸዋል።

፲፩ ወዳጅ ሆይ፤ በጎ የሆነውን እንጂ ክፋን አትምስል። በጎ የሚያደርግ ከእግዚአብሔር ነው፤ ክፋን የሚያደርግ ግን እግዚአብሔርን አላየውም።

፲፪ ለድሜጥርስ ሁሉ ይመሰክሩለታል፤ እውነት ራስዎም ትመሰክርለታለች፤ እኛም ደግሞ እንመሰክርለታለን፤ ምስክርነታችንም እውነት እንደ ሆነ ታውቃላችሁ።

የይሁዳ መልእክት

፩ የኢየሱስ ክርስቶስ ባሪያ የያዕቆብም ወንድም የሆነ ይሁዳ፣ በእግዚአብሔር አብ ተወደው ለኢየሱስ ክርስቶስም ተጠብቀው ለተጠሩ፤

፪ ምሕረትና ሰላም ፍቅርም ይብዛላችሁ።

፫ ወዳጆች ሆይ፣ ሰለምንካፈለው ስለ መዳናችን ልጽፍላችሁ እጅግ ተግባራዊ ሳለሁ፣ ለቅዱሳን እንድ ጊዜ ፈጽሞ ስለ ተሰጠ ሃይማኖት እንድትገደሉ እየመከርኋችሁ እጽፍላችሁ ዘንድ ግድ ሆነብኝ።

፬ ከብዙ ጊዜ በፊት ለዚህ ፍርድ የተጻፉ እንዳንደች ሰዎች ሾልከው ገብተዋልና፤ ኃጢአተኞች ሆነው የአምላካችንን ጸጋ በሴሰኝነት ይለውጣሉ ንጉሣችንንና ጌታችንንም ብቻውን ያለውን ኢየሱስ ክርስቶስን ይክዳሉ።

፭ ዳሩ ግን ሁሉን እንድ ጊዜ ፈጽሞ ምንም የተማራችሁ ብትሆኑ ጌታ ከግብፅ አገር ሕዝቡን አድኖ የማያምኑትን በኋላ እንዲጠፋቸው ላሳስባችሁ እወዳለሁ።

፮ መኖሪያቸውንም የተዉትን እንጂ የራሳቸውን አለቅነት ያልጠበቁትን መልእክት በዘላለም እስራት ከጨለማ በታች እስከ ታላቁ ቀን ፍርድ ድረስ ጠብቆአቸዋል።

፯ እንዲሁም እንደ እነርሱ ዝሙትን ያደረጉና ሌላን ሥጋ የተከተሉ ስዶምና ገሞራ በዙሪያቸውም የነበሩ ከተማዎች በዘላለም እሳት እየተቀጡ ሞሳሌ ሆነዋል።

፰ እንዲሁም እነዚህ ሰዎች ደግሞ እያለሙ ሥጋቸውን ያረክሳሉ ጌትነትንም ይጥላሉ ሥልጣን ያላቸውንም ይሳደባሉ።

፱ የመልእክት አለቃ ሚካኤል ግን ከዲያብሎስ ጋር በተከራከረ ጊዜ ስለ ሙሴ ሥጋ ስነጋገር። ጌታ ይገሥጽህ አለው እንጂ የሰድብን ፍርድ ለናገረው አልደፈረም።

፲ እነዚህ ግን የማያውቁትን ሁሉ ይሳደባሉ፣ አእምሮም እንደሌላቸው

እንሰራች በፍጥረታቸው በሚያውቁት ሁሉ በእርሱ ይጠፋሉ።

፲፩ ወኖላቸው፣ በቃል መንገድ ሄደዋልና ስለ ደመወዝም ለበለጠም ስሕተት ራሳቸውን አሳልፈው ሰጥተዋል በቆሬም መቃወም ጠፍተዋል።

፲፪ እነዚህ ከእናንተ ጋር ሲጋበዙ በፍቅር ግብዣችሁ እንደ አድፍ ናቸው፤ እንደ እረኞች ያለ ፍርሃት ራሳቸውን ይጠብቃሉ፤ በነፋስ የተወሰዱ ውኃ የሌለባቸው ደመናዎች፣ ፍሬ የማያፈሩ ሁለት ጊዜ የሞቱ ከነሥራቸው የተነቀሉ በበጋ የደረቁ ዛፎች።

፲፫ የገዛ ነውራቸውን አረፉ እየደፈቁ ጨካኝ የባሕር ማዕበል፣ ድቅድቅ ጨለማ ለዘላለም የተጠበቀላቸው የሚንከራተቱ ከዋክብት ናቸው።

፲፬-፲፭ እነዚህ እንደ ምቹታቸው እየሄዱ የሚያንገራጉሩና ስለ ዕድላቸው የሚያጉረመርሙ ናቸው፣ እንዲረባቸውም ለሰው ፊት እያደሉ እፋቸው ከመጠን ይልቅ ታላቅ ቃል ይናገራል።

፲፮ እናንተ ግን፣ ወዳጆች ሆይ፣ በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ሐዋርያት ቀድሞ የተነገረውን ቃል አስቡ፤

፲፯ እነርሱ። በመጨረሻው ዘመን በኃጢአተኝነት እንደ ገዛ ምቹታቸው እየሄዱ ዘባቾች ይሆናሉ ብለዋችኋልና።

፲፰ እነዚህ የሚያለያዩ ሥጋውያንም የሆኑ መንፈስም የሌላቸው ሰዎች ናቸው።

፳ እናንተ ግን፣ ወዳጆች ሆይ፣ ከሁሉ ይልቅ በተቀደሰ ሃይማኖታችሁ ራሳችሁን ለማነጽ እየተገችሁ በመንፈስ ቅዱስም እየጸለያችሁ።

፳፩ ወደ ዘላለም ሕይወት የሚወስደውን የጌታችንን የኢየሱስ ክርስቶስን ምሕረት ስትጠባበቁ በእግዚአብሔር ፍቅር ራሳችሁን ጠብቁ።

፳፪ እንዳንደች ተከራካሪዎችንም ውቀሱ፣ እንዳንደችንም ከእሳት ነጥቃችሁ አድኑ።

፳፫ እንዳንደችንም በሥጋ የረከሰውን ልብስ እንኳ እየጠላችሁ በፍርሃት ማሩ።

፳፬ ሳትሰናከሉም እንዲጠብቃችሁ።

በክብሩም ፊት በደስታ ነውር
የሌላችሁ አድርጎ እንዲያቆማችሁ
ለሚችላው

፳፭ ብቻውን ለሆነ አምላክና
መድኃኒታችን ከዘመን ሁሉ በፊት
አሁንም እስከ ዘላለምም ድረስ
በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ክብርና
ግርማ ኃይልም ሥልጣንም ይሁን፤
አሜን።

የዮሐንስ ራእይ

፩ ቶሎ ይሆን ዘንድ የሚገባውን ነገር ለባሪያዎቹ ያሳይ ዘንድ እግዚአብሔር ለኢየሱስ ክርስቶስ የሰጠው በእርሱም የተገለጠው ይህ ነው። ኢየሱስም በመልእኩ ልኮ ለባሪያው ለዮሐንስ አመለከተ።

፪ እርሱም ለእግዚአብሔር ቃልና ለኢየሱስ ክርስቶስ ምስክር ላየውም ሁሉ መስከረ።

፫ ዘመኑ ቀርቦአልና የሚያነበው፣ የትንቢቱን ቃል የሚሰሙትና በውስጡ የተጻፈውን የሚጠብቁት ብፁዓን ናቸው።

፬-፮ መንግሥትም ለአምላኩና ለአባቱም ካህናት እንድንሆን ላደረገ፣ ለእርሱ ከዘላለም እስከ ዘላለም ድረስ ክብርና ኃይል ይሁን፤ አሜን።

፯ እነሆ፣ ከደመና ጋር ይመጣል፤ ዓይንም ሁሉ የወጉትም ያዩታል፣ የምድርም ወገኖች ሁሉ ስለ እርሱ ዋይ ዋይ ይላሉ። አዎን፣ አሜን።

፰ ያለውና የነበረው የሚመጣውም ሁሉንም የሚገዛ ጌታ አምላክ። አልፋና ምጋ እኔ ነኝ ይላል።

፱ እኔ ወንድማችሁ የሆንሁ ከእናንተም ጋር አብሬ መከራውንና መንግሥቱን የኢየሱስ ክርስቶስንም ትዕግሥት የምካፈል የሐንሰ ስለ እግዚአብሔር ቃልና ስለ ኢየሱስ ምስክር ፍጥም በምትባል ደሴት ነበርሁ።

፲ በጌታ ቀን በመንፈስ ነበርሁ፣ በኋላዬም የመለከትን ድምፅ የሚመስል ትላቅ ድምፅ ሰማሁ።

፲፩ እንዲሁም። የምታየውን በመጽሐፍ ጽፈህ ወደ ኤፌሶንና ወደ ሰምርኔስ ወደ ጴርጋሞንም ወደ ትያጥርንም ወደ ስርዴሰም ወደ ፊልድልፍያም ወደ ሎዶቅያም በእስያ ወዳሉት ወደ ሰባቱ አብያተ ክርስቲያናት ላክ አለኝ።

፲፪ የሚናገረኝንም ድምፅ ለማየት ዘወር አልሁ፤ ዘወርም ብዬ ሰባት የወርቅ መቅረዞች አየሁ።

፲፫ በመቅረዞቹም መካከል የሰው ልጅ የሚመስለውን አየሁ። እርሱም እስከ እግሩ ድረስ ልብሰ የለበሰው

ደረቱንም በወርቅ መታጠቂያ የታጠቀ ነበር።

፲፬ ራሱና የራሱ ጠጉርም እንደ ነጭ የበግ ጠጉር እንደ በረዶም ነጭ ነበሩ፣ ዓይኖቹም እንደ እሳት ነበላባል ነበሩ፤

፲፭ እግሮቹም በአቶን የነጠረ የጋላ ናስ ይመስሉ ነበር፣ ድምፁም እንደ ብዙ ውኃዎች ድምፅ ነበረ።

፲፮ በቀኝ እጅም ሰባት ከዋክብት ነበሩት፣ ከአፋም በሁለት ወገን የተሳለ ስለታም ሰይፍ ወጣ፤ ፊቱም በኃይል እንደሚበራ እንደ ፀሐይ ነበረ።

፲፯ ባየሁትም ጊዜ እንደ ሞተ ሰው ሆኜ ከእግሩ በታች ወደቅሁ። ቀኝ እጄንም ጫነብኝ እንዲህም አለኝ። አትፍራ፤ ፊትኛውና መጨረሻው ሕያውም እኔ ነኝ።

፲፰ ሞቼም ነበርሁ እነሆም፣ ከዘላለም እስከ ዘላለም ድረስ ሕያው ነኝ፣ የሞትና የሲኦልም መክፈቻ አለኝ።

፲፱ እንግዲህ ያየኸውን አሁንም ያለውን ከዚህም በኋላ ይሆን ዘንድ ያለውን ጻፍ።

፳ በቀኝ እጄ ያየሃቸው የሰባቱ ከዋክብትና የሰባቱ የወርቅ መቅረዞች ምሥጢር ይህ ነው፤ ሰባቱ ከዋክብት የሰባቱ አብያተ ክርስቲያናት መላእክት ናቸው፣ ሰባቱም መቅረዞች ሰባቱ አብያተ ክርስቲያናት ናቸው።

፪

፳ በኤፌሶን ወዳለው ወደ ቤተ ክርስቲያን መልአክ እንዲህ ብለህ ጻፍ። በቀኝ እጄ ሰባቱን ከዋክብት የያዘው በሰባቱም የወርቅ መቅረዞች መካከል የሚሄደው እንዲህ ይላል።

፳ ሥራህንና ድካምህን ትዕግሥትህንም አውቃለሁ፤ ክፉዎችንም ልትታገሥ እንዳትችል፣ እንዲሁም ሳይሆኑ። ሐዋርያት ነን የሚሉቱን መርምረህ ሐሰተኞች ሆነው እንዳገኘሃቸው አውቃለሁ፤

፳ ታግላህም፤ ስለ ሰሜም ብለህ ጸንተህ አልደከምህም።

፳ ዳሩ ግን የምነቅፍብህ ነገር አለኝ የቀደመውን ፍቅርህን ትተሃልና።

፳ እንግዲህ ከወዳት እንደ ወደቅህ እስብ ነሰሐም ግባ የቀደመውንም ሥራህን አድርግ፤ አለዚያ እመጣብሃለሁ ነሰሐም

ባትገባ መቅረዝህን ከሰፍራው እወሰዳለሁ።

፮ ነገር ግን ይህ አለህ፤ እኔ ደግሞ የምጠላውን የኒቆላውያንን ሥራ ጠልተሃልና።

፯ መንፈስ ለአብያተ ክርስቲያናት የሚለውን ጆሮ ያለው ይሰማ። ድል ለነሣው በእግዚአብሔር ገነት ካለው ከሕይወት ዛፍ እንዲበላ እሰጠዋለሁ።

፰ በሰምርኔስም ወዳለው ወደ ቤተ ክርስቲያን መልእክ እንዲህ ብለህ ጻፍ። ሞቶ የነበረው ሕያውም የሆነው ፊተኛውና መጨረሻው እንዲህ ይላል።

፱ መከራህንና ድህነትህን አውቃለሁ። ነገር ግን ባለ ጠጋ ነህ፤ የሰይጣንም ማኅበር ናቸው እንጂ አይሁድ ሳይሆኑ። አይሁድ ነን የሚሉት የሚሳደቡትን ሰድብ አውቃለሁ።

፲ ልትቀበለው ያለህን መከራ አትፍራ። እነሆ፣ እንድትፈተኑ ዲያብሎስ ከእናንተ እንዳንደቻችሁን በወሳኒ ሊያገባችሁ አለው። አሥር ቀንም መከራን ትቀበላላችሁ። እስከሞት ድረስ የታመንህ ሁን የሕይወትንም አክሊል እሰጥሃለሁ።

፲፩ መንፈስ ለአብያተ ክርስቲያናት የሚለውን ጆሮ ያለው ይሰማ። ድል የነሣው በሁለተኛው ሞት አይጐዳም።

፲፪ በጴርጋዎንም ወዳለው ወደ ቤተ ክርስቲያን መልእክ እንዲህ ብለህ ጻፍ። በሁለት ወገን የተሳለ ሰላታም ሰይፍ ያለው እንዲህ ይላል።

፲፫ የሰይጣን ዙፋን ባለበት የምትኖርበትን አውቃለሁ፤ ስሜንም ትጠብቃለህ። ሰይጣንም በሚኖርበት፣ በእናንተ ዘንድ የተገደለው የታመነው ምስክሩ እንቲጳስ በነበረበት ዘመን እንኳ ሃይማኖቱን አልካድህም።

፲፬ ዳሩ ግን ለጣዖት የታረደውን እንዲበሉና እንዲሴሱኑ በእስራኤል ልጆች ፊት ማሰናከያን ሊያኖርባቸው ባላቅን ያስተማረ የበልዓምን ትምህርት የሚጠብቁ በዚያ ከእነተ ጋር ስላሉ፣ የምነቅፍብህ ጥቂት ነገር አለኝ።

፲፭ እንዲሁ የኒቆላውያንን ትምህርት እንደ እነዚህ የሚጠብቁ ሰዎች ከእነተ ጋር ደግሞ አሉ።

፲፮ እንግዲህ ንስሐ ግባ፤ አለዚያ ፈጥኜ እመጣብሃለሁ። በእጩም ሰይፍ እዋጋቸዋለሁ።

፲፯ መንፈስ ለአብያተ ክርስቲያናት የሚለውን ጆሮ ያለው ይሰማ። ድል ለነሣው ከተሰወረ መና እሰጠዋለሁ። ነጭ ድንጋይንም እሰጠዋለሁ። በድንጋዩም ላይ ከተቀበለው በቀር እንድ ሰንኳ የሚያውቀው የሌለ አዲስ ሰም ተጽፎአል።

፲፰ በትያጥርንም ወዳለው ወደ ቤተ ክርስቲያን መልእክ እንዲህ ብለህ ጻፍ። እንደ እሳት ነበልባል የሆኑ ዓይኖች ያሉት በእቶንም የነጠረ የጋለ ናስ የሚመስሉ አግሮች ያሉት የእግዚአብሔር ልጅ እንዲህ ይላል።

፲፱ ሥራህንና ፍቅርህን እምነትህንም አገልግሎትህንም ትዕግሥትህንም ከፊተኛውም ሥራህ ይልቅ የኋለኛው እንዲበዛ አውቃለሁ።

፳ ዳሩ ግን። ነቢይ ነኝ የምትለውን ባሪያዎቼንም እንዲሴሱኑና ለጣዖት የታረደውን እንዲበሉ የምታስተምረውንና የምታሰተውን ያችን ሴት ኤልዛቤጳን ስለምትተዋት የምነቅፍብህ ነገር አለኝ፤

፳፩ ንስሐም እንድትገባ ጊዜ ሰጠኋት ከዝመትቀም ንስሐ እንድትገባ አልወደደችም።

፳፪ እነሆ፣ በአልጋ ላይ እጥላታለሁ። ከእርሰዋም ጋር የሚያመነዘሩትን ከሥራዋ ንስሐ ባይገቡ በታላቅ መከራ እጥላቸዋለሁ፤

፳፫ ልጆችዋንም በሞት አገድላቸዋለሁ፤ አብያተ ክርስቲያናትም ሁሉ ኩላሊትንና ልብን የምመረምር እኔ እንደ ሆንሁ ያውቃለሁ። ለእያንዳንዳችሁም እንደ ሥራችሁ እሰጣችኋለሁ።

፳፬ ዳሩ ግን ይህን ትምህርት ለማትይዙ ሁሉ የሰይጣንንም ጥልቅ ነገር እነርሱ እንደሚሉት ለማታውቁ ለእናንተ በትያጥርን ለቀራችሁት አላለሁ፤ ሌላ ሸክም አልጭንባችሁም።

፳፭ ነገር ግን እስክመጣ ድረስ ያላችሁን ጠብቁ።

፳፮-፳፯ የነጋትንም ኮከብ እሰጠዋለሁ።

፳፰ መንፈስ ለአብያተ ክርስቲያናት የሚለውን ጆሮ ያለው ይሰማ።

፫

፩ በሰርዴሰም ወዳለው ወደ ቤተ ክርስቲያን መልእክ እንዲህ ብለህ ጻፍ። ሰባቱ የእግዚአብሔር መናፍሰትና ሰባቱ ከዋክብት ያሉት እንዲህ ይላል። ሥራህን አውቃለሁ ሕያው እንደ መሆንህ ሰም አለህ ሞተህማል።

፪ ሥራህን በእምላኬ ፊት ፍጹም ሆኖ አላገኘሁትምና የነቃህ ሁን፣ ለሞቱም ያላቸውን የቀሩትን ነገሮች አጽና።

፫ እንግዲህ እንዴት እንደ ተቀበልህና እንደ ሰማህ አሰብ፣ ጠብቀውም ንስሐም ግባ። እንግዲያሰ ባትነቃ እንደ ሌባ እመጣብሃለሁ በማናቸውም ሰዓት እንድመጣብህ ከቶ አታውቅም።

፬ ነገር ግን ልብሳቸውን ያላረከሱ በሰርዴሰ ጥቂት ሰዎች ከአንተ ጋር አሉ፣ የተገባቸውም ስለ ሆኑ ነጭ ልብስ ለብሰው ከእኔ ጋር ይሄዳሉ።

፭ ድል የነሣው እንዲሁ በነጭ ልብስ ይጐናጸፋል። ስሙንም ከሕይወት መጽሐፍ አልደመሰሰም፣ በአባቴና በመላእክቱም ፊት ለሰሙ አመሰክርለታለሁ።

፮ መንፈስ ለአብያተ ክርስቲያናት የሚለውን ጆሮ ያለው ይሰማ።

፯ በፊልድልፍም ወዳለው ወደ ቤተ ክርስቲያን መልእክ እንዲህ ብለህ ጻፍ። የዳዊት መክፈቻ ያለው፤ የሚከፍት፣ የሚዘጋም የሌለ፤ የሚዘጋ፣ የሚከፍትም የሌለ፤ ቅዱስና አውነተኛ የሆነው እርሱ እንዲህ ይላል።

፰ ሥራህን አውቃለሁ፤ እነሆ፣ በአንተ ፊት የተከፈተ በር ሰጥቼአለሁ ማንም ሊዘጋው አይችልም፤ ኃይልህ ምንም ትንሽ ቢሆን ቃሉን ጠብቀሃልና፣ ስሜንም አልካድህምና።

፱ እነሆ፣ አይሁድ ሳይሆኑ። አይሁድ ነን ከሚሉ ነገር ግን ከሚዋሹ ከሰይጣን ማኅበር እንዳንደችን እሰጥሃለሁ እነሆ፣ መጥተው በእግሮችህ ፊት ይሰግዱ ዘንድ እኔም እንደ ወደድሁህ ያውቁ ዘንድ አደርጋቸዋለሁ።

፲ የትዕግሥቱን ቃል ስለ ጠበቅህ እኔ ደግሞ በምድር የሚናፈትን ይፈትናቸው ዘንድ በዓለም ሁሉ

ላይ ሊመጣ ካለው ከፈተናው ሰዓት እጠብቅሃለሁ።

፲፩ እነሆ፣ ቶሎ ብዬ እመጣለሁ፤ ማንም እክለልህን እንዳይወስድብህ ያለህን አጽንተህ ያዝ።

፲፪ ድል የነሣው በእምላኬ መቅደስ ዓምድ እንዲሆን አደርገዋለሁ። ወደ ፊትም ከዚያ ከቶ አይወጣም፤ የእምላኬን ስምና የእምላኬን ከተማ ስም፣ ማለት ከሰማይ ከእምላኬ ዘንድ የምትወርደውን አዲሲቱን ኢየሩሳሌምን፣ አዲሱንም ስሜን በእርሱ ላይ እጽፋለሁ።

፲፫ መንፈስ ለአብያተ ክርስቲያናት የሚለውን ጆሮ ያለው ይሰማ።

፲፬ በሎዶቅያም ወዳለው ወደ ቤተ ክርስቲያን መልእክ እንዲህ ብለህ ጻፍ። አሜን የሆነው፣ የታመነውና አውነተኛው ሞስክር፣ በእግዚአብሔርም ፍጥረት መጀመሪያ የነበረው እንዲህ ይላል።

፲፭ በራድ ወይም ትኩስ እንዳይደለህ ሥራህን አውቃለሁ። በራድ ወይም ትኩስ ብትሆንስ መልካም በሆነ ነበር።

፲፮ እንዲሁ ለብ ሰላልህ በራድም ወይም ትኩስ ሰላልሆንህ ከአፌ ልተፋህ ነው።

፲፯ ሀብታም ነኝና ባለጠጋ ሆኜአለሁ እንድም ስንኳ አያስፈልገኝም የምትል ስለ ሆንህ፣ ጐስቋላና ሞስኪንም ድሀም ዕውርም የተራቆትህም መሆንህን ስለማታውቅ፣

፲፰ ባለ ጠጋ እንድትሆን በአሳት የነጠረውን ወርቅ፣ ተጐናጽፈህም የራቁትንትህ ኃፍረት እንዳይገለጥ ነጭ ልብሰሽን፣ እንድታይም ዓይኖችህን የምትኳለውን ኩል ከእኔ ትገዛ ዘንድ አመክርሃለሁ።

፲፱ እኔ የምወዳቸውን ሁሉ አገሥጻቸዋለሁ እቀጣቸውማለሁ፤ እንግዲህ ቅና ንስሐም ግባ።

፳ እነሆ በደጅ ቆሜ እንኳኳለሁ፤ ማንም ድምፃን ቢሰማ ደጅንም ቢከፍትልኝ፣ ወደ እርሱ አገባለሁ ከእርሱም ጋር እራት አበላለሁ እርሱም ከእኔ ጋር ይበላል።

፳፩ እኔ ደግሞ ድል እንደ ነሣሁ ከአባቴም ጋር በዙፋኑ ላይ እንደተቀመጥሁ፣ ድል ለነሣው ከእኔ ጋር በዙፋኑ ላይ ይቀመጥ ዘንድ እሰጠዋለሁ።

፳፪ መንፈስ ለአብያተ ክርስቲያናት የሚለውን ጀር ያለው ይሰማ።

፬

፩ ከዚያ በኋላም አየሁ፡ እነሆም በሰማይ የተከፈተ ደጅ፡ እንደ መለከትም ሆኖ ሲናገረኝ የሰማሁት ፊተኛው ድምፅ። ወደዚህ ውጣና ከዚህ በኋላ ሊሆን የሚያስፈልገውን ነገር አሳይሃለሁ አለ።

፪ ወዲያው በመንፈስ ነበርሁ፤ እነሆም፡ ዙፋን በሰማይ ቆሞአል በዙፋኑም ላይ ተቀማጭ ነበረ፤

፫ ተቀምጦም የነበረው በመልኩ የኢያሱስ ድንገት የሰርዲናን ዕንቁ ይመስል ነበር። በመልኩም መረገድን የመሰለ ቀስተ ደመና በዙፋኑ ዙሪያ ነበረ።

፬ በዙፋኑ ዙሪያም ሆያ አራት ዙፋኖች ነበሩ፤ በዙፋኖቹም ላይ ነጭ ልብስ ለብሰው በራሳቸውም የወርቅ አክሊል ደፍተው ሆያ አራት ሽማግሌዎች ተቀምጠው ነበር።

፭ ከዙፋኑም መብረቅና ድምፅ ነጉድጓድም ይወጣል፤ በዙፋኑም ፊት ሰባት የአሳት መብራቶች ይበሩ ነበር፤ እነርሱም ሰባቱ የእግዚአብሔር መናፍሰት ናቸው።

፮ በዙፋኑም ፊት ብርሌ የሚመስል የብርጭቆ ባሕር ነበረ። በዙፋኑም መካከል በዙፋኑም ዙሪያ፡ በፊትና በኋላ ዓይኖች የሞሉአቸው አራት እንስሶች ነበሩ።

፯ ፊተኛውም እንበሳ እንበሳን ይመስላል፡ ሁለተኛውም እንበሳ ጥጅን ይመስላል፡ ሦስተኛውም እንበሳ እንደ ሰው ፊት ነበረው፡ አራተኛውም እንበሳ የሚበረውን ንስር ይመስላል።

፰ አራቱም እንስሶች እያንዳንዳቸው ስድስት ክንፎች አሉአቸው፡ በዙሪያቸውና በውስጣቸውም ዓይኖች ሞልተውባቸዋል፤ ቅዱስ፡ ቅዱስ፡ ቅዱስ፡ የነበረውና ያለ የሚመጣውም ሁሉንም የሚገዛ ጌታ አምላክ እያሉ ቀንና ሌሊት አያርፉም።

፱-፲፮ እንስሶቹም በዙፋን ላይ ለተቀመጠው ከዘላለምም እስከ ዘላለም በሕይወት ለሚኖረው ለእርሱ ክብርና ውዳሴ ምሰጋናም በሰጡት ጊዜ፡

፲፯

፩ በዙፋኑ ላይም በተቀመጠው በቀኝ እጁ ላይ በውስጥና በኋላ የተጻፈበት በሰባትም ማኅተም የተዘጋ መጽሐፍን አየሁ።

፪ ብርቱም መልእክ። መጽሐፉን ይዘረጋ ዘንድ ማኅተሞቹንም ይፈታ ዘንድ የሚገባው ማን ነው? ብሎ በታላቅ ድምፅ ሲያውጅ አየሁ።

፫ በሰማይም ቢሆን በምድርም ላይ ቢሆን ከምድርም በታች ቢሆን መጽሐፉን ሊዘረጋ ወይም ሊመለከተው ማንም አልተቻለውም።

፬ መጽሐፉን ሊዘረጋ ወይም ሊመለከተው የሚገባው ማንም ስላልተገኘ እጅግ አለቀሰሁ።

፭ ከሽማግሌዎቹም አንዱ። አታልቅስ፤ እነሆ፡ ከይሁዳ ነገድ የሆነው አንበሳ እርሱም የዳዊት ሥር መጽሐፉን ይዘረጋ ዘንድ ሰባቱንም ማኅተም ይፈታ ዘንድ ድል ነሥቶአል አለኝ።

፮ በዙፋኑና በአራቱ እንስሶች መካከልም በሽማግሌዎችም መካከል እንደ ታሪደ በግ ቆሞ አየሁ፡ ሰባትም ቀንዶችና ሰባት ዓይኖች ነበሩት እነርሱም ወደ ምድር ሁሉ የተላኩ የእግዚአብሔር መናፍሰት ናቸው።

፯ መጥቶም በዙፋን ላይ ከተቀመጠ ከዚያ ከቀኝ እጁ መጽሐፉን ወሰደው።

፰ መጽሐፉንም በወሰደ ጊዜ አራቱ እንስሶችና ሆያ አራቱ ሽማግሌዎች በበጉ ፊት ወደቁ፡ እያንዳንዳቸውም በገናንና የቅዱሳን ጸሎት የሆነ ዕጣን የሞላበትን የወርቅ ዕቃ ያዙ።

፱-፲፮ አየሁም፡ በዙፋኑም በእንስሶቹም በሽማግሌዎቹም ዙሪያ የብዙ መላእክትን ድምፅ ሰማሁ፤ ቍጥራቸውም አእላፋት ጊዜ አእላፋትና ሺህ ጊዜ ሺህ ነበር።

፲፬ በታላቅም ድምፅ። የታሪደው በግ ኃይልና ባለ ጠግነት ጥበብም ብርታትም ክብርም ምስጋናም በረከትም ሊቀበል ይገባዋል አሉ።

፲፮ በሰማይና በምድርም ከምድርም በታች በባሕርም ላይ ያለ ፍጥረት ሁሉ በእነርሱም ውስጥ ያለ ሁሉ። በረከትና ክብር ምስጋናም ኃይልም ከዘላለም እስከ ዘላለም በዙፋኑ ላይ ለተቀመጠው፡ ለበጉም ይሁን ሲሉ ሰማሁ።

፲፬ አራቱም እንሰሶች። አሜን አሉ። ሸማግሌዎቹም ወድቀው ሰገዱ።

፮

፩ በጉም ከሰባቱ ማኅተም እንዲን በፈታ ጊዜ አየሁ። ከአራቱም እንሰሶች እንዲ ነጐድኋል በሚመስል ድምፅ። መጥተህ እይ ሲል ሰማሁ።

፪ አየሁም፣ እነሆም፣ አምባላይ ፈረሰ ወጣ፣ በእርሱም ላይ የተቀመጠው ቀስት ነበረው። እክሊልም ተሰጠው፣ ድልም እየነሣ ወጣ ድል ለመንሣት።

፫ ሁለተኛውንም ማኅተም በፈታ ጊዜ ሁለተኛው እንሰሳ። መጥተህ እይ ሲል ሰማሁ።

፬ ሌላም ዳማ ፈረሰ ወጣ፣ በእርሱም ላይ ለተቀመጠው ሰላምን ከምድር ይወሰድ ዘንድ ሰዎችም እርሰ በርሳቸው እንዲተራረዱ ሥልጣን ተሰጠው፣ ታላቅም ሰይፍ ተሰጠው።

፭ ሦስተኛውንም ማኅተም በፈታ ጊዜ ሦስተኛው እንሰሳ። መጥተህ እይ ሲል ሰማሁ። አየሁም፣ እነሆም፣ ጉራቻ ፈረሰ ወጣ፣ በእርሱም ላይ የተቀመጠው በእጁ ሚዛን ያዘ።

፮ በአራቱም እንሰሶች መካከል ድምፅ። እንድ እርቦ ሰንዴ በዲናር ሦስት እርቦ ገብሰም በዲናር፣ ዘይትንና ወይንንም አትጉዳ ሲል ሰማሁ።

፯ አራተኛውንም ማኅተም በፈታ ጊዜ የአራተኛው እንሰሳ ድምፅ። መጥተህ እይ ሲል ሰማሁ።

፰ አየሁም፣ እነሆም፣ ሐመር ፈረሰ ወጣ፣ በእርሱም ላይ የተቀመጠው ሰው ሞት ነበረ። ሲኦልም ተከተለው፤ በሰይፍና በራብም በሞትም በምድርም አራዊት ይገድሉ ዘንድ ከምድር በአራተኛዋ እጅ ላይ ሥልጣን ተሰጣቸው።

፱ አምስተኛውንም ማኅተም በፈታ ጊዜ፣ ስለ እግዚአብሔር ቃልና ስለ ጠበቁት ሞስክር የታረዱትን የሰዎች ነፍሳት ከመሠዊያ በታች አየሁ።

፲ በታላቅ ድምፅም እየጮኹ። ቅዱስና እውነተኛ ጌታ ሆይ፣ እስከ መቼ ድረስ አትፈርድም ደማችንንስ በምድር በሚኖሩት ላይ እስከ መቼ አትበቀልም? አሉ።

፲፬ ለእያንዳንዳቸውም ነጭ ልብሰ ተሰጣቸው። እንደ እነርሱም ደግሞ ይገደሉ ዘንድ ያላቸው የባሪያዎች ባልንጀራዎቻቸውና የወንድሞቻቸው ቍጥር እስኪፈጸም ድረስ፣ ገና ጥቂት ዘመን እንዲያርፉ ተባለላቸው።

፲፭ ሰድስተኛውንም ማኅተም በፈታ ጊዜ አየሁ፣ ታላቅም የምድር መናወጥ ሆነ፣ ፀሐይም እንደ ማቅ ጠጉር ጥቁር ሆነ፣ ጨረቃም በሞላው እንደ ደም ሆነ።

፲፮ በለሰም በብርቱ ነፋስ ተናውጣ ቃርያዋን ፍሬ እንደምትጥል የሰማይ ከዋክብት ወደ ምድር ወደቁ።

፲፯ ሰማይም እንደ መጽሐፍ ተጠቅልሎ አለፈ፣ ተራራዎችና ደሴቶችም ሁሉ ከሰፍራቸው ተወሰዱ።

፲፰ የምድርም ነገሥታትና መኳንንት ሻለቃዎችም ባለ ጠጋዎችም ኃይለኛዎችም ባሪያዎችም ጌቶችም ሁሉ በዋሾችና በተራራዎች ዓለቶች ተሰወሩ።

፲፱ ተራራዎችንና ዓለቶችንም። በላያችን ውደቁ በዙፋንም ከተቀመጠው ፊት ከበጉም ቍጣ ሰውሩን፤

፲፳ ታላቁ የቁጣው ቀን መጥቶአልና፣ ማንስ ሊቆም ይችላል? አሉአቸው።

፯

፩ ከዚህም በኋላ በአራቱ በምድር ማዕዘን ቆመው አራት መላእክት አየሁ፣ እነርሱም ነፋስ በምድር ቢሆን ወይም በባሕር ወይም በማንም ዛፍ እንዳይነፍሱ አራቱን የምድር ነፋሳት ያዙ።

፪ የሕያው አምላክ ማኅተም ያለውም ሌላ መልእክ ከፀሐይ መውጫ ሲወጣ አየሁ፣ ምድርንና ባሕርንም ሊጐዱ ለተሰጣቸው ለአራቱ መላእክት በታላቅ ድምፅ አየጮኹ።

፫ የአምላካችንን ባሪያዎች ግምባራቸውን እስክናትማቸው ድረስ ምድርን ቢሆን ወይም ባሕርን ወይም ዛፎችን አትጉዱ አላቸው።

፬ የታተሙትንም ቍጥር ሰማሁ፤ ከእስራኤል ልጆች ነገድ ሁሉ የታተሙት መቶ አርባ አራት ሺህ ነበሩ።

፳ ከይሁዳ ነገድ አሥራ ሁለት ሺህ ታተሙ፡፡ ከርቤል ነገድ አሥራ ሁለት ሺህ፡፡ ከጋድ ነገድ አሥራ ሁለት ሺህ፡፡

፳ ከአሴር ነገድ አሥራ ሁለት ሺህ፡፡ ከንፍታሌም ነገድ አሥራ ሁለት ሺህ፡፡

፳ ከምናሴ ነገድ አሥራ ሁለት ሺህ፡፡ ከሰምዖን ነገድ አሥራ ሁለት ሺህ፡፡ ከሌዊ ነገድ አሥራ ሁለት ሺህ፡፡ ከይሳኮር ነገድ አሥራ ሁለት ሺህ፡፡

፳ ከዛብሎን ነገድ አሥራ ሁለት ሺህ፡፡ ከዮሴፍ ነገድ አሥራ ሁለት ሺህ፡፡ ከብንያም ነገድ አሥራ ሁለት ሺህ ታተሙ፡፡

፳ ከዚህ በኋላ እየሁ፡ እነሆም፡ እንደ እንኳ ሊቆጥራቸው የማይችል ከሕዝብና ከነገድ ከወገንም ከቋንቋም ሁሉ እጅግ ብዙ ሰዎች ነበሩ፤ ነጭ ልብሰም ለብሰው የዘንባባንም ዝንጣፊዎች በእጆቻቸው ይዘው በዙፋኑና በበጉ ፊት ቆሙ፤

፲ በታላቅም ድምፅ እየጮሁ፡፡ በዙፋኑ ላይ ለተቀመጠው ለአምላካችንና ለበጉ ማዳን ነው አሉ፡፡

፲፩ መላእክቱም ሁሉ በዙፋኑና በሽማግሌዎቹ በአራቱም እንስሶቹ ዙሪያ ቆመው ነበር፤ በዙፋኑም ፊት በግምባራቸው ተደፉ፡፡ ለእግዚአብሔርም እየሰገዱ፡፡

፲፪ አሜን፡ በረከትና ክብር ጥብብም ምስጋናም ውዳሴም ኃይልም ብርታትም ከዘላለም እስከ ዘላለም ድረስ ለአምላካችን ይሁን፤ አሜን አሉ፡፡

፲፫ ከሽማግሌዎቹም አንዱ ተመልሶ፡፡ እነዚህ ነጩን ልብሰ የለበሱ እነማን ናቸው? ከወዴትሰ መጡ? አለኝ፡፡

፲፬ እኔም፡፡ ጌታ ሆይ፡ እነተ ታውቃለህ አልሁት፡፡ አለኝም፡፡ እነዚህ ከታላቅ መከራ የመጡ ናቸው፡፡ ልብሳቸውንም አጥበው በበጉ ደም አነጹ፡፡

፲፭ ስለዚህ በእግዚአብሔር ዙፋን ፊት አሉ፡፡ ሌሊትና ቀንም በመቅደሱ ያመልኩታል፡፡ በዙፋኑም ላይ የተቀመጠው በእነርሱ ላይ ያድርገባቸዋል፡፡

፲፮ ከእንግዲህ ወዲህ አይራቡም፡ ከእንግዲህም ወዲህ አይጠሙም፡፡ ፀሐይም ትኩሳትም ሁሉ ከቶ አይወርደባቸውም፤

፲፯ በዙፋኑ መካከል ያለው በጉ እረኞቸው ይሆናልና፡፡ ወደ ሕይወትም ውኃ ምንጭ ይመራቸዋልና፤ እግዚአብሔርም እንባዎችን ሁሉ ከዓይናቸው ያብሳል፡፡

፳

፳ ሰባተኛውንም ማኅተም በፈታ ጊዜ እኩል ሰዓት የሚያህል ዝምታ በሰማይ ሆነ፡፡

፳ በእግዚአብሔርም ፊት የሚቆሙትን ሰባቱን መላእክት እየሁ፡ ሰባትም መለከት ተሰጣቸው፡፡

፳ ሌላም መልእክ መጣና የወርቅ ጥና ይዞ በመሰዊያም አጠገብ ቆመ፤ በዙፋኑም ፊት ባለው በወርቅ መሰዊያ ላይ ለቅዱሳን ሁሉ ጸሎት እንዲጨምረው ብዙ ዕጣን ተሰጠው፡፡

፳ የዕጣኑም ጢስ ከቅዱሳን ጸሎት ጋር ከመልእኩ እጅ በእግዚአብሔር ፊት ወጣ፡፡

፳ መልእኩም ጥናውን ይዞ የመሰዊያውን እሳት ሞላበት ወደ ምድርም ጣለው፤ ነገድንድና ድምፅም መብረቅም መናወጥም ሆነ፡፡

፳ ሰባቱንም መለከት የያዙ ሰባቱ መላእክት ሊነፋ ተዘጋጁ፡፡

፳ ፊተኛውም መልእክ ነፋ፤ ደምም የተቀላቀለበት በረዶና እሳት ሆነ፡፡ ወደ ምድርም ተጣለ፤ የምድርም ሲሶው ተቃጠለ የዛፎችም ሲሶው ተቃጠለ የለመለመም ሣር ሁሉ ተቃጠለ፡፡

፳ ሁለተኛውም መልእክ ነፋ፤ በእሳት የሚቃጠል ታላቅ ተራራን የሚመሰል ነገር በባሕር ተጣለ፤ የባሕርም ሲሶው ደም ሆነ

፳ በባሕርም ከሚኖሩ ሕይወት ካላቸው ፍጥረቶች ሲሶው ሞተ የመርከቦችም ሲሶው ጠፋ፡፡

፳ ሦስተኛውም መልእክ ነፋ፤ እንደ ችቦም የሚቃጠል ታላቅ ኮከብ ከሰማይ ወደቀ፡፡ በወንዞችና በውኃም ምንጮች ሲሶ ላይ ወደቀ፡፡ የኮከቡም ሰም እራቶ ይባላል፡፡

፳ የውኃውም ሲሶ መራራ ሆነ መራራም ስለተደረገ በውኃው ጠንቅ ብዙ ሰዎች ሞቱ፡፡

፳ አራተኛውም መልእክ ነፋ፤ የፀሐይ ሲሶና የጨረቃ ሲሶ የከዋክብትም ሲሶ ተመታ፡፡ የእነዚህ

ሲሶ ይጨልም ዘንድ፡ የቀንም ሲሶው እንዲያበራ፡ እንዲሁም የሌሊት።

፲፫ አየሁም፡ አንድም ንስር በሰማይ መካከል እየበረረ በታላቅ ድምፅ። ሊነፋ ያላቸው የሦስቱ መላእክት መለከት ሰለሚቀረው ድምፅ በምድር ላይ ለሚኖሩት ወዮላቸው፡ ወዮላቸው፡ ወዮላቸው ሲል ሰማሁ።

፱

፩ አምስተኛውም መልእክ ነፋ፤ ከሰማይም ወደ ምድር ወድቆ የነበረ ኮከብ አየሁ፡ የጥልቁም ጉድጓድ መክፈቻ ተሰጠው።

፪ የጥልቁንም ጉድጓድ ከፈተው፤ ጢስም ከታላቅ እቶን እንደሚወጣ ጢስ ሆኖ ከጉድጓዱ ወጣ ፀሐይና አየርም በጉድጓዱ ጢስ ጨለመ።

፫ ከጢሱም አንበጣዎች ወደ ምድር ወጡ፡ የምድርም ጊንጦች ሥልጣን እንዳላቸው ሥልጣን ተሰጣቸው።

፬ የእግዚአብሔርም ማኅተም በግምባራቸው ከሌለባቸው ሰዎች በቀር በምድር ያለውን ሣር ቢሆንም ወይም ማናቸውንም የለመለመ ነገር ወይም ማናቸውንም ዛፍ እንዳይገዱ ተባለላቸው።

፭ አምስተኛው ወር ለሣቅዩአቸው ተሰጣቸው እንጂ ለገድሉአቸው አይደለም፤ እነርሱም የሚሣቅዩት ሥቃይ ጊንጥ ሰውን ነድፎ እንደሚሣቅይ ነው።

፮ በዚያም ወራት ሰዎች ሞትን ይፈልጋሉ አያገኙትምም፡ ለሞቱም ይመኛሉ ሞትም ከእነርሱ ይሸገላል።

፯ የአንበጣዎቹም መልክ ለጦርነት እንደ ተዘጋጁ ፈረሶች ነው፡ በራሳቸውም ላይ ወርቅ እንደሚመሰሉ አክሊሎች ነበሩአቸው፡ ፊታቸውም እንደ ሰው ፊት ነበረ፤

፰ የሴቶችን ጠጉር የሚመሰል ጠጉር ነበራቸው፡ ጥርሳቸውም እንደ አንበሳ ጥርስ ነበረ፡

፱ የብረት ጥሩር የሚመሰልም ጥሩር ነበራቸው፡ የክንፋቸውም ድምፅ ወደ ጦርነት እንደሚገልቡ እንደ ብዙ ፈረሶች ስረገላዎች ድምፅ ነበረ።

፲ እንደ ጊንጥም ጅራት ያለ ጅራት አላቸው በጅራታቸውም

መውጊያ አለ፡ ሰዎችንም አምስት ወር እንዲገዱ ሥልጣን አላቸው።

፲፩ በእነርሱም ላይ ንጉሥ አላቸው እርሱም የጥልቅ መልእክ ነው፡ ስሙም በዕብራይስጥ አብድን በግሪክም አጳዎን ይባላል።

፲፪ ፊተኛው ወዮ አልፎአል፤ እነሆ፡ ከዚህ በኋላ ገና ሁለት ወዮ ይመጣል።

፲፫ ስድስተኛውም መልእክ ነፋ፤ በእግዚአብሔርም ፊት ካለ በወርቅ ከተሠራ መሠዊያ ቀንዶች አንድ ድምፅ ሰማሁ፡

፲፬ መለከትም ያለውን ስድስተኛውን መልእክ። በታላቁ ወንዝ በኤፍራጥስ የታሰሩትን አራቱን መላእክት ፍታቸው አለው።

፲፭ የሰዎችንም ሲሶ እንዲገድሉ ለሰዓቱና ለቀኑ ለወሩም ለዓመቱም ተዘጋጅተው የነበሩ አራቱ መላእክት ተፈቱ።

፲፮ የፈረሰኞችም ጭፍራ ቁጥር እልፍ ጊዜ እልፍ፡ እልፍ ጊዜ እልፍ ነበረ፤ ቁጥራቸውን ሰማሁ።

፲፯ ፈረሶችን በእነርሱም ላይ የተቀመጡትን እንዲሁ በራእይ አየሁ፤ እሳትና ያክንት ዲንም የሚመሰል ጥሩር ነበራቸው፤ የፈረሶቹም ራስ እንደ አንበሳ ራስ ነበረ፡ ከአፋቸውም እሳትና ጢስ ዲንም ወጣ።

፲፰ ከአፋቸውም በወጡት በእሳቱና በጢሱ በዲኑም በእነዚህ ሦስት መቅሰፍቶች የሰዎቹ ሲሶ ተገደለ።

፲፱ የፈረሶቹ ሥልጣን በአፋቸውና በጅራታቸው ነውና፤ ጅራታቸው እባብን ይመሰላልና፡ ራስም አላቸው በእርሱም ይጉዳሉ።

፳ በእነዚህም መቅሠፍቶች ያልተገደሉት የቀሩቱ ሰዎች ለእጋንነትና ያዩ ወይም ይሰሙ ወይም ይሄዱ ዘንድ ለማይችሉ ከወርቅና ከብር ከናሰም ከድንጋይም ከእንጨትም ለተሠሩ ለጣዖቶች እንዳይሰገዱ ስለ እጃቸው ሥራ ንስሐ አልገቡም፤

፳፩ ስለ መግደላቸውም ቢሆን ወይም ስለ አስማታቸው ወይም ስለ ዝምታቸው ወይም ስለ ሰርቆታቸው ንስሐ አልገቡም።

፲

፩ ሌላም ብርቱ መልእክ ደመና

ተገብሮና ለሰማይ ሲወርድ አየሁ፤ በራሱም ላይ ቀስተ ደመና ነበረ፤ ፊቱም እንደ ፀሐይ እግሮቹም እንደ እሳት ዓምዶች ነበሩ።

፩ የተከፈተችንም ታናሽ መጽሐፍ በእጅ ያዘ። ቀኝ እግሩንም በባሕር ላይ ግራውንም በምድር ላይ አኖረ፤ እንደሚያገሣም እንበሳ በታላቅ ድምፅ ጮኸ።

፪ በጮኸም ጊዜ ሰባቱ ነገድጓድ በየድምፃቸው ተናገሩ።

፫ ሰባቱ ነገድጓድ በተናገሩ ጊዜ ልጽፍ አሰብሁ፤ ከሰማይም። ሰባቱ ነገድጓድ የተናገሩትን ነገር በማሳተም ዝጋው አትጻፈውም የሚል ድምፅ ሰማሁ።

፬ በባሕርና በምድርም ላይ ሲቆም ያየሁት መልእክ ቀኝ እጅን ወደ ሰማይ አሻቅቦ ዘረጋ።

፭ ሰማይንና በእርሱም ያሉትን፣ ምድርንና በእርሰዋም ያሉትን፣ ባሕርንና በእርሱም ያሉትን በፈጠረው፣ ከዘላለምም እስከ ዘላለም ድረስ ሕያው ሆኖ በሚኖረው ሞሎ።

፮ ወደ ፊት አይዘገይም፣ ዳሩ ግን ሰባተኛው መልእክ ሊነፋ ባለው ጊዜ ድምፁም በሚሰማበት ዘመን፣ ለባሪያዎቹ ለነቢያት የምሰራች እንደ ሰበከላቸው የእግዚአብሔር ምሥጢር ይፈጸማል አለ።

፯ ከሰማይም የሰማሁት ድምፅ እንደ ገና ሲናገረኝ። ሂድና በባሕርና በምድር ላይ ከሚቆመው መልእክ በእጅ ያለችውን የተከፈተችውን መጽሐፍ ውስድ ሲል ሰማሁ።

፱ ወደ መልእኩም ሄጄ። ታናሺቱን መጽሐፍ ሰጠኝ አልሁት። እርሱም። ውስድና ብላት፣ ሆድህንም መራራ ታደርገዋለች በእፍህ ግን እንደ ማር ትጣፍጣለች አለኝ።

፲ ከመልእኩም እጅ ታናሺቱን መጽሐፍ ወሰጄ በላኋት በእጄም እንደ ማር ጣፋጭ ሆነኝ፤ ከበላኋት በኋላም ሆዴ መራራ ሆነ።

፲፩ በብዙ ወገኖችና በእሕዛብም በቋንቋዎችም በነገሥታትም ላይ እንደ ገና ትንቢት ትናገር ዘንድ ይገባሃል ተባለልኝ።

ለእኔ ተሰጠኝ፤ እንዲህም ተባለልኝ። ተነሥተህ የእግዚአብሔርን መቅደስና መሠዊያውን በዚያም የሚሰግዱትን ለካ።

፪ በመቅደሱም ውጭ ያለው እድም ለእሕዛብ ተሰጥቶአልና ተወው አትለካውም፤ እነርሱም እርባ ሁለት ወር የተቀደሰችውን ከተማ ይረግጡአታል።

፫ ለሁለቱም ምስክሮቹ ማቅ ለብሰው ሺህ ከሁለት መቶ ሰድሳ ቀን ትንቢት ሊናገሩ አስጣለሁ።

፬ እነዚህ በምድር ጌታ ፊት የሚቆሙ ሁለቱ ወይራዎችና ሁለቱ መቅረዞች ናቸው።

፭ ማንምም ሊጌዳቸው ቢወድ እሳት ከአፋቸው ይወጣል ጠላቶቻቸውንም ይበላል፤ ማንም ሊጌዳቸው ቢወድም እንዲሁ ሊገደል ይገባዋል።

፮ እነዚህ ትንቢት በሚናገሩበት ወራት ዝናብ እንዳይዘገብ ሰማይን ሊዘጉ ሥልጣን አላቸው፣ ውኃዎችንም ወደ ደም ሊለውጡ በሚፈልጉበትም ጊዜ ሁሉ በመቅሠፍት ሁሉ ምድርን ሊመቱ ሥልጣን አላቸው።

፯ ምስክራቸውን ከፈጸሙ በኋላ ከጥልቁ የሚወጣው አውራ ይዋጋቸዋል ያሽንፋቸውማል ይገድላቸውማል።

፱ በድናቸውም በታላቁቱ ከተማ አደባባይ ይተኛል እርሰዋም በመንፈሳዊ ሞሳሌ ስደምና ግብጽ የተባሉት ደግሞ ጌታቸው የተሰቀለባት ናት።

፱ ከወገኖችና ከነገዶችም ከቋንቋዎችም ከእሕዛብም የሆኑ ሰዎች ሦስት ቀን ተኩል በድናቸውን ይመለከታሉ፣ በድናቸውም ወደ መቃብር ሊገባ አይፈቅዱም።

፲ እነዚህም ሁለት ነቢያት በምድር የሚኖሩትን ሰለ ሣቀዩ በምድር የሚኖሩት በእነርሱ ላይ ደስ ይላቸዋል በደስታም ይኖራሉ እርሰ በርሳቸውም ሰጠታ ይሰጣጣሉ።

፲፮ ከሦስቱ ቀን ተኩልም በኋላ ከእግዚአብሔር የወጣ የሕይወት መንፈስ ገባባቸው በእግሮቻቸውም ቆሙ፣ ታላቅም ፍርሃት በሚመለከቱት ላይ ወደቀባቸው።

፲፩

፩ በትር የሚመሰል መለኪያ

፲፪ በሰማይም። ወደዚህ ውጤት የሚላቸውን ታላቅ ድምፅ ሰሙ፤ ጠላቶቻቸውም እየተመለከቱአቸው ወደ ሰማይ በደመና ወጡ።

፲፫ በዚያም ሰዓት ታላቅ የምድር መናወጥ ሆነ። ከከተማይቱም አሥረኛው እጅ ወደቀ። በመናወጥም ሰባት ሺህ ሰዎች ተገደሉ። የቀሩትንም ፍርሃት ያዛቸው። ለሰማዩም አምላክ ክብር ሰጡ።

፲፬ ሁለተኛው ወዮ አልፎአል፤ እነሆ፣ ሦስተኛው ወዮ በቶሎ ይመጣል።

፲፭ ሰባተኛው መልአክ ነፋ፤ በሰማይም። የዓለም መንግሥት ለጌታችንና ለእርሱ ለክርስቶስ ሆነች። ለዘላለምም እስከ ዘላለም ይነግሃል

፲፮ የሚሉ ታላላቅ ድምፆች ሆኑ። በእግዚአብሔርም ፊት በዙፋኖቻቸው የተቀመጡ ሆያ አራቱ ሽማግሌዎች በግምባራቸው ተደፍተው

፲፯ ለእግዚአብሔር እየሰገዱ እንዲህ አሉ። ያለህና የነበርህ ሁሉን የምትገዛ ጌታ እግዚአብሔር ሆይ፣ ትልቁን ኃይልህን ስለ ያዝህ ስለ ነገሥህም እናመሰግንሃለን፤

፲፰ አሕዛብም ተቈጡ፣ ቍጣህም መጣ። በሙታንም ትፈርድ ዘንድ ዘመን መጣ። ለባሪያዎችህም ለነቢያትና ለቅዱሳን ስምህንም ለሚፈሩት ለታናናሾችና ለታላላቆችም ዋጋቸውን ትሰጥ ዘንድ፣ ምድርንም የሚያጠፋትን ታጠፋ ዘንድ ዘመን መጣ።

፲፱ በሰማይም ያለው የእግዚአብሔር መቅደስ ተከፈተ፣ የኪዳንም ታቦት በመቅደሱ ታየ፣ መብረቅና ድምፅም ነጉድጓድም የምድርም መናወጥ ታላቅም በረደ ሆነ።

፲፪

፩ ታላቅ ምልክትም በሰማይ ታየ ፀሐይን ተጐናጽፋ ጨረቃ ከእግሮችዋ በታች ያላት በራስዋም ላይ የአሥራ ሁለት ከዋክብት አክለል የሆነላት እንዲት ሴት ነበረች።

፪ እርሰዋም ፀንሳ ነበር፣ ምጥም ተይዞ ልትወልድ ተጭነቃ ጮኸች።

፫ ሌላም ምልክት በሰማይ ታየ፤ እነሆም ታላቅ ቀይ ዘንደ፤ ሰባት

ራሶችና አሥር ቀንዶችም ነበሩት በራሶቹም ላይ ሰባት ዘውዶች ነበሩ።

፬ ጅራቱም የሰማይን ከዋክብት ሲሶ እየሳበ ወደ ምድር ጣላቸው። ዘንደውም ሴቲቱ በወለደች ጊዜ ሕፃንዋን እንዲበላ ልትወልድ ባላት ሴት ፊት ቆመ።

፭ አሕዛብንም ሁሉ በብረት በትር ይገዛቸው ዘንድ ያለውን ልጅ ወንድ ልጅ ወለደች፤ ልጅዋም ወደ እግዚአብሔርና ወደ ዙፋኑ ተነጠቀ።

፮ ሴቲቱም ሺህ ከሁለት መቶ ስድሳ ቀን በዚያ እንዲመግቡአት በእግዚአብሔር ተዘጋጅቶላት ወደ ነበረው ሰፍራ ወደ በረሀ ሸሸች።

፯-፱ ዓለሙንም ሁሉ የሚያሰተው፣ ዲያብሎስና ሰይጣን የሚባለው ታላቁ ዘንድ እርሱም የቀደመው አባብ ተጣለ፤ ወደ ምድር ተጣለ መላእክቱም ከእርሱ ጋር ተጣሉ።

፲ ታላቅም ድምፅ በሰማይ ሰማሁ እንዲህ ሲል። አሁን የአምላካችን ማዳንና ኃይል መንግሥትም የክርስቶስም ሥልጣን ሆነ፣ ቀንና ሌሊትም በአምላካችን ፊት የሚከሳቸው የወንድሞቻችን ከሳሽ ተጥሎአልና።

፲፩ እነርሱም ከበጉ ደም የተነሣ ከምስክራቸውም ቃል የተነሣ ድል ነሡት፣ ነፍሳቸውንም እስከ ሞት ድረስ አልወደዱም።

፲፪ ስለዚህ፣ ሰማይና በውስጡ የምታድሩ ሆይ፣ ደስ ይበላችሁ፤ ለምድርና ለባሕር ወዮላቸው፣ ዲያብሎስ ጥቂት ዘመን እንዳለው አውቆ በታላቅ ቍጣ ወደ እናንተ ወርዶአልና።

፲፫ ዘንደውም ወደ ምድር እንደ ተጣለ ባየ ጊዜ ወንድ ልጅ የወለደችውን ሴት አሳደዳት።

፲፬ ከእባቡም ፊት ርቃ እንደ ዘመን፣ ዘመናትም፣ የዘመንም እኩሌታ ወደ ምትመገብበት ወደ ሰፍራዋ ወደ በረሀ እንድትበር ለሴቲቱ ሁለት የታላቁ ንሥር ክንፎች ተሰጣት።

፲፭ እባቡም ሴቲቱ በወንዝ እንድትወሰድ ሊያደርግ ወንዝ የሚያህልን ውኃ ከአፋ በስተ ጓላዋ አፈሰሰ።

፲፮ ምድሪቱም ሴቲቱን ረዳቻት፣ ምድሪቱም አፍዋን ከፍታ ዘንደው ከአፋ ያፈሰሰውን ወንዝ ዋጠችው።

፲፮ ዘንድውም በሴቲቱ ላይ ተቈጥቶ የእግዚአብሔርን ትእዛዛት የሚጠብቁትን የእየሱሰም ምስክር ያላቸውን ከዘርዋ የቀሩትን ሊዋጋ ሄደ፤ በባሕርም አሸዋ ላይ ቆመ።

፲፫

፩ እንድም አውራ ከባሕር ሲወጣ አየሁ፤ አሥር ቀንዶችና ሰባት ራሶች ነበሩት። በቀንዶቹም ላይ አሥር ዘውዶች በራሶቹም ላይ የሰድብ ስም ነበረ።

፪ ያየሁትም አውራ ነብር ይመስል ነበር። እግሮቹም እንደ ድብ እግሮች፣ አፋም እንደ እንበሳ እፍ ነበሩ። ዘንድውም ኃይሉንና ዙፋኑን ትልቅም ሥልጣን ሰጠው።

፫ ከራሶቹም ለሞት እንደ ታረደ ሆኖ እንዲን አየሁ። ለሞቱ የሆነውም ቍስል ተፈወሰ። ምድርም ሁሉ አውራውን እየተከተለ ተደነቀ።

፬ ለዘንድውም ሰገዱለት፣ ለአውራው ሥልጣንን ሰጥቶታልና፤ ለአውራውም። አውራውን ማን ይመስለዋል፣ እርሱንስ ሊዋጋ ማን ይችላል? እያሉ ሰገዱለት።

፭ ታላቅንም ነገርና ሰድብን የሚናገርበት እፍ ተሰጠው፣ በእርባ ሁለት ወርም እንዲሠራ ሥልጣን ተሰጠው።

፮ እግዚአብሔርንም ለመሳደብ ስሙንና ማደሪያውንም በሰማይም የሚያድሩትን ሊሳደብ አፋን ከፈተ።

፯ ቅዱሳንንም ይዋጋ ዘንድ ድልም ያደርጋቸው ዘንድ ተሰጠው፣ በነገድና በወገንም በቋንቋም በሕዝብም ሁሉ ላይ ሥልጣን ተሰጠው።

፰ ከዓለምም ፍጥረት ጀምሮ በታረደው በግ ሕይወት መጽሐፍ ሰዎቻቸው ያልተጻፉ በምድር የሚኖሩ ሁሉ ይሰግዱለታል።

፱ ጆር ያለው ቢኖር ይሰማ።

፲ ይማረክ ዘንድ ያለው ማንም ቢኖር ወደ ምርኮነት ይሄዳል፤ በሰይፍ የሚገድል ማንም ቢኖር ራሱ በሰይፍ እንዲገደል ይገባዋል። የቅዱሳን ትዕግሥትና እምነት በዚህ ነው።

፲፩ ሌላም አውራ ከምድር ሲወጣ አየሁ፣ የበግ ቀንዶችን የሚመስሉ ሁለት ቀንዶችም ነበሩት እንደ ዘንድም ይናገር ነበር።

፲፪ በፊተኛውም አውራ ሥልጣን በእርሱ ፊት ሁሉን ያደርጋል። ለሞቱ የሆነውም ቍስል ተፈወሰለት ለፊተኛው አውራ ምድርና በእርሱ የሚኖሩት እንዲሰግዱለት ያደርጋል።

፲፫ እሳትንም እንኳ ከሰማይ ወደ ምድር በሰው ፊት እስኪያወርድ ድረስ ታላላቆችን ምልክቶች ያደርጋል።

፲፬ በአውራውም ፊት ያደርግ ዘንድ ከተሰጡት ምልክቶች የተነሣ በምድር የሚኖሩትን ያስታል፤ የሰይፍም ቍስል ለነበረውና በሕይወት ለኖረው ለአውራው ምስልን እንዲያደርጉ በምድር የሚኖሩትን ይናገራል።

፲፭ የአውራው ምስል ሊናገር እንኳ ለአውራውም ምስል የማይሰግዱለትን ሁሉ ሊያሰገድላቸው፣ ለአውራው ምስል ትንፋሽ እንዲሰጠው ተሰጠው።

፲፮ ታናናሾችና ታላላቆችም ባለ ጠጋዎችና ድሆችም ጌታዎችና ባሪያዎችም ሁሉ በቀኝ እጃቸው ወይም በግምባራቸው ምልክትን እንዲቀበሉ።

፲፯ የአውራውም ስም ወይም የሰሙ ቍጥር ያለው ምልክት የሌለበት ማንም ለገዛ ወይም ሊሸጥ እንዳይችል ያደርጋል። ጥበብ በዚህ አለ።

፲፰ እእምሮ ያለው የአውራውን ቍጥር ይቍጠረው፤ ቍጥሩ የሰው ቍጥር ነውና፣ ቍጥሩም ሰድስት መቶ ሰድሳ ሰድስት ነው።

፲፬

፩ እየሁም፣ እነሆም፣ በጉ በጽዮን ተራራ ቆሞ ነበር፤ ከእርሱም ጋር ስሙና የአባቱ ስም በግምባራቸው የተጻፈላቸው መቶ አርባ አራት ሺህ ነበሩ።

፪ እንደ ብዙ ውኃም ድምፅና እንደ ታላቅ ነገውኃድ ድምፅ ያለ ከሰማይ ድምፅን ሰማሁ፣ ደርዳሪዎችም በገና እንደሚደረድሩ ያለ ድምፅ ሰማሁ።

፫ በዙፋኑም ፊት በአራቱም እንስሶችና በሽማግሌዎቹ ፊት አዲስ ቅኔ ዘመሩ፤ ከምድርም ከተዋጁት ከመቶ አርባ አራት ሺህ በቀር ያን ቅኔ ሊማር ለማንም አልተቻለውም።

፬ ከሴቶች ጋር ያልረከሱ እነዚህ ናቸው፣ ድንግሎች ናቸውና። በጉ

ወደሚሄድበት የሚከተሉት እነዚህ ናቸው። ለእግዚአብሔርና ለበጉ በኩራት እንዲሆኑ ከሰዎች የተዋጁ እነዚህ ናቸው።

፩ በአፋቸውም ውሸት አልተገኘም፤ ነውር የለባቸውም።

፪ በምድርም ለሚኖሩ ለሕዝብም ለነገድም ለቋንቋም ለወገንም ሁሉ ይሰብክ ዘንድ የዘላለም ወንጌል ያለው ሌላ መልእክ ከሰማይ መካከል ሲበር አየሁ፤

፫ በታላቅ ድምፅም። የፍርዱ ሰዓት ደርሶአልና እግዚአብሔርን ፍሩ ክብርንም ሰጡት፤ ሰማይንና ምድርንም ባሕርንም የውኃንም ምንጮች ለሠራው ሰገዱለት አለ።

፬ ሌላም ሁለተኛ መልእክ። አሕዛብን ሁሉ የዘሙትዋን ቍጣ ወይን ጠጅ ያጠጣች ታላቁቱ ባቢሎን ወደቀች፤ ወደቀች እያለ ተከተለው።

፭ ሦስተኛም መልእክ ተከተላቸው። በታላቅ ድምፅ እንዲህ እያለ። ለእውራውና ለምሰሉ የሚሰገድ በግምባሩም ወይም በእጁ ምልክቱን የሚቀበል ማንም ቢኖር፤

፮ እርሱ ደግሞ በቍጣው ጽዋ ሳይቀላቅል ከተዘጋጀው ከእግዚአብሔር ቍጣ ወይን ጠጅ ይጠጣል፤ በቅዱሳንም መላእክትና በበጉ ፊት በእሳትና በዲን ይሳቀያል።

፯ የሥቃያቸውም ጢሰ ለዘላለም እስከ ዘላለም ድረስ ይወጣል፤ ለእውራውና ለምሰሉም የሚሰገዱ የሰሙንም ምልክት የሚቀበል ሁሉ ቀንና ሌሊት ዕረፍት የላቸውም።

፲፪ የእግዚአብሔርን ትእዛዛት የሚጠብቁት ኢየሱስንም በማመን የሚጸኑት ቅዱሳን ትዕግሥታቸው በዚህ ነው።

፲፫ ከሰማይም። ከእንግዲህ ወዲህ በጌታ የሚሞቱ ሙታን ብፁዓን ናቸው። መንፈስ። አዎን፤ ከድካማቸው ያርፏ ዘንድ፤ ሥራቸውም ይከተላቸዋል ይላል ብለህ ጻፍ የሚል ድምፅ ሰማሁ።

፲፬ አየሁም፤ እነሆም ነጭ ደመና፤ በደመናውም ላይ የሰውን ልጅ የሚመስል ተቀምጦአል፤ በራሱም ላይ የወርቅ እክሊል በእጁም ስለታም ማጭድ ነበረው።

፲፭ ሌላ መልእክም ከመቅደሱ ወጥቶ በደመናው ላይ ለተቀመጠው። የማጨድ ሰዓት ስለ

ደረሰ ማጭድህን ሰደድና እጨድ፤ የምድራቱ መከር ጠውልጓልና ብሎ በታላቅ ድምፅ ጮኸ።

፲፮ በደመናውም ላይ የተቀመጠው ማጭዱን ወደ ምድር ጣለው ምድርም ታጨደች።

፲፯ ሌላ መልእክም በሰማይ ካለው መቅደስ ወጣ፤ እርሱም ደግሞ ስለታም ማጭድ ነበረው።

፲፰ በእሳትም ላይ ሥልጣን ያለው ሌላ መልእክ ከመሠዊያው ወጥቶ ስለታም ማጭድ ያለውን። ዘላለምቹ ፈጽመው በሰለዋልና ስለታሙን ማጭድህን ሰደድና በምድር ያለውን የወይን ዛፍ ዘላለምች ቍረጥ ብሎ በታላቅ ድምፅ ጠራ።

፲፱ መልእኩም ማጭዱን ወደ ምድር ጣለው፤ በምድርም ካለው ከወይን ዛፍ ቈርጦ ወደ ታላቁ ወደ እግዚአብሔር ቍጣ መጥመቂያ ጣለ።

፳ የወይኑም መጥመቂያ ከከተማ ውጭ ተረገጠ፤ እስከ ፈረሶች ልጓምም የሚደርስ ደም ርቀቱ ቪህ ሰድሰት መቶ ምዕራፍ ሆኖ ከመጥመቂያው ወጣ።

፲፭

፳ ሌላም ታላቅና ድንቅ ምልክት በሰማይ አየሁ፤ የእግዚአብሔር ቍጣ በእነርሱ ሰለሚፈጸም ኋለኛዎቹን ሰባት መቅሠፍቶች የያዙ ሰባት መላእክት ታዩ።

፳፫ በእሳትም የተቀላቀለውን የብርጭቆ ባሕር የሚመስለውን አየሁ። በእውራውና በምሰሉም በሰሙም ቍጥር ላይ ድል ነሥተው የነበሩት የእግዚአብሔርን በገና ይዘው በብርጭቆ ባሕር ላይ ሲቆሙ አየሁ።

፳፮ ከዚህም በኋላ አየሁ፤ የምስክርም ድንኳን መቅደስ በሰማይ ተከፈተ።

፳፯ ሰባቱንም መቅሠፍት የያዙ ሰባቱ መላእክት ከመቅደሱ ወጡ፤ ከተልባ እግርም የተሠራ ጥሩ የጌጥ ልብስ ለበሱ ደረታቸውንም በወርቅ መታጠቂያ ታጠቁ።

፳፰ ከአራቱም እንስሶች አንዱ ከዘላለም እስከ ዘላለም ድረስ የሚኖር የእግዚአብሔር ቍጣ የሞላባቸውን ሰባት የወርቅ ጽዋዎች ለሰባቱ መላእክት ሰጣቸው።

፳ ከእግዚአብሔርም ክብርና ከኃይሉ ጢሰ በመቅደሱ ሞላበት፤ የሰባቱ መላእክት ሰባቱ መቅሰፍት እስኪፈጸሙ ድረስ እንድ እንኳ ወደ መቅደሱ ይገባ ዘንድ አልቻለም።

፲፮

፳ ለሰባቱም መላእክት። ሄዳችሁ የእግዚአብሔርን ቁጣ ጽዋዎች በምድር ውስጥ እፍሰሱ የሚል ታላቅ ድምፅ ከመቅደሱ ሰማሁ።

፳ ፊተኛውም ሄዶ ጽዋውን በምድር ውስጥ አፈሰሰ፤ የእውራውም ምልክት ባለባቸው ለምሳሌም በሚሰገዱ ሰዎች ክፋኛ የሚነዘንዘ ቍሰል ሆነባቸው።

፳ ሁለተኛውም ጽዋውን በባሕር ውስጥ አፈሰሰ፤ እንደ ሞተም ሰው ደም ሆነ፤ በባሕርም ከሚኖሩት ሕይወት ያለበት ነፍስ ሁሉ ሞተ።

፳ ሦስተኛውም ጽዋውን በወንዞችና በውኃ ምንጮች ውስጥ አፈሰሰ፤ እነርሱም ደም ሆኑ።

፳ የውኃውም መልእክ። ያለህና የነበርህ ጌታ ሆይ፤ ቅዱስ ሆይ፤ እንዲህ ስለፈረድህ ጻድቅ ነህ፤

፳ የቅዱሳንና የነቢያትን ደም ስላፈሰሱ ደምን ደግሞ አጠጥተሃቸዋል፤ የሚገባቸው ነውና ብሎ ሲናገር ሰማሁ።

፳ ከመሰደፍውም። አዎን፤ ሁሉን የምትገዛ ጌታ አምላክ ሆይ፤ ፍርዶችህ እውነትና ጽድቅ ናቸው ብሎ ሲናገር ሰማሁ።

፳ አራተኛውም ጽዋውን በፀሐይ ላይ አፈሰሰ፤ ሰዎችንም በእሳት ልታቃጥል ተሰጣት።

፳ ሰዎችም በታላቅ ትኩሳት ተቃጠሉ። በነዚህም መቅሠፍቶች ላይ ሥልጣን ያለውን የእግዚአብሔርን ስም ተሳደቡ። ክብርንም እንዲሰጡት ንሰሐ አልገቡም።

፳ አምስተኛውም ጽዋውን በእውራው ዙፋን ላይ አፈሰሰ፤ መንግሥቱም ጨለማ ሆነች ከሰቃይም የተነሳ መላሶቻቸውን ያኝኩ ነበር።

፳ ከሰቃያቸውና ከቍሰላቸውም የተነሳ የሰማይን አምላክ ተሳደቡ። ከሰራቸውም ንሰሐ አልገቡም።

፳ ስድስተኛውም ጽዋውን በታላቁ ወንዝ በኤፍራጥስ ላይ አፈሰሰ፤

ከፀሐይም መውጫ ለሚመጡ ነገሥታት መንገድ እንዲሰናዳላቸው ውኃው ደረቀ።

፳ ከዘንደውም እፍና ከእውራው እፍ ከሐስተኛውም ነቢይ እፍ ጓጉንቸርች የሚመሰሉ ሦስት ርኩሳን መናፍሰት ሲወጡ አየሁ፤

፳ ምልክት እያደረጉ የእጋንንት መናፍሰት ናቸውና፤ በታላቁም ሁሉን በሚገዛ በእግዚአብሔር ቀን ወደ ሚሆነው ጦር እንዲያስከትቱአቸው ወደ ዓለም ሁሉ ነገሥታት ይወጣሉ።

፳ እነሆ፤ እንደ ሌባ ሆኜ እመጣለሁ፤ ራቁቱን እንዳይሄድ እፍረቱንም እንዳይየ ነቅቶ ልብሱን የሚጠብቅ ብፁዕ ነው።

፳ በዕብራይስጥም አርማጌድን ወደሚባል ስፍራ እስከተቱአቸው።

፳ ሰባተኛውም ጽዋውን በአየር ውስጥ አፈሰሰ፤ ከመቅደሱም ውስጥ። ተፈጽሞአል የሚል ታላቅ ድምጽ ከዙፋኑ ወጣ።

፳ መሰረቅና ድምጽም ነገድጓድም ሆኑ፤ ትልቅም የምድር መናወጥ ሆነ፤ ሰው በምድር ከተፈጠረ ጀምሮ እንዲህ ያለ ታላቅ መናውጥ ከቶ አልነበረም፤ ከሁሉ በላጠ።

፳ ታላቁቱም ከተማ በሦስት ተከፋፈለች። የእሕዛብም ከተማዎች ወደቁ። ታላቁቱም ባቢሎን የብርቱ ቍጣው ወይን ጠጅ የሞላበትን ጽዋ እንዲሰጣት በእግዚአብሔር ፊት ታሰበች።

፳ ደሴቶችም ሁሉ ሸሹ ተራራዎችም አልተገኙም።

፳ በሚዘንም እንድ ታላንት*ፍ1* የሚያህል ታላቅ በረዶ በሰዎች ላይ ከሰማይ ወረደባቸው፤ ሰዎቹም ከበረዶው መቅሰፍት የተነሳ እግዚአብሔርን ተሳደቡ። መቅሰፍቱ እጅግ ታላቅ ነውና።

፲፯

፳ ሰባቱንም ጽዋዎች ከያዙ ከሰባቱ መላእክት እንዲ መጥቶ። ና በብዙም ውኃዎች ላይ የተቀመጠችውን የታላቁቱን ጋለሞታ ፍርድ አሳይሃለሁ፤

፳ የምድርም ነገሥታት ከእርሰዋ ጋር ሴሱኑ በምድርም የሚኖሩ ከዝሙትዋ ወይን ጠጅ ሰከሩ ብሎ ተናገረኝ።

፫ በመንፈስም ወደ በረሀ ወሰደኝ፤ የሰድብም ሰሞኙ በሞሉበት፡ ሰባት ራሶችና አሥር ቀንዶችም ባሉበት በቀይ እውራ ላይ እንዲት ሴት ተቀምጣ አየሁ።

፬ ሴቲቱም በቀይና በሐምራዊ ልብስ ተጐናጽፋ በወርቅና በከበሩ ድንጋዮች በዕንቁችም ተሸልማ ነበር፤ በእጅዋም የሚያሰጸይፍ ነገር የዘመትዋም ርኩሰት የሞላባትን የወርቅ ጽዋ ያዘች፤

፭ በግምባርም ምስጢር የሆነ ሰም። ታላቁቱ ባቢሎን፤ የጋለሞታዎችና የምድር ርኩሰት እናት ተብሎ ተጻፈ።

፮ ሴቲቱም በቅዱሳን ደምና በኢየሱስ ምስክርች ደም ሰክራ አየኋት። ባየኋትም ጊዜ እጅግ ታላቅ ድንቅ አደነቅሁ።

፯ መልእኩም አለኝ። የምትደነቅ ስለ ምንድር ነው? የሴቲቱን ምስጢርና የሚሸከማትን፤ ሰባት ራሶችና አሰር ቀንዶች ያሉትን የእውራውን ምስጢር እኔ እነግርሃለሁ።

፰ ያየኸው እውራ አስቀድሞ ነበረ፤ አሁንም የለም፤ ከጥልቁም ይወጣ ዘንድ አለው። ወደ ጥፋትም ይሄዳል፤ ሰሞቻቸውም ከዓለም ፍጥረት ጀምሮ በሕይወት መጽሐፍ ያልተጻፉ በምድር የሚኖሩ እውራው አስቀድሞ እንደነበረ አሁንም እንደሌለ፤ ነገር ግን እንዳለ ሲያዩ ያደንቃሉ።

፱ ጥበብ ያለው አእምሮ በዚህ ነው። ሰባቱ ራሶች ሴቲቱ የተቀመጠችባቸው ሰባት ተራራዎች ናቸው።

፲ ሰባት ነገሥታት ደግሞ ናቸው፤ አምስቱ ወድቀዋል እንዲም አለ፤ የቀረውም ገና አልመጣም፤ ሲመጣም፤ ጥቂት ጊዜ ሊቆይ ይገባዋል።

፲፩ የነበረውና የሌለውም እውራ ራሱ ደግሞ ሰምንተኛው ነው ከሰባቱም አንዱ ነው፤ ወደ ጥፋትም ይሄዳል።

፲፪ ያየሃቸውም አስሩ ቀንዶች ገና መንግሥትን ያልተቀበሉ አሰር ነገሥታት ናቸው። ዳሩ ግን ከእውራው ጋር ለአንድ ሰዓት እንደ ነገሥታት ሥልጣንን ይቀበላሉ።

፲፫ እነዚህ አንድ አሳብ አላቸው፤ ኃይላቸውንና ሥልጣናቸውንም

ለእውራው ይሰጣሉ።

፲፬ እነዚህ በጉን ይወጋሉ፤ በጉም የጌቶች ጌታና የነገሥታት ንጉሥ ስለ ሆነ እነርሱን ድል ይነሣል፤ ከእርሱም ጋር ያሉ የተጠሩና የተመረጡ የታመኑም ደግሞ ድል ይነሣሉ።

፲፭ አለኝም። ጋለሞታይቱ የተቀመጠችባቸው ያየሃቸው ውኃዎች፤ ወገኖችና ብዙ ሰዎች አሕዛብም ቋንቋዎችም ናቸው።

፲፮ ያየሃቸውም አሰር ቀንዶችና እውራው ጋለሞታይቱን ይጣላሉ፤ ባደዋንና ራቁትዋንም ያደርጓታል፤ ሥጋዋንም ይበላሉ። በእሳትም ያቃጥሉአታል።

፲፯ እግዚአብሔር አሳቡን እንዲያደርጉ እንድንም አሳብ እንዲያደርጉ የእግዚአብሔርም ቃል አስኪፈጸም ድረስ መንግሥታቸውን ለእውራው እንዲሰጡ በልባቸው አግብቶአልና።

፲፰ ያየሃትም ሴት በምድር ነገሥታት ላይ የምትነግሥ ታላቁቱ ከተማ ናት።

፲፰

፩ ከዚህ በኋላ ታላቅ ስልጣን ያለው ሌላ መልእክ ከሰማይ ሲወርድ አየሁ፤ ከክብሩም የተነሣ ምድር በራች።

፪ በብርቱም ድምፅ። ታላቁቱ ባቢሎን ወደቀች፤ ወደቀች፤ የአገንንትም ማደሪያ ሆነች፤ የርኩሳንም መናፍሰት ሁሉ መጠጊያ የርኩሳንና የተጠሉም ወፎች ሁሉ መጠጊያ ሆነች፤

፫ አሕዛብ ሁሉ ከዘመትዋ ቍጣ ወይን ጠጅ የተነሳ ወድቀዋልና፤ የምድርም ነገሥታት ከእርሰዋ ጋር ሴሴኑ የምድርም ነጋዴዎች ከቅምጥልነትዋ ኃይል የተነሳ ባለ ጠጋዎች ሆኑ ብሎ ጮኸ።

፬ ከሰማይም ሌላ ድምፅ ሰማሁ እንዲህ ሲል። ሕዝቤ ሆይ፤ በኃጢአትዋ እንዳትተባበሩ ከመቅሠፍትዋም እንዳትቀበሉ ከእርሰዋ ዘንድ ውጡ፤

፭ ኃጢአትዋ እስከ ሰማይ ድረስ ደርሶአልና፤ እግዚአብሔርም ዓመፃዋን አሰበ።

፮ እርሰዋ እንደ ሰጠች መጠን ብድራት መልሱላት፤ እንደ

ሥራዎም ሁለት እጥፍ ደርቡባት፤ በቀላቀለችው ጽዋ ሁለት እጥፍ እድርጋችሁ ቀላቅሉባት፤

፯ ራስዎን እንደ እከበረችና እንደ ተቀማጠለች ልክ ሥቃይና ንዝን ሰጡኣት። በልብዎ። ንግሥት ሆኜ እቀመጣለሁ ባልቴትም አልሆንም ንዝንም ከቶ አላይም ስላለች።

፰ ስለዚህ በእንድ ቀን ሞትና ንዝን ራብም የሆኑ መቅሰፍቶችዎ ይመጣሉ። በእሳትም ትቃጠላለች፤ የሚፈርድባት እግዚአብሔር ብርቱ ነው።።

፱ ከእርሰዎም ጋር የሴሰኑና የተቀማጠሉ የምድር ነገሥታት የመቃጠልዎን ጢስ ሲያዩ ስለ እርሰዎ ዋይ ዋይ እያሉ ያለቅሳሉ፤

፲ ሥቃይዎንም ከመፍራት የተነሣ በሩቅ ቆመው። እንቺ ታላቁቱ ከተማ፣ ብርቱይቱ ከተማ ባቢሎን፣ ወዮልሽ፣ ወዮልሽ፣ በእንድ ሰዓት ፍርድሽ ደርሶአልና እያሉ ይናገራሉ።

፲፩ የመርከባቸውንም ጭነት ከእንግዲህ ወዲህ የሚገዛ የለምና የምድር ነጋዴዎች ያለቅሱላታል ያዝኑላትማል፤

፲፪ ጭነትም ወርቅና ብር የከበረም ድንጋይ ዕንቁም፣ ቀጭንም ተልባ እግር ቀይም ሐርም ሐምራዊም ልብስ የሚሸትም እንጨት ሁሉ፣ ከዚህን ጥርሰም የተሰራ ዕቃ ሁሉ፣ እጅግም ከከበረ እንጨት ከናሰም ከብረትም ከዕብነ በረድም የተሰራ ዕቃ ሁሉ።

፲፫ ቀረፋም ቅመምም የሚቃጠልም ሸቱ ቅባትም ዕጣንም የወይን ጠጅም ዘይትም የተሰለቀ ዱቄትም ስንዴም ከብትም በግም ፈረሰም ሰረገላም ባሪያዎችም የሰዎችም ነፍሳት ነው።

፲፬ ነፍሰሸም የጎመጀችው ፍሬ ከእንቺ ዘንድ አልፎአል፣ የሚቀማጠልና የሚያገጥም ነገር ሁሉ ጠፍቶብሻል፣ ሰዎችም ከእንግዲህ ወዲህ ከቶ እያገኙአቸውም።

፲፭-፲፮ የመቃጠልዎንም ጢስ ባዩ ጊዜ። ታላቁቱን ከተማ የምትመስላት ምን ከተማ ነበረች? እያሉ ጮኹ።

፲፯ በራሳቸውም ላይ ትቢያ ነሰንሰው እያለቀሱና እያዘኑ። በባሕር መርከቦች ያሉአቸውን ሁሉ ከባለ ጠግነትዎ የተነሣ ባለ ጠጋዎች

ላደረገች ለታላቁቱ ከተማ ወዮላት፣ ወዮላት፣ በእንድ ሰዓት ጠፍታለችና እያሉ ጮኹ።

፳ ሰማይ ሆይ፣ ቅዱሳን ሐዋርያት ነቢያትም ሆይ፣ በእርሰዎ ላይ ደስ ይበላችሁ። እግዚአብሔር ፈርዶላችኋልና።

፳፩ እንድም ብርቱ መልእክ ትልቅን ወፍጮ የሚመስልን ድንጋይ እንሰቶ ወደ ባሕር ወረወረው እንዲህ ሲል። ታላቁቱ ከተማ ባቢሎን እንዲህ ተገፍታ ትወድቃለች ከእንግዲህም ወዲህ ከቶ አትገኝም።

፳፪ በገና የሚመቱና የሚዘምሩም ድምፅ እንቢልታንና መለከትንም የሚነፋ ድምፅ ከእንግዲህ ወዲህ በእንቺ ውስጥ ከቶ አይሰማም፣ የእጅ ጥበብም ሁሉ እንድ ብልሃተኛ እንኳ ከእንግዲህ ወዲህ በእንቺ ውስጥ ከቶ አይገኝም፣ የወፍጮ ድምጽም ከእንግዲህ ወዲህ በእንቺ ውስጥ ከቶ አይሰማም።

፳፫ የመብራትም ብርሃን ከእንግዲህ ወዲህ በእንቺ ውስጥ ከቶ አይበራም፣ የሙሽራና የሙሽራይቱም ድምጽ ከእንግዲህ ወዲህ በእንቺ ውስጥ ከቶ አይሰማም፤ ነጋዴዎችሽ የምድር መኳንንት ነበሩና፣ በእስማትሸም አሕዛብ ሁሉ ሰተዋልና።

፳፬ በእርሰዎም ውስጥ የነቢያትና የቅዱሳን ደም በምድርም የታረዱ ሁሉ ደም ተገኘባት።

፲፱

፳፭ ደግመውም። ሃሌ ሉያ አሉ፤ ጢስዎም ለዘላለም እስከ ዘላለም ይወጣል።

፳ ሀያ አራቱም ሽማግሌዎችና አራቱ እንሰሶች በፊታቸው ተደፍተው በዙፋኑ ላይ ለተቀመጠው ለእግዚአብሔር። አሜን፣ ሃሌ ሉያ እያሉ ስገዱለት።

፳ ድምፅም። ባሪያዎቹ ሁሉ እርሱንም የምትፈሩት ታናናሾችና ታላላቆች ሆይ፣ አምላካችንን አመሰግኑ

፳ ሲል ከዙፋኑ ወጣ። እንደ ብዙ ሕዝብም ድምፅ፣ እንደ ብዙ ውኃዎችም ድምፅ፣ እንደ ብርቱም ነገድጓድ ድምፅ ያለ ድምፅ ሰማሁ

እንዲህ ሲል። ሃሌ ሉያ፤ ሁሉን የሚገዛ ጌታ አምላካችን ነግሣአልና።

፮ የበጉ ስርግ ስለ ደረሰ ሚስቱም ራሱን ስላዘጋጀች ደስ ይበለን ሐሣቱም እናድርግ ክብርንም ለእርሱ እናቅርብ።

፯ ያጌጠና የተጣራ ቀጭን የተልባ እግር ልብስ እንድትገናጸፍ ተሰጥቶአታል። ቀጭኑ የተልባ እግር የቅዱሳን ጽድቅ ሥራ ነውና።

፱ እርሱም። ወደ በጉ ስርግ እራት የተጠሩ ብፁዓን ናቸው ብለህ ጻፍ አለኝ። ደግሞም። ይህ የእግዚአብሔር እውነተኛ ቃል ነው አለኝ።

፲ ልሰግድለትም በእግሩ ፊት ተደፋሁ። እርሱም። እንዳታደርገው ተጠንቀቅ፤ ከእነተ ጋር የኢየሱስም ምስክር ካላቸው ከወንድሞችህ ጋር አብሬ ባሪያ ነኝ፤ ለእግዚአብሔር ስገድ፤ የኢየሱስ ምስክር የትንቢት መንፈስ ነውና አለኝ።

፲፩ ሰማይም ተከፍቶ አየሁ፤ እነሆም አምባላይ ፈረሰ፤ የተቀመጠበትም የታመነና እውነተኛ ይባላል። በጽድቅም ይፈርዳል ይዋጋልም።

፲፪ ዓይኖቹም እንደ እሳት ነበልባል ናቸው፤ በራሱ ላይም ብዙ ዘውዶች አሉ፤ ከእርሱም በቀር እንደ እንኳ የማያውቀው የተጻፈ ስም አለው፤

፲፫ በደምም የተረጨ ልብስ ተገናጽፎአል። ሰሙም የእግዚአብሔር ቃል ተብሎአል።

፲፬ በሰማይም ያሉት ጭፍራዎች ነጭና ጥሩ ቀጭን የተልባ እግር ልብስ ለብሰው በአምባላዮች ፈረሶች ተቀምጠው ይከተሉት ነበር።

፲፭ አሕዛብንም ይመታበት ዘንድ ስለታም ሰይፍ ከአፋ ይወጣል፤ እርሱም በብረት በትር ይገዛቸዋል፤ እርሱም ሁሉን የሚገዛ የእግዚአብሔርን የብርቱ ቍጣውን ወይን መጥመቂያ ይረግጣል።

፲፮ በልብሱና በጭኑም የተጻፈበት። የነገሥታት ንጉሥና የጌታዎች ጌታ የሚል ስም አለው።

፲፱-፳ በፈረሱም የተቀመጠውን ጭፍራዎቹንም ይወጉ ዘንድ አውሬውና የምድር ነገሥታት ጭፍራዎቻቸውም ተከማችተው አየሁ።

፳ አውሬውም ተያዘ በእርሱም

ፊት ተአምራትን እያደረገ የአውሬውን ምልክት የተቀበሉትን ለምሳሌም የሰገዲትን ያሳተ ሐሰተኛው ነቢይ ከእርሱ ጋር ተያዘ፤ ሁለቱም በሕይወት ሳሉ በዲን ወደሚቃጠል ወደ እሳት ባሕር ተጣሉ።

፳፩ የቀሩትም በፈረሰ ላይ ከተቀመጠው ከአፋ በሚወጣው ሰይፍ ተገደሉ፤ ወፎችም ሁሉ ከሥጋቸው ጠገቡ።

፳

፳ የጥልቁንም መክፈቻና ታላቁን ስንሰለት በእጁ የያዘ መልእክ ከሰማይ ሲወርድ አየሁ።

፳ የቀደመውንም እባብ ዘንድውን እርሱም ዲያብሎስና ሰይጣን የተባለውን ያዘው፤

፳ ሺህ ዓመትም አሰረው፤ ወደ ጥልቅም ጣለው አሕዛብንም ወደ ፊት እንዲያስት ሺህ ዓመት እስኪፈጸም ድረስ በእርሱ ላይ ዘግቶ ማጎተም አደረገበት፤ ከዚያም በኋላ ለጥቂት ጊዜ ይፈታ ዘንድ ይገባዋል።

፳ ዙፋኖችንም አየሁ፤ በእነርሱም ላይ ለተቀመጡት ዳኝነት ተሰጣቸው፤ ስለ ኢየሱስም ምስክርና ስለ እግዚአብሔር ቃል ራሶቻቸው የተቆረጡባቸውን ሰዎች ነፍሳት፤ ለአውሬውና ለምሳሌም ያልሰገዱትን ምልክቶቻቸው በእጆቻቸውም ላይ ያልተቀበሉትን አየሁ፤ ከክርስቶስም ጋር ሺህ ዓመት ኖሩና ነገሡ።

፳ የቀሩቱ ሙታን ግን ይህ ሺህ ዓመት እስኪፈጸም ድረስ በሕይወት አልኖሩም። ይህ የፊተኛው ትንሣኤ ነው።

፳ በፊተኛው ትንሣኤ ዕድል ያለው ብፁዕና ቅዱስ ነው፤ ሁለተኛው ሞት በእነርሱ ላይ ሥልጣን የለውም፤ ዳሩ ግን የእግዚአብሔርና የክርስቶስ ካህናት ይሆናሉ ከእርሱም ጋር ይህን ሺህ ዓመት ይነግሣሉ።

፳ ሺሁም ዓመት ሲፈጸም ሰይጣን ከእስራቱ ይፈታል።

፳ በአራቱም በምድር ማዕዘን ያሉትን አሕዛብ፤ ነገንና ማኅግን፤ እንዲያስከትታቸው ይወጣል፤ ቍጥራቸውም እንደ ባሕር አሸዋ የሚያህል ነው።

፱ ወደ ምድርም ሰፋት ወጡ የቅዱሳንንም ሰፈርና የተወደደችውን ከተማ ከበቡ፤ እሳትም ከሰማይ ከእግዚአብሔር ዘንድ ወርዶ በላቻቸው።

፲ ያሳታቸውም ዲያብሎስ አውሬውና ሐሰተኛው ነቢይ ወዳሉበት ወደ እሳቱና ወደ ዲኑ ባሕር ተጣለ፤ ለዘላለምም እስከ ዘላለም ቀንና ሌሊት ይሣቀያሉ።

፲፩ ታላቅና ነጭ ዙፋንን በእርሱም ላይ የተቀመጠውን እየሁ፥ ምድርና ሰማይም ከፊቱ ሸሹ ሰፍራም አልተገኘላቸውም።

፲፪ ሙታንንም ታናናሾችንና ታላላቆችን በዙፋኑ ፊት ቆመው እየሁ፥ መጻሕፍትም ተከፈቱ፤ ሌላ መጽሐፍም ተከፈተ እርሱም የሕይወት መጽሐፍ ነው፤ ሙታንንም በመጻሕፍት ተጽፎ እንደ ነበረ እንደ ሥራቸው መጠን ተከፈሉ።

፲፫ ባሕርም በእርሱ ውስጥ ያሉትን ሙታን ሰጠ፥ ሞትና ሲኦልም በእነርሱ ዘንድ ያሉትን ሙታን ሰጡ፥ እያንዳንዱም እንደ ሥራው መጠን ተከፈሉ።

፲፬ ሞትና ሲኦልም በእሳት ባሕር ውስጥ ተጣሉ። ይህም የእሳት ባሕር ሁለተኛው ሞት ነው።

፲፭ በሕይወትም መጽሐፍ ተጽፎ ያልተገኘው ማንኛውም በእሳት ባሕር ውስጥ ተጣለ።

፳፩

፳ አዲስ ሰማይንና አዲስ ምድርንም እየሁ፥ ፊተኛው ሰማይና ፊተኛይቱ ምድር አልፈዋልና፥ ባሕርም ወደ ፊት የለም።

፳፩ ቅድስቲቱም ከተማ አዲሲቱ ኢየሩሳሌም፥ ለባልዋ እንደ ተሸለመች ሙሽራ ተዘጋጅታ፥ ከሰማይ ከእግዚአብሔር ዘንድ ስትወርድ እየሁ።

፳፪ ታላቅም ድምፅ ከሰማይ። እነሆ፥ የእግዚአብሔር ድንኳን በሰዎች መካከል ነው ከእነርሱም ጋር ያድራል፥ እነርሱም ሕዝቡ ይሆናሉ እግዚአብሔርም እርሱ ራሱ ከእነርሱ ጋር ሆኖ እምላካቸው ይሆናል፤

፳፫ እንባዎችንም ሁሉ ከዓይኖቻቸው ያብሳል፥ ሞትም ከእንግዲህ ወዲህ አይሆንም፥ ጎዳንም ቢሆን ወይም

ጨኸት ወይም ሥቃይ ከእንግዲህ ወዲህ አይሆንም፥ የቀደመው ሥርዓት አልፎአልና ብሎ ሲናገር ሰማሁ።

፳፬ በዙፋንም የተቀመጠው። እነሆ፥ ሁሉን አዲስ አደርጋለሁ አለ። ለእኔም። እነዚህ ቃሎች የታመኑና እውነተኛዎች ናቸውና ጻፍ አለኝ።

፳፭ አለኝም። ተፈጽሞአል። አልፋና ያሜጋ፥ መጀመሪያውና መጨረሻው እኔ ነኝ። ለተጠማ ከሕይወት ውጋ ምንጭ እንዲያው እኔ እሰጣለሁ።

፳፮ ድል የሚነሣ ይህን ይወርሳል እምላክም እሆነዋለሁ እርሱም ልጅ ይሆነኛል።

፳፯ ዳረ ግን የሚፈሩና የማያምኑ የርኩሳንም የነፍስ ገዳዮችም የሲሰኛዎችም የአሰማተኛዎችም ጣዖትንም የሚያመልኩ የሐሰተኛዎችም ሁሉ ዕድላቸው በዲንና በእሳት በሚቃጠል ባሕር ነው፤ ይኸውም ሁለተኛው ሞት ነው።

፳፰ ሰባቱም ኋለኛዎች መቅሠፍቶች የሞሉባቸውን ሰባቱን ጽዋዎች ከያዙት ከሰባቱ መላእክት እንዲ መጥቶ። ወደዚህ ና፥ የበጉንም ሚስት ሙሽራይቱን አሳይሃለሁ ብሎ ተናገረኝ።

፳፱ ታላቅና ረጅም ቅጥር ነበራት፥ አሥራ ሁለትም ደጆች ነበሩአት በደጆቹም አሥራ ሁለት መላእክት ቆሙ፥ የአሥራ ሁለቱም የእስራኤል ልጆች ነገዶች ሰዎች ተጽፈውባቸው ነበር።

፳፲ በምሥራቅ ሦስት ደጆች፥ በሰሜንም ሦስት ደጆች፥ በደቡብም ሦስት ደጆች፥ በምዕራብም ሦስት ደጆች ነበሩ።

፳፲፩ ለከተማይቱም ቅጥር አሥራ ሁለት መሠረቶች ነበሩአት፥ በእነርሱም ውስጥ የአሥራ ሁለቱ የበጉ ሐዋርያት ሰዎች ተጽፈው ነበር።

፳፲፪ የተናገረኝም ከተማይቱንና ደጆቹን ቅጥርዋንም ይለካ ዘንድ የወርቅ ዘንግ ነበረው።

፳፲፫ ከተማይቱም አራት ማዕዘን ነበራት፥ ርዝመትዋም እንደ ሰፋትዋ ልክ ነበረ። ከተማይቱንም በዘንግ ላካት አሥራ ሁለትም ሺህ ምዕራፍ ሆነች፤ ርዝመትዋና ሰፋትዋ ከፍታዋም ትክክል ነው።

፳፲፬ ቅጥርዋንም ላካ፥ መቶ አርባ

አራት ክንድ በሰው ልክ፣ እርሱም በመልእክ ልክ።

፲፰ ቅጥርዎም ከኢያሰጺድ የተሠራ ነበረ፣ ከተማይቱም ጥሩ ብርጭቆ የሚመስል ጥሩ ወርቅ ነበረች።

፲፱ የከተማይቱም ቅጥር መሠረት በከበረ ድንጋይ ሁሉ ተጌጦ ነበር፤ ፊተኛው መሠረት ኢያሰጺድ፣ ሁለተኛው ሰንገር፣ ሦስተኛው ኬልቄዶን፣ አራተኛው መረግድ፣

፳ እምስተኛው ሰርዶንክስ፣ ሰርሰተኛው ሰርድዮን፣ ሰገተኛው ክርስቲሎቤ፣ ሰምንተኛው ቢረሌ፣ ዘጠነኛው ወራውሬ፣ አሥረኛው ክርስቶራሰስ፣ አሥራ አንደኛው ያክንት፣ አሥራ ሁለተኛው አሜቲሰጢኖስ ነበረ።

፳፩ አሥራ ሁለቱም ደጆች አሥራ ሁለት ዕንቆች ነበሩ፤ እየአንዳንዱ ደጅ ከአንድ ዕንቅ የተሠራ ነበረ። የከተማይቱም አደባባይ ጥሩ ብርጭቆ የሚመስል ጥሩ ወርቅ ነበረ።

፳፪ ሁሉንም የሚገዛ ጌታ አምላክና በጌታ መቅደስዎ ናቸውና መቅደስ በእርሰዎ ዘንድ አላየሁም።

፳፫ ለከተማይቱም የእግዚአብሔር ክብር ስለሚያበራላት መብራትዎም በጌታ ስለ ሆነ፣ ፀሐይ ወይም ጨረቃ እንዲያበራላት አያስፈልጓትም ነበር።

፳፬ አሕዛብም በብርሃንዎ ይመላለሳሉ፣ የምድርዎ ነገሥታት ክብራቸውን ወደ እርሰዎ ያመጣሉ፤

፳፭ በዚያም ሌሊት ስለሌለ ደጆችዎ በቀን ከቶ አይዘጉም፣

፳፮ የአሕዛብንም ግርማና ክብር ወደ እርሰዎ ያመጣሉ።

፳፯ ለበጉም በሆነው በሕይወት መጽሐፍ ከተጻፉት በቀር፣ ጸያፍ ነገር ሁሉ ርኩሰትና ውሸትም የሚያደርግ ወደ እርሰዎ ከቶ አይገባም።

፳፪

፳ በአደባባይዎም መካከል ከእግዚአብሔርና ከበጌ ዙፋን የሚወጣውን እንደ ብርሌ የሚያንጸባርቀውን የሕይወትን ውኃ ወንዝ አሳየኝ።

፳ በወንዙም ወዲያና ወዲህ በየወሩ እያፈራ አሥራ ሁለት ፍሪ የሚሰጥ የሕይወት ዛፍ ነበረ፣

የዛፋም ቅጠሎች ለሕዝብ መፈወሻ ነበሩ።

፳ ከእንግዲህም ወዲህ መርገም ከቶ አይሆንም። የእግዚአብሔርና የበጌው ዙፋን በእርሰዎ ውስጥ ይሆናል፣ ባሪያዎቹም ያመልኩታል፣ ፊቱንም ያያሉ፣

፳ ሰሙም በግምባርቻቸው ይሆናል።

፳ ከእንግዲህም ወዲህ ሌሊት አይሆንም፣ ጌታ አምላክም በእነርሱ ላይ ያበራላቸዋልና የመብራት ብርሃንና የፀሐይ ብርሃን እያስፈልጋቸውም፤ ለዘላለምም እስከ ዘላለም ይነግሣሉ።

፳ እርሱም። እነዚህ ቃሎች የታመኑና እውነተኛዎች ናቸው፣ የነቢያትም መናፍሰት ጌታ አምላክ በቶሎ ሊሆን የሚገባውን ነገር ለባሪያዎቹ እንዲያሳይ መልእኩን ሰደደ።

፳ እነሆም፣ በቶሎ እመጣለሁ። የዚህን መጽሐፍ ትንቢት ቃል የሚጠብቅ ብፁዕ ነው አለኝ።

፳ ይህንም ያየሁትና የሰማሁት እኔ የሐንሰ ነኝ። በሰማሁትና ባየሁትም ገዜ ይህን ባሳየኝ በመልእኩ እገር ፊት እሰግድ ዘንድ ተደፋሁ።

፳ እርሱም። እንዲታደርገው ተጠንቀቅ፤ ከአነተ ጋር ከወንድሞችህም ከነቢያት ጋር የዚህንም መጽሐፍ ቃል ከሚጠብቁ ጋር አብራ ባሪያ ነኝ፤ ለእግዚአብሔር ሰገድ አለኝ።

፳ ለእኔም። ዘመኑ ቀርቦአልና የዚህን መጽሐፍ ትንቢት ቃል በማሳተም አትዘገው።

፳ ዓመፀኛው ወደ ፊት ያምፀ፣ ርኩሱም ወደ ፊት ይርከስ፣ ጸድቁም ወደ ፊት ጽድቅ ያድርግ፣ ቅዱሱም ወደፊት ይቀደስ አለ።

፳ እነሆ፣ በቶሎ እመጣለሁ፣ ለእያንዳንዱም እንደ ሥራው መጠን እከፍል ዘንድ ዋጋዬ ከእኔ ጋር አለ።

፳ አልፋና ያሜጋ፣ ፊተኛውና ጓለኛው፣ መጀመሪያውና መጨረሻው እኔ ነኝ።

፳ ወደ ሕይወት ዛፍ ለመድረስ ሥልጣን እንዲኖራቸው በደጆችዎም ወደ ከተማይቱም እንዲገቡ ልብሳቸውን የሚያጥቡ ብፁዓን ናቸው።

፲፭ ውሻዎችና አሰማተኞች ሴሰኞቻችም ነፍሰ ገዳዮችም ጣዖትንም የሚያመልኩት ውሸትንም የሚወዱና የሚያደርጉ ሁሉ በውጭ አሉ።

፲፮ እኔ ኢየሱስ በአብያተ ክርስቲያናት ዘንድ ይህን እንዲመሰክርላችሁ መልእክን ላክሁ። እኔ የዳዊት ሥርና ዘር ነኝ፤ የሚያበራም የንጋት ኮከብ ነኝ።

፲፯ መንፈሱና ሙሽራይቱም። ና ይላሉ። የሚሰማም። ና ይበል። የተጠማም ይምጣ። የወደደም የሕይወትን ውኃ እንዲያው ይውሰድ።

፲፰ በዚህ መጽሐፍ የተጻፈውን

የትንቢት ቃል ለሚሰማ ሁሉ እኔ እመሰክራለሁ፤ ማንም በዚህ ላይ አንዳች ቢጨምር እግዚአብሔር በዚህ መጽሐፍ የተጻፉትን መቅሠፍቶች ይጨምርበታል፤

፲፱ ማንምም በዚህ በትንቢት መጽሐፍ ከተጻፉት ቃሎች አንዳች ቢያገድል፣ በዚህ መጽሐፍ ከተጻፉት ከሕይወት ዛፍና ከቅድስቲቱ ከተማ እግዚአብሔር ዕድሉን ያገድልበታል።

፳ ይህን የሚመሰክር። አዎን። በቶሎ እመጣለሁ ይላል። አሜን። ጌታ ኢየሱስ ሆይ፣ ና።

፳፩ የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋ ከሁላችን ጋር ይሁን፤ አሜን።